

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 959/1999

z dnia 6 maja 1999 r.

w sprawie sprzedaży, w drodze przetargu, mięsa wołowego z zapasów niektórych agencji interwencyjnych, przeznaczonego do produkcji mięsa mielonego

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa wołowego i cielęcego¹, ze zmianami wprowadzonymi ostatnio na mocy rozporządzenia (WE) nr 1633/98², w szczególności jego artykuł 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

zastosowanie środków interwencyjnych w odniesieniu do mięsa wołowego doprowadziło w kilku państwach członkowskich do nagromadzenia zapasów; w celu zapobieżenia nadmiernemu przedłużaniu magazynowania, część tych zapasów powinna zostać sprzedana w drodze przetargów i przeznaczona do produkcji mięsa mielonego we Wspólnocie;

w celu zapewnienia skutecznego zarządzania rynkami, sprzedaż zapasów interwencyjnych powinna objąć producentów mięsa mielonego zatwierdzonych zgodnie z art. 8 dyrektywy Rady 94/65/WE z dnia 14 grudnia 1994 r. określającej wymagania dla produkcji i wprowadzania na rynek mięsa mielonego i przetworów mięsnych³;

sprzedaży należy dokonywać na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2173/79⁴, ze zmianami wprowadzonymi ostatnio na mocy rozporządzenia (WE) nr 2417/95⁵, w szczególności jego tytułach II i III, z zastrzeżeniem niektórych szczególnych wyjątków ze względu na określone przeznaczenie produktów, o których mowa;

w celu zapewnienia systematycznej i jednolitej procedury przetargowej, należy podjąć środki w uzupełnieniu tych, które określono w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79;

należy wprowadzić derogacje art. 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, biorąc pod uwagę trudności administracyjne napotkane przez niektóre państwa członkowskie a spowodowane stosowaniem wymaganych przepisów;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Wołowego i Cielęcego,

---

¹ Dz.U. WE nr L 148, z 28.06.1968, str. 24.

² Dz.U. WE nr L 210, z 28.07.1998, str. 17.

³ Dz.U. WE nr L 368, z 31.12.1994, str. 10.

⁴ Dz.U. WE nr L 251, z 5.10.1979, str. 12.

⁵ Dz.U. WE nr L 248, z 14.10.1995, str. 39.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Sprzedaż obejmie:

- około 1 000 ton mięsa wołowego bez kości z zapasów irlandzkiej agencji interwencyjnej, skupowanego w celach interwencyjnych zgodnie z art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 805/68 w okresie od stycznia 1998 r. do stycznia 1999 r. włącznie,
- około 900 ton mięsa wołowego bez kości z zapasów agencji interwencyjnej Zjednoczonego Królestwa skupowanego w celach interwencyjnych zgodnie z art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 805/68 w okresie od stycznia 1998 r. do stycznia 1999 r. włącznie.

Szczegółowe informacje dotyczące ilości podano w załączniku I.

2. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszego rozporządzenia, produkty, o których mowa w ust. 1, zostaną sprzedane zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2173/79, w szczególności jego tytułami II i III.

Artykuł 2

1. Niezależnie od art. 6 i 7 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, postanowienia niniejszego rozporządzenia i załączniki do niego mają charakter ogólnego zaproszenia do składania ofert.

Agencje interwencyjne, o których mowa, sformułują treść zaproszenia do składania ofert z podaniem:

- a) ilości mięsa wołowego oferowanego do sprzedaży; oraz
- b) terminu i miejsca składania ofert.

2. Zainteresowane strony mogą uzyskać szczegółowe informacje o dostępnych ilościach i miejscach ich magazynowania pod adresami wymienionymi w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. Agencje interwencyjne umieszczą również w widocznym miejscu w swoich głównych siedzibach zaproszenie, o którym mowa w ust. 1. Mogą także podać je do publicznej wiadomości w inny sposób.

3. W przypadku wszystkich produktów wskazanych w załączniku I, agencje interwencyjne sprzedadzą w pierwszej kolejności mięso magazynowane najdłużej. Jednakże w celu lepszego zarządzania zapasami, państwa członkowskie mogą, po zawiadomieniu Komisji, wyznaczyć do dostarczania mięsa sprzedanego na mocy niniejszego rozporządzenia tylko określone chłodnie lub ich części.

4. Rozpatrywane będą tylko oferty, które dotrą do agencji interwencyjnych, o których mowa, do godz. 12 w południe 18 maja 1999 r.

5. Niezależnie od art. 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, ofertę należy składać w agencji interwencyjnej, o której mowa, w zamkniętej kopercie, z oznaczeniem przywołującym odnośne rozporządzenie. Agencja interwencyjna nie otworzy zamkniętej koperty przed upływem terminu składania ofert, o którym mowa w ust. 4.

6. Niezależnie od art. 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, w ofertach przetargowych nie zostaną podane informacje o lokalizacji lub lokalizacjach chłodni, w których przechowywane są produkty.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przekażą Komisji informacje dotyczące otrzymanych ofert nie później niż w dniu roboczym następującym po terminie składania ofert.

2. Po rozpatrzeniu otrzymanych ofert, zostanie ustalona minimalna cena sprzedaży dla każdego produktu, a w przeciwnym razie sprzedaż nie nastąpi.

Artykuł 4

1. Oferta będzie ważna tylko jeżeli zostanie złożona przez lub w imieniu zakładu zatwierdzonego zgodnie z art. 8 ust.1 dyrektywy 94/65/WE jako producent mięsa mielonego lub przetworów z mięsa mielonego. W razie potrzeby państwa członkowskie zasięgną nawzajem swojej opinii w sprawie stosowania niniejszego ustępu.

2. Do ofert należy załączyć:

- pisemne zobowiązanie oferenta do wykorzystania całości odnośnego mięsa do produkcji mięsa mielonego zgodnie z definicją art. 2 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 94/65/WE, w ciągu dwóch miesięcy od daty zawarcia umowy sprzedaży z agencją interwencyjną,
- szczegółowe informacje o dokładnej lokalizacji zakładu lub zakładów oferenta, w których ma być produkowane mięso mielone.

3. Oferenci, o których mowa w ust. 1, mogą polecić na piśmie agentowi, aby zajął się w ich imieniu dostawą kupowanych przez nich produktów. W tym przypadku, agent przedłoży oferty oferentów, których reprezentuje wraz z pisemnym poleceniem wskazanym powyżej.

4. Kupujący i agenci, o których mowa w poprzedzających ustępach mają obowiązek prowadzić system rachunkowości i aktualizować go na bieżąco, w sposób pozwalający w szczególności na stwierdzenie miejsca przeznaczenia i wykorzystania produktów tak, aby zagwarantować, że ilości zakupionych produktów oraz wyprodukowanego mięsa mielonego są zgodne. Dla potrzeb nadzoru administracyjnego, w stosownych przypadkach, agencja interwencyjna magazynująca odnośne produkty prześle poświadczoną kopię umowy sprzedaży do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym ma być produkowane mięso mielone.

Artykuł 5

1. Mięso zakupione na mocy niniejszego rozporządzenia musi zostać zmielone w ciągu trzech miesięcy od daty zawarcia umowy sprzedaży.
2. Dokumentację dowodzącą wypełnienia wymogu, o którym mowa w ust. 1 należy złożyć we właściwych organach państwa członkowskiego, w którym mięso mielone jest produkowane, w ciągu pięciu miesięcy od daty zawarcia umowy sprzedaży.

Artykuł 6

Państwa członkowskie ustanowią system fizycznego i dokumentacyjnego nadzoru w celu zapewnienia, że całość mięsa została zmielona zgodnie z art. 5 ust. 1.

W tym celu, przetwórcy muszą być w stanie w każdym momencie wykazać w odnośnej dokumentacji przetwórczej identyfikację i sposób wykorzystania mięsa.

Artykuł 7

1. Zabezpieczenie finansowe przewidziane w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79 ustala się na 12 EUR za 100 kilogramów.

2. Zabezpieczenie finansowe w przypadku mielenia produktów należy złożyć, przed przejściem mięsa, we właściwych organach państwa członkowskiego, w którym mielenie ma nastąpić.

Kwotę zabezpieczenia ustala się jako różnicę w EUR między ceną oferty za tonę a kwotą 2 700 EUR.

Zmielenie całości zakupionego mięsa stanowi podstawowy wymóg w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85⁶.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 maja 1999 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER

---

⁶ Dz.U. WE nr L 205, z 3.08.1985, str. 5.

Członek Komisji

*ANEXO I – BILAG I – ANHANG I – _____ I – ANNEX I – ANNEXE I – ALLEGATO I –
BIJLAGE I – ANEXO I – LIITE I – BILAGA I*

Estado miembro	Productos ¹	Cantidad aproximada (toneladas)
Medlemsstat	Produkter ¹	Tiln_rmet m_ngde (tons)
Mitgliedstaat	Erzeugnisse ¹	Ungefähre Mengen (Tonnen)
_____	_____ ¹	_____
Member State	Products ¹	Approximate quantity (tonnes)
État membre	Produits ¹	Quantité approximative (tonnes)
Stato membro	Prodotti ¹	Quantit_ approssimativa (tonnellate)
Lidstaat	Producten ¹	Hoeveelheid bij benadering (ton)
Estado-membro	Produtos ¹	Quantidade aproximada (toneladas)
Jäsenvaltio	Tuotteet ¹	Arvioitu määrä (tonneina)
Medlemsstat	Produkter ¹	Ungefärlig kvantitet (ton)

**Carne deshuesada – Udbenet k_d – Fleisch ohne Knochen – _____ –
Boneless beef – Viande désossé – Carni senza osso – Vlees zonder been – Carne
desossada – Luuton naudanliha – Benfritt kött**

IRELAND	- Intervention flank (INT 18)	220
	- Intervention shoulder (INT 22)	500
	- Intervention forequarter (INT 24)	280
UNITED KINGDOM	- Intervention forequarter (INT 24)	400
	- Intervention shoulder (INT 22)	200
	- Intervention brisket (INT 23)	300

¹ Véanse los anexos V y VII del Reglamento (CEE) n° 2456/93 de la Comisión (DO L 225 de 4. 9. 1993, p. 4), cuya última modificación la constituye el Reglamento (CE) n° 2812/98 (DO L 349 de 24. 12. 1998, p. 47).

¹ Se bilag V og VII til Kommissionens forordning (E_F) nr. 2456/93 (EFT L 225 af 4. 9. 1993, s. 4), senest _ndret ved forordning (EF) nr. 2812/98 (EFT L 349 af 24. 12. 1998, s. 47).

¹ Vgl. Anhänge V und VII der Verordnung (EWG) Nr. 2456/93 der Kommission (ABl. L 225 vom 4. 9. 1993, S. 4), zuletzt geändert durch die Verordnung (EG) Nr. 2812/98 (ABl. L 349 vom 24. 12. 1998, S. 47).

- ¹ B_____ V _____ VII _____ (EO_) _____. 2456/93 _____
_____. (EE L 225 _____ 4. 9. 1993, _____. 4), _____
_____. (EK) _____. 2812/98 (EE L 349 _____ 24. 12. 1998, _____. 47).
- ¹ See Annexes V and VII to Commission Regulation (EEC) No 2456/93 (OJ L 225, 4.9.1993, p. 4), as last amended by Regulation (EC) No 2812/98 (OJ L 349, 24.12.1998, p. 47).
- ¹ Voir annexes V et VII du r_glement (CEE) n° 2456/93 de la Commission (JO L 225 du 4. 9. 1993, p. 4). R_glement modifiéen dernier lieu par le r_glement (CE) n° 2812/98 (JO L 349 du 24. 12. 1998, p. 47).
- ¹ Cfr. allegati V e VII del regolamento (CEE) n. 2456/93 della Commissione (GU L 225 del 4. 9. 1993, pag. 4), modificato da ultimo dal regolamento (CE) n. 2812/98 (GU L 349 del 24. 12. 1998, pag. 47).
- ¹ Zie de bijlagen V en VII van Verordening (EEG) nr. 2456/93 van de Commissie (PB L 225 van 4. 9. 1993, blz. 4), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2812/98 (PB L 349 van 24. 12. 1998, blz. 47).
- ¹ Ver anexos V e VII do Regulamento (CEE) n° 2456/93 da Comiss_o (JO L 225 de 4. 9. 1993, p. 4). Regulamento com a última redac_o que lhe foi dada pelo Regulamento (CE) n° 2812/98 (JO L 349 de 24. 12. 1998, p. 47).
- ¹ Katso komission asetuksen (ETY) N:o 2456/93 (EYVL L 225, 4.9.1993, s. 4), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2812/98 (EYVL L 349, 24.12.1998, s. 47) liitteet V ja VII.
- ¹ Se bilagorna V och VII i förordning (EEG) nr 2456/93 (EGT L 225, 4.9.1993, s. 4), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2812/98 (EGT L 349, 24.12.1998, s. 47).

*ANEXO II – BILAG II – ANHANG II – _____ II – ANNEX II – ANNEXE II –
ALLEGATO II – BIJLAGE II – ANEXO II – LIITE II – BILAGA II*

**Direcciones de los organismos de intervención – Interventionsorganernes adresser –
Anschriften der Interventionsstellen – _____ –
Addresses of the intervention agencies – Adresses des organismes d'intervention –
Indirizzi degli organismi d'intervento – Adressen van de interventiebureaus – Endere_os
dos organismos de interve__o – Interventioelinten osoitteet – Interventionsorganens
adresser**

IRELAND

Department of Agriculture and Food
Johnstown Castle Estate
Country Wexford
Ireland
Tel. (353 53) 634 00
Fax (353 53) 428 42

UNITED KINGDOM

Intervention Board Executive Agency
Kings House
33, Kings Road
Reading RG1 3BU
Berkshire
United Kingdom
Tel. (01 189) 58 36 26
Fax (01 189) 56 67 50

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 562/2000

z dnia 15 marca 2000 r.

**ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999
w odniesieniu do skupu wołowiny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, w szczególności jego art. 27 ust. 4, art. 41 i art. 47 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Począwszy od 1 lipca 2002 r., po okresie przejściowym, w czasie którego obowiązują nadal poprzednie ustalenia w zakresie skupu, rozporządzenie (WE) nr 1254/1999 wprowadza jednolity system skupu zastępujący ustalenia w zakresie skupu przewidziane w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 805/68², ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1633/98³. Z uwagi na wymieniony nowy system musi zostać zmienione rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2456/93 z dnia 1 września 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 805/68 w odniesieniu do ogólnych i szczególnych środków interwencyjnych dotyczących wołowiny⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2304/98⁵. Przy okazji wymienionej poprawki, ze względu na przejrzystość dokumentu, wymienione rozporządzenie powinno być ponownie opracowane. W celu zapewnienia płynnego przejścia do stosowania nowego rozporządzenia obecnie obowiązujące przepisy powinny zostać utrzymane do czasu drugiego zaproszenia do składania ofert w marcu 2000 r. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1627/89 z dnia 9 czerwca 1989 r. w sprawie skupu wołowiny w drodze przetargu⁶, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 34/2000⁷, powinno również stracić moc 1 lipca 2002 r.
- 2) Niektóre zasady stosowania powinny ponadto zostać uzupełnione lub sformułowane w sposób bardziej klarowny, po to aby uwzględnić zdobyte doświadczenie oraz specyficzne problemy jakie wystąpiły uprzednio w przebiegu publicznych interwencji. Takie zasady, głównie techniczne, odnoszą się w szczególności do prezentacji, przejęcia, kontroli i przechowywania skupowanych produktów.
- 3) Z uwagi na to, że art. 47 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 przewiduje stosowanie bieżących ustaleń w zakresie skupu do 30 czerwca 2002 r. muszą zostać ustanowione

---

¹ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21.

² Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 24.

³ Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 17.

⁴ Dz.U. L 225 z 4.9.1993, str. 4.

⁵ Dz.U. L 288 z 27.10.1998, str. 3.

⁶ Dz.U. L 159 z 10.6.1989, str. 36.

⁷ Dz.U. L 5 z 8.1.2000, str. 34.

przepisy przejściowe określające szczegółowe zasady stosowania odnoszące się konkretnie do omawianych ustaleń.

- 4) Art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 wiąże rozpoczęcie interwencji państwa ze średnią ceną rynkową w Państwie Członkowskim lub w regionie Państwa Członkowskiego. Zasady obliczania cen rynkowych muszą zostać w odpowiedni sposób ustalone w Państwach Członkowskich, w szczególności co do stosowanych klas i wagi, współczynników służących do przeliczania klas na referencyjną klasę R3 oraz trybu otwierania i zamykania skupu.
- 5) Warunki dopuszczenia muszą eliminować produkty, które nie są reprezentatywne dla krajowej produkcji Państwa Członkowskiego oraz które nie odpowiadają obowiązującym przepisów zdrowotnym i weterynaryjnym, jak również te, które charakteryzują się wagą przekraczającą wagę zwykle poszukiwaną na rynku. Wymienione wymagania dotyczące tusz wołowych klasy O3, będących przedmiotem skupu w Irlandii, powinny również dotyczyć Irlandii Północnej w celu zapobiegania nieprawidłowościom w obrocie, które mogłyby powodować zakłócenia na rynku wołowiny w tej części Wspólnoty.
- 6) W sprawie identyfikacji kwalifikujących się tusz powinny zostać ustalone szczególne przepisy, nakładające wymóg stemplowania numeru uboju na wewnętrznej stronie każdej ćwierćtuszy; co się tyczy prezentacji, tusze powinny być rozbierane w sposób jednolity, aby ułatwić zbyt kawałków mięsa, poprawić kontrolę czynności trybowania i w efekcie zapewnić, że rozbiór odpowiada jednej definicji na terenie całej Wspólnoty. W tym celu tusze powinny być przecinane wzdłuż wyznaczonej linii, a pojęcia ćwierćtusze przednie i tylne powinny być zdefiniowane jako odpowiednio pięciożebrowe i ośmiożebrowe w celu zredukowania do minimum ilości kawałków mięsa bez kości i okrawków oraz w celu zapewnienia najlepszego wykorzystania uzyskanego produktu.
- 7) W celu zapobiegania spekulacji, która mogłaby zakłócić rzeczywistą sytuację rynkową, każda z zainteresowanych stron powinna mieć możliwość przedłożenia wyłącznie jednej oferty w danej kategorii w odpowiedzi na każde zaproszenie do składania ofert. W celu zapobiegania wykorzystywaniu fikcyjnych podmiotów, pojęcie „zainteresowane strony” powinno oznaczać jedynie kategorię operatorów, którzy tradycyjnie są zaangażowani w skup interwencyjny z racji swojej działalności gospodarczej.
- 8) Biorąc pod uwagę posiadane doświadczenie w zakresie składania ofert, powinno się również ustanowić przepis dotyczący zainteresowanych stron, aby mogły brać udział w zaproszeniach do składania ofert, gdzie stosowne, na podstawie umów zawartych z agencjami interwencyjnymi zgodnie z zasadami, które są sformułowane w warunkach tych umów.
- 9) W sprawie składania zabezpieczeń w gotówce powinny zostać ustalone bardziej precyzyjne zasady, tak aby agencje interwencyjne mogły przyjmować poręczenia w postaci czeków.
- 10) W ślad za zakazem wykorzystywania materiału określonego ryzyka oraz w celu uwzględnienia spowodowanego tym wzrostu kosztów oraz spadku dochodów w sektorze wołowiny i cielęciny, odpowiedni wzrost średniej ceny rynkowej,

przyjmowany do wyznaczania maksymalnej ceny skupu, powinien być zrównany z najwyższą kwotą w danym czasie, począwszy od 1 lipca 2002 r.

- 11) Jeżeli chodzi o dostawę produktów, agencje interwencyjne powinny być upoważnione, o ile ma to zastosowanie, do skracania terminu dostawy produktów w celu zapobieżenia nakładania się dostaw odnoszących się do dwóch kolejnych zaproszeń do składania ofert; wynika to z doświadczeń agencji interwencyjnych.
- 12) Ryzyko nieprawidłowości jest szczególnie wysokie, gdy skupowane tusze są systematycznie trybowane; w związku z powyższym zakłady chłodnicze i zakłady rozbioru mięsa należące do centrów interwencyjnych powinny być niezależne od rzeźni i wygrywających oferentów. W celu pokonywania praktycznych trudności, które mogą pojawić się w niektórych Państwach Członkowskich dopuszcza się odstępstwa od tej zasady, pod warunkiem że trybowane ilości są ściśle ograniczone i że kontrole prowadzone w momencie przejścia umożliwiają prześledzenie drogi trybowanego mięsa i w możliwie najszerszym zakresie wykluczenie fałszerstw; w świetle wyników ostatnich dochodzeń większy nacisk musi być położony na badanie pozostałości zabronionych substancji w mięsie, w szczególności związków o działaniu hormonalnym.
- 13) Agencje interwencyjne mogą przejmować jedynie produkty spełniające wymogi odnośnie do jakości i prezentacji ustanowione w rozporządzeniach wspólnotowych. Doświadczenie pokazuje, że w zakresie przejmowania i kontroli powinny być ustalone pewne szczegółowe zasady; w szczególności powinien być ustanowiony przepis o przeprowadzaniu badania przedubojowego w rzeźni, co miałoby na celu wyeliminowanie niekwalifikującego się mięsa we wczesnej fazie. W celu poprawy wiarygodności procedury odbioru powinni zostać zatrudnieni wykwalifikowani urzędnicy, których bezstronność gwarantowana jest ich niezależnością od zainteresowanych stron jak również ich okresową rotacją; powinny również być prowadzone rozbiory podlegające kontrolom.
- 14) W celu poprawy kontroli przez agencje interwencyjne w zakresie przejmowania produktów, powinno się zapewnić klarowność i przejrzystość przepisów w sprawie stosowanych procedur, w szczególności w zakresie określania partii produktów, kontroli przedubojowych oraz sprawdzania wagi skupowanych produktów; w tym celu powinno się uściślić przepisy w zakresie trybowania skupowanego mięsa oraz odrzucania kawałków mięsa; dotyczy to także kontroli produktów w czasie składowania.
- 15) Przepisy mające zastosowanie w odniesieniu do tusz muszą przewidywać w szczególności sposób w jaki tusze mają być podwieszane oraz podawać rodzaj uszkodzeń lub czynności, których należy unikać w czasie przetwarzania, ponieważ mogą mieć wpływ na jakość handlową produktów lub prowadzić do ich skażenia.
- 16) Procedura zamrażania ma bezpośredni wpływ na jakość i konserwację przechowywanego mięsa; mięso z kością powinno być mrożone szokowo, bez opakowania, natychmiast po przyjęciu i nie powinno być pakowane aż do momentu zakończenia zamrażania.
- 17) W celu zapewnienia przeprowadzania trybowania w sposób właściwy, zakłady rozbioru

mięsa powinny mieć jeden tunel zamrażalniczy lub większą ich liczbę w pobliżu; odstępstwa od tego wymogu powinny być zredukowane do minimum. Powinny zostać określone zasady stałego i nieprzerwanego bezpośredniego monitorowania, w szczególności ustanawiające wymóg niezależności inspektorów oraz ustalające minimalną ilość przeprowadzanych kontroli.

- 18) Przepisy w sprawie składowania kawałków mięsa muszą umożliwiać łatwą identyfikację tych produktów; w tym celu właściwe krajowe władze muszą w szczególności podjąć konieczne środki zapewniające możliwość prześledzenia drogi i składowania kupionych produktów pod kątem ułatwienia późniejszego ich zbytu, uwzględniając wymagania odnoszące się do weterynaryjnego stanu zdrowia zwierząt, z których produkty pochodzą. Ponadto mając na względzie poprawę składowania kawałków mięsa oraz uproszczenie identyfikacji, opakowanie powinno być standaryzowane, a kawałki mięsa powinny być znakowane ich pełnymi nazwami lub kodami wspólnotowymi.
- 19) Przepisy w sprawie stosowania opakowań w postaci kartonów, palet i klatek powinny zostać zostrzone w taki sposób, aby ułatwić identyfikację oraz poprawić konserwację produktów w czasie składowania, zintensyfikować zwalczanie nadużyć oraz usprawnić dostęp do produktów pod kątem przeprowadzania kontroli i zbytu.
- 20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady skupu wołowiny, przewidziane w art. 27 i 47 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.

ROZDZIAŁ I

SKUP

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 2

Regiony interwencyjne w Zjednoczonym Królestwie

Zjednoczone Królestwo składa się z dwóch regionów interwencyjnych podanych poniżej:

- region I: Wielka Brytania,
- region II: Irlandia Północna.

Artykuł 3

Otwarcie i zamknięcie skupu w drodze przetargu

Art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 stosuje się zgodnie z poniższymi zasadami:

- a) w celu zapewnienia spełnienia wymogów ustanowionych w ust. 1 wymienionego artykułu:
  - średnia cena rynkowa dla kwalifikujących się kategorii w Państwie Członkowskim lub w jego regionie uwzględnia ceny klas U, R i O, przeliczone na klasę R3 przy użyciu współczynnika podanego w załączniku I, w danym Państwie Członkowskim lub regionie,
  - średnie ceny rynkowe są rejestrowane zgodnie z warunkami ustanowionymi w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 295/96⁸ oraz w odniesieniu do klas tam wymienionych,
  - średnia cena rynkowa według kwalifikujących się kategorii w Państwie Członkowskim lub w jego regionie stanowi średnią cen wszystkich klas, określonych w tiret drugim, ważoną udziałem każdej z tych klas w uboju ogółem w danym Państwie Członkowskim lub w regionie;
- b) decyzje w sprawie otwarcia skupu podejmowane są w odniesieniu do poszczególnych kategorii i Państwa Członkowskiego lub jego regionu na podstawie dwóch najbardziej aktualnych zarejestrowanych tygodniowych cen rynkowych;
- c) decyzje o zamknięciu skupu podejmowane są w odniesieniu do poszczególnych kategorii i Państwa Członkowskiego lub jego regionu na podstawie dwóch najbardziej aktualnych zarejestrowanych tygodniowych cen rynkowych.

Artykuł 4

Warunki dotyczące produktów kwalifikujących się do interwencji

1. Produkty wymienione w załączniku II i zaliczane do niżej wymienionych kategorii zdefiniowanych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1208/81⁹ mogą być przedmiotem skupu:

- a) mięso niewykastrowanych młodych byków w wieku poniżej dwóch lat (kategoria A);
- b) mięso wykastrowanych byków (kategoria C).

2. Tusze i półtusze mogą być przedmiotem skupu jedynie wówczas, gdy:

- a) uzyskały znak zdrowia, określony w załączniku I do dyrektywy Rady 64/433/EWG¹⁰ rozdział XI;
- b) nie mają cech powodujących, że nie nadają się do składowania i późniejszego wykorzystania;
- c) nie pochodzą od zwierząt poddanych ubojowi w wyniku działań podjętych w nagłych

---

⁸ Dz.U. L 39 z 17.2.1996, str. 1.

⁹ Dz.U. L 123 z 7.5.1981, str. 3.

¹⁰ Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64.

wypadkach;

- d) pochodzą ze Wspólnoty w rozumieniu art. 39 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93¹¹;
- e) pochodzą z hodowli prowadzonej zgodnie z obowiązującymi wymaganiami weterynaryjnymi;
- f) nie przekraczają maksymalnego poziomu radioaktywności, dopuszczalnego na mocy rozporządzeń wspólnotowych. Poziom radioaktywnego skażenia produktu winien być monitorowany jedynie wówczas, gdy wymaga tego sytuacja i tylko tak długo jak jest to konieczne. Czas trwania kontroli i ich zakres powinien być określony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999;
- g) pochodzą z tuszy ważących nie więcej niż 340 kg.

3. Przedmiotem skupu mogą być jedynie tusze i półtusze, które są:

- a) oferowane, gdzie stosowne, po rozbiorze na ćwierćtusze na koszt zainteresowanej strony zgodnie z załącznikiem III; wszystkie części tuszy muszą być zbadane w celu stwierdzenia zgodności z wymaganiami pkt 2 wymienionego załącznika; brak zgodności z którymkolwiek z powyższych wymagań winien spowodować odrzucenie; gdy dana ćwierćtusza zostaje odrzucona z powodu braku zgodności z omawianymi warunkami prezentacji, w szczególności wówczas, gdy niezadowalająca prezentację nie może być poprawiona w czasie procedury przyjęcia, druga ćwierćtusza pochodząca z tej samej półtuszy winna również zostać odrzucona;
- b) sklasyfikowane zgodnie ze skalą wspólnotową przewidzianą w rozporządzeniu (EWG) nr 1208/81; agencje interwencyjne odrzucają produkty, które uznają za sklasyfikowane niezgodnie z omawianą skalą po przeprowadzeniu szczegółowej kontroli wszystkich części tuszy;
- c) zidentyfikowane, po pierwsze na podstawie oznakowań wskazujących kategorię, klasę umięśnienia oraz stopień otluszczenia i po drugie, na podstawie numeru identyfikacyjnego lub numeru ubojowego. Oznakowania wskazujące kategorię, klasę umięśnienia i stan otluszczenia muszą być doskonale czytelne i wykonane przy pomocy nietoksycznego, trwałego, niezmywalnego tuszu zgodnie z procedurą zatwierdzoną przez właściwe władze krajowe; litery i cyfry powinny mieć wysokość co najmniej 2 cm. Oznakowania są umieszczone na rostbefie na poziomie czwartego kręgu lędźwiowego w ćwierćtuszach tylnych oraz około 10 do 30 cm od brzegu cięcia mostka na ćwierćtuszach przednich. Numer identyfikacyjny lub numer ubojowy jest umieszczony w środkowej części wewnętrznej strony każdej ćwierćtuszy, za pomocą stempla lub niezmywalnego pisaka dozwolonego przez agencję interwencyjną.

Artykuł 5

Centra interwencyjne

1. Centra interwencyjne są wybierane przez Państwa Członkowskie pod kątem

---

¹¹ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

zapewnienia skuteczności środków interwencyjnych.

Urządzenia tych centrów muszą pozwalać na:

- a) przejmowanie mięsa z kością;
- b) zamrażanie całego mięsa przeznaczonego do konserwacji bez dalszego przetwarzania;
- c) składowanie takiego mięsa przez okres co najmniej trzech miesięcy w warunkach technicznie zadawalających.

2. Do przetwarzania mięsa z kością przeznaczonego do rozbioru mogą być wybrane jedynie centra interwencyjne, których zakłady rozbioru mięsa i chłodnie składowe są niezwiązane z rzeźnią i/lub z wygrywającym oferentem oraz które funkcjonują, są zarządzane i obsadzone niezależnie od tych oferentów.

W razie wystąpienia trudności w praktyce Państwa Członkowskie mogą odstąpić od akapitu pierwszego, pod warunkiem że wzmocnią kontrole w czasie odbioru zgodnie z art. 17 ust. 5; w takim przypadku agencje interwencyjne są, bez uszczerbku dla wymagań weterynaryjnych, upoważnione do przeprowadzenia rozbioru całej kupionej wołowiny lub jej części, wówczas gdy wielkość tygodniowego skupu nie przekracza 1 000 ton oraz do 50% każdej ilości kupionej w tygodniu ponad tę ilość.

Artykuł 6

Szokowe mrożenie wołowiny z kością

1. Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne w celu zapewnienia prawidłowej konserwacji składowanych ćwierćtuszy z kością i ograniczenia ubytków wagi. Temperatura wewnętrzna jest obniżona do – 7°C lub poniżej tej wielkości, w ciągu mrożenia szokowego trwającego 36 godzin.

2. Ćwierćtusze z kością przeznaczone do zamrożenia muszą być podwieszone w tunelach zamrażalniczych bezpośrednio po odbiorze.

Artykuł 7

Pakowanie wołowiny z kością

Niezwłocznie po szokowym zamrożeniu mięso z kością pakuje się w polietylen lub polipropylen o grubości przynajmniej 0,05 mm, nadający się do kontaktu ze środkami spożywczymi, oraz w osłonki z bawełny lub z odpowiednio odpornego materiału syntetycznego w taki sposób, że mięso (w tym pręga) jest całkowicie pokryte takim opakowaniem.

Artykuł 8

Składowanie wołowiny z kością

1. Agencje interwencyjne zapewniają oddzielne przechowywanie ćwierćtuszy przednich i tylnych oraz łatwą ich identyfikację według zaproszenia do składania ofert oraz według miesiąca składowania.

2. Agencje interwencyjne są upoważnione do oddzielnego składowania ćwierćtuszy przednich z kością o jakości i prezentacji uznanej za odpowiednią do celów przemysłowych.

W takich przypadkach składowane ćwierćtusze są łatwo identyfikowalne oraz jest prowadzona dla nich oddzielna dokumentacja.

Sekcja 2

Składanie ofert i przejmowanie

Artykuł 9

Otwieranie i zamykanie przetargów

1. Zawiadomienia o przetargach, ze zmianami oraz zawiadomienia o ich zamknięciu są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* nie później niż w sobotę przed końcowym terminem składania ofert przetargowych.

2. W momencie wystawienia zaproszeń do składania ofert może zostać wyznaczona progowa cena, poniżej której oferty nie są dopuszczane.

Artykuł 10

Składanie ofert przetargowych i terminy zgłoszeń

W okresie obowiązywania omawianego zaproszenia, nieprzekraczalny termin składania ofert przetargowych przypada na godz. 24.00 (czas brukselski) w drugi i czwarty wtorek w każdym miesiącu, z wyjątkiem drugiego wtorku sierpnia i czwartego wtorku grudnia, kiedy nie odbywa się składanie ofert przetargowych. Jeżeli wtorek wypada w święto państwowe, nieprzekraczalny termin zostaje przedłużony o 24 godziny. W ciągu 24 godzin po upływie nieprzekraczalnego terminu składania ofert przetargowych agencje interwencyjne powiadamiają Komisję o wszystkich otrzymanych ofertach.

Artykuł 11

Warunki składania ofert

1. Oferty mogą składać wyłącznie następujące podmioty:

- a) rzeźnie bydła zatwierdzone zgodnie z art. 3 ust. 1 (A) lit. a) dyrektywy 64/433/EWG, niezależnie od rodzaju osobowości prawnej; oraz
- b) kupcy handlujący inwentarzem żywym lub mięsem, którzy podjęli ubój na własny rachunek i którzy są zarejestrowani w krajowym rejestrze VAT.

2. W odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert zainteresowane strony przedstawiają swoje oferty agencjom interwencyjnym Państw Członkowskich, w których przetargi zostały ogłoszone, poprzez złożenie pisemnej oferty za pokwitowaniem lub w innej pisemnej formie akceptowanej przez agencję interwencyjną, z zawiadomieniem o odbiorze.

Składanie ofert może być przedmiotem kontraktów na warunkach przewidzianych przez agencje interwencyjne i zgodnie z warunkami tych kontraktów.

3. W odpowiedzi na każde zaproszenie do składania ofert zainteresowane strony mogą

składać tylko jedną ofertę w danej kategorii.

Państwa Członkowskie zapewniają, że oferenci są w pełni od siebie niezależni pod względem zarządzania, personelu i funkcjonowania.

Gdy istnieją poważne odmienne wskazania lub gdy oferty nie zgadzają się z realiami gospodarczymi, oferty podlegają dopuszczeniu jedynie w przypadku gdy oferent przedstawi odpowiednie dowody zgodności z przepisami akapitu drugiego.

W razie stwierdzenia złożenia przez oferenta więcej niż jednej oferty, wszystkie oferty pochodzące od tego oferenta są uznawane za niedopuszczalne.

4. Oferty przetargowe zawierają:

- a) nazwę i adres oferenta;
- b) oferowaną ilość, wyrażoną w tonach, produktów w kategoriach wskazanych w zawiadomieniu o przetargu;
- c) proponowaną cenę, zgodnie z art. 18 ust. 3, za 100 kg produktów klasy R3 w euro z zaokrągleniem do maksimum dwóch miejsc po przecinku.

5. Oferty przetargowe są ważne tylko wówczas, gdy:

- a) dotyczą co najmniej 10 ton;
- b) zawierają pisemne zobowiązanie oferenta do spełnienia wszystkich wymagań formalnych odnoszących się do zaproszenia do składania ofert; oraz
- c) przedstawiony zostanie dowód potwierdzający fakt, że przed końcowym terminem składania ofert oferent złożył kaucję w sposób przewidziany w art. 12 w odniesieniu do omawianego przetargu.

6. Oferty nie mogą być wycofane po wygaśnięciu nieprzekraczalnego terminu składania ofert podanego w art. 10.

7. Oferty są poufne.

Artykuł 12 **Zabezpieczenia**

1. Podtrzymanie ofert po nieprzekraczalnym terminie składania ofert przetargowych oraz dostawa produktów do składu wyznaczonego przez agencję interwencyjną w terminie ustanowionym w art. 16 ust. 2 stanowią podstawowe wymogi, których spełnienie jest gwarantowane poprzez złożenie kaucji w wysokości 30 EUR na 100 kg.

Kaucje są składane w agencji interwencyjnej w Państwie Członkowskim, w którym składana jest oferta.

2. Kaucje są składane jedynie w formie depozytów gotówkowych w sposób określony w

art. 13 i art. 14 ust. 1 i 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85¹².

3. W przypadku ofert niezaakceptowanych, kaucje są zwalniane jak tylko zostaje ogłoszony wynik przetargu.

W przypadku ofert przyjętych, kaucje są zwalniane po zakończeniu przejęcia produktów, bez uszczerbku dla przepisów art. 17 ust. 7.

Artykuł 13 **Rozstrzygnięcie przetargu**

1. Biorąc pod uwagę oferty przetargowe otrzymane w odpowiedzi na każde zaproszenie do składania ofert oraz zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, dla każdej kategorii jest ustalana maksymalna cena skupu w powiązaniu z ceną klasy R3; w razie wystąpienia szczególnych okoliczności inna cena może zostać wyznaczona przez Państwo Członkowskie lub jego region w celu odzwierciedlenia średnich notowanych cen rynkowych.

2. Przetarg może pozostać nierozstrzygnięty.

3. Jeżeli łączne ilości oferowane po cenie równej cenie maksymalnej lub od niej niższej przewyższają ilości przewidziane do skupu, ilości przyznane mogą być zmniejszone dla każdej kategorii poprzez zastosowanie współczynników korygujących, tak aby spadły o wielkość rosnącą w zależności od różnicy ceny i od ilości objętej ofertami.

W razie wystąpienia szczególnych okoliczności, takie współczynniki korygujące mogą się różnić w poszczególnych Państwach Członkowskich lub ich regionach, co ma na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania instrumentów interwencyjnych.

Artykuł 14 **Maksymalna cena skupu**

1. Nie są uwzględniane oferty zawierające proponowaną cenę wyższą od średnich cen rynkowych zarejestrowanych w poszczególnych kategoriach w każdym Państwie Członkowskim lub w jego regionie, przeliczonych na klasę R3 przy pomocy współczynników wymienionych w załączniku I, plus 10 EUR za 100 kg wagi tuszy.

2. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1, oferty są odrzucane, jeżeli proponowana cena jest wyższa niż cena maksymalna w zaproszeniu do składania ofert, określona w art. 13.

3. Gdy cena skupu przyznana oferentom jest wyższa niż średnia cena rynkowa, określona w ust. 1, cena przyznana jest dostosowywana przez przemnożenie jej przez współczynnik uzyskany na podstawie wzoru A z załącznika IV. Jednakże współczynnik ten nie może:

- a) być większy od jedności;
- b) powodować obniżenia ceny przyznanej, większego niż różnica między tą ceną a średnią ceną rynkową.

---

¹² Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.

Jeśli Państwo Członkowskie dysponuje wiarygodnymi danymi i ma odpowiednie sposoby weryfikacji, może postanowić o wyliczeniu współczynnika dla każdego oferenta stosując wzór B z załącznika IV.

4. Prawa i obowiązki wynikające z przetargu nie są zbywalne.

Artykuł 15

Ograniczenie skupu

Gdy agencje interwencyjne Państw Członkowskich otrzymują ofertę mięsa w ilościach większych niż są w stanie przejąć w trybie natychmiastowym, mogą ograniczyć skup do ilości, które mogą przejąć na swoim terytorium lub na terytorium ich regionów interwencyjnych.

W razie takiego ograniczenia Państwa Członkowskie zapewniają równość dostępu wszystkich zainteresowanych stron.

Artykuł 16

Powiadamianie wygrywających oferentów oraz dostawa

1. Agencje interwencyjne niezwłocznie informują poszczególnych oferentów o wyniku złożenia przez nich ofert.

Agencje interwencyjne wystawiają niezwłocznie wygrywającym oferentom numerowane zamówienia na dostawy zawierające:

- a) ilość przewidzianą do dostawy;
- b) cenę, po której następuje dostawa;
- c) harmonogram dostawy produktów;
- d) wskazanie centrum interwencyjnego lub centrów interwencyjnych, do których ma być zrealizowana dostawa.

2. Przyjęci oferenci dostarczają produkty nie później niż 17 dni po pierwszym dniu roboczym następującym po ogłoszeniu rozporządzenia ustalającego maksymalną cenę skupu oraz skupowaną ilość mięsa.

Jednakże Komisja może, w zależności od przyznanych ilości, przedłużyć ten okres o jeden tydzień. Dostawy mogą być dokonywane w większej ilości przesyłek niż jedna. Ponadto przy ustalaniu harmonogramu dostaw produktów agencje interwencyjne mogą skrócić ten okres do minimum 14 dni kalendarzowych.

Artykuł 17

Przejęcie produktów

1. Agencje interwencyjne przejmują:

- a) mięso z kością przeznaczone do składowania bez dalszego przetwarzania lub do częściowego trybowania - na wejściowym punkcie wagowym chłodni składowej należącej do centrum interwencyjnego lub na wejściowym punkcie wagowym zakładu rozbioru mięsa, należącego do centrum interwencyjnego;
- b) mięso z kością przeznaczone do trybowania – na wejściowym punkcie wagowym w zakładzie rozbioru mięsa, należącym do centrum interwencyjnego.

Produkty są dostarczane w partiach 10-20 tonowych. Natomiast partia produktu może ważyć mniej niż 10 ton jedynie wówczas, gdy końcówka lub całość oryginalnej oferowanej dostawy miały wynosić mniej niż 10 ton.

Produkty są odbierane i przejmowane pod warunkiem przeprowadzenia weryfikacji przez agencję interwencyjną potwierdzającą, że odpowiadają wymaganiom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu. Zgodność z wymaganiami ustanowionymi w art. 4 ust. 2 lit. e), w szczególności brak substancji zabronionych na mocy art. 3 i art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 96/22/WE¹³ jest weryfikowana w oparciu o analizę próbki, przy czym wielkość próbki i metoda jej pobierania są określone w stosownych przepisach weterynaryjnych.

2. W razie braku kontroli przedubojowej niezwłocznie przed ładowaniem w miejscu załadunku w rzeźni przed przewiezieniem do centrum interwencyjnego, półtusze identyfikuje się jak wskazano poniżej:

- a) jeśli są tylko znakowane, oznakowania muszą odpowiadać art. 4 ust. 3 lit. c), jak również zostaje wówczas sporządzony dokument podający numer identyfikacyjny lub numer ubojowy oraz datę uboju odnoszące się do danej półtuszy;
- b) jeżeli są dodatkowo etykietowane, wówczas etykiety muszą odpowiadać art. 1 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 344/91¹⁴.

Jeżeli półtusze są dzielone na ćwierćtusze, ćwiartowanie przeprowadza się zgodnie z załącznikiem III. Do celów odbioru ćwierćtusze są grupowane według tuszy lub półtuszy w momencie ich przejmowania. Jeżeli półtusze nie są dzielone na ćwierćtusze przed przewiezieniem do centrów interwencyjnych, są dzielone zgodnie z załącznikiem III w momencie przybycia.

W punkcie odbioru każda ćwierćtusza jest identyfikowana na podstawie etykiety odpowiadającej art. 1 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia (EWG) nr 344/91. Etykiety podają także wagę ćwierćtuszy oraz numer umowy; etykiety są umocowane bezpośrednio do ścięgien śródstopia na ćwierćtuszach przednich i tylnych oraz do ścięgien szyjnych na łacie ćwierćtuszy przedniej lub tylnej, bez stosowania metalowych lub plastikowych zamocowań.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 24 ust. 2, etykiety muszą pozostawać przyczepione do ćwierćtuszy w czasie całego okresu przechowywania. W miarę możliwości usuwa się poprzednio przyczepione etykiety.

Procedura odbioru obejmuje systematyczne sprawdzanie prezentacji, klasyfikacji, wagi i etykietowania każdej dostarczonej ćwierćtuszy. Sprawdzana jest również temperatura jednej

---

¹³ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 3.

¹⁴ Dz.U. L 41 z 14.2.1991, str. 15.

ćwierćtuszy tylniej z każdej tuszy. W szczególności nie odbiera się tuszy przekraczającej maksymalną wagę ustanowioną w art. 4 ust. 2 lit. g).

3. Kontrola przedubojowa może być prowadzona niezwłocznie przed załadunkiem w miejscu załadunku w rzeźni oraz obejmuje wagę, klasyfikację, prezentację i temperaturę półtuszy. W szczególności nie odbiera się tusz przekraczających maksymalną masę ustanowioną w art. 4 ust. 2 lit. g). Produkty odrzucone zostają stosownie oznakowane i nie wolno ich ponownie przedstawiać do kontroli wstępnej lub do odbioru.

Takie kontrole obejmują partie produktów do 20 ton półtuszy, co zostało ustalone przez agencję interwencyjną. Jeżeli więcej niż 20% ogólnej ilości półtuszy w jakiegokolwiek kontrolowanej partii zostaje odrzucone, cała partia zostaje odrzucona zgodnie z ust. 6.

Przed przewiezieniem do centrów interwencyjnych półtusze są dzielone na ćwierćtusze zgodnie z załącznikiem III. Każda ćwierćtusza jest systematycznie ważona i identyfikowana przy pomocy etykiety zgodnie z art. 1 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia (EWG) nr 344/91. Etykiety wskazują również wagę ćwierćtuszy i numer umowy; etykiety są mocowane bezpośrednio do ścięgien golenia na ćwierćtuszach przednich i tylnych lub ścięgien szyjnych na ćwierćtuszy przedniej i łacie ćwierćtuszy tylnej bez użycia metalowych lub plastikowych zamocowań.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 24 ust. 2, etykiety muszą pozostawać przyklepione do ćwierćtuszy przez cały okres przechowywania. W miarę możliwości usuwa się poprzednio przyklepione etykiety.

Ćwierćtusze pochodzące z każdej tuszy są następnie grupowane według tusz lub półtuszy, do celów procedury odbioru, w momencie przyjmowania.

Wykaz zawierający wszystkie dane półtuszy lub ćwierćtuszy, w tym numer półtuszy lub ćwierćtuszy prezentowanych i odebranych lub odrzuconych, towarzyszy każdej partii produktów do punktu odbioru. Wykaz jest przekazywany na ręce urzędnika dokonującego odbioru.

Przed opuszczeniem rzeźni, środek transportu jest plombowany; numer plomby znajduje się na świadectwie zdrowia lub na wykazie.

Procedura odbioru obejmuje sprawdzenie prezentacji, klasyfikacji, wagi, etykietowania oraz temperatury dostarczonych ćwierćtuszy.

4. Wstępna kontrola i odbiór produktów oferowanych w ramach interwencji jest przeprowadzana przez urzędnika agencji interwencyjnej lub osobę upoważnioną przez tę agencję; wymienione osoby są wykwalifikowanymi klasyfikatorami niezaangażowanymi w klasyfikację prowadzoną przez rzeźnię i są w pełni niezależne od wygrywającego oferenta. Omawiana niezależność jest zapewniana w szczególności dzięki okresowej rotacji takich urzędników między centrami interwencyjnymi.

W czasie przejścia łączna waga ćwierćtuszy w każdej partii jest rejestrowana, a dokumentacja jest przechowywana przez agencję interwencyjną.

Gdy waga mięsa z kością przewidzianego do składowania różni się w takim zakresie od wagi wskazanej na wykazie, że dokładność wagi na wykazie jest zakwestionowana, waga każdej

ćwierćtuszy jest systematycznie sprawdzana oraz jeśli jest to konieczne, nowa etykieta podająca rzeczywistą odebraną wagę oraz inne wymagane informacje jest mocowana przez urzędnika dokonującego odbioru. W miarę możliwości usuwa się poprzednio przyklejone etykiety.

Dokument rejestrujący wszystkie szczegółowe dane dotyczące wagi i ilości produktów przedstawionych i odebranych lub odrzuconych musi zostać wypełniony przez urzędnika dokonującego odbioru.

5. Wymagania dotyczące identyfikacji, dostawy i kontroli przy przejmowaniu mięsa z kością przeznaczanego do trybowania w centrach interwencyjnych, które nie spełniają warunków określonych w art. 5 ust. 2 akapit pierwszy są następujące:

- a) w czasie przejmowania w sposób określony w ust. 1 ćwierćtusze przednie i tylne przeznaczone do trybowania muszą być identyfikowane na podstawie liter „INT” naniesionych zarówno na stronie wewnętrznej jak i zewnętrznej zgodnie z takimi samymi zasadami, jak te które zostały ustanowione w art. 4 ust. 3 lit. c) dla znakowania kategorii i numeru uboju oraz miejsc, na które mają być naniesione te oznakowania; jednakże litery „INT” są nanoszone na wewnętrzną stronę każdej ćwierćtuszy na wysokości trzeciego lub czwartego żebra w ćwierćtuszach przednich oraz siódmego lub ósmego żebra w ćwierćtuszach tylnych;
- b) identyfikator musi pozostać przyklejony do czasu przejęcia, a przed ważeniem musi być usunięty;
- c) dostarczone produkty są sortowane według partii, w sposób określony na mocy ust. 1.

Gdy tusze lub ćwierćtusze oznaczone literami „INT” zostaną znalezione poza powierzchnią dla nich zarezerwowaną, Państwo Członkowskie zarządza dochodzenie, podejmuje odpowiednie środki i informuje Komisję o zdarzeniu.

6. Jeżeli więcej niż 20% przedstawionej partii zostaje odrzucone, tj. 20% liczby przedstawionych półtuszy lub ćwierćtuszy, cała partia zostaje odrzucona, a wszystkie produkty zostają stosownie oznakowane i nie wolno ich ponownie przedstawiać do kontroli przedubojowej lub do odbioru.

7. Jeżeli ilość faktycznie dostarczona i odebrana jest mniejsza niż ilość przyznana, kaucja:

- a) zostaje zwolniona w całości, wówczas gdy różnica nie przekracza 5% lub 175 kg;
- b) z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej, zostaje wypłacona:
  - w części odpowiadającej ilościom niedostarczonym lub nieodebranym, wówczas gdy różnica nie przekracza 15%,
  - w całości w pozostałych przypadkach, zgodnie z art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Artykuł 18

Cena płacona wygrywającym oferentom

1. W okresie między 45 a 65 dniem po zakończeniu przejmowania produktów agencja interwencyjna płaci wygrywającym oferentom cenę proponowaną w ich ofertach.
2. Zapłacie podlega wyłącznie ilość rzeczywiście dostarczona i odebrana. Jednakże jeżeli ilość rzeczywiście dostarczona i odebrana jest większa od ilości faktycznie przyznanej, zapłata jest dokonywana jedynie za ilość przyznaną.
3. Jeżeli są przejmowane klasy inne niż klasa R3, cena zapłacona wygrywającym oferentom jest korygowana współczynnikiem odpowiadającym kupionej klasie, w sposób określony w załączniku I.
4. Cena skupu mięsa z kością jest ceną na wejściu punktu wagowego chłodni składowej należącej do centrum interwencyjnego. Cena skupu mięsa w całości przeznaczonego do trybowania jest ceną wejściową punktu wagowego zakładu rozbioru mięsa, należącego do centrum interwencyjnego.

Koszt rozładunku ponosi wygrywający oferent.

Artykuł 19 **Kurs walutowy**

Kursem mającym zastosowanie do kwoty, określonej w art. 14 i do ceny, po której dokonano przydziału jest kurs walutowy z dnia wejścia w życie rozporządzenia wyznaczającego maksymalną cenę skupu i ilości wołowiny przewidziane do skupu w ramach omawianego przetargu.

ROZDZIAŁ II **TRYBOWANIE MIĘSA SKUPOWANEGO PRZEZ AGENCJE INTERWENCYJNE**

Artykuł 20 **Upoważnienie do trybowania**

Agencje interwencyjne są upoważnione do trybowania całości lub części skupowanego mięsa.

Artykuł 21 **Ogólne zasady trybowania**

1. Trybowania mogą być przeprowadzane jedynie w zakładach rozbioru mięsa zatwierdzonych zgodnie z art. 3 ust. 1 (B) lit. a) dyrektywy 64/433/EWG oraz posiadających jeden tunel zamrażalniczy lub więcej tego rodzaju przyległych urządzeń.

Na wniosek Państwa Członkowskiego, Komisja może na czas określony przyznać prawo do odstępstwa od zobowiązań ujętych w akapicie pierwszym; podejmując tę decyzję Komisja uwzględnia nowe wydarzenia w zakresie funkcjonowania zakładu jak również wyposażenie, wymagania zdrowotne i kontrolne oraz cel stopniowej harmonizacji w tej dziedzinie.

2. Trybowane kawałki mięsa muszą spełniać warunki określone w dyrektywie 64/433/EWG oraz wymagania wynikające z załącznika V do niniejszego rozporządzenia.

3. Trybowania nie wolno rozpoczynać przed zakończeniem przejęcia przedmiotowej partii.

4. Nie wolno trzymać innego mięsa w pomieszczeniu rozbioru, gdzie interwencyjne mięso wołowe jest trybowane, wykrawane lub pakowane.

W pomieszczeniu rozbioru mięsa może jednak znajdować się mięso wieprzowe w tym samym czasie, co mięso wołowe, pod warunkiem że jest ono poddawane przetwarzaniu na oddzielnej linii produkcyjnej.

5. Wszystkie czynności trybowania mają miejsce w godzinach 7.00–18.00; trybowanie nie jest wykonywane w soboty, niedziele i w dni świąt państwowych. Wymienione godziny pracy mogą być wydłużone o maksimum dwie godziny, pod warunkiem że obecne są władze kontrolne. Jeżeli trybowanie nie może być zakończone w dniu przejęcia, właściwe władze plombują komory chłodnicze, w których składowane są produkty, a zdjęcia plomb mogą dokonać wyłącznie te same władze, w momencie wznowienia trybowania.

Artykuł 22

Umowy i ich warunki

1. Trybowanie jest przeprowadzane na mocy umowy zawartej na zasadach przewidzianych przez agencje interwencyjne i zgodnie z warunkami tych umów.

2. Warunki umów agencji interwencyjnych ustalają wymagania stawiane zakładom rozbioru, wymieniają zakład i wymagane urządzenia oraz zapewniają, że reguły wspólnotowe dotyczące przygotowania kawałków mięsa są dotrzymywane.

Przed wszystkim ustalają szczegółowo warunki w zakresie trybowania, określają metodę przygotowania, wykrawania, pakowania, zamrażania i konserwacji kawałków mięsa pod kątem ich przejęcia przez agencję interwencyjną.

Warunki umów agencji interwencyjnych można uzyskać pod adresami zamieszczonymi w załączniku VI.

Artykuł 23

Kontrołowanie trybowania

1. Agencje interwencyjne zapewniają prowadzenie ciągłego bezpośredniego kontrolowania wszystkich czynności związanych z trybowaniem.

Takie kontrole mogą być zlecane organom, które są całkowicie niezależne od omawianych kupców, rzeźników i składujących. W takich przypadkach agencje interwencyjne zapewniają, że ich urzędnicy prowadzą niezapowiedziane kontrole trybowania mięsa objętego każdym przetargiem. W czasie wspomnianych inspekcji przeprowadza się wrywkowe kontrole kartonów z kawałkami mięsa przed i po zamrożeniu, a zużyte ilości są porównywane z jednej strony z ilościami wyprodukowanymi i z drugiej strony - z kośćmi, tłuszczem oraz okrawkami. Takie kontrole obejmują przynajmniej 5% kartonów wypełnionych danym kawałkiem mięsa w ciągu dnia oraz o ile jest wystarczająca ilość kartonów, minimum pięć kartonów każdego kawałka mięsa.

2. Ćwierćtusze przednie i tylne muszą być trybowane oddzielnie. W odniesieniu do każdego dnia trybowania:

- a) porównuje się numery kawałków mięsa i wypełnionych kartonów;
- b) wypełnia się formularz wskazujący oddzielnie uzyski z trybowanych ćwierćtuszy przednich i tylnych.

Artykuł 24

Warunki szczególne trybowania

1. Podczas trybowania, wykrawania oraz pakowania poprzedzającego zamrażanie wewnętrzna temperatura wołowiny w żadnym momencie nie może przekraczać + 7°C. Nie wolno przewozić kawałków mięsa przed szokowym zamrożeniem, chyba że ma to miejsce na mocy odstępstw przewidzianych w art. 21 ust. 1.

2. Wszystkie etykiety i ciała obce muszą być całkowicie usunięte bezpośrednio przed trybowaniem.

3. Wszystkie kości, ścięgna, chrząstki, ścięgna szyjne i więzadło karkowe (*ligamentum nuchae*) i zbite tkanki łączne muszą być dokładnie usunięte. Wykrawanie kawałków mięsa musi być ograniczone do usunięcia tłuszczu, chrząstki, ścięgien, torebek stawowych i innych. Muszą zostać usunięte wszystkie widoczne tkanki nerwowe i limfatyczne.

4. Duże naczynia krwionośne i skrzepy oraz zabrudzone powierzchnie muszą być usuwane ostrożnie z jak najdalej idącym ograniczeniem wykrawania.

Artykuł 25

Pakowanie kawałków mięsa

1. Kawałki mięsa są pakowane niezwłocznie po trybowaniu, w taki sposób, że żadna część mięsa nie ma bezpośredniego kontaktu z kartonem, zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w załączniku V.

2. Polietylen stosowany do wyścielania kartonów i ten, z którego wykonane są arkusze i torebki stosowane do zawijania kawałków mięsa musi mieć co najmniej 0,05 mm grubości oraz musi być dopuszczony do kontaktu ze środkami spożywczymi.

3. Stosowane kartony, palety i klatki muszą spełniać warunki określone w załączniku VI.

Artykuł 26

Składowanie kawałków mięsa

Agencje interwencyjne zapewniają, że cała kupiona wołowina bez kości jest składowana oddzielnie i jest łatwa do zidentyfikowania według przetargu, rozbioru i miesiąca składowania.

Uzyskane kawałki mięsa są przechowywane w chłodniach zlokalizowanych na terytorium Państwa Członkowskiego, którego jurysdykcji podlega agencja interwencyjna.

Z wyjątkiem specjalnych odstępstw przewidzianych w ramach procedury przewidzianej w art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, takie chłodnie muszą być zdolne do przetrzymywania całej wołowiny bez kości przydzielonej przez agencję interwencyjną w zadawalających technicznie warunkach, przez okres co najmniej trzech miesięcy.

Artykuł 27 **Koszty trybowania**

Umowy określone w art. 22 ust. 1 oraz płatności dokonywane na mocy tych umów obejmują czynności i koszty wynikające ze stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności:

- a) koszty transportu produktów z kością do zakładu rozbioru mięsa po dokonanych odbiorze;
- b) trybowanie, wykrawanie, pakowanie i szokowe zamrażanie;
- c) składowanie, załadunek i przewóz mrożonych kawałków mięsa oraz ich przejmowanie przez agencję interwencyjną w chłodniach wyznaczonych przez agencję;
- d) koszt materiałów, w szczególności opakowań;
- e) wartość kości, tłuszczu i okrawków pozostawionych w zakładach rozbioru mięsa przez agencję interwencyjną.

Artykuł 28 **Terminy**

Trybowanie, wykrawanie i pakowanie muszą być zakończone w ciągu 10 dni kalendarzowych po uboju. Jednakże Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć krótsze terminy.

Szokowe zamrażanie jest przeprowadzane niezwłocznie po pakowaniu i rozpoczyna się zawsze w tym samym dniu co pakowanie; ilość mięsa trybowanego nie może przekraczać dziennych zdolności produkcyjnych tuneli zamrażalniczych.

Temperatura wewnętrzna trybowanego mięsa bez kości jest obniżana do – 7°C lub poniżej tej wielkości, w ciągu szokowego zamrażania trwającego 36 godzin.

Artykuł 29 **Odrzucenie produktów**

1. Jeżeli kontrole wymienione w art. 23 ust. 1 wykazują naruszenie przez zakład trybowania przepisów art. 20-28 w odniesieniu do wybranego kawałka mięsa, wówczas takie kontrole ulegają rozszerzeniu i obejmują dalsze 5% kartonów napęcznionych w przedmiotowym dniu. Jeżeli zostaną ujawnione dalsze naruszenia przepisów, sprawdza się dodatkowe próbki w ilości 5% całkowitej ilości kartonów danych kawałków mięsa. Jeżeli przy czwartym 5% sprawdzeniu co najmniej 50% kartonów wykazuje naruszenie omawianych artykułów, sprawdza się całą dzienną produkcję danej partii rozbioru. Sprawdzenie całodiennej produkcji nie jest jednak wymagane gdy w co najmniej 20% kartonów wybranych kawałków mięsa stwierdzono naruszenie przepisów.

2. Jeżeli na podstawie ust. 1 w przypadku mniej niż 20% kartonów wybranych kawałków mięsa stwierdza się naruszenie przepisów, cała zawartość tych kartonów jest odrzucana i nie przysługuje za nią żadna zapłata; zakład trybowania wypłaca agencji interwencyjnej kwotę równą cenie podanej w załączniku VIII za odrzucone kawałki mięsa.

Jeżeli naruszenie przepisów stwierdza się w przypadku co najmniej 20% kartonów wybranych kawałków mięsa, całodzienna produkcja jest odrzucana przez agencję interwencyjną i nie należy się za tę produkcję żadna zapłata; zakład trybowania wypłaca agencji interwencyjnej kwotę równą cenie podanej w załączniku VIII za odrzucone kawałki mięsa.

Jeżeli naruszenie przepisów stwierdza się w przypadku co najmniej 20% kartonów różnych kawałków mięsa wyprodukowanych w ciągu dnia, całodzienna produkcja jest odrzucana; zakład trybowania wypłaca agencji interwencyjnej kwotę równą cenie przewidzianej do zapłacenia przez agencję wygrywającemu oferentowi zgodnie z art. 18 za początkowo kupione produkty z kością, odrzucone po trybowaniu, powiększoną o 20%.

W sytuacji gdy ma zastosowanie akapit trzeci, nie stosuje się akapitu pierwszego i drugiego.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2, jeżeli w wyniku poważnego zaniedbania lub nadużycia zakład trybowania uchyla się od stosowania przepisów art. 20-28:

- wszystkie produkty uzyskane po trybowaniu w ciągu dnia kiedy został stwierdzony brak zgodności z powyższymi przepisami są odrzucane przez agencję interwencyjną i nie należy się za nie zapłata,
- zakład trybowania wypłaca agencji interwencyjnej kwotę równą cenie przewidzianej do zapłacenia przez agencję wygrywającemu oferentowi zgodnie z art. 18 za początkowo kupione produkty z kością, odrzucone po trybowaniu, powiększoną o 20%.

ROZDZIAŁ III KONTROLA PRODUKTÓW I POWIADOMIENIA

Artykuł 30 **Składowanie i kontrola produktów**

1. Agencje interwencyjne zapewniają, że mięso objęte niniejszym rozporządzeniem jest umieszczane i składowane w sposób zapewniający szybki dostęp oraz w sposób zgodny z przepisami art. 8 ust. 1 i art. 26 akapit pierwszy.

2. Temperatura składowania nie może być wyższa niż – 17°C.

3. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki konieczne do zapewnienia należytej konserwacji, pod względem ilości i jakości, składowanych produktów oraz natychmiastowego usuwania uszkodzonych opakowań. Zapewniają ochronę ubezpieczeniową od istotnego ryzyka poprzez nałożenie zobowiązania umownego w tym zakresie na składujących lub też szerokiego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej pokrytego przez agencję interwencyjną; Państwa Członkowskie mogą również same występować jako ubezpieczający.

4. Podczas składowania właściwe władze prowadzą regularne kontrole w sprawie znaczących ilości produktów składowanych po rozstrzygnięciach przetargów w danym

miesiącu.

Podczas takich kontroli, w razie znalezienia jakiegokolwiek produktu niespełniającego wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu jest on odrzucany i odpowiednio znakowany. Bez uszczerbku dla stosowania kar, właściwe władze, jeżeli powstanie taka potrzeba, egzekwują płatności od odpowiedzialnych stron.

Omawiane kontrole są przeprowadzane przez urzędników, którzy nie otrzymują poleceń z departamentu kupującego mięso.

5. Właściwe władze podejmują odpowiednie kroki co do możliwości prześledzenia drogi przechowywanych produktów i co do ich składowania, w celu umożliwienia usuwania tych produktów ze składu oraz następnie ich zbywania w sposób możliwie efektywny, mając na względzie w szczególności wymagania odnoszące się do weterynaryjnego stanu zdrowia omawianych zwierząt.

Artykuł 31 **Powiadomienia**

1. Państwa Członkowskie zgłaszają niezwłocznie Komisji zmiany w wykazie centrów interwencyjnych, oraz w miarę możliwości, zdolności produkcyjne tych centrów w zakresie zamrażania i składowania.

2. W ciągu 10 dni kalendarzowych po zakończeniu każdego okresu przejęć Państwa Członkowskie zgłaszają Komisji telexem lub faksem ilości dostarczone i odebrane w ramach interwencji.

3. Najpóźniej do dwudziestego pierwszego dnia każdego miesiąca Państwa Członkowskie zgłaszają Komisji w odniesieniu do poprzedniego miesiąca:

- a) ilości kupione w każdym tygodniu i w każdym miesiącu w podziale na produkty i klasy zgodnie ze wspólnotową skalą klasyfikacyjną tusz ustanowioną rozporządzeniem (EWG) nr 1208/81;
- b) ilości każdego produktu bez kości i z kością objęte umowami sprzedaży zawartymi w danym miesiącu;
- c) ilości każdego produktu bez kości i z kością objętych anulowanymi zamówieniami lub na podstawie podobnych dokumentów wystawionych w danym miesiącu;
- d) niezakontraktowane zapasy i fizyczne zapasy każdego produktu z kością na koniec danego miesiąca, z uwzględnieniem szczegółowych danych na temat okresu składowania niezakontraktowanych zapasów.

4. Najpóźniej do końca każdego miesiąca Państwa Członkowskie zgłaszają Komisji w odniesieniu do poprzedniego miesiąca:

- a) ilości każdego produktu bez kości uzyskanego z wołowiny z kością, kupionego w ciągu danego miesiąca;

- b) niezakontraktowane zapasy i fizyczne zapasy każdego produktu bez kości na koniec danego miesiąca, z uwzględnieniem szczegółowych danych na temat okresu składowania niezakontraktowanych zapasów.
5. Do celów niniejszego artykułu:
- a) „niezakontraktowane zapasy” oznaczają zapasy, na które brak jest umowy sprzedaży;
  - b) „zapasy fizyczne” oznaczają niezakontraktowane zapasy plus zapasy objęte umową sprzedaży, lecz jeszcze nieprzejęte.

ROZDZIAŁ IV PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 32

Okres stosowania

Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do 30 czerwca 2002 r. w odniesieniu do skupu w drodze przetargu przeprowadzanego w sposób określony w art. 47 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.

Artykuł 33

Otwieranie i zawieszanie skupu przeprowadzanego w drodze przetargu

1. W celu zapewnienia, że warunki określone w art. 47 ust. 3-7 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 dla różnych klas lub grup klas są spełnione, średnie ceny rynkowe są rejestrowane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 295/96.
2. Jeśli chodzi o grupy klas, średnia wspólnotowa rynkowa cena jest wyliczana zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 295/96.

Średnia rynkowa lub interwencyjna cena w Państwie Członkowskim lub w regionie Państwa Członkowskiego stanowi średnią cen rynkowych lub interwencyjnych dla każdej z tych klas, ważonych stosownie do udziału, który każda z nich posiada w uboju ogółem w danym Państwie Członkowskim lub regionie.

Średnia interwencyjna cena wspólnotowa stanowi średnią cen interwencyjnych dla każdej z tych klas, ważonych jej udziałem we wspólnotowym uboju ogółem.

Ceny rynkowe wymienione w akapicie pierwszym i drugim są wyliczane dla klas kwalifikujących się do skupu interwencyjnego, przeliczonych na klasę R3 przy zastosowaniu współczynników określonych w załączniku I.

3. Decyzja w sprawie otwarcia, zawieszenia lub ponownego otwarcia skupu jest podejmowana na podstawie dwóch ostatnich tygodniowych cen rynkowych zarejestrowanych w Państwach Członkowskich lub w regionach Państw Członkowskich, z wyjątkiem zawieszenia środka przewidzianego w art. 47 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, w przypadku gdzie wystarcza ostatnia zarejestrowana tygodniowa cena.

Artykuł 34

Warunki składania ofert

W odpowiedzi na zaproszenia do składania ofert, zainteresowane strony składają swoje oferty do agencji interwencyjnej Państw Członkowskich, w którym przetargi zostały ogłoszone, poprzez złożenie pisemnej oferty za pokwitowaniem lub w innej pisemnej formie akceptowanej przez agencję interwencyjną, z zawiadomieniem o odbiorze. Złożenie ofert może być przedmiotem umów zawartych na zasadach określonych przez agencję interwencyjną i zgodnie z warunkami tych umów.

Oddzielne oferty są składane na każdy rodzaj przetargu.

Artykuł 35 **Zabezpieczenia**

Podtrzymanie ofert po okresie składania ofert oraz dostawa produktów do składu wyznaczonego przez agencję interwencyjną w terminie ustanowionym w art. 16 ust. 2 stanowią podstawowe wymogi, których spełnienie jest gwarantowane poprzez złożenie zabezpieczenia w wysokości 36 EUR na 100 kg.

Zabezpieczenia są składane w agencji interwencyjnej w Państwie Członkowskim, w którym składana jest oferta.

Artykuł 36 **Maksymalna cena skupu**

W przypadku przetargu na mocy art. 47 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, oferty nie są brane pod uwagę jeżeli proponowana cena jest wyższa niż rynkowa cena zarejestrowana w Państwie Członkowskim lub w regionach Państwa Członkowskiego w odniesieniu do klasy, przeliczonej na klasę R3 przy zastosowaniu współczynników podanych w załączniku I, plus 10 EUR na 100 kg wagi tuszy. Jednakże w przypadku Państw Członkowskich lub regionów Państwa Członkowskiego spełniających warunki określone w art. 47 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 dodaje się kwotę 6 EUR na 100 kg.

ROZDZIAŁ V **PRZEPISY KOŃCOWE**

Artykuł 37 **Uchylenie**

1. Rozporządzenie (EWG) nr 2456/93 traci moc z dniem 1 kwietnia 2000 r.

Jednakże rozporządzenie to stosuje się do procedur przetargowych rozpoczętych przed tą datą.

Odniesienia do uchylonych rozporządzeń są opracowywane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane przy uwzględnieniu tabeli korelacji w załączniku IX do niniejszego rozporządzenia.

2. Rozporządzenie (EWG) nr 1627/89 traci moc z dniem 1 lipca 2002 r.

Artykuł 38
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od pierwszego przetargu w kwietniu 2000 r., z wyjątkiem art. 3, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 14 ust. 1, które stosuje się dopiero od 1 lipca 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 marca 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I
Współczynniki przeliczeniowe

Klasy	Współczynniki
U2	1,058
U3	1,044
U4	1,015
R2	1,015
R3	1,000
R4	0,971
O2	0,956
O3	0,942
O4	0,914

ANEXO II - BILAG II - ANHANG II - _____ II – ANNEX II - ANNEXE II - ALLEGATO
II - BIJLAGE II - ANEXO II - LIITE II - BILAGA II

**Productos admisibles para la intervención - Produkter, der er kvalificeret til
intervention - Interventionsfähige Erzeugnisse - _____
– Products eligible for intervention - Produits éligibles _ l'intervention - Prodotti
ammissibili all'intervento - Producten die voor interventie in aanmerking komen -
Produtos elegíveis para a interven_ o - Interventiokelpoiset tuotteet - Produkter som
kan bli förem_ l för intervention**

BELGIQUE / BELGI_

ITALIA

Carsases, demi - carcasses:

Carcasse e mezzene:

Hele dieren, halve dieren:

- Catégorie A, classe U2/
- Catégorie A, classe U2
- Catégorie A, classe U3/
- Catégorie A, classe U3
- Catégorie A, classe R2/
- Catégorie A, classe R2
- Catégorie A, classe R3/
- Catégorie A, classe R3

- Categoria A, classe U2
- Categoria A, classe U3
- Categoria A, classe R2
- Categoria A, classe R3

LUXEMBOURG

Carcasses, demi - carcasses:

- Catégorie A, classe R2
- Catégorie C, classe R3
- Catégorie C, classe O3

DANMARK

NEDERLAND

Hele og halve kroppe:

- Kategori A, klasse R2
- Kategori A, klasse R3

Hele dieren, halve dieren:

- Categoria A, klasse R2
- Categoria A, klasse R3

DEUTSCHLAND

ÖSTERREICH

Ganze oder halbe Tierkörper:

Ganze oder halbe Tierkörper:

- Kategorie A, Klasse U2
- Kategorie A, Klasse U3
- Kategorie A, Klasse R2
- Kategorie A, Klasse R3

- Kategorie A, Klasse U2
- Kategorie A, Klasse U3
- Kategorie A, Klasse R2
- Kategorie A, Klasse R3

_____

PORTUGAL

_____:

Carca_ as ou meias - carca_ as:

- _____ A, _____ R2
- _____ A, _____ R 3

- Categoria A, classe U2
- Categoria A, classe U3
- Categoria A, classe R2
- Categoria A, classe R3

ESPA_A

FINLAND

Canales o semicanales:

- Categoría A, clase U2
- Categoría A, clase U3
- Categoría A, clase R2
- Categoría A, clase R3

FRANCE

Carcasses, demi - carcasses:

- Catégorie A, classe U2
- Catégorie A, classe U3
- Catégorie A, classe R2
- Catégorie A, classe R3
- Catégorie C, classe U2
- Catégorie C, classe U3
- Catégorie C, classe U4
- Catégorie C, classe R3
- Catégorie C, classe R4
- Catégorie C, classe O3

IRELAND

Carsases, half - carcasses:

- Category C, class U3
- Category C, class U4
- Category C, class R3
- Category C, class R4
- Category C, class O3

Carsases, half - carcasses:

- Category A, class R2
- Category A, class R3

SWEDEN

Carsases, half - carcasses:

- Category A, class R2
- Category A, class R3

UNITED KINGDOM

I. Great Britain

Carsases, half - carcasses:

- Category C, class U3
- Category C, class U4
- Category C, class R3
- Category C, class R4

II. Northern Ireland

Carsases, half - carcasses:

- Category C, class U3
- Category C, class U4
- Category C, class R3
- Category C, class R4
- Category C, class O3

ZAŁĄCZNIK III
Przepisy dotyczące tusz, półtuszy i ćwierćtuszy

1. Tusze i półtusze, świeże lub schłodzone (kod CN 0201), pochodzące ze zwierząt poddanych ubojowi nie później niż przed sześcioma dniami i nie wcześniej niż przed dwoma dniami.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
  - a) tusza: całe ciało poddanego ubojowi zwierzęcia podwieszone na haku rzeźnickim za ścięgno śródstopia po wykrwawieniu, wytrzewieniu i oskórowaniu prezentowane jak następuje:
    - bez głowy oraz bez kończyn; głowa musi być oddzielona od tuszy w stawie szczytowo - potylicznym), a kończyny muszą być oddzielone w stawie nadgarstkowo - śródręcznym lub stępowo – śródstopnym,
    - bez organów znajdujących się w klatce piersiowej i w jamie brzusznej, a także bez nerek, tłuszczu nerkowego i tłuszczu miednicznego,
    - bez narządów płciowych oraz związanych z nimi mięśni,
    - bez cienkich i grubych mięśni przepony,
    - bez ogona oraz bez pierwszego kręgu ogonowego,
    - bez rdzenia kręgowego,
    - bez tłuszczu mosznowego oraz bez przylegającego tłuszczu pachwinowego,
    - bez powięziowej kresy białej mięśnia brzuszego,
    - bez tłuszczu na wewnętrznej części zrazowej zewnętrznej,
    - bez żyły szyjnej oraz bez przylegającego tłuszczu,
    - szyja przecięta zgodnie z wymogami weterynaryjnymi bez usuwania mięśnia szyjnego,
    - grubość warstwy tłuszczu mostkowego nie może przekraczać 1 cm;
  - b) półtusza: produkt otrzymany w wyniku podzielenia tuszy, określona w a) symetrycznie poprzez środek kręgów szyjnych, grzbietowych, lędźwiowych i krzyżowych oraz poprzez środek mostka i spojenia kulszowo - łonowego. W czasie przetwarzania tuszy nie wolno w sposób istotny przemieszczać kręgów szyjnych i lędźwiowych; powiązane mięśnie i ścięgna nie mogą nosić śladów uszkodzeń spowodowanych przez piły lub noże;
  - c) ćwierćtusze przednie:

- cięte z tuszy po schłodzeniu,
- cięte wzdłuż piątego żebra;

d) ćwierćtusze tylne:

- cięte z tuszy po schłodzeniu,
- cięte wzdłuż ósmego żebra.

3. Produkty wymienione w pkt 1 i 2 muszą pochodzić z dobrze wykrwawionych tusz, po dokładnym pozbawieniu zwierzęcia skóry, przy czym powierzchnia tuszy nie może być zadraśnięta, zabarwiona lub posiniaczona; powierzchniowy tłuszcz nie może być zerwany lub w znacznym stopniu usunięty. Opłucna musi pozostać nieuszkodzona z wyjątkiem tej części, która ułatwia podwieszenie tuszy. Tusze nie mogą być zabrudzone substancjami pochodzącym z jakiegokolwiek źródła skażenia, w szczególności substancjami fekalnymi lub znaczącymi krwawymi plamami.
4. Produkty wymienione w pkt 2 lit. c) i d) muszą pochodzić z tusz lub półtusz spełniających wymagania podane w pkt 2 lit. a) i b).
5. Produkty wymienione w pkt 1 i 2 muszą być schładzane niezwłocznie po uboju przez co najmniej 48 godzin, tak aby na zakończenie okresu schładzania wewnętrzna temperatura nie przekraczała + 7°C. Temperatura ta musi być utrzymywana do momentu przejęcia produktu.

ZAŁĄCZNIK IV
Współczynniki określone w art. 14 ust. 3

Wzór A

$$\text{Współczynnik } n = \frac{a}{b}$$

Gdzie:

- a = średnia ze średnich cen rynkowych zarejestrowanych w danym Państwie Członkowskim lub w jego regionie za okres dwóch lub trzech tygodni następujących po rozstrzygnięciu przetargu,
- b = średnia cena rynkowa zarejestrowana w danym Państwie Członkowskim lub w jego regionie, określonym w art. 14 ust. 1, mająca zastosowanie w odniesieniu do przedmiotowego przetargu.

Wzór B

$$\text{Współczynnik } n' = \frac{a'}{b'}$$

Gdzie:

- a' = średnia cen zakupu płaconych przez oferenta za zwierzęta tej samej klasy i kategorii co zwierzęta uwzględnione w wyliczaniu średniej ceny rynkowej w okresie dwóch lub trzech tygodni następujących po rozstrzygnięciu przetargu,
- b' = średnia cen zakupu płaconych przez oferenta za zwierzęta uwzględnione w obliczaniu średnich cen rynkowych w okresie dwóch tygodni, przyjętych przy wyliczaniu średniej ceny rynkowej, mającej zastosowanie do przedmiotowego zaproszenia do składania ofert.

ZAŁĄCZNIK V
Warunki interwencyjnego trybowania

1. KAWAŁKI MIĘSA Z ĆWIERĆTUSZY TYLNEJ

1.2. *Opis kawałków mięsa*

1.2.1. Pręga (pochodząca z kończyny tylnej) ze skupu interwencyjnego (kod INT 11)

Rozbiór i odkostnianie: usunąć przy pomocy cięcia przebiegającego poprzez staw kolanowy tylnej nogi i oddzielającego od zrazowej wewnętrznej i od zrazowej zewnętrznej wzdłuż naturalnego spojenia, pozostawiającego mięsień półścięgnisty połączony z pręgą. Usunąć kości golenia (kość piszczelową i strzałkową).

Wykrawanie: wykrawać zakończenia ścięgna z powrotem do mięsa.

Zawijanie i pakowanie: takie kawałki mięsa muszą być oddzielnie zawinięte w folię polietylenową przez zapakowaniem do kartonów wyłożonych folią polietylenową.

1.2.2. Skrzydło ze skupu interwencyjnego (kod INT 12)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od zrazowej wewnętrznej przy pomocy cięcia w dół w kierunku i wzdłuż linii kości udowej, a od strony zrazowej zewnętrznej przez kontynuowanie cięcia prowadzonego w dół linii spojenia naturalnego. Czaszka musi pozostać połączona w sposób naturalny.

Wykrawanie: usunąć rzepkę, torebkę stawową i ścięgno. W żadnym miejscu grubość zewnętrznej pokrywy tłuszczowej nie może przekraczać 1 cm.

Zawijanie i pakowanie: takie kawałki mięsa muszą być oddzielnie zawinięte w folię polietylenową przed zapakowaniem do kartonów wyłożonych folią polietylenową.

1.2.3. Zrazowa wewnętrzna ze skupu interwencyjnego (kod INT 13)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od udźca i od pręgi przy pomocy cięcia prowadzonego wzdłuż linii naturalnego spojenia i odłączyć od kości udowej. Usunąć kość krzyżową.

Wykrawanie: usunąć nasadę i trzon pręcia, przylegającą chrząstkę i gruczoł krokowy (powierzchniowy pachwinowy) Usunąć chrząstkę i tkanki łączne związane z kością miedniczną. W żadnym miejscu grubość zewnętrznej pokrywy tłuszczowej nie może przekraczać 1 cm.

Zawijanie i pakowanie: takie kawałki mięsa muszą być oddzielnie zawinięte w folię polietylenową przed zapakowaniem do kartonów wyłożonych folią polietylenową.

1.2.4. Zrazowa zewnętrzna ze skupu interwencyjnego (kod NT 14)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od zrazowej wewnętrznej i pręgi przy pomocy cięcia prowadzonego wzdłuż linii naturalnego spojenia. Usunąć kość udową.

Wykrawanie: usunąć grubą chrząstkę przylegającą do stawu, węzeł chłonny podkolanowy, połączony tłuszcz i ścięgno. W żadnym miejscu grubość zewnętrznej pokrywy tłuszczowej nie może przekraczać 1 cm.

Zawijanie i pakowanie: takie kawałki mięsa muszą być oddzielnie zawinięte w folię polietylenową przed zapakowaniem do kartonów wyłożonych folią polietylenową.

1.2.5. Polędwica ze skupu interwencyjnego (kod INT 15)

Cięcie: usunąć polędwicę na całej długości uwalniając głowę (grubszy koniec) z kości biodrowej (*os ilium*) i idąc wzdłuż polędwicy przylegającej do kręgosłupa, tak aby wyjąć polędwicę z części lędźwiowej.

Wykrawanie: usunąć gruczoł i tłuszcz. Pozostawić nienaruszoną osłonę głównego węzła mięśniowego, w pełni przymocowany. Przy rozbiórce, wykrawaniu i pakowaniu tych wartościowych kawałków mięsa musi zostać zachowana szczególna staranność.

Zawijanie i pakowanie: polędwice muszą być ostrożnie pakowane wzdłuż, na przemian wąskimi i szerokimi końcami, z osłoną od góry i nie wolno ich składać. Takie kawałki mięsa muszą być oddzielnie zawinięte w folię polietylenową przed zapakowaniem do kartonów wyłożonych folią polietylenową.

1.2.6. Comber ze skupu interwencyjnego (kod INT 16)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od zrazowej zewnętrznej/skrzydła przy pomocy prostego cięcia od punktu położonego około 5 cm od tylnego wyrostka piątego kręgu krzyżowego, przechodząc w odległości około 5 cm od przedniego wyrostka kości krzyżowej, przy czym należy uważać aby nie przeciąć skrzydła.

Oddzielić lędźwie przy pomocy cięcia między ostatnim kręgiem lędźwiowym i pierwszym kręgiem krzyżowym, oczyszczając przedni wyrostek kości miednicznej. Usunąć kości i chrząstki.

Wykrawanie: usunąć fałd tłuszczu na wewnętrznej powierzchni poniżej oka polędwicy. W żadnym miejscu grubość zewnętrznej pokrywy tłuszczowej nie może przekraczać 1 cm. Przy rozbiórce, wykrawaniu i pakowaniu tych wartościowych kawałków mięsa musi zostać zachowana szczególna staranność.

Zawijanie i pakowanie: takie kawałki mięsa muszą być oddzielnie zawinięte w folię polietylenową przed zapakowaniem do kartonów wyłożonych folią polietylenową.

1.2.7. Rostbef ze skupu interwencyjnego (kod INT 17)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od udźca przy pomocy cięcia między ostatnim kręgiem lędźwiowym i pierwszym kręgiem krzyżowym. Oddzielić od szpondra (z pięcioma kośćmi) przy pomocy cięcia między jedenastym i dziesiątym zębem. Usunąć dokładnie trzony. Usunąć żebra i kości bez skóry poprzez „odwarstwienie”.

Wykrawanie: usunąć wszystkie rodzaje chrząstek pozostałych po odkostnianiu. Ściętno musi zostać usunięte. W żadnym miejscu grubość zewnętrznej pokrywy tłuszczowej nie może przekraczać 1 cm. Przy rozbiórce, wykrawanie i pakowaniu tych wartościowych kawałków mięsa musi zostać zachowana szczególna staranność.

Zawijanie i pakowanie: takie kawałki mięsa muszą być oddzielnie zawinięte w folię polietylenową przed zapakowaniem do kartonów wyłożonych folią polietylenową.

1.2.8. Łata ze skupu interwencyjnego (kod INT 18)

Rozbiór i odkostnianie: usunąć całą łatę od ćwierćtuszy tylnej przeciętej wzdłuż ósmego żebra przy pomocy cięcia prowadzonego od punktu gdzie łata została odłożona, wzdłuż naturalnego spojenia dookoła mięśni zadu, do punktu horyzontalnego w stosunku do środkowej części ostatniego kręgu lędźwiowego. Kontynuować cięcie w dół po prostej linii równoległej do polędwicy poprzez dziesiąte do szóstego żebra włącznie, wzdłuż linii przebiegającej równoległe do grzbietowej strony kręgosłupa, tak aby całe cięcie w kierunku dołu nie przebiegało w większej odległości niż 5 cm od bocznego zakończenia oka polędwicy.

Usunąć wszystkie kości i chrząstki poprzez „odwarstwienie”. Cała łata musi pozostać w jednym kawałku.

Wykrawanie: usunąć grubą tkankę łączną osłony pokrywającej skórę gęsi, pozostawiając skórę nienaruszoną. Wykrawać tłuszcz w taki sposób, aby widoczny (zewnętrzny i śródmiąższowy) tłuszcz nie przekraczał 30% ogółem.

Zawijanie i pakowanie: cała łata może być złożona jeden raz, jedynie w momencie pakowania. Nie wolno jej kroić ani zwijać. Po zapakowaniu wewnętrzna część łaty i osłona gęsi muszą być dokładnie widoczne. Przed pakowaniem każde pudło musi być wyłożone polietylenem, tak aby możliwe było całkowite zawinięcie kawałka/kawałków mięsa.

1.2.9. Szponder (z pięcioma kośćmi) ze skupu interwencyjnego (kod INT 19)

Rozbiór i odkostnianie: taki kawałek mięsa musi być oddzielony od rostbefu przy pomocy prostego cięcia między jedenastym i dziesiątym żebrą i musi obejmować od szóstego do dziesiątego żebra włącznie. Usunąć mięśnie międzyżebrowe i opłucną jako cienką warstwę z kośćmi żeber. Usunąć trzon i chrząstkę, w tym zakończenie kości łopatki.

Wykrawanie: usunąć więzadło karkowe (ligamentum nuchae). W żadnym miejscu grubość zewnętrznej pokrywy tłuszczowej nie może przekraczać 1 cm. Czaszka musi pozostać połączona.

Zawijanie i pakowanie: takie kawałki mięsa muszą być oddzielnie zawinięte w folię polietylenową przed zapakowaniem do kartonów wyłożonych folią polietylenową.

2. KAWAŁKI MIĘSA Z ĆWIERĆTUSZY PRZEDNIEJ

2.1. *Opis kawałków mięsa*

2.1.1. Pręga (pochodząca z kończyny przedniej) ze skupu interwencyjnego (kod INT 21)

Rozbiór i odkostnianie: usunąć przy pomocy cięcia wokół stawu oddzielając kość promieniową (*radius*) i kość ramienną (*humerus*). Usunąć kość promieniową (*radius*).

Wykrawanie: wykrawać zakończenia ścięgien z powrotem do mięsa.

Zawijanie i pakowanie: takie kawałki mięsa muszą być oddzielnie zawinięte w folię polietylenową przed zapakowaniem do kartonów wyłożonych folią polietylenową.

Nie wolno pakować pręgi pochodzącej z kończyny przedniej razem z pręgą pochodzącą z kończyny tylnej.

2.1.2. Łopatka ze skupu interwencyjnego (kod INT 22)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić łopatkę od ćwierćtuszy przy pomocy cięcia po linii prowadzącej wzdłuż naturalnego spojenia wokół krawędzi łopatki i chrząstki stawowej na zakończeniu kości łopatki (*scapula*), kontynuując wokół spojenia, tak aby łopatka została wyjęta ze swojej naturalnej kieszeni. Usunąć kość łopatki (*scapula*). Mięsień podłopatkowy musi zostać odłożony, ale pozostaje połączony, tak aby możliwe było czyste usunięcie kości. Usunąć kość ramienną (*humerus*).

Wykrawanie: usunąć chrząstki, ścięgna i torebkę stawową. Wykrawać tłuszcz w taki sposób, aby widoczny (zewnątrzny i śródmiąższowy) tłuszcz nie przekraczał 10% ogółem.

Zawijanie i pakowanie: takie kawałki mięsa muszą być oddzielnie zawinięte w folię polietylenową przed zapakowaniem do kartonów wyłożonych folią polietylenową.

2.1.3. Mostek ze skupu interwencyjnego (kod INT 23)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od ćwierćtuszy przy pomocy cięcia po prostej linii prostopadłej do środka pierwszego żebra. Usunąć mięśnie międzyżebrowe i opłucną poprzez „odwarstwienie”, z żebrami, trzonem mostka i chrząstką. Osłony pozostawić połączone z mostkiem. Musi zostać usunięty tłuszcz znajdujący się pod osłoną i mostkiem (*sternum*).

Wykrawanie: wykrawać tłuszcz w taki sposób, aby widoczny (zewnątrzny i śródmiąższowy) tłuszcz nie przekraczał 30% ogółem.

Zawijanie i pakowanie: każdy kawałek mięsa musi być oddzielnie zawinięty w folię polietylenową i zapakowany do kartonu wyłożonego polietylenem, co pozwoli na całkowite zawinięcie kawałków mięsa.

2.1.4. Ćwierćtusze przednie ze skupu interwencyjnego (kod INT 24)

Rozbiór i odkostnianie: kawałek mięsa pozostały po usunięciu mostka, łopatki i pręgi (pochodzącej z kończyny przedniej) jest klasyfikowany jako ćwierćtusze przednie.

Usunąć kości żeber poprzez „odwarstwienie”. Kości szyjne muszą zostać czysto usunięte. Główny węzeł mięśniowy musi pozostać połączony z tym kawałkiem mięsa.

Wykrawanie: mają być usunięte ścięgna, torebki stawowe i chrząstki. Wykrawać tłuszcz w taki sposób, aby ogólny procent widocznego (zewnątrznego i śródmiąższowego) tłuszczu nie przekraczał 10%.

Zawijanie i pakowanie: takie kawałki mięsa muszą być oddzielnie zawinięte w folię polietylenową przed zapakowaniem do kartonów wyłożonych folią polietylenową.

*ANEXO VI - BILAG VI - ANHANG VI - _____ VI - ANNEX VI - ANNEXE VI -
ALLEGATO VI - BIJLAGE VI - ANEXO VI - LIITE VI - BILAGA VI*

**Direcciones de los organismos de intervención - Interventionsorganernes adresser -
Anschriften der Interventionenstellen- - _____ -**

**Adresses of the intervention agencies - Adresses des organismes d'intervention -
Indirizzi degli organismi d'intervento - Adressen van de interventiebureaus - Endere_os
dos organismos de interven__o - Interventieoelinten osoitteet - Interventionsorganens
adresser**

*Belgique / Belgi_*

Bureau d'intervention et de restitution belge
Rue de Tr_ves 82
B-1040 Bruxelles

Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
Trierstraat 82
B-1040 Brussel
Tel. (32-2) 287 24 11; telex BIRB BRUB 24076/65567; fax (32-2) 230 25 33/280 03 07

Danmark

Ministeriet for F_devarer, Landbrug og Fiskeri
EU-Direktoratet
Kampmannsgade 3
DK-1780 K_benhavn V
tlf. (45) 33 92 70 00; telex 151317 DK; fax (45) 33 92 69 48, (45) 33 92 69 23

Bundesrepublik Deutschland

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE)
Postfach 180203, D-60083 Frankfurt am Main
Adickesallee 40, D-60322 Frankfurt am Main
Tel. (49) 69 15 64-704/705; Telex 411727; Telefax (49) 69 15 64-790/985

_____

_____ 241
GR-10176 _____,
____. (01) 86 56 439, _____ 221735, ____: 86 70 503

Espa_a

FEGA (Fondo Espa_ol de Garantía Agraria)
Beneficencia 8
E-28005 Madrid
Tel.: (34) 913 47 65 00, 913 47 63 10; télex: FEGA 23427 E; fax: (34) 915 21 98 32, 915 22
43 87

France

Ofival

80, avenue des Terroirs – de - France

F-75607 Paris Cedex 12

Tél.: (33-1) 44 68 50 00; télex: 215330; télécopieur: (33-1) 44 68 52 33

Irleland

Department of Agriculture and Food

Johnston Castle Estate

County Wexford

Ireland

Tel. (353-53) 634 00; fax (353-53) 428 42

Italia

AGEA (Agenzia per le erogazioni in agricoltura)

Via Palestro, 81

I-00185 Roma

Tel. 49 49 91; telex 61 30 03; fax 445 39 40/445 19 58

Luxembourg

Service d'économie rurale, section 'cheptel et viande'

113-115, rue de Hollerich

L-1741 Luxembourg

Tél.: (352) 478/443; télex: 2537

Nederland

Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

Laser Regio Zuidoost

Slachthuisstraat 71

Postbus 965

6040 AZ Roermond

Nederland

Tel. (31-475) 35 54 44; fax (31-475) 31 89 39

Österreich

AMA Agrarmarkt Austria

Dresdner Straße 70

A-1201 Wien

Tel. (431) 33 15 12 20; Telefax (431) 33 15 12 97

Portugal

INGA - Instituto Nacional de Intervenção e Garantia Agrícola

Rua Fernando Curado Ribeiro, n.º 46.º E

P-1600 Lisboa
Tel.: (351) 217 51 85 00; fax: (351) 217 51 86 15

Finland

Ministry of Agriculture and Forestry
Intervention Unit
PL 232 (Kluuvikatu 4A)
00171 Helsinki
Finland
P. 358-9 16 01; F. 358-9 16 09 760

Sweden

Statens Jordbruksverk – Swedish Board of Agriculture
Intervention Division
S-551 82 Jönköping
Tfn (46-36) 15 50 00; telex 70991 SJV-S; fax (46-36) 71 95 11

United Kingdom

Intervention Board Executive Agency
PO Box 1AW
Hampshire Court
Newcastle – upon - Tyne NE99 1AW
United Kingdom
Tel. (44-191) 273 96 96; fax (44-191) 226 18 39

ZAŁĄCZNIK VII
Przepisy dotyczące kartonów, palet i klatek

I.   *Kartony*

1.   Kartony muszą posiadać znormalizowany format i ciężar oraz być wystarczająco mocne, aby wytrzymały warstwowe ułożenie na palecie.
2.   Na stosowanych kartonach nie może znajdować się nazwa rzeźni lub zakładu rozbioru mięsa, z którego pochodzą produkty.
3.   Kartony muszą być oddzielnie wazone po ich wypełnieniu; nie dopuszcza się wypełniania kartonów produktami o wadze ustalonej z góry.
4.   Waga netto kawałków mięsa, zawarta w kartonie, nie może przekraczać 30 kg.
5.   Jedynie kawałki mięsa tego samego rodzaju identyfikowane na podstawie ich pełnej nazwy lub kodu wspólnotowego oraz pochodzące z tej samej kategorii zwierząt mogą być umieszczane w tym samym kartonie; w żadnym razie kartony nie mogą zawierać żadnych kawałków tłuszczu lub okrawków.
6.   Kartony muszą być zaopatrzone w następujące zamknięcia:
  - etykiety agencji skupu interwencyjnego na obu końcach,
  - etykiety urzędowej inspekcji weterynaryjnej na środku przodu i tyłu, przy czym jedynie w przypadku jednoczęściowych skrzynek - tylko na przedzie.

Na takich etykietach musi widnieć numer seryjny, przy czym są one mocowane w taki sposób, aby ulegały zniszczeniu w momencie otwarcia kartonu.

7.   Etykiety agencji interwencyjnej muszą wskazywać numer umowy, rodzaj i numer kawałków mięsa, wagę netto i datę pakowania; wymiary etykiet – nie mniej niż 20 _ 20 cm; etykiety kontroli weterynaryjnej muszą wskazywać numer zezwolenia posiadanego przez zakład rozbioru.
8.   Numery seryjne etykiet, określonych w pkt 6, muszą być rejestrowane w odniesieniu do każdej umowy. Musi być możliwe porównanie liczby użytych kartonów i wydanych etykiet.
9.   Kartony muszą być opasane czterema taśmami, dwiema taśmami wzdłuż kartonu oraz dwiema taśmami wszerz kartonu, umieszczonymi około 10 cm od każdego rogu.
10.   Etykiety zniszczone podczas kontroli muszą być zastąpione przez seryjnie numerowane etykiety, po dwie na karton, wydane właściwym władzom przez agencję interwencyjną.

II.   *Palety i klatki*

1. Kartony z różnych przetargów oraz zawierające różne kawałki mięsa muszą być składowane na oddzielnych paletach uporządkowanych według przetargów lub według miesiąca i kawałków mięsa; takie palety muszą być identyfikowane na podstawie etykiet podających numer przetargu, rodzaj kawałka mięsa, wagę netto produktu, wagę opakowania i liczbę kartonów poszczególnego kawałka mięsa.
2. Ćwierćtusze w kośćci z różnych przetargów muszą być składowane według przetargu lub według miesiąca, w oddzielnych klatkach dla ćwierćtuszy przednich i tylnych; takie pojemniki muszą być identyfikowane na podstawie etykiet podających numer przetargu, liczbę oraz klasyfikację ćwierćtuszy w podziale na ćwierćtusze przednie i tylne, ich wagę netto jak również wagę opakowania.
3. W magazynie musi być widoczne rozmieszczenie palet i klatek.

ZAŁĄCZNIK VIII

Indywidualne ceny na odrzucone kawalki mięsa interwencyjne do celów art. 29 ust. 2

	<i>(EUR / tona)</i>
Polędwica ze skupu interwencyjnego	22 000
Rostbef ze skupu interwencyjnego	14 000
Zrazowa wewnętrzna ze skupu interwencyjnego	10 000
Udziec ze skupu interwencyjnego	
Zrazowa zewnętrzna ze skupu interwencyjnego	8 000
Skrzydło ze skupu interwencyjnego	
Szponder (z pięcioma żebrami) ze skupu interwencyjnego	
Łopatka ze skupu interwencyjnego	6 000
Ćwierć tusze przednie ze skupu interwencyjnego	
Mostek ze skupu interwencyjnego	5 000
Pręga (pochodząca z kończyny tylnej) ze skupu interwencyjnego	
Pręga (pochodząca z kończyny przedniej) ze skupu interwencyjnego	
Łata ze skupu interwencyjnego	4 000

ZAŁĄCZNIK IX
Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 2456/93	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3	art. 3
art. 4	art. 4
art. 5	art. 5
art. 6	art. 6
art. 7	art. 7
art. 8	art. 8
art. 9	art. 9
art. 10	art. 10
art. 11	art. 11
art. 12	art. 12
art. 13	art. 13
art. 14	art. 14
art. 15	art. 15
art. 16	art. 16
art. 17	art. 17
art. 18	art. 18
art. 19	art. 19
art. 20	art. 20
art. 21	art. 21
art. 22	art. 22
art. 23	art. 23
art. 24	art. 24
art. 25	art. 25
art. 26	art. 26
art. 27	art. 27
art. 28	art. 28
art. 29	art. 29
-	art. 30
-	art. 31
-	art. 32
-	art. 33
art. 30	art. 34
art. 31	art. 35
art. 32	art. 36
art. 33	art. 37

Rozporządzenie (EWG) nr 2456/93	Niniejsze rozporządzenie
załącznik I	-
załącznik II	załącznik I
załącznik III	załącznik II
załącznik IV	-
załącznik V	załącznik III
załącznik VI	załącznik IV
załącznik VII	załącznik V
załącznik VIII	załącznik VI
załącznik IX	załącznik
załącznik X	załącznik IX
załącznik XI	załącznik

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2734/2000

z dnia 14 grudnia 2000 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1627/89 w sprawie skupu wołowiny w drodze przetargu oraz odstępujące od lub zmieniające rozporządzenie (WE) nr 562/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 907/2000², w szczególności jego art. 38 ust. 2 i 47 ust. 8,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1627/89 z dnia 9 czerwca 1989 r. w sprawie skupu wołowiny w drodze przetargu³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2652/2000⁴, otwiera skup w drodze przetargu w niektórych Państwach Członkowskich lub regionach Państwa Członkowskiego w odniesieniu do niektórych grup jakości.
- (2) Ostatnie wydarzenia związane z gąbczastą encefalopatią bydła (BSE) doprowadziły do znacznej utraty zaufania konsumenta do bezpieczeństwa wołowiny i cielęciny. Spowodowało to drastyczny spadek konsumpcji i znaczny spadek cen, który może trwać przez pewien czas. W konsekwencji rynek wołowiny i cielęciny uległ silnemu załamaniu i istnieje ryzyko, że może się on całkowicie załamać. Zatem konieczne jest szybkie przyjęcie środków wsparcia zgodnie z art. 38 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.
- (3) Z uwagi na opisaną powyżej sytuację na rynku oraz w celu poprawy skuteczności środków, które mają być podjęte, dodatkowe produkty powinny być przyjęte do interwencji, tusze zwierząt, które muszą być przetrzymywane przez okres dłuższy niż zazwyczaj z uwagi na niski popyt i które przekraczają maksymalną dopuszczalną wagę powinny być przyjęte, a także powinno się czasowo dostosować wzrost stosowany do średniej ceny rynkowej w celu obliczania maksymalnej ceny skupu w taki sposób, by uwzględnić w szczególności wzrost kosztów i spadek przychodów w tym sektorze.
- (4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 716/96 z dnia 19 kwietnia 1996 r. przyjmujące nadzwyczajne środki wspierania rynku wołowiny w Zjednoczonym Królestwie⁵,

---

¹ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21.

² Dz.U. L 105 z 3.5.2000, str. 6.

³ Dz.U. L 159 z 10.6.1989, str. 36.

⁴ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 9.

⁵ Dz.U. L 99 z 20.4.1996, str. 14.

ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1176/2000⁶, przyjęło szczególne środki w odniesieniu do bydła hodowanego w Zjednoczonym Królestwie, które ma powyżej 30 miesięcy. Środki te obejmują ubój i następnie zniszczenie takiego bydła. Wykastrowane zwierzęta ze Zjednoczonego Królestwa przekraczające ten wiek nie są uprawnione do interwencji publicznej. Ponadto, decyzja Komisji 2000/764/WE⁷ ustanawia, że wszystkie zwierzęta należące do bydła mające powyżej 30 miesięcy będące przedmiotem normalnego uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi muszą być poddane badaniom w formie jednego z szybkich testów wymienionych w załączniku IV(A) do decyzji Komisji 98/272/WE⁸, ostatnio zmienionej decyzją 2000/374/WE⁹, najpóźniej począwszy od dnia 1 lipca 2001 r. Zwierzęta, które nie zostały poddane tym testom nie mogą być przyjęte do interwencji publicznej w celu dalszego zbytu na rynku.

- (5) Aby interwencja osiągnęła swój pełny wymiar, należy ogłosić drugi przetarg dla miesiąca grudnia 2000 r. W tym celu powinien zostać ustalony dodatkowy nieprzekraczalny terminy składania ofert oraz powinien zostać ustalony okres dostawy.
- (6) Z uwagi na problemy z odnotowywaniem cen, gdy działalność na rynku jest znikoma oraz wzięwszy pod uwagę tendencje cenowe we Wspólnocie konieczne może się okazać przyjęcie, że średnia wspólnotowa cena rynkowa, określona w art. 47 ust. 3 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, jest niższa niż 84% ceny interwencyjnej i że ostatnia odnotowana tygodniowa cena rynkowa jest wystarczająca, by ogłosić drugi przetarg na grudzień 2000 r.
- (7) W celu zaradzenia dalszym zaburzeniom na rynku, które mogą wynikać z wprowadzenia na rynek znacznej liczby opasowych zwierząt płci męskiej pochodzących ze Wspólnoty, które były przetrzymywane w swoich gospodarstwach pochodzenia z powodu braku popytu i dla których gospodarstwa te nie mają już paszy, powinny zostać przyjęte niezbędne środki wsparcia oraz powinno się zezwolić na skup tusz z takich zwierząt. Ponadto, w celu uniknięcia skupu zwierząt prawie gotowych do wystawienia na rynek powinien zostać ustanowiony limit co do wagi uprawnionych tusz w ramach tych uregulowań. W celu uniknięcia podwójnej dopłaty należy wprowadzić mechanizm, który uzależniałby wypłatę pełnej ceny skupu od niezłożenia wniosku przez producenta o wypłatę premii specjalnej, określonej w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, w odniesieniu do tego zwierzęcia. W końcu, konieczne są dalsze zmiany lub odstępstwa od normalnego programu interwencyjnego, który został przewidziany rozporządzeniem (WE) nr 1254/1999.
- (8) Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97¹⁰, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2258/2000¹¹, wprowadza system obowiązkowego etykietowania wołowiny, z którym produkty objęte skupem interwencyjnym muszą być zgodne.

---

⁶ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 37.

⁷ Dz.U. L 305 z 6.12.2000, str. 35.

⁸ Dz.U. L 122 z 24.4.1998, str. 59.

⁹ Dz.U. L 135 z 8.6.2000, str. 27.

¹⁰ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, str. 1.

¹¹ Dz.U. L 258 z 12.10.2000, str. 26.

- (9) Niektóre przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 562/2000¹² powinny zostać odpowiednio uchylone lub zmienione.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 1627/89 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Bez względu na przepisy art. 4 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 562/2000 dodatkowe produkty, które mogą być przedmiotem skupu interwencyjnego ustala się następująco:

- kategoria A, klasa O2 i klasa O3,
- Irlandia: kategoria C, klasa O4,
- Zjednoczone Królestwo – Irlandia Północna: kategoria C, klasa O4.

Artykuł 3

Dodatkowo w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2000:

- a) tusze i półtusze wykastrowanych zwierząt wyhodowanych w Zjednoczonym Królestwie, które mają więcej niż 30 miesięcy nie mogą być przedmiotem skupu;
- b) w pozostałych Państwach Członkowskich tusze i półtusze wykastrowanych zwierząt, które mają więcej niż 30 miesięcy i które nie były poddane żadnemu z zatwierdzonych szybkich testów wymienionych w załączniku IV(A) do decyzji 98/272/WE nie mogą być przedmiotem skupu.

Artykuł 4

Drugi specjalny przetarg jest otwierany dla miesiąca grudnia 2000 r.

W tym celu:

- dodatkowo w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 ustala się nieprzekraczalny termin składania ofert odpowiadający temu przetargowi na trzeci wtorek miesiąca grudnia 2000 r.,

---

¹² Dz.U. L 68 z 16.3.2000, str. 22.

- bez względu na przepisy art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 okres dostawy kończy się dnia 12 stycznia 2001 r.

Artykuł 5

Bez względu na przepisy art. 33 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 562/2000:

- przetargi mogą być ogłaszane, jeśli Państwo Członkowskie lub region Państwa Członkowskiego spełnia warunek ustanowiony w art. 47 ust. 3 akapit pierwszy tiret drugie rozporządzenia (EWG) nr 1254/1999,
- ostatnie ceny tygodniowe odnotowane w Państwach Członkowskich lub regionach Państw Członkowskich wystarczają do otwarcia skupu, określonego w art. 4 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

1. Bez względu na przepisy art. 4 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 562/2000 maksymalna waga tusz wynosi 380 kg. Jednakże, w odniesieniu do dwóch pierwszych przetargów maksymalna waga wynosi 430 kg.

2. Bez względu na przepisy art. 36 rozporządzenia (WE) nr 562/2000:

- a) w przypadku przetargów na mocy art. 47 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 wzrost stosowany do średniej ceny rynkowej wynosi 14 EUR na 100 kg wagi tuszy;
- b) w przypadku przetargów na mocy art. 47 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 wzrost stosowany do średniej ceny rynkowej wynosi 7 EUR na 100 kg wagi tuszy.

Artykuł 7

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 562/2000 i z niniejszym rozporządzeniem skup jest również otwierany w odniesieniu do tusz i półtuszy zwierząt męskich pochodzenia wspólnotowego mających mniej niż 12 miesięcy w kategorii A i mających mniej niż 14 miesięcy w kategorii C.

W tym celu:

- waga tusz powinna wynosić między 140 a 200 kg, a tusze nie wykazuje żadnych deformacji ani anomalii wagi w stosunku do wieku zwierzęcia,
- jeśli tusze i półtusze zgłoszone do interwencji pochodzą od zwierząt przynajmniej dziewięciomiesięcznych, cena skupu wypłacana wygrywającemu przetarg jest zmniejszona o 61 EUR na każdą dostarczoną półtuszę. Jednakże, jeśli dostarczony jest dowód, że nie złożono wniosku o premię specjalną w odniesieniu do danego zwierzęcia, redukcja ta nie ma zastosowania,
- oferowana cena nie jest powiązana z jakością produktu,
- art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 stosuje się do skupu określonego w

niniejszym artykule. Jednakże, ustanowione współczynniki mogą różnić się od tych ustanowionych w powyższym artykule w odniesieniu do skupu innych produktów,

- następujące przepisy rozporządzenia (WE) nr 562/2000 nie mają zastosowania:
  - a) art. 4 ust. 3 lit. b) i c), za wyjątkiem tych, które dotyczą znakowania wskazującego na kategorię i numer ubojowy;
  - b) art. 18 ust. 3;
  - c) art. 20, za wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa i Portugalii;
  - d) art. 36;
  - e) informacje w załączniku II odnoszące się do klasyfikacji produktów.

Ponadto, w odniesieniu do produktów zakupionych zgodnie z niniejszym artykułem:

- bez względu na przepisy art. 11 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 562/2000 przetargi muszą dotyczyć co najmniej 5 ton,
- informując Komisję o przetargach agencje interwencyjne muszą określić ilościami objęte,
- takie produkty są przechowywane oddzielnie w łatwo identyfikowalnych partiach, w rozbiciu na zaproszenie do przetargu lub na miesiąc składowania,
- notyfikacje przewidziane w art. 31 ust. 1, 2, 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 są przesyłane osobno w odniesieniu do informacji wymaganych dla innych produktów objętych skupem interwencyjnym.

Artykuł 8

W art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

- „d) oznaczone etykietami zgodnie z systemem wprowadzonym przez rozporządzenie (WE) nr 1760/2000.”

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się dla drugiego przetargu ogłaszanego w miesiącu grudniu 2000 r. i dla przetargów ogłaszanych w pierwszym kwartale 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

*ANEXO – BILAG – ANHANG – _____ – ANNEX – ANNEXE – ALLEGATO – BIJLAGE
– ANEXO – LIITE – BILAGA*

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (E_F) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

_____ 1 _____ 1 _____ (____) _____. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1(1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er, paragraphe 1, du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1, del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados - Membros ou regiões de Estados - Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetukset (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A	Categoría C
Medlemsstat eller region	Kategori A	Kategori C
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A	Kategorie C
_____	_____	_____
Member States or regions of a Member State	Category A	Category C
États membres ou régions	Catégorie A	Catégorie C

d'États membres						
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados - Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O
Belgique/Belgi_		x	x			
Deutschland	x	x	x			
Espa_a	x	x	x			
France	x	x	x			x
Ireland				x	x	x
Italia	x	x	x			
Nederland		x				
Österreich			x			
Northern Ireland				x	x	x

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 283/2001

z dnia 9 lutego 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 562/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny oraz rozporządzenie (WE) nr 2734/2000

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, w szczególności jego art. 47 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2734/2000 z dnia 14 grudnia 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1627/89 w sprawie skupu wołowiny w drodze przetargu oraz odstępujące od lub zmieniające rozporządzenie (WE) nr 562/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny², zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3/2001³, wprowadza liczne zmiany lub odstępstwa od rozporządzenia Komisji (WE) nr 562/2000⁴ w celu zaradzenia wyjątkowej sytuacji na rynku spowodowanej ostatnimi wydarzeniami związanymi z gąbczastą encefalopatią bydła (BSE).
- (2) Uwzględniając wyjątkową sytuację na rynku oraz w celu poprawy skuteczności środków interwencyjnych przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 2734/2000, należy odstąpić od art. 4 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 562/2000 w odniesieniu do maksymalnej wagi tusz poprzez niewprowadzanie żadnych limitów wagi dla dwóch przetargów w lutym 2001 r. oraz poprzez zwiększenia wagi do 430 kg w odniesieniu do pozostałych przetargów w pierwszym kwartale 2001 r., ale powinien wciąż pozwalać na zakup cięższych zwierząt po cenie równej cenie dla maksymalnej dozwolonej wagi.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 2734/2000 powinno zatem zostać zmienione.
- (4) Ponieważ skupione produkty mogą być również sprzedawane po dniu 1 stycznia 2002 r., gdy stosowany będzie system obowiązkowego etykietowania oparty na pochodzeniu ustanowiony w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającym system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącym etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 820/97⁵, etykiety produktów przeznaczonych do interwencji zgodnie z umowami zawartymi dnia 12 lutego 2001 r. lub później (tj. ważne

---

¹ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21.

² Dz.U. L 316 z 15.12.2000, str. 45.

³ Dz.U. L 1 z 4.1.2001, str. 6.

⁴ Dz.U. L 68 z 16.3.2000, str. 22.

⁵ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, str. 1.

od pierwszego przetargu w miesiącu lutym) będą musiały zawierać wskazanie kraju lub krajów urodzenia i hodowli danego zwierzęcia, zgodnie z art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 oraz odpowiednio wskazania, określone w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1825/2000⁶ ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

- (5) Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 562/2000 ustala przepisy stosowane do tusz, półtuszy i ćwierćtuszy, które mogą być skupione. W celu dostosowania się do obecnej praktyki handlowej opis półtuszy zawarty w tym Załączniku powinien zostać zmieniony poprzez wprowadzenie w opisie marginesu tolerancji.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 562/2000 powinno zostać zmienione.
- (7) W świetle rozwoju sytuacji niniejsze rozporządzenie powinno niezwłocznie wejść w życie.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2734/2000 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez względu na przepisy art. 4 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 562/2000 maksymalna waga tuszy, określona w niniejszym artykule wynosi 430 kg. Jednakże:

- dla dwóch pierwszych przetargów w lutym 2001 r. nie stosuje się maksymalnego ograniczenia tuszy,
- dla pozostałych przetargów w pierwszym kwartale 2001 r. tusze o wadze większej niż 430 kg mogą być skupione po cenie zakupu równej cenie dla tej maksymalnej wagi.”

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 562/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 4 ust. 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) oznaczone etykietami zgodnie z systemem wprowadzonym przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1760/2000* i zawierające w przypadku umów zawartych dnia 12 lutego 2001 r. lub później wskazania ustanowione w art. 13 ust. 5 tego rozporządzenia.

* Dz. U. L 204 z 11.8.2000, str. 1.”

2. W załączniku III pkt 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

---

⁶ Dz.U. L 216 z 26.8.2000, str. 8.

- „b) półtusza: produkt otrzymany w wyniku podzielenia tuszy określonej w lit. a) symetrycznie poprzez środek kręgów szyjnych, grzbietowych, lędźwiowych i krzyżowych oraz poprzez środek mostka i spojenia kulszowo - łonowego. W czasie przetwarzania tuszy nie wolno w sposób istotny przemieszczać kręgów szyjnych i lędźwiowych; powiązane mięśnie i ścięgna nie mogą nosić śladów żadnych poważnych uszkodzeń spowodowanych przez piły lub noże.”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 lutego 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 503/2001

z dnia 14 marca 2001 r.

**zmieniające i zawierające sprostowanie rozporządzenia (WE) nr 562/2000
ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr
1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r., w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, w szczególności jego art. 47 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zaradzenia wyjątkowej sytuacji na rynkach, wynikającej z ostatnich wydarzeń związanych z gąbczastą encefalopatią bydła (BSE), dokonano licznych zmian w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 562/2000², ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 283/2001³ i odstępstw od niego.
- (2) Art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 ustanawia, iż trybowania mogą być przeprowadzane jedynie w zatwierdzonych zakładach rozbioru mięsa i za pomocą jednej lub więcej przyległych tunelów zamrażalniczych. Na mocy akapitu drugiego, Komisja, pod pewnymi warunkami i na wniosek Państwa Członkowskiego, może przyznać na ograniczony okres czasu odstępstwo od tego przepisu. Z uwagi na wielkie ilości wołowiny, do której przejęcia mogą zostać wezwane Państwa Członkowskie, wszystkim Państwom Członkowskim należy zezwolić na skorzystanie z tej możliwości na sześć miesięcy, pod warunkiem, że wprowadzi się bardziej rygorystyczne środki inspekcji.
- (3) Art. 16 ust. 2 akapit pierwszy włoskiej wersji rozporządzenia (WE) nr 562/2000 zawiera błąd. Błąd ten powinien zostać sprostowany.
- (4) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 562/2000 powinno zostać zmienione.
- (5) Z uwagi na sytuację, niniejsze rozporządzenie powinno niezwłocznie wejść w życie.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

---

¹ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21.

² Dz.U. L 68 z 16.3.2000, str. 22.

³ Dz.U. L 41 z 10.2.2001, str. 22.

W rozporządzeniu (WE) nr 562/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 21 ust. 1 dodaje się, co następuje:

„Jednakże, w wypadku praktycznych trudności i w odniesieniu do przetargów przeprowadzanych w okresie od dnia 15 marca do dnia 15 września 2001 r., Państwa Członkowskie mogą odstąpić od przepisów akapitu pierwszego, pod warunkiem, że wprowadzą one środki inspekcji, aby zagwarantować pełen monitoring całego skupowanego mięsa. Zainteresowane Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach, jakie przyjmują.”

2. (Dotyczy jedynie wersji włoskiej.)

W art. 16 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„L’aggiudicatario procede alla consegna dei prodotti entro i diciassette giorni di calendario a partire dal primo giorno **lavorativo** successivo alla pubblicazione del regolamento che fissa il prezzo massimo d’acquisto e i quantitativi di carni bovine acquistati all’intervento.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 marca 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 590/2001

z dnia 26 marca 2001 r.

**wprowadzające odstępstwa i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 562/2000
ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999
w odniesieniu do skupu wołowiny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, w szczególności jego art. 38 ust. 2 i art. 47 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ostatnie wydarzenia związane z gąbczastą encefalopatią bydła (BSE) doprowadziły do znacznej utraty zaufania konsumentów do bezpieczeństwa wołowiny i cielęciny. Spowodowało to gwałtowny spadek konsumpcji i znaczny spadek cen, który może utrzymywać się przez pewien czas. Wskutek tego rynek wołowiny i cielęciny został poważnie zakłócony i istnieje ryzyko, iż może on załamać się całkowicie.
- (2) Z uwagi na opisaną powyżej sytuację rynkową oraz w celu poprawy skuteczności środków, które mają być podjęte, należy, w ramach interwencji, przewidzianej w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 562/2000 z dnia 15 marca 2000 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny², ostatnio zmienionym przez rozporządzenie (WE) nr 503/2000³, odebrać dodatkowe produkty, tusze zwierząt, które przekraczają maksymalną wagę obecnie dopuszczalną i które musiały być przetrzymywane przez okres dłuższy niż zazwyczaj z uwagi na niski popyt, a także należy czasowo dostosować zwiększenie średniej ceny rynkowej w celu obliczania maksymalnej ceny skupu, aby uwzględnić w szczególności wzrost kosztów i spadek przychodów w tym sektorze.
- (3) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 716/96 z dnia 19 kwietnia 1996 r. przyjmującym nadzwyczajne środki wspierania rynku wołowiny w Zjednoczonym Królestwie⁴, ostatnio zmienionym przez rozporządzenie (WE) nr 1176/2000⁵, zostały przyjęte specjalne środki w odniesieniu do bydła w wieku powyżej 30 miesięcy, hodowanego w Zjednoczonym Królestwie. Środki te obejmują ubój a następnie zniszczenie takiego bydła. W związku z tym wykastrowane zwierzęta ze Zjednoczonego Królestwa przekraczające ten wiek nie kwalifikują się do publicznej interwencji. Ponadto decyzja

---

¹ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21.

² Dz.U. L 68 z 16.3.2000, str. 22.

³ Dz.U. L 73 z 15.3.2001, str. 16.

⁴ Dz.U. L 99 z 20.4.1996, str. 14.

⁵ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 37.

Komisji 2000/764/WE⁶, ostatnio zmieniona przez decyzję 2001/8/WE⁷, w sprawie badania bydła na obecność gąbczastej encefalopatii bydła, stanowi, że wszystkie zwierzęta z gatunku bydła w wieku powyżej 30 miesięcy będące przedmiotem normalnego uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi muszą być poddane badaniom w formie jednego z zatwierdzonych szybkich testów wymienionych w załączniku IVa do decyzji Komisji 98/272/WE⁸, najpóźniej począwszy od dnia 1 lipca 2001 r. Zwierzęta, które nie zostały poddane tym testom, nie mogą być odebrane w ramach publicznej interwencji w celu dalszego zbytu na rynku.

- (4) Aby interwencja osiągnęła swój pełny wymiar wobec trudnej sytuacji rynkowej, należy zezwolić na skup interwencyjny ćwierćtuszy, których cena ustalana jest na podstawie cen półtuszy.
- (5) Art. 10 i 16 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 określają odpowiednio terminy składania ofert przetargowych oraz terminy dostaw. Uwzględniając dni ustawowo wolne od pracy przypadające w drugim kwartale 2001 r., do celów praktycznych należy zmienić terminy końcowe składania ofert przetargowych w drugim kwartale oraz terminy dostaw w odniesieniu do ostatniej procedury przetargowej w pierwszym kwartale 2001 r.
- (6) Aby zaradzić dalszemu zakłóceniu rynku, które może wynikać z wprowadzenia na rynek znacznej liczby zwierząt opasowych płci męskiej pochodzących ze Wspólnoty, które były trzymane w swoich gospodarstwach pochodzenia z powodu braku popytu i dla których gospodarstwa te nie mają już paszy, należy przyjąć niezbędne środki wspierania zgodnie z art. 38 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 oraz należy zezwolić na skup tusz takich zwierząt. Ponadto, w celu uniknięcia skupu zwierząt prawie gotowych do wprowadzenia na rynek, należy wprowadzić limit dotyczący wagi tusz kwalifikujących się do tych uzgodnień. Ponieważ bydło ras wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2342/1999 z dnia 28 października 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w odniesieniu do systemu premii⁹, ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 192/2001¹⁰, nie jest uznawane za należące do ras mięsnych, nie powinno kwalifikować się do tego typu interwencji. W celu uniknięcia powielania przyznawanej pomocy należy wprowadzić mechanizm, który uzależnia wypłatę pełnej ceny skupu od niezłożenia wniosku przez producenta o premię specjalną, określoną w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, w odniesieniu do tego zwierzęcia. Ostatecznie, normalny system interwencyjny, przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 1254/1999, wymaga dodatkowych uzupełnień lub odstępstw.
- (7) Art. 20 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 upoważnia Państwa Członkowskie do trybowania całości lub części skupowanego mięsa. Z uwagi na bieżący kryzys wymóg trybowania całości mięsa mógłby pomóc w zwolnieniu powierzchni magazynowej niezbędnej do przyjęcia dużych ilości wołowiny, które prawdopodobnie zostaną skupowane, oraz mógłby ułatwić późniejszy zbył mięsa. Należy dlatego odpowiednio

---

⁶ Dz.U. L 305 z 6.12.2000, str. 35.

⁷ Dz.U. L 2 z 5.1.2001, str. 28.

⁸ Dz.U. L 122 z 24.4.1998, str. 59.

⁹ Dz.U. L 281 z 4.11.1999, str. 30.

¹⁰ Dz.U. L 29 z 31.1.2001, str. 27.

zmienić wyżej wymieniony art. 20, dając Państwu Członkowskiemu czas umożliwiającą wprowadzenie tego środka.

- (8) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 562/2000 powinno zostać uchylone lub zmienione.
- (9) Komitet Zarządzający ds. wołowiny i cielęciny nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Bez względu na przepisy art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 dodatkowe produkty, które mogą być przedmiotem skupu interwencyjnego, są następujące:
  - kategoria A, klasa O2 i klasa O3,
  - Irlandia: kategoria C, klasa O4,
  - Zjednoczone Królestwo – Irlandia Północna: kategoria C, klasa O4.
2. Na zasadzie odstępstwa lub w uzupełnieniu przepisów art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2000:
  - a) Następujące produkty nie mogą być przedmiotem skupu interwencyjnego:
    - (i) tusze lub półtusze wykastrowanych zwierząt hodowanych w Zjednoczonym Królestwie w wieku powyżej 30 miesięcy,
    - (ii) w pozostałych Państwach Członkowskich: tusze i półtusze wykastrowanych zwierząt w wieku powyżej 30 miesięcy, które nie zostały poddane żadnemu z zatwierdzonych szybkich testów wymienionych w załączniku IVa do decyzji 98/272/WE;
  - b) ćwierci z pięcioma żebrami otrzymane poprzez proste cięcie tusz lub półtusze, określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2000; cena ćwierci jest wyliczana przy zastosowaniu współczynnika 0,80 w stosunku do ceny tusz.
3. Bez względu na przepis art. 4 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 562/2000 w drugim kwartale 2001 r. maksymalna waga tusz, określona w odnośnej literze, wynosi:
  - 430 kg w przypadku pierwszych dwóch procedur przetargowych,
  - 410 kg w przypadku trzeciej i czwartej procedury przetargowej,
  - 390 kg w przypadku ostatnich dwóch procedur przetargowych.
4. Bez względu na art. 10 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 562/2000 nieprzekraczalny termin składania ofert przetargowych w drugim kwartale 2001 r. przypada

na godz.12.00 w południe (czas brukselski) w następujących dniach:

- 17 kwietnia,
- 1, 15 i 29 maja,
- 12 i 26 czerwca.

5. Bez względu na przepisy art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 termin dostawy w przypadku ostatniej procedury przetargowej w marcu 2001 r. upływa dnia 21 kwietnia 2001 r.

6. Bez względu na przepisy art. 36 rozporządzenia (WE) nr 562/2000:

- a) w przypadku zaproszeń do składania ofert na mocy art. 47 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 kwota, którą należy dodać do średniej ceny rynkowej, wynosi 14 EUR na 100 kg wagi tuszy;
- b) w przypadku zaproszeń do składania ofert na mocy art. 47 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 kwota, którą należy dodać do średniej ceny rynkowej, wynosi 7 EUR na 100 kg wagi tuszy.

7. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 562/2000 i z niniejszym rozporządzeniem, skup również otwiera się w odniesieniu do tusz i półtuszy zwierząt płci męskiej pochodzenia wspólnotowego w wieku poniżej 12 miesięcy w kategorii A i w wieku poniżej 14 miesięcy w kategorii C.

W tym przypadku:

- zwierzęta należą do ras niewymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2342/1999,
- waga tusz wynosi między 140 a 200 kg, a tusze nie wykazują żadnych deformacji ani anomalii wagi wobec wieku zwierzęcia,
- w przypadku gdy tusze i półtusze zgłoszone do interwencji pochodzą od zwierząt przynajmniej w wieku dziewięciu miesięcy, cenę skupu wypłacaną na rzecz wybranego oferenta zmniejsza się o 68 EUR na każdą dostarczoną półtuszę. Jednakże, w przypadku gdy dostarczony jest dowód, że nie złożono wniosku o premię specjalną w odniesieniu do danego zwierzęcia, zmniejszenie to nie ma zastosowania,
- oferowana cena nie jest powiązana z jakością produktu,
- art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 stosuje się do skupu określonego w niniejszym artykule. Jednakże, ustanowione współczynniki mogą różnić się od tych ustanowionych w powyższym artykule w przypadku skupu innych produktów,
- następujące przepisy rozporządzenia (WE) nr 562/2000 nie mają zastosowania:

- a) art. 4 ust. 3 lit. b) i c), za wyjątkiem tych, które dotyczą oznakowania wskazującego kategorię i numeru ubojowego;
- b) art. 18 ust. 3;
- c) art. 20, w przypadku zwierząt w wieku poniżej 12 miesięcy;
- d) art. 36;
- e) informacje w załączniku II odnoszące się do klasyfikacji produktów.

Ponadto, w odniesieniu do produktów zakupionych zgodnie z niniejszym artykułem:

- bez względu na przepisy art. 11 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 562/2000 przetargi muszą dotyczyć co najmniej 5 ton,
- informując Komisję o przetargach, agencje interwencyjne muszą określić ilości nimi objęte,
- produkty takie składowane są oddzielnie w łatwo identyfikowalnych partiach, według procedury przetargowej lub według miesiąca składowania,
- powiadomienia przewidziane w art. 31 ust. 1-4 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 są przesyła się oddzielnie od zgłoszeń wymaganych dla innych produktów objętych skupem interwencyjnym.

Artykuł 2

Art. 20 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

Wymagania dotyczące trybowania

Wołowina skupowana przez agencje interwencyjne jest trybowana w całości.”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Art. 1 stosuje się do procedur przetargowych otwieranych w drugim kwartale 2001 r. Jednakże, pkt 5 stosuje się do ostatniej procedury przetargowej w marcu 2001 r.

Art. 2 stosuje się od dnia 1 lipca 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 marca 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1082/2001

z dnia 1 czerwca 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 562/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny oraz zawierające sprostowanie rozporządzenia (WE) nr 590/2001 wprowadzającego odstępstwo od i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 562/2000

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, w szczególności jego art. 47 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 562/2000², ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 590/2001³, ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny. W szczególności art. 17 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 ustala określone warunki przejęcia i inspekcji wstępnych.
- (2) Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2000, art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 590/2001, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 826/2001⁴, przewiduje skup ćwierci przednich z pięcioma żebrami. W celu wyjaśnienia sytuacji w odniesieniu do wstępnych inspekcji w przypadku przejęcia ćwierci, zasady muszą zostać zmienione.
- (3) Art. 1 ust. 2 lit. b) angielskiej wersji rozporządzenia (WE) nr 590/2001 zawiera błąd. Tym samym, w art. 1 ust. 7 akapit ostatni rozporządzenia (WE) nr 590/2001 wyraz „artykułem” zastępuje się wyrazem „ustępem”.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 562/200 i rozporządzenie (WE) nr 590/2001 powinno zostać tym samym zmienione i odpowiednio poprawione.
- (5) W świetle rozwoju wypadków niniejsze rozporządzenie musi niezwłocznie wejść w życie.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

---

¹Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21.

²Dz.U. L 68 z 16.3.2000, str. 22.

³Dz.U. L 86 z 27.3.2001, str. 30.

⁴Dz.U. L 120 z 28.4.2001, str. 7.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 akapit drugi zastępuje się następującym tekstem:

„Takie kontrole obejmują partie produktów powyżej 20 ton półtuszy, co zostało ustalone przez agencję interwencyjną. Jednakże, jeśli oferta obejmuje ćwierci, agencja interwencyjna może dopuścić partie towaru powyżej 20 ton półtuszy. Jeżeli więcej niż 20% ogólnej ilości półtuszy w jakiejkolwiek kontrolowanej partii zostaje odrzucone, cała partia zostaje odrzucona zgodnie z ust. 6.”

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 590/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. (Dotyczy jedynie wersji angielskiej).

W art. 1 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Przednie ćwierci z pięcioma żebrami otrzymane poprzez proste cięcie tusz lub półtuszy, określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2000; cena przednich ćwierci jest wyliczana przy zastosowaniu współczynnika 0,80 w stosunku do ceny tusz.”

2. W art. 1 ust. 7 akapit ostatni zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Co więcej, w odniesieniu do produktów kupowanych zgodnie z tym ustępem.”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 czerwca 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1564/2001

z dnia 31 lipca 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 562/2000 w odniesieniu do opakowań próżniowych niektórych kawalków wołowiny objętej skupem interwencyjnym oraz zawierające sprostowanie rozporządzenia (WE) nr 1209/2001

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmieniane rozporządzeniem (WE) nr 1512/2001², w szczególności jego art. 47 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 562/2000 z dnia 15 marca 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1082/2001⁴, ustanawia w szczególności zasady w zakresie pakowania kawalków mięsa bezpośrednio po jego odkostnianiu oraz szczególne wymagania dla interwencyjnego odkostniania.
- 2) W oparciu o doświadczenie, niezbędnym jest wyjaśnienie sytuacji w odniesieniu do możliwości pakowania próżniowego niektórych pojedynczych kawalków mięsa wołowego objętego skupem interwencyjnym.
- 3) Art. 1 ust. 2 lit. b) angielskiej wersji rozporządzenia Komisji (WE) nr 1209/2001 z dnia 20 czerwca 2001 r. wprowadzającego odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 562/2000 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny⁵, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1496/2001⁶, zawiera błąd. Dlatego rozporządzenie to powinno zostać poprawione.
- 4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

---

¹ Dz.U L 160 z 26.06.1999, str. 21.

² Dz.U L 201 z 26.07.2001, str. 1.

³ Dz.U L 68 z 16.03.2000, str. 22.

⁴ Dz.U L 149 z 2.06.2001, str. 19.

⁵ Dz.U L 165 z 21.06.2001, str. 15.

⁶ Dz.U L 197 z 21.07.2001, str. 3.

W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 562/2000 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3. PAKOWANIE PRÓŻNIOWE NIEKTÓRYCH POJEDYNCZYCH KAWAŁKÓW

Państwa Członkowskie mogą zdecydować o dopuszczeniu pakowania próżniowego zamiast indywidualnego pakowania jak przewidziano w pkt. 1 dla kawałków o kodach INT 12, 13, 14, 15, 16, 17 oraz 19.”

Artykuł 2

Art. 1 ust. 2 lit. b) angielskiej wersji rozporządzenia (WE) nr 1209/2001 otrzymuje brzmienie:

„b) w drodze interwencji można skupować: pięciożebrowe ćwierćtusze przednie otrzymane przy użyciu prostego cięcia z tuszy oraz półtuszy określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2000; cena ćwierćtuszy przednich jest obliczana przez zastosowanie współczynnika 0,80 do ceny tuszy.”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 lipca 2001 r.

W imieniu Komisji

Frederik BOLKESTEIN

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1592/2001

z dnia 2 sierpnia 2001 r.

zawierające sprostowanie rozporządzeń (WE) nr 562/2000 oraz (WE) nr 690/2001 w sektorze wołowiny

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmieniane rozporządzeniem (WE) nr 1512/2001², w szczególności jego art. 38 ust. 2 oraz art. 47 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 562/2000³, ostatnio zmieniane rozporządzeniem (WE) nr 1082/2001⁴, ustanawia szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 w odniesieniu do skupu wołowiny. W szczególności, art. 17 rozporządzenia (WE) nr 562/2000 ustala niektóre warunki, które muszą zostać spełnione przy przetargach.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 690/2001 z dnia 3 kwietnia 2001 r. w sprawie specjalnych środków wspierania rynku w sektorze wołowiny⁵ przewiduje zakupy w drodze przetargu określonej jakości wołowiny. W szczególności, załącznik II do tego rozporządzenia ustala niektóre warunki, które muszą zostać spełnione przy przetargach.
- (3) Art. 11 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 562/2000 oraz załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 690/2001 zawiera błędy językowe w wersji angielskiej. Dlatego obydwa rozporządzenia powinny zostać odpowiednio poprawione.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 562/2000 wprowadza się następujące zmiany:

[Dotyczy wyłącznie wersji angielskiej]

---

¹ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21.

² Dz.U. L 201 z 26.7.2001, str. 1.

³ Dz.U. L 68 z 16.3.2000, str. 22.

⁴ Dz.U. L 149 z 2.6.2001, str. 19.

⁵ Dz.U. L 95 z 5.4.2001, str. 8.

Artykuł 2

W rozporządzeniu nr 690/2001 wprowadza się następujące zmiany:

[Dotyczy wyłącznie wersji angielskiej]

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 sierpnia 2001 r.

W imieniu Komisji

Frederick BOLKESTEIN

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1760/2000 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z 17 lipca 2000 r.

ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Unię Europejską, w szczególności jego art. 37 i 152,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów³,

stanowiąc zgodnie z procedurą, określoną w art. 251 Traktatu⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 z dnia 21 kwietnia 1997 r., ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła rzeźnego i dotyczącego znakowania mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego⁵, stanowi, że od dnia 1 stycznia 2000 r. we wszystkich Państwach Członkowskich nastąpi wprowadzenie obowiązkowego systemu znakowania mięsa wołowego. Ten sam artykuł stanowi też, że, na podstawie wniosku Komisji, przed tą datą zostaną przyjęte ogólne przepisy funkcjonowania takiego obowiązkowego systemu.
- 2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2772/1999 z dnia 21 grudnia 1999 r., określające ogólne przepisy obowiązkowego systemu znakowania mięsa wołowego⁶, stanowi, że te ogólne przepisy mają zastosowanie tylko tymczasowe, przez okres najwyżej miesięcy, to znaczy od dnia 1 lutego do dnia 31 sierpnia 2000 r.
- 3) Do celów jasności rozporządzenie (WE) nr 820/97 powinno zostać uchylone i zastąpione niniejszym rozporządzeniem.
- 4) Po przejściowym zachwianiu stabilności rynku mięsa wołowego i jego produktów, spowodowanym kryzysem w związku z chorobą gąbczastego zwyrodnienia mózgu, poprawa w zakresie przejrzystości warunków produkcji tych produktów i ich

---

¹ Dz.U. C 376 z 28.12.2000, str. 42.

² Dz.U. C 117 z 26.04.2000, str. 47.

³ Dz.U. C 226 z 8.08.2000, str. 9.

⁴ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 12 kwietnia 2000 r. (dotychczas nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 6 czerwca 2000 r. (dotychczas nie opublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 stycznia 2000 (dotychczas nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁵ Dz.U. L 117 z 7.05.1997, str. 1.

⁶ Dz.U. L 334 z 28.12.1999, str. 1.

dystrybucji na rynku, w szczególności, jeżeli chodzi o przejrzystość ciągu informacji, identyfikujących pochodzenie mięsa i sięgających wstecz aż do daty i miejsca urodzenia zwierzęcia, wywarła zauważalny wpływ na ponowny wzrost spożycia mięsa wołowego. W celu utrzymania i umocnienia zaufania konsumentów do bezpieczeństwa mięsa wołowego oraz w celu unikania wprowadzania ich w błąd, konieczne jest stworzenie systemu, w ramach, którego możliwe będzie udostępnianie konsumentom informacji metodą wystarczającego i czytelnego znakowania produktów.

- 5) W tym celu niezbędne jest stworzenie, po pierwsze, skutecznego systemu identyfikacji i rejestracji bydła rzeźnego na etapie produkcji oraz, po drugie, stworzenie szczegółowego, obowiązującego w państwach Unii, systemu znakowania stosowanego w sektorze produkcji mięsa wołowego, w oparciu o obiektywne kryteria na fazie obrotu.
- 6) Dzięki gwarancjom, jakie można będzie wydać dzięki tej poprawie, spełnione zostaną również pewne wymogi będące w polu zainteresowania opinii publicznej, w szczególności związane z ochroną zdrowia ludzi i zwierząt.
- 7) W wyniku tego zwiększy się stopień zaufania odnośnie do jakości mięsa wołowego i produktów z niego, zachowany zostanie podwyższony stopień ochrony zdrowia publicznego, wreszcie, osiągnięta stabilność rynku wołowiny zostanie umocniona i utrwalona.
- 8) Art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady nr 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r., dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami mającymi na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego⁷, stanowi, że zwierzęta mające stanowić przedmiot handlu wewnątrz Unii muszą być identyfikowane zgodnie z wymogami unijnych przepisów oraz rejestrowane w taki sposób, aby możliwe było prześledzenie informacji dotyczących miejsc pierwotnej i przejściowej hodowli zwierząt, oraz, aby do dnia 1 stycznia 1993 r. te systemy identyfikacji i rejestracji zostały rozszerzone na transport zwierząt na terenie wszystkich Państw Członkowskich.
- 9) Art. 14 dyrektywy Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r., ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG⁸ stanowi, że identyfikacja i rejestracja takich zwierząt, ustanowione w art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/425/EWG muszą, z wyjątkiem zwierząt rzeźnych i odpowiednio zarejestrowanych, zostać dokonane po przeprowadzeniu takiej kontroli.
- 10) Zarządzanie niektórymi programami pomocowymi Unii w dziedzinie rolnictwa wymaga odrębnej identyfikacji niektórych typów inwentarza żywego. Systemy identyfikacji i rejestracji muszą się, zatem nadawać do stosowania i kontrolowania takich odrębnych procedur identyfikacyjnych.
- 11) Do celów prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia konieczne jest zapewnienie szybkiej i skutecznej wymiany informacji między Państwami

---

⁷ Dz.U. L 224 z 18.08.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą nr 92/118/EWG (Dz.U. L 62 z 15.03.1993, str. 49).

⁸ Dz.U. L 268 z 24.09.1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/43/WE (Dz.U. L 162 z 1.07.1996, str. 1).

Członkowskimi. Przepisy unijne dotyczące tej kwestii zostały określone w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1468/81 z 19 maja 1981 r. o wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi Państw Członkowskich i o współpracy między Państwami Członkowskimi, a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów ustawy celnej lub przepisów prawa w dziedzinie rolnictwa⁹, oraz w dyrektywie Rady 89/608/EWG z 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych¹⁰.

- 12) Aktualne przepisy dotyczące identyfikacji i rejestracji bydła zostały określone dyrektywą Rady 92/102/EWG z dnia 27 listopada 1992 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji zwierząt¹¹ oraz rozporządzeniem (WE) nr 820/97. Doświadczenie pokazało, że wdrożenie dyrektywy 92/102/EWG nie przyniosło całkowicie zadowalających efektów i że konieczne są w tym zakresie dalsze udoskonalenia. Zatem niezbędne jest przyjęcie szczegółowych przepisów dotyczących bydła w celu wzmocnienia działania przepisów niniejszej dyrektywy.
- 13) Aby wprowadzenie nowego, udoskonalonego systemu identyfikacji mogło zostać zaakceptowane, istotne jest, aby nie nakładać na producenta nadmiernych wymogów w zakresie formalności administracyjnych. Konieczne jest określenie możliwych do dotrzymania terminów wdrażania takiego systemu.
- 14) Dla zapewnienia możliwości szybkiego i dokładnego prześledzenia informacji dotyczących zwierząt, z powodów związanych z kontrolą unijnych programów pomocowych, każde Państwo Członkowskie powinno założyć krajową, skomputeryzowaną bazę danych, w której będzie się rejestrować tożsamość zwierzęcia, wszelkie dane dotyczące hodowli prowadzonej na terenie tego państwa oraz transportu zwierząt, zgodnie z przepisami dyrektywy Rady 97/12/WE z dnia 17 marca 1997 r., nowelizującej i aktualizującej dyrektywę 64/432/EWG w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydlęciem i trzodą chlewną¹², która jasno określa wymogi wobec takiej bazy danych, związane z kwestiami zdrowotnymi.
- 15) Istotne jest, aby wszystkie Państwa Członkowskie podjęły wszelkie takie środki i działania, jakie mogą być konieczne dla zapewnienia, że krajowe, skomputeryzowane bazy danych będą w pełni gotowe do użytku w najkrótszym możliwym terminie.
- 16) Należy podjąć działania w kierunku stworzenia warunków technicznych, gwarantujących jak najlepszą komunikację, to znaczy dostęp producentów do baz danych i pełne korzystanie przez nich z tych baz.
- 17) Aby możliwe było gromadzenie informacji dokumentujących transport zwierząt, zwierzęta powinny być identyfikowane poprzez umieszczenie paska informacyjnego na płatach obu uszu oraz, w zasadzie, posiadać paszport przez cały okres transportu. Cechy

---

⁹ Dz.U. L 144 z 2.06.1981, str. 1. Rozporządzenie traci moc rozporządzeniem (WE) nr 515/43(WE) (Dz.U. L 82 z 22.03.1997, str. 1).

¹⁰ Dz.U. L 351 z 2.12.1989, str. 34.

¹¹ Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 34. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

¹² Dz.U. L 109 z 25.04.1997, str. 1.

paska informacyjnego oraz paszportu należy określić w sposób jednolity na szczeblu unijnym. W zasadzie konieczne jest wydawanie paszportu dla każdego zwierzęcia, które zostało zaopatrzone w paski informacyjne na uszach.

- 18) Zwierzęta przywożone z państw trzecich zgodnie z przepisami dyrektywy 91/496/EWG powinny być objęte takimi samymi wymogami identyfikacyjnymi.
- 19) Każde zwierzę powinno nosić swoje paski informacyjne przez całe życie.
- 20) Komisja bada, na podstawie studiów wykonanych przez Wspólny Ośrodek Badawczy, możliwości wykorzystania elektronicznych środków identyfikacji zwierząt.
- 21) Hodowcy zwierząt, z wyjątkiem podmiotów zajmujących się ich transportem, powinni prowadzić regularnie aktualizowany rejestr, zawierający informacje o zwierzętach w ich hodowli. Szczegółowe cechy takiego rejestru należy określić w sposób jednolity na szczeblu unijnym. Właściwe władze powinny mieć dostęp do takich rejestrów na każde żądanie.
- 22) Państwa Członkowskie mogą rozłożyć koszty wynikające z zastosowania tych środków na cały sektor produkcji mięsa wołowego.
- 23) Konieczne jest określenie władz, odpowiedzialnych za stosowanie przepisów wszystkich tytułów niniejszego rozporządzenia.
- 24) Konieczne jest wprowadzenie we wszystkich Państwach Członkowskich obowiązkowego systemu znakowania mięsa wołowego. W ramach tego obowiązkowego systemu, podmioty i organizacje rozprowadzające mięso wołowe na rynku powinny podawać na oznakowaniach informacje o mięsie oraz o miejscu uboju zwierzęcia lub zwierząt, z których ono pochodzi.
- 25) Obowiązkowy system znakowania mięsa wołowego powinien zostać wzmocniony w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. W ramach tego obowiązkowego systemu podmioty i organizacje rozprowadzające mięso na rynku powinny, dodatkowo, podawać na oznakowaniu informacje dotyczące pochodzenia, w szczególności o miejscu urodzenia, hodowli i uboju zwierzęcia lub zwierząt, z których pochodzi mięso.
- 26) Informacje dodatkowe względem informacji o miejscu urodzenia, hodowli i uboju zwierzęcia lub zwierząt, z których pochodzi mięso, mogą być podawane w ramach dobrowolnego systemu znakowania mięsa wołowego.
- 27) System obowiązkowego znakowania, oparty na informacjach o miejscu urodzenia zwierzęcia lub zwierząt, z których pochodzi mięso, powinien obowiązywać od dnia 1 stycznia 2002 r., przyjmując jako rzecz zrozumiałą, że pełne informacje o transporcie bydła na terenie Unii wymagane jest tylko w odniesieniu do zwierząt urodzonych po dniu 31 grudnia 1997 r.
- 28) System obowiązkowego znakowania powinien mieć również zastosowanie wobec mięsa wołowego przywożonego na teren Unii. Należy jednak uwzględnić w sposób szczególny fakt, że nie wszystkie informacje, wymagane do znakowania mięsa wołowego, produkowanego w Unii, mogą być dostępne dla podmiotów lub organizacji

w państwach trzecich. Zachodzi, zatem konieczność określenia minimalnego zakresu informacji, jakich podanie na oznakowaniu państwa trzecie muszą zagwarantować.

- 29) W odniesieniu do podmiotów i organizacji produkujących i rozprowadzających na rynku mielone mięso wołowe, którzy mogą nie być w stanie dostarczyć wszystkich informacji wymaganych w ramach obowiązkowego systemu znakowania mięsa wołowego, konieczne jest wprowadzenie pewnych wyjątków, gwarantujących uzyskanie od nich minimalnego zakresu takich informacji.
- 30) Celem znakowania jest osiągnięcie maksymalnej przejrzystości w dziedzinie rozprowadzania mięsa wołowego na rynkach.
- 31) Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mogą wchodzić w konflikt z przepisami rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i oznaczeń pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych¹³.
- 32) Konieczne jest także stworzenie jednolitych, unijnych ustaleń odnośnie do znakowania mięsa wołowego w zakresie wszelkich informacji innych niż te, które wchodzi w zakres obowiązkowego systemu znakowania, przy czym, biorąc pod uwagę różnorodność opisów mięsa wołowego rozprowadzanego na rynkach Unii, najbardziej właściwym rozwiązaniem wydaje się stworzenie dobrowolnego systemu znakowania. Efektywność takiego dobrowolnego systemu znakowania zależy od możliwości przesłедzenia informacji dotyczących wszelkich trafiających na rynek partii oznakowanego mięsa wołowego wstecz aż do zwierzęcia lub zwierząt, z których mięso to pochodzi. Wszelkie procedury i założenia danego podmiotu lub organizacji, dotyczące znakowania mięsa, powinny być ujęte w szczegółowy wykaz, który strony takie przedstawiają właściwym władzom do zatwierdzenia. Podmioty i organizacje powinni być upoważnieni do znakowania mięsa tylko w wypadku, jeżeli na ich oznakowaniach znajdzie się ich nazwa lub znak identyfikacyjny. Właściwe władze Państw Członkowskich powinny być upoważnione do wycofywania wydanego przez siebie zatwierdzenia wykazów w wypadku stwierdzenia nieprawidłowości. W celu zagwarantowania możliwości wzajemnego uznawania zatwierdzonych wykazów na terenie całej Unii, konieczne jest zapewnienie wymiany informacji między Państwami Członkowskimi.
- 33) Podmioty i organizacje przywożące na teren Unii mięso wołowe z państw trzecich mogą również chcieć znakować swoje produkty zgodnie z dobrowolnym systemem znakowania. Należy określić przepisy gwarantujące, w takim stopniu, w jakim będzie to możliwe, że ustalenia dotyczące znakowania, w odniesieniu do przywożonego mięsa wołowego, cechują się wiarygodnością równorzędną względem ustaleń obowiązujących w odniesieniu do mięsa wołowego z terenu Unii.
- 34) Zmiana, związana z przejściem od ustaleń określonych w tytule II rozporządzenia (WE) nr 820/97 na ustalenia określone w rozporządzeniu niniejszym może powodować powstanie trudności, które nie są przedmiotem niniejszego rozporządzenia. Dla uwzględnienia możliwości wystąpienia takich trudności należy zapewnić Komisji prawo podjęcia właściwych kroków i działań o charakterze tymczasowym. Komisja

---

¹³ Dz.U. L 208 z 24.07.1992, str. 1.

powinna również mieć prawo rozwiązywania konkretnych problemów praktycznych we wszelkich uzasadnionych wypadkach.

- 35) Dążąc do zagwarantowania wiarygodności ustaleń określonych w niniejszym rozporządzeniu, konieczne jest zobowiązanie Państw Członkowskich do wprowadzenia i stosowania odpowiednich i skutecznych środków kontroli. Powinny to być środki nie wchodzące w konflikt z wszelkimi innymi środkami, jakie mogą być stosowane przez Komisję na zasadzie analogii z art. 9 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich¹⁴.
- 36) Należy określić stosowne kary, nakładane w wypadkach naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia.
- 37) Środki niezbędne w ramach wdrażania niniejszego Rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z 28 czerwca 1999 r., ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹⁵,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

Identyfikacja i rejestracja bydła rzeźnego

Artykuł 1

1. Każde Państwo Członkowskie ustanawia, zgodnie z przepisami niniejszego tytułu, system identyfikacji i rejestracji bydła rzeźnego.
2. Przepisy niniejszego tytułu stosuje się bez uszczerbku dla unijnych przepisów, jakie mogą być ustanawiane w związku z dążeniem do wyeliminowania chorób lub do celów kontrolnych, jak również bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 91/496/EWG i rozporządzenia (EWG) nr 3508/92¹⁶. Jednak przepisy dyrektywy 92/102/EWG, dotyczące szczegółowo bydła rzeźnego, przestają mieć zastosowanie od dnia, od którego zwierzęta te muszą być identyfikowane zgodnie z przepisami niniejszego tytułu.

Artykuł 2

Do celów niniejszego tytułu:

- „zwierzę” oznacza sztukę bydła w znaczeniu art. 2 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 64/432/EWG¹⁷,

¹⁴ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) 1036/1999 (Dz.U. L 127 z 21.05.1999, str. 4).

¹⁵ Dz.U. L 184 z 17.07.1999, str. 23.

¹⁶ Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) 1036/1999 (Dz.U. L 127 z 21.05.1999, str. 4).

¹⁷ Dz.U. 121 z 29.07.1964, str. 1977/64. Dyrektywa ostatnio uaktualniona dyrektywą 97/12 (Dz.U. L 109 z 25.04.1997, str. 1) oraz ostatnio zmieniona dyrektywą 98/99/ (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 107).

- „gospodarstwo” oznacza zakład, budowlę, a w przypadku farmy na otwartym powietrzu, miejsce na obszarze tego samego Państwa Członkowskiego, gdzie trzymane są lub oporządzane zwierzęta objęte niniejszym rozporządzeniem,
- „dozorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za zwierzęta, na stałe lub tymczasowo, w tym także w czasie transportu oraz na rynku,
- „właściwe władze” oznacza centralne władze Państwa Członkowskiego, odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli weterynaryjnych i fitosanitarnych, lub którym powierzono ich przeprowadzanie, oraz wdrożenie niniejszego tytułu, lub w przypadku monitorowania dopłat, władze którym powierzono wdrożenie rozporządzenia (WE) nr 3508/92.

Artykuł 3

System identyfikacji i rejestracji bydła rzeźnego obejmuje następujące elementy:

- a) indywidualne paski informacyjne na uszach zwierzęcia;
- b) skomputeryzowane bazy danych;
- c) paszporty zwierząt;
- d) indywidualne rejestry, prowadzone dla każdej hodowli.

Komisja oraz właściwe władze danego Państwa Członkowskiego mają prawo wglądu we wszelkie informacje, określone w niniejszym tytule. Państwa Członkowskie i Komisja podejmują wszelkie niezbędne środki i działania w celu zagwarantowania dostępu do tych danych wszystkim zainteresowanym stronom, włącznie z zainteresowanymi organizacjami konsumenckimi, uznawanymi przez dane Państwo Członkowskie, pod warunkiem, że zagwarantowana zostanie poufność i ochrona danych zgodnie z przepisami prawa krajowego danego państwa.

Artykuł 4

1. Wszystkie zwierzęta w hodowli, urodzone po dniu 31 grudnia 1997 r. lub przeznaczone do handlu w ramach Unii po dniu 1 stycznia 1998 r. identyfikuje się poprzez umieszczenie na obu uszach każdego zwierzęcia pasków informacyjnych o treści zatwierdzonej przez właściwe władze. Na obu paskach nanosi się identyczny kod identyfikacyjny, umożliwiający dokonanie indywidualnej identyfikacji każdego zwierzęcia oraz ustalenie, w której hodowli się ono urodziło. Na zasadzie derogacji od powyższego wymogu, zwierzęta urodzone przed dniem 1 stycznia 1998 r., a przeznaczone do handlu w ramach Unii po tej dacie, mogą być, w okresie do dnia 1 września 1998 r., identyfikowane zgodnie z przepisami dyrektywy 92/102/EWG.

Na zasadzie odstępstwa od pierwszego podpunktu, zwierzęta urodzone przed dniem 1 stycznia 1998 r., przeznaczone do handlu w ramach Unii po tej dacie z zamiarem skierowaniem ich bezpośrednio do uboju, mogą być, w okresie do dnia 1 września 1999 r., identyfikowane zgodnie z przepisami dyrektywy 92/102/EWG.

Zwierzęta przeznaczone do udziału w imprezach kulturalnych i sportowych (z wyjątkiem targów i wystaw) mogą być identyfikowane nie przy pomocy pasków informacyjnych, umieszczanych na uszach, lecz za pomocą innego systemu identyfikacyjnego, zapewniającego równorzędną gwarancję i zatwierdzonego przez Komisję.

2. Paski informacyjne umieszcza się na uszach zwierzęcia w okresie ustalonym przez odpowiednie Państwo Członkowskie, ale w każdym wypadku w okresie między urodzeniem zwierzęcia, a bez wyjątków wywiezieniem go z hodowli, w której się urodziło. Okres ten nie może być dłuższy niż 30 dni do i włącznie z dniem 31 grudnia 1999 r. i nie dłuższy niż 20 dni po tej dacie.

Jednak na żądanie Państwa Członkowskiego i zgodnie z procedurą, określoną w art. 23 ust. 2, Komisja ma prawo określić okoliczności, w których możliwe jest przedłużenie terminu maksymalnego dla danych Państw Członkowskich.

Żadne zwierzę urodzone po dniu 31 grudnia 1997 r. nie może zostać wywiezione z hodowli bez uprzedniego oznakowania identyfikacyjnego, zgodnego z przepisami niniejszego artykułu

3. Każde zwierzę przywożone z państwa trzeciego, które przeszło kontrolę określoną w dyrektywie 91/496/EWG i które pozostaje na terenie Unii, identyfikuje się po przywiezieniu go do hodowli, w której ma pozostać, poprzez umieszczenie na uszach pasków informacyjnych o treści zgodnej z wymogami niniejszego artykułu, w okresie, którego określenie pozostaje w gestii Państw Członkowskich, ale który nie może przekraczać 20 dni od daty przeprowadzenia wspomnianej kontroli oraz w każdym wypadku przed wywiezieniem z tej hodowli.

Jednak identyfikowanie zwierzęcia nie jest konieczne w wypadku, jeżeli hodowlą, do której zostaje ono ostatecznie przewiezione, jest ubojnia znajdująca się na terenie tego Państwa Członkowskiego, w którym przeprowadzona została wspomniana kontrola i jeżeli zwierzę zostaje ubite w ciągu 20 dni od czasu przejścia takiej kontroli.

Pierwotna identyfikacja, dokonana przez państwo trzecie, zostaje zapisana w komputerowej bazie danych, określonej w art. 5 lub, w wypadku, jeżeli taka baza danych nie jest jeszcze w pełni uruchomiona, w rejestrach, określonych w art. 3, wraz z kodem identyfikacyjnym, nadanym przez Państwo Członkowskie będące państwem przeznaczenia.

4. Każde zwierzę pochodzące z innego Państwa Członkowskiego zachowuje swoje oryginalne paski informacyjne.

5. Paska informacyjnego nie można zdjąć ani zastąpić innym bez zgody właściwych władz.

6. Paski informacyjne przydziela się poszczególnym hodowlom, rozprawdza i umieszcza na zwierzętach w sposób określony przez właściwe władze.

7. Nie później niż dnia 31 grudnia 2001 r. Parlament Europejski i Rada, działając w oparciu o sprawozdanie Komisji wraz z wszelkimi wnioskami oraz zgodnie z procedurą określoną w art. 95 Traktatu, podejmą decyzję o możliwości wprowadzenia środków elektronicznej identyfikacji w związku z postępem technicznym, osiągniętym w tej dziedzinie.

Artykuł 5

Właściwe władze Państw Członkowskich tworzą skomputeryzowane bazy danych zgodnie z przepisami art. 14 i 18 dyrektywy 64/432/WE.

Skomputeryzowane bazy danych zostaną w pełni uruchomione nie później niż do dnia 31 grudnia 1999 r. i po tej dacie będą stanowiły zbiory wszelkich informacji wymaganych w myśl niniejszej dyrektywy.

Artykuł 6

1. Poczynając od dnia 1 stycznia 1998 r., właściwe władze obowiązane są do wystawienia paszportu dla każdego zwierzęcia, które ma podlegać identyfikacji zgodnie z przepisami art. 4. Paszport taki wystawia się w ciągu 14 dni od zarejestrowania urodzenia zwierzęcia lub, w wypadku zwierząt przywożonych z państw trzecich, w ciągu 14 dni od zarejestrowania ponownej identyfikacji tego zwierzęcia w danym Państwie Członkowskim zgodnie z przepisami art. 4 ust. 3. Właściwe władze mogą na tych samych warunkach wystawiać paszporty dla zwierząt pochodzących z innego Państwa Członkowskiego. W takich wypadkach paszport, przewożony wraz ze zwierzęciem, zostaje przekazany w chwili jego przywiezienia właściwym władzom, które zwracają go temu Państwu Członkowskiemu, które jest jego wystawcą.

Jednak na wniosek Państwa Członkowskiego i zgodnie z procedurą, określoną w art. 23 ust. 2, Komisja ma prawo określić okoliczności, w których możliwe jest przedłużenie okresu maksymalnego.

2. Zwierzę może być przewożone tylko wraz z paszportem.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 zdania pierwsze i od ust. 2, Państwa Członkowskie:

- posiadające skomputeryzowaną bazę danych, którą Komisja uznaje za w pełni uruchomioną i funkcjonującą zgodnie z przepisami art. 5, może ustalić, że paszporty wystawia się tylko dla zwierząt przeznaczonych do handlu wewnątrzwspólnotowego oraz, że zwierzęta te będą przewożone wraz ze swoimi paszportami tylko wtedy, gdy są przewożone z terenu danego Państwa Członkowskiego na teren innego Państwa Członkowskiego. W takim wypadku paszport musi zawierać informacje oparte na danych z bazy komputerowej.

W tych Państwach Członkowskich paszport, przewożony wraz ze zwierzęciem przywożonym z terenu innego Państwa Członkowskiego, zostaje przekazany w chwili jego przywiezienia właściwym władzom.

- mają prawo do dnia 1 stycznia 2000 r. zatwierdzać wystawianie wspólnych, grupowych paszportów dla stad przewożonych w ramach jednego Państwa Członkowskiego, pod warunkiem, że zwierzęta składające się na takie stada mają to samo pochodzenie i miejsce przeznaczenia, a ponadto w trakcie przewozu zaopatrzone są w świadectwo weterynaryjne.

4. W wypadku śmierci zwierzęcia jego paszport zostaje zwrócony przez hodowcę do właściwych władz w terminie siedmiu dni od daty śmierci zwierzęcia. W wypadku, jeżeli

zwierzę zostaje wysłane do ubojni, jej właściciel jest odpowiedzialny za zwrócenie paszportu właściwym władzom.

5. W odniesieniu do zwierząt wywożonych do państw trzecich, ostatni hodowca zwraca paszport właściwym władzom w miejscu, z którego zwierzę jest wywożone.

Artykuł 7

1. Z wyjątkiem hodowców zajmujących się transportem, wszyscy hodowcy bydła zobowiązani są do:

- prowadzenia aktualnego rejestru,
- po pełnym uruchomieniu skomputeryzowanych baz danych, zgłaszania właściwym władzom wszelkich przewozów do i z hodowli oraz wszelkich urodzin i śmierci zwierząt z hodowli, wraz z datami tych zdarzeń, w okresie ustalonym przez dane Państwo Członkowskie, a wynoszących od trzech do siedmiu dni od daty zajścia danego zdarzenia. Jednakże, na wniosek Państwa Członkowskiego i zgodnie z procedurą, określoną w art. 23 ust. 2, Komisja ma prawo określić okoliczności, w których Państwa Członkowskie mogą przedłużyć okres maksymalny, oraz określić przepisy szczególne, dotyczące przewozu bydła wywożonych na letnie pastwiska położone w różnych rejonach górskich.

2. We właściwych wypadkach i z uwzględnieniem przepisów art. 6, każdy hodowca zwierząt, natychmiast po przywiezieniu każdego zwierzęcia do hodowli i bezpośrednio przed jego wywiezieniem z niej zamieszcza odpowiednie dane w jego paszporcie, w celu zagwarantowania, że paszport jest zawsze przewożony razem ze zwierzęciem.

3. Każdy hodowca obowiązany jest przedstawiać właściwym władzom, na każde żądanie z ich strony, wszelkie informacje dotyczące pochodzenia, identyfikacji oraz, w określonych wypadkach, przeznaczenia zwierząt, które są jego własnością, są czasowo w jego posiadaniu, są przez niego przewożone, rozprawdane na rynku lub kierowane do uboju.

4. Rejestr musi być prowadzony w formie zatwierdzonej przez właściwe władze, przechowywany w postaci książki lub danych komputerowych i udostępniany właściwym władzom na każde żądanie z ich strony, przez minimalny okres, którego określenie pozostaje w gestii właściwych władz, jednak nie może być on krótszy niż trzy lata.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie wyznaczają władze odpowiedzialne za zapewnienie stosowania się do przepisów niniejszego tytułu. Państwa Członkowskie informują się nawzajem oraz informują Komisję o tym, jakie władze zostały przez nie wyznaczone w tym celu.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie mają prawo obciążać hodowców kosztami uruchomienia i funkcjonowania systemów, określonych w art. 3 oraz środków kontroli, określonych w niniejszym tytule.

Artykuł 10

Środki i działania niezbędne dla wdrożenia niniejszego tytułu wykonuje się zgodnie z procedurą zarządzania, określoną w art. 23 ust. 2. Środki te obejmują przede wszystkim:

- a) przepisy dotyczące pasków informacyjnych, umieszczanych na uszach zwierząt;
- b) przepisy dotyczące paszportów;
- c) przepisy dotyczące rejestru;
- d) minimalny zakres środków kontrolnych, jakich podjęcie jest niezbędne;
- e) kwestię stosowania sankcji administracyjnych;
- f) środki tymczasowe, niezbędne dla ułatwienia stosowania przepisów niniejszego tytułu.

TYTUŁ II

Znakowanie mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego

Artykuł 11

Podmiot lub organizacja, w znaczeniu określonym w art. 12, które:

- obowiązane są, na mocy niniejszego tytułu sekcja I, do znakowania mięsa wołowego na wszystkich etapach rozprowadzania go na rynku,
- zamierzają, na mocy niniejszego tytułu sekcja II, znakować mięso wołowe w punkcie sprzedaży w sposób dostarczający informacji wykraczającej poza zakres wymaganych informacji określony w art. 13, a dotyczących pewnych charakterystycznych cech warunków produkcji znakowanego mięsa lub zwierzęcia, z którego mięso to pochodzi,

robią to zgodnie z przepisami niniejszego tytułu.

Tytuł niniejszy stosuje się bez uszczerbku dla odpowiednich przepisów legislacji wspólnotowej, w szczególności dotyczących mięsa wołowego.

Artykuł 12

Do celów niniejszego tytułu zastosowanie mają następujące definicje:

- „mięso wołowe” oznacza wszelkie produkty opatrzone kodami CN 0201, 0202, 0206 10 95 oraz 0206 29 91,
- „znakowanie” oznacza umieszczenie fizycznego oznakowania na każdej sztuce lub sztukach mięsa lub na ich opakowaniach, albo, w wypadku produktów nie pakowanych, udostępnienie konsumentowi odpowiednich informacji w formie pisemnej poprzez uwidocznienie ich w punkcie sprzedaży,
- „organizacja” oznacza grupę podmiotów z tego samego lub z różnych części sektora handlu mięsem wołowym.

SEKCJA I

Obowiązkowy wspólnotowy system znakowania mięsa wołowego

Artykuł 13

Przepisy ogólne

1. Podmioty i organizacje rozprowadzające mięso wołowe na rynkach Unii obowiązani są znakować je zgodnie z przepisami niniejszego art.

Obowiązkowy system znakowania gwarantuje możliwość prześledzenia powiązania między informacjami identyfikującymi tuszę, ćwierć lub mniejszą sztukę mięsa, a informacjami identyfikującymi konkretne zwierzę lub zwierzęta, z których mięso to pochodzi, lub, jeżeli spełnia to wymogi sprawdzalności i dokładności informacji, identyfikującymi grupę zwierząt, z których mięso to pochodzi.

2. Oznakowanie zawiera następujące informacje:

- a) numer lub kod identyfikacyjny zapewniający istnienie powiązania między mięsem, a zwierzęciem lub zwierzętami. Numer ten może być numerem identyfikacyjnym konkretnego zwierzęcia, z którego pochodzi mięso lub numerem identyfikacyjnym grupy zwierząt;
- b) numer zatwierdzenia ubojni, w której dokonano uboju danego zwierzęcia lub grupy zwierząt oraz nazwę Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym znajduje się ta ubojnia. Na oznaczeniu musi się znajdować napis: „Ubój w (nazwa Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego) (numer zatwierdzenia)”;
- c) numer zatwierdzenia masarni, w której dokonano podziału mięsa na tusze lub grupy tusz oraz nazwę Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym znajduje się ta masarnia. Na oznaczeniu musi się znajdować napis: „Podzielone w (nazwa Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego) (numer zatwierdzenia)”.

3. Jednakże, w okresie do dnia 31 grudnia 2001 r., Państwa Członkowskie, w których dostępne są wystarczająco dokładne informacje w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła, określonych w tytule I, mają prawo podjąć decyzję, że w odniesieniu do mięsa wołowego pochodzącego ze zwierząt urodzonych, hodowanych i ubitych na terenie jednego i tego samego Państwa Członkowskiego niezbędne jest także umieszczanie na oznakowaniach pewnych dodatkowych informacji.

4. Stosowanie systemu obowiązkowego, określonego w ust. 3, nie może powodować zakłóceń w handlu między Państwami Członkowskimi.

Ustalenia dotyczące wdrożenia niniejszego systemu, mające zastosowanie w tych Państwach Członkowskich, które zamierzają stosować przepisy ust. 3, wymagają uprzedniego zatwierdzenia Komisji.

5. a) Od dnia 1 stycznia 2002 r. podmioty i organizacje obowiązane są również do wykazywania na oznakowaniach informacji dotyczących:
- (i) Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym dane zwierzę się urodziło;
  - (ii) wszystkich Państw Członkowskich lub państw trzecich, w których odbywała się hodowla;
  - (iii) Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym dokonano uboju;
- b) Jednakże, jeżeli mięso pochodzi od zwierząt urodzonych, hodowanych i ubitych:
- (i) w tym samym Państwie Członkowskim, oznakowanie może być następujące: „Pochodzenie: (nazwa Państwa Członkowskiego)”;
  - (ii) w tym samym państwie trzecim, oznakowanie może być następujące: „Pochodzenie: (nazwa państwa trzeciego)”.

Artykuł 14

Odstępstwa od obowiązkowego systemu znakowania

Na zasadzie odstępstwa od art. 13 ust. 2 lit. b) oraz c) oraz od art. 13 ust. 5 lit. a) (i) i (ii), podmiot lub organizacja, zajmujące się produkcją mięsa mielonego, podają na oznakowaniu informację: „wyprodukowane w (nazwa Państwa Członkowskiego i państwa trzeciego)”, w zależności od tego, gdzie mięso zostało wyprodukowane, oraz „pochodzenie”, w wypadku, jeżeli państwo pochodzenia jest inne niż państwo, w którym powstał produkt.

Obowiązek określony w art. 13 ust. 5 lit. a) (iii) stosuje się do takiego mięsa od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Jednakże taki podmiot lub organizacja ma prawo dodać do oznakowania mięsa mielonego:

- jedną lub więcej informacji określoną w art. 13, i/lub
- datę produkcji mięsa.

Na podstawie doświadczeń i z uwzględnieniem odpowiednich wymogów, podobne przepisy mogą zostać przyjęte w odniesieniu do mięsa siekanego i okrawków mięsa wołowego, zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.

Artykuł 15

Obowiązkowe znakowanie mięsa wołowego pochodzącego z państw trzecich

Na zasadzie odstępstwa od art. 13, mięso wołowe przywożone na teren Unii, co, do którego nie dysponuje się wszystkimi informacjami, określonymi w art. 13, zgodnie z procedurą określoną w art. 17, znakuje się, podając informację: „Pochodzenie: spoza WE” oraz „Uboj w: (nazwa państwa trzeciego)”.

SEKCJA II

Dobrowolny system znakowania

Artykuł 16

Przepisy ogólne

1. W odniesieniu do oznakowań zawierających informacje inne niż określone w niniejszym tytule sekcja I, wszystkie podmioty lub organizacje obowiązane są przedstawić wykaz odpowiednich informacji do zatwierdzenia przez właściwe władze tego Państwa Członkowskiego, w którym odbywa się produkcja lub sprzedaż mięsa wołowego. Właściwe władze mogą także określić, jakie wykazy mają mieć zastosowanie w danym Państwie Członkowskim, pod warunkiem, że korzystanie z nich nie będzie obowiązkowe.

Wykaz informacji umieszczanych na oznakowaniach dobrowolnych obejmuje:

- informacje, które mają być umieszczone na oznakowaniach,
- środki, jakie mają być podjęte w celu zagwarantowania dokładności tych informacji,
- system kontroli, mający zastosowanie na wszystkich etapach produkcji i sprzedaży, włącznie z kontrolami przeprowadzanymi przez niezależne organy, uznawane przez właściwe władze i wskazane przez podmioty lub organizacje. Organy te muszą spełniać kryteria określone w normie europejskiej EN/45011,
- w wypadku organizacji, środki, jakie mają być podjęte w związku z wszelkimi takimi członkami tej organizacji, którzy nie stosują się do wymogów określonych wykazów.

Państwa Członkowskie mają prawo podjąć decyzję, że kontrole prowadzone przez niezależne organy mogą zostać zastąpione przez kontrole prowadzone przez właściwe władze. W takim wypadku właściwe władze muszą dysponować odpowiednio wykwalifikowanym personelem i zasobami niezbędnymi do prawidłowego prowadzenia określonych kontroli.

Koszty kontroli, określonych w niniejszej części, ponosi podmiot lub organizacja, stosująca system znakowania.

2. Zatwierdzenie wszelkich wykazów uzależnione jest od powzięcia przez właściwe władze pewności, w oparciu o dokładne przebadanie odpowiednich komponentów wykazu, określonych w ust. 1, co do prawidłowego i wiarygodnego funkcjonowania przewidywanego systemu znakowania oraz, w szczególności, wszelkich takich wykazów, które nie zapewniają możliwości prześledzenia powiązania między identyfikacją tusz, ćwierci lub sztuk mięsa, a konkretnym zwierzęciem, z którego mięso to pochodzi, lub, w wypadku, gdy wystarczające jest umożliwienie sprawdzenia dokładności informacji umieszczonej na oznakowaniu, zwierząt, z którego ono pochodzi.

Nie zatwierdza się wykazów, które przewidują stosowanie oznakowań zawierających informacje wprowadzające w błąd lub niewystarczająco jasne.

3. W wypadku, jeżeli produkcja i/lub sprzedaż mięsa wołowego odbywa się na terenie dwóch lub więcej Państw Członkowskich, właściwe władze odpowiednich Państw Członkowskich badają i zatwierdzają przedstawione im wykazy, w zależności od tego, czy zawarte w nich elementy faktycznie dotyczą czynności mających miejsce na ich terenie. W takich wypadkach dane Państwo Członkowskie uznaje zatwierdzenia wydane przez inne Państwa Członkowskie.

Jeżeli w okresie, który zostanie wskazany zgodnie z procedurą, określoną w art. 23 ust. 2, licząc od dnia następującego po dniu złożenia wniosku, nie nastąpiło wydanie ani odmowa wydania zatwierdzenia, a właściwe władze nie zwróciły się o dostarczenie informacji uzupełniających, uznaje się, że dany wykaz został zatwierdzony przez właściwe władze.

4. W wypadku, jeżeli właściwe władze wszystkich zainteresowanych Państw Członkowskich zatwierdzają przedstawiony wykaz, odpowiedni podmiot lub organizacja jest upoważniona do znakowania mięsa wołowego, pod warunkiem, że oznakowanie takie zawiera jego nazwę lub znak identyfikacyjny.

5. Na zasadzie odstępstwa od powyższych ust. 1-4, Komisja, zgodnie z procedurą, określoną w art. 23 ust. 2, ma prawo wprowadzić w konkretnych, szczególnych wypadkach, uproszczoną lub przyspieszoną procedurę zatwierdzania wykazów, w szczególności w odniesieniu do mięsa wołowego konfekcjonowanego w małych opakowaniach detalicznych lub najlepszych gatunkowo sztuk mięsa wołowego, pakowanych w indywidualne opakowania, znakowanych zgodnie z zatwierdzonym wykazem i wprowadzanych na teren innego Państwa Członkowskiego, pod warunkiem, że do oznakowania pierwotnego nie zostają dodane żadne nowe informacje.

6. Państwo Członkowskie może podjąć decyzję zakazującą stosowania w oznaczeniach miejsc pochodzenia nazw jednego lub więcej regionów tego państwa, w szczególności, jeżeli taka nazwa regionu:

- mogłaby powodować niejasności lub utrudniać kontrolę,
- jest zarezerwowana dla mięsa wołowego w ramach rozporządzenia (EWG) nr 208/92.

Jeżeli zatwierdzenie zostaje wydane, na oznakowaniu zostaje umieszczona nazwa Państwa Członkowskiego wraz z nazwą odpowiedniego regionu.

7. Państwa Członkowskie informują Komisję o wdrażaniu przepisów niniejszego artykułu oraz, w szczególności, o informacjach umieszczanych na oznakowaniach. Komisja informuje inne Państwa Członkowskie, uczestniczące w pracach Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny, określona w art. 23 ust. 1 lit. b) oraz, w wypadkach, gdy jest to konieczne, zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2, ma prawo określić przepisy dotyczące tych informacji, w szczególności ustanowić dotyczące ich limity.

Artykuł 17

Dobrowolny system znakowania mięsa wołowego pochodzącego z państw trzecich

1. Jeżeli produkcja mięsa wołowego odbywa się, w całości lub częściowo, na terenie państwa trzeciego, podmioty i organizacje są upoważnione do znakowania mięsa wołowego

zgodnie z przepisami niniejszej części, jeżeli oprócz zastosowania się do przepisów art. 16, otrzymały zatwierdzenie swoich wykazów od właściwych władz, wskazanych w tym celu przez każde z zainteresowanych państw trzecich.

2. Ważność zatwierdzenia wykazu, wydanego przez państwo trzecie, na terenie Unii uzależniona jest od uprzedniego poinformowania Komisji przez to państwo trzecie o:

- właściwych władzach, jakie zostały wyznaczone w tym kontekście,
- procedurach i kryteriach, jakie muszą być stosowane przez właściwe władze podczas badania wykazów,
- wszelkich podmiotach i organizacjach, których wykazy zostały zatwierdzone przez właściwe władze.

Komisja przekazuje te informacje do wiadomości Państw Członkowskich.

Jeżeli, w oparciu o informacje, określone powyżej, Komisja dochodzi do wniosku, że procedury i/lub kryteria stosowane w państwie trzecim nie są równorzędne wobec norm określonych w niniejszym rozporządzeniu, Komisja, po przeprowadzeniu konsultacji z odpowiednim państwem trzecim, podejmuje decyzję, że zatwierdzenia wydane przez to państwo trzecie nie jest ważne na terenie Unii.

Artykuł 18

Sankcje

Bez uszczerbku dla wszelkich działań, podejmowanych przez samą organizację lub przez niezależny organ kontrolny, określony w art. 16, w wypadku, jeżeli zostaje wykazane, że podmiot lub organizacja nie zastosowała się do wykazu, określonego w art. 16 ust. 1, odpowiednie Państwo Członkowskie ma prawo wycofać zatwierdzenie określone w art. 16 ust. 2 lub uzależnić pozostawienie takiego zatwierdzenia w mocy od spełnienia dodatkowych warunków, nałożonych wobec zaistniałej sytuacji.

SEKCJA III

Przepisy ogólne

Artykuł 19

Przepisy szczegółowe

Środki i działania niezbędne dla wdrożenia przepisów niniejszego tytułu przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzania, określonych w art. 23 ust. 2. Dotyczą one w szczególności:

- a) definicji wielkości grupy zwierząt, określonej w art. 13 ust. 2 lit. a);
- b) definicji mielonego mięsa wołowego, okrawków mięsa wołowego lub siekanego mięsa wołowego, określonych w art. 14;

- c) środków niezbędnych dla ułatwienia przejścia od stosowania rozporządzenia (WE) nr 820/97 do stosowania niniejszego tytułu;
- d) środków niezbędnych do rozwiązania konkretnych problemów praktycznych. Środki takie, w należycie uzasadnionych wypadkach, mogą być stosowane za zasadzie derogacji od przepisów niniejszego tytułu.

Artykuł 20

Wyznaczenie właściwych władz

Państwa Członkowskie wyznaczają, nie później niż do dnia 14 października 2000 r., właściwe władze, odpowiedzialne za wdrożenie przepisów niniejszego tytułu.

Artykuł 21

Najpóźniej do dnia 14 sierpnia 2003 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (łącznie, jeżeli będzie to konieczne) sprawozdanie zawierające odpowiednie wnioski dotyczące rozszerzenia zakresu niniejszego rozporządzenia na przetwarzane produkty zawierające mięso wołowe i produkty powstałe na bazie mięsa wołowego.

TYTUŁ III

Wspólne postanowienia

Artykuł 22

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki i działania niezbędne w celu zagwarantowania zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia. Przewidziane środki kontroli stosuje się bez uszczerbku dla wszelkich innych środków kontroli, jakie Komisja ma prawo zastosować w myśl przepisów art. 9 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 2988/95.

Wszelkie sankcje nałożone przez Państwa Członkowskie na podmiot naruszający odpowiednie przepisy są proporcjonalne do skali popełnionego naruszenia. W wypadkach, w których jest to uzasadnione, sankcje takie mogą obejmować ograniczenie przewozów zwierząt do lub z hodowli danego hodowcy.

2. Eksperci Komisji, we współpracy z właściwymi władzami:

- a) weryfikują przestrzeganie przez Państwa Członkowskie wymogów niniejszego rozporządzenia;
- b) prowadzą inspekcje terenowe w celu zagwarantowania, że wszelkie działania kontrolne prowadzone są zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia.

3. Państwo Członkowskie, na którego terenie przeprowadzana jest inspekcja terenowa, zapewnia ekspertom Komisji wszelką pomoc niezbędną do dokonania inspekcji, jakiej udzielenia eksperci zażądata.

Wyniki przeprowadzonych inspekcji muszą zostać omówione z właściwymi władzami danego Państwa Członkowskiego przed sporządzeniem i rozprowadzeniem sprawozdania końcowego.

4. Jeżeli Komisja uznaje, że jest to uzasadnione w świetle wyników przeprowadzonej inspekcji, dokonuje przeglądu sytuacji w Stałym Komitecie Weterynaryjnym, określonym w art. 23 ust. 1 lit. c). W takim wypadku Komisja ma prawo podjąć odpowiednie decyzje zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 3.

5. Komisja nadzoruje rozwój sytuacji: zależnie od wyników swoich obserwacji i zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 3 może zmienić lub odwołać decyzje, określonych w ust. 4.

6. Szczegółowe przepisy stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się, w wypadkach, gdy jest to konieczne, zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 3.

Artykuł 23

1. Komisja korzysta w swoich pracach z pomocy następujących organów:

- a) w zakresie wdrażania art. 10, Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej i Funduszu Gwarancyjnego, określonego w art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999¹⁸;
- b) w zakresie wdrażania art. 19, Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny, powołanego na mocy art. 42 rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999¹⁹;
- c) w zakresie wdrażania art. 22, Stałego Komitetu Weterynaryjnego, powołanego na mocy decyzji Rady 68/361/EWG²⁰.

2. W sytuacjach powoływania się na przepisy niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej przepisów art. 8.

3. W sytuacjach powoływania się na przepisy niniejszego punktu stosuje się art. 5 i 7 Decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej przepisów art. 8.

Okres, określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

4. Komitety przyjmują własne przepisy proceduralne.

Artykuł 24

1. Niniejszym rozporządzenie (WE) nr 820/97 traci moc.

2. Odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 820/97 interpretuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji, załączonego do niniejszego rozporządzenia w Załączniku.

---

¹⁸ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 103.

¹⁹ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 21.

²⁰ Dz.U. L 255 z 18.10.1968, str. 23.

Artykuł 25

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia od jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do mięsa wołowego pochodzącego ze zwierząt rzeźnych od dnia 1 września 2000 r. włącznie z tym dniem.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lipca 2000 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Komisji

J. GLAVANY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 820/97	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	Art. 1
Art. 2	Art. 2
Art. 3	Art. 3
Art. 4	Art. 4
Art. 5	Art. 5
Art. 6	Art. 6
Art. 7	Art. 7
Art. 8	Art. 8
Art. 9	Art. 9
Art. 10	Art. 10
Art. 11	-
Art. 12	Art. 11
Art. 13	Art. 12
Art. 14 ust. 1	Art. 16 ust. 1
Art. 14 ust. 2	Art. 16 ust. 2
Art. 14 ust. 3	Art. 16 ust. 5
Art. 14 ust. 4	Art. 16 ust. 4
Art. 15	Art. 17
Art. 16 ust. 1	Art. 16 ust. 3
Art. 16 ust. 2	Art. 16 ust. 3
Art. 16 ust. 3	Art. 13 ust. 2 lit. a)
Art. 17	Art. 18
Art. 18	Art. 19
Art. 19	-
Art. 20	Art. 20
Art. 21	Art. 22
Art. 22	Art. 25

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1825/2000

z dnia 25 sierpnia 2000 r.

**określające szczegółowe przepisy stosowania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000
Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykietowania wołowiny i
produktów z wołowiny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97¹, w szczególności jego art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Należy ustanowić szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, w szczególności w zakresie sprzedaży dokonywanych między Państwami Członkowskimi, aby system etykietowania nie powodował zakłóceń w handlu na rynku wołowiny i cielęciny.
- 2) W celu zapewnienia możliwości prześledzenia, konieczne jest, w kontekście zarówno obowiązkowych, jak i dobrowolnych systemów etykietowania wołowiny, aby podmioty i organizacje stosowały system identyfikowania oraz pełnej, wszechstronnej rejestracji w odniesieniu do wołowiny, na wszystkich etapach produkcji i sprzedaży.
- 3) W celu identyfikacji ubojni nie posiadających numeru zatwierdzenia, konieczne jest, na okres przejściowy, wprowadzenie alternatywnych metod identyfikowania takich ubojni.
- 4) Konieczne jest również określenie procedury, jakie należy stosować podczas etykietowania wołowiny pochodzącej od zwierząt, co, do których nie są dostępne pełne dane dotyczące urodzenia i przemieszczania, ponieważ rejestrowanie tych danych wymagane było dopiero po dniu 1 stycznia 1998 r. na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 z dnia 21 kwietnia 1997 r., ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła oraz dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny². Konieczne jest również wprowadzenie podobnego przepisu, dotyczącego etykietowania wołowiny, pochodzącego od zwierząt żywych przywożonych do Wspólnoty z państw trzecich.
- 5) W kontekście pełnego określenia pochodzenia i w celu uniknięcia zbędnego powtarzania oznaczenia na etykiecie Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym zwierzę było hodowane, niezbędne jest wprowadzenie uproszczonego systemu okazywania informacji, opartego na czasie, w którym zwierzę, z którego pochodzi mięso, było hodowane w Państwie Członkowskim lub państwie trzecim, w którym zwierzę to urodziło się lub zostało ubite.

---

¹ Dz.U. L 204 z 11.08.2000, str. 1.

² Dz.U. L 117 z 7.05.1997, str. 1.

- 6) Konieczne jest wyjaśnienie sytuacji w odniesieniu do dodatkowych informacji, które mogą być umieszczane na etykietach zgodnie z uproszczonymi procedurami etykietowania mielonej wołowiny. Na mocy art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, takie dodatkowe informacje mogą zostać określone do dnia 1 września 2000 r. Niektóre informacje mogą zostać określone do dnia 1 stycznia 2002 r., jeżeli dane Państwo Członkowskie podjęło decyzję o stosowaniu krajowego, obowiązkowego systemu etykietowania, obejmującego takie informacje, lub, jeżeli dany podmiot wskazuje taki informacje dobrowolnie.
- 7) W kontekście dobrowolnego systemu etykietowania wołowiny, konieczne jest określenie przyspieszonej lub uproszczonej procedury zatwierdzania niektórych etykietowanych kawałków wołowiny w danym Państwie Członkowskim zgodnie z zatwierdzoną specyfikacją i wprowadzanych na terytorium innego Państwa Członkowskiego.
- 8) W celu zagwarantowania wiarygodności specyfikacji, konieczne jest, aby niezależny organ oraz właściwe władze miały dostęp do wszystkich zapisów prowadzonych przez podmioty i organizacje, oraz przeprowadzania kontroli na miejscu na podstawie analizy ryzyka.
- 9) Art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 ustanawia niektóre przepisy dotyczące produkcji wołowiny w całości lub częściowo w państwie trzecim. Właściwe jest określenie szczegółowych przepisów wykonawczych w zakresie procedury zatwierdzania przywozu wołowiny z państw trzecich.
- 10) W celu zapewnienia, że ustalenia dotyczące etykietowania, stosowanego względem przywożonej wołowiny mają taką samą wiarygodność, jak te, stosowane do wołowiny pochodzącej ze Wspólnoty, Komisja zbada otrzymane zgłoszenia od państw trzecich. Gdy Komisja dojdzie do wniosku, że procedury i/lub kryteria stosowane w danym państwie trzecim są równorzędne w stosunku do norm określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, kompletne zgłoszenie jest przekazywane Państwu Członkowskim.
- 11) W celu zagwarantowania wiarygodności systemu etykietowania w państwach trzecich, Komisja może zażądać dodatkowych informacji i powinna podjąć wszelkie niezbędne środki w zależności od otrzymanych informacji w wyniku takich wniosków.
- 12) Komisja może przeprowadzać kontrole w państwach trzecich. Aby móc przeprowadzać kontrole w państwie trzecim, Komisja potrzebowałaby wcześniejszej zgody danego państwa trzeciego. W wypadku nie otrzymania takiej zgody Komisja powinna podjąć niezbędne środki.
- 13) Konieczne jest, aby Państwa Członkowskie przeprowadzały kontrole w celu zagwarantowania dostatecznej dokładności etykiet stosowanych dobrowolnie.
- 14) Należy ustanowić ramy w zakresie sankcji nakładanych na podmioty. Ramy te powinny uwzględniać sytuacje, w których operator nie etykietował wołowiny w sposób zgodny z przepisami systemu obowiązkowego etykietowania lub w przypadku, gdy podmiot etykietował wołowinę w ramach systemu dobrowolnego etykietowania, jednak nie

spełniając wymogów specyfikacji lub, gdy zatwierdzona specyfikacja nie istnieje. Na czas ograniczony, do dnia 1 stycznia 2001 r. w celu uwzględnienia trudności podmiotów we wprowadzaniu w życie przepisów niniejszego rozporządzenia, najbardziej surowsze sankcje powinny być stosowane tylko w wypadkach umieszczenia na etykiecie informacji wprowadzających konsumenta w błąd lub niezgodnych z zatwierdzoną specyfikacją.

- 15) Rozporządzenie (WE) nr 820/97 pod warunkiem, że każdy podmiot lub organizacja, zamierzająca umieszczać na etykiecie, dobrowolne wskazania, przedstawić specyfikację do zatwierdzenia przez właściwy organ każdego Państwa Członkowskiego, w którym ma miejsce produkcja lub dana sprzedaż wołowiny. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2772/1999 z dnia 21 grudnia 1999 r., określające ogólne zasady systemu obowiązkowego etykietowania wołowiny³ zezwalało podmiotom, do dnia 31 sierpnia 2000 r., na dalsze dobrowolne umieszczanie wskazań na etykietach wołowiny jako uzupełnienie obowiązkowych wskazań.
- 16) Ustalono, że w zatwierdzona dobrowolna specyfikacja nie została zmieniona oraz pod warunkiem jest ona zgodna z nowymi zasadami, właściwe jest, aby zarówno takie specyfikacje, jak i te zatwierdzone dla państw trzecich, nadal obowiązywać.
- 17) Rozporządzenie (WE) nr 820/97 stanowi, że w przypadku, gdy wystarczające szczegóły są dostępne w systemie identyfikacji i rejestracji bydła, Państwa Członkowskie mogą zdecydować, że dla wołowiny ze zwierząt urodzonych, hodowanych i ubitych w tym samym Państwie Członkowskim, konieczne jest podanie na etykietach także pozycji dodatkowych. Rozporządzenie (WE) nr 2772/1999 zezwoliło Państwom Członkowskim na dalsze korzystanie z możliwości wprowadzenia obowiązkowego systemu etykietowania w odniesieniu do wołowiny pochodzącej ze zwierząt urodzonych, utuczonych i ubitych na ich własnym terytorium, zgodnie z art. 19 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 820/97, tymczasowo do dnia 31 sierpnia 2000 r.
- 18) Decyzja Komisji nr 98/595/WE z dnia 13 października 1998 r. dotycząca stosowania obowiązkowego systemu etykietowania wołowiny we Francji i Belgii⁴ oraz decyzja Komisji nr 1999/1/WE z dnia 14 grudnia 1998 r., dotycząca stosowania obowiązkowego systemu etykietowania wołowiny w Finlandii⁵, zezwalają tym Państwom Członkowskim na wprowadzenie obowiązkowego systemu etykietowania w odniesieniu do wołowiny pochodzącej ze zwierząt urodzonych, utuczonych i ubitych na ich własnym terytorium. Decyzje te, jak również wszystkie kolejne decyzje tego typu, powinny mieć dalej zastosowanie do pełnego wskazania pochodzenia we Wspólnocie do czasu wejścia w życie obowiązkowego systemu etykietowania z dniem 1 stycznia 2002 r.
- 19) W celu nadzorowania stosowania dobrowolnego systemu etykietowania, Państwa Członkowskie powinny rejestrować zatwierdzone specyfikacje i przekazywać Komisji informacje o swoich krajowych przepisach wykonawczych oraz dobrowolnych wskazaniach zatwierdzonych na ich terytorium. Informacje te muszą być regularnie aktualizowane.

---

³ Dz.U. L 334 z 28.12.1999, str. 1.

⁴ Dz.U. L 286 z 23.10.1998, str. 55.

⁵ Dz.U. L 1 z 5.01.1999, str. 3.

- 20) Konieczne jest uchylenie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1141/97 z dnia 23 czerwca 1997 r., ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 w zakresie etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny⁶, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 824/98⁷. Jednakże w celu uniknięcia niejasności w okresie przejściowym, poprzedzającym wprowadzenie systemu obowiązkowego, ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, przepisy rozporządzenia (WE) nr 1141/97 powinny pozostać w mocy w odniesieniu do mięsa pochodzącego ze zwierząt ubitych przed dniem 1 września 2000 r.
- 21) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wykrywalność

Wszystkie podmioty i organizacje, w rozumieniu art. 12 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 stosują, na wszystkich etapach produkcji i sprzedaży, system identyfikacji oraz system pełnej rejestracji.

System taki stosowany jest się w sposób zapewniający powiązanie między identyfikacją mięso a danym zwierzęciem lub zwierzętami jak przewidziano w art. 13 ust. 1 i art. 16 ust. 2 tego rozporządzenia.

System rejestracji zapisuje w szczególności dane dotyczące przybycia i wyjazdu inwentarza żywego, tusz lub kawałków, w celu zapewnienia zagwarantowania korelacji między przybyciem a wyjazdem.

Artykuł 2

Etykietowanie w przypadku, gdy informacja nie jest dostępna

1. Numer zatwierdzenia, określony w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, jest to:

- a) numer zatwierdzenia określony w art. 10 ust. 1 dyrektywy Rady nr 64/433/EWG⁸,
- b) lub, w przypadku, gdy nie ma numeru zatwierdzenia, krajowy numer rejestracyjny.

W przypadku, gdy nie jest dostępny żaden z tych numerów, do dnia 1 stycznia 2001 r. numer może być zastąpiony nazwą (nazwiskiem) i adresem ubojni.

2. Na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000:

- a) w odniesieniu do mięsa pochodzącego ze zwierząt urodzonych we Wspólnocie przed

---

⁶ Dz.U. L 165 z 24.06.1997, str. 7.

⁷ Dz.U. L 117 z 21.04.1998, str. 4.

⁸ Dz.U. 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

dniem 1 stycznia 1998 r., w przypadku, gdy informacje dotyczące miejsca urodzenia i/lub miejsca hodowli, innego niż ostatnie miejsce hodowli, nie są dostępne, wskazania miejsca urodzenia i/lub miejsca hodowli zastępuje się wskazaniem „*(Urodzone przed dniem 1 stycznia 1998 r.)”.

- b) w odniesieniu do mięsa pochodzącego ze zwierząt żywych przywożonych do Wspólnoty, w przypadku, gdy informacje dotyczące miejsca urodzenia i/lub miejsca hodowli, innego niż ostatnie miejsce hodowli, nie są dostępne, wskazanie miejsca urodzenia i/lub miejsca hodowli zastępuje się wskazaniem „*(Przywożone żywe do WE)” lub „*(Przywożone żywe z [nazwa państwa trzeciego])”.

Artykuł 3

Uproszczenie wskazania pochodzenia

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, w odniesieniu do wołowiny pochodzącej ze zwierząt, które były hodowane przez 30 dni lub krócej:

- w Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim, w którym zwierzę się urodziło,
- w Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim, w którym zwierzę zostało ubite,

wskazanie tych Państw Członkowskich lub państwa trzeciego jako Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym zwierzę było hodowane, nie jest wymagane, pod warunkiem, że zwierzęta te były hodowane w innym Państwie Członkowskim lub państwie trzecim przez okres dłuższy niż 30 dni.

Artykuł 4

Wielkość grupy

1. Podczas rozbioru tusz lub ćwierci, wielkość grupy określona w art. 13 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 określa się poprzez liczbę tusz lub ćwierci, które zostały rozebrane i stanowiących dla zakładu dokonującego rozbioru jedną partię. Wielkość ta w żadnym wypadku nie może przekraczać jednodniowej produkcji.

2. W trakcie dalszego rozbioru lub mielenia mięsa, grupa może zostać ustanowiona na nowo z wszystkich grup, określonych w ust. 1, skierowanych do rozbioru lub mielenia tego samego dnia.

Artykuł 5

Mielona wołowina

1. Do celów niniejszego rozporządzenia mięso mielone określa się jako mięso, które zostało posiekane na kawałki lub przepuszczone przez spiralno - śrubową maszynę mielącą.

2. Dodatkowe informacje, które mogą zostać zawarte na etykietach, określonych w art. 14 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 są:

- a) od dnia 1 września 2000 r., wskazania, określone w art. 13 ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, jak również data mielenia;
- b) od dnia 1 września 2000 r. do dnia 1 stycznia 2002 r., wskazania, określone w art. 13 ust. 5 lit. a) (i) i (ii) oraz lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, jeżeli dane Państwo Członkowskie podjęło decyzję o stosowaniu krajowego, obowiązkowego systemu etykietowania obejmującego takie informacje lub jeśli dany podmiot wskazuje takie informacje, zgodnie z przepisami tytułu II sekcja II rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, na zasadzie dobrowolności,
- c) od dnia 1 stycznia 2002 r. wskazania, określone w art. 13 ust. 5 lit. a) (i) i (ii) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Artykuł 6

Procedury zatwierdzania

1. Okres, przewidziany w art. 16 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, w którym ani nie zostało wydane zatwierdzenie, ani nie odmówiono jego wydania, ani też właściwe władze Państwa Członkowskiego, do którego wołowina jest wysyłana, nie zwróciły się o dodatkowe informacje uzupełniających, wynosi dwa miesiące, od dnia następującego po dniu przedłożenia wniosku.
2. Na podstawie art. 16 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, w odniesieniu do kawałków mięsa pierwszego gatunku, w indywidualnych opakowaniach, etykietowanego w Państwie Członkowskim zgodnie z zatwierdzoną specyfikacją i wprowadzonym na terytorium innego Państwa Członkowskiego, w przypadku, gdy do pierwotnej etykiety nie zostaje dodana żadna nowa informacja, okres przewidziany w art. 16 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 wynosi 14 dni.
3. Do celów art. 16 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, wołowina w małych opakowaniach detalicznych, które zostały opatrzone etykietami w Państwie Członkowskim zgodnie z zatwierdzoną specyfikacją, może zostać wprowadzone na terytorium innego Państwa Członkowskiego i wprowadzone do obrotu bez wcześniejszego zatwierdzenia specyfikacji etykietowania przez Państwo Członkowskie, pod warunkiem, że:
  - a) dane opakowania pozostają niezmienione;
  - b) specyfikacja zatwierdzona przez Państwo Członkowskie, w którym mięso zostało opakowane, obejmuje również wprowadzenie opakowanej wołowiny do obrotu w pozostałych Państwach Członkowskich;
  - c) Państwo Członkowskie, zatwierdzające taką specyfikację, udziela z wyprzedzeniem wszelkich niezbędnych informacji wszystkim pozostałym Państwom Członkowskim, w przypadku, gdy zgodnie z zatwierdzoną specyfikacją opakowana wołowina ma być wprowadzone do obrotu.

Artykuł 7

Kontrole

1. Podmioty i organizacje w dowolnym czasie udostępniają ekspertom Komisji właściwemu organowi oraz odpowiednim, niezależnym organom kontrolnym w rozumieniu art. 16 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 swoje lokale oraz wszelkich dokumentów dowodzących, że informacje umieszczonych na etykietach są poprawne..

2. Właściwy organ oraz, w wypadku, określonym w art. 16 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, niezależny organ kontrolny, przeprowadzają regularne kontrole dokonywane na miejscu w oparciu o analizy ryzyka, uwzględniające w szczególności złożoność danych specyfikacji. Z każdej kontroli sporządza się sprawozdanie opisujące wszelkie uchybienia jak również proponowane środki zaradzenia zaistniałej sytuacji oraz wszystkie terminy i nałożone sankcje.

3. W przypadku, gdy opcja przewidziana w art. 16 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 nie zostaje zrealizowana, Państwa Członkowskie będą przeprowadzały inspekcje w taki sposób, by zagwarantować dokładność stosowanych etykiet. Ich częstotliwość ustalana jest w szczególności przez odniesienie do złożoności danych specyfikacji.

4. Podmioty, organizacje oraz niezależne organy kontrolne przekazują wszelkie istotne informacje właściwemu organowi.

Artykuł 8

Zatwierdzenia wydawane przez państwa trzecie

1. Komisja weryfikuje, czy zgłoszenia są kompletne, jak przewidziano art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000. Po otrzymaniu zgłoszenia, które jest niekompletne, Komisja informuje dane państwo trzecie, wskazując, informacje, które są wymagane.

Kompletne zgłoszenia przekazuje się Państwom Członkowskim, chyba, że Komisja dochodzi do wniosku, że procedury i/lub kryteria stosowane w danym państwie trzecim nie są równoważne w stosunku do norm przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, zgodnie z jego prawem do tego na podstawie art. 17 ust. 2 akapit trzeci tego rozporządzenia.

2. Jeżeli w jakimkolwiek czasie Komisja uznaje, na podstawie zgłoszenia przewidzianego w art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, że właściwe jest zweryfikowanie, czy procedury i/lub kryteria zgłoszone przez państwo trzecie są obecnie zgodne z normami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, Komisja może żądać, aby państwo trzecie udostępniło wszelkie niezbędnych informacji. W szczególności, Komisja może żądać, aby państwo trzecie dostarczyło kopie specyfikacji zatwierdzonych przez wyznaczony właściwy organ. Komisja może ponadto zażądać żeby państwo trzecie upoważniło przedstawicieli Komisji do przeprowadzenia inspekcji w państwie trzecim.

3. Jeżeli jakiegokolwiek informacje lub zatwierdzenia wymagane na podstawie poprzedniego ustępu Komisja nie otrzyma w wyznaczonym przez siebie terminie, Komisja może wnioskować, że procedury i/lub kryteria stosowane w państwie trzecim nie odpowiadają normom określonym w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000.

4. Komisja może w każdym czasie zmieniać swoją pierwotną decyzję, w zakresie

równoważności procedur i/lub kryteriów stosowanych w danym państwie trzecim, w zastosowaniu art. 17 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Artykuł 9

Sankcje

1. Państwa Członkowskie określą system sankcji stosowanych w wypadkach naruszania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Ustalone sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

2. Bez uszczerbku dla sankcji, określonych w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, w sytuacjach, gdy wołowina zostało opatrzone etykietą:

- w sposób niezgodny z wymogami obowiązkowego systemu etykietowania, lub
- w wypadku stosowania systemu dobrowolnego, w sposób niezgodny ze specyfikacją, lub w przypadku braku zatwierdzonej specyfikacji,

Państwa Członkowskie żądają usunięcia wołowiny z rynku do czasu jego ponownego opatrzenia etykietą w sposób zgodny z niniejszym rozporządzeniem.

Jednakże, jeżeli dane mięso, spełnia wszelkie istniejące zasady weterynaryjne i higieniczne, Państwa Członkowskie mogą w uzupełnieniu sankcji, określonych w ust. 1, zezwolić na skierowanie takiej wołowiny bezpośrednio do przetworzenia na produkty, inne niż te wskazane w art. 12 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

3. Do dnia 1 stycznia 2001 r. usunięcia wołowiny z rynku dokonuje się tylko, gdy etykieta zawiera informacje mogące wprowadzić konsumenta w błąd lub informacje niezgodne z zatwierdzoną specyfikacją.

Artykuł 10

Dokumenty

Właściwy organ rejestrują zatwierdzone specyfikacje oraz, w szczególności, wszystkich podmiotów i organizacje odpowiedzialne za etykietowanie wołowiny, oraz niezależny organ odpowiedzialny za kontrole.

Artykuł 11

Powiadamianie

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o:

- a) nazwach władz właściwych w zakresie wdrażania systemu etykietowania zgodnego z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 jak również dalszych, szczegółowych przepisów wykonawczych, oraz, w szczególności, przepisów dotyczących przeprowadzanych odpowiednich kontroli i nakładanych sankcji;

- b) do dnia 30 września 2000 r., wykaz wszystkich dobrowolnych wskazań, zatwierdzonych na ich terytorium;
- c) aktualizacji wykazu w odstępach trzymiesięcznych, określonego w lit. b).

Artykuł 12

Przepisy przejściowe

Na warunkach, które są zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 oraz z niniejszym rozporządzeniem,

- a) dobrowolne specyfikacje zatwierdzone zgodnie z art. 14 i 15 rozporządzenia (WE) nr 820/97 w dalszym ciągu obowiązują;
- b) krajowe, obowiązkowe systemy etykietowania wołowiny, zatwierdzone na mocy art. 19 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 820/97, w dalszym ciągu obowiązują do dnia 1 stycznia 2002 r. jak również wszystkie dalsze takie decyzje.

Artykuł 13

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1141/97 traci moc.

Jednakże, rozporządzenie to stosuje się je nadal do mięsa pochodzącego ze zwierząt ubitych przed dniem 1 września 2000 r.

Odwołania do uchylonego rozporządzenia, należy traktować jako odwołania do niniejszego rozporządzenia i odczytywane są zgodnie z tabelą korelacji w Załączniku.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wołowiny pochodzącej ze zwierząt ubitych po dniu 1 września 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 sierpnia 2000 r.

W imieniu Komisji

Philippe BUSQUIN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1141/97	Niniejsze rozporządzenie
art. 2	art. 1
-	art. 2
-	art. 3
-	art. 4
-	art. 5
art. 1	art. 6
art. 3	art. 7
art. 4a	art. 8
art. 4	art. 9
art. 5 ust. 1	art. 10
art. 5 ust. 2	art. 11
-	art. 12
-	art. 13
art. 6	art. 14

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1493/1999

z dnia 17 maja 1999 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynku wina

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych powinno towarzyszyć ustalenie wspólnej polityki rolnej w celu włączenia w szczególności wspólnej organizacji rynków rolnych, które mogą, w zależności od produktu, przyjmować różne formy;
- 2) celem wspólnej polityki rolnej jest osiągnięcie celów określonych w art. 33 Traktatu, w szczególności w sektorze wina w sposób, w celu stabilizacji rynków oraz zapewnienia społeczności rolniczej godnych warunków życia; cele te mogą być osiągnięte poprzez dostosowywanie zasobów do potrzeb, w szczególności poprzez realizację polityki dostosowania potencjału upraw winorośli oraz polityki dotyczącej jakości;
- 3) istniejące ramy wspólnej organizacji rynku wina zostały ustalone rozporządzeniem (EWG) nr 822/87⁵ ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1627/98⁶; w świetle doświadczeń stosowne byłoby ich zastąpienie w celu odniesienia się do sytuacji obecnie panującej na rynku wina, której przykładem może być fakt, że podczas gdy strukturalne nadwyżki nie są tak częste, nadwyżki wieloletnie są ciągle możliwe, jednakże, wynikając w szczególności z właściwemu temu sektorowi potencjału dużych wahań wielkości produkcji przy kolejnych zbiorach;

---

¹ Dz.U. C 271 z 31.08.1998, str. 21.

² Opinia wydana dnia 6 maja 1999 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 101 z 12.04.1999, str. 60.

⁴ Dz.U. C 93 z 6.04.1999, str. 1.

⁵ Dz.U. L 84 z 27.03.1987, str. 1.

⁶ Dz.U. L 210 z 28.07.1998, str. 8.

- 4) wprowadzenie w życie w 1995 r. porozumień Rundy Urugwajskiej, zaowocowało bardziej otwartym rynkiem wspólnotowym, na którym tradycyjne środki interwencyjne utraciły teraz w znacznej mierze swój potencjalny wpływ oraz zmniejszeniu zakresu subsydiowania wywozu, co oznacza, że wspólnotowi producenci muszą podnieść swoją konkurencyjność; większa część wywozu została przeprowadzona bez subsydiów;
- 5) najistotniejszym problemem rynku, któremu musi stawić czoło część wspólnotowego sektora winiarskiego, jest ograniczona zdolność tej części sektora do szybkiego dostosowania się do zmian związanych z konkurencyjnością na rynku wewnętrznym oraz zewnętrznym; istniejąca wspólna organizacja rynku nie zaoferowała dotychczas żadnych rozwiązań dla obszarów upraw winorośli, w przypadku gdy produkcja nie jest w stanie znaleźć rentownego rynku; istnieje niewystarczająca elastyczność w odniesieniu do obszarów, które cechuje wysoka dynamika rynków zbytu, dająca im pole do rozwoju;
- 6) w 1994 r. Komisja przedstawiła propozycję reformy wspólnej organizacji rynku wina, która jednak nie została przyjęta; sytuacja na rynku zmieniła się od czasu, gdy propozycja ta została przedstawiona;
- 7) w związku z tym należy przeprowadzić reformę wspólnej organizacji rynku wina w celu zapewnienia niezbędnej elastyczności, która umożliwi płynne dostosowanie się do najnowszych osiągnięć, z uwzględnieniem następujących szeroko ujętych celów: utrzymywanie lepszej równowagi między popytem a podażą na rynku wspólnotowym; umożliwienie sektorowi większej konkurencyjności przez dłuższy okres; wyeliminowanie dostępności działań interwencyjnych jako sztucznego rynku zbytu dla nadwyżek produkcyjnych; wspomaganie rynku wina, czego skutkiem byłoby umożliwienie kontynuacji dostaw destylatów winnych to tych części sektora alkoholu pitnego, w których ten alkohol jest tradycyjnie wykorzystywany; dostosowanie się do różnorodności regionalnej; oraz sformalizowanie potencjalnej roli organizacji zrzeszających producentów oraz organizacji sektorowych;
- 8) rozporządzenie (EWG) nr 822/82 uzupełnione i wprowadzone w życie rozporządzeniem (EWG) nr 346/79⁷, (EWG) nr 351/79⁸ ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1029/91⁹, (EWG) nr 460/79¹⁰ ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3805/85¹¹, (EWG) nr 465/80¹² ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1597/83¹³, (EWG) nr 457/80¹⁴, (EWG) nr 458/80¹⁵ ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 596/91¹⁶, (EWG) nr 1873/84¹⁷ ostatnio

---

⁷ Dz.U. L 54 z 5.03.1979, str. 72.

⁸ Dz.U. L 54 z 5.03.1979, str. 90.

⁹ Dz.U. L 106 z 26.04.1991, str. 6.

¹⁰ Dz.U. L 58 z 9.03.1979, str. 1.

¹¹ Dz.U. L 367 z 31.12.1985, str. 39.

¹² Dz.U. L 57 z 29.02.1980, str. 16.

¹³ Dz.U. L 163 z 22.06.1983, str. 52.

¹⁴ Dz.U. L 57 z 29.02.1980, str. 23.

¹⁵ Dz.U. L 57 z 29.02.1980, str. 27.

¹⁶ Dz.U. L 67 z 14.03.1991, str. 16.

zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2612/97¹⁸, (EWG) nr 895/85¹⁹ ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85²⁰, (EWG) nr 823/87²¹ ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1426/96²², (EWG) nr 1442/88²³ ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 859/199²⁴, (EWG) nr 3877/88²⁵, (EWG) nr 4252/88²⁶ ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1629/98²⁷, (EWG) nr 2046/89²⁸ ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2468/96²⁹, (EWG) nr 2048/89³⁰, (EWG) nr 2389/89³¹ ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2088/97³², (EWG) nr 2390/89³³ ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2611/97³⁴, (EWG) nr 2391/89³⁵, (EWG) nr 2392/89³⁶ ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1427/96³⁷, (EWG) nr 3677/89³⁸ ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2796/94³⁹, (EWG) nr 3895/91⁴⁰, (EWG) nr 2332/92⁴¹ ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1692/98 i (EWG) nr 2333/92⁴² ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1429/96⁴³; wszystkie te rozporządzenia były wielokrotnie zmieniane; w związku z koniecznością dalszych zmian, ze względów jasności rozporządzenia te należy przerobić i stworzyć jeden akt;

- 9) rozporządzenie (EWG) nr 822/87 stworzyło dla Rady warunki ustanowienia ogólnych zasad jego stosowania; stworzyło to kompleksową strukturę warstwową ustawodawstwa; wyżej wymienione rozporządzenia zawierały wiele technicznych szczegółów, które wymagały częstych zmian; niniejsze rozporządzenie powinno, zatem zawierać wszelkie niezbędne do jego stosowania wskazówki; Rada powinna powierzyć Komisji wszystkie konieczne uprawnienia wykonawcze, zgodnie z art. 211 Traktatu;
- 10) zasady regulujące wspólną organizacją rynku wina są bardzo złożone; w niektórych przypadkach nie uwzględniają one w wystarczającym stopniu różnorodności regionalnej; zasady te powinny być w jak największym stopniu uproszczone, a

---

¹⁷ Dz.U. L 176 z 3.07.1984, str. 6.

¹⁸ Dz.U. L 353 z 24.12.1997, str. 2.

¹⁹ Dz.U. L 97 z 4.04.1987, str. 2.

²⁰ Dz.U. L 362 z 31.12.1985, str. 8.

²¹ Dz.U. L 84 z 27.03.1987, str. 59.

²² Dz.U. L 184 z 24.07.1996, str. 1.

²³ Dz.U. L 132 z 28.05.1988, str. 3.

²⁴ Dz.U. L 108 z 27.04.1999, str. 9.

²⁵ Dz.U. L 346 z 15.12.1988, str. 7.

²⁶ Dz.U. L 373 z 31.12.1988, str. 59.

²⁷ Dz.U. L 210 z 28.07.1998, str. 11.

²⁸ Dz.U. L 202 z 14.07.1989, str. 14.

²⁹ Dz.U. L 335 z 24.12.1996, str. 7.

³⁰ Dz.U. L 202 z 14.07.1989, str. 32.

³¹ Dz.U. L 232 z 9.08.1989, str. 1.

³² Dz.U. L 292 z 25.10.1997, str. 3.

³³ Dz.U. L 232 z 9.08.1989, str. 7.

³⁴ Dz.U. L 353 z 24.12.1997, str. 1.

³⁵ Dz.U. L 232 z 9.08.1989, str. 10.

³⁶ Dz.U. L 232 z 9.08.1989, str. 13.

³⁷ Dz.U. L 184 z 24.07.1996, str. 3.

³⁸ Dz.U. L 360 z 9.12.1989, str. 1.

³⁹ Dz.U. L 297 z 18.11.1994, str. 1.

⁴⁰ Dz.U. L 368 z 31.12.1991, str. 1.

⁴¹ Dz.U. L 231 z 13.08.1992, str. 1.

⁴² Dz.U. L 231 z 13.08.1992, str. 9.

⁴³ Dz.U. L 184 z 24.07.1996, str. 9.

polityka rozwijana i realizowana jak najbliżej producenta w ramach wspólnotowych;

- 11) w celu odniesienia korzyści i umocnienia równowagi rynkowej oraz lepszego wyrównania podaży i popytu produktów różnego rodzaju, należy stworzyć pakiet środków dotyczących zarządzania potencjałem upraw winorośli odnoszących się do średnioterminowych ograniczeń sadzenia, premii za trwałe zaniechanie upraw winorośli oraz wsparcia restrukturyzacji i konwersji winnic;
- 12) środki strukturalne nie odnoszące się bezpośrednio do produkcji wina powinny wchodzić w zakres rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia⁴⁴; środki związane z promocją przyczyniają się w znacznym stopniu do konkurencyjności sektora, w szczególności promocja wspólnotowego wina na rynkach państw trzecich powinna być stymulowana; jednakże w celu zapewnienia zgodności ze wspólnotową ogólną polityką promocji, środki związane z sektorem wina powinny wchodzić w zakres zasad horyzontalnych dotyczących tego zagadnienia; w tym celu Komisja złożyła propozycję rozporządzenia w sprawie środków promocji i dostarczania informacji na temat produktów rolnych w państwach trzecich⁴⁵;
- 13) równowaga rynku uległa poprawie, aczkolwiek w sposób relatywnie powolny i trudny; funkcjonujące ograniczenia dotyczące sadzenia okazały się ważnym elementem osiągnięcia równowagi; w świetle doświadczeń użycie innych środków nie wydaje się możliwe w celu odniesienia korzyści i umocnienia równowagi rynkowej; wydaje się zatem konieczne, zgodnie z interesem ogólnym, kontrolowanie wykorzystania obszaru produkcji przez producenta w taki właśnie sposób;
- 14) obecnie istniejące ograniczenia dotyczące sadzenia powinny być, zatem utrzymane w mocy przez okres ograniczony do okresu średnioterminowego, co pozwoli na wdrożenie pełnego zakresu środków strukturalnych, a więc sadzenie winorośli przeznaczonych do produkcji wina powinno być zakazane do dnia 31 lipca 2010 r., z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszego rozporządzenia;
- 15) istniejące pozwolenie na nowe obsadzanie obszarów przeznaczonych na szkółki szczepów, scalanie gruntów i obowiązkowy zakup, jak również doświadczenia związane z uprawą winorośli nie wywołały nadmiernych zakłóceń na rynku wina, powinny być, zatem kontynuowane z zastrzeżeniem niezbędnych kontroli; ze względu na podobne powody należy umożliwić sadzenie winorośli, z których wyprodukowane wino przeznaczone będzie na potrzeby rodziny plantatora;
- 16) istniejące pozwolenie na nowe sadzenie, którego celem jest produkcja gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach (gatunkowe wino por) oraz wina stołowego opisywanego poprzez odniesienie do oznaczeń geograficznych okazało się użytecznym elementem polityki jakości, której celem jest lepsze wyrównanie podaży i popytu;

⁴⁴ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 80.

⁴⁵ Dz.U. C 32 z 6.02.1999, str. 12.

jednakże, gdy system rezerw praw do sadzenia będzie funkcjonował w pełni, powinien on wypełnić ten cel; dlatego też istniejące pozwolenie powinno być kontynuowane, z zastrzeżeniem niezbędnych kontroli, przez okres przejściowy do dnia 31 lipca 2003 r., przed upływem którego system rezerw powinien w pełni funkcjonować;

- 17) istniejące pozwolenie na przesadzenie winorośli jest konieczne, aby umożliwić odnowę wyeksploatowanych winnic; w związku z tym funkcjonujący system powinien być utrzymany, z zastrzeżeniem niezbędnych kontroli; w celu zapewnienia większej elastyczności system ten powinien także umożliwić, z zastrzeżeniem niezbędnych kontroli, nabywanie i wykorzystywanie praw ponownego sadzenia przed przeprowadzeniem związanego z tym karczowania; prawa ponownego sadzenia nabyte na mocy wcześniej obowiązujących przepisów krajowych lub wspólnotowych powinno być respektowane; ponadto, powinno być możliwe przeniesienie prawa ponownego sadzenia na inne gospodarstwo, z zastrzeżeniem dokładnej kontroli, pod warunkiem, że prawo to jest przenoszone w poszukiwaniu lepszej jakości lub dotyczy obszarów przeznaczonych na szkółki szczepów lub jest związane z przeniesieniem części gospodarstwa; w celu zapewnienia płynnego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku, przeniesień tych należy dokonywać w ramach tego samego Państwa Członkowskiego;
- 18) w celu poprawy zarządzania potencjałem upraw winorośli oraz w celu promocji efektywnego wykorzystania praw sadzenia i w związku z tym dalszego złagodzenia skutków ograniczeń odnoszących się do sadzenia, należy utworzyć krajowy lub regionalny system rezerw;
- 19) Państwom Członkowskim powinna być przyznana duża swoboda w zarządzaniu rezerwami, z zastrzeżeniem niezbędnych kontroli, w celu umożliwienia lepszego dostosowania do lokalnych potrzeb wykorzystania praw sadzenia w ramach tych rezerw; powinno ono obejmować możliwość nabywania praw sadzenia, finansowania rezerw oraz sprzedaży z rezerwy praw do sadzenia; w tym celu Państwa Członkowskie powinny posiadać prawo do odstąpienia od stosowania systemu rezerw pod warunkiem, że mogą udowodnić posiadanie na swoim terytorium skutecznego systemu zarządzania prawami do sadzenia;
- 20) przyznanie szczególnych korzyści młodym producentom wina może ułatwić im nie tylko podjęcie działalności, lecz także strukturalne dostosowanie ich gospodarstw po rozpoczęciu działalności; w związku z tym, tacy producenci powinni kwalifikować się do uzyskania prawa do nieodpłatnego korzystania z rezerw;
- 21) w celu zapewnienia, że zasoby są wykorzystywane w jak najbardziej efektywny sposób oraz w celu lepszego wyrównania podaży i popytu, prawa do sadzenia powinny być wykorzystane przez ich posiadaczy w odpowiednim czasie lub, jeżeli nie wypełnili tego obowiązku, prawa te powinny być przekazane lub zwrócone do rezerw; z tych samych powodów prawa przekazane do rezerw powinny być przyznane w stosownym czasie;

- 22) w świetle lepszej równowagi rynkowej oraz rozwijającego się rynku światowego istnieje uzasadnienie dla rozszerzenia praw do sadzenia, które powinny być przydzielane zainteresowanym Państwom Członkowskim, oraz częściowo do rezerwy Wspólnoty, która z kolei będzie je rozdzielala w zależności od dodatkowego popytu rynkowego; zwiększenie takie powinno być zredukowane w takim zakresie, w jakim nowe prawa do sadzenia zostały zatwierdzone dla gatunkowych win produkowanych w określonych regionach oraz win stołowych z oznaczeniem geograficznym;
- 23) nie naruszając istniejących ograniczeń w sadzeniu, niektóre obszary zostały obsadzone z naruszeniem tych ograniczeń; istniejące sankcje, których celem jest zapewnienie, że produkty pochodzące z takich obszarów nie doprowadzą do zakłóceń na rynku wina, okazały się trudne do wprowadzenia; obszary obsadzone niezgodnie z prawem powinny być, zatem wykarczowane; wymóg ten powinien być nałożony w odniesieniu do wszystkich nielegalnych nasadzeń, których dokonano po opublikowaniu propozycji niniejszego rozporządzenia, ponieważ od dnia publikacji producenci powinni być świadomi propozycji wprowadzenia takiego wymogu;
- 24) bez uszczerbku dla jakichkolwiek istniejących środków krajowych, z powodów bezpieczeństwa prawnego nie jest możliwe narzucenie na poziomie wspólnotowym wymogu karczowania obszarów, które zostały obsadzone z naruszeniem ograniczeń, zanim propozycja niniejszego rozporządzenia została opublikowana; w celu lepszej kontroli potencjału uprawy winorośli Państwa Członkowskie powinny mieć, zatem możliwość uregulowania sytuacji tych obszarów w ustalonym okresie, z zastrzeżeniem niezbędnych kontroli; w odniesieniu do uregulowania tej sytuacji może być przewidziany inny sposób postępowania, w zależności od szczegółowych informacji dotyczących omawianych nasadzeń, w szczególności, gdy takie nasadzenia mogą prowadzić do wzrostu produkcji; w przypadku pojawienia się takiego ryzyka producenci mogą podlegać odpowiednim karom administracyjnym;
- 25) Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość uwzględnienia lokalnych warunków i w związku z tym, w miarę potrzeby, nałożenia bardziej restrykcyjnych zasad w odniesieniu do nowego sadzenia, ponownego sadzenia i dalszego szczepienia;
- 26) istnieją obszary uprawy winorośli, których produkcja nie jest dostosowana do popytu; w celu zachęcenia do lepszego zrównoważenia całego sektora, należy zachęcać do trwałego zaniechania uprawy winorośli na tych obszarach; w tym celu powinny być przyznawane premie; zarządzanie takimi premiami powinno należeć do Państw Członkowskich, w ramach wspólnotowych oraz z zastrzeżeniem niezbędnych kontroli, w celu lepszego rozdzielenia premii danym regionom; w związku z tym Państwa Członkowskie powinny mieć w szczególności możliwość określenia danych regionów oraz określenia poziomów premii na podstawie obiektywnych kryteriów i w ramach ogólnego pułapu;
- 27) produkcja tych Państw Członkowskich, w których roczna produkcja wynosi mniej niż 25 000 hektolitrow, nie wpływa znacząco na równowagę rynkową; w związku z tym te Państwa Członkowskie powinny być zwolnione z ograniczeń w sadzeniu, ale nie

powinny mieć dostępu do premii za trwałe zaniechanie uprawy winorośli;

- 28) istnieją inne obszary uprawy winorośli, w których produkcja nie jest dostosowana do popytu, lecz w których produkcja mogłaby być bardziej dostosowana po restrukturyzacji winnic, poprzez konwersję odmian, przeniesienie winnic lub ulepszenie technik zarządzania winnicami; w tym celu powinno istnieć wsparcie, z zastrzeżeniem niezbędnych kontroli;
- 29) w celu zapewnienia, że taka restrukturyzacja i konwersja są prowadzone w sposób kontrolowany, powinny być one zaplanowane; plany powinny być sporządzane na poziomie jak najbliższym producentowi w celu zapewnienia, że uwzględniana jest regionalna różnorodność; tym niemniej, w celu zapewnienia zgodności planów z przepisami wspólnotowymi odpowiedzialność za te plany spoczywa ostatecznie na Państwach Członkowskich;
- 30) restrukturyzacja i konwersja mają dwa podstawowe skutki finansowe dla producenta, to znaczy przyczyniają się do utraty dochodów podczas okresu konwersji oraz powodują koszty związane z wdrożeniem tych środków; wsparcie powinno obejmować, zatem obydwa te skutki; w procesie restrukturyzacji jest miejsce na dodatkowe środki krajowe w ramach ustalonych limitów;
- 31) do celów lepszego zarządzania potencjałem uprawy winorośli wskazane jest, aby spis takiego potencjału został sporządzony na poziomie Państw Członkowskich lub na poziomie regionalnym; aby zachęcić Państwa Członkowskie do sporządzenia takiego spisu dostęp do uregulowania nielegalnie obsadzonych obszarów, rozszerzenia praw do sadzenia oraz wsparcie na restrukturyzację i konwersję powinno być ograniczone do tych państw, które sporządziły spis potencjału; w przypadku spisu regionalnego, regiony, które taki spis sporządziły, nie powinny być wyłączone z możliwości korzystania ze środków przeznaczonych na restrukturyzację i konwersję, ponieważ inne regiony nie sporządziły spisu potencjału; jednakże, wszystkie regionalne spisy muszą być sporządzone do dnia 31 grudnia 2001 r.;
- 32) klasyfikacja odmian winorośli do produkcji wina jest zadaniem, które może być przeprowadzone w najlepszy sposób jak najbliżej producenta, Państwa Członkowskie powinny, zatem przejąć to zadanie od Wspólnoty;
- 33) rozporządzenie Rady (EWG) nr 2392/86 z dnia 24 lipca 1986 r. ustanawiające wspólnotowy rejestr winnic⁴⁶ ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1631/98⁴⁷ należy utrzymać w mocy w celu umożliwienia Państwom Członkowskim, które są w dalszym ciągu w trakcie zestawiania rejestru, zakończenia tego zadania; należy jednak ustanowić przepisy dotyczące późniejszych zmian lub do uchylenia tego rozporządzenia;
- 34) w celu utrzymania równowagi rynkowej należy ustanowić przepisy dotyczące pomocy

⁴⁶ Dz.U. L 208 z 31.07.1986, str. 1.

⁴⁷ Dz.U. L 210 z 28.07.1998, str. 14.

na prywatne składowanie wina stołowego i gatunków moszczu gronowego; środek taki powinien w jak największym stopniu być elastyczny i powinien reagować na fluktuacje rynku; w tym celu powinno być w szczególności możliwe zakończenie jego stosowania za krótkoterminowym wypowiedzeniem;

- 35) w celu wyeliminowania dostępności interwencji jako sztucznego rynku zbytu dla nadwyżek produkcji, do systemu destylacji należy wprowadzić zmiany; w związku powyższym powinny być stosowane następujące formy destylacji: obowiązkowa destylacja produktów ubocznych powstających przy produkcji wina, obowiązkowa destylacja wina wyprodukowanego z winogron niesklasyfikowanych wyłącznie jako odmiany winorośli właściwej, środki dotyczące destylacji przeznaczone na wsparcie rynku wina poprzez promocję ciągłości dostaw destylatów winnych w częściach sektora alkoholu pitnego, który tradycyjnie używa tego alkoholu oraz dotyczące destylacji środki kryzysowe; inne formy destylacji powinny być zakazane; środki te powinny być tak elastyczne, jak tylko jest to możliwe, aby mogły odpowiedzieć na potrzeby rynku i szczególne warunki regionalne;
- 36) z uwagi na niską jakość wina uzyskiwanego przy nadmiernym tłoczeniu praktyka ta powinna być zabroniona oraz powinny być przyjęte przepisy, w szczególności, w celu powstrzymania takich praktyk w obowiązkowej destylacji wycieków winogronowych i drożdżowego osadu winiarskiego; mogą być jednak przewidziane odstępstwa od tego obowiązku w celu wzięcia pod uwagę warunków produkcji w niektórych regionach upraw winorośli; ponadto, ponieważ produkcja i struktury rynku w strefie A uprawy winorośli i w niemieckiej części strefy B uprawy winorośli, są w stanie zapewnić, że cele zastosowania tego środka zostaną osiągnięte, producenci w tych regionach nie powinni być zobowiązani do destylacji produktów ubocznych produkcji wina, ale do wycofania takich produktów ubocznych, przeprowadzonego pod nadzorem;
- 37) produkcja wina otrzymanego z winogron niesklasyfikowanych jako odmiany winorośli właściwej powinna być przeznaczona w pierwszej kolejności do tradycyjnego wykorzystania w sektorze spirytusowym oraz na innych tradycyjnych rynkach zbytu; należy ustanowić przepisy w celu przeprowadzania obowiązkowej destylacji takiego wina wyprodukowanego powyżej zwykłych ilości i kierowania go do wykorzystania w sposób przedstawiony powyżej;
- 38) niektóre części sektora alkoholu pitnego stanowią ważny tradycyjny rynek zbytu dla destylatów winnych i innych produktów winopochodnych; w związku z tym powinno istnieć wspólnotowe wsparcie na destylację wina stołowego i wina nadającego się do otrzymania wina stołowego w celu zaopatrzenia tego rynku, w formie pomocy podstawowej wypłacanej na destylację tego wina i pomocy uzupełniającej na składowanie powstałego w wyniku tej destylacji destylatu;
- 39) w celu radzenia sobie z wyjątkowymi przypadkami zakłóceń rynku i poważnymi problemami związanymi z jakością, należy przewidzieć dotyczące destylacji środki kryzysowe; Komisja powinna określić poziom i formę pomocy w celu uwzględnienia sytuacji szczególnych, włączając przypadki, w których odnotowano zauważalny

spadek ceny rynkowej dla danej kategorii wina; stosowanie tych środków powinno dla producentów być dobrowolne; jeżeli środki te stosowane są przez kolejne trzy lata w odniesieniu do określonej kategorii wina (w określonej strefie), Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oraz, w miarę potrzeby, wnioski;

- 40) zbyty alkoholu otrzymanego poprzez destylację powinien być prowadzony w sposób pozwalający na uzyskanie większej przejrzystości i kontrolę oraz tak, aby uniknąć zakłóceń na tradycyjnych rynkach alkoholu;
- 41) zwiększenie naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych nie jest obecnie prowadzone w ramach takich samych warunków ekonomicznych przez wszystkich wspólnotowych producentów ze względu na różne praktyki enologiczne dopuszczone przez niniejsze rozporządzenie; w celu wyeliminowania takiej dyskryminacji powinno zachęcać się do stosowania produktów w celu wzmocnienia wina, a w konsekwencji zwiększenia rynków zbytu i uniknięcia nadwyżek; aby osiągnąć ten cel, ceny różnych produktów służących do wzmocnienia powinny być wyrównane; może to być osiągnięte poprzez stosowanie systemu pomocy przydzielanej dla zagęszczony moszcz gronowy i dla rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego pochodzących z określonych regionów i wykorzystanych do wzmocnienia wina;
- 42) wydaje się konieczne, że aby osiągnąć bardziej stabilną równowagę między produkcją a użyciem produktu, należy zwiększyć wykorzystanie produktów służących do wzmocnienia; interwencja wydaje się uzasadniona dużo wcześniej zanim wino stołowe zostanie wyprodukowane, poprzez zachęcanie do wykorzystania moszczu gronowego dla określonych celów innych niż produkcja wina przy użyciu środków pomocy w celu zapewnienia, że wspólnotowe produkty winiarskie mogą utrzymać ich tradycyjne rynki zbytu; środek powinien być tak stosowany, aby uniknąć zakłóceń konkurencji, biorąc pod uwagę tradycyjne metody produkcji;
- 43) producenci, którzy nie wypełnili swoich obowiązków w ramach obowiązkowej destylacji nie powinni mieć prawa korzystania z żadnych innych środków interwencyjnych;
- 44) należy ustanowić przepisy dotyczące ewentualnych środków w przypadku wysokich cen na wspólnotowym rynku;
- 45) biorąc pod uwagę szczególne cechy rynku wina, prawdopodobne jest, że tworzenie organizacji zrzeszających producentów może przyczynić się do osiągnięcia celów wspólnej organizacji rynku; Państwa Członkowskie mogą uznawać takie organizacje; organizacje te powinny być zakładane dobrowolnie, powinny też udowodnić swoją użyteczność poprzez zakres i skuteczność usług oferowanych przez organizację jej członkom;
- 46) w celu poprawy funkcjonowania rynku gatunkowych win produkowanych w określonych regionach i wina stołowego z oznaczeniem geograficznym, Państwa

Członkowskie powinny być w stanie wykonać decyzje podjęte przez organizacje sektorowe; zakres takich decyzji powinien wykluczyć niektóre uzgodnione praktyki; Komisja powinna zapewnić, że takie decyzje są zgodne z przepisami wspólnotowymi; organizacje sektorowe powinny wykonywać określone zadania biorąc pod uwagę interes konsumenta;

- 47) z uwagi na powody zdrowotne oraz w dążeniu do uzyskania gatunkowe, ustanowione na poziomie wspólnotowym dopuszczalne praktyki i procesy enologiczne stałyby się jedynymi dozwolonymi do stosowania przy wytwarzaniu produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; ze względu na podobne powody, tylko odmiany winorośli właściwej powinny być używane do produkcji wina przeznaczonego do spożycia przez ludzi;
- 48) z uwagi na fakt, że warunki produkcji na określonej glebie, obszarze, czy w określonym klimacie różnią się znacznie w różnych wspólnotowych obszarach uprawy winorośli, ważne jest, aby różnice te zostały uwzględnione przy ustalaniu dozwolonych praktyk i procesów enologicznych; w celu uproszczeń i ułatwienia zmian opartych na doświadczeniu i postępie technologicznym, niektóre techniczne ograniczenia i warunki związane z tymi procesami i praktykami powinny zostać zdefiniowane w szczegółowych przepisach wykonawczych; tym niemniej, ograniczenia dotyczące poziomu dwutlenku siarki, kwasu sorbowego i sorbinianu potasu powinny być ustanowione w niniejszym rozporządzeniu ze względu na ich znaczenie dla zdrowia;
- 49) należy ustanowić przepisy dotyczące dozwolonych metod analiz produktów sektora winiarskiego;
- 50) opis, nazwa i prezentacja produktów objętych niniejszym rozporządzeniem może mieć znaczny wpływ na ich zbywalność; niniejsze rozporządzenie powinno, zatem ustanowić zasady dotyczące opisu, nazwy i prezentacji, które brałyby pod uwagę prawnie uzasadnione interesy konsumenta i producenta oraz promowałyby płynne funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz produkcję produktów gatunkowych; podstawowe reguły tych zasad powinny przewidywać obowiązkowe stosowanie niektórych terminów w celu umożliwienia identyfikacji produktu oraz w celu przedstawienia konsumentom niektórych, ważnych informacji, jak również dobrowolne stosowanie innych informacji w oparciu o reguły wspólnotowe lub z zastrzeżeniem zasad dotyczących zapobiegania praktykom oszukańczym;
- 51) zasady dotyczące w szczególności oznaczania powinny zawierać przepisy dotyczące zapobiegania praktykom oszukańczym, kar stosowanych na poziomie wspólnotowym w przypadku niewłaściwego etykietowania, używania języków, w szczególności, gdy dotyczy to różnych alfabetów, oraz używania nazw firmowych, zwłaszcza, gdy mogłyby one wprowadzać konsumentów w błąd;
- 52) z uwagi na różnice między produktami objętymi niniejszym rozporządzeniem i ich rynkami a oczekiwaniami konsumentów i tradycyjnymi praktykami, zasady powinny być zróżnicowane odpowiednio do danych produktów, w szczególności w przypadku

wina musującego, oraz stosownie do ich pochodzenia;

- 53) zasady powinny być także stosowane do etykietowania produktów przywożonych, w szczególności, w celu wyjaśnienia ich pochodzenia oraz uniknięcia mylenia ich z produktami wspólnotowymi;
- 54) prawo do używania oznaczeń geograficznych oraz innych tradycyjnych terminów jest bardzo cenne; zasady powinny, zatem regulować to prawo i przewidywać ochronę tych terminów; w celu propagowania uczciwej konkurencji oraz aby nie wprowadzać konsumentów w błąd ochrona ta, być może, powinna dotyczyć produktów nie objętych niniejszym rozporządzeniem, włączając produkty, które nie znalazły się w załączniku I do Traktatu;
- 55) mając na uwadze interes konsumenta oraz chęć doprowadzenia do równoważnego traktowania gatunkowych win produkowanych w określonych regionach w państwach trzecich, należy ustanowić przepisy umożliwiające dokonanie wzajemnych uzgodnień w przypadkach, gdy wina przywożone do bezpośredniego spożycia przez ludzi i opatrzone oznaczeniem geograficznym, wprowadzane do obrotu we Wspólnocie mogły korzystać z tej ochrony i uzgodnień kontrolnych;
- 56) w celu uwzględnienia zobowiązań wynikających w szczególności z art. 23 i 24 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej, które stanowi integralną część Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, zatwierdzonego decyzją 94/800/WE⁴⁸, należy ustanowić przepisy dla zainteresowanych stron w celu zapobiegania, na określonych warunkach, niezgodnemu z prawem używania nazw geograficznych chronionych przez państwo trzecie będące członkiem WTO;
- 57) rozwój polityki zachęcającej do produkcji wyrobów gatunkowe w rolnictwie, w szczególności w odniesieniu do produkcji wina, powinien przyczynić się do poprawy warunków na rynku, czego wynikiem będzie zwiększenie rynków zbytu; przyjęcie dodatkowych wspólnych zasad, które dotyczą produkcji i kontroli gatunkowych win produkowanych w określonych regionach leży w ramach tej polityki i może przyczynić się do osiągnięcia tych celów;
- 58) w celu utrzymania minimalnego standardu jakości gatunkowych win produkowanych w określonych regionach, aby uniknąć niekontrolowanego wzrostu produkcji takich win oraz w celu harmonizacji przepisów Państw Członkowskich, aby móc ustalić warunki uczciwej konkurencji we Wspólnocie, należy przyjąć pakiet reguł wspólnotowych, regulujących produkcję i kontrolę gatunkowych win produkowanych w określonych regionach, z którymi będą musiały być zgodne przepisy szczególne przyjmowane przez Państwa Członkowskie;
- 59) biorąc pod uwagę tradycyjne warunki produkcji, charakter i zakres czynników, które umożliwiają rozróżnienie każdego wina gatunkowego produkowanego w określonych

---

⁴⁸ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 1.

regionach, wszystkie te elementy muszą być wymienione i zdefiniowane; mimo wszystko należy zrobić wspólny krok w celu zharmonizowania wymogów dotyczących jakości; czynnikami tymi powinny być: wytyczenie obszaru produkcji, odmiany winorośli, metody uprawy, metody produkcji wina, minimalne stężenie alkoholu w % objętościowych, wydajność z hektara oraz analizy i oceny cech organoleptycznych; szczególne zasady powinny być ustanowione dla gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach oraz gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach ze względu na specyficzny charakter tych produktów;

- 60) doświadczenie wykazało potrzebę opracowania dokładnych zasad przeklasyfikowywania gatunkowych win produkowanych w określonych regionach na wina stołowe oraz potrzebę określenia przypadków, w których producent ma prawo żądać, aby produkt znajdujący się w jego deklaracji dotyczącej zbiorów lub produkcji jako produkt nadający się do otrzymania gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach nie został sklasyfikowany jako gatunkowe wino produkowane w określonych regionach;
- 61) w celu ochrony szczególnych, charakterystycznych cech jakości gatunkowych win produkowanych w określonych regionach, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość stosowania dodatkowych lub bardziej restrykcyjnych zasad regulujących produkcję oraz przewóz gatunkowych win produkowanych w określonych regionach, zgodnie z uczciwymi i tradycyjnymi praktykami;
- 62) tworzenie jednolitego wspólnotowego rynku wina pociąga za sobą wprowadzenie jednolitego systemu handlowego na zewnętrznych granicach Wspólnoty; system handlowy, włączając należności przywozowe i refundacje wywozowe, niezależnie od zewnętrznych instrumentów rynkowych, powinien, w zasadzie, stabilizować wspólnotowy rynek; system handlowy powinien opierać się na zobowiązaniach przyjętych na mocy wielostronnych negocjacji handlowych w ramach Rundy Urugwajskiej;
- 63) w celu monitorowania natężenia handlu winem z państwami trzecimi należy ustanowić przepisy dotyczące systemu pozwoleń na przywóz i wywóz na niektóre produkty, który obejmie składanie zabezpieczenia gwarantującego, że transakcje, w odniesieniu do których takie pozwolenia zostały wydane dojdą do skutku;
- 64) w celu zapobiegnięcia lub przeciwdziałania wystąpieniu na wspólnotowym rynku niekorzystnych skutków, które mogłyby powstać w wyniku przywozu niektórych produktów rolnych, przywóz jednego lub więcej takich produktów powinien podlegać dodatkowej należności przywozowej, jeżeli spełnione są określone warunki;
- 65) stosowne jest, na określonych warunkach, przyznanie Komisji uprawnień upoważniających ją do otwarcia i zarządzania kontyngentami taryfowymi wynikającymi z międzynarodowych porozumień zawartych zgodnie z Traktatem lub wynikających z innych aktów Rady;

- 66) przepisy dotyczące przyznawania refundacji przy wywozie do państw trzecich, opartej na różnicy między cenami we Wspólnocie a cenami na rynku światowym, wchodzącej w zakres Porozumienia WTO w sprawie rolnictwa ⁴⁹, powinny służyć ochronie udziału Wspólnoty w międzynarodowym handlu winem; refundacje te powinny podlegać ograniczeniom pod względem ilości i wartości;
- 67) przy ustalonych refundacjach zgodność z wartościami dopuszczalnymi powinna być zapewniona poprzez monitorowanie płatności na mocy zasad odnoszących się do Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej; monitorowanie może być ułatwione poprzez obowiązek wcześniejszego ustalania wysokości refundacji, umożliwiając jednocześnie, w przypadku zróżnicowanych refundacji, zmianę określonego miejsca przeznaczenia w ramach obszaru geograficznego, do którego odnosi się jednolita stawka refundacji; w przypadku zmiany przeznaczenia refundacja stosowana do rzeczywistego przeznaczenia powinna być wypłacona, a pułap odnoszący się do przeznaczenia powinien być z góry określony;
- 68) zapewnienie zgodności z ograniczeniami ilościowymi wymaga wprowadzenia rzetelnego i skutecznego systemu monitorowania; w tym celu przyznawanie refundacji wywozowych powinno być uzależnione od uzyskania pozwolenia na wywóz; refundacje powinny być przyznawane w ramach dostępnych limitów, zależnych od szczególnej sytuacji każdego danego produktu; można zezwolić na wyjątki od tej zasady wyłącznie w przypadku działań związanych z pomocą żywnościową, która jest wyłączona z wszelkich ograniczeń; monitorowanie wywożonych ilości objętych refundacjami w trakcie lat gospodarczych, określonych w Porozumieniu WTO w sprawie rolnictwa, powinno być prowadzone w oparciu o pozwolenia na wywóz wydawane na każdy rok gospodarczy;
- 69) w uzupełnieniu do opisanego powyżej systemu oraz w zakresie niezbędnym do jego właściwego funkcjonowania, należy ustanowić przepisy dotyczące regulacji lub, w przypadku, gdy wymaga tego sytuacja panująca na rynku, zakazu stosowania ustaleń o uszlachetnianiu czynnym;
- 70) system opłat celnych umożliwia rezygnację ze wszelkich innych środków ochronnych na zewnętrznych granicach Wspólnoty; rynek wewnętrzny oraz mechanizm celny może jednak, w wyjątkowych okolicznościach, okazać się zawodny; w takich przypadkach, aby nie pozostawić wspólnotowego rynku bez ochrony przed zakłóceniami, które mogą się na nim pojawić, Wspólnota powinna mieć możliwość niezwłocznego podjęcia wszelkich koniecznych środków; środki te powinny być zgodne ze zobowiązaniami wynikającymi z odpowiednich porozumień w ramach WTO;
- 71) produkty przywożone z państw trzecich powinny podlegać zasadom dotyczącym specyfikacji niektórych produktów, które zapewniają stopień zgodności z wspólnotowymi definicjami wina; powinny być one również zgodne ze zasadami ustanowionymi w kraju ich pochodzenia i, w stosownych okolicznościach, powinno

---

⁴⁹ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

towarzyszyć im sprawozdanie z analizy;

- 72) należy przewidzieć, że wszystkie produkty objęte niniejszym rozporządzeniem w czasie ich obrotu we Wspólnocie powinny być zaopatrzone w dokument towarzyszący;
- 73) ustanawianie jednolitego rynku byłoby zagrożone poprzez przyznawanie niektórych środków pomocowych; postanowienia Traktatu zezwalające na ocenę środków pomocowych przyznanych przez Państwa Członkowskie oraz zakaz przyznawania tych, które nie są zgodne ze wspólnym rynkiem, powinny być zastosowane w organizacji wspólnego rynku wina; przepisy dotyczące premii za trwałe zaniechanie uprawy winorośli nie powinny wyłączać możliwości przyznania pomocy krajowej na ten sam cel;
- 74) w związku ze złożonością zasad w sektorze wina, władze Państw Członkowskich powinny być odpowiedzialne za zapewnienie ich przestrzegania; Komisja, poprzez własnych inspektorów współpracujących z władzami Państw Członkowskich, powinna mieć możliwość monitorowania i zapewnienia tej zgodności;
- 75) konieczne jest, w związku z rozwojem wspólnego rynku wina, aby Państwa Członkowskie i Komisja przekazywały sobie wzajemnie informacje konieczne do stosowania niniejszego rozporządzenia; ponieważ informacje te są niezbędne, plantatorzy winogron przeznaczonych do winiarstwa, wytwarzania moszczu gronowego i wina powinni składać deklaracje dotyczące zbiorów; Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość uzyskania od producentów dalszych informacji; przy ocenie danych Komisja powinna mieć możliwość skorzystania z zewnętrznej pomocy;
- 76) w celu ułatwienia wprowadzenia proponowanych środków, należy przewidzieć procedurę dla ustanowienia ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego;
- 77) wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie w wyniku obowiązków powstałych w związku ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia powinny być finansowane przez Wspólnotę zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁵⁰;
- 78) wspólna organizacja rynku wina powinna jednocześnie uwzględniać odpowiednio cele określone w art. 33 i 131 Traktatu;
- 79) wspólna organizacja rynku wina powinna być także stosowana w świetle porozumień zawartych na mocy art. 300 ust. 2 Traktatu, w szczególności tworzących część Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, głównie dotyczących barier technicznych w handlu⁵¹;

---

⁵⁰ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 103.

⁵¹ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 86.

- 80) przejście od rozwiązań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 822/87 oraz w innych rozporządzeniach dotyczących sektora winiarskiego do rozwiązań zawartych w niniejszym rozporządzeniu mogłoby spowodować trudności nieomówione w niniejszym rozporządzeniu; aby zaradzić tej ewentualności, należy ustanowić przepisy, które umożliwią Komisji przyjęcie koniecznych środków przejściowych; należy również upoważnić Komisję do rozwiązywania poszczególnych problemów praktycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES

Artykuł 1

1. Wspólna organizacja rynku wina obejmuje zasady regulujące potencjał produkcji wina, mechanizmy rynkowe, zasady dotyczące organizacji producentów i organizacji sektorowych, procesów i praktyk enologicznych, opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony gatunkowych win produkowanych w określonych regionach oraz handel z państwami trzecimi.

2. Wspólna organizacja rynku wina odnosi się do następujących produktów:

Kod SN	Wyszczególnienie
a) 2009 60	Sok z winogron (łącznie z moszczem gronowym)
2204 30 92	Pozostały moszcz gronowy, inne niż te w trakcie fermentacji lub z
2204 30 94	fermentacją zatrzymaną inaczej niż przez dodanie alkoholu
2204 30 96	
2204 30 98	
b) ex 2204	Wino ze świeżych winogron, łącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy inny niż z pozycji 2009, z wyjątkiem pozostałego moszczu gronowego z podpozycji 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 i 2204 30 98
c) 0806 10 93	Świeże winogrona, inne niż winogrona stołowe
0806 10 95	
0806 10 97	
2209 00 11	Ocet winny
2209 00 19	
d) 2206 00 10	Piquette
2307 00 11	Drożdżowy osad winiarski

Kod SN	Wyszczególnienie
2307 00 19	
2308 90 11	Wytłoki winogronowe
2308 90 19	

3. Definicje terminów produktów stosowane w niniejszym rozporządzeniu są szczegółowo określone w załączniku I, terminy dotyczące stężenia alkoholu w załączniku II a strefy upraw winorośli w załączniku III. Szczegółowe zasady w celu wykonania tych załączników mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

4. Rok produkcji wina dla produktów objętych niniejszym rozporządzeniem (zwany dalej „rokiem winiarskim”) rozpoczyna się dnia 1 sierpnia każdego roku i kończy się dnia 31 lipca roku następnego.

TYTUŁ II

POTENCJAŁ PRODUKCYJNY

ROZDZIAŁ I

SADZENIE WINOROŚLI

Artykuł 2

1. Do dnia 31 lipca 2010 r. zakazane jest sadzenie winorośli z gatunku winorośli właściwej sklasyfikowanej na podstawie art. 19 ust. 1 chyba, że sadzenie jest prowadzone zgodnie z:

- a) z prawem nowego sadzenia, określonym w art. 3;
- b) z prawem ponownego sadzenia, określonym w art. 4; lub
- c) prawem sadzenia przyznawanym z rezerwy, w przypadku stosowania art. 5 ust. 8, zgodnie z art. 5 lub art. 6 ust. 1.

Do tego samego dnia zakazane jest także szczepienie odmian winorośli właściwej z odmianami innymi niż należące do odmiany winorośli właściwej.

2. Winogrona pochodzące z obszarów, gdzie:

- a) winorośl została posadzona przed dniem 1 września 1998 r., oraz
- b) których produkcja, zgodnie z art. 6 ust. 3 lub art. 7 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 822/87 mogłaby być zbyta przez destylację,

nie mogą być użyte do produkcji wina, które ma być wprowadzone do obrotu. Produkty wyprodukowane z takich winogron mogą być wprowadzone do obrotu tylko w celu destylacji. Produkty te jednak nie mogą być użyte w przygotowywaniu alkoholu o rzeczywistym stężeniu alkoholu wynoszącym 80% objętościowych lub mniej.

3. W przypadku gdy Państwo Członkowskie sporządziło spis potencjału produkcji wina zgodnie z art. 16, może ono odstąpić od stosowania ust. 2 niniejszego artykułu. Takie odstępstwo przyznawane jest do dnia 31 lipca 2002 r. i obejmuje udzielenie zgody dla danych obszarów przeznaczonych do produkcji wina, które ma być wprowadzone do obrotu.

Prawo do zastosowania odstępstwa jest przyznawane:

- a) w przypadku gdy dany producent wykarczował wcześniej pozostałe winorośle na obszarze równoważnym w przeliczeniu na zbiory, z wyjątkiem przypadków, gdy dany producent otrzymał premię za wykarczowanie na mocy przepisów wspólnotowych lub krajowych w odniesieniu do danego obszaru; i/lub
- b) poprzez zezwolenie na wykorzystanie praw ponownego sadzenia, w przypadku gdy producent otrzymał takie prawa w okresie, który ma być ustalony po obsadzeniu danego obszaru; Państwa Członkowskie mogą również w tym celu wykorzystać nowo utworzone prawa sadzenia na mocy art. 6 ust. 1; i/lub
- c) w przypadku gdy Państwo Członkowskie może udowodnić (w sposób dostateczny dla Komisji), że nie rościło sobie prawa do praw ponownego sadzenia, które byłyby w dalszym ciągu ważne, gdyby złożono wniosek o przyznanie tych praw; takie prawa mogą być wykorzystane i przeniesione na producentów dla obszarów równoważnych w przeliczeniu na zbiory; i/lub
- d) w przypadku gdy dany producent zobowiązał się wykarczować obszar równoważny w przeliczeniu na zbiory w okresie trzech lat, w przypadku gdy obszar ten został zarejestrowany w rejestrze winnic zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

4. W przypadku gdy stosowany jest ust. 3 lit. a) lub c) Państwa Członkowskie nakładają odpowiednie kary administracyjne na danych producentów.

5. Ust. 3 lit. c) może być stosowany tylko w odniesieniu do obszaru nie większego niż 1,2% obszaru przeznaczonego pod uprawę winorośli.

6. Ust. 3 lit. b) jest stosowany:

- a) w przypadku gdy producent uzyskuje prawa z rezerwy, mogą być one uzyskane tylko na mocy art. 5 ust. 3 lit. b) i producent zapłaci 150% ceny zazwyczaj pobieranej przez Państwo Członkowskie na mocy tego przepisu, lub
- b) w przypadku gdy producent nabędzie prawo ponownego sadzenia, będzie ono obejmowało dany obszar plus 50%, z czego druga z wymienionych kwot zostanie

przekazana do rezerwy lub rezerw zgodnie z art. 5 lub dodana do nowoutworzonych praw sadzenia w art. 6 ust. 1, w przypadku gdy ma zastosowanie art. 5 ust. 8.

7. Obszary obsadzone winoroślą będącą odmianą winorośli właściwej sklasyfikowanej na podstawie art. 19 ust. 1 były:

- a) obsadzane od dnia 1 września 1998 r., których produkcja zgodnie z art. 6 ust. 3 lub art. 7 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 822/87 może być zbyta wyłącznie do destylacji, lub
- b) obsadzane z naruszeniem zakazu sadzenia, określony w ust. 1,

są karczowane. Koszty takiego karczowania ponosi dany producent. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że przepisy tego ustępu są stosowane.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie mogą przyznać producentom prawa nowego sadzenia w odniesieniu do obszarów:

- a) przeznaczonych do nowych sadzeń, prowadzonych w ramach środków dotyczących scalania gruntów lub środków dotyczących obowiązkowych zakupów w interesie publicznym na mocy ustawodawstwa krajowego,
- b) przeznaczonych do doświadczalnej uprawy winorośli, lub
- c) przeznaczonych na szkółki szczepów.

Państwa Członkowskie mogą również przyznać prawa nowego sadzenia w odniesieniu do obszarów, z których wino lub jego produkty są przeznaczone wyłącznie do spożycia przez rodzinę producenta.

2. Państwa Członkowskie mogą także przyznać prawa nowego sadzenia, najpóźniej w dniu 31 lipca 2003 r. obszarom przeznaczonym do produkcji gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach lub wina stołowego określonego przez oznaczenie geograficzne, w przypadku gdy uznano, że zez względu na ich jakość produkcja danego wina jest znacznie niższa niż popyt.

3. Prawa nowego sadzenia wykorzystane są przez producenta, któremu zostały przyznane w odniesieniu do obszarów i do celów, dla których zostały one przyznane.

4. Prawa nowego sadzenia powinny być wykorzystane przed upływem drugiego roku winiarskiego, następującego po roku, w którym zostały przyznane. Nowe prawa do sadzenia, inne niż określone w ust. 1 niewykorzystane w tym okresie przydzielane są do rezerwy, zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. a).

5. Nowe prawa do sadzenia inne niż określone w ust. 1 mogą być przyznane tylko

producentom w granicach ilości określonej w art. 6 ust. 1. W tym celu:

- a) przed przydzieleniem do rezerwy lub rezerw nowoutworzonych praw do sadzenia określonych w art. 6, Państwa Członkowskie zapewniają, że przyznanie nowych praw na sadzenie nie zmniejszy nowoutworzonych praw do sadzenia w art. 6 ust. 1 do wartości mniejszej niż zero; oraz
- b) po przydzieleniu przez Państwo Członkowskie do rezerwy lub rezerw nowoutworzonych praw do sadzenia, określonych w art. 6 lub późniejsze przyznawanie nowych praw do sadzenia oznacza, że prawo do sadzenia odpowiadające równoważnemu obszarowi w przeliczeniu na plon, przydzielone do rezerwy lub rezerw, dotyczących danego regionu, wygasa. Jeżeli prawa do sadzenia nie są wystarczająco dostępne z rezerwy lub rezerw, nie przyznaje się nowych praw do sadzenia.

Artykuł 4

1. Prawami ponownego sadzenia są:

- a) prawa ponownego sadzenia przyznawane na mocy ust. 2; lub
- b) nabyte na mocy wcześniej obowiązujących przepisów wspólnotowych lub krajowych prawa podobne.

2. Państwa Członkowskie przyznają prawa ponownego sadzenia producentom, którzy wykarczowali obszar obsadzony winoroślą. Państwa Członkowskie mogą przyznać prawa ponownego sadzenia producentom, którzy zobowiążą się do wykarczowania obszaru obsadzonego winoroślą przed upływem trzeciego roku następującego po roku, w którym winorośl była sadzona. Prawa ponownego sadzenia przyznane są w odniesieniu do obszaru równoważnego w przeliczeniu na plon do obszaru, z którego winorośl została wykarczowana lub ma być wykarczowana.

3. Prawa ponownego sadzenia wykonywane są w gospodarstwie, w odniesieniu do którego zostały przyznane. Państwa Członkowskie mogą dalej ustalić, że takie prawa ponownego sadzenia mogą być wykorzystane tylko na obszarze, na którym winorośl została już wykarczowana.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3, prawa ponownego sadzenia mogą być przeniesione w części lub w całości na inne gospodarstwo w tym samym Państwie Członkowskim, jeżeli:

- a) część danego gospodarstwa jest przeniesiona do tego drugiego gospodarstwa. W takim przypadku prawo może być wykorzystane na obszarze drugiego gospodarstwa nie większym niż obszar przeniesiony; lub
- b) obszary drugiego gospodarstwa są przeznaczone na:

- (i) produkcję gatunkowych win produkowanych w określonych regionach lub win stołowych, które są opisywane za pomocą oznaczenia geograficznego, lub
- (ii) uprawę szkółek szczepów.

Prawa mogą być wykorzystane tylko w odniesieniu do obszarów i do celów, dla których zostały przyznane.

Państwa Członkowskie zapewniają, że stosowanie tych odstępstw nie doprowadzi do ogólnego wzrostu potencjału produkcyjnego na ich terytorium, w szczególności, w przypadku, gdy przeniesienia dokonywane są z obszarów nienawodnionych na obszary nawodnione.

5. Prawa ponownego sadzenia nabyte na mocy niniejszego rozporządzenia powinny być wykorzystane przed końcem piątego roku winiarskiego po upływie roku, w którym przeprowadzono karczowanie. Na zasadzie odstępstwa okres ten może być przedłużony przez Państwo Członkowskie do ośmiu lat winiarskich. Prawa do przesadzenia niewykorzystane w tym okresie są przydzielane do rezerwy na podstawie art. 5 ust. 2 lit. a).

Artykuł 5

1. W celu poprawy zarządzania potencjałem produkcyjnym na poziomie krajowym i/lub regionalnym, Państwa Członkowskie tworzą krajową rezerwę i/lub, w zależności od przypadku, regionalne rezerwy praw do sadzenia.

2. Do rezerwy lub rezerw przydziela się:

- a) prawa nowego sadzenia, prawa ponownego sadzenia oraz prawa sadzenia przyznawane z rezerwy, które nie zostały wykorzystane w terminach ustanowionych odpowiednio w art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 5 i ust. 6 niniejszego artykułu;
- b) prawa ponownego sadzenia przydzielone do rezerwy przez producentów, którzy posiadają takie prawa, określone są przez Państwa Członkowskie, w miarę potrzeby, w zamian za wypłatę ze środków krajowych, wysokość których oraz wszystkie związane z nimi szczegóły, przy uwzględnieniu prawnie uzasadnionego interesu stron;
- c) nowoutworzone prawa sadzenia określone w art. 6.

3. Państwa Członkowskie mogą przyznać prawa przydzielone do rezerwy:

- a) bez dokonania wypłaty, producentom, którzy nie przekroczyli czterdziestego roku życia, którzy posiadają odpowiednie kwalifikacje zawodowe i wiedzę oraz którzy po raz pierwszy zakładają gospodarstwo produkujące wino i prowadzą to gospodarstwo; lub
- b) w zamian za wpłatę do krajowych i, jeśli to stosowne, regionalnych funduszy,

producentom, którzy zamierzają wykorzystać prawa do obsadzenia winnic, z których produkcja ma zapewnione rynki zbytu. Państwa Członkowskie ustalają kryteria określania kwoty wpłat, które mogą się różnić w zależności od planowanego produktu gotowego danych winnic.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, że położenie obszarów, na których wykorzystywane są przyznane z rezerw prawa do sadzenia, sadzone odmiany oraz techniki uprawy gwarantują, że późniejsza produkcja jest dostosowana do popytu na rynku i, że dane zbiory są średnimi zbiorami typowymi dla regionu, w którym takie prawa są wykorzystywane, w szczególności w przypadku, gdy prawa do sadzenia pochodzące z regionów nienawadnianych są wykorzystywane w regionach nawadnianych.

5. Prawa sadzenia przydzielone do rezerwy mogą być przyznane z tej rezerwy nie później niż do końca piątego roku winiarskiego następującego po roku, w którym prawa te zostały przydzielone do rezerwy. Prawa sadzenia nieprzyznane do tego czasu wygasają.

6. Prawa sadzenia przyznane z rezerwy powinny być wykorzystane przed upływem drugiego roku winiarskiego, następującego po roku, w którym zostały one przyznane. Prawa sadzenia przyznane z rezerwy, niewykorzystane w tym okresie przydzielane są do rezerwy na mocy ust. 2 lit. a).

7. W czasie tworzenia regionalnej rezerwy, Państwo Członkowskie może ustanowić zasady zezwalające na przenoszenie praw sadzenia między rezerwami regionalnymi. Jeżeli w tym samym Państwie Członkowskim istnieją rezerwy regionalne i krajowe, przeniesienia między nimi także mogą być dozwolone.

Przeniesienia określone w niniejszym ustępie mogą podlegać współczynnikowi redukcji.

8. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1-7, właściwy organ danego Państwa Członkowskiego może zdecydować się na nie wprowadzanie systemu rezerw, pod warunkiem, że Państwo Członkowskie może udowodnić, że na jego terytorium działa skuteczny system zarządzania praw do sadzenia. System ten może, w miarę potrzeby, skorzystać z odstępstw od odpowiednich przepisów niniejszego rozdziału. Jeżeli Państwo Członkowskie posiada taki system, prawa ponownego sadzenia, określone w art. 4 ust. 5 zdanie pierwsze, przedłużone są o pięć lat winiarskich. W art. 4 ust. 5 zdanie drugie pozostaje w mocy.

Artykuł 6

1. Nowoutworzone prawa sadzenia, łącznie z nowoutworzonymi prawami sadzenia przyznane przez Państwa Członkowskie na mocy art. 3 ust. 2, przydzielane są w następującym wymiarze:

- a) Niemcy: 1 534 ha
- Grecja: 1 098 ha

Hiszpania: 17 355 ha

Francja: 13 565 ha

Włochy: 12 933 ha

Luksemburg: 18 ha

Austria: 737 ha

Portugalia: 3 760 ha

b) Rezerwa Wspólnoty: 17 000 ha

2. Nowoutworzone prawa sadzenia mogą być przydzielone do rezerwy lub wykorzystane na mocy art. 2 ust. 3 lit. b) tylko w przypadku, gdy Państwo Członkowskie sporządziło spis potencjału produkcji, zgodnie z art. 16.

3. Przydzielenie do rezerwy nowoutworzonych praw sadzenia, określonych w ust. 1, lub wykorzystanie tych praw na mocy art. 2 ust. 3 lit. b) może być przeprowadzone tylko jeden raz.

Artykuł 7

1. W niniejszym rozdziale stosuje się następujące definicje:

- a) *karczowanie* znaczy całkowite usunięcie wszystkich winorośli z obszaru, na którym te winorośle rosły;
- b) *sadzenie* oznacza umiejscowienie sadzonek winorośli lub ich części, szczepionych lub nie, z zamiarem produkcji winogron lub założenia szkółki szczepów;
- c) *prawo sadzenia* oznacza prawo do sadzenia winorośli w ramach prawa do nowego sadzenia, prawa ponownego sadzenia, prawa sadzenia przyznanego z rezerwy lub nowoutworzone prawo sadzenia zgodnie z warunkami określonymi odpowiednio w art. 3, 4, 5 i 6;
- d) *prawo ponownego sadzenia* oznacza prawo do sadzenia winorośli na obszarze równoważnym w przeliczeniu na plon, na którym winorośle zostały wykarczowane lub, na którym winorośle zostaną wykarczowane, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 4 i art. 5 ust. 8;
- e) *dalsze szczepienie* oznacza szczepienie winorośli, które były już wcześniej poddane szczepieniu.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z

procedurą ustanowioną w art. 75.

Zasady te mogą, w szczególności, obejmować:

- przepisy regulujące destylację produktów określonych w art. 2 ust. 7,
- przepisy w celu uniknięcia nadmiernych opłat administracyjnych przy stosowaniu przepisów niniejszego rozdziału,
- uznawanie, określone w art. 3 ust. 2,
- koegzystencję winorośli na podstawie art. 4 ust. 2,
- stosowanie współczynnika redukcji określonego w art. 5 ust. 7,
- funkcjonowanie wspólnotowej rezerwy określonej w art. 6 ust. 1. Zasady mogą przewidywać w szczególności, że w okresie do dnia 31 grudnia 2003 r. przydział Państwom Członkowskim ze wspólnotowej rezerwy nowoutworzonych praw sadzenia, do wykorzystania w regionach, w przypadku gdy można wykazać istnienie tam dodatkowego zapotrzebowania, które może być zaspokojone poprzez przydzielenie nowoutworzonych praw sadzenia,
- przepisy w celu zapewnienia, że nowe prawa do sadzenia przyznane zgodnie z art. 3 ust. 1, nie są sprzeczne z zakazem dotyczącym nowych nasadzeń określonych w art. 2 ust. 1.

3. Do dnia 31 grudnia 2003 r. i w trzyletnich odstępach od dnia 31 grudnia 2003 r., Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące funkcjonowania niniejszego rozdziału. Do sprawozdania mogą być dołączone, w miarę potrzeby, propozycje przyznania dalszych nowoutworzonych praw do sadzenia.

ROZDZIAŁ II

PREMIE Z TYTUŁU ZANIECHANIA UPRAWY WINOROŚLI

Artykuł 8

1. Premia może być przyznana w zamian za trwałe zaniechanie uprawy winorośli na określonym obszarze.

Premia może być przyznana, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozdziału, producentom obszarów uprawy winorośli do produkcji winogron przeznaczonych do produkcji wina. Dany obszar nie może być mniejszy niż 10 akrów.

2. Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć obszary, dla których, jeżeli w ogóle, premia może być przyznana. Państwa Członkowskie mogą uzależnić wyznaczenie od warunków,

włączając warunki mające na celu zapewnienie równowagi między produkcją a ekologią w danych regionach.

3. Przyznanie premii spowoduje, że producent traci wszelkie prawa ponownego sadzenia w odniesieniu do obszarów, dla których premia jest przyznawana.
4. Państwa Członkowskie ustalają wysokość premii na jeden hektar, biorąc pod uwagę:
  - a) wydajność rolniczą lub zdolność produkcyjną gospodarstwa,
  - b) metodę produkcji,
  - c) dany obszar w porównaniu z obszarem gospodarstwa,
  - d) produkowany gatunek wina,
  - e) współlistnienie powiązanych upraw.
5. Wysokość wypłacanej premii nie może przekraczać poziomów premii, które zostaną ustanowione.

Artykuł 9

Do otrzymania premii nie kwalifikują się:

- a) obszary uprawy winorośli, w odniesieniu do których zanotowano w okresie, który zostanie określony, jednak wynoszący nie więcej niż 10 lat winiarskich, naruszenie przepisów wspólnotowych lub krajowych dotyczących sadzenia;
- b) obszary uprawy winorośli, które nie są już pielęgnowane;
- c) obszary uprawy winorośli, które zostały obsadzone w okresie, który zostanie określony, ale który nie może przekraczać 10 lat winiarskich;
- d) obszary uprawy winorośli, których restrukturyzacja i konwersja zostały sfinansowane w okresie, który zostanie określony i który nie może przekraczać 10 lat winiarskich;

Artykuł 10

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Zasady te mogą, w szczególności, obejmować:

- a) daty składania wniosków oraz przeprowadzania karczowania;

- b) warunki przyznania płatności;
- c) maksymalną wysokość premii określonej w art. 8 ust. 5;
- d) zagadnienia dotyczące środowiska;
- e) ustanowienie okresów, określonych w art. 9.

ROZDZIAŁ III

RESTRUKTURYZACJA I KONWERSJA

Artykuł 11

1. Niniejszym ustanawia się system restrukturyzacji i konwersji winnic.
2. Celem systemu jest dostosowanie produkcji do zapotrzebowania rynku.
3. System obejmuje jedno lub więcej z niżej wymienionych środków:
  - a) konwersję odmian, łącznie z konwersją poprzez dalsze szczepienie;
  - b) przeniesienie winnic;
  - c) ulepszenie technik zarządzania winnicą związanych z celem systemu.

System nie obejmuje zwykłego odnawiania winnic, które skończyły swój naturalny cykl produkcyjny.

4. Dostęp do systemu mają tylko te regiony Państwa Członkowskiego, w odniesieniu do których Państwo Członkowskie sporządziło spis potencjału produkcyjnego zgodnie z art. 16.

Artykuł 12

Państwa Członkowskie odpowiedzialne są za plany restrukturyzacji i konwersji włączając w miarę potrzeby, zatwierdzenie tych planów. Plany powinny być zgodne z zasadami ustanowionymi w niniejszym rozdziale oraz z przepisami wykonawczymi.

Artykuł 13

1. Pomoc na restrukturyzację i konwersję przyznawana jest tylko w odniesieniu do planów, które zostały przygotowane i, w miarę potrzeby, zatwierdzenie przez Państwa Członkowskie. Pomoc przyznaje się w następujących formach:
  - a) rekompensata dla producentów za utratę dochodów spowodowaną wprowadzeniem planu, oraz

b) pokrycie części kosztów restrukturyzacji i konwersji.

2. Rekompensata dla producentów za utratę dochodów może przybrać jedną z następujących form:

a) zezwolenie na współlistnienie starych i nowych winorośli przez ustalony okres czasu, który nie może być dłuższy niż trzy lata, nie naruszając przepisów rozdziału I niniejszego tytułu; lub

b) odszkodowanie finansowe, które będzie finansowane przez Wspólnotę.

3. Pokrycie przez Wspólnotę części kosztów restrukturyzacji i konwersji nie przekracza 50% tych kosztów. Jednakże, w regionach klasyfikowanych jako cel 1, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych⁵², wkład Wspólnoty nie przekroczy 75% tych kosztów. Bez uszczerbku dla przepisów art. 14 ust. 4, Państwa Członkowskie nie muszą uczestniczyć w pokrywaniu kosztów w każdym z przypadków określonych powyżej.

Artykuł 14

1. Komisja dokonuje raz w roku wstępnych przydziałów między Państwa Członkowskie, na podstawie obiektywnego kryterium, uwzględniając szczególne przypadki i potrzeby oraz starania, które mają być podjęte w związku z osiągnięciem zakładanego celu planu.

2. Wstępny przydział dostosowywany jest do rzeczywistych wydatków oraz w oparciu o przegląd prognoz wydatków przedstawianych przez Państwa Członkowskie, biorąc pod uwagę cel planu oraz dostępne środki.

3. Przy podziale środków finansowych między Państwa Członkowskie uwzględnia się należycie wspólnotowy obszar winnic znajdujący się w danym Państwie Członkowskim.

4. W przypadku gdy dokonano przydziału środków finansowych dla Państwa Członkowskiego w odniesieniu do pewnej liczby hektarów, to Państwo Członkowskie może wykorzystać ten przydział dla większej liczby hektarów niż te na które przydział został dokonany. W tym kontekście Państwo Członkowskie może wykorzystać fundusze krajowe celem podwyższenia zredukowanej kwoty do każdego hektara do wysokości podstawowego pułapu na jeden hektar kwoty pochodzącej z alokacji Wspólnoty.

Artykuł 15

Szczegółowe zasady w celu wykonania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Zasady te mogą, w szczególności, obejmować:

---

⁵² Dz.U. L 161 z 26.06.1999, str. 1.

- a) minimalną powierzchnię danej winnicy;
- b) przepisy regulujące wykorzystanie praw ponownego sadzenia wynikających z wprowadzenia planów;
- c) przepisy mające na celu zapobiegnięcie wzrostowi potencjału produkcyjnego powstającego na skutek zastosowania niniejszego rozdziału;
- d) maksymalne kwoty wsparcia udzielanego na jeden hektar.

ROZDZIAŁ IV

INFORMACJA I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 16

1. Spis potencjału produkcyjnego zawiera następujące informacje dotyczące:
  - a) obszary na terytorium danego Państwa Członkowskiego przeznaczone pod uprawę winorośli sklasyfikowanej jako odmiana do produkcji wina, na podstawie art. 19 ust. 1;
  - b) dane odmiany;
  - b) ogólna liczba istniejących praw do sadzenia;
  - d) jakiegokolwiek, przyjęte stosownie do niniejszego tytułu, przepisy krajowe i regionalne.
2. Państwo Członkowskie może postanowić, że spis może być sporządzony na poziomie regionalnym. W takim przypadku jednak wszystkie regionalne spisy sporządza się do dnia 31 grudnia 2001 r. Zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia zaniechanie przez region obowiązku sporządzenia spisu nie wyklucza możliwości stosowania przepisów niniejszego tytułu do innych regionów tego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 17

1. Komisja może dokonywać oceny:
  - a) produkcji produktów sektora winiarskiego;
  - b) przemysłowego wykorzystania tych produktów;
  - c) tendencje w konsumpcji wina oraz innych produktów sektora winiarskiego, które nadają się do spożycia bez dalszego przetwarzania;
  - d) każdy inny czynnik, który musi być znany do celów skutecznego zarządzania rynkiem

lub system dostosowania podaży.

2. Podczas dokonywania ocen Komisja może korzystać z pomocy zewnętrznej.
3. Komisja finansuje niezależne badanie na temat wykorzystania specyficznych odmian. Na podstawie tego badania Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, do dnia 31 grudnia 2003 r., sprawozdanie, któremu towarzyszą w miarę potrzeby propozycje.

Artykuł 18

1. Producenci winogron przeznaczonych na produkcję wina oraz producenci moszczu i wina podają każdego roku informację dotyczącą ilości wyprodukowanej od ostatniego zbioru. Państwa Członkowskie mogą także zażądać od handlowców zajmującym się handlem winogronami przeznaczonymi do wyrobu wina, podawania każdego roku sprzedanej od ostatniego zbioru ilości.
2. Producenci moszczu i wina oraz przedsiębiorcy inni niż detaliczni, podają każdego roku informację dotyczącą posiadanych przez nich zapasów moszczu i wina, niezależnie od tego, czy pochodzą one z ostatnich zbiorów, czy ze zbiorów z lat poprzednich. Posiadane przez handlowców zapasy moszczu i win przywożonych z państw trzecich podaje się oddzielnie.

Artykuł 19

1. Państwa Członkowskie klasyfikują odmiany winorośli przeznaczone do produkcji wina. Wszystkie sklasyfikowane odmiany powinny należeć do gatunku *Vitis vinifera* lub pochodzić z krzyżówki tych gatunków z innymi gatunkami z rodzaju *Vitis*. Następujące odmiany nie mogą być włączone do klasyfikacji:

- Noah
- Othello
- Isabelle
- Jacquez
- Clinton
- Herbemont.

2. W sporządzonej przez nie klasyfikacji Państwa Członkowskie wskazują odmiany odpowiednie do produkcji każdego gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach produkowanego na ich terytorium. Odmiany te należą do gatunku *Vitis vinifera*.
3. Tylko odmiany winorośli zamieszczone w klasyfikacji mogą być sadzone, przesadzane lub szczepione we Wspólnocie w celu produkcji wina. Ograniczenie to nie odnosi się do

winorośli wykorzystywanych do badań naukowych i doświadczeń.

4. Obszary obsadzone odmianami winorośli przeznaczonymi do produkcji wina niezamieszczone w klasyfikacji są karczowane, z zastrzeżeniem przypadków, gdy produkcja z tych obszarów przeznaczona jest wyłącznie do konsumpcji przez rodzinę producenta. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu monitorowania tego wyjątku.

5. W przypadku wykreślenia odmian z klasyfikacji karczowanie przeprowadza się w ciągu 15 lat od momentu wykreślenia.

Artykuł 20

Zasadami regulującymi wspólnotowy rejestr winnic są zasady określone w rozporządzeniu (EWG) nr 2392/86.

Artykuł 21

Rozdziałów I i II niniejszego tytułu nie stosuje się w Państwach Członkowskich, w przypadku gdy produkcja wina w jednym roku winiarskim nie przekracza 25 000 hektolitrów. Produkcję tę oblicza się na podstawie średniej produkcji podczas ostatnich pięciu lat winiarskich.

Artykuł 22

Państwa Członkowskie mogą przyjąć bardziej restrykcyjne przepisy krajowe w odniesieniu do nowego sadzenia lub ponownego sadzenia winorośli lub w odniesieniu do dalszego szczepienia. Państwa Członkowskie mogą żądać, aby wnioski i informacje przewidziane w niniejszym tytule zostały uzupełnione dodatkowymi informacjami niezbędnymi do monitorowania i rozwoju potencjału produkcyjnego.

Artykuł 23

1. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Zasady te mogą, w szczególności, dotyczyć:

- a) formatu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych do sporządzenia spisu, określonego w art. 16;
- b) zarządzania klasyfikacją odmian winorośli, określonych w art. 19;
- c) przeznaczenia produktów pochodzących z odmian winorośli, które nie znajdują się w klasyfikacji.

2. Przepisy dotyczące dokumentu towarzyszącego dla wegetatywnego materiału

rozmnożeniowego winorośli oraz szczegółowe zasady jego wykorzystania, włączając zasady dotyczące kontroli, mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

3. Rozporządzenie (EWG) nr 2392/86 może być zmienione lub uchylone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

4. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 podejmuje się decyzję, czy Państwo Członkowskie sporządziło spis, określony w art. 16, oraz czy decyzja ta powinna być uchylona w stosownych okolicznościach, łącznie z przypadkami, gdy Państwo Członkowskie nie dokonało niezbędnej aktualizacji spisu.

TYTUŁ III

MECHANIZMY RYNKOWE

ROZDZIAŁ I

POMOC NA PRYWATNE SKŁADOWANIE

Artykuł 24

1. Producentom przyznaje się pomoc na prywatne składowanie:
  - a) wina stołowego;
  - b) moszczu gronowego, zagęszczonego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego.
2. Pomoc przyznaje się, z zastrzeżeniem zawarcia z agencjami interwencyjnymi, między dniem 16 grudnia a dniem 15 lutego następnego roku, oraz na warunkach, które zostaną określone, długoterminowych umów składu.
3. Długoterminowe umowy składu zawiera się na okres, który kończy się:
  - a) dla win stołowych najwcześniej w dniu 1 września następującym po dniu zawarcia umowy oraz w dniu 1 sierpnia następującym po dniu zawarcia umowy dla moszczu gronowego, zagęszczonego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego;
  - b) najpóźniej w dniu 30 listopada następującym po dacie zawarcia umowy.

Artykuł 25

1. Zawieranie umów składu uzależnione jest od warunków odnoszącym się w szczególności do jakości danych produktów.

2. W przypadku win stołowych umowy składu zawierają przepisy dotyczące zakończenia wypłacania środków pomocowych oraz odpowiednich obowiązków producenta w odniesieniu do całości lub części składowanych ilości, jeżeli cena rynkowa danego gatunku wina stołowego, wzrośnie powyżej poziomu, który ma być określony.
3. Kwota pomocy na prywatne składowanie może pokrywać tylko techniczne koszty składowania oraz kwoty odsetek, które ustala się według stawki standardowej.
4. W przypadku zagęszczonego moszczu gronowego kwoty te mogą być dostosowane poprzez współczynnik odpowiadający stopniu zagęszczenia.

Artykuł 26

1. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Zasady te mogą, w szczególności, przewidywać:

- określenie poziomu, stawki i współczynnika, określonych w art. 25,
  - że długoterminowe umowy składu dotyczące wina stołowego mogą być zawierane tylko dla określonych win stołowych,
  - że moszcze gronowe będące przedmiotem długoterminowej umowy składu mogą być w okresie trwania tej umowy, w całości lub częściowo, przerobione na zagęszczony moszcz gronowy lub rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy,
  - zasady dotyczące stosowania przepisów odnoszących się do zakończenia wypłat, określonych w art. 25 ust. 2,
  - że moszcze gronowe i zagęszczone moszcze gronowe przeznaczone do produkcji soku winogronowego nie mogą być przedmiotem długoterminowej umowy składu,
  - rzeczywisty czas trwania umów.
2. Na mocy procedury ustanowionej w art. 75 można przewidzieć:
    - że system pomocy na prywatne składowanie nie będzie stosowany w przypadku gdy z sytuacji rynkowej jasno wynika, że stosowanie tego planu nie jest uzasadnione,
    - że zawieranie dalszych długoterminowych umów składu może być w każdej chwili zawieszone jeżeli jest to uzasadnione sytuacją na rynku oraz w szczególności w jakim stopniu umowy zostały już zawarte.

ROZDZIAŁ II

DESTYLACJA

Artykuł 27

1. Zakazane jest nadmierne tłoczenie rozgniecionych lub całych winogron oraz tłoczenie drożdżowego osadu winiarskiego. Zakazana jest ponowna fermentacja wytlóków winogronowych do celów innych, niż destylacja.

2. Filtrowania i odwirowywania drożdżowego osadu winiarskiego nie uznaje się za tłoczenie w przypadku gdy:

- a) uzyskane produkty posiadają solidną właściwą jakość handlową,
- b) drożdżowy osad winiarski nie został zredukowany do suchej masy.

3. Każda osoba prawna lub fizyczna albo grupa osób, z wyjątkiem osób lub grup określonych w ust. 7, zobowiązana jest, po wyprodukowaniu wina, do dostarczenia wszystkich produktów ubocznych wyrobu wina do destylacji.

4. Zawartość alkoholu w produktach ubocznych musi być równa, co najmniej 10% w stosunku do zawartości alkoholu w wyprodukowanym winie, jeżeli wino wyprodukowano bezpośrednio z winogron. Z zastrzeżeniem przypadków odstępstw, z uzasadnionych przyczyn technicznych, stężenie alkoholu nie może wynosić mniej niż 5% w przypadku, gdy wino zostało wyprodukowane w wyniku winifikacji moszczu gronowego, częściowo sfermentowanego moszczu gronowego lub młodych fermentujących win. Jeżeli nie uzyska się odpowiedniego stężenia osoby zobowiązane dostarczają określoną ilość wina pochodzącą z ich własnej produkcji zapewniając tym samym uzyskanie takiego stężenia.

Można dokonać odstępstwa od przepisów ust. 3 i akapitu pierwszego niniejszego ustępu dla kategorii producentów, która zostanie określona, dla niektórych regionów i win będących przedmiotem destylacji określonej w art. 28.

5. Obowiązek dostarczenia określony w ust. 3 może być wypełniony przez dostarczenie wina do producenta octu winnego.

6. Każda osoba fizyczna lub prawna albo grupa osób, z wyjątkiem osób lub grup określonych w ust. 7, która posiada produkty uboczne powstałe w wyniku każdego procesu przetwarzania winogron, innego niż winifikacja, zobowiązana jest do dostarczenia tych produktów do destylacji.

7. Każda osoba fizyczna lub prawna albo grupa osób, które zajmują się przetwórstwem winogron zebranych w strefie A upraw winorośli lub niemieckiej strefie B lub na obszarach obsadzonych winoroślą położonych w Austrii, zobowiązane są do wycofania produktów ubocznych takiego przetwórstwa pod nadzorem oraz z zastrzeżeniem warunków, które mają być określone.

8. Osoby zobowiązane zgodnie z zobowiązaniami, określonymi w ust. 3 lub zgodnie z zobowiązaniami określonymi w ust. 6, mogą wykonać swoje zobowiązanie poprzez wycofanie produktów ubocznych winifikacji pod nadzorem oraz z zastrzeżeniem warunków, które mają być określone.

9. Cena skupu wyłoków winogronowych, drożdżowego osadu winiarskiego oraz wina dostarczonego do destylacji na mocy niniejszego artykułu wynosi 0,995 EUR na % objętościowe na hl.

10. Cena płacona przez gorzelnika nie może być niższa od ceny skupu.

11. Gorzelnik może:

- a) otrzymać pomoc w odniesieniu do produktu, który ma być destylowany, pod warunkiem, że produkt uzyskany w wyniku destylacji ma stężenie alkoholu wynoszące co najmniej 52% objętościowe; lub
- b) dostarczyć produkt uzyskany w wyniku destylacji do agencji interwencyjnej, pod warunkiem, że stężenie alkoholu tego produktu wynosi co najmniej 92% objętościowe.

Jeżeli wino zostało przetworzone na wino wzmocnione do destylacji przed dostarczeniem go do gorzelnika, pomoc określona w lit. a) wypłacana jest producentowi wina wzmocnionego, a produkt powstały w wyniku destylacji nie może być dostarczony agencji interwencyjnej.

12. Można podjąć decyzję, że dostarczenie alkoholu do agencji interwencyjnej może być zastąpione dostarczeniem alkoholu do podmiotu, który złożył ofertę w ramach sprzedaży organizowanej w celu zbycia produktów destylacji, która została przyjęta na mocy procedury, określonej w art. 31 ust. 1.

13. Ust. 1-12 nie stosuje się do soku winogronowego lub zagęszczonego soku winogronowego, moszczu gronowego lub zagęszczonego moszczu gronowego przeznaczonego do produkcji soku winogronowego.

Artykuł 28

1. W przypadku gdy wino jest produkowane z odmiany winogron wymienionych w klasyfikacji dla tych samych jednostek administracyjnych, jak również odmiana winorośli oraz odmiana do stosowania w innych celach, wina wyprodukowana powyżej ilości zwykle produkowanej, które nie jest wywożone w trakcie danego roku winiarskiego, poddawana jest destylacji w terminie, który zostanie określony. Z wyjątkiem zastosowania odstępstwa, wino to nie może być dostarczone do innego miejsca poza gorzelnią.

2. Ilość wina zwykle produkowaną określa się na podstawie:

- a) ilości wina wyprodukowanej w okresie referencyjnym, który zostanie określony;

b) ilości wina oddanej do tradycyjnego wykorzystania.

3. Cena skupu wina dostarczonego do destylacji na mocy niniejszego artykułu wynosi 1,34 EUR na % objętościowe; cena ta może być zróżnicowana w trakcie danego roku winiarskiego, pod warunkiem, że średnia roczna pozostanie na poziomie 1,34 EUR na % objętościowe.

4. Cena płacona przez gorzelnika nie może być niższa od ceny skupu.

5. Gorzelnik może:

a) otrzymać pomoc w odniesieniu do produktu, który ma być destylowany, pod warunkiem, że stężenie alkoholu produktu uzyskanego w wyniku destylacji wynosi co najmniej 52% objętościowe; lub

b) dostarczyć produkt uzyskany w wyniku destylacji do agencji interwencyjnej, pod warunkiem, że stężenie alkoholu tego produktu wynosi co najmniej 92% objętościowe.

Jeżeli wino zostało przetworzone na wino wzmocnione do destylacji przed dostarczeniem go do gorzelnika, pomoc określona w lit. a) wypłacana jest producentowi wina wzmocnionego, a produkt powstały w wyniku destylacji nie może być dostarczony agencji interwencyjnej.

6. Można podjąć decyzję, że dostarczenie alkoholu do agencji interwencyjnej może być zastąpione dostarczeniem alkoholu do podmiotu, który złożył ofertę w ramach sprzedaży organizowanej w celu zbycia produktów destylacji, która została przyjęta na mocy procedury, określonej w art. 31 ust. 1.

7. Niniejszy artykuł stosuje się nie naruszając przepisów art. 1 ust. 2.

Artykuł 29

1. Wspólnota może udzielić pomocy na destylację win stołowych oraz win nadających się do otrzymywania win stołowych w celu wsparcia rynku wina i w konsekwencji ułatwienia kontynuacji dostaw destylatu wina do tych części sektora alkoholu pitnego, w których taki alkohol jest tradycyjnie wykorzystywany.

2. Pomoc dla gorzelników wypłacana jest w formie pomocy podstawowej i pomocy uzupełniającej.

3. Pomoc podstawowa wypłacana jest na podstawie poddanej destylacji ilości wina stołowego i wina nadającego się do otrzymania wina stołowego.

4. Pomoc podstawowa realizowana jest na podstawie systemu umów zawieranych między gorzelnikami a producentami wina. Określa się minimalną cenę, która będzie płacona przez gorzelnika; cena ta może być zróżnicowana w trakcie danego roku winiarskiego, pod warunkiem, że średnia roczna pozostanie, co najmniej na poziomie 2,488 EUR na %

objętościowy.

5. Wysokość pomocy podstawowej odzwierciedla:

- a) potrzebę ustanowienia średniej ceny minimalnej, która ma być płacona przez producenta w danym roku winiarskim w celu uwzględnienia poziomu określonego w ust. 4;
- b) zapotrzebowanie na utrzymanie dostaw na tradycyjne rynki zbytu sektora alkoholu pitnego po cenach konkurencyjnych.

6. Pomoc uzupełniająca przybiera formę płatności, która pokrywa uzasadnione koszty składowania powstałego produktu. Pomoc ta ma za zadanie ułatwić funkcjonowanie systemu pomocy podstawowej.

Artykuł 30

1. W wyjątkowych przypadkach zakłóceń na rynku spowodowanych poważnymi nadwyżkami i/lub problemami dotyczącymi jakości, wprowadzona może zostać destylacja w sytuacji kryzysowej.

2. Celem tego środka jest wyeliminowanie specyficznych ognisk nadwyżek:

- a) wyeliminowanie specyficznych ognisk nadwyżek;
- b) zagwarantowanie kontynuacji dostaw od jednego zbioru do kolejnego zbioru.

3. Skorzystanie ze środka jest dobrowolne ze strony producentów.

4. Środek ten może być ograniczony do niektórych kategorii wina lub niektórych obszarów produkcji wina. Środek może być stosowany do gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach tylko na prośbę zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

5. Kryterium wprowadzenia środka może być oczywisty, trwający od jakiegoś czasu, spadek cen na rynku danej kategorii wina lub win pochodzących z niektórych obszarów produkcji wina.

6. W przypadku, gdy Wspólnota będzie stosowała ten środek przez trzy kolejne lata, w odniesieniu do określonego gatunku wina (na określonym obszarze), Komisja sporządzi dla Parlamentu Europejskiego i Rady sprawozdanie w sprawie trwałego kryzysu, dołączając, w miarę potrzeby, propozycje.

Artykuł 31

1. Alkohol przejęty przez agencję interwencyjną zbywa się na aukcji publicznej lub na zasadzie przetargu. Przy zbywaniu takiego alkoholu władze dokładają wszelkich starań, aby

uniknąć niekorzystnego wpływu na rynki zbytu alkoholu tradycyjnie uzależnione od istnienia takiego zbytu. Alkohol nie może być zbyty sektorowi alkoholu przeznaczonego do użytku spożywczego.

2. Można jednak podjąć decyzję, że jeżeli zaopatrzenie tej części sektora, gdzie wykorzystanie alkoholu winnego jest obowiązkowe, nie jest zagwarantowana przez zastosowanie art. 27, 28 i 29, alkohol taki może być zbyty temu sektorowi.

Artykuł 32

1. Dla win wyprodukowanych przez producentów, którzy zwiększyli stężenie alkoholu przez dodanie sacharozy lub skorzystali z pomocy, określonej w art. 34, cena skupu ustalona dla każdej destylacji, z wyjątkiem destylacji określonej w art. 27, redukowana jest na każdym obszarze uprawy winorośli o podobną jednolitą stawkę obliczoną na podstawie kwoty udzielonej pomocy, określonej w art. 34 i zwiększenia stężenia alkoholu wyznaczonego dla danego obszaru uprawy winorośli.

2. Na żądanie danego producenta redukcję stosuje się tylko w granicach ilości, która była przedmiotem zwiększenia stężenia alkoholu, określonego w ust. 1.

Artykuł 33

1. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Zasady te mogą, w szczególności, obejmować:

- a) odstępstwa określone w niniejszym rozdziale;
- b) w odniesieniu do art. 27 i 28, warunki, w jakich destylacja ma być przeprowadzana, oszacowanie ilości alkoholu zawartego w produkowanym winie, warunki dostarczania produktów do agencji interwencyjnej oraz ceny skupu produktów destylacji, które mogą być przejęte przez agencje interwencyjne lub kryteria ustalania tych cen;
- c) minimalne normy, które powinny spełniać wytłoki winogronowe i drożdżowy osad winiarski;
- d) warunki, w których może być prowadzone wycofywanie pod nadzorem, określone w art. 27 ust. 7;
- e) ilość wina zwykle produkowaną, wymienioną w art. 28 ust. 2;
- f) szczegółowe mechanizmy stosowania środka określonego w art. 30, łącznie z produktami przez niego obejmowanymi oraz przepływ produktów powstałych w wyniku destylacji, w szczególności w celu uniknięcia powstawania zakłóceń na rynku napojów alkoholowych i spirytusowych;

- g) przepisy dotyczące modulacji ceny skupu określonej w art. 28 ust. 3;
- h) określenie ceny minimalnej określonej w art. 29 ust. 4.

2. Kwotę pomocy, określoną w art. 27 i 28, która umożliwi zbycie uzyskanych produktów, kwotę pomocy, określoną w art. 29 oraz zasady określające okoliczności, które mogą prowadzić do uruchomienia środka, określonego w art. 30, oraz poziom i formę wspólnotowego wsparcia finansowego dla tego środka określa się za pomocą procedury ustanowionej w art. 75.

ROZDZIAŁ III

POMOC DO SPECJALNEGO WYKORZYSTANIA

Artykuł 34

1. Ustanawia się pomoc w celu wykorzystania:

- a) zagęszczonego moszczu gronowego;
- b) rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego,

wyprodukowanych we Wspólnocie, w przypadku gdy są one wykorzystywane do zwiększenia stężenia alkoholu produktów winiarskich, w odniesieniu do których zezwolono na takie zwiększenie, w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

2. Przyznanie pomocy może być zarezerwowane dla produktów pochodzących ze strefy C III uprawy winorośli, jeżeli bez wprowadzenia tego środka nie może być zagwarantowana struktura handlu win produkowanych z moszczu i mieszanych.

3. Kwotę pomocy ustala się w euro na % objętościowe potencjalnego stężenia alkoholu i na hektolitr zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego uwzględniając różnicę między kosztem wzmocnienia przy użyciu tych produktów a przy użyciu sacharozy.

Artykuł 35

1. Ustanawia się pomoc w celu wykorzystania:

- a) moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego wyprodukowanych we Wspólnocie w celu wyrobu soku winogronowego lub wyrobu z takiego soku winogronowego innych produktów spożywczych;
- b) moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego produkowanych w strefie C III w celu wyrobu, w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii, produktów objętych kodem

SN 2206 00, w odniesieniu do których, stosownie do załącznika VII pkt C ust. 2, stosowanie złożonej nazwy zawierającej wyraz „wino” może być dozwolone przez te Państwa Członkowskie;

- c) zagęszczonego moszczu gronowego produkowanego we Wspólnocie jako główny składnik grupy produktów wprowadzanych do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii, z jasnymi wskazówkami dla konsumenta informującymi jak otrzymać z tych produktów napój imitujący wino (wino domowe).

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. b), w przypadku, gdy ograniczenia geograficzne odnoszące się do produkcji moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego, określone w tej literze, powodują zakłócenia konkurencji, można podjąć decyzję o rozszerzeniu udzielania pomocy na moszcz gronowy i zagęszczony moszcz gronowy produkowany w regionach Wspólnoty innych niż strefa C III.

3. Pomoc, określona w ust. 1, zarezerwowana jest w celu wykorzystania produktów pochodzących z odmian winorośli, które są sklasyfikowane wyłącznie jako winorośl właściwa albo jako odmiana winorośli właściwej lub odmiana do użycia w innych celach, mogą być w równym stopniu przyznane dla winogron tych samych odmian pochodzących ze Wspólnoty.

4. Kwota pomocy musi być ustalona tak, aby koszt dostaw moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego pochodzących ze Wspólnoty pozwalał na utrzymanie tradycyjnych rynków zbytu.

5. Część pomocy przewidzianej w ust. 1 lit. a), która ma być określona, przeznaczona jest na zorganizowanie kampanii promujących spożycie soku winogronowego. Pomoc może, do celów organizacji takich kampanii, zostać określona na wyższym poziomie niż ten wynikający ze stosowania ust. 4.

Artykuł 36

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Zasady te, w szczególności obejmują:

- a) warunki przyznawania pomocy określonej w art. 34 ust. 1;
- b) środki niezbędne w celu zapewnienia kontroli stosowania produktów określonych w art. 35 ust. 1;
- c) kwotę pomocy określonej w art. 34 i 35, która zostanie określona przed rozpoczęciem każdego roku winiarskiego;
- d) decyzję określoną w art. 35 ust. 2.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 37

Producenci podlegający obowiązkom określonym w art. 27 i 28 uprawnieni są do korzystania ze środków interwencyjnych na mocy niniejszego tytułu, pod warunkiem, że wypełnili te obowiązki w okresie referencyjnym, który zostanie określony. Okres ten oraz szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Artykuł 38

1. W przypadku gdy odnotowano na wspólnotowym rynku nadmiernie wysokie ceny gatunku wina i występuje prawdopodobieństwo kontynuacji tej sytuacji, prowadzącej w następstwie do zakłócenia tego rynku, Komisja może podjąć niezbędne środki.
2. W stopniu niezbędnym do wsparcia rynku win stołowych, środki interwencyjne mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. b), innych niż wina stołowe.

TYTUŁ IV

ORGANIZACJE PRODUCENTÓW I ORGANIZACJE SEKTOROWE

ROZDZIAŁ I

ORGANIZACJE PRODUCENTÓW

Artykuł 39

1. „Organizacja producentów”, jeżeli uznana jest na mocy niniejszego rozporządzenia oznacza każdą osobę prawną:
  - a) która powstała z własnej inicjatywy producentów wytwarzających produkty objęte niniejszym rozporządzeniem;
  - b) która ma w szczególności na celu:
    - (i) zapewnienie, że produkcja jest planowana i dostosowana do popytu, w szczególności pod względem ilości i jakości;
    - (ii) promowanie skoncentrowania dostaw i wprowadzania do obrotu produktów wytwarzanych przez członków tej organizacji;

- (iii) obniżanie kosztów produkcji i stabilizacji cen producenta;
  - (iv) promowanie stosowania przyjaznych środowisku praktyk uprawy, technik produkcji i praktyk zarządzania odpadami, których celem jest w szczególności ochrona jakości wody, gleby i krajobrazu oraz zachowanie i/lub popieranie różnorodności biologicznej.
2. Organizacje producentów uznane na mocy niniejszego rozporządzenia, mają obowiązek nakładania odpowiednich kar na ich członków za naruszenie obowiązków wynikających ze statutu stowarzyszenia.
3. Państwa Członkowskie za organizacje producentów mogą uznać, do celów niniejszego rozporządzenia, wszystkie grupy producentów ubiegające się o takie uznanie, pod warunkiem, że:
- a) spełniają one wymogi ustanowione w ust. 1 i 2 i dostarczają odpowiedni dowód, włączając dowód że w ich skład wchodzi minimalna grupa członków i że obejmują minimalną ilość zbywalnej produkcji;
  - b) istnieje wystarczający dowód, że mogą one prowadzić swoją działalność właściwie, zarówno pod względem czasu oraz skuteczności;
  - c) skutecznie umożliwiają swoim członkom uzyskanie pomocy technicznej przy stosowaniu przyjaznych środowisku praktyk uprawy.

Artykuł 40

1. Państwa Członkowskie:
- a) podejmują decyzję o uznaniu organizacji producentów w ciągu trzech miesięcy od złożenia wniosku razem ze wszystkimi towarzyszącymi dokumentami;
  - b) prowadzą w regularnych odstępach czasu kontrole w celu upewnienia się, że organizacje producentów spełniają warunki uznania i nakładają na te organizacje kary w przypadku nie spełniania tych warunków i decydują, w miarę potrzeby o cofnięciu uznania;
  - c) powiadamiają Komisję w ciągu dwóch miesięcy o każdej decyzji o przyznaniu lub cofnięciu uznania.
2. Komisja sprawdza za pomocą przeprowadzania kontroli, czy art. 39 i ust. 1 lit. b) tego artykułu są przestrzegane oraz w świetle takich kontroli wzywa Państwo Członkowskie, w miarę potrzeby, do cofnięcia uznania.

ROZDZIAŁ II

ORGANIZACJE SEKTOROWE

Artykuł 41

1. W celu poprawy funkcjonowania rynku gatunkowych win produkowanych w określonych regionach i win stołowych określanych za pomocą oznaczenia geograficznego, produkujące Państwo Członkowskie, szczególnie przy wykonywaniu decyzji podjętych przez organizacje sektorowe, może ustanowić zasady obrotu w celu uregulowania dostaw do pierwszego wprowadzenia do obrotu, pod warunkiem, że takie zasady odnoszą się do zatrzymania i/lub stopniowego wypuszczania na rynek produktu, z wyłączeniem innych uzgodnionych praktyk takich, jak:

- ustalanie ceny nawet w celu orientacyjnym lub na zasadzie rekomendacji,
- niedopuszczenie nadwyżki wina, które normalnie byłoby dostępne oraz w zasadzie każde nietypowe działanie, którego celem jest ograniczenie zaopatrzenia,
- odmowa wydania krajowego i/lub wspólnotowego zaświadczenia niezbędnego do obrotu i wprowadzania do obrotu produktów winiarskich, w przypadku, gdy taki obrót jest zgodny z tymi zasadami.

2. Zasady określone w ust. 1 muszą być podane podmiotom do wiadomości, *in extenso*, poprzez urzędowe publikacje zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

3. Każdego roku Państwa Członkowskie, które korzystały z możliwości przewidzianych w ust. 1 przekazują Komisji decyzje podjęte poprzedniego roku z tytułu korzystania z tych możliwości. Komisja bada, czy decyzje są zgodne w prawem wspólnotowym, w szczególności z zasadami dotyczącymi wolnego przepływu (art. 28-31 Traktatu) i konkurencji (art. 81-86 Traktatu) oraz zasadą niedyskryminacji (art. 34 ust. 3 Traktatu).

4. Organizacje określone w ust. 1 przeprowadzają kilka z poniżej wymienionych działań w jednym lub więcej regionów Wspólnoty, biorąc pod uwagę interes konsumenta:

- a) podniesienie poziomu wiedzy i przejrzystości produkcji oraz rynku;
- b) wspomózenie lepszej koordynacji sposobu wprowadzania produktów do obrotu, w szczególności za pomocą badań ogólnych i badań rynku;
- c) przygotowanie wzorców umów zgodnych z regułami wspólnotowymi;
- d) pełniejsze wykorzystanie potencjału produkcji;
- e) dostarczanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych do dostosowania produkcji do produktów bardziej odpowiadających wymogom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu i ochrony środowiska;

- f) poszukiwanie dróg ograniczenia stosowania środków ochrony roślin i innych środków oraz zapewnienia jakości produktu oraz ochrony gleby i wody;
- g) rozwijanie metod i instrumentów służących do ulepszenia jakości produktu na wszystkich etapach produkcji, winifikacji i obrotu;
- h) wykorzystanie potencjału upraw ekologicznych i ich ochrona, jak również oznaczeń pochodzenia, etykiet informujących o jakości i oznaczeń geograficznych;
- i) promowanie w szczególności zintegrowanej produkcji lub innych przyjaznych środowisku naturalnemu metod produkcji.

TYTUŁ V

PRAKTYKI I PROCESY ENOLOGICZNE, OPIS, OZNACZENIE, PREZENTACJA I OCHRONA

ROZDZIAŁ I

PRAKTYKI I PROCESY ENOLOGICZNE

Artykuł 42

1. Wspólnotowe dozwolone praktyki i procesy enologiczne są ustalone dla produkcji produktów objętych niniejszym rozporządzeniem, innych niż sok winogronowy i zagęszczony sok winogronowy oraz moszcz gronowy i zagęszczony moszcz gronowy przeznaczone do produkcji soku winogronowego.
2. Dozwolone praktyki i procesy enologiczne mogą być stosowane tylko do celów zapewnienia odpowiedniej winifikacji, odpowiedniej konserwacji lub właściwego udoskonalania produktu.
3. Dozwolone praktyki i procesy enologiczne wykluczają dodawanie wody, z wyjątkiem przypadków, gdy jest to wymagane ze szczególnych względów technicznych, jak również dodanie alkoholu, z wyjątkiem świeżego moszczu gronowego z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu, wina likierowego, wina musującego, wina wzmocnionego do destylacji oraz w warunkach, które zostaną określone, wina półmusującego.
4. Państwa Członkowskie mogą, w odniesieniu do praktyk i procesów enologicznych, nałożyć bardziej rygorystyczne warunki w celu zachowania istotnych cech charakterystycznych gatunkowych win produkowanych w określonych regionach, win stołowych, które określane są przez oznaczenie pochodzenia geograficznego i są produkowane na ich terytorium, win musujących oraz win likierowych. Państwa Członkowskie przekazują Komisji informację dotyczącą tych warunków, która z kolei przekazuje ją pozostałym Państwom Członkowskim.

5. Z wyjątkiem przypadków, w których podjęto inną decyzję, jedynie winogrona należące do odmian wymienionych w klasyfikacji ustanowionej zgodnie z art. 19 jako odmiany winorośli właściwej lub otrzymane z nich produkty, mogą być wykorzystywane we Wspólnocie do produkcji:

- a) moszczu gronowego z zatrzymaną poprzez dodanie alkoholu fermentacją;
- b) zagęszczonego moszczu gronowego;
- c) rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego;
- d) wina nadającego się do otrzymania wina stołowego;
- e) wina stołowego;
- f) gatunkowych win produkowanych w określonych regionach;
- g) wina likierowego;
- h) moszczu gronowego w trakcie fermentacji, uzyskiwanego z winogron suszonych;
- i) wina produkowanego z przejrziałych winogron.

6. W wyniku połączenia wina nadającego się do otrzymania białego wina stołowego lub białego wina stołowego z winem nadającym się do uzyskania czerwonego wina stołowego lub z czerwonym winem stołowym, można nie otrzymać wina stołowego.

Niniejszy przepis nie wyklucza jednak, w niektórych przypadkach, które zostaną określone, połączenia, określonego w akapicie pierwszym, pod warunkiem, że otrzymany produkt posiada cechy charakterystyczne czerwonego wina stołowego.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, łączenie takie będzie dozwolone, do dnia 31 lipca 2005 r., na obszarach, na których praktyka jest tradycyjnie stosowana, zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które zostaną ustanowione.

Artykuł 43

- 1. Dozwolone praktyki i procesy enologiczne są określone w załączniku IV i V.
- 2. W szczególności:
  - dozwolone praktyki i procesy enologiczne dotyczące wzmacniania, zakwaszania, odkwaszania i słodzenia oraz zasady odnoszące się do zawartości dwutlenku siarki i maksymalnej zawartości kwasu lotnego są określone w załączniku V pkt A-G,
  - dozwolone praktyki i procesy oraz zasady dotyczące produkcji wina musującego oraz

gatunkowego wina musującego są określone w załączniku V pkt H i I,

- dozwolone praktyki i procesy enologiczne oraz zasady dotyczące produkcji wina likierowego są określone w załączniku V pkt J.

Artykuł 44

1. Z produktów objętych kodami SN 2204 10, 2204 21 i 2204 29, jedynie wina likierowe, wina musujące, gazowane wina musujące, wina półmusujące, gazowane wina półmusujące, gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach, wina stołowe oraz gdzie stosowne nie naruszając przepisów art. 45, wina legalnie przywożone mogą być oferowane lub dostarczane do bezpośredniego spożycia przez ludzi we Wspólnocie.
2. Z wyjątkiem wina butelkowanego, w odniesieniu do którego istnieje dowód, że butelkowanie nastąpiło przed dniem 1 września 1971 r., wino inne niż gatunkowe wino produkowane w określonych regionach otrzymane z odmian winorośli określonych w art. 42 ust. 5, lecz nie odpowiadające definicjom zawartym w załączniku I pkt 12-18, może być wykorzystane tylko do spożycia przez rodziny indywidualnych producentów wina, do produkcji octu winnego lub do destylacji.
3. W latach, w których warunki atmosferyczne nie były sprzyjające, można podjąć decyzję, że produkty ze strefy A i B uprawy winorośli, które nie mają minimalnego naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych, ustanowionego dla danej strefy uprawy winorośli, mogą być użyte we Wspólnocie do produkcji wina musującego i gazowanego wina musującego pod warunkiem, że wina takie posiadają rzeczywiste stężenie alkoholu nie mniejsze niż 8,5% objętościowego, lub mogą być użyte do produkcji gazowanych win półmusujących. W takim przypadku są one wzmacniane, z zastrzeżeniem ograniczeń określonych w załączniku V pkt D ust. 5.
4. Bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów, które Państwa Członkowskie stosują w odniesieniu do produkcji na ich terytorium produktów nieobjętych kodami SN 2204 10, 2204 21 i 2204 29, świeży moszcz gronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu może być używany tylko do przygotowywania takich produktów.
5. Sok winogronowy oraz zagęszczony sok winogronowy pochodzące ze Wspólnoty nie mogą być przetwarzane na wino lub dodawane do wina. Produkty te podlegają kontroli w odniesieniu do ich wykorzystania. Nie mogą też być poddawane fermentacji alkoholu we Wspólnocie.
6. Przepisów ust. 4 i 5 nie stosuje się do produktów przeznaczonych na produkcję, w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii, produktów objętych kodem SN 2206 00, dla których, na podstawie załącznika VII pkt C ust. 2, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wykorzystanie złożonej nazwy zawierającej wyraz „wino”.
7. Wino nadające się do otrzymania wina stołowego, które nie osiąga minimalnego dla win stołowych rzeczywistego stężenia alkoholu w % objętościowych, nie może być

wprowadzone do obrotu, z wyjątkiem przeznaczenia go na produkcję wina musującego, produkcję octu winnego, destylację oraz do przemysłowego zastosowania. Wzmacnianie takiego wina i jego połączenie z winem stołowym w celu zwiększenia rzeczywistego stężenia alkoholu w % objętościowych do poziomu ustanowionego dla wina stołowego może być przeprowadzone tylko w pomieszczeniach producenta lub w jego imieniu.

8. Z wyjątkiem alkoholu, spirytusu i piquette, wino, ani inne napoje przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi nie mogą być produkowane z drożdżowego osadu winiarskiego lub z wycieków winogronowych.

9. Piquette w przypadku, gdy jego produkcja jest dozwolona przez zainteresowane Państwo Członkowskie może być użyte tylko do destylacji lub spożycia przez rodziny indywidualnych plantatorów winorośli.

10. Wino wzmocnione do destylacji może być wykorzystane wyłącznie do destylacji.

11. Moszcz gronowy w trakcie fermentacji, uzyskany z suszonych winogron, może być wprowadzony do obrotu tylko w celu produkcji win likierowych, tylko w regionach uprawy winorośli, w których takie wykorzystanie było tradycyjnie stosowane w dniu 1 stycznia 1985 r. oraz wino z przejrziałych winogron.

12. Świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w trakcie fermentacji, zagęszczony moszcz gronowy, rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy, moszcz gronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu, sok winogronowy i zagęszczony sok winogronowy pochodzące z państw trzecich nie mogą być przetwarzane na wino lub dodawane do wina we Wspólnocie.

13. Produkty określone w ust. 12 mogą nie być poddawane procesowi fermentacji alkoholu we Wspólnocie. Przepisu tego nie stosuje się do produktów przeznaczonych do produkcji, w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii, produktów objętych kodem SN 2206 00, dla których, na podstawie załącznika VII pkt C ust. 2, Państwo Członkowskie może pozwolić na stosowanie złożonej nazwy zawierającej wyraz „wino”.

14. Łączenie wina pochodzącego z państwa trzeciego z winem pochodzącym ze Wspólnoty oraz łączenie we Wspólnocie win pochodzących z państw trzecich jest zakazane.

15. Rada może odstąpić od przepisów ust. 12, ust. 13 zdanie pierwsze i ust. 14, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty.

Artykuł 45

1. Z wyjątkiem odstępstwa, następujące produkty mogą być nieprzekazane lub niedostarczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi:

- a) produkty objęte kodami SN 2204 30 10, 2204 21, 2204 29 i 2204 10, niezależnie od tego czy są to produkty przywożone, które zostały poddane enologicznym praktykom

niedopuszczonym przez wspólnotowe reguły lub, w przypadku, gdy jest to dozwolone przez przepisy krajowe;

- b) produkty, określone w art. 1 ust. 2 lit. a), b) i c), które nie są produktami o solidnej właściwej jakości handlowej;
- c) produkty, określone w art. 1 ust. 2, które nie są zgodne z definicjami przedstawionymi w załączniku I.

2. Odstępstwa określone w ust. 1 dotyczące produktów przywożonych przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 133 Traktatu.

Artykuł 46

1. Szczegółowe zasady dotyczące stosowania niniejszego rozdziału oraz załączników IV i V przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Zasady te, w szczególności przewidują:

- a) w odniesieniu do załącznika V pkt A, środki przejściowe dotyczące win produkowanych przed dniem 1 września 1986 r. oraz zmiany w wykazie win zamieszczonym w ust. 2;
- b) w odniesieniu do załączników IV i V, ograniczenia i określone warunki stosowania enologicznych praktyk i procesów, określonych w tych załącznikach, za wyjątkiem ograniczeń i warunków określonych w tych załącznikach;
- c) decyzje, wyjątki, odstępstwa, warunki i wykazy, określone w niniejszym rozdziale oraz w załączniku V;
- d) stosowanie załącznika V pkt C – G do produktów zebranych we wspólnotowych regionach, niewłączonych do stref uprawy winorośli określonych w załączniku III;
- e) w odniesieniu do załącznika V pkt J, wykazy określone w ust. 2 lit. b) i ust. 6 tego Załącznika, odstępstwa określone w ust. 4 lit. b) oraz procedury dotyczące zgłoszenia i rejestracji, określone w ust. 6.

2. Następujące zasady przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75:

- a) zasady regulujące porównywanie określonych praktyk i procesów enologicznych stosowanych w państwach trzecich z praktykami i procesami określonymi w art. 43 ust. 1 i w załączniku IV;
- b) przepisy regulujące mieszanie i kupaż moszczy i win;
- c) czystość i specyfikacja identyfikacji substancji stosowanych w praktykach

enologicznych;

- d) przepisy administracyjne dotyczące przeprowadzania dozwolonych praktyk i procesów enologicznych; przepisy te mogą przewidywać, że niektóre praktyki i procesy enologiczne mogą być przeprowadzane tylko pod nadzorem osoby uznanej przez Państwo Członkowskie, która posiada wystarczającą wiedzę, aby zagwarantować odpowiednią jakość, higienę i zdrowotność produktu;
- e) warunki regulujące posiadanie i obrót, wykorzystanie produktów, określonych w art. 45 lub w wykazie produktów wyłączonych spod wymogów tego artykułu, oraz ustalenie kryteriów w celu uniknięcia trudności w przypadkach indywidualnych, warunki na jakich Państwa Członkowskie mogą zezwolić na posiadanie, obrót i wykorzystanie produktów, które nie są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia innych, niż określone w art. 45 ust. 1 lub z przepisami przyjętymi stosownie do niniejszego rozporządzenia;
- f) ogólne zasady doświadczalnego wykorzystania praktyk i procesów enologicznych, niedozwolonych w innych okolicznościach.

3. Metody analiz służących do określenia składu produktów objętych niniejszym rozporządzeniem oraz zasady, za pomocą których można ustalić czy produkty te zostały poddane procesom sprzecznym z dozwolonymi praktykami enologicznymi, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Przy zastosowaniu tej samej procedury przyjmuje się, jeżeli zajdzie taka potrzeba, maksymalną ilość substancji, których obecność wskazuje, że określone praktyki enologiczne były stosowane oraz tabele analizy porównawczej.

Jednakże w przypadku gdy brak jest przepisów dotyczących wspólnotowych metod analiz lub zasad, określonych w akapicie pierwszym, odnoszących się do wykrywania i kwantyfikowania substancji poszukiwanych w danym produkcie stosuje się następujące metody analizy:

- a) uznane przez Zgromadzenie Ogólne Międzynarodowego Biura ds. Winorośli i Wina (IWO) publikowane przez to biuro, lub
- b) w przypadku gdy odpowiednia metoda analizy nie występuje wśród metod określonych w lit. a), metoda analizy zgodna z normami zalecanymi przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO), lub
- c) w przypadku braku odpowiednich metod określonych w lit. a) i b) oraz ze względu na dokładność, powtarzalność i odnawialność:
  - (i) metoda analizy dozwolona przez zainteresowane Państwo Członkowskie, lub
  - (ii) w miarę potrzeby, każda inna odpowiednia metoda analizy.

Automatyczne metody analizy stosowane zamiast wspólnotowych metod analizy uważa się za równoważne wspólnotowym metodom analizy, określonym w akapicie pierwszym, pod warunkiem, że zostanie ustalone na mocy procedury ustanowionej w art. 75, że otrzymane wyniki są, pod względem ich dokładności, powtarzalności i niezmienności, co najmniej równe wynikom uzyskanym za pomocą odpowiedniej wspólnotowej metody analizy.

ROZDZIAŁ II

OPIS, OZNACZANIE, PREZENTACJA I OCHRONA NIEKTÓRYCH PRODUKTÓW

Artykuł 47

1. Zasady dotyczące opisu, oznaczania i prezentacji niektórych produktów objętych niniejszym rozporządzeniem oraz ochrona niektórych danych szczegółowych i terminów są określone w niniejszym rozdziale oraz w załącznikach VII i VIII. Zasady uwzględniają, w szczególności, następujące cele:

- a) ochronę uzasadnionych interesów konsumentów;
- b) ochronę uzasadnionych interesów producentów;
- c) sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego;
- d) promocję produktów gatunkowych.

2. Zasady wymienione w ust. 1 obejmują w szczególności przepisy dotyczące:

- a) obowiązkowego używania niektórych terminów;
- b) umożliwienia używania niektórych terminów, z zastrzeżeniem warunków;
- c) umożliwienia używania innych terminów, włączając informacje, które mogą być użyteczne dla konsumentów;
- d) regulacji uzgodnień dotyczących ochrony i kontroli niektórych terminów;
- e) regulacji stosowania oznaczeń geograficznych i tradycyjnych terminów;
- f) regulacji etykietowania produktów, które są przywożone lub, w przypadku, gdy jest to dozwolone na mocy niniejszego rozporządzenia, produktów wyprodukowanych z tych produktów w celu zapewnienia, że konsumenci są świadomi właściwości danego produktu oraz, że ten ostatni nie jest etykietowany jako produkt pochodzący ze Wspólnoty lub jako produkt pochodzący z jednego z Państw Członkowskich.

3. Zasady określone w ust. 1 stosuje się do opisu produktów tam wskazanych:

- a) na etykietach;
- b) w rejestrach oraz w dokumentach towarzyszących i innych dokumentach wymaganych na mocy przepisów wspólnotowych, zwanych dalej „dokumentami urzędowymi”, innymi niż dokumenty celne;
- c) w dokumentach handlowych, w szczególności na fakturach i specyfikacjach wysyłkowych;
- d) w materiałach reklamowych, o ile w niniejszym rozporządzeniu przewidziano przepisy szczególne w tym celu.

4. Przepisy określone w ust. 1 stosuje się do prezentacji produktów tam wskazanych w odniesieniu do:

- a) pojemników, włączając zamknięcie;
- b) etykietowania;
- c) pakowania.

5. Zasady określone w ust. 1 stosuje się do produktów przeznaczonych do sprzedaży oraz produktów wprowadzonych do obrotu.

Artykuł 48

Opis i prezentacja produktów określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz każda forma reklamy takich produktów nie mogą być nieprawidłowe, mylące lub wprowadzać w błąd osoby, do których są kierowane, w szczególności w odniesieniu do:

- informacji przewidzianych w art. 47. Zakaz powyższy stosuje się nawet wówczas, gdy informacja jest przetłumaczona lub posiada odniesienie do rzeczywistego pochodzenia lub zawiera takie dodatki, jak „rodzaj”, „typ”, „styl”, „imitacja”, „marka” i tym podobne;
- cech charakterystycznych produktów, w szczególności ich właściwości, składu, stężenia alkoholu w % objętościowych, koloru, pochodzenia, jakości, odmiany winorośli, roku produkcji czy nominalnej objętościowych pojemników;
- identyfikacji statusu osoby fizycznej lub prawnej albo grupy osób, które były lub są zaangażowane w produkcję lub dystrybucję danego produktu, w szczególności butelkujący.

Artykuł 49

1. Produkty, których opis lub prezentacja nie jest zgodna z przepisami niniejszego rozporządzenia lub szczegółowymi przepisami wykonawczymi do niniejszego rozporządzenia, nie mogą być przeznaczone do sprzedaży lub wprowadzone do obrotu we Wspólnocie ani wywiezione.

Jednakże, w przypadku produktów przeznaczonych na wywóz, odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia mogą:

- być dopuszczone przez Państwo Członkowskie, w przypadku gdy ustawodawstwo importującego państwa trzeciego tego wymaga,
- być przewidziane w przepisach wykonawczych w przypadkach nieobjętych w tiret pierwszym.

2. Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajduje się produkt, którego opis i prezentacja nie są zgodne z przepisami określonymi w ust. 1, podejmuje niezbędne kroki w celu nałożenia kar w odniesieniu do popełnionych naruszeń, odpowiednio do stopnia ich szkodliwości.

Państwo Członkowskie może jednak zezwolić, aby produkt został przeznaczony do sprzedaży, wprowadzony do obrotu we Wspólnocie lub wywieziony, pod warunkiem, że jego opis lub prezentacja zostaną zmienione tak, aby zachowana została zgodność z przepisami określonymi w ust. 1.

Artykuł 50

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu umożliwienia zainteresowanym stronom zapobieżenia, na warunkach określonych w art. 23 i 24 Porozumienia o aspektach handlowych praw własności intelektualnej, posługiwania się we Wspólnocie oznaczeń geograficznych dołączonych do produktów, określonych w art. 1 ust. 2 lit. b) w stosunku do produktów nie pochodzących z miejsca wskazanego w danym oznaczeniu geograficznym nawet, jeżeli wskazano prawdziwe miejsce pochodzenia towarów lub oznaczenie geograficzne zostało użyte w tłumaczeniu lub towarzyszą mu wyrażenia takie, jak „rodzaj”, „typ”, „styl”, „imitacja” i tym podobne.

2. Do celów niniejszego artykułu za „oznaczenia geograficzne” uważa się oznaczenia, które identyfikują produkt jako produkt pochodzący z terytorium państwa trzeciego, które jest członkiem Światowej Organizacji Handlu lub z regionu, czy miejscowości położonej na tym terytorium, w przypadkach, gdy określona jakość, renoma lub inne cechy charakterystyczne produktu mogą być przypisane do tego geograficznego miejsca pochodzenia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się nie naruszając innych szczegółowych przepisów legislacji wspólnotowej ustanawiające zasady oznaczania i prezentacji produktów objętych niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 51

1. Do celów stosowania niniejszego tytułu „jednostka geograficzna, która jest mniejsza, niż Państwo Członkowskie” oznacza nazwę:

- małej miejscowości lub grupy takich miejscowości,
- lokalnego obszaru administracyjnego lub jego części,
- podregionu uprawy winorośli lub jego części,
- regionu innego, niż region określony.

2. Stosowanie oznaczeń geograficznych do określenia win stołowych powstałych w wyniku połączenia win produkowanych z winogron zebranych w różnych obszarach uprawy winorośli jest dozwolone, jeżeli co najmniej 85% wina stołowego powstałego w wyniku połączenia pochodzi z obszaru uprawy winorośli, którego nazwę nosi.

Jednakże, stosowanie, w celu określenia białych win stołowych, oznaczeń geograficznych odnoszących się do obszarów uprawy winorośli położonych w strefie A uprawy winorośli lub w strefie B uprawy winorośli, jest możliwe tylko w przypadku, gdy produkty zawierające mieszankę pochodzą z danych stref uprawy winorośli lub, jeżeli dane wino jest mieszanką win stołowych pochodzących ze strefy A uprawy winorośli i win stołowych pochodzących ze strefy B uprawy winorośli.

3. Państwa Członkowskie mogą uwarunkować stosowanie oznaczenia geograficznego do określenia wina stołowego, w szczególności w odniesieniu do wina wyprodukowanego w całości z niektórych dokładnie określonych odmian winorośli i pochodzącego wyłącznie z dokładnie określonego terytorium, którego nazwę nosi.

Artykuł 52

1. Jeżeli Państwo Członkowskie używa nazwy określonego regionu do określenia gatunkowego wina produkowanego w określonym regionie lub, gdzie stosowne, wina przeznaczonego do przetworzenia na takie gatunkowe wino produkowane w określonych regionach, nazwa ta nie może być używana do określenia produktów sektora winiarskiego nieprodukowanych w tym regionie i/lub produktów nieokreślonych przez nazwę zgodnie z przepisami odpowiednich przepisów wspólnotowych lub krajowych. Zasadę tę stosuje się także w przypadku gdy Państwo Członkowskie użyło nazwy lokalnego obszaru administracyjnego lub jego części albo nazwy małej miejscowości wyłącznie w celu określenia gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach lub, gdzie stosowne, wina przeznaczonego na przetworzenie na takie gatunkowe wino produkowane w określonych regionach.

Bez uszczerbku dla przepisów wspólnotowych dotyczących określonych odmian gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach, Państwa Członkowskie mogą, w przypadku niektórych warunków produkcji, które te państwa określą, zezwolić na dołączenie

do nazwy określonego regionu szczegółowych danych dotyczących metody produkcji lub gatunku lub dołączenie nazwy odmiany winorośli albo jej synonimu.

Nie naruszając przepisów akapitu pierwszego, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może do dnia 31 sierpnia 2001 r. podjąć decyzję zezwalającą na kontynuację stosowania niektórych nazw geograficznych tradycyjnie używanych do określenia wina stołowego i które stały się nazwą danego regionu, do określania win stołowych przez okres nie dłuższy niż trzy lata.

2. Następujące nazwy i terminy:

- nazwa odmiany winorośli,
- tradycyjny określony termin, określony w załączniku VII pkt A ust. 2 lit. c) tiret drugie subtiret czwarte lub w załączniku VIII pkt D ust. 2 lit. c) tiret drugie, lub
- dodatkowy tradycyjny termin, określony w załączniku VII pkt B ust. 1 lit. b) tiret piąte, pod warunkiem, że jest przypisany przez Państwo Członkowskie do określania wina na mocy przepisów wspólnotowych,

mogą być używane do określenia, prezentacji i reklamy napoju innego niż wino lub moszcz gronowy, tylko w przypadku gdy nie istnieje ryzyko powstania nieporozumienia w odniesieniu do charakteru, miejsca pochodzenia lub źródła oraz składu takich napojów.

3. Używanie nazwy lub terminu, określonych w pkt 2 lub użycie wyrazów „Hock”, „Claret”, „Liebfrauenmilch” i „Liebfraumlch”, nawet jeżeli towarzyszy im wyraz taki, jak „rodzaj”, „typ”, „styl”, „imitacja” lub inne podobne wyrażenia, jest zakazane w odniesieniu do opisu i prezentacji:

- produkt objęty kodem SN 2206, z wyjątkiem przypadku gdy dany produkt, pochodzi rzeczywiście z miejsca tak wskazanego,
- produktu wprowadzonego do obrotu opatrzonego w jasne instrukcje informujące jak otrzymać z niego napój imitujący wino; nazwa odmiany winorośli może być jednak użyta, jeżeli dany produkt rzeczywiście uzyskano z takiej odmiany winorośli chyba, że nazwa ta powoduje mylenie jej z nazwą określonego regionu lub jednostki geograficznej używanych do określenia wina gatunkowego produkowanego w określonych regionach.

4. Nazwy:

- danego regionu,
- jednostki geograficznej mniejszej niż dany region pod warunkiem, że nazwa ta została przypisana przez Państwo Członkowskie do określania wina na mocy przepisów wspólnotowych,

mogą być używane tylko do opisu, prezentacji lub reklamy napoju innego, niż wino lub moszcz gronowy, pod warunkiem, że:

- a) w odniesieniu do produktów objętych kodami SN 2009, 2202, 2205, 2206, 2207, 2208 i 2209 i w odniesieniu do produktów produkowanych z surowców służących do produkcji wina, że powyższe nazwy i terminy są uznane przez Państwo Członkowskie miejsca pochodzenia produktu oraz że uznanie jest zgodne z prawem wspólnotowym;
- b) w odniesieniu do napojów innych niż określone w lit. a), że nie istnieje ryzyko powstania nieporozumień co do charakteru, miejsca pochodzenia lub źródła oraz składu takiego napoju.

Jeżeli jednak nie było uznania, określonego w lit. a), nazwy te mogą być dalej używane do dnia 31 grudnia 2000 r. pod warunkiem, że istnieje zgodność z przepisami lit. b).

Artykuł 53

1. Szczegółowe zasady w celu wykonania niniejszego rozdziału oraz załączników VII i VIII przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75. Zasady te regulują w szczególności odstępstwa, warunki i zezwolenia określone w tych załącznikach.

2. Następujące przepisy przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75:

- a) oznaczenia, znaki oraz inne oznakowania, określone we wstępnej części załącznika VII lub w załączniku VIII pkt A ust. 2;
- b) wykaz tradycyjnych określonych terminów określonych w załączniku VII pkt A ust. 2 lit. c) tiret drugie subtiret czwarte lub określona w załączniku VIII pkt B ust. 2 lit. c) tiret drugie;
- c) warunki dotyczące używania oznaczeń geograficznych, określonych w załączniku VII pkt A ust. 2;
- d) dane szczegółowe określone w załączniku VII pkt A ust. 4;
- e) warunki używania danych szczegółowych określonych w załączniku VII pkt B ust. 1 i okoliczności używania danych szczegółowych określonych w załączniku VII pkt B ust. 3;
- f) dane szczegółowe określone w załączniku VII pkt B ust. 2 oraz warunki ich używania;
- g) zakres i warunki stosowania przepisów załącznika VII do produktów objętych niniejszym rozporządzeniem, których nie określono w załączniku VII pkt A ust. 1 lub w załączniku VIII, w szczególności, moszcz gronowy, częściowo sfermentowany moszcz gronowy, zagęszczony moszcz gronowy, młode wino w trakcie fermentacji i wino z przejrziałych winogron, wyprodukowane we Wspólnocie;

- h) warunki pakowania i transportu produktów w pojemnikach, ich wykorzystanie i wytwarzanie, włączając w odniesieniu do pojemników służących do produkcji i składowania wina musującego;
- i) nadawanie, w miarę potrzeby, nazw jednostek geograficznych określonych w załączniku VIII pkt E ust. 1 tiret drugie;
- j) dane szczegółowe, których zamieszczenie w rejestrach oraz w dokumentach urzędowych i handlowych jest obowiązkowe lub dobrowolne;
- k) szczegółowe uzgodnienia określone odpowiednio w załączniku VIII pkt G ust. 2 i 5;
- l) szczegółowe uzgodnienia i przepisy derogacyjne określone w załączniku VIII pkt I ust. 6.

TYTUŁ VI

GATUNKOWE WINO PRODUKOWANE W OKREŚLONYCH REGIONACH

Artykuł 54

1. Gatunkowe wina produkowane w określonych regionach oznaczają wina, które są zgodne z przepisami niniejszego tytułu oraz przyjętymi w związku z tym, przepisami wspólnotowymi i krajowymi.
2. „Gatunkowe wina produkowane w określonych regionach obejmują następujące kategorie:”
  - a) „gatunkowe wina likierowe produkowane w określonych regionach”, które są zgodne z definicją win likierowych;
  - b) „gatunkowe wina musujące produkowane w określonych regionach”, które są zgodne z definicją win musujących, łącznie z gatunkowymi winami musującymi z rodzaju aromatyzowanych;
  - c) „gatunkowe wina półmusujące produkowane w określonych regionach”, które są zgodne z definicją win półmusujących;
  - d) gatunkowe wina produkowane w określonych regionach inne niż te wymienione w lit. a)-c).
3. Produkty nadające się do otrzymania gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach definiuje się jako:
  - a) świeże winogrona;

- b) moszcz gronowy;
- c) moszcz gronowy w trakcie fermentacji;
- d) młode wina w trakcie fermentacji;
- e) wino.

4. Państwa Członkowskie przekazują Komisji wykaz gatunkowych win produkowanych w określonych regionach, które zostały przez nie uznane, podając w odniesieniu do każdego z tych gatunkowych win produkowanych w określonych regionach szczegółowe informacje dotyczące krajowych przepisów regulujących produkcję i wytwarzanie tych gatunkowych win produkowanych w określonych regionach.

5. Komisja publikuje wykaz w serii „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 55

1. Przepisy obejmujące produkcję gatunkowych win produkowanych w określonych regionach są, niezależnie od jakichkolwiek przepisów krajowych przyjętych na podstawie art. 57 ust. 1, z uwzględnieniem tradycyjnych warunków produkcji, o ile nie przynoszą one uszczerbku polityce zachęcającej do produkcji dobrej jakości i sprawnego funkcjonowania jednolitego rynku; oparte na następujących czynnikach:

- a) wytyczenie granic obszaru produkcji;
- b) odmiany winorośli;
- c) metody uprawy;
- d) metody produkcji wina;
- e) minimalne naturalne stężenie alkoholu w % objętościowych;
- f) wydajność na hektar;
- g) analizy i ocena cech organoleptycznych.

2. Przepisy określone w ust. 1 są określone w załączniku VI w pkt A - J.

3. Przepisy załącznika VI pkt K stosuje się tylko w odniesieniu do gatunkowego wina musującego produkowanego w określonych regionach. Przepisy załącznika VI pkt L stosuje się tylko do gatunkowego wina likierowego produkowanego w określonych regionach.

Artykuł 56

1. Państwa Członkowskie opracują zasady, zgodnie z którymi w fazie produkcji:
  - a) producent może:
    - (i) nie ubiegać się o zaklasyfikowanie produktu, który znajduje się w zgłoszeniu zbiorów lub produkcji jako produktu nadającego się do otrzymania gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach jako gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach; lub
    - (ii) obniżyć kategorię gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach, w szczególności do wina stołowego;
  - b) właściwy organ, który zostanie wyznaczony przez Państwa Członkowskie może obniżyć kategorię gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach.
2. Obniżanie wartości gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach na etapie sprzedaży dokonywane jest:
  - a) przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajduje się wino:
    - (iii) jeżeli wino pochodzi z tego Państwa Członkowskiego, lub
    - (iv) jeżeli dotyczy to niewielkiej ilości wina, które zostanie określone;
  - b) przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi wino, w przypadkach nieokreślonych w lit. a).
3. Decyzja o obniżeniu kategorii, określona w ust. 2, podejmowana jest w szczególności, w przypadku gdy właściwy organ ustalił, że:
  - a) wino podczas składowania lub transportu uległo zmianie, która spowodowała, że właściwości danego gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach pogorszyły się lub uległy zmianie,
  - b) wino poddano zakazanim zabiegom lub nie jest ono prawnie określone jako gatunkowe wino produkowane w określonych regionach.

Artykuł 57

1. W uzupełnieniu czynników wymienionych w art. 55, produkujące Państwa Członkowskie mogą, biorąc pod uwagę uczciwe i tradycyjne praktyki, określić inne warunki produkcji i cechy charakterystyczne jako obligatoryjne dla gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach.

2. W uzupełnieniu do innych przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, produkujące Państwa Członkowskie mogą, biorąc pod uwagę uczciwe i tradycyjne praktyki, ustanowić dodatkowe lub bardziej rygorystyczne cechy charakterystyczne lub warunki produkcji, wyrobu i przemieszczania w odniesieniu do gatunkowych win produkowanych w określonych regionach wypracowanych na ich terytorium.

Artykuł 58

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego tytułu i załącznika VI przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Zasady te mogą obejmować:

- a) decyzje, wyjątki, odstępstwa oraz wykazy określone w niniejszym tytule i załączniku VI;
- b) definicję obszarów w bezpośredniej bliskości określonych regionów, przy szczególnym uwzględnieniu położenia geograficznego i struktur administracyjnych;
- c) sposób wykorzystania gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach o obniżonej wartości oraz warunki regulujące takie wykorzystanie;
- d) odpowiednie przepisy dotyczące systematycznego i powszechnego stosowania testów organoleptycznych, sposób wykorzystania win, które nie spełniają wymogów tych testów oraz warunków regulujące takie wykorzystanie;
- e) określenie niewielkich ilości określonych w art. 56 ust. 2 lit. a) (ii).

TYTUŁ VII

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 59

1. Przywóz do Wspólnoty każdego z produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) i b) wymaga przedstawienia pozwolenia na przywóz. Przywóz do Wspólnoty innych produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 oraz wywóz ze Wspólnoty każdego z produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 może wymagać przedstawienia pozwolenia na przywóz lub wywóz.

2. Pozwolenia są wydawane przez Państwa Członkowskie każdemu wnioskującemu niezależnie od miejsca jego siedziby we Wspólnocie i bez uszczerbku dla środków podjętych w celu stosowania art. 62 i 63.

Pozwolenia są ważne w całej Wspólnocie.

Takie pozwolenia wydawane są po złożeniu zabezpieczenia gwarantującego, że produkty są przywożone lub wywożone w czasie ważności pozwolenia; z wyjątkiem przypadków siły wyższej, zabezpieczenie przepada całkowicie lub częściowo, jeżeli przywóz lub wywóz nie zostanie zrealizowany lub, jeżeli będzie zrealizowany tylko częściowo, w tym okresie.

3. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 przyjmuje się:

- a) wykaz produktów, w odniesieniu do których wymagane jest pozwolenie na przywóz lub wywóz;
- b) okres ważności pozwolenia oraz inne szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 60

1. Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 znajdują zastosowanie stawki celne Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Dla soku i moszczu gronowego objętych kodami SN 2009 60 i 2204 30, dla których stosowanie stawek Wspólnej Taryfy Celnej jest uzależnione od ceny przywozowej produktu, rzeczywista wysokość tej ceny weryfikowana jest poprzez kontrolowanie każdej przesyłki lub poprzez zastosowanie ryczałtowej wartości przywozu obliczonej przez Komisję na podstawie notowań cen dla tych samych produktów w krajach pochodzenia tych produktów.

Jeżeli zadeklarowana cena wejścia przesyłki jest wyższa od ryczałtowej wartości przywozu, jeżeli stosuje się takie stawki, podwyższonej o margines przyjęty zgodnie z ust. 3, który nie może przekroczyć wartości stawki jednolitej o więcej niż 10%, należy złożyć zabezpieczenie równe wysokości należności przywozowej określonego na podstawie ryczałtowej wartości przywozu.

Jeżeli w przypadku określonym w akapicie drugim, cena wejścia przesyłki nie jest zadeklarowana, stosowanie Wspólnej Taryfy Celnej uzależnione jest od ryczałtowej wartości przywozu lub od zastosowania, na warunkach, które zostaną określone zgodnie z ust. 3, odpowiednich przepisów celnych.

3. W przypadku gdy odstępstwa określone w art. 44 ust. 15 są stosowane do produktów przywożonych, importerzy składają zabezpieczenie dla tych produktów wyznaczonym władzom celnym w czasie dopuszczania tych produktów do swobodnego obrotu. Zabezpieczenie jest równe kwocie, która zostanie określona. Zabezpieczenie jest zwracane po przedstawieniu przez importera dowodu satysfakcjonującego władze celne Państwa Członkowskiego, w którym produkt został dopuszczony do swobodnego obrotu, że moszcze zostały przetworzone na sok winogronowy, zostały wykorzystane w innych produktach poza sektorem winiarskim lub, jeżeli poddane winifikacji, zostały zaopatrzone w odpowiednie etykiety.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75. Zasady te obejmują w szczególności ustalenie kryteriów służących do określenia, jakie metody kontroli należy stosować i jakie czynniki należy uwzględnić przy obliczaniu ryczałtowej wartości przywozu, wysokości zabezpieczenia, określonego w ust. 3, i zasad regulujących zwrot zabezpieczenia.

Artykuł 61

1. W celu zapobieżenia lub przeciwdziałania niekorzystnym skutkom na wspólnotowym rynku, które mogą powstać w wyniku przywozu niektórych produktów wymienionych w art. 1 ust. 2, przywóz jednego lub więcej takich produktów po stawce celnej ustanowionej we Wspólnej Taryfie Celnej podlega zapłacie dodatkowej należności przywozowej, jeżeli warunki określone w art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa zawartego zgodnie z art. 300 Traktatu w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej zostały spełnione, chyba że jest mało prawdopodobne, że przywóz spowoduje zakłócenia wspólnotowego rynku lub gdy skutki mogą być nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

2. Cenami spustowymi, poniżej których mogą być nałożone dodatkowe należności przywozowe są ceny przekazane przez Wspólnotę Światowej Organizacji Handlu.

Ilości progowe, które muszą zostać przekroczone, aby zostały nałożone dodatkowe należności przywozowe określone są w szczególności na podstawie przywozu Wspólnoty w czasie trzech lat poprzedzających rok, w którym wystąpiły niekorzystne skutki, określone w ust. 1 lub istnieje prawdopodobieństwo ich wystąpienia.

3. Ceny przywozowe, które zostaną uwzględnione przy nakładaniu dodatkowych należności przywozowych, określone są na podstawie cen przywozowych cif danego ładunku.

Ceny przywozowe cif są sprawdzane w tym celu na podstawie reprezentatywnych cen danego produktu na rynku światowym lub na wspólnotowym rynku przywozu danego produktu.

4. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady odnoszące stosowania niniejszego artykułu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75. Takie szczegółowe zasady określają w szczególności:

- a) produkty, w odniesieniu do których będą stosowane dodatkowe należności przywozowe, zgodnie z art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa;
- b) pozostałe kryteria niezbędne do stosowania ust. 1, zgodnie z art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa.

Artykuł 62

1. Kontyngenty taryfowe dla produktów objętych niniejszym rozporządzeniem,

wynikające z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu lub z innych uchwał Rady, są otwarte i zarządzane przez Komisję zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi na mocy procedury ustanowionej w art. 75.

2. Kontyngenty są zarządzane poprzez stosowanie jednej z poniżej wymienionych metod lub połączenia tych metod:

- a) metoda oparta na chronologicznym porządku składania wniosków (zasada „kto pierwszy, ten lepszy”);
- b) metoda rozdysponowania proporcjonalnie do żądanych we wnioskach ilości (zasada „równoczesnego rozpatrywania wniosków”);
- c) metoda oparta na uwzględnieniu tradycyjnych struktur handlowych (zasada „tradycyjny importer/nowi wnioskodawcy”).

Mogą być przyjęte inne odpowiednie metody. Wszystkie metody unikają dyskryminacji między zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi.

3. Przyjęta metoda zarządzania uwzględnia, w miarę potrzeby, wymogi podaży rynku wspólnotowego oraz potrzebę ochrony równowagi tego rynku, korzystając jednocześnie z metod, które były stosowane w przeszłości w odniesieniu do kontyngentów odpowiadającym określonym w ust. 1, bez uszczerbku dla praw wynikających z porozumień zawartych jako część negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej.

4. Szczegółowe zasady określone w ust. 1 przewidują roczne kontyngenty, w razie konieczności, odpowiednio rozłożone na cały rok i określają metodę zarządzania, która ma być zastosowana oraz, w zależności od potrzeb, obejmują:

- a) gwarancje obejmujące charakter, pochodzenie i źródło danego produktu;
- b) uznanie dokumentu używanego do weryfikacji gwarancji określonych w lit. a);
- c) warunki wydawania pozwoleń na przywóz i okres ich ważności.

Artykuł 63

1. W zakresie niezbędnym do umożliwienia wywozu:

- a) produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a)-c);
- b) cukrów objętych kodem SN 1701, glukozy oraz syropu glukozowego objętych kodami SN 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 i 1702 90 50, łącznie z tymi w formie produktów objętych kodami SN 1702 30 51 i 1702 30 59 dodane do produktów objętych kodami SN 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 i 2204 30 99,

na podstawie cen tych produktów w handlu międzynarodowym oraz w ramach ograniczeń wynikających z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, różnica między tymi cenami a cenami we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.

2. W celu podziału ilości, które mogą być wywiezione z zastosowaniem refundacji wywozowej ustala się metodę, która:

- a) jest najbardziej dopasowana do charakteru produktu i sytuacji panującej na danym rynku, umożliwiając najbardziej skuteczne wykorzystanie dostępnych środków i uwzględniając sprawność i strukturę wspólnotowego wywozu, bez tworzenia jednak dyskryminacji między małymi i dużymi podmiotami gospodarczymi;
- b) jest jak najmniej skomplikowana pod względem administracyjnym dla podmiotów gospodarczych, mając na uwadze wymogi zarządzania;
- c) wyklucza dyskryminację między zainteresowanymi podmiotami.

3. Refundacje wywozowe są takie same w całej Wspólnocie. Mogą się różnić odpowiednio do miejsca przeznaczenia, w przypadku, gdy będzie tego wymagała sytuacja na rynku międzynarodowym lub szczególne wymogi niektórych rynków.

Refundacje określone w ust. 1 lit. a) ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75. Ustala się je w regularnych odstępach czasu.

Refundacje ustalane w regularnych odstępach mogą być, w miarę potrzeby, dostosowane w okresie interwencyjnym przez Komisję na wniosek Państwa Członkowskiego lub z inicjatywy Komisji.

Przepisy art. 64 dotyczące produktów w nim określonych stosuje się uzupełniająco.

4. Refundacje przyznaje się tylko na wniosek oraz po przedstawieniu odpowiedniego pozwolenia na wywóz.

5. Refundacją stosowaną w wywozie produktów wymienionych w art. 1, jest refundacja stosowana w dniu składania wniosku o wydanie pozwolenia oraz, w przypadku zróżnicowanej refundacji, refundacja stosowana w tym samym dniu dla:

- a) miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu lub, jeśli stosowne,
- b) rzeczywistego miejsca przeznaczenia, jeżeli różni się od wskazanej w pozwoleniu. W takim przypadku zastosowana kwota nie może przekroczyć kwoty stosowanej dla miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu.

Można podjąć stosowne środki w celu przeciwdziałania nadużyciu elastyczności przewidzianej w niniejszym ustępie.

6. Ust. 4 i 5 mogą być uchylone w przypadku produktów wymienionych w art. 1, dla których refundacje są wypłacane w ramach działań pomocy żywnościowej, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

7. Przestrzeganie ograniczeń ilościowych wynikających z porozumienia zawartego zgodnie z art. 300 Traktatu zapewnia się na podstawie świadectw wywozowych wydanych na okresy referencyjne w nich przewidziane i stosowanych do danych produktów.

W odniesieniu do zgodności ze zobowiązaniami wynikającymi z porozumień zawartych w ramach negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, koniec okresu referencyjnego nie wpływa na ważność pozwoleń na wywóz.

8. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, łącznie z przepisami dotyczącymi redystrybucji nieprzydzielonych lub niewykorzystanych ilości przeznaczonych na wywóz, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Artykuł 64

1. Niniejszy artykuł stosuje się do refundacji określonych w art. 63 ust. 1.

2. Kwotą refundacji dla produktów określonych w art. 63 ust. 1 lit. b) jest:

- a) w przypadku cukru surowego i cukru białego, kwota refundacji za wywóz tych produktów w postaci nieprzetworzonej jak ustalono zgodnie z art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r., w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁵³ oraz zgodnie z przepisami przyjętymi w celu jego wykonania;
- b) w przypadku glukozy i syropu glukozowego, kwota refundacji za wywóz tych produktów w postaci nieprzetworzonej jak ustalono dla każdego z tych produktów zgodnie z art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r., w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁵⁴ oraz zgodnie z przepisami przyjętymi w celu jego wykonania.

W celu zakwalifikowania się do uzyskania refundacji, produktom przetworzonym musi towarzyszyć przy wywozie zgłoszenie wskazujące ilość cukru surowego, białego, glukozy i syropu glukozowego użytych do ich wyrobu.

Dokładność zgłoszenia podlega kontrolom przeprowadzanym przez właściwe władze zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

3. Przy ustalaniu refundacji uwzględnia się:

---

⁵³ Dz.U. L 177 z 1.07.1981, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1148/98 (Dz.U. L 159 z 3.06.1998, str. 38).

⁵⁴ Dz.U. L 181 z 1.07.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1253/1999 (Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 18).

- a) istniejącą sytuację i przyszłe tendencje w odniesieniu do:
  - (i) cen i dostępności produktów wymienionych w art. 63 ust. 1 na rynku wspólnotowym;
  - (ii) cen tych produktów na rynku światowym;
- b) najbardziej korzystne koszty wprowadzenia do obrotu i koszty transportu z rynków Wspólnoty do portów lub innych punktów wywozu Wspólnoty, jak również koszty wysyłki do kraju przeznaczenia;
- c) cele wspólnej organizacji rynku wina, które mają zapewnić równowagę na rynkach i naturalny rozwój w odniesieniu do cen i handlu;
- d) ograniczenia wynikające z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu;
- e) potrzebę uniknięcia zakłóceń na wspólnotowym rynku;
- f) gospodarczy aspekt proponowanego wywozu.

4. Ceny wspólnotowego rynku określone w art. 63 ust. 1 określa się w oparciu o najbardziej korzystne ceny wywozu.

Przy określaniu cen w handlu międzynarodowym, określonych w art. 63 ust. 1, uwzględnia się:

- a) ceny odnotowane na rynkach państw trzecich;
- b) najbardziej korzystne ceny w państwach trzecich przeznaczenia dla przywozu z państw trzecich;
- c) ceny producenta odnotowane w eksportujących państwach trzecich, przy uwzględnieniu, gdzie stosowne, subsydiów przyznawanych przez te państwa;
- d) oferowane ceny franco granica Wspólnoty.

5. Bez uszczerbku dla przepisów art. 63 ust. 3 akapit trzeci, odstęp w których określa się wykaz produktów, dla których rzeczywiście przyznano refundację ustala się oraz kwotę tej refundacji określa się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

6. Refundacja jest wypłacana po przedstawieniu dowodu na to, że produkty:

- a) są pochodzenia wspólnotowego,
- b) zostały wywiezione ze Wspólnoty, oraz

- c) w przypadku zróżnicowanej refundacji, dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu lub innego miejsca przeznaczenia, dla którego ustalono refundację, bez uszczerbku dla przepisów art. 63 ust. 5 lit. b). Od zasady tej można jednak czynić wyjątki zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75, pod warunkiem, że zostaną ustanowione warunki oferujące równoważne gwarancje.

Mogą być przyjęte dodatkowe przepisy zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

7. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 6 lit. a), w przypadku braku odstępstwa przyznanego zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75, nie przyznaje się refundacji wywozowych dla produktów przywożonych z państw trzecich i ponownie wywożonych do państw trzecich.

Artykuł 65

1. W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku wina, Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji może, w szczególnych przypadkach, zakazać stosowania w całości lub częściowo ustaleń o uszlachetnianiu czynnym w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1.

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1, jeżeli zaistnieje nagle sytuacja opisana w tym ustępie oraz jeżeli wspólnotowy rynek jest zakłócany lub istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zakłóceń spowodowanych ustaleniami o uszlachetnianiu czynnym lub biernym, Komisja na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, podejmuje decyzję o podjęciu niezbędnych środków; Rada i Państwa Członkowskie powiadamiane są o takich środkach, których okres ważności nie może przekraczać sześciu miesięcy oraz które stosowane są niezwłocznie. W przypadku, gdy Komisja otrzyma wniosek od Państwa Członkowskiego, podejmuje decyzję w tej sprawie w ciągu jednego tygodnia od otrzymania wniosku.

3. Decyzja Komisji może być przedstawiona Radzie przez Państwo Członkowskie w ciągu jednego tygodnia następującego po dniu otrzymania powiadomienia. Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, może potwierdzić, zmienić lub uchylić decyzję Komisji. Jeżeli Rada nie podjęła decyzji w ciągu trzech miesięcy, decyzję Komisji uważa się za uchyloną.

Artykuł 66

1. Ogólne zasady interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz szczególne zasady jej stosowania stosuje się do produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; nomenklatura celna wynikająca ze stosowania niniejszego rozporządzenia włączona jest do Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszego rozporządzenia lub stosownie do jego przepisów, zakazane jest:

- a) nakładanie jakiejkolwiek opłaty mającej skutek równoważny do cel;
- b) stosowanie jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o równoważnym skutku.

Artykuł 67

1. Zakazany jest przywóz produktów objętych niniejszym rozporządzeniem, do których dodano alkohol, z wyjątkiem produktów stanowiących ekwiwalent produktów pochodzących ze Wspólnoty, w odniesieniu do których takie domieszki są dozwolone.
2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności warunki dotyczące ustalania ekwiwalentu produktów oraz odstępstwa od ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Artykuł 68

1. Produkty określone w art. 1 ust. 2 lit. a) i b) mogą być przywożone tylko wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:
  - a) w odniesieniu do wszystkich produktów:
    - (i) jeżeli są zgodne z przepisami regulującymi produkcję, obrót oraz, gdzie stosowne, dostarczenie do bezpośredniego spożycia przez ludzi w państwach trzecich z których pochodzą produkty i zostanie przedstawiony dowód zgodności z tym warunkiem w formie świadectwa wydanego przez właściwy organ, włączając wykaz, który zostanie określony w państwie trzecim, z którego pochodzi produkt;
    - (ii) w przypadku, gdy są przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, jeżeli towarzyszy im sprawozdanie z analiz sporządzone przez organ lub urząd wyznaczony przez państwo trzecie, z którego pochodzi produkt;
  - b) w odniesieniu do win przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi innych, niż wina likierowe i wina musujące:
    - (i) jeżeli mają rzeczywiste stężenie alkoholu nie mniejsze niż 9% objętościowych a całkowite stężenie alkoholu nie przekracza 15% objętościowych;
    - (ii) jeżeli całkowita zawartość kwasowości wyrażonej jako kwas winowy jest nie mniejsza niż 3,5 lub 46,6 milirównoważników na litr.
2. Na mocy procedury ustanowionej w art. 75 można przyjąć przepisy dotyczące:
  - a) definicji cech charakterystycznych, które wina likierowe i wina musujące powinny posiadać oraz odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. b),

- b) zrezygnowania ze świadectw i sprawozdań z analiz, przewidzianych w ust. 1 lit. a) w przypadku niektórych produktów określonych w ust. 1, które są transportowane w ograniczonych ilościach i w niewielkich pojemnikach,
  - c) odstąpienia w całości lub częściowo od wymogu odnoszącego się do danych szczegółowych zawartych w świadectwie lub sprawozdaniu z analiz przewidzianych w ust. 1 lit. a), w przypadku niektórych win, którym towarzyszy świadectwo oznaczenia przeznaczenia lub świadectwo pochodzenia.
3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Artykuł 69

1. Jeżeli z powodu przywozu lub wywozu wspólnotowy rynek jednego lub większej liczby produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 jest zakłócany lub istnieje groźba wystąpienia poważnych zakłóceń, które mogą zagrozić osiągnięciu celów określonych w art. 33 Traktatu, można zastosować w handlu z państwami trzecimi odpowiednie środki do czasu ustąpienia zakłóceń.

W celu ustalania, czy sytuacja uzasadnia zastosowanie takich środków, należy w szczególności uwzględnić:

- a) ilości, w odniesieniu do których zostały wydane pozwolenia na przywóz lub o które się ubiegano oraz sytuację rynkową sektora wina we Wspólnocie;
- b) w miarę potrzeby, skalę interwencji.

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady stosowania niniejszego ustępu i określa przypadki oraz ograniczenia, w ramach których Państwa Członkowskie mogą podjąć tymczasowe środki ochronne.

2. Jeżeli powstaje sytuacja określona w ust. 1, Komisja, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, podejmuje decyzję dotyczącą niezbędnych środków; Państwa Członkowskie są powiadamiane o tych środkach, które stosuje się niezwłocznie. W przypadku, gdy Komisja otrzyma wniosek od Państwa Członkowskiego, podejmuje decyzję w tej sprawie w ciągu trzech dni roboczych od otrzymania wniosku.

3. Informacja o środkach, w sprawie których zadecydowała Komisja, mogą być przekazane Radzie przez Państwo Członkowskie w ciągu trzech dni roboczych od dnia otrzymania powiadomienia. Rada zbiera się niezwłocznie. Może ona, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, zmienić lub uchylić omawiane środki.

4. Niniejszy artykuł stosuje się z uwzględnieniem zobowiązań wynikających z międzynarodowych porozumień zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

TYTUŁ VIII

PRZEPISY OGÓLNE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 70

1. Produkty objęte niniejszym rozporządzeniem mogą być wprowadzone do obrotu we Wspólnocie tylko razem z poddanym urzędowej kontroli dokumentem towarzyszącym.
2. Osoby fizyczne lub prawne albo grupy osób, w których posiadaniu znajdują się takie produkty w związku z wykonywaniem przez nie działalności handlowej, w szczególności, producenci, osoby zajmujące się butelkowaniem i przetwórstwem, jak również kupcy, którzy zostaną określani, zobowiązani są do prowadzenia rejestrów przychodu i rozchodu w odniesieniu do tych produktów.
3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności, charakter i forma dokumentu określonego w ust. 1 oraz odstępstwa od niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Artykuł 71

1. Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszego rozporządzenia, art. 87, 88 i 89 Traktatu stosuje się do produkcji i handlu produktami objętymi niniejszym rozporządzeniem.
2. Przepisy tytułu II rozdział II nie utrudniają przyznawania krajowej pomocy przeznaczonej do osiągnięcia celów podobnych do celów tego rozdziału. Stosuje się jednak do tej pomocy przepisy ust. 1.

Artykuł 72

1. Państwa Członkowskie wyznaczają jeden lub więcej organów, które będą odpowiedzialne za zapewnienie zgodności z regułami wspólnotowymi dotyczącymi sektora wina. Państwa Członkowskie wyznaczają także laboratoria upoważnione do prowadzenia urzędowych analiz w sektorze wina.
2. Państwa Członkowskie informują Komisję o nazwach i adresach tych organów i laboratoriów. Komisja przekazuje te informacje pozostałym Państwom Członkowskim.
3. Komisja ustanawia organ złożony z właściwych urzędników w celu współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich w zakresie kontroli prowadzonych na miejscu w celu zapewnienia jednolitego stosowania zasad w sektorze wina.
4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Zasady te mogą, w szczególności, zawierać przepisy:

- a) mające na celu zapewnienie jednolitego stosowania wspólnotowych przepisów w sektorze wina, w szczególności w odniesieniu do kontroli;
- b) regulujące stosunki między wyznaczonymi organami;
- c) regulujące szczególne procedury finansowe mające na celu usprawnienie kontroli;
- d) regulujące sankcje administracyjne, oraz
- e) regulujące prawa i obowiązki powołanych inspektorów.

Artykuł 73

Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne w celu wykonania niniejszego rozporządzenia. Szczegółowe zasady regulujące przekazywanie informacji, włączając charakter i format informacji, która ma być przekazana, terminy ich przekazywania, jak również przekazywanie zebranych informacji, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75.

Artykuł 74

Ustanawia się Komitet Zarządzający ds. wina (zwany dalej „Komitetem”) składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

Artykuł 75

1. W przypadku gdy procedura ustanowiona w niniejszym artykule ma być zastosowana, przewodniczący przedstawia sprawę Komitetowi z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które mają być podjęte. Komitet wydaje opinię dotyczącą projektu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego stosownie do pilności danej sprawy. Opinia podejmowana jest większością przewidzianą w art. 205 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie waży się w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje środki, które stosuje się natychmiast. Jednakże, jeżeli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu, Komisja powiadamia o nich niezwłocznie Radę. W takim przypadku Komisja może odroczyć stosowanie środków przez nią przyjętych na okres nie dłuższy niż miesiąc od dnia otrzymania powiadomienia.

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, może podjąć inną decyzję w terminie określonym w akapicie drugim.

Artykuł 76

Komitety może badać każdą inną sprawę przedstawioną przez swojego przewodniczącego, z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 77

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się w sposób umożliwiający jednocześnie odpowiednie uwzględnienie celów określonych w art. 33 i 131 Traktatu.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się z uwzględnieniem zobowiązań wynikających z międzynarodowych porozumień zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 78

1. Rozporządzenie (WE) nr 1258/1999 oraz przepisy przyjęte w celu jego wykonania stosuje się do produktów objętych niniejszym rozporządzeniem.
2. Premia, określona w tytule II rozdział II, wsparcie określone w rozdziale III tego tytułu, pomoc określona w tytule III rozdział I, skup oraz wsparcie określone w rozdziale II tego tytułu oraz refundacje określone w tytule VII uważa się za interwencję mającą na celu stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999.
3. Nie naruszając bardziej rygorystycznych przepisów, wsparcie wspólnotowe, które może być przyznane na mocy tytułu III oraz refundacje, które mogą być przyznane na mocy tytułu VII, mogą być przyznawane tylko w odniesieniu do produktów produkowanych we Wspólnocie z winogron zebranych we Wspólnocie.

Artykuł 79

W celu zapobieżenia nadwyżkom wina stołowego i win nadających się do otrzymania wina stołowego, Państwa Członkowskie mogą określić limit plonów wyrażony jako ilość hektolitrow na hektar przekroczenie, którego spowoduje utratę możliwości ubiegania się przez producenta o korzyści przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 80

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 przyjmuje się środki:

- a) ułatwiające przejście od uzgodnień przewidzianych w rozporządzeniach określonych w art. 81 do tych przyjętych przez niniejsze rozporządzenie;
- b) gdzie stosowne, w celu rozwiązania problemów praktycznych. Przy stosowaniu takich środków, jeżeli są one należycie uzasadnione, można odstępować od niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 81

Rozporządzenia (EWG) nr 346/79, (EWG) nr 351/79, (EWG) nr 460/79, (EWG) nr 456/80, (EWG) nr 457/80, (EWG) nr 458/80, (EWG) nr 1873/84, (EWG) nr 895/85, (EWG) nr 822/87, (EWG) nr 823/87, (EWG) nr 1442/88, (EWG) nr 3877/88, (EWG) nr 4252/88, (EWG) nr 2046/89, (EWG) nr 2048/89, (EWG) nr 2389/89, (EWG) nr 2390/89, (EWG) nr 2391/89, (EWG) nr 2392/89, (EWG) nr 3677/89, (EWG) nr 3895/91, (EWG) nr 2332/92 i (EWG) nr 2333/92 tracą moc.

Artykuł 82

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1999 r.

W imieniu Rady

K. - H. FUNKE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

DEFINICJE PRODUKTÓW

Następujące definicje stosuje się do:

- produktów uzyskanych we Wspólnocie z winogron zebranych we Wspólnocie, włączając wina określone w ust. 15 tiret szóste, oraz
- produktów innych niż określone w ust. 3, 4, 5, 6, 7, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 i 24 w przypadku gdy:
  - pochodzą one z państw trzecich, lub
  - są wytwarzane we Wspólnocie z winogron zebranych poza Wspólnotą, o ile ich wyrób jest dozwolony na mocy niniejszego rozporządzenia.

Definicje produktów winiarskich, do których nie stosuje się niniejszego Załącznika przyjmuje się w miarę potrzeby zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, na mocy procedury ustanowionej w art. 75.

1. *Świeże winogrona*: owoce winorośli wykorzystywane do produkcji wina, dojrzałe lub częściowo podsuszone, które mogą być rozgniecione lub wytłoczone przy użyciu zwykłych metod stosowanych w produkcji wina i które mogą samorzutnie wywoływać fermentację alkoholową.
2. *Moszcz gronowy*: produkt ciekły uzyskany naturalnie lub w wyniku procesu fizycznego ze świeżych winogron. Dopuszczalny poziom rzeczywistego stężenia alkoholu moszczu gronowego wynosi nie więcej niż 1% objętościowy.
3. *Moszcz gronowy w trakcie fermentacji*: produkt uzyskany w wyniku fermentacji moszczu gronowego i o rzeczywistym stężeniu alkoholu większym niż 1% objętościowy lecz mniejszym niż trzy piąte całkowitego stężenia alkoholu: jednakże, niektórych gatunkowych win produkowanych w określonych regionach o rzeczywistym stężeniu alkoholu mniejszym niż trzy piąte całkowitego stężenia alkoholu lecz nie mniejszym niż 4,5% objętościowego nie uważa się za moszcz gronowy w trakcie fermentacji.
4. *Moszcz gronowy w trakcie fermentacji otrzymany z suszonych winogron*: produkt uzyskany w wyniku częściowej fermentacji moszczu winogronowego uzyskanego z suszonych winogron, w którym całkowita zawartość cukru przed fermentacją wynosi, co najmniej 272 gramy na litr oraz którego naturalne i rzeczywiste stężenie alkoholu nie może być mniejsze niż 8% objętościowych. Jednakże niektórych wina spełniających te wymogi nie uznaje się za moszcz gronowy w trakcie fermentacji otrzymany z suszonych winogron.

5. *Świeży moszcz gronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu*: produkt, który:

- ma rzeczywiste stężenie alkoholu nie mniejsze niż 12%, ale mniejsze niż 15% objętościowych, oraz
- uzyskiwany jest przez dodanie do niesfermentowanego moszczu gronowego mającego naturalne stężenie alkoholu nie mniejsze niż 8,5% objętościowego i otrzymywanego wyłącznie z odmian winorośli określonych w art. 42 ust. 5:
  - neutralnego alkoholu pochodzenia winnego, włączając alkohol uzyskany z destylacji suszonych winogron, o rzeczywistym stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 95% objętościowych, lub
  - nierektyfikowanego produktu pozyskanego z destylacji wina i mającego rzeczywiste stężenie alkoholu nie mniejsze niż 52% i nie większe niż 80% objętościowych.

6. *Zagęszczony moszcz gronowy*: niekarmelizowany moszcz gronowy, który:

- uzyskiwany jest w wyniku częściowej dehydratacji moszczu gronowego przeprowadzanej zatwierdzonymi metodami innymi niż przez bezpośrednie nagrzewanie w taki sposób, że wskazania refraktometru, użytego zgodnie z zalecaną metodą, w temperaturze 20 °C są nie niższe niż 50,9%;
- otrzymany wyłącznie z odmian winorośli, określonych w art. 42 ust. 5;
- otrzymany z moszczu gronowego posiadającego, co najmniej minimalne naturalne stężenie alkoholu w % objętościowych ustanowione dla strefy uprawy winorośli, w której winogrona zostały zebrane.

Dopuszczalne rzeczywiste stężenie alkoholu zagęszczonego moszczu gronowego wynosi nie więcej niż 1% objętościowy.

7. *Rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy*: produkt nieskarmelizowany, ciekły, który:

- uzyskiwany jest w wyniku częściowej dehydratacji moszczu gronowego przeprowadzanej zatwierdzonymi metodami innymi niż przez bezpośrednie nagrzewanie w taki sposób, że wskazania refraktometru, użytego zgodnie z zalecaną metodą, w temperaturze 20 °C są nie niższe niż 61,7%;
- poddany został zatwierdzonym procesom odkwaszenia i usunięcia wszystkich innych składników poza cukrem;
- posiada następujące właściwości:

- pH nie wyższe niż 5 po rozcieńczeniu do 25° Brix,
  - gęstość optyczna nie większa niż 0,100 po rozcieńczeniu moszczu gronowego do 25° Brix przy długości fali świetlnej 425 nm oraz przy grubości warstwy 1 cm,
  - zawartość sacharozy niewykrywalna metodą analizy, która zostanie określona,
  - liczba związków fenolowych (liczba Folin - Ciocalteu) nie wyższa niż 6,00 po rozcieńczeniu do 25° Brix,
  - dająca się miareczkować kwasowość nie wyższa niż 15 milirównoważników na kilogram cukrów ogółem,
  - zawartość dwutlenku siarki nie wyższa niż 25 miligramów na kilogram cukrów ogółem,
  - zawartość kationów ogółem nie wyższa niż 8 milirównoważników na kilogram cukrów ogółem,
  - przewodność elektryczna właściwa nie wyższa niż 120 mikroSiemensów (mS) na centymetr przy rozcieńczeniu do 25° Brix,
  - zawartość hydroxymetylfurfuralu nie wyższa niż 25 miligramów na kilogram cukrów ogółem,
  - zawiera mezoinozytol,
- uzyskiwany jest wyłącznie z odmian winorośli określonych w art. 42 ust. 5,
  - jest otrzymywany z moszczu gronowego posiadającego, co najmniej minimalne stężenie alkoholu w % objętościowych ustanowione dla strefy uprawy winorośli, w której winogrona zostały zebrane.

Dopuszczalne rzeczywiste stężenie alkoholu rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego wynosi nie więcej niż 1% objętościowy.

8. *Sok winogronowy*: niesfermentowany, lecz podlegający fermentacji ciekły produkt uzyskany w wyniku odpowiednich procesów umożliwiających osiągnięcie przydatności do spożycia w takim stanie; może być uzyskany:

- a) ze świeżych winogron lub moszczu gronowego, oraz
- b) w wyniku odtworzenia:

- z zagęszczonego moszczu gronowego; lub
- z zagęszczonego soku winogronowego.

Dopuszczalne rzeczywiste stężenie alkoholu soku winogronowego wynosi nie więcej niż 1% objętościowy.

9. *Zagęszczony sok winogronowy*: nieskarmelizowany sok z winogron uzyskiwany w wyniku częściowej dehydratacji soku winogronowego przeprowadzanej zatwierdzoną metodą inną niż przez bezpośrednie nagrzewanie w taki sposób, że wskazania refraktometru, użytego zgodnie z zalecaną metodą, w temperaturze 20 °C są nie niższe niż 50,9%;

Dopuszczalne rzeczywiste stężenie alkoholu zagęszczonego soku winogronowego wynosi nie więcej niż 1% objętościowy.

10. *Wino*: produkt uzyskiwany wyłącznie w wyniku częściowej lub całkowitej fermentacji alkoholu świeżych winogron, rozgniecionych lub nie, lub moszczu gronowego.
11. *Młode wino jeszcze w trakcie fermentacji*: wino, w którym fermentacja nie została jeszcze zakończona i które nie jest jeszcze odseparowane od własnego osadu.
12. *Wino nadające się do otrzymania wina stołowego*: wino, które:
  - jest otrzymywane wyłącznie z odmian winorośli określonych w art. 42 ust. 5;
  - jest produkowane we Wspólnocie, oraz
  - ma, co najmniej minimalne stężenie alkoholu w % objętościowych ustanowione dla strefy uprawy winorośli, w której zostało wyprodukowane.
13. *Wino stołowe*: wino inne niż gatunkowe wino produkowane w określonych regionach, które:
  - jest otrzymywane wyłącznie z odmian winorośli określonych w art. 42 ust. 5;
  - jest produkowane we Wspólnocie;
  - posiada, przy ewentualnym zastosowaniu procesów określonych w załączniku V pkt D, rzeczywiste stężenie alkoholu nie mniejsze niż 8,5% objętościowych, pod warunkiem, że było wyprodukowane wyłącznie z winogron zebranych w strefach A i B uprawy winorośli i nie mniejsze niż 9% objętościowych w innych strefach uprawy winorośli oraz całkowite stężenie alkoholu nie większe niż 15% objętościowych;
  - jest przedmiotem odstępstw, które mogą być przyjęte, ma całkowitą zawartość

kwasowości, wyrażoną jako kwas winowy, nie mniejszą niż 3,5 gramów na litr lub 46,6 milirównoważników na litr.

Jednakże w przypadku win pochodzących z niektórych obszarów uprawy winorośli, które zostaną określone, które były wyprodukowane bez zastosowania środków wzmacniających, górny limit całkowitego stężenia alkoholu może być zwiększony do 20% objętościowych.

Wino stołowe „Retsina” jest to wino stołowe produkowane wyłącznie na obszarze geograficznym Grecji przy użyciu moszczu gronowego poddanego obróbce przy stosowaniu której użyto żywicy z sosny Aleppo. Używanie żywicy sosny Aleppo jest dozwolone wyłącznie w celu uzyskania wina stołowego typu „retsina”, na warunkach ustanowionych w odpowiednich greckich przepisach.

14. *Wino likierowe*: produkt:

A. Posiadający:

- rzeczywiste stężenie alkoholu nie mniejsze niż 15% i nie większe niż 22% objętościowych;
- całkowite stężenie alkoholu nie mniejsze niż 17,5% objętościowych, z wyjątkiem niektórych gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach (gatunkowe wina likierowe produkowane w określonych regionach) znajdujące się w wykazie, który zostanie sporządzony;

B. otrzymany:

a) z:

- moszczu gronowego w trakcie fermentacji; lub
- wina; lub
- połączenia powyżej wymienionych produktów; lub
- w przypadku niektórych gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach, które zostaną określone, moszczu gronowego lub jego mieszanki z winem,

w przypadku wszystkich tych produktów wymaga się, w odniesieniu do win likierowych i gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach, aby:

- otrzymane były z odmian winorośli, które zostaną wyselekcjonowane

z odmian określonych w art. 42 ust. 5; oraz

- z wyjątkiem niektórych gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach znajdujących się w wykazie, który zostanie sporządzony, posiadają początkowe naturalne stężenie alkoholu nie mniejsze niż 12% objętościowych;

b) oraz przez dodanie:

(i) oddzielnie lub w połączeniu:

- neutralnego alkoholu pochodzenia winnego, włączając alkohol wyprodukowany w wyniku destylacji suszonych winogron mający rzeczywiste stężenie alkoholu nie mniejsze niż 96% objętościowych;
- wina lub destylatu z suszonych winogron o rzeczywistym stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 52% i nie większym niż 86% objętościowych;

(ii) w miarę potrzeby, jednego lub większej liczby produktów:

- zagęszczonego moszczu gronowego;
- połączenia jednego z produktów określonych w (i) z moszczem gronowym określonym w lit. a) tiret pierwsze i czwarte;

(iii) w odniesieniu do niektórych gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach znajdujących się w wykazie, który zostanie sporządzony:

- produktów wymienionych w (i), oddzielnie albo w połączeniu; lub
- jednego lub więcej następujących produktów:
  - alkoholu winnego lub alkoholu z suszonych winogron o rzeczywistym stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 95% i nie większym niż 96% objętościowych;
  - spirytusu destylowanego z wina lub z wytlóków winogronowych o rzeczywistym stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 52% i nie większym niż 86% objętościowych;
  - spirytusu destylowanego z suszonych winogron o

rzeczywistym stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 52% i
mniejszym niż 94,5% objętościowe;

- w miarę potrzeby, jednego lub więcej produktów:
  - częściowo sfermentowanego moszczu gronowego otrzymanego z suszonych winogron;
  - zagęszczonego moszczu gronowego otrzymanego przez działanie bezpośredniego nagrzewania, zgodnego, z wyjątkiem tej operacji, z definicją zagęszczonego moszczu gronowego;
  - zagęszczonego moszczu gronowego;
  - połączenia jednego lub więcej produktów wymienionych w tiret drugim z moszczem gronowym określonym w lit. a) tiret pierwsze i czwarte.

15. *Wina musujące*: z zastrzeżeniem odstępstwa przewidzianego w art. 44 ust. 3, produkt otrzymany w wyniku pierwszej albo wtórnej fermentacji alkoholu:

- świeżych winogron;
- moszczu gronowego;
- wina,

nadający się do otrzymywania wina stołowego;

- wina stołowego;
- gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach,
- win przywożonych, znajdujących się w wykazie, który zostanie sporządzony, z odmian winorośli i stref uprawy winorośli, posiadających właściwości, dzięki którym można odróżnić je od win wspólnotowych,

który przy otwarciu zbiornika wydzielają dwutlenek węgla pochodzący wyłącznie z procesu fermentacji o ciśnieniu, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze, wynoszącym nie mniej niż 3 bary w zamkniętym zbiorniku w temperaturze 20 _C.

16. *Wino musujące gazowane*: produkt:

- otrzymywany z wina stołowego;

- wydzielający, przy otwarciu zbiornika, dwutlenek węgla pochodzący całkowicie lub częściowo z dodania do tego gazu; oraz
- o ciśnieniu, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze, wynoszącym nie mniej niż 3 bary w zamkniętym zbiorniku w temperaturze 20 °C.

17. *Wina półmusujące*: produkt:

- otrzymany z wina stołowego, gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach lub produktów nadających się do otrzymania wina stołowego lub gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach pod warunkiem, że takie wino lub produkty mają całkowite stężenie alkoholu nie mniejsze niż 9% objętościowych;
- o rzeczywistym stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 7% objętościowych;
- o ciśnieniu, spowodowanym obecnością endogennego dwutlenku węgla w roztworze, wynoszącym nie mniej niż 1 bar i nie więcej niż 2,5 bara w temperaturze 20 °C w zamkniętych zbiornikach;
- pakowany w zbiorniki sześćdziesięciolitrowe lub mniejsze.

18. *Wino półmusujące gazowane*: produkt:

- otrzymywany z wina stołowego, gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach lub produktów nadających się do otrzymania wina stołowego lub gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach;
- o rzeczywistym stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 7% objętościowych i całkowitym stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 9% objętościowych;
- o ciśnieniu wynoszącym nie mniej niż 1 bar i nie więcej niż 2,5 bara w temperaturze 20 °C w zamkniętych zbiornikach, spowodowanym obecnością w roztworze całkowicie lub częściowo dodanego dwutlenku węgla;
- pakowany w zbiorniki sześćdziesięciolitrowe lub mniejsze.

19. *Ocet winny*: ocet, który:

- jest otrzymywany wyłącznie w wyniku fermentacji octowej wina; oraz
- posiada kwasowość ogólną nie niższą niż 60 gramów na litr, wyrażoną jako kwas octowy.

20. *Drożdżowy osad winiarski*: pozostałość osadzająca się w naczyniach z winem po zakończeniu fermentacji podczas składowania lub po zakończeniu zatwierdzonego procesu technologicznego oraz pozostałość powstała po filtracji lub odwirowaniu tego produktu.

Za drożdżowy osad winiarski uważa się także:

- pozostałość osadzającą się w naczyniach z moszczami gronowymi podczas jego składowania lub po zakończeniu zatwierdzonego procesu technologicznego;
  - pozostałość otrzymaną po filtracji lub odwirowaniu tego produktu.
21. *Wytłoki winogronowe*: pozostałości powstałe w wyniku tłoczenia świeżych winogron sfermentowane lub niesfermentowane.

22. *Piquette*: produkt otrzymany:

- w wyniku fermentacji niepoddanych obróbce wytlóków winogronowych tłoczonych w wodzie; lub
- poprzez ługowanie w wodzie sfermentowanych wytlóków winogronowych.

23. *Wino wzmocnione do destylacji*: produkt:

- o rzeczywistym stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 18% i nie większym niż 24% objętościowe;
- otrzymywany wyłącznie przez dodanie do wina niezawierającego resztkowego cukru nierекtyfikowanego produktu otrzymanego w wyniku destylacji wina i o maksymalnym rzeczywistym stężeniu alkoholu wynoszącym 86% objętościowych; oraz
- o maksymalnej kwasowości lotnej wynoszącej 1,5 grama na litr wyrażoną jako kwas octowy.

24. *Wino z przejrzałych winogron*: produkt:

- produkowany we Wspólnocie, bez wzmacniania, z winogron zebranych we Wspólnocie, pochodzących z odmian winorośli określonych w art. 42 ust. 5 i które znajdują się w wykazie, który zostanie sporządzony;
- o naturalnym stężeniu alkoholu większym niż 15% objętościowych;
- o całkowitym stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 16% objętościowych i rzeczywistym stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 12% objętościowych.; oraz

Państwa Członkowskie mogą ustalić okres dojrzewania tego produktu.

ZAŁĄCZNIK II

STĘŻENIE ALKOHOLU

1. *Rzeczywiste stężenie alkoholu w % objętościowych* oznacza liczbę jednostek objętości czystego alkoholu zawartą, w temperaturze 20 °C, w 100 jednostkach objętości produktu w tej samej temperaturze.
2. *Potencjalne stężenie alkoholu w % objętościowych* oznacza liczbę jednostek objętości czystego alkoholu, w temperaturze 20 °C, którą można wyprodukować na drodze całkowitej fermentacji alkoholu cukrów zawartych w 100 jednostkach objętości produktu w tej samej temperaturze.
3. *Całkowite stężenie alkoholu w % objętościowych* oznacza sumę rzeczywistego i potencjalnego stężenia alkoholu % objętościowych.
4. *Naturalne stężenie alkoholu w % objętościowych* oznacza całkowite stężenie alkoholu w % objętościowych produktu mierzone przed wzmocnieniem.
5. *Rzeczywiste stężenie alkoholu na masę* oznacza liczbę kilogramów czystego alkoholu zawartą w 100 kilogramach produktu.
6. *Potencjalne stężenie alkoholu na masę* oznacza liczbę kilogramów czystego alkoholu, którą można wyprodukować na drodze całkowitej fermentacji alkoholu cukrów zawartych w 100 kilogramach produktu.
7. *Całkowite stężenie alkoholu na masę* oznacza sumę rzeczywistego i potencjalnego stężenia alkoholu w % objętościowych.

ZAŁĄCZNIK III

STREFY UPRAWY WINOROŚLI

1. Strefa A uprawy winorośli obejmuje:
  - a) w Niemczech: obszary przeznaczone pod uprawę winorośli inne niż objęte strefą B uprawy winorośli;
  - b) w Luksemburgu: luksemburski region uprawy winorośli;
  - c) w Belgii, Niderlandach, Danii, Irlandii, Szwecji i Zjednoczonym Królestwie: obszary uprawy winorośli w tych krajach.
2. Strefa B uprawy winorośli obejmuje:
  - a) w Niemczech, obszary przeznaczone pod uprawę winorośli położone w regionie Baden;
  - b) we Francji, obszary przeznaczone pod uprawę winorośli położone się w departamentach niewymienionych w niniejszym Załączniku oraz położone w następujących departamentach:
    - ☐ w Alzacji: Bas - Rhin, Haut - Rhin;
    - ☐ w Lotaryngii: Meurthe - et - Moselle, Meuse, Moselle, Vosges;
    - ☐ w Szampanii: Aisne, Aube, Marne, Haute - Marne, Seine - et - Marne;
    - ☐ w Jurze: Ain, Doubs, Jura, Haute - Saone;
    - ☐ w Sabaudii: Savoie, Haute - Savoie, Is_re (Commune de Chapareillan);
    - ☐ w Val de Loire: Cher, Deux - S_vres, Indre, Indre - et - Loire, Loir - et - Cher, Loire - Atlantique, Loiret, Maine - et - Loire, Sarthe, Vendee oraz obszary przeznaczone pod uprawę winorośli w okręgu Cosne - sur - Loire departamentu Ni_vre.
  - c) w Austrii: austriacki obszar uprawy winorośli.
3. Strefa C 1 a) obejmuje obszar przeznaczony pod uprawę winorośli:
  - a) we Francji:
    - ☐ w następujących departamentach: Allier, Alpes – de – Haute - Provence, Hautes - Alpes, Alpes - Maritimes, Ari_ge, Aveyron, Cantal, Charente, Charente - Maritime, Corr_ze, Côte - d'Or, Dordogne, Haute - Garonne,

Gers, Gironde, Is_re (z wyjątkiem okręgu Chapareillan), Landes, Loire, Haute - Loire, Lot, Lot – et - Garonne, Loz_re, Ni_vre (z wyjątkiem departamentu Cosne – sur - Loire), Puy – de - Dôme, Pyrénées - Atlantiques, Hautes - Pyrénées, Rhône, Saône – et - Loire, Tarn, Tarn – et - Garonne, Haute - Vienne, Yonne;

☐ w okręgach Valence i Die i w departamencie Drôme (z wyjątkiem kantonów Dieulefit, Loriol, Marsanne i Montélimar);

☐ w departamencie Ard_che w okręgu Tournon i kantonach Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat – sous - Bauzon, PrVs, Saint - Etienne de Lugdar_s, Saint - Pierreville, Valgorge i la Voulte – sur - Rhône;

- b) w Hiszpanii, w prowincjach Asturia, Cantabria, Guipúzcoa, La Coruña i Vizcaya;
  - c) w Portugalii, w tej części regionu Norte, który odpowiada określonemu obszarowi „Vinho Verde”, a także „Concelhos de Bombarral, Laurinh_, Mafra e Torres Vedras” (z wyjątkiem „Freguesias da Carvoeira e Doris Portos”) należących do „Regiao viticola da Extremadura”.
4. We Włoszech strefa C 1 b) uprawy winorośli obejmuje obszary przeznaczone pod uprawę winorośli w regionie Valle d'Aosta i prowincjach Sondrio, Bolzano, Trento i Belluno.
5. Strefa C II uprawy winorośli obejmuje:
- a) we Francji, obszary przeznaczone pod uprawę winorośli:
    - ☐ w następujących departamentach: Aude, Bouches – du - Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées - Orientales (z wyjątkiem kantonów Olette and Arles – sur - Tech), Vaucluse;
    - ☐ w części departamentu Var graniczącego na południu z północną granicą okręgów administracyjnych Evenos, le Beausset, Solli_s - Toucas, Cuers, Puget - Ville, Collobri_res, La Garde - Freinet, Pland – de – la - Tour i Sainte - Maxime;
    - ☐ w okręgu Nyons i kantonach Dieulefit, Loriol, Marsanne i Montelimar w departamencie Drôme;
    - ☐ w tych częściach departamentu Ard_che niewymienionych w pkt 3 lit. a);
  - b) we Włoszech, obszary przeznaczone pod uprawę winorośli w następujących regionach: Abruzzi, Campagna, Emilia - Romagna, Friuli - Venezia, Giulia, Lazio, Liguria, Lombardy z wyjątkiem prowincji Sondrio, Marche, Molise, Piedmont, Tuscany, Umbria Veneto z wyjątkiem prowincji Belluno, włączając wyspy

należące do tych regionów takie, jak Elba oraz inne wyspy archipelagu Tuscan, wyspy Pronziane, Capri i Ischia;

c) w Hiszpanii, obszary przeznaczone pod uprawę winorośli:

☐ w następujących prowincjach:

☐ Lugo, Orense, Pontevedra,

☐ Ávila (z wyjątkiem okręgów administracyjnych, które odpowiadają określonemu winu „comarca” w Cebreros), Burgoa, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,

☐ La Rioja,

☐ Álava,

☐ Navarra,

☐ Huesca,

☐ Barcelona, Gerona, Lérida;

☐ w tej części prowincji Zaragoza, która jest położona na północ od rzeki Ebro;

☐ w tych okręgach administracyjnych prowincji Tarragona, które należą do Penedés zarejestrowanego miejsca pochodzenia.

☐ w tej części prowincji Tarragona, która odpowiada określonemu winu „comarca” w Conca de Barberá.

6. W Grecji, strefa C III a) obejmuje obszar przeznaczony pod uprawę winorośli w następujących jednostkach administracyjnych: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Achaca, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khandia, Rethimni, Samos, Lasithi i wyspa Thiara (Santorini).

7. Strefa C III b) uprawy winorośli obejmuje:

a) we Francji, obszary przeznaczone pod uprawę winorośli:

☐ w departamentach Corsica;

☐ w tej części departamentu Var, która położona jest między morzem a granicą jednostek administracyjnych (które są także objęte) Evenos, Le Beausset, Solli_s - Toucas, Cuers, Puget - Ville, Collobri_res, La Grande - Freinet,

Plan - de - la - Tour i Sainte Maxime;

□ w kantonach Olette i Arles - sur - Tech w departamencie Pyrénées - Orientales;

- b) we Włoszech, obszary przeznaczone pod uprawę winorośli w następujących regionach: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia i Sicily, włączając wyspy należące do tych regionów takie, jak Pantelleria i Lipari, Egadi oraz wyspy Pelegian;
  - c) w Grecji, obszary przeznaczone pod uprawę winorośli niewymienione w pkt 6;
  - d) w Hiszpanii, obszary przeznaczone pod uprawę winorośli niewymienione w pkt 3 lit. b) lub pkt 5 lit. c);
  - e) w Portugalii, obszary przeznaczone pod uprawę winorośli w regionach nieobjętych strefą C I a) uprawy winorośli.
- 8 . Wytyczenie granic terytoriów podlegających jednostkom administracyjnym wymienionym w niniejszym załączniku wynika z przepisów krajowych, które weszły w życie dnia 15 grudnia 1981 r., oraz dla Hiszpanii, z przepisów krajowych, które weszły w życie dnia 1 marca 1986 r., natomiast dla Portugalii, z przepisów krajowych, które weszły w życie dnia 1 marca 1998 r.

ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ DOZWOLONYCH PROCESÓW I PRAKTYK ENOLOGICZNYCH

- 1 Procesy i praktyki enologiczne, które mogą być stosowane do świeżych winogron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w trakcie fermentacji, moszczu gronowego w trakcie fermentacji osiągniętego przez ekstrakcję z suszonych winogron, zagęszczonego moszczu gronowego oraz młodego wina w trakcie fermentacji:
  - a) napowietrzanie lub dodawanie tlenu;
  - b) obróbka termiczna;
  - c) odwirowywanie oraz filtracja, z użyciem lub bez użycia obojętnego odczynnika filtrującego, pod warunkiem, że w produktach poddanych takiej obróbce nie pozostaną resztki czynnika filtrującego;
  - d) użycie dwutlenku węgla, argonu lub azotu, pojedynczo lub razem, wyłącznie w celu stworzenia obojętnej atmosfery oraz w obróbce produktu bez dostępu powietrza;
  - e) użycie drożdży w procesie produkcji wina;
  - f) zastosowanie jednej lub więcej następujących praktyk mających na celu rozwój drożdży;
    - dodanie fosforanu diamonu lub siarczanu amonu w ramach pewnych ograniczeń,
    - dodanie siarczanu amonu lub disiarczynu amonu w ramach pewnych ograniczeń,
    - dodanie chlorowodorku tiaminy w ramach pewnych ograniczeń;
  - g) użycie dwutlenku siarki, wodorosiarczynu potasu lub metasiarczynu potasu, które mogą być również nazywane disiarczynem potasu lub pirosiarczynem potasu;
  - h) eliminacja dwutlenku siarki dokonywana metodami fizycznych;
  - i) obróbka białego moszczu oraz młodego białego wina jeszcze w trakcie fermentacji węglem drzewnym do celów enologicznych, w ramach pewnych ograniczeń;
  - j) oczyszczenie przy użyciu jednej lub więcej substancji do celów enologicznych, takich jak:

- żelatyna spożywcza,
  - karuk,
  - kazeina oraz kazeinian potasu,
  - albumina jaja kurzego i/lub albumina mleka,
  - bentonit,
  - dwutlenek krzemu w postaci żelu lub zawiesiny koloidalnej,
  - kaolin,
  - tanina,
  - enzymy pektynolityczne,
  - enzymatyczne preparaty betaglukanazy, na warunkach, które zostaną określone;
- k) użycie kwasu sorbowego lub sorbinianu potasu;
- l) użycie kwasu winowego do zakwaszenia, na warunkach ustanowionych w załączniku V pkt E i G;
- m) użycie jednej lub więcej substancji do odkwaszenia, na warunkach ustanowionych w załączniku V pkt E i G:
- neutralnego winianu potasu,
  - wodorowęglanu potasu,
  - węglanu wapnia, który może zawierać niewielkie ilości podwójnej soli wapniowej kwasów winowego L(+) oraz jabłkowego L(-),
  - winian wapnia,
  - kwas winowy, na warunkach, które zostaną określone,
  - jednorodnego preparatu w stanie rozpylonym, składającego się w równych częściach z kwasu winowego oraz węglanu wapniowego;
- n) użycie żywicy z sosny Aleppo, na warunkach, które zostaną ustanowione;
- o) użycie preparatów wykonanych ze ścian komórkowych drożdży, w ramach

pewnych ograniczeń;

- p) użycie poliwinylpolipirolidonu w ramach pewnych ograniczeń i na warunkach, które zostaną ustanowione;
  - q) użycie bakterii mlekowych w zawiesinie winnej według na warunkach, które zostaną ustanowione;
  - r) dodanie lizozymu w ramach pewnych ograniczeń i na warunkach, które zostaną ustanowione.
2. Enologiczne praktyki i procesy, które mogą być stosowane do moszczu gronowego przeznaczonego do produkcji rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego:
- a) napowietrzanie;
  - b) obróbka termiczna;
  - c) odwirowywanie oraz filtracja, z użyciem lub bez użycia obojętnego odczynnika filtrującego, pod warunkiem, że w produktach poddanych takiej obróbce nie pozostaną resztki czynnika filtrującego;
  - d) użycie dwutlenku siarki, wodorosiarczynu potasu lub metasiarczynu potasu, które mogą być również nazywane disiarczynem potasu lub pirosiarczynem potasu;
  - e) eliminacja dwutlenku siarki dokonywana metodami fizycznych;
  - f) obróbka węglem drzewnym w celach enologicznych;
  - g) użycie węgla wapnia, który może zawierać niewielkie ilości podwójnej soli wapniowej kwasów winowego L(+) oraz jabłkowego L(-);
  - h) użycie żywicznej wymiany jonowej na warunkach, które zostaną ustanowione.
3. Procesy i praktyki enologiczne, które mogą być stosowane do moszczu gronowego w trakcie fermentacji, przeznaczonego do bezpośredniej spożycia przez ludzi, wina nadającego się do produkcji wina stołowego, wina stołowego, wina musującego, wina musującego gazowanego, wina półmusującego, wina półmusującego gazowanego, wina likierowego oraz gatunkowych win produkowanych w określonych regionach:
- a) użycie w winach wytrawnych, w ilości nie przekraczającej 5%, świeżych drożdżowych osadów winiarskich, które są zdrowe i nierozcieńczone oraz zawierają drożdże pozostałe z ostatniej produkcji win wytrawnych;
  - b) napowietrzanie oraz barbotaż przy użyciu argonu lub azotu;

- c) obróbka termiczna;
- d) odwirowywanie oraz filtracja, z użyciem lub bez użycia obojętnego odczynnika filtrującego, pod warunkiem, że w produktach poddanych takiej obróbce nie pozostaną resztki czynnika filtrującego;
- e) użycie dwutlenku węgla, argonu lub azotu, pojedynczo lub razem, wyłącznie w celu stworzenia obojętnej atmosfery oraz w obróbce produktu bez dostępu powietrza;
- f) dodanie dwutlenku węgla, w ramach pewnych ograniczeń;
- g) użycie, na warunkach ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, dwutlenku siarki, wodorosiarczynu potasu lub metasiarczynu potasu, które mogą być również nazywane disiarczynem potasu lub pirosiarczynem potasu;
- h) użycie kwasu sorbowego lub sorbinianu potasu, pod warunkiem, że ostateczna zawartość kwasu sorbowego w produkcie przeznaczonym do bezpośredniego spożycia przez ludzi, w chwili jego wprowadzania do obrotu, nie przekracza 200 mg/l;
- i) dodanie kwasu L - askorbinowego, w ramach pewnych ograniczeń;
- j) dodanie kwasu cytrynowego, w celach stabilizacyjnych, w ramach pewnych ograniczeń;
- k) użycie kwasu winowego w celu zakwaszenia, na warunkach ustanowionych w załączniku V pkt E i G;
- l) użycie jednej lub więcej substancji do odkwaszenia, na warunkach ustanowionych w załączniku V pkt E i G:
  - neutralnego winianu potasu,
  - wodorowęglanu potasu,
  - węglanu wapnia, który może zawierać niewielkie ilości podwójnej soli wapniowej kwasów winowego L(+) oraz jabłkowego L(-),
  - winian wapnia,
  - kwas winowy, na warunkach, które zostaną ustanowione,
  - jednorodnego preparatu w stanie rozpylonym, składającego się w równych częściach z kwasu winowego oraz węglanu wapniowego;

- m) oczyszczenie przy użyciu jednej lub więcej substancji do celów enologicznych, takich jak:
- żelatyna spożywcza,
  - karuk,
  - kazeina oraz kazeinian potasu,
  - albumina jaja kurzego i/lub albumina mleka,
  - bentonit,
  - dwutlenek krzemu w postaci żelu lub zawiesiny koloidalnej,
  - kaolin,
  - enzymatyczny preparaty betaglukazany, na warunkach, które zostaną ustanowione;
- n) dodanie taniny;
- o) obróbka węglem drzewnym w celach enologicznych;
- p) obróbka, na warunkach, które zostaną ustanowione:
- moszczu gronowego w trakcie fermentacji, przeznaczonego do bezpośredniego spożycia przez ludzi, win białych oraz różowych przy użyciu żelazocyjanku potasu,
  - win czerwonych przy użyciu żelazocyjanku potasu lub fitinianu wapnia;
- q) dodatek kwasu metawinowego, w ramach pewnych ograniczeń;
- r) użycie akacji;
- s) użycie kwasu DL - winowego, zwanego również kwasem gronowym, lub jego neutralnej soli potasowej w celu wytrącenia nadmiaru wapnia, na warunkach, które zostaną ustanowione;
- t) użycie, do produkcji win musujących, otrzymywanych poprzez fermentację w butelce i przy użyciu osadów oddzielonych przez odlewanie:
- alginianu wapnia,

lub

- alginianu potasu.
- ta) użycie drożdży, stosowanych w produkcji wina, wytrawnego lub w zawiesinie winnej, do produkcji wina musującego;
- tb) dodanie, w produkcji wina musującego, tiaminy oraz soli amonowych do wina podstawowego, w celu wsparcia rozwoju drożdży, pod następującymi warunkami:
- dla soli odżywczych, fosforanu diamonu, w ramach pewnych ograniczeń,
  - dla czynników wzrostowych, tiaminy w formie chlorowodoru tiaminy, w ramach pewnych ograniczeń;
- u) użycie dysków z czystą parafiną, zaimpregnowanych izotiocyanianem allilu w celu wytworzenia sterylnej atmosfery, wyłącznie w tych Państwach Członkowskich, w których jest to metoda tradycyjna i tylko w przypadku, gdy jej stosowanie nie jest zabronione przez prawo krajowe, pod warunkiem, że wspomniane dyski będą stosowane tylko w opakowaniach o pojemności większej niż 20 litrów oraz bez ilości śladowych izotiocyanianu allilu w winie;
- v) dodanie, w celu wytrącenia kamienia winnego
- dwuwinianu potasu
  - winianu wapnia, w ramach pewnych ograniczeń i na warunkach, które zostaną ustanowione;
- w) użycie siarczynu miedzi w celu wyeliminowania nieodpowiedniego smaku lub zapachu wina, w ramach pewnych ograniczeń;
- x) użycie preparatów wykonanych ze ścian komórkowych drożdży, w ramach pewnych ograniczeń;
- y) użycie poliwinylpolipirolidonu w ramach pewnych ograniczeń i na warunkach, które zostaną określone;
- z) użycie bakterii fermentacji mlekowej w zawiesinie winnej na warunkach, które zostaną ustanowione;
- za) dodanie karmelu, w rozumieniu dyrektywy 94/36/WE Parlamentu Europejskiej i Rady z dnia 30 czerwca 1994 r., w sprawie barwników używanych w środkach spożywczych⁵⁵, w celu wzmocnienia koloru win likierowych oraz win

---

⁵⁵ Dz.U. L 237 z 10.09.1994, str. 13.

likierowych produkowanych w określonych regionach;

- zb) dodanie lizozymu w ramach pewnych ograniczeń i na warunkach, które zostaną określone.
4. Procesy i praktyki enologiczne, które mogą być stosowane do produktów, określonych w zdaniu wstępnym do ust. 3, wyłącznie na warunkach, które zostaną określone:
- a) dodanie tlenu;
  - b) zastosowanie elektrodializy w celu zapewnienia stabilizacji winnej wina;
  - c) zastosowanie ureazy w celu zmniejszenia poziomu mocznika w winie.

ZAŁĄCZNIK V

OGRANICZENIA I WARUNKI STOSOWANIA NIEKTÓRYCH PRAKTYK ENOLOGICZNYCH

A. Zawartość dwutlenku siarki

1. Łączna zawartość dwutlenku siarki w winach, innych niż wina musujące oraz wina likierowe, nie może przekroczyć w chwili wprowadzania produktów do obrotu do bezpośredniego spożycia przez ludzi:
  - a) 160 miligramów na litr, w przypadku win czerwonych; oraz
  - b) 210 miligramów na litr, w przypadku win białych oraz różowych.
2. Nie naruszając przepisów ust. 1 lit. a) i b), maksymalna zawartość dwutlenku siarki może być zwiększona, w odniesieniu do win ze szczątkową zawartością cukru, wyrażonego jako cukier inwertowany, o nie mniej niż 5 gramów na litr, do poziomu:
  - a) 210 miligramów na litr, w przypadku win czerwonych, oraz 260 miligramów na litr, w przypadku win białych oraz różowych;
  - b) 300 miligramów na litr, w przypadku:
    - win, które zgodnie z przepisami wspólnotowymi mogą być określane jako „Spätlese”;
    - białych gatunkowych win produkowanych w określonych regionach, w odniesieniu do których można używać zarejestrowanych oznaczeń pochodzenia: Bordeaux supérieur, Graves de Vayres, Côtes de Bordeaux, St Macaire, Premi_re Côtes de Bordeaux, Ste - Foy Bordeaux, Côtes de Bergerac (z załączeniem lub bez załączenia określenia „Côtes de Saussignac”). Haut Montravel, Côtes de Montravel and Rosette;
    - białych gatunkowych win produkowanych w określonych regionach, w odniesieniu do których można używać oznaczeń pochodzenia: Allela, La Mancha, Navarra, Penedés, Rioja, Rueda, Tarragona oraz Valencia;
    - białych gatunkowych win produkowanych w określonych regionach, pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa, opisanych i zaprezentowanych zgodnie z brytyjskim ustawodawstwem poprzez użycie terminu „botrytis”, lub inne równoważnych terminów, takich jak: „noble harvest”, „noble late harvested” lub „special late

harvested”;

- c) 350 miligramów na litr, w przypadku win, w odniesieniu do których można stosować oznaczenie „Auslese” zgodnie z przepisami wspólnotowymi oraz białych win określanych jako „wysokogatunkowe wina określonego pochodzenia” zgodnie z rumuńskim ustawodawstwem i w odniesieniu do których można używać następujących nazw: Murfatlar, Cotnari, Tîrnave, Pietroasele, Valea Calugareasca które mogą być;
  - d) 400 miligramów na litr, w przypadku win, w odniesieniu do których można używać oznaczeń: „Beerenauslese”, „Ausbruch”, „Ausbruchwein” oraz „Trockenbeerenauslese” i „Eiswein”, zgodnie z przepisami wspólnotowymi oraz w przypadku białych gatunkowych win produkowanych w określonych regionach, w odniesieniu do których można używać zarejestrowanych oznaczeń pochodzenia: Sauternes, Barsac, Cadillac, Cérons, Loupiac, Sainte - Croix - du - Mont, Monbazillac, Bonnezeaux, Quarts de Chaume, Coteaux du Layon, Coteaux de l’Aubance, Graves Supérieures oraz Juran_on.
3. Jeżeli z powodu warunków klimatycznych zaszła taka konieczność, można podjąć decyzję, że zainteresowane Państwo Członkowskie mogą, w niektórych wspólnotowych strefach uprawy winorośli, zezwolić, aby najwyższe dopuszczalne poziomy zawartości dwutlenku siarki w winie, produkowanym na ich terytorium, wynoszące mniej niż 300 miligramów na litr, określone w tym punkcie, zostały zwiększone o maksymalnie 40 miligramów na litr.
4. Państwa Członkowskie mogą stosować bardziej rygorystyczne przepisy w odniesieniu do win wyprodukowanych na ich terytorium.

B. Zawartość kwasu lotnego

1. Maksymalna zawartość kwasu lotnego nie może przekraczać:
- a) 18 milirównoważników na litr w przypadku moszczu gronowego w trakcie fermentacji;
  - b) 18 milirównoważników na litr w przypadku win białych i różowych oraz, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1989 r., w przypadku mieszanek białego i czerwonego wina na terytorium Hiszpanii; lub
  - c) 20 milirównoważników na litr w przypadku win czerwonych.
2. Poziomy określone w ust. 1 stosuje się:
- do produktów otrzymanych z winogron zebranych we Wspólnocie, na etapie produkcji oraz na wszystkich etapach obrotu;

- do moszczu gronowego w trakcie fermentacji oraz win pochodzących z państw trzecich, na wszystkich etapach, po przekroczeniu przez nie granicy obszaru geograficznego Wspólnoty.
3. Można ustanowić przepisy w celu dokonania wyjątków od przepisów ust. 1, w odniesieniu do:
- a) niektórych win gatunkowych produkowanych w określonych regionach i niektórych win stołowych określanych przez wskazanie oznaczenia geograficznego, w którym:
    - dojrzewały przez ostatnie dwa lata; lub
    - zostały wyprodukowane zgodnie z określonymi metodami;
  - b) win o całkowitym stężeniu alkoholu wynoszącym co najmniej 13% objętościowych.

C. Stopień wzmocnienia

1. Jeżeli z powodu warunków klimatycznych zaszła taka konieczność w niektórych wspólnotowych strefach uprawy winorośli, zainteresowane Państwa Członkowskie mogą zezwolić na zwiększenie naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych świeżych winogron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w trakcie fermentacji oraz młodego wina w trakcie fermentacji, uzyskanego z odmian winorośli określonych w art. 42 ust. 5, jak również z wina nadającego się do otrzymania wina stołowego.
2. Nie można zezwolić na zwiększenie naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych w odniesieniu do produktów, określonych w ust. 1, chyba że minimalne naturalne stężenie alkoholu wynosi
  - a) w strefie A uprawy winorośli: 5% objętościowych;
  - b) w strefie B uprawy winorośli: 6% objętościowych;
  - c) w strefie C I a) uprawy winorośli: 7,5% objętościowego;
  - d) w strefie C I b) uprawy winorośli: 8% objętościowych;
  - e) w strefie C II uprawy winorośli: 8,5% objętościowego;
  - f) w strefie C III uprawy winorośli: 9% objętościowych;
3. Zwiększenie naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych osiąga się przy

stosowaniu praktyk enologicznych określonych w pkt D i nie może ono przekraczać następujących poziomów:

- a) w strefie A uprawy winorośli: 3,5% objętościowego;
  - b) w strefie B uprawy winorośli: 2,5% objętościowego;
  - c) w strefie C uprawy winorośli: 2% objętościowe.
4. W latach, w których warunki klimatyczne byłyby wyjątkowo niekorzystne, poziomy zwiększenia naturalnego stężenia alkoholu przewidziane w ust. 3 mogą być zwiększone do następujących poziomów:
- a) w strefie A uprawy winorośli: 4,5% objętościowego;
  - b) w strefie B uprawy wina: 3,5% objętościowego;

D. Procesy wzmacniania

1. Zwiększenie naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych, przewidziane w pkt C może być dokonane wyłącznie poprzez:
  - a) w odniesieniu do świeżych winogron, moszczu gronowego w trakcie fermentacji oraz młodego wina w trakcie fermentacji, poprzez dodanie sacharozy, zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego;
  - b) w odniesieniu do moszczu gronowego, poprzez dodanie sacharozy, zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego lub poprzez częściowe zagęszczenie łącznie z osmozą odwrotną; oraz
  - c) w odniesieniu do wina nadającego się do otrzymania wina stołowego oraz w odniesieniu do wina stołowego, poprzez częściowe zagęszczenie w wyniku schłodzenia.
2. Procesy wymienione w ust. 1 wykluczają się wzajemnie.
3. Dodanie sacharozy, przewidziane w ust. 1 lit. a) i b), może być dokonane wyłącznie poprzez „cukrzenie suche” i tylko w strefach uprawy winorośli, w których jest to stosowane tradycyjnie lub wyjątkowo na mocy przepisów z dnia 8 maja 1970 r.
4. Dodanie zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego nie może spowodować zwiększenia początkowego stężenia świeżo rozgniecionych winogron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w

trakcie fermentacji oraz młodego wina będącego ciągle w trakcie fermentacji o więcej niż 11% w strefie A uprawy winorośli, 8% w strefie B uprawy winorośli oraz 6,5% w strefie C uprawy winorośli.

5. W przypadku stosowania przepisów pkt C ust. 4, stopień wzmocnienia stężenia podnosi się do 15% w strefie A uprawy winorośli oraz do 11% w strefie B uprawy winorośli.
6. Zagęszczenie moszczu gronowego, wina nadającego się do otrzymania wina stołowego lub wina stołowego poddanych temu procesowi nie powinno powodować zmniejszenia początkowego stężenia tych produktów o więcej niż 20% oraz w żadnym wypadku nie powinno powodować zwiększenia o więcej niż 2% objętościowe naturalnego stężenia alkoholu tych produktów.
7. Zastosowanie wyżej wymienionych procesów nie może w żadnym przypadku doprowadzić do zwiększenia całkowitego stężenia alkoholu świeżych winogron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w trakcie fermentacji, młodego wina będącego ciągle w trakcie fermentacji, wina nadającego się do otrzymania wina stołowego, do poziomu wyższego niż 11,5% objętościowego w strefie A uprawy winorośli, 12% objętościowych w strefie B uprawy winorośli, 12,5% objętościowego w strefie C I a) i C I b) uprawy winorośli, 13% objętościowych w strefie C II uprawy winorośli oraz 13,5% objętościowych w strefie C III uprawy winorośli.
8. Jednakże, w odniesieniu do czerwonego wina, całkowite stężenie alkoholu produktów wymienionych w ust. 7 można zwiększyć do 12% objętościowych w strefie A uprawy winorośli oraz do 12,5% objętościowego w strefie B uprawy winorośli.
9. Wino nadające się do otrzymania wina stołowego oraz wina stołowe nie mogą zostać zagęszczone w przypadku, gdy produkty, z których je uzyskano poddane były procesom wymienionym w ust. 1 lit. a) i b).

E. Zakwaszanie i odkwaszanie

1. Świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w trakcie fermentacji, młode wino w trakcie fermentacji oraz wino mogą podlegać:
  - a) częściowemu odkwaszaniu w strefie A, B, C I a) oraz C I b) uprawy winorośli;
  - b) zakwaszaniu i odkwaszaniu w strefie C II i C III a) uprawy winorośli, bez uszczerbku dla przepisów ust. 3;
  - c) zakwaszaniu w strefie C III b) uprawy winorośli.

2. Zakwaszanie produktów innych niż wino, określonych w ust. 1 może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 1,50 g na litr wyrażonego jako kwas winny lub 20 milirównoważników na litr.
3. Zakwaszanie win może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 2,50 g na litr kwasu wyrażonego jako kwas winny lub 33,3 milirównoważników na litr.
4. Odkwaszanie win może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 2,50 g na litr wyrażonego jako kwas winny lub 33,3 milirównoważników na litr.
5. Ponadto, moszcz gronowy przeznaczony do zagęszczenia może być częściowo odkwaszony.
6. W latach, w których warunki klimatyczne byłyby wyjątkowe, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na zakwaszanie produktów określonych w ust. 1 w strefie C I a) i C I b) uprawy winorośli na warunkach określonych w ust. 1 w odniesieniu do stref C II, C III a) oraz C III b).
7. Zakwaszanie i wzmacnianie, z wyjątkiem odstępstwa, o którego skorzystaniu decyduje się w każdym poszczególnym przypadku, oraz zakwaszanie i odkwaszanie tego samego produktu są procesami wzajemnie się wykluczającymi.

F. Słodzenie

1. Słodzenie win stołowych dozwolone jest tylko przez dodanie:
  - a) moszczu gronowego, który posiada takie same całkowite stężenie alkoholu % objętościowych jak dane wino stołowe, jeżeli świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w trakcie fermentacji, młode wino będące ciągle w trakcie fermentacji lub wino nadające się do otrzymania wina stołowego lub wino stołowe zostały poddane jednemu z procesów wymienionych w pkt D ust. 1;
  - b) zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego lub moszczu gronowego, pod warunkiem, że całkowite stężenie alkoholu danego wina stołowego nie zostanie zwiększone o więcej niż 2% objętościowe, jeżeli produkty wymienione w lit. a) nie zostały poddane żadnemu z procesów wymienionych w pkt D ust. 1;
2. Słodzenie przywożonych win przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi i posiadających oznaczone geograficzne we Wspólnocie jest zabronione.
3. Słodzenie przywożonych win, innych niż określone w ust. 2, podlega zasadom, które zostaną określone.

G. Procesy

1. Niedopuszczalne jest stosowanie procesów określonych w pkt D i E, z wyjątkiem zakwaszania i odkwaszania win, o ile nie są one przeprowadzone zgodnie z warunkami, które zostaną określone, w czasie gdy świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w trakcie fermentacji lub młode wino będące ciągle w trakcie fermentacji przetwarzane są na wino nadające się do otrzymania wina stołowego, na wino stołowe lub na jakikolwiek inny napój przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi, określony w art. 1 ust. 2, inny niż wino musujące lub wino musujące gazowane w strefie uprawy winorośli, w której zazwyczaj zbierane były świeże winogrona.
2. Tą samą zasadę stosuje się do zagęszczania, zakwaszania i odkwaszania wina nadającego się do otrzymania wina stołowego.
3. Zagęszczanie win stołowych musi nastąpić w strefie uprawy winorośli, w której zazwyczaj były zbierane świeże winogrona.
4. Zakwaszanie i odkwaszanie wina może być przeprowadzane tylko w przedsiębiorstwie zajmującym się produkcją wina oraz w strefie uprawy winorośli, w której zebrano winogrona użyte do produkcji wina.
5. O zastosowaniu każdego z procesów, określonych w ust. 1–4 muszą być poinformowane właściwe władze. Tą samą zasadę stosuje się w odniesieniu do ilości sacharozy, zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego, przechowywanych w związku z prowadzoną przez osoby fizyczne lub prawne albo grupy osób, w szczególności producentów, butelkujących, przetwórców i kupców, którzy zostaną określani, w tym samym czasie i w tym samym miejscu co świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w trakcie fermentacji oraz wino luzem. Powiadomienie o tych ilościach może być jednak zastąpione dokonaniem wpisu do rejestru przychodu dóbr i wykorzystania zapasów.
6. Informacja o każdym z procesów, określonych w pkt E musi być odnotowana w dokumencie towarzyszącym, na podstawie którego produkty, które zostały poddane procesom są wprowadzane do obrotu.
7. Procesy te mogą, z zastrzeżeniem odstępstw uzasadnionych wyjątkowymi warunkami klimatycznymi, być przeprowadzane:
  - a) przed dniem 1 stycznia, w strefie C uprawy winorośli,
  - b) przed dniem 16 marca, w strefie A i B uprawy winorośli,i wyłącznie w przypadku produktów wytworzonych z winogron zebranych bezpośrednio przed tymi datami.

- 8 Zagęszczanie poprzez chłodzenie, zakwaszanie i odkwaszanie win może być jednak stosowane w trakcie całego roku.

H. Wina musujące

1. Do celów niniejszego punktu oraz pkt I niniejszego załącznika oraz pkt K w załączniku VI:

a) „*cuvée*” oznacza:

- moszcz gronowy;
- wino;
- mieszanekę moszczy gronowych i/lub win o różnych właściwościach, przeznaczonych do przygotowania określonych rodzajów win musujących;

b) „*Tirage liqueur*” oznacza;

produkt dodawany do *cuvée* w celu rozpoczęcia wtórnej fermentacji;

c) „*expedition liqueur*” oznacza:

produkt dodawany do win musujących w celu nadania im specyficznych właściwości i smaku.

2. Expedition liqueur może zawierać wyłącznie:

- sacharozę,
- moszcz gronowy,
- moszcz gronowy w trakcie fermentacji,
- zagęszczony moszcz gronowy
- rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy,
- wino, lub
- mieszanekę powyższych

z ewentualnym dodatkiem destylatu winnego.

3. Bez uszczerbku dla wzmocnienia dopuszczonego na mocy niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wzmocniania składników *cuvée*, jakiegokolwiek wzmocnianie *cuvée* jest zabronione.
4. Każde Państwo Członkowskie może jednak zezwolić, w odniesieniu do niektórych regionów i odmian, w stosunku do których jest to uzasadnione z technicznego punktu widzenia, na wzmocnienie *cuvée* w miejscu produkcji win musujących, zgodnie z warunkami, które zostaną ustanowione. Wzmocnienie takie może być wykonane poprzez dodanie sacharozy, zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego. Wzmocnienie może być przeprowadzone poprzez dodanie sacharozy lub zagęszczonego moszczu gronowego, w przypadku, gdy jest to metoda stosowana tradycyjnie lub wyjątkowo w zainteresowanym Państwie Członkowskim, zgodnie z przepisami obowiązującymi od dnia 24 listopada 1974 r. Niemniej jednak Państwa Członkowskie mogą wykluczyć stosowanie zagęszczonego moszczu gronowego.
5. Dodania *tirage liqueur* oraz *expedition liqueur* nie uważa się za wzmocnienie, ani za słodzenie. Dodanie *tirage liqueur* nie może spowodować zwiększenia całkowitego stężenia alkoholu *cuvée* o więcej niż 1,5% objętościowego. Zwiększenie to mierzone jest poprzez obliczenie różnicy między całkowitym stężeniem alkoholu w % objętościowych *cuvée* a całkowitym stężeniem alkoholu w % objętościowych wina musującego przed dodaniem *expedition liqueur*.
6. Dodanie *expedition liqueur* przeprowadzane jest w taki sposób, aby nie spowodować zwiększenia rzeczywistego stężenia alkoholu wina musującego o więcej niż 0,5% objętościowego.
7. Słodzenie *cuvée* oraz jego składników jest zakazane.
8. W uzupełnieniu zakwaszania lub odkwaszania składników *cuvée* zgodnie z pozostałymi przepisami niniejszego załącznika, *cuvée* może być poddawane zakwaszaniu lub odkwaszaniu. Zakwaszanie i odkwaszanie *cuvée* nie może być stosowane równocześnie. Zakwaszanie może być przeprowadzane wyłącznie do poziomu 1,5 grama na litr, wyrażonego w jako kwas winny, tj. 20 milirównoważników na litr.
9. W latach wyjątkowej sytuacji pogodowej, maksymalny poziom 1,5 grama na litr lub 20 milirównoważników na litr, może zostać podniesiony do 2,5 grama na litr lub 34 milirównoważników na litr, pod warunkiem, że naturalny poziom kwasowości produktów jest nie mniejszy niż 3 g/l, wyrażony w jako kwas winny lub 40 milirównoważników na litr.
10. Dwutlenek węgla zawarty w winach musujących może powstawać wyłącznie w wyniku fermentacji alkoholowej *cuvée*, z którego takie wino jest produkowane.

Fermentacja taka, jeżeli nie ma na celu przetwarzania winogron, moszczu gronowego lub moszczu gronowego w trakcie fermentacji bezpośrednio na wini musujące, może zachodzić wyłącznie poprzez dodanie tirage liqueur. Może przeprowadzana wyłącznie w butelkach lub zamkniętych zbiornikach.

Użycie dwutlenku węgla w przypadku procesu przenoszenia z wykorzystaniem różnicy ciśnień jest dozwolone wyłącznie pod nadzorem i pod warunkiem, że ciśnienie dwutlenku węgla zawartego w winie musującym nie zostanie w ten sposób zwiększone.

11. W odniesieniu do win musujących, innych niż gatunkowe wina musujące oraz gatunkowe wina musujące produkowane w określonych regionach:
- a) całkowite stężenie alkoholu cuvée przeznaczonego do przygotowania omawianych win wynosi nie mniej niż 8,5% objętościowych;
  - b) tirage liqueur przeznaczony do przygotowania omawianych win może zawierać wyłącznie:
    - moszcz gronowy,
    - moszcz gronowy w trakcie fermentacji,
    - zagęszczony moszcz gronowy,
    - rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy, lub
    - sacharozę i wino.
  - c) bez uszczerbku dla przepisów art. 44 ust. 3, rzeczywiste stężenie alkoholu omawianych win, włączając alkohol zawarty w dodanym expedition liqueur, wynosi nie mniej niż 9,5% objętościowego;
  - d) bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów, które Państwa Członkowskie mogą stosować do win musujących produkowanych na ich terytorium, zawartość dwutlenku siarki ogółem nie może przekroczyć 235 miligramów na litr;
  - e) jeżeli warunki klimatyczne powodują taką konieczność w niektórych wspólnotowych strefach uprawy winorośli, zainteresowane Państwa Członkowskie mogą zezwolić, w odniesieniu do win określonych w ust. 1, na ich terytorium, na zwiększenie łącznej zawartości dwutlenku siarki o maksymalnie 40 mg na litr, pod warunkiem, że wino korzystające z takiego zezwolenia nie zostanie wysłane poza terytorium danego Państwa Członkowskiego.

I. Gatunkowe wina musujące

1. Całkowite stężenie alkoholu na objętość cuvée przeznaczonego do przygotowania gatunkowych win musujących wynosi nie mniej niż 9% objętościowych;
2. Tirage liqueur przeznaczony do przygotowania gatunkowego wina musującego może zawierać wyłącznie:
  - a) sacharozę,
  - b) zagęszczony moszcz gronowy,
  - c) rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy,
  - d) moszcz gronowy lub moszcz gronowy w trakcie fermentacji, z którego można wyprodukować wino nadające się do otrzymania wina stołowego,
  - e) wino nadające się do otrzymania wina stołowego,
  - f) wino stołowe
lub
  - g) gatunkowe wina produkowane w określonych regionach.
3. W odniesieniu do gatunkowych aromatyzowanych win musujących:
  - a) z wyjątkiem odstępstw, wina takie mogą być uzyskane tylko poprzez wyłączone wykorzystanie, podczas tworzenia cuvée, moszczu gronowego lub moszczu gronowego w trakcie fermentacji, uzyskanych z odmian winorośli znajdujących się w wykazie, który zostanie sporządzony.

Jednakże, gatunkowe wina musujące typu aromatyzowanego mogą być produkowane poprzez użycie składników cuvée win, uzyskanych z winogron „Prosecco” – odmian winorośli zbieranych w regionach Trentino - Alto Adige, Veneto oraz Friuli - Venezia Giulia;
  - b) kontrola procesu fermentacyjnego przed i po utworzeniu cuvée może być prowadzona, w celu stworzenia cuvée musującego, wyłącznie poprzez zamrażanie lub przy użyciu innych metod fizycznych;
  - c) dodawanie expedition liqueur jest zabronione;
  - d) na zasadzie odstępstwa od przepisów załącznika VI pkt K.4, rzeczywiste stężenie alkoholu gatunkowych aromatyzowanych win musujących nie może wynosić mniej niż 6% objętościowych;

- e) całkowite stężenie alkoholu gatunkowych aromatyzowanych win musujących nie może wynosić mniej niż 10% objętościowych;
  - f) na zasadzie odstępstwa od załącznika VI pkt K.6 akapit pierwszy, wina musujące gatunkowe typu aromatycznego muszą znajdować się pod ciśnieniem nie mniejszym niż 3 bary, jeżeli są umieszczone w zamkniętych pojemnikach o temperaturze 20 °C;
  - g) na zasadzie odstępstwa od przepisów załącznika VI pkt K.8, proces produkcji gatunkowych win musujących typu aromatycznego nie może trwać krócej niż jeden miesiąc.
4. Produkcujące Państwa Członkowskie mogą określić dodatkowe lub surowsze wymogi lub warunki produkcji i obrotu w stosunku do gatunkowych win musujących produkowanych na ich terytorium i objętych niniejszym rozdziałem.
5. Produkcja gatunkowych win musujących jest również objęta zasadami określonymi w:
- pkt H ust. 1-10;
  - załączniku VI pkt K ust. 4 oraz 6-9, bez uszczerbku dla przepisów pkt I ust. 3 lit. d), f) i g).

J. Wino likierowe

1. Do produkcji wina likierowego używa się następujących produktów:
- moszczu gronowego w trakcie fermentacji; lub
  - wina; lub
  - mieszanki produktów określonych w tiret powyższych; lub
  - moszczu gronowego lub mieszanki moszczu z winem, w przypadku niektórych gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych w regionach, znajdujących się w wykazie, który zostanie sporządzony.
2. Ponadto, dodaje się, co następuje:
- a) w przypadku win likierowych oraz gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych w regionach, innych niż określone w lit. b):
    - (i) w odniesieniu do produktów podanych poniżej, oddzielnie lub w połączeniu:

- neutralny alkohol uzyskany w wyniku destylacji produktów sektora winiarskiego, włączając suszone winogrona, których stężenie alkoholu wynosi 96% objętościowych i posiadających właściwości określone w przepisach wspólnotowych;
  - destylat winny oraz destylat z suszonych winogron o stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 52% i nie większym niż 86% objętościowych i posiadających właściwości, które zostaną określone;
- (ii) w miarę potrzeby, razem z jednym lub więcej następujących produktów:
- zagęszczonym moszczem gronowym;
  - produktem uzyskanym z połączenia jednego z produktów wymienionych w (i) z moszczem gronowym, określonym w ust. 1 tiret pierwsze lub czwarte;
- b) w odniesieniu do niektórych gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regioach, znajdujących się w wykazie, który zostanie sporządzony:
- (i) produkty wymienione w lit. a) (i), oddzielnie lub w połączeniu; albo
- (ii) jeden lub więcej następujących produktów:
- alkohol winny lub alkohol z suszonych winogron o stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 95% i nie większym niż 96% objętościowych i posiadających cechy określone w przepisach wspólnotowych lub, w przypadku braku takich przepisów, w odpowiednich przepisach krajowych;
  - spirytus destylowany z wina lub wyłoków winogronowych o stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 52% i nie większym niż 86% objętościowych i posiadających właściwości określone w przepisach wspólnotowych lub, w przypadku braku takich przepisów, w odpowiednich przepisach krajowych;
  - spirytus destylowany z suszonych winogron o stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 52% i nie większym niż 94,5% objętościowego i posiadający właściwości określone w przepisach wspólnotowych lub, w przypadku braku takich przepisów, w odpowiednich przepisach krajowych;

(iii) w miarę potrzeby, razem z jednym lub więcej następujących produktów:

- częściowo sfermentowany moszcz gronowy uzyskany z suszonych winogron;
- zagęszczony moszcz gronowy uzyskany w wyniku bezpośredniego nagrzewania, zgodny, z wyłączeniem tej czynności, z definicją zagęszczonego moszczu gronowego;
- zagęszczony moszcz gronowy;
- produkt uzyskany z połączenia jednego z produktów wymienionych w (ii) z moszczem gronowym określonym w ust. 1 tiret pierwsze lub czwarte.

3. Produkty określone w ust. 1. i używane do przygotowywania win likierowych oraz gatunkowych win likierowych produkowane w określonych regionach mogą być poddawane, w miarę potrzeby, wyłącznie praktykom i procesom enologicznym określonym w niniejszym rozporządzeniu.

4. Jednakże:

- a) wzmocnienie naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych może być osiągnięte wyłącznie dzięki zastosowaniu produktów określonych w ust. 2; oraz
- b) można ustanowić odstępstwa dla określonych produktów, w przypadku gdy jest to tradycyjnie stosowaną praktyką, dotyczące umożliwienia zainteresowanym Państwom Członkowskim zezwolenia stosowania siarczanu wapnia, pod warunkiem, że zawartość siarczanu wapnia produktu, poddanemu takiemu zabiegowi nie przekroczy poziomu 2,5 grama na litr, wyrażonego jako siarczan potasu. Ponadto produkty te mogą być poddane dodatkowemu zakwaszaniu przy użyciu kwasu winnego do poziomu maksymalnie 1,5 grama na litr.

5. Bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów, które Państwa Członkowskie mogą przyjąć w odniesieniu do win likierowych oraz gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach produkowanych na ich terytorium, takie produkty będą mogły być poddawane praktykom i procesom enologicznym, określonym w niniejszym rozporządzeniu.

6. Dopuszczalne jest również:

- a) słodzenie, z zastrzeżeniem wymogów zgłoszenia i rejestracji, w przypadku,

gdy użyte produkty nie zostały wzmocnione zagęszczonym moszczem gronowym, przy użyciu:

- zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego, pod warunkiem, że całkowite stężenie alkoholu omawianego wina wynosi nie więcej niż 3% objętościowe;
  - zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu gronowego, uzyskanego z suszonych winogron, w odniesieniu do produktów, które znajdują się w wykazie i pod warunkiem, że zwiększenie całkowitego stężenia alkoholu omawianego wina wynosi nie więcej niż 8% objętościowych;
  - zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego dla win, które znajdują się w wykazie i pod warunkiem, że całkowite stężenie alkoholu omawianego wina wynosi nie więcej niż 8% objętościowych;
- b) dodawanie alkoholu, destylatu lub spirytusu, zgodnie z ust. 1 i 2, w celu zastąpienia braków spowodowanych wietrzeniem w czasie dojrzewania.
- c) dojrzewanie w zbiornikach, w temperaturze nie przekraczającej 50 °C dla produktów, które znajdują się w wykazie.
7. Bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów, które Państwa Członkowskie mogą przyjąć w odniesieniu do win likierowych oraz gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach produkowanych na ich terytorium, zawartość dwutlenku siarki ogółem takich win, w momencie wprowadzania ich do obrotu do bezpośredniego spożycia przez ludzi, nie może przekraczać:
- a) 150 mg/l gdy zawartość cukru resztkowego jest mniejsza niż 5 g/l;
  - b) 200 mg/l gdy zawartość cukru resztkowego jest mniejsza niż 5 g/l.
8. Odmiany winorośli, z których wytwarzane są produkty określone w ust. 1, używane do produkcji win likierowych oraz gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach, wybierane są z odmian określonych w art. 42 ust. 5.
9. Naturalne stężenie alkoholu produktów określonych w ust. 1, używanych do produkcji win likierowych, innych niż gatunkowe wina likierowe produkowanych w określonych regionach, nie może wynosić mniej niż 12% objętościowych.

ZAŁĄCZNIK VI

GATUNKOWE WINO PRODUKOWANE W OKREŚLONYCH REGIONACH

A. Określone regiony

1. „Określony region” oznacza obszar uprawy winorośli lub połączenie obszarów uprawy winorośli, na których produkuje się wino o szczególnych cechach jakościowych i których nazwa jest używana do określenia gatunkowych win produkowanych w określonych regionach.
2. Każdy określony region jest dokładnie wytyczany, o ile to możliwe na podstawie poszczególnych winnic lub części winnic. Wytyczanie granic dokonywane jest przez każde zainteresowane Państwo Członkowskie i uwzględnia czynniki, które wpływają na jakość wina produkowanego w tych regionach, takie jak, rodzaj gleby i podłoża, klimat oraz sytuacja poszczególniej winnicy lub części winnicy.
3. Określony region jest określany przez jego nazwę geograficzną.

Jednakże określenia:

- ☐ „Muscadet”,
- ☐ „Blanquette”,
- ☐ „Vinho Verde”,
- ☐ „Cava”, stosowane do niektórych gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach,
- ☐ „Manzanilla”,

są uznawane jako nazwy odpowiednich określonych regionów wytyczonych i regulowanych przez dane Państwa Członkowskie przed dniem 1 marca 1986 r.

W odniesieniu do win niemusujących wyraz „K_□a” i/lub „Cava” może być używane do określenia greckich win stołowych jako informacja odnosząca się do okresu dojrzewania takich win.

4. Nazwa geograficzna określająca określony region musi być wystarczająco dokładna oraz jednoznacznie powiązana z obszarem produkcji, aby biorąc pod uwagę istniejącą sytuację, uniknąć pomyłek.

B. Odmiany winorośli

1. Każde Państwo Członkowskie sporządza wykaz odmian winorośli, określony w

art. 19, nadających się do produkcji każdego z gatunkowych win produkowanych w określonych regionach produkowanych na jego terytorium. Odmiany te muszą należeć do gatunku *Vitis vinifera*.

2. Odmiany winorośli, które nie znajdują się w wykazie określonym w ust. 1 usuwa się z winnic lub części winnic, z których zbiory przeznaczone są na produkcję gatunkowych win produkowanych w określonych regionach.
3. Jednakże, nie naruszając przepisów ustępu poprzedniego, obecność odmiany winorośli, której nie ma w wykazie, może być dozwolona przez Państwo Członkowskie przez okres trzech lat od dnia, w którym wytyczenie granic określonych regionów stało się skuteczne, w przypadku, gdy wytyczenia granic dokonano po dniu 31 grudnia 1979 r., pod warunkiem, że ta odmiana winorośli należy do gatunku *Vitis vinifera* i nie stanowi więcej niż 20% odmian winorośli znajdujących się w danej winnicy lub części winnicy.
4. Najpóźniej w terminie ustanowionym w ust. 3, w każdej winnicy i w każdej części winnicy, z których zbiory są przeznaczone na produkcję gatunkowych win produkowanych w określonych regionach mogą pozostać tylko te odmiany winorośli, które znalazły się w wykazie przewidzianym w ust. 1. W przypadku nieprzestrzegania tego przepisu, w stosunku do win uzyskanych z winogron zebranych w danej winnicy lub części winnicy nie można używać określenia „gatunkowe wino produkowane w określonych regionach.”

C. Metody uprawy winorośli

1. Każde Państwo Członkowskie ustanawia przepisy dotyczące metod uprawy winorośli, niezbędnych w celu zapewnienia możliwie najlepszej jakości gatunkowych win produkowanych w określonych regionach.
2. Nawadnianie strefy uprawy winorośli może być prowadzone tylko w zakresie dopuszczonym przez dane Państwo Członkowskie. Nawadnianie odpuszcza się tylko w przypadku, gdy uzasadniają to warunki ekologiczne.

D. Obszary przetwórcze

1. Gatunkowe wina produkowane w określonych regionach mogą być produkowane tylko:
  - a) z winogron, należących do odmian winorośli znajdujących się w wykazie przewidzianym w pkt B ust. 1, które zostały zebrane w określonym regionie;
  - b) poprzez przetwarzanie winogron, zgodnie z lit. a), na moszcz gronowy oraz przetwarzanie moszczu tak uzyskanego na wino lub wino musujące, jak również poprzez produkcję takiego wina w określonym regionie, w którym

zostały zebrane użyte do produkcji winogrona.

2. Nie naruszając przepisów ust. 1 lit. a), w przypadku tradycyjnej praktyki produkcyjnej regulowanej przepisami szczególnymi Państwa Członkowskiego produkcji, to Państwo Członkowskie może, najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2003 r., na podstawie wyraźnych pozwoleń i z zastrzeżeniem odpowiednich kontroli, zezwolić na otrzymywanie gatunkowego wina musującego produkowanego w określonych regionach przez dodanie do produktu podstawowego, z którego wino jest robione, jednego lub więcej produktów sektora winiarskiego, które nie pochodzą z określonych regionów, których nazwę nosi wino, pod warunkiem, że:
- rodzaj dodawanego produktu sektora winiarskiego nie jest produktem produkowanym w tym określonym regionie posiadającym te same cechy co produkty niepochodzące stamtąd,
  - zmiana ta jest zgodna z praktykami enologicznymi i definicjami, określonymi w odpowiednich przepisach wspólnotowych,
  - całkowita objętość dodanych produktów sektora winiarskiego, które nie pochodzą z określonego regionu nie przekracza 10% całkowitej objętości użytych produktów, które pochodzą z określonego regionu. Komisja może jednak, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75, zezwolić Państwom Członkowskim w wyjątkowych przypadkach, na dopuszczenie większej niż 10%, jednak nie większej niż 15%, objętości dodanych produktów.

Wyjątek określony w akapicie pierwszym ma zastosowanie pod warunkiem, że przepisy produkującego zainteresowanego Państwa Członkowskiego przewidywały takie uzgodnienia przed dniem 31 grudnia 1995 r.

Państwa Członkowskie sporządzają wykaz nazw gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach określonych w niniejszym ustępie i przekazują go Komisji, która opublikuje wykaz w serii „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

3. Nie naruszając przepisów ust. 1 lit. b), gatunkowe wino produkowane w określonych regionach, inne niż gatunkowe wino musujące produkowane w określonych regionach, może być produkowane na obszarze położonym w bezpośrednim sąsiedztwie określonego regionu, w przypadku, gdy zostało to wyraźnie dopuszczone przez zainteresowane Państwo Członkowskie, z zastrzeżeniem określonych warunków.

Ponadto, Państwa Członkowskie mogą, za pomocą indywidualnych zezwoleń, z zastrzeżeniem odpowiednich kontroli, zezwolić, aby gatunkowe wino produkowane w określonych regionach było produkowane przez przetwarzanie winogron na moszcz a moszczu na wino, jak również przez produkcję takiego wina, nawet poza obszarem położonym w bezpośrednim sąsiedztwie danego

określonego regionu, w przypadku tradycyjnej praktyki, pod warunkiem, że praktyka ta:

- była stosowana przed dniem 1 września 1970 r. lub, w przypadku Państw Członkowskich, które przystąpiły do Wspólnoty po tej dacie, pod warunkiem, że praktyka ta była stosowana przed dniem ich przystąpienia;
  - była kontynuowana bez żadnych przerw od czasu określonego przez powyższe daty; oraz
  - dotyczy ilości, które dla danego przetwórcy nie wzrosły od tego czasu o więcej niż ilości odpowiadające ogólnym tendencjom rynku.
4. Nie naruszając przepisów ust. 1 lit. b) gatunkowe wino musujące produkowane w określonych regionach może być produkowane na obszarze położonym w bezpośrednim sąsiedztwie danego określonego regionu, w przypadku, gdy zostało to wyraźnie dopuszczone przez zainteresowane Państwo Członkowskie z zastrzeżeniem określonych warunków.

Ponadto, Państwa Członkowskie mogą, za pomocą zezwoleń indywidualnych lub wyraźnych zezwoleń, których okres ważności nie może przekroczyć pięciu lat i które będą przedmiotem stosownych kontroli, zezwolić na produkcję gatunkowego wina musującego produkowanego w określonych regionach nawet poza obszarem położonym w bezpośrednim sąsiedztwie danego określonego regionu, w przypadku tradycyjnej praktyki, pod warunkiem, że praktyka ta była stosowana przed dniem 24 listopada 1974 r. lub, w przypadku Państw Członkowskich, które przystąpiły do Wspólnoty po tym dniu, gdy praktyka ta była stosowana przed dniem ich przystąpienia.

5. Każda osoba fizyczna lub prawna albo grupa osób będąca w posiadaniu winogron lub moszczy, które spełniają warunki ustanowione dla otrzymywania gatunkowych win produkowanych w określonych regionach oraz będąca w posiadaniu innych produktów, które nie spełniają tych warunków, zapewnia oddzielny proces produkcji wina i jego składowania; w przeciwnym razie uzyskane wino nie może być uważane za gatunkowe wino produkowane w określonych regionach.
6. Przepisów pkt D, z wyjątkiem przepisów ust. 5, nie stosuje się do gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach.

E. Minimalne naturalne stężenie alkoholu w % objętościowych

1. Każde Państwo Członkowskie ustala minimalne naturalne stężenie alkoholu w % objętościowych dla każdego gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach otrzymanego na jego terytorium. Przy ustalaniu naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych uwzględnia się w szczególności stężenia alkoholu

odnotowane w okresie dziesięciu poprzednich lat. Tylko zbiory o satysfakcjonującej jakości z najbardziej reprezentatywnych gleb określonego regionu są brane pod uwagę.

2. Minimalne naturalne stężenie alkoholu w % objętościowych, określone w ust. 1, może być ustalone na różnym poziomie dla tych samych win gatunkowych produkowanych w określonych regionach w zależności od:
  - a) podregionu, lokalnego obszaru administracyjnego lub jego części;
  - b) odmiany lub odmian winorośli,z których otrzymano użyte winogrona.
3. Z wyjątkiem odstępstwa oraz z wyjątkiem gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach i gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach, stężenie alkoholu określone w ust. 1 nie może być mniejsze niż:
  - a) 6,5% objętościowego w strefie A, z wyjątkiem określonych regionów Mosel - Saar - Ruwer, Ahr, Mittelrhein, Sachsen, Saale - Unstrut, Moselle luxembourgeoise, Anglii i Wali, w których to stężenie alkoholu będzie wynosiło 6% objętościowych;
  - b) 7,5% objętościowego w strefie B;
  - c) 8,5% objętościowego w strefie C I a);
  - d) 9% objętościowych w strefie C I b);
  - e) 9,5% objętościowego w strefie C II;
  - f) 10% objętościowych w strefach C III.

F. Winifikacja i metody wytwarzania

1. Określona winifikacja i metody wytwarzania wykorzystywane do uzyskania gatunkowych win produkowanych w określonych regionach ustanawiane są przez Państwa Członkowskie dla każdego z tych win.
2. W przypadku gdy z powodu warunków atmosferycznych zaszła taka konieczność w jednej ze stref uprawy winorośli, określonych w pkt E, zainteresowane Państwa Członkowskie mogą zezwolić na zwiększenie (rzeczywistego lub potencjalnego) naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych świeżych winogron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w trakcie fermentacji, młodego wina będącego jeszcze w trakcie fermentacji i wina

nadającego się do otrzymywania gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach, z wyjątkiem produktów przeznaczonych do przetworzenia na gatunkowe wino likierowe produkowane w określonych regionach. Zwiększenie nie może przekraczać poziomów określonych w załączniku V pkt C ust. 3.

3. W latach, w których warunki pogodowe były wyjątkowo niekorzystne, można podjąć decyzję, że zwiększenie stężenia alkoholu przewidzianego w ust. 2 może osiągnąć poziom określony w załączniku V pkt C ust. 4. Zezwolenie takie pozostaje bez uszczerbku dla możliwości podobnego zezwolenia w odniesieniu do win stołowych, przewidzianych przepisami tego ustępu.
4. Zwiększenie naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych może być przeprowadzone wyłącznie zgodnie z metodami i warunkami określonych w załączniku V pkt D, wyłączając ust. 7 tego punktu. Państwa Członkowskie mogą jednak wyłączyć użycie zagęszczonego moszczu gronowego.
5. Całkowite stężenie alkoholu w % objętościowych gatunkowych win produkowanych w określonych regionach nie może być mniejsze niż 9% objętościowych. Jednakże, w odniesieniu do niektórych białych gatunkowych win produkowanych w określonych regionach znajdujących się w wykazie, który zostanie przyjęty, niepoddanych wzmocnieniu, minimalne stężenie alkoholu wynosi 8,5% objętościowych. Przepisów niniejszego ustępu nie stosuje się do gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach oraz do gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach.

G. Zakwaszanie, odkwaszanie i słodzenie

1. Warunkami i ograniczeniami dotyczącymi zakwaszania i odkwaszania świeżych winogron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w trakcie fermentacji, młodego wina w trakcie fermentacji i wina nadającego się do otrzymania gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach, a także procedurą dotyczącą zezwoleń i odstępstw są te ustanowione w załączniku V pkt E.
2. Słodzenie gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach może być dopuszczone przez Państwa Członkowskie tylko w przypadku gdy jest ono wykonane:
  - a) zgodnie z warunkami i ograniczeniami ustanowionymi w załączniku V pkt F;
  - b) poza niektórymi przypadkami, które zostaną ustalone, w określonym regionie, w którym gatunkowe wino produkowane w określonych regionach było wyprodukowane lub na obszarze znajdującym się w bezpośrednim sąsiedztwie;

- c) przy użyciu jednego lub więcej następujących produktów:
  - moszczu gronowego;
  - zagęszczonego moszczu gronowego;
  - rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego.
- 3. Moszcz gronowy i zagęszczony moszcz gronowy określone w ust. 2 lit. c) muszą pochodzić z tego samego określonego regionu, z którego pochodzi wino, do którego słodzenia są używane.
- 4. Przepisów niniejszego pkt G nie stosuje się w odniesieniu do gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach oraz gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach.

H. Procesy wzmacniania, zakwaszania i odkwaszania

- 1. Każde działanie mające na celu wzmocnienie, zakwaszenie lub odkwaszenie, określone w pkt F i pkt G ust. 1, jest dopuszczone tylko w przypadku, gdy jest ono prowadzone na warunkach ustanowionych w załączniku V pkt G.
- 2. Z zastrzeżeniem przepisów pkt D ust. 4, działania takie mogą być prowadzone tylko w określonym regionie, w którym zebrano użyte winogrona.

I. Wydajność z hektara

- 1. Wydajność z hektara wyrażona w ilościach winogron, moszczu gronowego lub wina jest ustalana dla każdego gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach przez zainteresowane Państwo Członkowskie.
- 2. Przy ustalaniu tej wydajności uwzględnia się w szczególności wydajność uzyskiwaną w ciągu dziesięciu poprzednich lat. Tylko zbiory o satysfakcjonującej jakości z najbardziej reprezentatywnych gleb określonego regionu są brane pod uwagę
- 3. Wydajność z hektara może być ustalona na różnych poziomach dla tego samego gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach w zależności od:
  - a) podregionu, lokalnego obszaru administracyjnego lub jego części; i
  - b) odmiany lub odmian winorośli,z których zebrano użyte grona.
- 4. Tak określona wydajność może być dostosowana przez zainteresowane Państwo

Członkowskie.

5. Użycie oznaczenia, do którego rości się sobie prawo jest zakazane w odniesieniu do całego zbioru, jeżeli wydajność, określona w ust. 1 zostanie przekroczona, z zastrzeżeniem odstępstw przewidzianych, ogólnie lub indywidualnie, przez Państwa Członkowskie na warunkach, które ustanowią, w miarę potrzeby, odpowiednio do obszaru uprawy winorośli; warunki te w szczególności dotyczyć będą sposobu wykorzystania win lub omawianych produktów.

J. Testy analityczne i organoleptyczne

1. Producenci zobowiązani są do poddania win, w odniesieniu do których ubiegają się o przyznanie oznaczenia „gatunkowe wino produkowane w określonych regionach”, testom analitycznym i organoleptycznym, w przypadku gdy:
  - a) test analityczny dokonuje co najmniej pomiaru czynników, pośród tych wymienionych w pkt 3, umożliwiających odróżnienie danego gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach. Górne i dolne granice takich czynników ustanawiane są przez produkujące Państwo Członkowie w odniesieniu do każdego gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach; i
  - b) test organoleptyczny dotyczy koloru, klarowności, zapachu i smaku.
2. Do czasu przyjęcia przepisów dotyczących systematycznego i ogólnego stosowania tych testów, testy przewidziane w ust. 1 mogą być prowadzone na próbkach przez właściwą agencję wyznaczoną przez każde z Państw Członkowskich.
3. Czynniki określone w pkt 1 lit. a) to:
  - A. Testy zachowywania się wina:
    1. w powietrzu
    2. w niskiej temperaturze;
  - B. test mikrobiologiczny na:
    3. zachowanie się wina w inkubatorze
    4. wygląd wina i wygląd osadu;
  - C. analiza fizyczna i chemiczna:
    5. gęstość

6. stężenie alkoholu
7. całkowity suchy ekstrakt (otrzymany w wyniku densytometrii)
8. cukry redukujące
9. sacharoza
10. popiół
11. alkaliczność popiołu
12. całkowita kwasowość
13. kwasowość lotna
14. ustalona kwasowość
15. pH
16. wolny dwutlenek siarki
17. dwutlenek siarki ogółem;

D. analizy dodatkowe:

18. dwutlenek węgla (wina półmusujące i musujące, ciśnienie w barach w temperaturze 20 °C).

K. Gatunkowe wino musujące produkowane w określonych regionach

1. Całkowite stężenie alkoholu w % objętościowych w cuvées przeznaczonych do produkcji gatunkowych musujących win produkowanych w określonych regionach wynosi nie mniej niż:
  - 9,5% objętościowych w strefach C III uprawy winorośli;
  - 9% objętościowych w innych strefach uprawy winorośli.
2. Jednakże cuvées przeznaczone do produkcji niektórych gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, znajdujących się w wykazie, który zostanie przyjęty, i wyprodukowane z jednej odmiany winorośli mogą mieć całkowite stężenie alkoholu nie mniejsze niż 8,5% objętościowego.
3. Sporządza się wykaz gatunkowych win musujących produkowanych w

określonych regionach, określony w ust. 2.

4. Rzeczywiste stężenie alkoholu gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, łącznie z alkoholem zawartym w każdym dodanym expedition liqueur, wynosi nie mniej niż 10% objętościowych.
5. Tirage liqueur w odniesieniu do gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach może zawierać tylko:
  - a) sacharozę;
  - b) zagęszczony moszcz gronowy;
  - b) rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy;
  - c) moszcz gronowy;
  - d) moszcz gronowy w trakcie fermentacji;
  - e) wino;
  - f) gatunkowe wino produkowane w określonych regionach,

nadające się do otrzymania takiego samego gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach, jak to, do którego tirage liqueur jest dodawany.

6. Nie naruszając przepisów załącznika I pkt 15, gatunkowe wina musujące produkowane w określonych regionach, w temperaturze 20 °C w zamkniętych pojemnikach, mają ciśnienie nie mniejsze niż 3,5 bara.

Jednakże, w odniesieniu do gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach przechowywanych w pojemnikach o pojemności mniejszej niż 25 centylitrów, minimalne ciśnienie wynosi 3 bary.

7. Bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów, które Państwa Członkowskie mogą stosować do gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, produkowanych na ich terytorium, zawartość dwutlenku siarki ogółem tych win musujących nie może przekraczać 185 miligramów na litr. W przypadku gdy z powodu warunków pogodowych zaszła taka konieczność w niektórych wspólnotowych obszarach uprawy winorośli, zainteresowane Państwa Członkowskie mogą zezwolić na zwiększenie zawartości dwutlenku siarki ogółem gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, produkowanych na ich terytorium, o 40 miligramów na litr, pod warunkiem, że produkty dla których wydano zezwolenie nie zostaną wysyłane poza granice danych Państw Członkowskich.

8. Czas trwania procesu produkcji gatunkowego wina musującego produkowanego w określonych regionach, włączając dojrzewanie w miejscu produkcji liczonego od początku procesu fermentacyjnego mającego na celu powstanie wina musującego nie może być krótszy niż:
  - a) sześć miesięcy, gdy proces fermentacji mający na celu powstanie win musujących odbywa się w zamkniętych zbiornikach;
  - b) dziewięć miesięcy, gdy proces fermentacji mający na celu powstanie win musujących odbywa się w butelkach.
9. Czas trwania procesu fermentacji mającego na celu powstanie musującego cuvée oraz okres pozostania cuvée na osadzie jest nie krótszy niż:
  - 90 dni;
  - 30 dni, jeżeli fermentacja odbywa się w pojemnikach posiadających mieszadła.
10. Gatunkowe wina musujące produkowane w określonych regionach typu aromatyzowanego:
  - a) z wyjątkiem odstępstwa, wina te mogą być otrzymywane tylko przy użyciu, dla stworzenia cuvée, moszczu gronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu gronowego z odmian winorośli znajdujących się w wykazie, który zostanie sporządzony, pod warunkiem, że te odmiany są uznane za nadające się do produkcji gatunkowych win produkowanych w określonych regionach w określonych regionach, których nazwy noszą gatunkowe wina musujące produkowane w określonych regionach;
  - b) kontrola procesu fermentacyjnego przed i po stworzeniu cuvée w celu wyprodukowania musującego cuvée może być dokonana tylko przez chłodzenie lub inne fizyczne procesy;
  - c) dodawanie expedition liqueur jest zakazane;
  - d) nie naruszając przepisów ust. 4, rzeczywiste stężenie alkoholu gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach typu aromatyzowanego nie może być mniejsze niż 6% objętościowych.;
  - e) całkowite stężenie alkoholu gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, typu aromatyzowanego nie może być mniejsze niż 10% objętościowych;
  - f) nie naruszając przepisów pkt 6 akapit pierwszy, ciśnienie gatunkowych win musujących typu aromatyzowanego produkowanych w określonych

regionach,, w temperaturze 20 °C, w zamkniętych pojemnikach wynosi nie mniej niż 3 bary;

- g) nie naruszając przepisów pkt 8, czas trwania procesu produkcji gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, typu aromatyzowanego nie może być krótszy niż jeden miesiąc.

11. Zasady określone w załączniku V pkt H ust. 1-10 stosuje się także do gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach.

L. Gatunkowe wino likierowe produkowane w określonych regionach (przepisy inne niż zawarte w załączniku V pkt H i dotyczące wyłącznie gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach)

1. Z zastrzeżeniem odstępstw, które zostaną przyjęte, produkty określone w załączniku V pkt J ust. 1, oraz zagęszczony moszcz gronowy lub częściowo sfermentowany moszcz gronowy otrzymany z suszonych winogron określonych w ust. 2 tego punktu, używane do produkcji gatunkowego wina likierowego produkowanego w określonych regionach, muszą być otrzymane z określonego regionu, którego nazwę nosi dane gatunkowe wino likierowe produkowane w określonych regionach.

Jednakże, w odniesieniu do gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach „Málaga” i „Jerez - Xér_s - Sherry” zagęszczony moszcz gronowy lub, zgodnie z art. 44 ust. 11, częściowo sfermentowany moszcz gronowy z suszonych winogron, określony w załączniku V pkt J ust. 2, uzyskany z odmiany winorośli Pedro Ximénez, mogą pochodzić z określonego regionu Montilla - Moriles.

2. Z zastrzeżeniem odstępstw, która zostaną przyjęte, działania określone w załączniku V pkt J ust. 3-6, w celu produkcji gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach mogą być prowadzone tylko w określonym regionie, określonym w ust. 1.

Jednakże, w odniesieniu do gatunkowego wina likierowego produkowanego w określonych regionach, dla którego zastrzeżone jest oznaczenie „Porto” jako produktu sporządzonego z winogron otrzymanych z regionu wyznaczonego jako „Douro”, dodatkowe procesy produkcji i dojrzewania mogą odbywać się w powyżej wymienionym regionie albo w regionie Vila Nova de Gaia - Porto.

3. Bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów, które Państwa Członkowskie mogą przyjąć w odniesieniu do gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach, produkowanych na ich terytorium:
  - a) naturalne stężenie alkoholu produktów określonych w załączniku V pkt J ust. 1 użytych do wyrobu gatunkowego wina likierowego produkowanego

w określonych regionach nie może wynosić mniej niż 12% objętościowych. Niektóre gatunkowe wina likierowe produkowane w określonych regionach znajdujące się w wykazie, który zostanie sporządzony, mogą być jednak otrzymane z:

- (i) moszczu gronowego o naturalnym stężeniu alkoholu wynoszącym nie mniej niż 10% objętościowych w przypadku gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach otrzymanych przez dodanie spirytusu otrzymanego z wina lub wyłoków winogronowych o zarejestrowanym pochodzeniu, w miarę możliwości z tego samego gospodarstwa; lub
- (ii) fermentującego moszczu gronowego lub, w przypadku określonego poniżej tiret drugiego, z wina o początkowym naturalnym stężeniu alkoholu nie mniejszym niż:
  - 11% objętościowych w przypadku gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach otrzymanych przez dodanie neutralnego alkoholu lub destylatu winnego o rzeczywistym stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 70% objętościowych lub spirytusu pochodzenia winnego;
  - 10,5% objętościowego dla win, które będą wymienione, produkowane z moszczu białych winogron;
  - 9% objętościowych w przypadku gatunkowego wina likierowego produkowanego w określonych regionach, którego produkcja jest tradycyjna i zwyczajowa, zgodnie z przepisami krajowymi, które przewidują wyraźne przepisy dla takiego wina;

b) rzeczywiste stężenie alkoholu gatunkowego wina likierowego produkowanego w określonych regionach nie może wynosić mniej niż 15% lub więcej niż 22% objętościowe;

c) całkowite stężenie alkoholu gatunkowego wina likierowego produkowanego w określonych regionach nie może być mniejsze niż 17,5% objętościowego.

4. Jednakże, całkowite stężenie alkoholu może wynosić mniej niż 17,5%, ale nie mniej niż 15% objętościowych, w odniesieniu do niektórych gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach znajdujących się w wykazie, który ma być sporządzony, w przypadku, gdy przepisy krajowe stosowane do takich win przed dniem 1 stycznia 1985 r. wyraźnie tak stanowiły.

5. Tradycyjnych określeń szczególnych „_____” „vine dulce natural”, „vino dolce naturale” i „vinho dolce naturale” używa się wyłącznie w

odniesieniu do gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach:

- otrzymanych ze zbiorów, których co najmniej 85% należy do odmian winorośli znajdujących się w wykazie, który zostanie sporządzony,
- otrzymanych z moszczy o początkowej naturalnej zawartości cukru co najmniej 212 gramów na litr,
- otrzymanych przez dodanie alkoholu, destylatu lub spirytusu, jak określono w załączniku V pkt J ust. 2, z wyłączeniem jakiegokolwiek innego wzmacniania.

6. W zakresie niezbędnym do dostosowania się do praktyk tradycyjnej produkcji, Państwa Członkowskie mogą, w odniesieniu do gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach, produkowanych na ich terytorium ustalić, że szczególne określenie tradycyjne „vin doux naturel” może być używana tylko dla gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach, które są:

- bezpośrednio produkowane przez producentów zbierających winogrona i wyłącznie z ich zbiorów winogron: muscat, grenache, maccabo lub malvasia; zbiory uzyskane z winnic, które obsadzone są również odmianami winorośli innymi niż cztery odmiany wymienione powyżej mogą być włączone, pod warunkiem, że nie stanowią one więcej niż 10% całkowitego zasobu,
- otrzymane w granicach wydajności na hektar 40 hl moszczu gronowego, określonego w załączniku V pkt J ust. 1 tiret pierwsze i czwarte, z zastrzeżeniem, że większa wydajność spowoduje, że cały zbiór straci możliwość zakwalifikowania się do określenia „vin doux naturel”,
- otrzymane z moszczu gronowego o początkowej naturalnej zawartości cukru co najmniej 252 gramy na litr,
- otrzymane, z wyłączeniem innego wzmacniania, przez dodanie alkoholu pochodzenia winnego stanowiącego w czystym alkoholu najmniej 5% objętości użytego moszczu gronowego w trakcie fermentacji oraz najwięcej reprezentowane przez niższą, z następujących dwóch proporcji:
  - 10% objętości powyżej wymienionego użytego moszczu, albo
  - 40% całkowitego stężenia alkoholu w % objętościowych gotowego produktu reprezentowane przez sumę rzeczywistego stężenia alkoholu w % objętościowych i ekwiwalent potencjalnego stężenia alkoholu w % objętościowych obliczoną na podstawie 1% objętościowego lub czystego alkoholu dla 17,5 grama cukru

resztkowego na litr.

7. Określenia, o których mowa w ust. 5 i 6 nie mogą być tłumaczone; jednakże:
- może im towarzyszyć uwaga objaśniająca w języku zrozumiałym dla konsumenta końcowego,
  - w przypadku produktów produkowanych w Grecji zgodnie z ust. 6 i będących w obrocie na terytorium tego Państwa Członkowskiego, określeniu „vin doux naturel” może towarzyszyć określenie „_____”.
8. Tradycyjne określenie szczególne „vino generoso” używane jest tylko dla gatunkowych wytrawnych win likierowych produkowanych w określonych regionach dojrzewających pod cienką warstwą pleśni flor i
- otrzymywanych wyłącznie z białych winogron, które pochodzą z następujących odmian winorośli: Palomino de Jerez, Palomini fino, Pedro Ximénez, Verdejo, Zelema i Garrido Fino,
  - dopuszczonych do obrotu po przebyciu średnio dwuletniego okresu dojrzewania w dębowych beczkach.
- Dojrzewanie pod cienką warstwą pleśni flor – określenie z akapitu pierwszego oznacza proces biologiczny, który pojawia się gdy cienka warstwa specjalnych drożdży powstaje spontanicznie na wolnej powierzchni wina po całkowitej fermentacji alkoholowej moszczu i nadaje produktowi specyficzne właściwości analityczne i organoleptyczne.
9. Określenie, o którym mowa w pkt 8 nie może być tłumaczona. Jednakże, może jej towarzyszyć uwaga objaśniająca w języku zrozumiałym dla konsumenta końcowego.
10. Tradycyjne określenie szczególne „vinho generoso” używana jest tylko dla gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach: „Porto”, „Madeira”, „Moscatel de Setúbal” i „Carcavelos” w powiązaniu z zarejestrowanym oznaczeniem miejsca pochodzenia.
11. Tradycyjne określenie szczególne „vino generoso de licor” używana jest tylko dla gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach:
- otrzymanych z „vino generoso”, jak określono w ust. 8, lub z wina dojrzewającego pod warstwą pleśni flor nadającego się do produkcji „vino generoso”, do którego dodano częściowo sfermentowany moszcz gronowy otrzymany z suszonych winogron albo zagęszczony moszcz gronowy,

- dopuszczonych do obrotu po przebyciu średnio dwuletniego okresu dojrzewania w dębowych beczkach.
12. Określeni, o którym mowa w ust. 11 nie może być tłumaczone. Jednakże, może jemu towarzyszyć uwaga objaśniająca w języku zrozumiałym dla konsumenta końcowego.

ZAŁĄCZNIK VII

OPIS, OZNACZENIE, PREZENTACJA I OCHRONA NIEKTÓRYCH PRODUKTÓW INNYCH NIŻ WINA MUSUJĄCE

Do celów niniejszego Załącznika:

- „*etykietowanie*” oznacza wszystkie opisy i inne odniesienia, symbole, ilustracje i znaki, które mają na celu wyróżnienie produktu i znajdują się na opakowaniu, włączając zamknięcie, albo na metkach dołączonych do opakowania. Niektóre odniesienia, symbole i znaki nie stanowią części etykiety;
- „*opakowanie*” oznacza jednostkowe opakowania ochronne, takie jak papier, słomiane osłony wszelkiego rodzaju, kartony oraz skrzynie używane do transportu jednego lub więcej pojemników i/lub do prezentowania produktów do sprzedaży konsumentowi końcowemu.

A. Dane obowiązkowe

1. Etykieta:

- a) win stołowych, win stołowych z oznaczeniem geograficznym i gatunkowych win produkowanych w określonych regionach;
- b) win pochodzących z państw trzecich innych niż określone w lit. c);
- c) win likierowych, win półmusujących i win półmusujących gazowanych objęte załącznikiem I oraz takie same wina pochodzące z państw trzecich

powinna zawierać następujące dane:

- oznaczenie sprzedaży produktu;
- objętość nominalną;
- rzeczywiste stężenie alkoholu w % objętościowych;
- numer partii zgodnie z dyrektywą Rady nr 89/396/EWG z dnia 14 lipca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii artykułów, do których należy dany środek spożywczy⁵⁶.

2. Opis sprzedaży składa się z:

- a) w przypadku win stołowych, określenia „wino stołowe”, oraz:

---

⁵⁶ Dz.U. L 186 z 30.06.1989, str. 21.

- w przypadku wysyłki do innego Państwa Członkowskiego lub państwa eksportującego, nazwy Państwa Członkowskiego, jeżeli winogrona zostały wyprodukowane i przetworzone na wino w tym państwie;
- określenia „mieszanka win z różnych państw Wspólnoty Europejskiej” w przypadku win otrzymywanych z mieszanki produktów pochodzących z różnych Państw Członkowskich;
- określenia „wina uzyskane w... z winogron zebranych w...” uzupełnionych o nazwy danych Państw Członkowskich w przypadku win wyprodukowanych w Państwie Członkowskim z winogron zebranych w innym Państwie Członkowskim;
- określenia „retsina” oraz „vino tinto de mezcla” w przypadku niektórych win stołowych;

b) w przypadku win stołowych z oznaczeniami geograficznymi:

- określenia „wino stołowe”,
- nazwy jednostki geograficznej,
- jednego z następujących terminów, na warunkach, które zostaną określone: „Landwein”, „vin de pays”, „indicazione geografica tipica”, „_____”, „_____” „vino de la tierra”, „vinho regional” lub „regional wine”; gdy użyto takiego terminu, używanie wyrazów „wino stołowe” nie jest konieczne;

c) w przypadku gatunkowych win produkowanych w określonych regionach:

- nazwy obszaru produkcji,
- z zastrzeżeniem odstępstw, które zostaną określone,
- określenia „wino gatunkowe produkowane w określonym regionie”,
  - określenia „gatunkowe wino likierowe produkowane w określonym regionie”,
  - „gatunkowe wino półmusujące produkowane w określonym regionie”, albo
  - tradycyjnego charakterystycznego określenia zawartego w wykazie, który zostanie sporządzony, lub kilku takich określeń, w przypadku, gdy przewidują danego Państwa

Członkowskiego;

- d) w przypadku win przywożonych, określenia „wino”, które musi być uzupełnione nazwą kraju pochodzenia oraz, w przypadku gdy mają oznaczenie geograficzne, nazwą danego obszaru geograficznego;
- e) w przypadku win likierowych, określenia „wino likierowe”;
- f) w przypadku win półmusujących, określenia „wino półmusujące”;
- g) w przypadku win półmusujących, określenia „wino półmusujące gazowane”;
- h) w przypadku win określonych w lit. e)-g) pochodzących z państw trzecich, danych, które zostaną określone.

3. Etykiety:

- a) win stołowych, win stołowych z oznaczeniem geograficznym oraz win gatunkowych produkowanych w określonych regionach;
- b) win pochodzących z państw trzecich,

muszą zawierać, oprócz danych określonych w ust. 1 i 2, następujące oznaczenia:

- nazwisko lub firmę butelkującego, lokalny obszar administracyjny i Państwo Członkowskie lub, w przypadku pojemników o pojemności nominalnej powyżej 60 litrów, nadawcę,
- w przypadku win przywożonych, importera lub, jeżeli butelkowania dokonano we Wspólnocie, butelkującego.

4. Oznakowanie win likierowych, win półmusujących, win półmusujących gazowanych oraz takich win pochodzących z państw trzecich uzupełnia się o dane, które zostaną ustalone, odpowiadające tym, określonym w ust. 2. i 3.

B. Dane nieobowiązkowe

1. Etykiety produktów uzyskanych we Wspólnocie mogą być uzupełnione o następujące dane, na warunkach, które zostaną określone:

- a) w przypadku win stołowych, win stołowych z oznaczeniem pochodzenia geograficznego oraz win gatunkowych produkowanych w określonych regionach:
  - nazwisko(-a), tytuł(-y) oraz adres(y) osoby (osób) zaangażowanych

we wprowadzanie do obrotu,

- typ produktu,
- szczególny kolor, zgodnie z zasadami ustanowionymi przez Państwo Członkowskie produkcji;

b) w przypadku win stołowych z oznaczeniem pochodzenia geograficznego oraz win gatunkowych produkowanych w określonych regionach:

- rok zbiorów,
- nazwa jednej lub więcej odmian,
- nagroda, medal lub informacje o przyznaniu nagrody w konkursie,
- oznaczenia dotyczące sposobów otrzymania produktu lub metod zastosowanych w celu wytworzenia produktu,
- inne tradycyjne terminy, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Państwo Członkowskie produkcji,
- nazwa winnicy,
- termin określający, że wino zostało zabutelkowane:
  - w winnicy, lub
  - przez grupę winnic, lub
  - w winnicy usytuowanej w regionie produkcji lub, w przypadku gatunkowych win produkowanych w określonych regionach, w jego bezpośrednim sąsiedztwie;

c) w przypadku gatunkowych win produkowanych w określonych regionach:

- odniesienie do obszaru geograficznego mniejszego niż region określony zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Państwo Członkowskie produkcji,
- odniesienie do obszaru geograficznego większego niż region zdefiniowany w celu określenia pochodzenia gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach.
- informacja, że butelkowania dokonano w określonym regionie, pod warunkiem, że zamieszczenie takiej informacji jest tradycyjne i

zwyczajowo przyjęte w danym regionie.

2. Dane nieobowiązkowe odpowiadające tym określonym w ust. 1. zostaną określone dla win likierowych, win półmusujących, win półmusujących gazowanych i win pochodzących z państw trzecich.

Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla możliwości przyjęcia przez Państwa Członkowskie zasad znakowania tych produktów do czasu przyjęcia odpowiednich reguł wspólnotowych.

3. W przypadku produktów określonych w pkt A ust. 1 etykiety mogą być uzupełnione innymi danymi.
4. Państwa Członkowskie produkcji mogą uznać niektóre dane z ust. 1 i 2 za obowiązkowe, zakazać lub ograniczyć ich stosowania w odniesieniu do win produkowanych na ich terytorium.

C. Stosowanie niektórych szczególnych terminów

1. Określenie:

- a) „wino” ogranicza się do produktów zgodnych z definicją podaną w załączniku I pkt 10;
- b) „wino stołowe” ogranicza się do produktów zgodnych z definicją podaną w załączniku I pkt 13;

2. Bez uszczerbku dla przepisów mających na celu harmonizację przepisów prawnych, możliwość zezwolenia przez Państw Członkowskich na:

- używania wyrazu „wino” w połączeniu z nazwą owocu, w formie nazwy złożonej, w celu opisanie produktów uzyskanych w wyniku fermentacji owocu innego niż winogrona,
- inne nazwy złożone, których częścią składową jest wyraz „wino”

bez wpływu jednak przepisów ust. 1 lit. a).

3. Oznaczenie:

- a) „wino likierowe” ograniczone jest do produktów zgodnych z definicją podaną w załączniku I pkt 14 lub, w miarę potrzeby, z definicją, która zostanie uzgodniona zgodnie ze wstępem do niniejszego załącznika;
- b) „gatunkowe wino likierowe produkowane w określonym regionie” ograniczone jest do produktów zgodnych z definicją podaną w załączniku I

pkt 14 oraz szczegółowych przepisach niniejszego rozporządzenia;

- c) „wino półmusujące” ograniczone jest do produktów zgodnych z definicją podaną w załączniku I pkt 17 lub, w miarę potrzeby, z definicją, która zostanie uzgodniona zgodnie ze wstępem do niniejszego załącznika;
  - d) „gatunkowe wino półmusujące produkowane w określonym regionie” ograniczone jest do produktów zgodnych z definicją podaną w załączniku I pkt 17 oraz szczegółowych przepisach niniejszego rozporządzenia;
  - e) „wino półmusujące gazowane” ograniczone jest do produktów zgodnych z definicją podaną w załączniku I pkt 18 lub, w miarę potrzeby, z definicją, która zostanie uzgodniona zgodnie ze wstępem do niniejszego załącznika.
4. Jeżeli zostaną użyte nazwy złożone określone w ust. 2, należy unikać pomylenia ich z produktami określonymi w ust. 1.

D. Języki, które mogą być stosowane przy etykietowaniu produktów

1. Informacje na etykiecie muszą być podane w jednym lub więcej urzędowych języków Wspólnoty, tak aby konsument końcowy mógł łatwo zrozumieć każdą z pozycji zamieszczonych w informacji.

Nie naruszając akapitu pierwszego:

- nazwa określonego regionu,
- nazwa innej jednostki geograficznej,
- tradycyjne charakterystyczne określenia oraz dodatkowe tradycyjne dane,
- nazwy winnic lub ich związki oraz dane dotyczące butelkowania,

podawane są wyłącznie w jednym z urzędowych języków Państwa Członkowskiego, na którego terytorium produkt wytworzono.

Informacje określone w akapicie drugim mogą być powtórzone w jednym lub więcej urzędowych języków Wspólnoty w przypadku produktów pochodzących z Grecji.

Informacje określone w akapicie drugim tiret pierwsze i drugie mogą być podane wyłącznie w innym urzędowym języku Wspólnoty, w przypadku, gdy taki język jest równoważny językowi urzędowemu obowiązującemu w tej części terytorium Państwa Członkowskiego pochodzenia, w której znajduje się omawiany określony region, jeżeli używanie tego języka jest tradycyjne i zwyczajowo przyjęte w danym Państwie Członkowskim.

W przypadku produktów uzyskanych i wprowadzonych do obrotu na ich terytorium, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na podanie informacji określonych w akapicie drugim także w języku innym niż język urzędowy Wspólnoty, jeżeli używanie tego języka jest tradycyjne i zwyczajowo przyjęte w danym Państwie Członkowskim lub na części jego terytorium.

Państwa Członkowskie produkcji mogą zezwolić, w odniesieniu do ich produktów, na podawanie informacji, określonych w akapicie drugim, w innym języku, jeżeli używanie tego języka jest tradycyjne dla podawania takich danych.

2. W przypadku dalszych wyjątków od przepisów ust. 1 można podjąć decyzję.

E. Kody

Zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które zostaną określone, kod:

- używany jest przy etykietowaniu produktu objętego pkt A ust. 1, innego niż produkt określony w tiret następnym, w celu podania pełnej lub częściowej informacji dotyczącej nazwy określonego regionu innej niż oznaczenie, które może być użyte do danego produktu. Jednakże, Państwa Członkowskie mogą przewidzieć inne odpowiednie środki na ich terytorium w celu uniknięcia możliwości pomylenia z danym określonym regionem,
- używany jest przy etykietowaniu wina stołowego stosownie do przepisów pkt A ust. 2 lit. a) tiret drugie i trzecie, aby wskazać siedzibę zarządu butelkującego lub nadawcy oraz, w miarę potrzeby, miejsce butelkowania lub wysyłki.

Zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które zostaną określone, kod może być użyty na etykiecie produktów określonych w niniejszym załączniku w odniesieniu do danych wymienionych w pkt A ust. 3, pod warunkiem, że Państwo Członkowskie, na którego terytorium produkty te są butelkowane, na to zezwoliło. Zastosowanie kodu związane jest z przepisem dotyczącym podawania w pełni na etykiecie nazwiska lub firmy osoby lub grupy osób, innych niż butelkujący, zajmujących się handlową dystrybucją produktu, nazwy lokalnego obszaru administracyjnego lub części takiego obszaru, w którym znajduje się siedziba zarządu takiej osoby lub grupy osób.

F. Znaki firmowe

1. W przypadku gdy opis, prezentacja lub reklama produktów, określonych w niniejszym rozporządzeniu, jest uzupełniona nawami znaków firmowych, takie znaki firmowe nie mogą zawierać wyrazów, części wyrazów, znaków lub ilustracji, które:
  - a) mogą mylić lub wprowadzać w błąd osoby, do których są kierowane, w rozumieniu art. 48, lub

b)

- mogą być mylone przez osoby, do których są kierowane, z całym lub częścią opisu wina stołowego, wina likierowego, wina półmusującego, wina półmusującego gazowanego, wina gatunkowego produkowanego w określonych regionach lub wina przywożonego, którego opis jest regulowany przepisami wspólnotowymi albo z opisem jakiegokolwiek innego produktu, określonego w niniejszym załączniku, lub
- są identyczne z opisem jakiegokolwiek takiego produktu, chyba że produkty użyte do wytworzenia gotowych produktów określonych powyżej mogą korzystać z takiego opisu lub prezentacji.

Ponadto, etykieta użyta do opisu wina stołowego, wina likierowego, wina półmusującego, wina półmusującego gazowanego, gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach lub wina przywożonego nie może być opatrzona znakami firmowymi zawierającymi wyrazy, części wyrazów, znaki lub ilustracje, które:

a) w przypadku:

- win stołowych, win likierowych, win półmusujących i win półmusujących gazowanych, zawierają nazwę wina gatunkowego produkowanego w określonych regionach,
- win gatunkowych produkowanych w określonych regionach, zawierają nazwę wina stołowego;
- win przywożonych, zawierają nazwę wina stołowego lub gatunkowego wina produkowanych w określonych regionach;

b) w przypadku win stołowych z oznaczeniem geograficznym, gatunkowych win produkowanych w określonych regionach lub win przywożonych, zawierają fałszywe informacje, w szczególności w odniesieniu do pochodzenia geograficznego, odmiany winorośli, roku winobrania lub odnoszące się do najwyższej jakości;

c) w przypadku win stołowych, innych niż określone w lit. b), win likierowych, win półmusujących i win półmusujących gazowanych, zawierają fałszywe informacje dotyczące pochodzenia geograficznego, odmiany winorośli, roku winobrania lub odnoszące się do najwyższej jakości;

d) w przypadku win przywożonych, mogą powodować mylenie wywołane ilustracją użytą do odróżnienia wina stołowego, wina likierowego, wina

półmusującego, wina półmusującego gazowanego, gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach lub wina przywożonego opisanych za pomocą oznaczenia geograficznego.

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 akapit pierwszy lit. b), posiadacz zarejestrowanego znaku firmowego dla wina lub moszczu gronowego, który jest identyczny z:

- nazwą jednostki geograficznej mniejszej niż określony region użyty do opisu gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach, lub
- nazwą jednostki geograficznej użytej do opisu wina stołowego oznaczonego za pomocą wskazania regionu geograficznego, lub
- nazwą wina przywożonego opisanego za pomocą oznaczenia geograficznego

może, nawet jeżeli nie jest uprawniony do używania takiej nazwy, stosownie do pkt 1 akapit pierwszy, dalej stosować taką nawet markę do dnia 31 grudnia 2002 r., pod warunkiem, że omawiany znak firmowy:

- a) został zarejestrowany najpóźniej dnia 31 grudnia 1985 r. przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, zgodnie z obowiązującymi w dniu rejestracji przepisami; oraz
- b) był rzeczywiście używany bez przerwy od momentu rejestracji do dnia 31 grudnia 1986 r. lub, jeżeli znak zarejestrowano przed dniem 1 stycznia 1984 r., co najmniej od tej ostatniej daty.

Ponadto, posiadacz powszechnie rozpoznawanej zarejestrowanego znaku firmowego wina lub moszczu gronowego, który zawiera słownictwo identyczne z nazwą określonego regionu lub z nazwą jednostki geograficznej mniejszej od określonego regionu, może, nawet jeżeli nie jest uprawniony do używania takiej nazwy stosownie do przepisów ust. 1, w dalszym ciągu używać tego znaku w przypadku gdy odnosi się on do tożsamości jej pierwotnego posiadacza lub do pierwotnego pośrednika, pod warunkiem, że znak został zarejestrowany co najmniej 25 lat przed urzędowym uznaniem danej nazwy geograficznej przez produkujące Państwo Członkowskie zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi dotyczącymi gatunkowych win produkowanych w określonych regionach oraz że dany znak był rzeczywiście używany bez przerwy.

Nie można powoływać się na znaki, które spełniają warunki określone w akapicie pierwszym i drugim, w celu wystąpienia przeciwko używaniu nazw jednostek geograficznych stosowanych do opisu gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach lub wina stołowego.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przed dniem 31

grudnia 2002 r., podejmuje decyzję dotyczącą ewentualnego przedłużenia terminu określonego w ust. 2 akapit pierwszy.

4. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o znakach określonych w ust. 2, jak tylko uzyskają o nich informacje.

Komisja przekazuje takie informacje właściwym władzom Państw Członkowskich wyznaczonych do sprawdzania zgodności ze wspólnotowymi przepisami w sektorze winiarskim.

G. Wprowadzanie do obrotu, kontrola i ochrona

1. Od momentu wprowadzenia produktu do obrotu w pojemniku o nominalnej objętości nie większej niż 60 litrów zbiornik powinien zostać opatrzony etykietą. Etykieta jest zgodna z przepisami niniejszego rozporządzenia; to samo dotyczy opatrzonych etykietą pojemników o nominalnej objętości większej niż 60 litrów.
2. W przypadku odstępstw od przepisów ust. 1 można podjąć decyzję.
3. Każde Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za kontrolę i ochronę gatunkowych win produkowanych w określonych regionach oraz win stołowych z oznaczeniem geograficznym wprowadzanych do obrotu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.
4. Wina przywożone, przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi i posiadające oznaczenia geograficzne mogą się kwalifikować, w odniesieniu do wprowadzania do obrotu we Wspólnocie i na zasadzie wzajemności, do systemu ochrony i kontroli określonej w ust. 3.

Poprzedni akapit realizuje się w formie umów z zainteresowanymi państwami trzecimi, negocjowanymi i zawieranymi zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 133 Traktatu.

ZAŁĄCZNIK VIII

OPIS, OZNACZANIE, PREZENTACJA I OCHRONA WIN MUSUJĄCYCH

A. Definicje

1. Niniejszy załącznik ustanawia ogólne zasady opisu i prezentacji:

- a) win musujących zdefiniowanych w załączniku I pkt 15, produkowanych we Wspólnocie;
- b) win musujących gazowanych zdefiniowanych w załączniku I pkt 16, pochodzących ze Wspólnoty;
- c) win musujących zdefiniowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na mocy procedury ustanowionej w art. 75, pochodzących z państw trzecich;
- d) win musujących gazowanych zdefiniowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na mocy procedury ustanowionej w art. 75, pochodzących z państw trzecich.

Na wina musujące określone w lit. a) składają się:

- wina musujące określone w załączniku V pkt H,
- gatunkowe wina musujące określone w załączniku V pkt I, oraz
- gatunkowe wina musujące produkowane w określonych regionach, o których mowa w załączniku VI pkt K.

2. Do celów niniejszego załącznika:

- „*etykietowanie*” oznacza odniesienia, symbole, ilustracje oraz znaki lub wszelkie inne opisy, które mają na celu wyróżnienie produktu i znajdują się na pojemniku, włączając zamknięcie, albo na metkach dołączonych do pojemnika i na materiałach ochronnych szyjki butelek,
- „*opakowanie*” oznacza jednostkowe opakowania ochronne, takie jak papier, słomiane osłony wszelkiego rodzaju, kartony oraz skrzynie używane do transportu jednego lub więcej pojemników i/lub używane do prezentowania produktów do sprzedaży konsumentowi końcowemu,
- „*producent*” produktu określonego w ust. 1 oznacza osobę fizyczną lub prawną albo grupę osób, które prowadzą produkcję lub w imieniu których produkcja jest prowadzona,

- „*produkcja*” oznacza przetwarzanie świeżych winogron, moszczu gronowego i wina na produkt określony w ust. 1.

B. Dane obowiązkowe

1. W przypadku produktów, określonych w pkt A ust. 1, opis na etykiecie zawiera następujące informacje:
  - a) określenie, pod jakim produkt był sprzedawany, zgodnie z przepisami pkt D ust. 2;
  - b) nominalną objętość produktu;
  - c) rodzaj produktu, zgodnie z przepisami pkt D ust. 3;
  - d) rzeczywiste stężenie alkoholu w % objętościowych, zgodnie z szczegółowymi zasadami, które zostaną określone.
2. W przypadku produktów, określonych w pkt A ust. 1 lit. a) i b), opis na etykiecie zawiera, oprócz informacji wymienionych w ust. 1:
  - nazwisko lub firmę producenta lub sprzedawcy, którego siedziba znajduje się we Wspólnocie, oraz
  - nazwę lokalnego obszaru administracyjnego lub części takiego obszaru oraz Państwa Członkowskiego, na terenie którego znajduje się siedziba zarządu wymienionych wyżej osób, zgodnie z przepisami pkt D ust. 4 i 5.

Jednakże, Państwa Członkowskie mogą nakazać umieszczanie pełnego nazwiska lub firmy producenta.

W przypadku gdy na etykiecie widnieje nazwisko lub firma producenta i jeżeli produkcja odbywa się w innym lokalnym obszarze administracyjnym, części takiego obszaru lub w Państwie Członkowskim niż to określone w akapicie pierwszym tiret drugie, informacje tam określone uzupełnia się nazwą lokalnego obszaru administracyjnego lub części takiego obszaru, w którym prowadzono produkcję, a jeżeli produkcja miała miejsce w innym Państwie Członkowskim, nazwą tego Państwa Członkowskiego.

3. W przypadku produktów określonych w pkt A ust. 1 lit. c) i d), opis na etykiecie zawiera, oprócz informacji wymienionych w ust. 1, następujące informacje:
  - a) nazwisko lub firmę importera i nazwę lokalnego obszaru administracyjnego oraz Państwa Członkowskiego, na terytorium którego znajduje się siedziba zarządu importera;

- b) nazwisko lub firmę producenta oraz nazwę lokalnego obszaru administracyjnego oraz nazwę państwa trzeciego, na terytorium którego znajduje się siedziba zarządu producenta, zgodnie przepisami pkt D ust. 4 i 5.
4. Opis na etykiecie zawiera dodatkowe informacje w następujących przypadkach:
- w przypadku produktów produkowanych z win pochodzących z państw trzecich, jak określono w załączniku I pkt 15 tiret szóste, opis na etykiecie wskazuje, że produkt wyprodukowano z win przywożonych i określa nazwę państwa trzeciego, z którego pochodzi wino użyte do stworzenia cuvée,
  - w przypadku gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, na etykiecie podaje się nazwę określonego regionu, w którym zebrano winogrona użyte do wytworzenia produktu,
  - w przypadku gatunkowych win musujących typu aromatyzowanego, określonych w załączniku VI pkt K 10 ust. 10, opis na etykiecie zawiera nazwę odmiany winorośli, z której otrzymano wina albo wyrażenie „produkowane z aromatycznych odmian winogron”

C. Dane nieobowiązkowe

1. W przypadku produktów, określonych w pkt A ust. 1, opis na etykiecie może być uzupełniony innymi danymi, pod warunkiem, że:
- nie będą wprowadzać w błąd osób, dla których informacje są przeznaczone, w szczególności dotyczy to obowiązkowych informacji wymienionych w pkt B i informacji nieobowiązkowych wymienionych w pkt E,
  - w miarę potrzeby, będą przestrzegane przepisy pkt E.
2. Do celów nadzoru i kontroli sektora winiarskiego właściwe w tej kwestii władze mogą, mając na uwadze ogólne zasady procedury przyjęte przez każde z Państwo Członkowskie, zażądać od producenta lub sprzedawcy, określonego w pkt B ust. 2 akapit pierwszy tiret pierwsze, dowodu na poparcie dokładności informacji użytych do opisu dotyczącego natury, tożsamości, jakości, składu oraz pochodzenia danego produktu lub produktów użytych w jego produkcji.

W przypadku gdy takie żądanie wysuwane jest przez:

- właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się siedziba producenta lub sprzedawcy, przedstawienia dowodu żąda ten organ bezpośrednio od takich osób,

- właściwy organ innego Państwa Członkowskiego, organ ten zapewnia właściwemu organowi państwa, w którym znajduje się siedziba producenta lub sprzedawcy, w ramach bezpośredniej współpracy między nimi, wszelkie informacje niezbędne do umożliwienia temu drugiemu organowi uzyskania takiego dowodu; organ składający żądanie informowany jest o działaniach podjętych w wyniku jego żądania.

Jeżeli właściwe władze stwierdzą, że taki dowód nie został przedstawiony, dane informacje uznaje się za niezgodne z niniejszym rozporządzeniem.

D. Szczegółowe zasady regulujące stosowanie danych obowiązkowych

1. Pozycje informacji określone w pkt B:

- umieszczane są razem w tym samym polu widzenia na pojemniku, oraz
- wyrażone są przy użyciu jasnych, czytelnych i trwałych znaków, które są wystarczająco duże, aby wyróżniać się z tła, na którym je nadrukowano oraz aby były łatwo odróżnialne od wszystkich innych elementów graficznych.

Obowiązkowe informacje dotyczące importera mogą być jednak umieszczone poza polem widzenia, na którym znajdują się pozostałe obowiązkowe informacje.

2. Opis sprzedaży, określony w pkt B ust. 1 lit. a), oznacza się przez jedno z następujących wyrażen:

- a) w przypadku win musujących, określonych w załączniku V pkt H, „wino musujące”;
- b) w przypadku gatunkowych win musujących, określonych w załączniku V pkt I, innych niż określone w lit. d) niniejszego ustępu, „gatunkowe wino musujące” lub „Sekt”;
- c) w przypadku gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, o których mowa w załączniku VI pkt K:
  - „gatunkowe wino musujące produkowane w określonym regionie” albo „Sekt bestimmter Anbaugebiete” albo „Sekt bA”, lub
  - charakterystyczne tradycyjne określenie wybrane spośród określonych w załączniku VII pkt A ust. 2 lit. c) tiret drugie subtiret czwarte przez Państwo Członkowskie, na terenie którego odbywa się produkcja i znajdujących się w wykazie, który zostanie sporządzony, lub

- jedną z nazw określonych regionów gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, określonych w załączniku VII pkt A ust. 2 lit. c) tiret drugie, lub
- dwóch z tych wyrażen użytych w połączeniu.

Państwa Członkowskie mogą jednak wymagać, w przypadku gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, produkowanych na ich terytorium, aby niektóre wyrażenia, określone w akapicie pierwszym, były używane samodzielnie albo w połączeniu;

- d) w przypadku gatunkowych win musujących typu aromatyzowanego, określonych w załączniku V pkt I ust. 3, „gatunkowe aromatyzowane wina musujące”;
- e) w przypadku win musujących pochodzących z państw trzecich:
  - „wino musujące”;
  - lub
  - „gatunkowe wino musujące” lub „Sekt”, w przypadku gdy warunki ustanowione dla produkcji takich win zostały uznane za równoznaczne tym, określonym w załączniku V pkt I.

Dla takich win musujących opisowi sprzedaży towarzyszy odniesienie do państwa trzeciego, w którym zebrano użyte winogrona, poddano je fermentacji oraz przetworzono na wino musujące. W przypadku, gdy produkty użyte do produkcji wina musującego zostały uzyskane w kraju innym, niż kraj, w którym wyprodukowano wino, oznaczenie kraju produkcji, stosownie do przepisów pkt B ust. 3 musi wyraźnie odróżniać się od wszystkich innych oznaczeń umieszczonych na etykiecie;

- f) w przypadku win musujących gazowanych pochodzących ze Wspólnoty lub państw trzecich, „wino musujące gazowane”. Jeżeli język użyty do wyrażenia tej pozycji informacji nie wskazuje, że dodano dwutlenek węgla, na etykiecie zamieszcza się wyrażenie „otrzymane przez dodanie dwutlenku węgla” zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które zostaną określone.

3. Rodzaj produktu określony poprzez zawartość cukru, określoną w pkt B ust. 1 lit. c), oznaczany jest jednym z następujących terminów, zrozumiałych w Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim przeznaczenia, w którym produkt jest oferowany do bezpośredniego spożycia przez ludzi:

- „brut nature”, „naturherb”, „bruto natural”, „pas dosé”, „dosago zéro” lub

„dosaggio zero”: jeżeli jego zawartość cukru jest mniejsza niż 3 gramy na litr; te terminy mogą być użyte wyłącznie w odniesieniu do produktów, do których nie dodano cukru po wtórnej fermentacji;

- „extra brut”, „extra herb” lub „extra bruto”: jeżeli jego zawartość cukru wynosi między 0 a 6 gramów na litr;
- „brut”, „herb” lub „bruto”: jeżeli jego zawartość cukru jest mniejsza niż 15 gramów na litr;
- „extra dry”, „extra trocken” lub „extra secco”: jeżeli jego zawartość cukru wynosi między 12 a 20 gramów na litr;
- „sec”, „trocken”, „secco” lub „asciutto”, „dry”, „t_r”, „_____”, „seco”, „torr” lub „kuiva”: jeżeli jego zawartość cukru jest mniejsza wynosi między 35 a 17 gramów na litr;
- „demi - sec”, „halbtrocken”, „abboccato”, „medium dry”, „halvt_r _____”, „semi seco”, „meio seco”, „halvtorr” lub „puolikuiva”: jeżeli jego zawartość cukru wynosi między 33 a 50 gramów na litr;
- „doux”, „mild”, „dolce”, „sweet”, „s_d”, „_____”, „dulce”, „doce”, „söt” lub „makea”: jeżeli jego zawartość cukru jest większa niż 50 gramów na litr.

Jeżeli zawartość cukru w produkcie uzasadnia użycie dwóch terminów określonych w akapicie pierwszym, producent lub importer muszą wybrać tylko jeden z nich.

Nie naruszając przepisów pkt B ust. 1 lit. c), w przypadku gatunkowych win musujących typu aromatyzowanego, określonych w załączniku V pkt 1 ust. 3, oraz w przypadku gatunkowych win musujących typu aromatyzowanego, produkowanych w określonych regionach, określonych w załączniku VI pkt K ust. 10, określenie typu produktu, jak określono w akapicie pierwszym, można zastąpić przez podanie zawartości cukru, wyrażonej w gramach na litr, zgodnie z przeprowadzoną analizą.

Żadna inna informacja, oprócz informacji określonych w akapicie pierwszym i trzecim, nie może być użyta na etykiecie w celu wskazania typu produktu określonego przez zawartość cukru.

4. Nazwisko lub firmę producenta oraz nazwę lokalnej jednostki administracyjnej lub części takiej jednostki oraz państwa, w którym znajduje się siedziba zarządu producenta podaje się:
  - w całości,

- albo, w przypadku produktów wytworzonych we Wspólnocie, przy użyciu kodu, pod warunkiem, że nazwisko lub firma osoby lub grupy osób, innych niż producent zajmujący się handlową dystrybucją produktu, oraz nazwa lokalnego obszaru administracyjnego, lub części takiego obszaru oraz Państwo Członkowskie, w którym znajduje się siedziba zarządu osoby lub grupy osób, są podane w całości.
5. W przypadku gdy nazwa lokalnej jednostki administracyjnej lub części takiej jednostki widnieje na etykiecie w celu wskazania siedziby zarządu producenta lub innej osoby zajmującej się handlową dystrybucją produktu albo w celu wskazania miejsca produkcji, a dane te zawierają nazwę określonego regionu, w rozumieniu przepisów załącznika VI pkt A, inną niż ta, która może być użyta do określenia danego produktu, tę nazwę podaje się w formie kodu.

Jednakże, Państwa Członkowskie mogą ustanowić inne właściwe środki służące do opisu produktów produkowanych na ich terytorium, w szczególności w odniesieniu do wielkości używanych znaków; które powinny być takie, aby uniknąć pomyłek dotyczących geograficznego pochodzenia wina.

6. Wyrażenia stosowane do wskazania metody produkcji mogą być określone przez przepisy wykonawcze.

E. Stosowanie niektórych szczególnych terminów

1. Nazwa jednostki geograficznej, innej niż określony region i mniejszej niż Państwo Członkowskie lub państwo trzecie, może być użyta wyłącznie w celu uzupełnienia opisu:
- gatunkowego wina musującego produkowanego w określonych regionach,
  - gatunkowego wina musującego, do którego przepisy wykonawcze dodały nazwę takiej jednostki geograficznej, lub
  - wina musującego pochodzącego z państwa trzeciego, którego warunki produkcji uznane są za równoważne z ustanowionymi w załączniku V pkt I dla gatunkowych win musujących noszących nazwę jednostki geograficznej.

Użycie takiej nazwy jest dozwolone tylko w przypadku gdy:

- a) jest ona zgodna z zasadami Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym wino musujące zostało wyprodukowane;
- b) dana jednostka geograficzna jest dokładnie zdefiniowana;
- c) wszystkie winogrona, z których uzyskany został produkt, pochodzą z tej jednostki geograficznej, z wyjątkiem produktów zawartych w tirage liqueur

lub expedition liqueur;

- d) w przypadku gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, jednostka geograficzna znajduje się w ramach określonego regionu, którego nazwę nosi wino;
- e) w przypadku gatunkowych win musujących, nazwa tej jednostki geograficznej nie została ustanowiona do opisu gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach.

Nie naruszając przepisów akapitu drugiego lit c), Państwa Członkowskie mogą zezwolić na stosowanie nazwy jednostki geograficznej, mniejszej niż określony region, w celu uzupełnienia opisu gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, jeżeli co najmniej 85% produktu uzyskano z winogron zebranych w tej jednostce.

2. Nazwa odmiany winorośli może być użyta wyłącznie w celu uzupełnienia opisu produktu, określonego w pkt A ust. 1,

- w lit. a),

lub

- w lit. c), w przypadku gdy warunki produkcji uznane są za równoważne tym, ustanowionym w załączniku V pkt I lub w załączniku VI pkt K.

Nazwa odmiany winorośli lub jej synonim może być wskazana wyłącznie, gdy:

- a) uprawa tej odmiany oraz użycie produktów uzyskanych z tej odmiany są zgodne z przepisami wspólnotowymi lub przepisami państwa trzeciego, w którym zebrano użyte winogrona;
- b) odmiana ta umieszczona jest w wykazie, który zostanie przyjęty przez Państwo Członkowskie, w którym uzyskano produkty użyte do stworzenia cuvée; w przypadku gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, wykaz ten sporządzany jest stosownie do przepisów załącznika VI pkt B ust. 1 lub pkt K ust. 10 lit. a);
- c) nazwa tej odmiany nie może być mylona z nazwą określonego regionu lub jednostki geograficznej, używanych do opisu innego wina wytworzonego we Wspólnocie lub przywożonego;
- d) nazwa tej odmiany nie może być powtórzona w tym samym wyrażeniu, chyba że istnieje więcej niż jedna odmiana o takiej samej nazwie i nazwa ta znajduje się w wykazie, który zostanie przyjęty przez Państwo Członkowskie, które jest producentem. Wykaz ten podaje się do

wiadomości Komisji, która powiadamia odpowiednio pozostałe Państwa Członkowskie;

- e) produkt uzyskano całkowicie z danej odmiany, z wyjątkiem produktów zawartych w tirage liqueur lub expedition liqueur, oraz jeżeli odmiana wywiera przeważający wpływ na charakter danego produktu;
- f) długość procesu produkcji, łącznie z dojrzewaniem w czasie rozpoczynania produkcji, liczona od rozpoczęcia procesu fermentacji mającego na celu stworzenie musującego cuvée nie jest krótsza niż 90 dni i pod warunkiem, że czas trwania fermentacji mającej na celu stworzenie musującego cuvée oraz obecność cuvée w osadzie wynosił:
  - co najmniej 60 dni,
  - co najmniej 30 dni, jeżeli fermentacja odbywała się w pojemnikach z mieszadłami.

Przepisu tego nie stosuje się jednak stosowana do win musujących typu aromatyzowanego, określonych w załączniku V pkt I ust. 3 lub w załączniku VI pkt K ust. 10.

Bez względu na przepisy akapitu drugiego, Państwo Członkowskie produkujące, może:

- zezwolić na używanie nazwy odmiany winorośli, jeżeli co najmniej 85% winogron, z których uzyskano produkt pochodzi z tej odmiany, z wyjątkiem produktów zawartych w tirage liqueur lub expedition liqueur, oraz jeżeli odmiana wywiera przeważający wpływ na charakter danego produktu,
- zezwolić na używanie nazwy dwóch odmian winorośli, w przypadku, gdy stanowią tak przepisy produkującego Państwa Członkowskiego oraz pod warunkiem, że wszystkie winogrona, z których otrzymano produkt pochodziły z tych trzech odmian, z wyjątkiem produktów zawartych w tirage liqueur lub expedition liqueur, oraz jeżeli mieszanka tych dwóch lub trzech odmian ma decydujący wpływ na odróżniający charakter produktu.
- ograniczyć takie używanie do niektórych odmian winogron, określonych w akapicie drugim.

3. Wyrażenie „poddane fermentacji w butelce” może być użyte wyłącznie w celu opisu:

- gatunkowego wina musującego produkowanego w określonych regionach,

- wina musującego gatunkowego,
- lub
- wina musującego pochodzącego z państwa trzeciego, którego warunki produkcji uznane są za równoważne ustanowionym w załączniku V pkt I lub w załączniku VI pkt K.

Użycie wyrażeń, określonych w akapicie pierwszym, jest dozwolone wyłącznie, gdy:

- a) nadano produktowi cechy musujące w wyniku wtórnej fermentacji alkoholowej, która zaszła w butelce;
  - b) długość procesu produkcji, łącznie z dojrzewaniem w miejscu wytworzenia, liczona od rozpoczęcia procesu fermentacji mającego na celu stworzenie musującego cuvée wyniosła nie krócej niż trzy miesiące;
  - c) fermentacja mająca na celu stworzenie musującego cuvée oraz obecność cuvée w osadzie trwała co najmniej 90 dni;
  - d) produkt został odseparowany od osadu poprzez filtrację przy użyciu metody obciążania lub poprzez wlewanie.
4. Wyrażenia „poddane fermentacji w butelce przy użyciu metody tradycyjnej” lub „metoda tradycyjna”, lub „metoda klasyczna”, lub jakiegokolwiek inne wyrażenie powstałe w wyniku tłumaczenia powyższych określeń może zostać użyte wyłącznie w celu opisu:

- gatunkowego wina musującego produkowanego w określonych regionach,
- gatunkowego wina musującego,
- lub
- wina musującego pochodzącego z państwa trzeciego, którego warunki produkcji uznawane są za równoważne ustanowionym w załączniku V pkt I lub w załączniku VI pkt K.

Użycie wyrażeń, określonych w akapicie pierwszym, jest dozwolone wyłącznie, gdy:

- a) nadano produktowi cechy musujące w wyniku wtórnej fermentacji alkoholowej, która zaszła w butelce;

- b) produkt przebywał bez przerwy razem z osadem przez co najmniej trzy miesiące w tym samym miejscu, od momentu wytworzenia cuvée;
  - c) produkt został odseparowany od osadu poprzez wlewanie.
5. Wyrażenie odnoszące się do metody produkcji, które zawiera nazwę określonego regionu lub innej jednostki geograficznej lub termin pochodzący od którejkolwiek z tych dwóch nazw może być użyte wyłącznie w celu opisu:
- gatunkowego wina musującego produkowanego w określonych regionach,
  - gatunkowego wina musującego,
  - lub
  - wina musującego pochodzącego z państwa trzeciego, którego warunki produkcji uznawane są za równoważne ustanowionym w załączniku V pkt I lub w załączniku VI pkt K.

Takie wyrażenia mogą być używane wyłącznie do opisu produktu uprawnionego do oznaczeń geograficznych, określonych w akapicie pierwszym.

6. W odniesieniu do gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, które spełniają warunki ustanowione w ust. 4 akapit drugi:
- a) Termin „Winzesekt” jest zastrzeżony dla gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach produkowanych w Niemczech a termin „Hauersekt” zastrzeżony jest dla gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach produkowanych w Austrii, gdy oba są:
    - produkowane z winogron zebranych w tej samej winnicy, włączając grupy producentów, w przypadku, gdy producent, zdefiniowany w pkt D ust. 4, przetwarza na wino winogrona przeznaczone do wytworzenia gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach,
    - wprowadzane do obrotu przez producenta, określonego w tiret pierwszym i oferowane łącznie z etykietami wskazującymi winnicę, odmianę winorośli oraz rok.

Zgodnie z obowiązującymi ustaleniami, można nałożyć dodatkowe warunki w odniesieniu do stosowania terminu „Weinzsekt” lub w odniesieniu do terminów równoważnych w innych językach Wspólnoty. Zgodnie z tymi samymi ustaleniami, Państwo Członkowskie może zostać upoważnione do ustanowienia szczególnych, w szczególności, bardziej rygorystycznych

ustaleń.

Terminy określone w akapitach poprzednich mogą być używane tylko w języku kraju, w którym powstały;

- b) określenie „crémant” zastrzeżone jest dla gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach:
- w stosunku do których termin był stosowany w połączeniu z nazwą określonego regionu, przez Państwo Członkowskie, w którym wino wyprodukowano,
  - wytworzonych z moszczu uzyskanego poprzez tłoczenie całych winogron, w odniesieniu do białych gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, gdy ilość uzyskanego moszczu nie przekracza 100 litrów na każde 150 kg winogron,
  - z maksymalną zawartością dwutlenku siarki nie przekraczającą 150 mg/l,
  - z maksymalną zawartością cukru nie przekraczającą 50 g/l,
- oraz
- produkowanych zgodnie z dodatkowymi zasadami szczególnymi regulującymi ich produkcję oraz opis, ustanowionymi przez Państwo Członkowskie, w którym zostały wyprodukowane.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów tiret pierwszego, w odniesieniu do gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, w stosunku do których termin „crémant” nie został zastosowany przez zainteresowane Państwo Członkowskie zgodnie z tym przepisem, producenci tych gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach mogą używać tego terminu, pod warunkiem, że tradycyjnie stosowali omawiany termin przez co najmniej 10 lat przed dniem 1 lipca 1996 r.

Zainteresowane Państwa Członkowskie informują Komisję o przypadkach skorzystania z tego odstępstwa.

7. Rok winobrania może zostać używany wyłącznie do opisu:

- gatunkowego wina musującego produkowanego w określonych regionach,
- gatunkowego wina musującego,

lub

- wina musującego pochodzącego z państwa trzeciego, którego warunki produkcji uznane są za równoważne ustanowionym w załączniku V pkt I lub w załączniku VI pkt K.

Odniesienie do roku winobrania jest dozwolone wyłącznie wówczas, gdy 85% produktu zostało uzyskane z winogron zebranych w danym roku, z wyjątkiem produktów zawartych w tirage liqueur lub expedition liqueur.

Państwa Członkowskie mogą jednak ustalić, że rok winobrania może być podawany w odniesieniu do gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach, produkowanych na ich terytorium wyłącznie, gdy produkt uzyskano w całości z winogron zebranych w danym roku, z wyjątkiem produktów zawartych w tirage liqueur lub expedition liqueur.

8. Odniesienie do najwyższej jakości jest dozwolone wyłącznie w przypadku:

- gatunkowego wina musującego produkowanego w określonych regionach,
- gatunkowego wina musującego,

lub

- wina musującego pochodzącego z państwa trzeciego, którego warunki produkcji uznane są za równoważne ustanowionym w załączniku V pkt I lub w załączniku VI pkt K.

9. Nazwa Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, lub przymiotnika pochodzącego od takiej nazwy, nie może być użyta w połączeniu z opisem sprzedaży, określonym w pkt D ust. 2, chyba że produkt jest produkowany na terytorium tego Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego i wytworzony jest wyłącznie z winogron zebranych i przerobionych na wino na tym samym terytorium.

10. Opis produktu, określonego w pkt A ust. 1, nie może być uzupełniony odniesieniem lub symbolem dotyczącym medalu lub nagrody uzyskanej w wyniku wzięcia udziału w konkursie lub przez jakiekolwiek inne wyróżnienie, chyba że zostały one przyznane przez urzędowy organ lub organ urzędowo uznany do tego celu, dla danej ilości omawianego produktu.

11. Terminy „Premium” lub „Reserve” mogą być użyte wyłącznie jako uzupełnienie:

- terminu „gatunkowe wino musujące”,

lub

- jednego z terminów określonych w pkt D ust. 2 lit. c).

Termin „Reserve” może być, w miarę potrzeby, uzupełniony opisem, na warunkach ustanowionych przez produkujące Państwo Członkowskie.

12. W miarę potrzeby, przepisy wykonawcze mogą ustanowić:

a) warunki stosowania:

- wyrażenia określonego w ust. 8,
- terminów odnoszących się do metody produkcji innej niż określone w ust. 3-6,
- wyrażen odnoszących się do cech charakterystycznych odmian winorośli, z których wytwarzany jest dany produkt;

b) wykaz wyrażen, określonych w lit. a).

F. Języki, które mogą być stosowane przy etykietowaniu

Informacja określona:

- w pkt B, podawana jest w jednym lub więcej urzędowych języków Wspólnot tak, aby konsument końcowy mógł łatwo zrozumieć każdą z pozycji zamieszczoną w informacji,
- w pkt C, podawana jest w jednym lub więcej urzędowych języków Wspólnot.

W przypadku produktów wprowadzanych do obrotu na ich terytorium, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na podawanie informacji także w języku innym niż urzędowy język Wspólnot, w przypadku gdy używanie takiego języka jest tradycyjne i zwyczajowo przyjęte w Państwie Członkowskim lub na części jego terytorium.

Jednakże:

- a) w przypadku gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach oraz gatunkowych win musujących, używa się wyłącznie urzędowego języka Państwa Członkowskiego, na którego terytorium miała miejsce produkcja:
- w odniesieniu do nazwy określonego obszaru, określonego w pkt B ust. 4 akapit drugi,
  - w odniesieniu do nazwy innej jednostki geograficznej, określonej w pkt E ust. 1,

w przypadku wyżej wymienionych produktów produkowanych w Grecji, taka informacja może być powtórzona w jednym lub więcej urzędowych języków Wspólnot;

- b) w przypadku produktów pochodzących z państw trzecich:
  - użycie urzędowego języka państwa trzeciego, w którym miała miejsce produkcja, jest dozwolone, pod warunkiem, że informacja określona w pkt B ust. 1 zostanie podana również w urzędowym języku Wspólnot,
  - tłumaczenie pewnych informacji, określonych w pkt C na urzędowy język Wspólnot może być regulowane przepisami wykonawczymi;
- c) w przypadku produktów pochodzących ze Wspólnoty i przeznaczonych na wywóz, informacja określona w pkt B ust. 1, podana w urzędowym języku Wspólnot może być powtórzona w innym języku.

G. Prezentacja

1. Produkty, określone w pkt A ust. 1, mogą być przechowywane z zamiarem sprzedaży lub wprowadzenia do obrotu wyłącznie w butelkach, które:
  - a) są zamknięte przy użyciu:
    - zamknięcia, w kształcie grzybka, zrobionego z korka lub innego materiału, który może mieć styczność ze środkami spożywczymi, utrzymywanego w miejscu poprzez klamrę, przykryte, jeżeli to konieczne, przez kapsel oraz otoczone folią, która w całości przykrywa zamknięcie oraz całą szyjkę butelki lub jej część,
    - jakiegokolwiek innego odpowiedniego zamknięcia, w przypadku butelek, o nominalnej objętości nie przekraczającej 0,20 litra, oraz
  - b) opatrzone są etykietami zgodnymi z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Urządzenie zamykające, określone w akapicie pierwszym lit. a) tiret pierwsze i drugie nie może być przykryte ani przez kapsel ani przez folię wyprodukowanych na bazie ołowiu.

Jednakże, w przypadku produktów, objętych pkt A ust. 1, które zostały wyprodukowane na drodze wtórnej fermentacji alkoholowej, która zaszła w butelce, jak określono w pkt E ust. 3. i 4, wyjątki dla win musujących w trakcie procesu produkcji gdy są one zamknięte zamknięciem tymczasowym oraz nie są opatrzone etykietą, mogą być:

- a) ustanowione przez produkujące Państwo Członkowskie, pod warunkiem, że takie wina:
- są przeznaczone na przetworzenie na gatunkowe wina musujące produkowane w określonych regionach,
  - są przemieszczane wyłącznie między producentami w ramach określonego regionu,
  - jest do nich dołączony dokument towarzyszący
- oraz
- są poddane dokładnym badaniom;
- b) stosowane do dnia 31 grudnia 2001 r. w odniesieniu do producentów gatunkowych win musujących, którym zainteresowane Państwo Członkowskie udzieliło wyraźnego zezwolenia i przestrzegają warunków ustanowionych przez Państwo Członkowskie, w szczególności w odniesieniu do nadzoru.

Przed dniem 30 czerwca 2000 r. zainteresowane Państwa Członkowskie przesyłają Komisji sprawozdanie dotyczące zastosowania tych wyjątków. Komisja przedstawia, w miarę potrzeby, niezbędne propozycje dla dalszego stosowania tych wyjątków.

2. Zgodnie z przepisami, które zostaną określone, tylko niżej wymienione mogą być umieszczane w butelkach typu „wino musujące” lub podobnych, wyposażonych w urządzenia zamykające, określone w ust. 1 lit. a), w celu sprzedaży, wprowadzenia do obrotu lub wywozu:
- produkty określone w pkt A ust. 1,
  - napoje, które zgodnie z tradycją są umieszczane w takich butelkach i które:
    - są zgodne z definicjami win półmusujących lub win półmusujących gazowanych, określonych w załączniku I pkt 17 i 18,
- lub
- są uzyskiwane poprzez fermentację alkoholową owoców lub innych rolniczych surowców naturalnych, w szczególności produktów, określonych w załączniku VII pkt C ust. 2, oraz produktów objętych rozporządzeniem (EWG) nr 1601/91, określającym ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji win aromatyzowanych,

aromatyzowanych napojów winopochodnych i aromatyzowanych koktajli winopodobnych⁵⁷,

lub

- posiadają rzeczywiste stężenie alkoholu nie większe niż 1,2% objętościowego,
  - produkty, w przypadku których istnieje ryzyko, pomimo tego, że są pakowane w taki sposób, pomylenia lub wprowadzenia konsumentów w błąd w odniesieniu do prawdziwego charakteru produktu.
3. W zakresie, w którym etykietowanie nie jest regulowane przepisami niniejszego rozporządzenia, może zostać uregulowane przepisami wykonawczymi, w szczególności, w odniesieniu do:
- a) umieszczania etykiet na pojemnikach;
  - b) minimalnego rozmiaru etykiet;
  - c) rozmieszczenia na etykietach poszczególnych pozycji składających się na opis;
  - d) wielkości liter na etykiecie;
  - e) stosowania symboli, ilustracji oraz znaków firmowych.
4. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 5, w przypadku gdy opakowanie produktu określone w pkt A ust. 1, zawiera jedną lub więcej pozycji informacji odnoszącej się do produktu zapakowanego, takie pozycje informacji muszą być zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.
5. W przypadku gdy pojemniki, w których znajduje się produkt, określony w pkt A ust. 1, są prezentowane w celu sprzedaży konsumentowi końcowemu w opakowaniu, to ostatnie musi być opatrzone etykietą zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Przyjmuje się ustalenia dotyczące unikania nadmiernej restrykcyjności w przypadku specjalnych opakowań zawierających małe ilości produktów, określonych w pkt A ust. 1, pakowanych samodzielnie lub z innymi produktami.

H. Znaki firmowe

1. W przypadku gdy opis, prezentacja i reklama produktów, określonych w pkt A ust. 1 jest uzupełniona znakami firmowymi, takie znaki nie mogą zawierać

---

⁵⁷ Dz.U. L 149 z 14.06.1991, str. 1.

żadnych słów, sylab, znaków lub ilustracji, które:

- a) mogą mylić lub wprowadzić w błąd osoby, do których są kierowane, w rozumieniu art. 48;

lub

- b) mogą zostać pomyłone z całym lub częścią opisu wina stołowego, wina gatunkowego produkowanego w określonym regionie, łącznie z gatunkowym winem musującym produkowanym w określonych regionach lub wino przywożone, którego opis regulowany jest przepisami wspólnotowymi, lub z opisem jakiegokolwiek produktu, określonego w pkt A ust. 1, lub są identyczne z opisem każdego innego takiego produktu, chyba że produkty użyte do tworzenia cuvée danego wina musującego mogą być w taki sposób opisywane lub prezentowane.
2. Nie naruszając przepisów ust. 1 lit. b) posiadacz powszechnie rozpoznawanego znaku firmowego produktu, określonego w pkt A ust. 1, który zawiera słownictwo identyczne z nazwą określonego regionu lub nazwą jednostki geograficznej mniejszej niż określony region może, nawet jeżeli nie jest uprawniony go używania takiej nazwy stosownie do przepisów ust. 1, w dalszym ciągu używać tego znaku w przypadku, gdy odpowiada ona tożsamości posiadacza pierwotnego lub pierwotnego pośrednika, pod warunkiem, że znak został zarejestrowany co najmniej 25 lat przed urzędowym uznaniem danej nazwy geograficznej przez produkujące Państwo Członkowskie, zgodnie z art. 54 ust. 4 w odniesieniu do gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach oraz że znak firmowy był w użyciu bez przerwy.

Nie można powoływać się na znaki firmowe, które spełniają warunki akapitu pierwszego, w celu wystąpienia przeciwko używaniu nazwy jednostek geograficznych wykorzystywanych do opisu gatunkowego wina produkowanego w określonych regionach.

I. Przepisy ogólne

- 1. Bez uszczerbku dla przepisów pkt F ust. 1, każde Państwo Członkowskie akceptuje opis i prezentację produktów, określonych w pkt A ust. 1, które pochodzą z innych Państw Członkowskich i są wprowadzane do obrotu na jego terytorium, pod warunkiem, że taki opis i prezentacja są zgodne z regułami wspólnotowymi oraz są dopuszczone stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia w Państwie Członkowskim, w którym produkt został wytworzony.
- 2. Opis, prezentacja oraz reklama produktów innych niż te, określone w pkt A ust. 1 nie może wskazywać, zakładać ani sugerować, że dany produkt jest winem musującym.

3. Opisy sprzedaży, określony w pkt D ust. 2 używany jest wyłącznie w stosunku do produktów określonych w pkt A ust. 1.

Państwa Członkowskie mogą jednak zezwolić, aby termin „wino musujące” był używany w postaci nazwy złożonej mającej na celu opisanie napoju objętego kodem SN 2206 00 91 uzyskiwanego poprzez alkoholową fermentację owocu lub innego rolniczego surowca, w przypadku, gdy używanie takich nazw złożonych jest zgodne z tradycją, stosownie do ustawodawstwa obowiązującego w dniu 29 listopada 1985 r.

4. Nazwy złożone, określone w ust. 3 akapit drugi, umieszcza się na etykiecie przy użyciu liter tego samego rodzaju i koloru oraz wielkości, która umożliwi łatwe odróżnienie ich od innych informacji.
5. Gatunkowe wina musujące produkowane w określonych regionach mogą być wprowadzone do obrotu tylko pod warunkiem, że nazwa określonego regionu, którego nazwy można używać w stosunku do danego wina, jest zaznaczona na korku oraz że butelka jest opatrzona etykietą od momentu opuszczenia miejsca wytworzenia.

Jednakże, w odniesieniu do etykietowania można dopuścić wyjątki, pod warunkiem, że zapewni się odpowiednie kontrole.

6. Przyjmuje się przepisy w celu wykonania ust. 5, jak również odstępstwa dotyczące oznakowań na korku, określonych w ust. 5 akapit pierwszy, w przypadku, gdy przy okazji kontroli przez właściwy organ, wino musujące nie zostanie uznane za gatunkowe wino musujące produkowane w określonych regionach.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1622/2000

z dnia 24 lipca 2000 r.

ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina oraz wspólnotowy kodeks praktyk i procesów enologicznych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina¹, w szczególności jego art. 42, 44, 45, 46 i 80,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozdział I tytuł V rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i kilka załączników do niego ustanawia ogólne zasady dotyczące praktyk i procesów enologicznych i odsyła w innych sprawach do szczegółowych przepisów wykonawczych, które mają być przyjęte przez Komisję.
- 2) Do czasu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zasady te były rozproszone w wielu rozporządzeniach Wspólnoty. W interesie podmiotów gospodarczych działających we Wspólnocie oraz władz odpowiedzialnych za stosowanie reguł wspólnotowych leży zestawienie wszystkich tych przepisów we wspólnotowym kodeksie praktyk i procesów enologicznych, a rozporządzenia z tej dziedziny tj. rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1618/70², nr 1972/78³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 45/80⁴, nr 2394/84⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2751/86⁶, nr 305/86⁷, nr 1888/86⁸, nr 2202/89⁹, nr 2240/89¹⁰, nr 3220/90¹¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1477/1999¹² i rozporządzeniem (WE) nr 586/93¹³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 693/96¹⁴, (WE) nr 3111/93¹⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 693/98¹⁶ i nr 1128/96¹⁷ powinny zostać

---

¹ Dz.U. L 179 z 14.07.1999, str. 1.

² Dz.U. L 175 z 8.08.1970, str. 17.

³ Dz.U. L 226 z 17.08.1978, str. 11.

⁴ Dz.U. L 7 z 11.01.1980, str. 19.

⁵ Dz.U. L 224 z 21.08.1984, str. 19.

⁶ Dz.U. L 253 z 5.09.1986, str. 11.

⁷ Dz.U. L 38 z 13.02.1986, str. 13.

⁸ Dz.U. L 163 z 13.06.1986, str. 19.

⁹ Dz.U. L 209 z 21.07.1986, str. 31.

¹⁰ Dz.U. L 215 z 26.07.1989, str. 16.

¹¹ Dz.U. L 308 z 8.11.1990, str. 22.

¹² Dz.U. L 171 z 7.07.1999, str. 6.

¹³ Dz.U. L 61 z 13.03.1993, str. 39.

¹⁴ Dz.U. L 97 z 18.04.1996, str. 17.

¹⁵ Dz.U. L 278 z 11.11.1993, str. 48.

¹⁶ Dz.U. L 96 z 28.03.1998, str. 17.

¹⁷ Dz.U. L 150 z 25.06.1996, str. 13.

uchylone.

- 3) Taki wspólnotowy kodeks musi obejmować obecne zasady i dostosowywać je do nowych wymogów wynikających z rozporządzenia (WE) nr 1493/2000. Zasady te muszą być jednak uproszczone i bardziej spójne, a niektóre luki należy uzupełnić w celu zapewnienia wszechstronności reguł wspólnotowych w tej dziedzinie. Ponadto, niektóre zasady należy uszczegółowić w celu zapewnienia większej pewności prawnej podczas ich stosowania.
- 4) Ponadto, w celu uproszczenia zasad, należy włączyć jedynie szczegółowe przepisy wykonawcze, wyraźnie określone w rozporządzeniu (WE) nr 1493/1999. Dla pozostałych, zasady określone w art. 28 i następnych Traktatu, powinny wystarczyć do zapewnienia swobodnego obrotu produktów sektora winiarskiego w przypadku procesów i praktyk enologicznych.
- 5) Należy również określić, że kodeks powinien być stosowany bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów z innych dziedzin, w szczególności, zasad już istniejących lub zasad, które mają być przyjęte w przyszłości w odniesieniu do środków spożywczych.
- 6) Art. 45 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 dopuszcza wykorzystywanie we Wspólnocie, do wytwarzania produktów wymienionych w art. 42 ust. 5, winogron innych niż winogrona należące do odmian winorośli wymienionych w klasyfikacji ustanowionej zgodnie z art. 19 tego rozporządzenia lub produktów z nich otrzymywanych. Należy sporządzić wykaz odmian, w stosunku do których można stosować takie odstępstwa.
- 7) Stosownie do załącznika V do rozporządzenia (EWG) nr 1493/1999 należy sporządzić wykaz gatunkowych win likierowych produkowanych w określonych regionach (gatunkowe wina likierowe por), w odniesieniu do których dopuszczone są specjalne zasady ich wytwarzania. W celu umożliwienia łatwiejszej identyfikacji produktów i ułatwienia handlu wewnątrzwspólnotowego, należy odnieść się do opisów produktów ustanowionych zgodnie z regułami wspólnotowymi lub, w miarę potrzeby, ustawodawstwem krajowym.
- 8) Należy również ustalić poziomy stosowania niektórych substancji, stosownie do załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, oraz ustanowić warunki stosowania niektórych z nich.
- 9) W świetle obecnej wiedzy technicznej i naukowej dotyczącej dodawania lizozymu, w szczególności w odniesieniu do cech jakościowych i zdrowotnych wina poddanego takiemu procesowi, nie można obecnie ustalić ostatecznych limitów dla tego nowego sposobu obróbki. Na razie nie należy na to pozwalać i należy prowadzić dalsze próby w trakcie przyszłego roku winiarskiego.
- 10) Art. 44 rozporządzenia Rady (EWG) nr 337/79¹⁸, zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3307/85¹⁹, obniżył maksymalną zawartość ditlenku siarki ogółem win, innych niż wina musujące i likierowe oraz niektóre wina gatunkowe, do 15 mg na litr z

---

¹⁸ Dz.U. L 54 z 5.03.1979, str. 1.

¹⁹ Dz.U. L 367 z 31.12.1985, str. 39.

mocą od dnia 1 września 1986 r. W celu uniknięcia trudności w zbywaniu wina spowodowanych tą zmianą w zasadach dotyczących produkcji, wino wyprodukowane we Wspólnocie przed tą datą, z wyjątkiem Portugalii, zostało dopuszczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi po tej dacie. Zezwolenie to stosowano również w okresie przejściowym jednego roku od tej daty, w odniesieniu do win pochodzących z państw trzecich lub Portugalii, pod warunkiem, że zawartość ditlenku siarki ogółem była zgodna z regułami wspólnotowymi lub, w miarę potrzeby, przepisami hiszpańskimi obowiązującymi przed dniem 1 września 1986 r. Ponieważ nadal mogą istnieć zapasy takiego wina omawiane środki powinny być rozszerzone.

- 11) Art. 12 i 16 rozporządzenia Rady (EWG) nr 358/79²⁰ obniżyły maksymalną zawartość ditlenku siarki ogółem win musujących, gatunkowych win musujących i gatunkowych win musujących produkowanych w określonych regionach do 15 miligramów na litr z mocą od dnia 1 września 1986 r. W przypadku win musujących pochodzących ze Wspólnoty, z wyjątkiem Portugalii, art. 22 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 358/79 zezwolił na zbywanie takich produktów do wyczerpania się zapasów pod warunkiem, że zostały one wytworzone zgodnie z tym rozporządzeniem w wersji obowiązującej przed dniem 1 września 1986 r. Należy ustanowić przepisy przejściowe dla przywożonych win musujących i win musujących produkowanych w Hiszpanii i Portugalii przed dniem 1 września 1986 r. w celu uniknięcia trudności w zbywaniu takich produktów. W związku z tym produkty te należy dopuścić do sprzedaży w okresie przejściowym po tej dacie, pod warunkiem, że ich zawartość ditlenku siarki ogółem jest zgodna z przepisami wspólnotowymi obowiązującymi przed dniem 1 września 1986 r.
- 12) Załącznik V pkt B ust. 1 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustala maksymalną zawartość kwasu lotnego w winie. Można ustanowić przepisy dla odstępstw dotyczących niektórych win gatunkowych produkowanych w określonych regionach (wina gatunkowe por) i niektórych win stołowych opisywanych za pomocą oznaczenia geograficznego lub o stężeniu alkoholu 13% lub wyższym. Niektóre wina niemieckie, hiszpańskie, francuskie, włoskie, austriackie i brytyjskie mają zazwyczaj w tych kategoriach kwasowość lotną wyższą niż przewidziana w wymienionym wyżej załączniku V dzięki specjalnym metodom ich wytwarzania oraz dzięki ich wysokiemu stężeniu alkoholu. W celu umożliwienia kontynuacji wytwarzania takich win metodami zwyczajowymi, dzięki którym nabierają one specyficznych właściwości, należy w ich przypadku przewidzieć możliwość dokonania odstępstwa od przepisów wyżej wymienionego załącznika V pkt B ust. 1.
- 13) Zgodnie z załącznikiem V pkt D ust. 3 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 należy określić regiony uprawy winorośli, w których tradycyjnie praktykowano dodawanie sacharozy, zgodnie z ustawodawstwem obowiązującym w dniu 8 maja 1970 r.
- 14) Niewielki rozmiar sektora uprawy winorośli Wielkiego Księstwa Luksemburga oznacza, że właściwe władze mogą przeprowadzać systematyczne kontrole analityczne wszystkich partii produktów przerabianych na wino. Zgłoszenia zamiaru wzbogacania wina nie są niezbędne tak długo jak stosuje się te warunki.
- 15) Zgodnie z załącznikiem V pkt G ust. 5 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 każdy proces wzbogacania, zakwaszania i odkwaszania musi być zgłoszony właściwym

---

²⁰ Dz.U. L 54 z 5.03.1979, str. 130.

władzom. Dotyczy to również ilości cukru, zagęszczonego moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego posiadanych przez osoby fizyczne lub prawne podejmujące takie czynności. Celem takiego zgłoszenia jest umożliwienie monitorowania omawianych czynności. Zgłoszenia muszą być zatem kierowane do właściwych władz Państwa Członkowskiego, na którego terytorium dany proces ma być przeprowadzany i powinny być tak dokładne na ile to możliwe. W przypadku zwiększenia stężenia alkoholu właściwe władze muszą być powiadomione w czasie odpowiednim do przeprowadzenia skutecznej kontroli. W przypadku zakwaszania i odkwaszania wystarczy kontrola przeprowadzona po dokonaniu danego procesu. W celu uproszczenia procedur administracyjnych możliwe powinno być dokonywanie takich zgłoszeń, z wyjątkiem pierwszego zgłoszenia w roku winiarskim, poprzez regularne uaktualnianie rejestrów sprawdzanych przez właściwy organ.

- 16) Załącznik V pkt F ust. 1 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustanawia niektóre zasady słodzenia win. Przepis ten odnosi się głównie do wina stołowego, ale stosuje się także to do win gatunkowych por, na mocy załącznika VI pkt G ust. 2 do tego rozporządzenia.
- 17) Słodzenie nie musi prowadzić do nadmiarowego wzbogacania w granicach ustalonych w załączniku V pkt C do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. W tym celu w załączniku VI pkt F ust. 1 do tego rozporządzenia przewidziano przepis szczególny. Ponadto, kontrole są niezbędne z celu zapewnienia zgodności z omawianymi przepisami.
- 18) W celu, w szczególności, ułatwienia skutecznego przeprowadzania kontroli, słodzenie powinno się przeprowadzać wyłącznie na etapie produkcji lub innym etapie możliwie najbliższym produkcji. Należy je w związku z tym ograniczyć do produkcji i etapów sprzedaży hurtowej.
- 19) Władze nadzorcze muszą być informowane o wszystkich czynnościach słodzenia, które mają nastąpić. Każda osoba zamierzająca przeprowadzić słodzenie powinna powiadomić na piśmie władze nadzorcze. Procedura niniejsza może być jednak uproszczona w przypadku, gdy słodzenie przeprowadzane jest często i ciągle.
- 20) Celem takich powiadomień jest umożliwienie monitorowania wymienionych procesów. Powiadomienia muszą zatem być kierowane do właściwych władz Państwa Członkowskiego, na którego terytorium proces ma być przeprowadzony i powinny być tak dokładne jak to tylko możliwe i właściwe władze muszą otrzymać zgłoszenie przed podjęciem czynności.
- 21) W celu zapewnienia skuteczności kontroli, ilość moszczu gronowego lub zagęszczonego moszczu gronowego, posiadana przez zainteresowaną stronę, musi być zgłoszona przed przeprowadzeniem słodzenia. Zgłoszenia takie nie mają jednak wartości, dopóki nie istnieje również obowiązek prowadzenia rejestrów przychodu i rozchodu produktów wykorzystywanych do słodzenia.
- 22) W celu zapobieżenia wykorzystania sacharozy do słodzenia win likierowych, należy pozwolić na używanie, oprócz zagęszczonego moszczu gronowego, rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego.
- 23) „Kupaż” jest szeroko rozpowszechnioną praktyką enologiczną i ze względu na jej

możliwe konsekwencje jej stosowanie należy uregulować w celu zapobieżenia nadużyciom.

- 24) Kupaż to mieszanie win lub moszczy różnego pochodzenia lub różnych kategorii.
- 25) Wskazanie pochodzenia geograficznego lub odmiany winorośli ma wielkie znaczenie dla handlowej wartości win lub moszczy pochodzących z tej samej wspólnotowej strefy uprawy winorośli lub z tego samego obszaru produkcyjnego państwa trzeciego. Mieszanie win lub moszczy gronowych z tej samej strefy ale z innych obszarów geograficznych położonych w obrębie tej strefy, lub z różnych odmian winorośli lub lat zbioru należy zatem uważać także za mieszanie w przypadku, gdy opis otrzymywanego produktu wymienia pochodzenie geograficzne, odmianę winorośli lub rok zbioru.
- 26) Art. 42 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 zabrania w zasadzie mieszania białego wina stołowego z czerwonym winem stołowym, ale przewiduje odstępstwo dla obszarów, na których taka praktyka jest tradycyjnie stosowana.
- 27) Zgodnie z tym odstępstwem należy ustanowić specjalne przepisy szczegółowe dla Hiszpanii zgodnie ze strukturą sektora uprawy winorośli i nastawień klientów, które zmieniają się powoli.
- 28) W celu ograniczenia mieszania białych i czerwonych win stołowych do Hiszpanii, w przypadkach gdy jest to niezbędne, istotnym jest zapewnienie, że wino produkowane w ten sposób nie może być spożywane poza tym krajem
- 29) Należy pozwolić Państwom Członkowskim na zezwolenie stosowania, w ograniczonym czasie w celach doświadczalnych, praktyk i procesów enologicznych nieprzewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1493/1999.
- 30) Na mocy art. 46 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 należy przyjąć metody analizy w celu ustalenia składu produktów objętych art. 1 tego rozporządzenia oraz należy ustanowić zasady w celu ustalenia, czy produkty te zostały poddane procesom sprzecznym z dozwolonymi praktykami enologicznymi.
- 31) Załącznik VI pkt J ust. 10 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 przewiduje badanie analityczne, które ma za zadanie mierzyć co najmniej czynniki, spośród wymienionych w pkt J ust. 3 tego załącznika, umożliwiając rozróżnienie danego wina gatunkowego por.
- 32) W celach weryfikacyjnych należy wprowadzić jednolite metody analizy w celu zapewnienia, że szczegóły znajdujące się w dokumentach dotyczących omawianych produktów są dokładne i porównywalne. Takie metody muszą być zatem obowiązkowe dla wszystkich transakcji handlowych i procedur weryfikacji. Jednakże, ze względu na wymogi kontrolne i ograniczone instrumenty handlowe należy umożliwić kontynuowanie w ograniczonym okresie niewielkiej liczby zwykle stosowanych procedur tak, aby przedmiotowe czynniki można było określić szybko i z należytą dokładnością.
- 33) Wspólnotowe metody analizy win zostały ustanowione w rozporządzeniu Komisji

(EWG) nr 2676/90²¹. Ponieważ metody tam opisane są obowiązujące, rozporządzenie to powinno pozostać w mocy, z wyjątkiem zwykle stosowanych metod, które ostatecznie nie będą już opisywane.

- 34) Na mocy art. 80 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 można przyjąć środki w celu ułatwienia zmiany ustaleń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Z możliwości tej należy korzystać w celu ochrony przed poważnymi stratami przedsiębiorców posiadających duże zapasy niektórych produktów objętych niniejszym rozporządzeniem.
- 35) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE

Artykuł 1

Cel

Bez uszczerbku dla ogólnych zasad dotyczących środków spożywczych, procesy i praktyki enologiczne regulowane są regułami wspólnotowymi ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1493/1999 tytuł V rozdział I i w załącznikach do niego oraz w kodeksie ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu.

Niniejszy kodeks zawiera szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w szczególności zasady dotyczące produktów przeznaczonych do wykorzystania w winiarstwie (tytuł I) oraz praktykach i procesach enologicznych dozwolonych we Wspólnocie (tytuły II i III)

TYTUŁ I

WYMAGANIA DOTYCZĄCE NIEKTÓRYCH WINOGRON I MOSZCZY GRONOWYCH

Artykuł 2

Wykorzystanie winogron niektórych odmian

1. Winogron odmian sklasyfikowanych wyłącznie jako odmiany deserowe nie wykorzystuje się w winiarstwie.
2. Nie naruszając art. 42 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 winogrona odmian wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia mogą być wykorzystywane we Wspólnocie do przygotowywania produktów objętych tym przepisem.

Artykuł 3

Wykorzystywanie niektórych produktów nieposiadających naturalnego stężenia

---

²¹ Dz.U. L 272 z 3.10.1990, str. 1.

alkoholu w % objętościowych do produkcji wina musującego, wina musującego gazowanego i wina półmusującego gazowanego

Lata, w których z powodu niesprzyjających warunków pogodowych można wykorzystywać produkty ze stref uprawy winorośli A i B, nieposiadające minimalnego naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych ustanowionego dla odpowiedniej strefy uprawy winorośli, według warunków ustanowionych w art. 44 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, do produkcji wina musującego, wina musującego gazowanego i wina półmusującego gazowanego są zgodne z ustanowionymi w załączniku II do tego rozporządzenia.

Artykuł 4

Wykorzystanie moszczu gronowego niektórych odmian winorośli do produkcji gatunkowego wina musującego typu aromatyzowanego i gatunkowego wina musującego por typu aromatyzowanego oraz wyjątki od takiego wykorzystania.

1. Wykaz odmian winorośli produkujących moszcz gronowy lub moszcz gronowy w trakcie fermentacji, które muszą być użyte do stworzenia *covée* do wytworzenia gatunkowych win musujących typu aromatyzowanego i gatunkowych win musujących typu aromatyzowanego *por* zgodnie z załącznikiem V pkt I ust. 3 lit. a) i załącznikiem VI pkt K ust. 10 lit. a) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 jest zgodny z ustalonym w załączniku III pkt A do tego rozporządzenia.
2. Odstępstwa, określone w załączniku V pkt I ust. 3 lit. a) oraz w załączniku VI pkt K ust. 10 lit. a) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dotyczące odmian winorośli i produktów używanych do tworzenia *covée*, są zgodne z ustanowionymi w załączniku III pkt B do tego rozporządzenia.

TYTUŁ II

PRAKTYKI I PROCESY ENOLOGICZNE

ROZDZIAŁ I

OGRANICZENIA I WYMOGI ODNOSZĄCE SIĘ DO STOSOWANIA NIEKTÓRYCH SUBSTANCJI DOPUSZCZONYCH W CELACH ENOLOGICZNYCH

Artykuł 5

Ograniczenia stosowania niektórych substancji

Substancje dopuszczone w celach enologicznych, wymienione w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, mogą być używane tylko z zastrzeżeniem limitów ustanowionych w załączniku IV do tego rozporządzenia.

Artykuł 6

Poliwinylopolipirolidon

Poliwinylopirolidon, którego stosowanie przewidziane jest w załączniku IV ust. 1 lit. p) oraz ust. 3 lit. y) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może być używany tylko, jeżeli spełnia wymogi i kryteria czystości ustalone w załączniku V do tego rozporządzenia.

Artykuł 7

Winian wapnia

Winian wapnia, którego stosowanie jako środka wspomagającego wytrącanie kamienia z kwasu winowego przewidziane jest w załączniku IV ust. 3 lit. v) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może być używany, jeśli spełnia wymogi ustalone w załączniku VI do tego rozporządzenia.

Artykuł 8

Kwas winowy

Kwas winowy, którego stosowanie do celów odkwaszania przewidziane jest w załączniku IV ust. 1 lit. m) oraz w załączniku IV ust. 3 lit. l) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może być stosowany w odniesieniu do produktów, które:

- pochodzą z odmian winorośli Elbling i Reling, oraz
- zostały otrzymane z winogron zbieranych w następujących regionach upraw winorośli w północnej części strefy A uprawy winorośli:
- Ahr,
- Rheingau,
- Mittelrhein,
- Mosel – Saar - Ruwer,
- Nahe,
- Rheinhessen,
- Rheinpfalz,
- Moselle luxemburgoise.

Artykuł 9

Żywica z sosny Aleppo

Żywica z sosny Aleppo, stosowanie której przewidziane jest w załączniku IV ust. 1 lit. n) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może być używana tylko do produkcji wina stołowego „retsina”. Ta praktyka enologiczna można przeprowadzana tylko:

- na geograficznym terytorium Grecji,
- z użyciem moszczu gronowego z odmian winorośli, obszarów produkcji i obszarów winiarskich tak jak określono w greckich przepisach obowiązujących w dniu 1 grudnia 1980 r.,
- poprzez dodanie 1 000 gramów lub mniej żywicy na hektolitr użytego produktu, przed fermentacją lub w przypadku, gdy rzeczywiste stężenie alkoholu w% objętościowych nie przekracza jednej trzeciej całkowitego stężenia alkoholu w% objętościowych podczas procesu fermentacji.

Grecja powiadamia Komisję z wyprzedzeniem, jeżeli zamierza zmienić przepisy określone w tiret drugim. Jeśli Komisja nie udzieli odpowiedzi w ciągu dwóch miesięcy od takiego powiadomienia, Grecja będzie mogła wprowadzić planowane zmiany.

Artykuł 10

Betaglukanaza

Betaglukanaza, której stosowanie przewidziane jest w załączniku IV ust. 1 lit. j) i ust. 3 lit. m) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może być stosowana tylko, jeżeli spełnia wymogi ustalone w załączniku VII do tego rozporządzenia.

Artykuł 11

Bakterie fermentacji mlekowej

Bakterie fermentacji mlekowej, których stosowanie przewidziane jest w załączniku IV ust. 1 lit. q) i ust. 3 lit. z) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, mogą być stosowane tylko, jeżeli spełniają wymogi ustalone w załączniku VIII do tego rozporządzenia.

Artykuł 12

Żywice jonowymienne

Żywice jonowymienne, które można stosować zgodnie z załącznikiem IV ust. 2 lit. h) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, to styren i kopolimery diwinylobenzenu zawierające kwas sulfonowy lub grupy amonowe. Muszą one spełniać wymogi ustanowione w dyrektywie Rady 89/109/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z środkami spożywczymi²² oraz w przepisach wspólnotowych i krajowych przyjętych w celu jej wykonania. Ponadto, podczas badania metodami analitycznymi ustanowionymi w załączniku IX do tego rozporządzenia nie mogą one stracić więcej niż 1mg/l substancji organicznej w żadnym z wymienionych rozpuszczalników. Muszą być regenerowane za pomocą substancji dopuszczonych do stosowania podczas przygotowywania środków spożywczych.

Żywice te mogą być stosowane jedynie pod kontrolą enologa lub technika oraz w instalacjach zatwierdzonych przez władze Państw Członkowskich, na których terytorium procesy są

---

²² Dz.U. L40 z 11.02.1989, str. 38.

stosowane. Takie władze ustalają obowiązki i zakres odpowiedzialności spoczywającej na zatwierdzonym enologu lub techniku.

Artykuł 13

Żelazocyjanek potasu

Żelazocyjanek potasu, którego stosowanie przewidziane jest w załączniku IV ust. 3 lit. p) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może być stosowany pod nadzorem enologa lub technika, urzędowo zatwierdzonego przez władze Państwa Członkowskiego, na terytorium którego proces jest przeprowadzany i którego zakres odpowiedzialności jest ustalany, w razie potrzeby, przez zainteresowane Państwo Członkowskie.

Po poddaniu obróbce żelazocyjankiem potasu wino zawiera śladowe ilości żelaza.

Nadzór nad stosowaniem produktu objętego niniejszym artykułem jest regulowany przepisami przyjmowanymi przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 14

Fitynian wapnia

Fitynian wapnia, którego stosowanie przewidziane jest w załączniku IV ust. 3 lit. p) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może być stosowany pod nadzorem enologa lub technika urzędowo zatwierdzonego przez władze Państwa Członkowskiego, na terytorium którego proces jest przeprowadzany i którego zakres odpowiedzialności jest ustalony, w razie potrzeby, przez zainteresowane Państwo Członkowskie.

Po poddaniu obróbce fitynianem wapnia wino zawiera ilości śladowe żelaza.

Nadzór nad stosowaniem produktu objętego niniejszym artykułem jest regulowany przepisami przyjmowanymi przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 15

Kwas DL-winowy

Kwas DL-winowy, którego stosowanie przewidziane jest w załączniku IV ust. 3 lit. s) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może być stosowany pod nadzorem enologa lub technika, urzędowo zatwierdzonego przez władze Państwa Członkowskiego, na terytorium którego proces jest przeprowadzany i którego zakres odpowiedzialności jest ustalony, w razie potrzeby, przez zainteresowane Państwo Członkowskie.

Nadzór nad stosowaniem produktu objętego niniejszym artykułem jest regulowany przepisami przyjmowanymi przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 16

Elektrodializa

Elektrodializa, którą stosuje się w celu zapewnienia winowej stabilizacji wina, przewidziana w załączniku IV ust. 4 lit. b) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może być stosowana tylko, jeżeli spełnia wymogi ustalone w załączniku X do tego rozporządzenia. Stosuje się ją wyłącznie w odniesieniu do wina stołowego do dnia 31 lipca 2001 r.

Artykuł 17

Ureaza

Ureaza, którą stosuje się w celu obniżenia poziomu mocznika w winie, przewidziana w załączniku IV ust. 4 lit. c) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może być stosowana tylko jeżeli spełnia wymogi i kryteria czystości ustalone w załączniku XI do tego rozporządzenia.

Artykuł 18

Dodawanie tlenu

Dodawanie tlenu, który przewidziany jest w załączniku IV ust. 4 lit. a) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, przeprowadza się używając czystego tlenu gazowego.

ROZDZIAŁ II

OGRANICZENIA I WYMOGI SZCZEGÓLNE

Artykuł 19

Zawartość ditlenku siarki

1. Zmiany wykazu win, przewidzianego w załączniku V pkt A ust. 2 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, są zgodne z ustaleniami zawartymi w załączniku XII do tego rozporządzenia.

2. Można oferować do bezpośredniego spożycia przez ludzi, do wyczerpania zapasów, następujące produkty:

- wino, inne niż wino likierowe i musujące produkowane we Wspólnocie, z wyjątkiem Portugalii przed dniem 1 września 1986 r., oraz
- wino, inne niż wino likierowe i musujące, pochodzące z państw trzecich lub z Portugalii i przywożone do Wspólnoty przed dniem 1 września 1987 r.,

pod warunkiem, że łączna zawartość ditlenku siarki w chwili wprowadzania do obrotu w celu bezpośredniego spożycia przez ludzi nie przekracza:

- a) 175 miligramów na litr w winach czerwonych;
- b) 225 miligramów na litr w winach białych i winach różowych;
- c) bez wpływu na powyżej wymienione przepisy lit. a) i b), dla win z resztkową zawartością cukru wyrażonego jako cukier inwertowany wynoszącą nie mniej niż pięć

gramów na litr, 225 miligramów na litr w winach czerwonych i 275 miligramów na litr w winach białych i różowych.

Ponadto, można oferować do bezpośredniego spożycia przez ludzi w kraju produkcji i na wywóz do państw trzecich, do wyczerpania zapasów, następujące produkty:

- wino produkowane w Hiszpanii przed dniem 1 września 1986 r., w którym łączna zawartość ditlenku siarki nie przekracza wartości maksymalnej ustalonej w przepisach hiszpańskich obowiązujących przed tą datą, oraz
- wino produkowane w Portugalii przed dniem 1 stycznia 1991 r., w którym łączna zawartość ditlenku siarki nie przekracza wartości maksymalnej ustalonej w przepisach portugalskich obowiązujących przed tą datą.

3. Wina musujące pochodzące z państw trzecich i Portugalii oraz przywożone do Wspólnoty przed dniem 1 września 1987 r. mogą być oferowane do bezpośredniego spożycia przez ludzi, do wyczerpania zapasów, pod warunkiem, że łączna zawartość ditlenku siarki nie przekracza:

- 250 miligramów na litr w winach musujących, oraz
- 200 miligramów na litr w gatunkowych winach musujących.

Ponadto, można oferować do bezpośredniego spożycia przez ludzi w kraju produkcji i na wywóz do państw trzecich, do wyczerpania zapasów, następujące produkty:

- wino produkowane w Hiszpanii przed dniem 1 września 1986 r., w którym łączna zawartość ditlenku siarki nie przekracza wartości maksymalnej ustalonej w przepisach hiszpańskich obowiązujących przed tą datą, oraz
- wino produkowane w Portugalii przed dniem 1 stycznia 1991 r., w którym łączna zawartość ditlenku siarki nie przekracza wartości maksymalnej ustalonej w przepisach portugalskich obowiązujących przed tą datą.

Artykuł 20

Zawartość kwasu lotnego

Wina objęte wyjątkami dotyczącymi maksymalnej zawartości kwasu lotnego, zgodnie z załącznikiem V pkt B ust. 3) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, są ustalone w załączniku XIII do tego rozporządzenia

Artykuł 21

Stosowanie siarczynu wapnia w niektórych winach likierowych

Odstępstwa dotyczące stosowania siarczynu wapnia, określonego w załączniku V pkt J ust. 4 lit. b) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, mogą być przyznane tylko w odniesieniu do następujących win hiszpańskich:

- a) „Vino generoso” zgodnie z określeniem podanym w załączniku VI pkt L ust. 8 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;
- b) „Vino generoso de licor” zgodnie z określeniem podanym w załączniku VI pkt L ust. 11 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

TYTUŁ II

PRAKTYKI ENOLOGICZNE

ROZDZIAŁ I

WZBOGACANIE

Artykuł 22

Dopuszczenie stosowania sacharozy

Regiony uprawy winorośli, w których stosowanie sacharozy jest dopuszczone stosownie do załącznika V pkt D ust. 3 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:

- a) strefa A uprawy winorośli,
- b) strefa B uprawy winorośli,
- c) strefa A uprawy winorośli, z wyjątkiem winnic we Włoszech, Grecji, Hiszpanii i Portugalii oraz winnic w departamentach francuskich podlegających jurysdykcji sądów apelacyjnych:
  - Aix – en - Provence,
  - N_mes,
  - Montpellier,
  - Tuluzy,
  - Agen,
  - Pau,
  - Bordeaux,
  - Bastia.

Jednak, wzbogacane za pomocą „cukrzenia suchego” może być dopuszczone przez władze krajowe jako wyjątek we francuskich departamentach, określonych powyżej. Francja powiadamia niezwłocznie Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o każdym takim zezwoleniu.

Artykuł 23

Wzbogacanie w przypadku wyjątkowo niekorzystnych warunków pogodowych

Lata, podczas których można dopuścić zwiększenie stężenia alkoholu w % objętościowych, określonych w załączniku V pkt C ust. 3 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zgodnie z procedurą ustanowioną art. 75 tego rozporządzenia, z powodu wyjątkowo niekorzystnych warunków pogodowych, zgodnie z pkt C ust. 4 tego załącznika, oraz strefy uprawy winorośli, regiony geograficzne i dane odmiany są ustalone, w miarę potrzeby, w załączniku XIV do tego rozporządzenia.

Artykuł 24

Wzbogacanie cuvée win musujących

Zgodnie z załącznikiem V pkt H ust. 4 i pkt I ust. 5 oraz załącznikiem VI pkt K ust. 11 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, każde Państwo Członkowskie może zezwolić na wzbogacanie cuvée w miejscu przygotowywania win musujących, pod warunkiem, że:

- a) żaden ze składników cuvée nie był wcześniej poddawany wzbogacaniu;
- b) wymienione składniki pochodzą wyłącznie z winogron zbieranych na jego terytorium;
- c) wzbogacanie przeprowadza się jednorazowo;
- d) nie przekracza się następujących limitów:
  - 3,5% objętościowych w przypadku cuvée zawierającego składniki ze strefy A uprawy winorośli, pod warunkiem, że naturalne stężenie alkoholu każdego ze składników wynosi co najmniej 5% objętościowych
  - 2,5% objętościowych w przypadku cuvée zawierającego składniki ze strefy B uprawy winorośli, pod warunkiem, że naturalne stężenie alkoholu każdego ze składników wynosi co najmniej 6% objętościowych
  - 2% objętościowe w przypadku cuvée zawierającego składniki ze stref C Ia, C Ib, C II i C III uprawy winorośli, pod warunkiem, że naturalne stężenie alkoholu każdego ze składników wynosi odpowiednio co najmniej 7,5%, 8%, 8,5% i 9% objętościowych.

Powyższe limity pozostają bez uszczerbku dla stosowania art. 44 ust. 3 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w stosunku do cuvée przeznaczanych do produkcji win musujących, jak określono w załączniku I ust. 15 do tego rozporządzenia;

- e) stosowaną metodą jest dodanie sacharozy, zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego.

Artykuł 25

Przepisy administracyjne stosowane do wzbogacania

1. Powiadomienia, określone w załączniku V pkt G ust. 5 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dotyczące czynności zwiększających stężenie alkoholu dokonywane są przez osoby fizyczne lub prawne przeprowadzające omawiane czynności oraz w odpowiednim czasie i zgodnie z warunkami kontroli ustalonymi przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, na którego terytorium czynność ta ma miejsce.

2. Powiadomienia, określone w ust. 1, sporządzane są na piśmie i zawierają następujące informacje:

- nazwisko i adres osoby dokonującej zgłoszenia,
- miejsce, w którym ma być przeprowadzona czynność wzmacniania,
- dzień i czas rozpoczęcia czynności,
- opis produktu poddawanego wzmacnianiu,
- proces stosowany do wzmacniania ze szczegółami dotyczącymi rodzaju używanego produktu

3. Państwa Członkowskie mogą jednak zezwolić na wcześniejsze zgłoszenia obejmujące kilka czynności lub na określony czas wysłania do właściwych władz. Powiadomienia takie są przyjmowane tylko jeżeli osoba dokonująca zgłoszenia prowadzi pisemny rejestr każdej czynności wzmacniania, jak przewidziano w ust. 6, oraz informacji wymaganych przepisami ust. 2.

4. W przypadku gdy dana osoba nie może przeprowadzić zgłoszonej czynności w odpowiednim czasie z powodu siły wyższej, Państwa Członkowskie określają warunki, zgodnie z którymi osoba ta dokonuje nowego zgłoszenia odpowiedniemu organowi w celu umożliwienia przeprowadzenia niezbędnych kontroli.

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję na piśmie o takich przepisach.

5. Powiadomienia, określone w ust. 1 nie są wymagane w Wielkim Księstwie Luksemburgu.

6. Szczegóły dotyczące czynności zwiększenia stężenia alkoholu wprowadza się do rejestrów niezwłocznie po zakończeniu czynności wzmacniania, zgodnie z przepisami przyjętymi stosownie do art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

W przypadkach w których wcześniejsze zgłoszenia obejmujące kilka czynności nie wskazują dnia i czasu rozpoczęcia czynności, wpis w rejestrze musi być dokonany także przed rozpoczęciem każdej czynności.

ROZDZIAŁ II

ZAKWASZANIE I ODKWASZANIE

Artykuł 26

Przepisy administracyjne stosowane do zakwaszania i odkwaszania

1. W przypadku zakwaszania i odkwaszania podmioty dokonują zgłoszeń, określonych w załączniku V pkt G ust. 5 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, nie później niż drugiego dnia po przeprowadzeniu pierwszej czynności w każdym roku winiarskim. Powiadomienia takie są ważne w stosunku do wszystkich czynności przeprowadzanych w danym roku winiarskim.

2. Powiadomienia, określone w ust. 1, sporządzane są na piśmie i zawierają następujące informacje:

- nazwisko i adres osoby dokonującej zgłoszenia,
- rodzaj danej czynności,
- miejsce, w którym czynność ma być przeprowadzona.

3. Szczegóły dotyczące każdej czynności zakwaszenia i odkwaszenia są wprowadzane do rejestrów, zgodnie z przepisami przyjętymi stosownie do art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

ROZDZIAŁ III

WSPÓLNE ZASADY STOSOWANE W ODNIESIENIU DO WZBOGACANIA, ZAKWASZANIA I ODKWASZANIA

Artykuł 27

Zakwaszanie i wzbogacanie tego samego produktu

Decyzję w sprawie przypadków, w których zakwaszanie i odkwaszanie tego samego produktu, w rozumieniu przepisów załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, jest dozwolone zgodnie z załącznikiem V pkt E ust. 7 do tego rozporządzenia, podejmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 tego rozporządzenia i są to przypadki takie jak określono w załączniku XV do tego rozporządzenia.

Artykuł 28

Zasady ogólne stosowane w odniesieniu do wzbogacania, zakwaszania i odkwaszania produktów innych niż wino

Procesy, określone w załączniku V pkt G ust. 1 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, przeprowadza się jednorazowo. Państwa Członkowskie mogą jednak zezwolić na przeprowadzenie niektórych procesów w kilku czynnościach, w przypadku, gdy przyczynia się to do ulepszenia winifikacji danych produktów. W takich wypadkach limity ustanowione w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 stosuje się w odniesieniu do całej czynności.

Artykuł 29

Odstępstwo od terminów ustanowionych dla wzbogacania, zakwaszania i odkwaszania

W drodze odstępstwa od terminów ustanowionych w załączniku V pkt G ust. 7 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, czynności wzbogacania, zakwaszania i odkwaszania można przeprowadzić przed terminami ustalonymi z załączniku XVI do tego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ IV

SŁODZENIE

Artykuł 30

Zasady techniczne stosowane podczas słodzenia

Słodzenie win stołowych i win gatunkowych por dopuszczone jest tylko na etapie produkcji i sprzedaży hurtowej.

Artykuł 31

Przepisy administracyjne stosowane podczas słodzenia

1. Każda osoba fizyczna lub prawna zamierzająca dokonać słodzenia powiadamia właściwy organ Państwa Członkowskiego, na którego terytorium czynność ma być przeprowadzana.

2. Zgłoszenia sporządza się na piśmie i właściwe władze powinny je otrzymać co najmniej 48 godzin przed dniem przeprowadzenia czynności

Jednakże, gdy przedsiębiorstwo dokonuje słodzenia w sposób stały, Państwa Członkowskie mogą zezwolić za powiadomienie obejmujące kilka czynności lub określony okres na wysłanie właściwym władzom. Powiadomienie takie jest przyjmowane tylko pod warunkiem, że przedsiębiorstwo prowadzi pisemny rejestr każdej czynności słodzenia oraz rejestry informacji wymaganych przepisami ust. 3.

3. Zgłoszenia zawierają następujące informacje:

- a) w odniesieniu do czynności słodzenia przeprowadzonych zgodnie z załącznikiem V pkt F ust. 1 lit. a) oraz załącznikiem VI pkt G ust. 2 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:
  - (i) ilość oraz całkowite i rzeczywiste stężenie alkoholu wina stołowego lub wina gatunkowego por, które będzie słodzone,
  - (ii) ilość oraz całkowite i rzeczywiste stężenie alkoholu moszczu gronowego, który będzie dodawany,
  - (iii) ilość oraz całkowite i rzeczywiste stężenie alkoholu wina stołowego lub wina gatunkowego por po dosłodzeniu.
- b) w odniesieniu do czynności słodzenia przeprowadzonych zgodnie z załącznikiem V pkt

F ust. 1 lit. b) oraz załącznikiem VI pkt G ust. 2 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:

- (i) ilość oraz całkowite i rzeczywiste stężenie alkoholu wina stołowego lub wina gatunkowego por, które będzie słodzone,
- (ii) ilość oraz całkowite i rzeczywiste stężenie alkoholu moszczu gronowego lub, w odpowiednim przypadku, ilość i gęstość zagęszczonego moszczu gronowego, który będzie dodawany,
- (iii) ilość oraz całkowite i rzeczywiste stężenie alkoholu wina stołowego lub wina gatunkowego por po dosłodzeniu.

4. Osoby określone w ust. 1 prowadzą rejestry przychodu i rozchodu towarów wskazujące ilości moszczu gronowego lub zagęszczonego moszczu gronowego, które posiadają w celu przeprowadzenia słodzenia.

Artykuł 32

Słodzenie niektórych win przywożonych

Słodzenie win przywożonych, określonych w załączniku V pkt F ust. 3 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, podlega warunkom ustanowionym w art. 30 i 31 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 33

Zasady szczególne stosowane przy słodzeniu win likierowych

1. Słodzenie, przeprowadzane na warunkach ustanowionych w załączniku V pkt J ust. 6 lit. a) tiret drugie do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dopuszczone jest w odniesieniu do „vino geneoso de licor” zgodnie z określeniem w załączniku VI pkt L ust. 11 do tego rozporządzenia.
2. Słodzenie przeprowadzane na warunkach ustanowionych w załączniku V pkt J ust. 6 lit. a) tiret trzecie do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dopuszczone jest w odniesieniu do gatunkowego wina likierowego por „Madeira”.

ROZDZIAŁ V

KUPAŻ

Artykuł 34

Definicja

1. „Kupaż” w rozumieniu art. 46 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 oznacza: mieszanie ze sobą win lub moszczy pochodzących z:

- a) różnych państw,

- b) różnych stref uprawy winorośli we Wspólnocie, w rozumieniu przepisów załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, lub różnych stref produkcji w państwach trzecich,
- c) z tej samej strefy uprawy winorośli we Wspólnocie lub z tej samej strefy produkcji w państwie trzecim, ale będące
  - różnego pochodzenia geograficznego, lub
  - różnych odmian winorośli, lub
  - z różnych zbiorówpod warunkiem, że pochodzenie geograficzne, odmiana winorośli lub rok zbioru jest określony, lub istnieje obowiązek określenia, w opisie danego produktu, lub
- d) odmiennych kategorii win lub moszczy.

2. Za odmienne kategorie wina lub moszczu uważa się:

- wino czerwone, wino białe oraz moszcze lub wina nadające się do otrzymania jednej z tych kategorii wina,
- wino stołowe, wino gatunkowe por oraz moszcze lub wina nadające się do otrzymania jednej z tych kategorii wina.

Do celów niniejszego ustępu wino różowe traktuje się jak wino czerwone

3. Następujących procesów nie uważa się za kupaż:

- a) dodawania zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego w celu zwiększenia naturalnego stężenia alkoholu danego produktu;
- b) słodzenia,
  - wina stołowego,
  - wina gatunkowego por, w przypadku, gdy substancja słodząca pochodzi z określonego regionu, którego nazwę wino nosi, lub jest rektyfikowanym zagęszczonym moszczem gronowym
- c) produkcji wina gatunkowego por zgodnie z tradycyjnymi praktykami, określonymi w załączniku VI pkt D ust. 2 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 35

Zasady ogólne stosowane podczas kupażu

1. Kupaż lub mieszanie:

- win stołowych ze sobą, lub
- win nadających się do otrzymania win stołowych ze sobą lub z winami stołowymi, lub
- win gatunkowych por ze sobą,

jest zakazane, jeżeli którykolwiek ze składników nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 lub niniejszego rozporządzenia.

2. Wyniku mieszania świeżych winogron, moszczu gronowego, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji lub młodego wina, którego fermentacja jeszcze się nie zakończyła, w przypadku, gdy którykolwiek z tych produktów nie posiada właściwości wymaganych do uzyskania wina stołowego lub wina nadającego się do otrzymania wina stołowego, z produktami nadającymi się do otrzymania takiego wina lub z winem stołowym, nie uważa się za wino stołowe lub wino nadające się do otrzymania wina stołowego.

3. W przypadku kupażu oraz z zastrzeżeniem przepisów następnych ustępów, jedynymi produktami, które mogą być uważane za wina stołowe są produkty powstające w wyniku zmieszania za sobą win stołowych lub zmieszania win stołowych z winami nadającymi się do otrzymania win stołowych, pod warunkiem, że takie wina nadające się do otrzymania win stołowych mają całkowite naturalne stężenie alkoholu nieprzekraczające 17% objętościowych.

4. Bez uszczerbku dla przepisów art. 44 ust. 7 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 oraz art. 36 niniejszego rozporządzenia, kupaż wina nadającego się do otrzymania wina stołowego z:

- a) winem stołowym, może dać wino stołowe tylko w przypadku, gdy czynność jest przeprowadzana w strefie uprawy winorośli, w której zostało wyprodukowane wino nadające się do otrzymania wina stołowego;
- b) innym winem nadającym się do otrzymania wina stołowego, może dać wino stołowe, tylko w przypadku, gdy:
  - drugie wino nadające się do otrzymania wina stołowego zostało wyprodukowane w tej samej strefie uprawy winorośli, oraz
  - czynność jest przeprowadzana w tej samej strefie uprawy winorośli.

5. Kupaż moszczu gronowego lub wina stołowego, które poddano praktyce enologicznej, określonej w załączniku IV ust. 1 lit. n) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, z moszczem gronowym lub winem, które nie było poddane tej praktyce jest zakazany.

Artykuł 36

Zasady szczególne stosowane w odniesieniu do kupażu win białych i czerwonych w Hiszpanii

1. Stosownie do przepisów art. 42 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, kupaż wina

nadającego się do otrzymania białego wina stołowego lub białego wina stołowego z winem nadającym się do otrzymania czerwonego wina stołowego lub z czerwonym winem stołowym jest dozwolony w Hiszpanii do dnia 31 lipca 2005 r., pod warunkiem, że otrzymany produkt posiada cechy charakterystyczne czerwonego wina stołowego.

2. Hiszpańskie wina stołowe czerwone i różowe powstające w wyniku kupażu, określonego w ust. 1, nie mogą być przedmiotem handlu z innymi Państwami Członkowskimi lub wywozu do państw trzecich.

3. Do celów ust. 2 właściwy organ wyznaczony przez Hiszpanię zapewnia pochodzenie hiszpańskich win stołowych czerwonych i różowych przez dołączanie pieczęci w polu przeznaczonym na urzędowe komentarze w dokumencie przewidzianym w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, poprzedzonego wyrazami „wino nieuzyskane poprzez kupaż wina białego/czerwonego”.

ROZDZIAŁ VI

DODAWANIE INNYCH PRODUKTÓW

Artykuł 37

Dodawanie destylatu do win likierowych i niektórych gatunkowych win likierowych por

Cechy charakterystyczne destylatu winnego i destylatu z suszonych winogron, który można dodać do win likierowych i niektórych gatunkowych win likierowych por, zgodnie z załącznikiem V pkt J ust. 2 lit. a) (i) tiret drugie do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, są określone w załączniku XVII do tego rozporządzenia.

Artykuł 38

Dodawanie innych produktów i stosowanie moszczu gronowego podczas przygotowywania niektórych gatunkowych win likierowych por

1. Wykaz gatunkowych win likierowych por, których przygotowanie wymaga użycia moszczu gronowego lub jego mieszanki z winem zgodnie z załącznikiem V pkt J ust. 1 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, jest ustalony w załączniku XVIII pkt A do tego rozporządzenia

2. Wykaz gatunkowych win likierowych por, do których można dodawać produkty określone w załączniku V pkt J ust. 2 lit. b) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, jest ustalony w załączniku XVIII pkt B do tego rozporządzenia.

Artykuł 39

Dodawanie alkoholu do wina półmusującego

Stosownie do przepisów art. 42 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dodatek alkoholu do wina półmusującego nie powoduje zwiększenia całkowitego stężenia alkoholu wina półmusującego o więcej 0,5% objętościowego. Alkohol może być dodany wyłącznie w postaci *expedition liqueur* i pod warunkiem, że taka metoda jest dopuszczona na mocy

przepisów obowiązujących w Państwie Członkowskim produkcji oraz że takie przepisy zostały podane do wiadomości Komisji i innym Państwom Członkowskim.

ROZDZIAŁ VII

WYMOGI DOTYCZĄCE DOJRZEWANIA

Artykuł 40

Dojrzewanie niektórych win likierowych

Dojrzewanie, zgodnie z warunkami ustanowionymi w załączniku V pkt J ust. 6 lit. c) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dopuszczone jest w odniesieniu do gatunkowego wina likierowego por „Madeira”.

TYTUŁ III

DOŚWIADCZALNE WYKORZYSTANIE NOWYCH PRAKTYK ENOLOGICZNYCH

Artykuł 41

Zasady ogólne

1. W celach doświadczalnych, określonych w art. 46 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, każde Państwo Członkowskie może zezwolić na stosowanie niektórych praktyk enologicznych lub procesów nieprzewidzianych w tym rozporządzeniu przez okres maksymalnie trzech lat, pod warunkiem, że:

- dane praktyki i procesy spełniają wymogi ustanowione w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999,
- takie praktyki i procesy są stosowane do ilości nieprzekraczających 50 000 hektolitrów rocznie w odniesieniu do każdego doświadczenia,
- otrzymane produkty nie są wysyłane poza Państwo Członkowskie, na którego terytorium przeprowadzano doświadczenie,
- zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia Komisję oraz pozostałe Państwa Członkowskie na początku doświadczenia o warunkach zezwolenia.

„Doświadczenie” oznacza czynność lub czynności przeprowadzane w kontekście dobrze zdefiniowanego projektu badawczego z jednym protokołem z doświadczenia.

2. Przed końcem okresu określonego w ust. 1 zainteresowane Państwo Członkowskie przekazuje Komisji sprawozdanie z dopuszczonego doświadczenia, a Komisja powiadamia pozostałe Państwa Członkowskie o jego wynikach. W zależności od tych wyników zainteresowane Państwo Członkowskie może ubiegać się o wydanie przez Komisję zezwolenia na kontynuację doświadczenia, w miarę możliwości z większą ilością niż w pierwotnym doświadczeniu, na następny okres nie dłuższy niż trzy lata. Państwo

Członkowskie składa odpowiednią dokumentację na poparcie wniosku

3. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, podejmuje decyzję w sprawie wniosku określonego w ust. 2. W tym samym czasie Komisja może podjąć decyzję zezwalającą na kontynuację doświadczenia w innych Państwach Członkowskich na tych samych warunkach.

4. Pod koniec okresu określonego w ust. 1 lub, w miarę potrzeby, w ust. 2 oraz po zebraniu wszystkich informacji dotyczących doświadczenia, Komisja może, gdzie stosowne, przedłożyć Radzie propozycję ostatecznego zezwolenia na prowadzenie praktyk enologicznych i procedur objętych doświadczeniem.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 42

Wino produkowane przed dniem 1 sierpnia 2000 r.

Wino produkowane przed dniem 1 sierpnia 2000 r. może być oferowane lub dostarczane do bezpośredniego spożycia przez ludzi po tej dacie, pod warunkiem, że jest zgodne z regułami wspólnotowymi lub krajowymi obowiązującymi przed tą datą.

Artykuł 43

Wymogi dotyczące destylacji, przewozu i wykorzystania produktów niezgodnych z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 lub niniejszego rozporządzenia

1. Produkty, które stosownie do art. 45 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 nie mogą być oferowane lub dostarczane do bezpośredniego spożycia przez ludzi niszczą się. Państwa Członkowskie mogą jednak dopuścić wykorzystanie niektórych produktów, właściwości których określają, przez gorzelnie lub wytwórnie octu lub w celach przemysłowych.

2. Gorzelnicy lub kupcy nie mogą posiadać takich produktów bez odpowiedniej podstawy prawnej i można je przewieźć tylko do gorzelni, wytwórni octu oraz zakładów wykorzystujących je w celach przemysłowych lub do niszczenia roślin.

3. Państwa Członkowskie mogą posiadać środki denaturujące lub wskaźniki dodawane do win, określone w poprzednim ustępie w celu ułatwienia ich identyfikacji. W przypadkach, w których jest to uzasadnione, Państwa Członkowskie mogą również zakazać sposobów wykorzystania przewidzianych w ust. 1 i nakazać zniszczenie tych produktów.

Artykuł 44

Utrata mocy

1. Rozporządzenia (EWG) nr 1618/70, nr 1972/78, nr 2394/84, nr 305/86, nr 1888/86, nr 2094/86, nr 2202/89, nr 2240/89, nr 3220/90 i nr 586/93 oraz rozporządzenia (WE) nr 3111/93 i nr 1128/96 tracą moc.

2. Rozporządzenie (EWG) nr 2676/90 stosuje się do produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 1493/1999. W Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 2676/90 uchyla się z dniem 1 sierpnia 2001 r. część 1 ust. 5, część 3 ust. 5, część 5 ust. 3.2, część 12 ust. 3, część 16 ust. 3, część 18 ust. 3, część 23 ust. 3, część 25 ust. 2.3, część 26 ust. 3 część 27 ust. 3, część 30 ust. 3, część 37 ust. 3 i część 40 ust. 1.4

Artykuł 45

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

**Wykaz odmian winorośli, które mogą być, nie naruszając art. 42 ust. 5 rozporządzenia
(WE) nr 1493/1999 wykorzystywane do przygotowania produktów objętych tym
przepisem**

(art. 2 niniejszego rozporządzenia)

(w/w)

ZAŁĄCZNIK II

Lata, podczas których produkty ze stref uprawy winorośli A i B nieposiadające minimalnego naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1493/1999, mogą być używane do produkcji wina musującego, wina musującego gazowanego i wina półmusującego gazowanego

(art. 3 niniejszego rozporządzenia)

(w/w)

ZAŁĄCZNIK III

A. Wykaz odmian winorośli, które mogą być używać do stworzenia cuvée w celu przygotowania gatunkowych win musujących typu aromatyzowanego i gatunkowych win musujących por typu aromatyzowanego

(art. 4 niniejszego rozporządzenia)

Aleatico N

A_____ (Assyrtiko)

Bourboulenc B

Brachetto N

Clairette N

Colombard B

Freisa N

Gamay N

Gewürztraminer Rs

Gir_ N

_____ (Glykerythra)

Huxelrebe

Macabeu B

Wszystkie Malvoisie

Mauzac blanc i rosé

Monica N

_____ (Moschofilero)

Müller-Turgau B

Wszystkie Muscatel

Parellada B

Perle B

Piquepoul B

Poulsard

Prosecco

_____ (Roditis)

Scheurebe

Torbato

B. Odstępstwa, określone w załączniku V pkt I ust. 3 lit a) oraz w załączniku VI pkt K ust. 10 lit. a) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 dotyczące stworzenia cuvée w celu przygotowania gatunkowych win musujących typu aromatyzowanego i gatunkowych win musujących por typu aromatyzowanego

Nie naruszając przepisów załącznika VI pkt K ust. 10 lit. a), gatunkowe wina musujące por typu aromatyzowanego mogą być produkowane z użyciem jako składników cuvée win otrzymanych z winorośli odmiany „Prosecco” zbieranej w określonych regionach noszących oznaczenie pochodzenia Conegliano - Valdobbiadene i Montello e Colli Asolani.

ZAŁĄCZNIK IV

Ograniczenia dotyczące stosowania niektórych substancji

(art. 5 niniejszego rozporządzenia)

Ograniczenia, które stosuje się do używania substancji, określonych w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zgodnie z warunkami tam ustanowionymi są następujące.

Substancja	Stosować ze świeżymi winogronami, moszczem gronowym, moszczem gronowym w trakcie fermentacji otrzymanym z suszonych winogron, zagęszczonym moszczem gronowym i młodym winem, którego fermentacje jeszcze się nie zakończyła	Stosować z moszczem gronowym w trakcie fermentacji przeznaczonym do bezpośredniego spożycia przez ludzi w takiej postaci, winem nadającym się do produkcji wina stołowego, winem stołowym, winem musującym, winem musującym gazowanym, winem półmusującym, winem półmusującym gazowanym, winem likierowym i winami gatunkowymi por
Preparaty ze ścian komórkowych drożdży	40 g/hl	40 g/hl
Ditlenek węgla ¹		maksymalna zawartość w winie obrabianym w ten sposób: 2 g/l
Kwas L-askorbinowy ¹		150 mg/l
Kwas cytrynowy ¹		Maksymalna zawartość w winie obrabianym w ten sposób: 1 g/l
Kwas metawinowy		100 mg/l
Siarczan miedzi		1 g/hl pod warunkiem, że zawartość miedzi w produkcie obrabianym w ten sposób nie przekracza 1 mg/l
Węgiel drzewny do użytku enologicznego	100 g suchej wagi na hl	100 g suchej wagi na hl
Sole odżywcze: fosforan diamonowy, lub siarczan amonowy	0,3 g/l (wyrażone w soli) ²	0,3 g/l (wyrażone w soli) do przygotowania wina musującego
Siarczyny amonu lub bisiarczyny amonu	0,2 g/l (wyrażone w soli) ²	
Czynniki wzrostowe: tiamina w postaci chlorowodorku tiaminy	0,6 mg/l (wyrażone w tiaminie)	0,6 mg/l (wyrażone w tiaminie) do przygotowania wina musującego
Poliwinylopirolidon	80 g/hl	80 g/hl
Winian wapnia		200 g/hl

Substancja	Stosować ze świeżymi winogronami, moszczem gronowym, moszczem gronowym w trakcie fermentacji otrzymanym z suszonych winogron, zagęszczonym moszczem gronowym i młodym winem, którego fermentacja jeszcze się nie zakończyła	Stosować z moszczem gronowym w trakcie fermentacji przeznaczonym do bezpośredniego spożycia przez ludzi w takiej postaci, winem nadającym się do produkcji wina stołowego, winem stołowym, winem musującym, winem musującym gazowanym, winem półmusującym, winem półmusującym gazowanym, winem likierowym i winami gatunkowymi por
Fitynian wapnia		8 g/hl

¹ Kryteria czystości dla tego produktu są określone w dyrektywie Komisji 96/77/WE z dnia 2 grudnia 1996 r. ustanawiającej szczególne kryteria czystości dla dodatków do środków spożywczych innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz.U. L 339 z 30.12.1996, str. 1.), zmieniona dyrektywą 98/86/WE (Dz.U. L 334 z 9.12.1998, str. 1.)

² Produkty te można również stosować w połączeniu, do ogólnego limitu 0,3 g/l, bez uszczerbku dla do limitu 0,2 g/l określonego powyżej.

ZAŁĄCZNIK V

Wymogi i kryteria czystości dotyczące poliwinylpolipirolidonu

(art. 6 niniejszego rozporządzenia)

Poliwinylpolipirolidon (PWPPP), stosowanie którego jest przewidziane w załączniku IV ust. 1 lit. p) i ust. 3 lit. y) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, jest równomiernie usieciowanym polimerem 1-(2-okso-1-pirolidynoetyleny).

Wytwarza się go poprzez polimeryzację N-winylo-2-pirolidonu w obecności katalizatora, którym może być soda kaustyczna lub N,N'-diwinyloimidazolidon.

WŁAŚCIWOŚCI

Jasny proszek, zabarwiony białą - kremową.

Nierozpuszczalny w wodzie i rozpuszczalnikach organicznych.

Nierozpuszczalny w silnych kwasach mineralnych i alkaliach.

PRÓBY

1. UBYTEK MASY PODCZAS SUSZENIA

Mniej niż 5% w następujących warunkach:

Należy umieścić 2 g PWPP w krzemionkowej rynience o średnicy 70 mm; suszyć w piecyku do wypalania w temperaturze 100-105 °C przez 6 godzin. Pozostawić do ostygnięcia w eksykatorze i zważyć.

Uwaga:

Wszystkie limity ustalone poniżej odnoszą się do suchej masy.

2. SPOPIELANIE

Masa popiołu mniejsza niż 0,5% w następujących warunkach:

Należy stopniowo spopielać resztki z próby 1 nie przekraczając temperatury 500-550 °C, a następnie zważyć masę popiołu.

3. ARSEN

Mniej niż 2 części na milion w następujących warunkach:

Przygotowanie produktu do badania:

Należy włożyć 5 g PWPP do kolby okrągłodennej ze szkła borokrzemianowego ze skośną szyjką umieszczoną na płycie z otworem pośrodku. Dodać 5 ml czystego kwasu

siarkowego (Cz.D.A.) i 10 ml czystego kwasu azotowego (Cz.D.A.) i podgrzewać stopniowo. Kiedy mieszanina zacznie brunatnieć należy dodać niewielką ilość kwasu azotowego i dalej ją podgrzewać. Należy podgrzewać w ten sposób aż płyn stanie się bezbarwny, a kolba wypełni się białymi oparami SO_3 . Odstawić płyn do schłodzenia, rozpuścić w 10 ml wody i podgrzać go ponownie, aby rozproszyć opary azotowe dopóki nie powstanie biały dymek. Czynność tę powtarza się po raz kolejny; po trzecim rozpuszczeniu doprowadzić do wrzenia płynu przez kilka sekund, schłódzić go i dopełnić wodą do 40 ml.

Odczynniki (Cz.D.A.)

1. *Stężony roztwór kwasu arsenowego (III) (100 mg arsenu na litr)*

Należy odważyć dokładnie 0,132 g bezwodnika kwasu arsenowego (III), uprzednio wysuszonego w temperaturze 100 °C i wsypać go do 500 ml kolby stożkowej. Dodać 3 ml wodorotlenku sodu i 20 ml wody. Wstrząsać aż do rozpuszczenia się tlenku. Zneutralizować wodny roztwór kwasu arsenawego 15 ml kwasu siarkowego rozcieńczonego do 10% (kg/kg) i dodać nasyconej wody bromowej (Cz.D.A.) aż do ustalenia się żółtej barwy wolnego bromu (teoretycznie 7 ml). Należy doprowadzić do wrzenia aż do rozproszenia nadmiaru bromu, przenieść roztwór do 1 000 ml kolby wolumetrycznej i dopełnić aż do tej ilości wodą destylowaną.

2. *Rozcieńczony roztwór kwasu arsenawego (1 mg arsenu na litr)*

Należy zmieszać 10 ml stężonego roztworu kwasu arsenawego (100 mg na litr) z wodą destylowaną dopełniając do 1 000 ml. 1 ml tego roztworu zawiera 1/1 000 mg kwasu arsenawego.

3. *Wstęga octanu ołowiu*

Wstęgę absorbenta należy zanurzyć w 5% (kg/m^3) roztworze octanu ołowiu, do którego dodano 1% kwasu octowego. Odsączyć wstęgę i pozostawić ją do wyschnięcia na powietrzu. Przechowywać w szczelnie zapieczętowanej butli.

4. *Wstęga absorbenta wysuszonego w piecyku w temperaturze 100 °C*

Należy go przechowywać w szczelnie zapieczętowanej butli.

5. *Bibuła rtęciowo - bromowa*

5% alkoholowy roztwór bromku rtęciowego [bromku rtęci (II)] wlej do prostokątnej wanienki. W roztworze zanurzyć białą bibułę filtracyjną gęstości 80 g/m^2 pociętą na kawałki 15 x 22 cm i podwójnie zgiętą. Odsączyć bibułę i pozostawić ją do wyschnięcia w ciemnym miejscu rozwieszony na niemetalowej linie. Odciać ją w odległości 1 mm od zgięcia i 1 cm od dolnych krawędzi. Pociąć bibułę na kwadraty o wymiarach 15 x 15 mm, przechowywać ją w szczelnie zapieczętowanej butli, pokrytej ciemnym papierem.

6. *Roztwór chlorku cyny (II)*

20 g czystego śrutu cynowego (Cz.D.A.) należy poddać działaniu na zimno 100 ml czystego kwasu solnego ($d = 1,19$). Przechowywać w obecności metalicznej cyny w butli nieprzepuszczającej powietrza z uszczelką.

7. *Roztwór jodku potasu*

Chlorek potasu	10 g
Woda do uzupełnienia	100 ml

8. *Kwas azotowy do oznaczenia arsenu (Cz.D.A.)*

Kwas o gęstości 1,38 w temperaturze 20 °C, zawierający 61,5 do 65,5% kwasu azotowego (HNO_3). Nie powinien dawać pozostałości stałych w ilości większej niż 0,0001%. Nie może zawierać ołowiu wykrywalnego za pomocą ditiazoneu lub więcej niż 1 milionowej jonów chloru, 2 milionowych jonów siarkowych, 2 milionowych jonów ortofosforowych lub stu milionowych arsenu.

9. *Kwas siarkowy do oznaczenia arsenu (Cz.D.A.)*

Kwas o gęstości 1,831 do 1,835 w temperaturze 20 °C, zawierający przynajmniej 95% kwasu siarkowego (H_2SO_4). Nie powinien dawać pozostałości stałych w ilości większej niż 0,0005%. Nie może zawierać więcej niż 2 milionowych metali ciężkich, 1 milionowej żelaza, 1 milionowej jonów chloru, 1 milionowej jonów azotu, 5 milionowych jonów amonowych, 200 milionowych arsenu.

10. *20% (m^3/m^3) roztwór rozcieńczonego kwasu siarkowego (36 g H_2SO_4 na 100 ml)*

Należy mieszać 200 ml czystego kwasu siarkowego (Cz.D.A.) z wodą destylowaną dopełniając do 1 000 ml.

11. *Cynk platynowany*

Czysty cynk, wolny od arsenu, w postaci śrutu lub walca. Cynk należy pokryć czernią platynową poprzez umieszczenie go w kolbie stożkowej i zalanie 1/20 000 roztworem chlorku platyny. Po dwóch godzinach kontaktu cynk platynowany należy przemyć wodą destylowaną, odsączyć na kilku warstwach bibuły, wysuszyć i schować do suchej butli.

Należy upewnić się, czy 5 g tego cynku umieszczone w aparacie opisanym poniżej wraz z 4,5 ml czystego kwasu siarkowego i uzupełnione wodą do 40 ml oraz z dodanymi dwiema kroplami chlorku cyny (II) i 5 ml 10% roztworu jodku potasu nie pozostawia plam na bibule rtęciowo-bromowej przynajmniej po dwóch godzinach. Należy również sprawdzić czy 1 g arsenu, użytego tak jak to przedstawiono poniżej, pozostawia zauważalny ślad.

Opis aparatu

Należy użyć 90–100 ml kolby uszczelnionej korkiem szklanym wyposażonej w rurkę

szklaną o długości 90 mm o średnicy wewnętrznej 6 mm. Dolna część rurki jest zwężona i przebita otworem poprzecznym (urządzenie antyporywowe). Górna krawędź posiada płaską powierzchnię prostopadłą do osi rurki. Drugą rurkę szklaną o takiej samej średnicy wewnętrznej i 30 mm długości z górną krawędzią posiadającą płaską powierzchnią jak pierwsza rurka można przyłączyć do wzornika do wyoblania i zabezpieczyć dwiema sprężynami śrubowymi lub pierścieniami gumowymi.

Postępowanie

W rurce wylotowej, w pozycji A, należy umieścić korek wstęgi suchego absorbenta, a następnie wstęgę octanu ołowiawego.

Należy umieścić kwadratowy pasek bibuły bromowo - rtęciowej między dwiema częściami rurki wylotowej w pozycji B i połączyć obie części rurki.

Do kolby należy wkropić 40 ml wodnego roztworu kwasu siarkowego, 2 krople roztworu chlorku cyny i 5 ml roztworu jodku potasu. Pozostawić na 15 minut. Dodać 5 g platynowanego cynku i natychmiast zapieczętować kolbę rurką wcześniej przygotowaną.

Należy pozwolić aby emisja zachodziła aż do wyczerpania się (co najmniej 2 godziny). Rozłożyć aparat na części, kwadratowy pasek bibuły bromowo - rtęciowej zanurzyć w 10 ml roztworu jodku potasu na pół godziny, wstrząsając od czasu do czasu, obficie przemyć i pozostawić do wyschnięcia.

Żółta lub brunatna plama musi być niewidoczna lub bladsza niż plama uzyskana w równolegle przeprowadzonej próbie z 1 ml roztworu kwasu arsenawego o stężeniu 1 _g/l, do którego dodaje się 4,5 ml czystego kwasu siarkowego i uzupełnionego wodą do 40 ml oraz dodaje się 2 krople chlorku cyny i 5 ml 10% roztworu jodku potasu.

4. METALE CIĘŻKIE

Wyrażone jako ołów, mniej niż 20 cząsteczek na milion w następujących warunkach:

Po zważeniu, popiół należy rozpuścić w 1 ml czystego kwasu solnego i 10 ml wody destylowanej. Podgrzać, aby się rozpuścił. Dopełnić wodą destylowaną do 20 ml. 1 ml tego roztworu zawiera 0,10 g substancji nieorganicznych PWPP.

10 ml roztworu z popiołem należy umieścić w probówce o wymiarach 160 x 16 mm wraz z 2 ml 4% roztworu fluorku sodu, 0,5 ml czystego amoniaku, 3 ml wody, 0,5 ml czystego kwasu octowego i 2 ml wysyconego wodnego roztworu siarkowodoru.

Nie powinna mieć miejsca strącanie się. Jeśli powstaje brunatna barwa, to powinna być ona mniej intensywna niż barwa odniesienia, przygotowana następująco:

2 ml roztworu zawierającego 0,01 g ołowiu (Pb) w 1 l (10 mg Pb na litr) 15 ml wody, 0,5 ml 4% (mol/m³) fluorku sodu, 0,5 ml czystego kwasu octowego i 2 ml wysyconego wodnego roztworu siarkowodoru należy umieścić w probówce o wymiarach 160 x 16 mm. W probówce znajduje się 20 _g ołowiu.

Uwaga:

W tym stężeniu, siarczek ołowiu wytrąca się tylko w środowisku kwasu octowego. Wytrącanie się można uzyskać w obecności tylko 0,05 ml kwasu solnego dla 15 ml, lecz to stężenie jest zbyt słabe, aby je otrzymać precyzyjnie w praktyce.

Jeśli 0,5 ml kwasu octowego zastąpi się 0,5 ml kwasu solnego strącać się będzie tylko miedź, rtęć itd.

Całość żelaza, występującego głównie w stanie kationu żelaza, utlenia siarkowodor poprzez wytwarzanie osadu siarki, który ukrywa koloidalny osad siarczku ołowiu. Po skompleksowaniu 0,5 ml fluorku sodowego żelazo utlenia siarkowodor znacznie wolniej.

Ta ilość wystarcza do skompleksowania 1 mg żelaza (III). Wzrost ilości fluorku sodu następuje jeśli będzie więcej żelaza.

W przypadku produktów zawierających wapń, filtracja jest wymagana po dodaniu fluorku.

5. AZOT CAŁKOWITY

Między 11 a 12,8% w następujących warunkach:

Aparat:

A. Aparat składa się z:

1. 1 l kolby ze szkła borokrzemianowego (A) jako naczynia grzejnego, wyposażonego w lejek z kranikiem. Można ją podgrzewać na krążku gazowym lub elektrycznym.
2. przedłużenia (C) służącego do zbierania zużytej cieczy z płuczki gazowej (B).
3. 500 ml płuczki gazowej (B) o skośnej szyjce; rura wprowadzająca powinna dosięgać do dolnej części kolby. Rura wyprowadzająca jest wyposażona w bańkę antyporywową, która stanowi górną część płuczki gazowej. Lejek z kranikiem (E) służy do wprowadzania obrabianej cieczy i roztworu alkalicznego.
4. skraplacza o długości 30 lub 40 cm z szyjką zakończoną bańką na końcu.
5. 250 ml kolby stożkowej służącej do zbierania destylatu.

B. 300 ml jajowata kolba mineralizacyjna z długą szyjką

Potrzebne substancje:

Czysty kwas siarkowy

Katalizator mineralizacji

30% (mol/mol) wodorotlenek sodu

40% (mol/m³) czysty roztwór kwasu bornego

0,1 N roztwór kwasu solnego

Wskaźnik mieszany zieleni bromokrezolowej i czerwieni metylowej.

Naczynie grzejne trzeba wypełnić wodą zakwaszoną 1/1000 kwasem siarkowym. Ciecz tę należy doprowadzić do wrzenia przed każdą czynnością, otwierając odpowietrznik P, aby odprowadzić CO₂.

Postępowanie:

Około 0,20 g PWPP należy umieścić w kolbie mineralizacyjnej. Dodać 2 g katalizatora mineralizacji i 15 ml czystego kwasu siarkowego.

Ogrzewać nad płomieniem pochylając szyjkę kolby aż do odbarwienia się roztworu i uwolnienia ścian kolby od zwęglonych substancji.

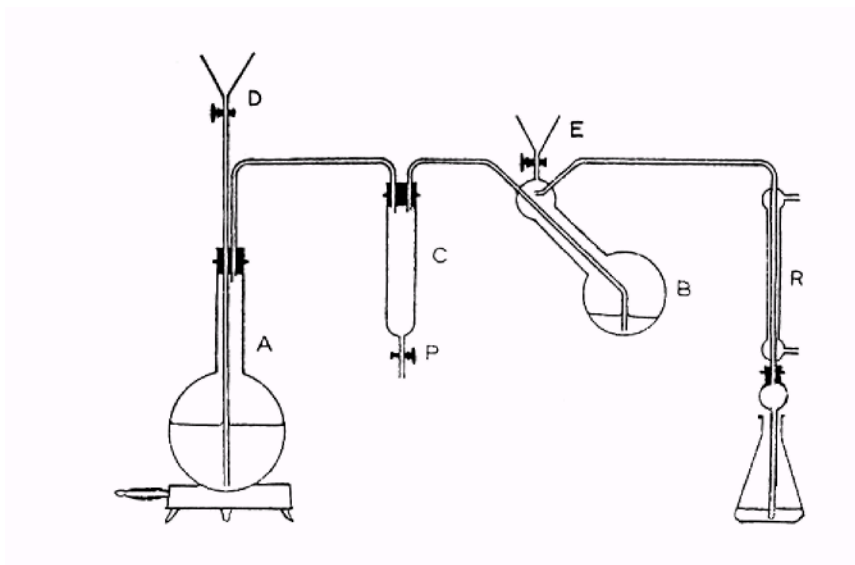
Po ochłodzeniu, należy rozpuścić w 50 ml wody i dalej schładzać; umieścić tą ciecz w płuczce gazowej (B) poprzez filtr (E); następnie dodać 40 - 50 ml 30% wodorotlenku sodu, aby uzyskać pełną alkalizację cieczy i odprowadzić amoniak wraz z parą wodną, zbierając destylat w 5 ml roztworu kwasu bornego i 10 ml wody umieszczonych wcześniej w stożkowej kolbie odbiorczej z końcem bańki zanurzonym w cieczy. Dodać jedną lub dwie krople mieszanego wskaźnika i zebrać 70 do 100 ml destylatu.

Zmiareczkować destylat 0,1 N roztworem kwasu solnego aż wskaźnik przejdzie w różowawy fiolet.

1 ml 0,1 N kwasu solnego odpowiada 1,4 mg azotu

Aparat do destylacji amoniaku w strumieniu pary wodnej

(wg Parnasa i Wagnera)

Lejki z kranikiem P i E można zastąpić złączką plastikową i zaciskiem Mohra.

6. ROZPUSTCZALNOŚĆ W ŚRODOWISKU WODNYM

Mniejsza niż 0,5% w następujących warunkach:

W 200 ml kolbie zawierającej 100 ml wody destylowanej umieścić 10 g PWPP. Wstrząsnąć i pozostawić na 24 godziny. Przesączyć przez filtr o porowatości 2,5 μ , a następnie przez filtr o porowatości 0,8 μ . Pozostałości otrzymane po odparowaniu filtratu za pomocą kąpieli wodnej i ich wysuszeniu muszą stanowić mniej niż 50 mg.

7. ROZPUSTCZALNOŚĆ ŚRODOWISKU KWAŚNO-ALKOHOLOWYM

Mniejsza niż 1% w następujących warunkach:

Należy umieścić 1 g PWPP w kolbie zawierającej 500 ml następującej mieszaniny:

Kwas octowy	3 g
Etanol	10 ml
Woda do dopełnienia do objętości	100 ml

Pozostawić na 24 godziny. Przesączyć przez filtr o porowatości 2,5 μ , a następnie przez filtr o porowatości 0,8 μ . Skondensować filtrat za pomocą kąpieli wodnej. Zakończyć odparowywanie za pomocą kąpieli wodnej w wytarowanym naczyniu krzemionkowym o średnicy 70 mm. Sucha pozostałość pozostała po odparowaniu musi być niższa niż 10 mg, biorąc pod uwagę wszelkie pozostałości otrzymane po odparowaniu 500 ml mieszaniny kwas octowy – etanol.

8. SKUTECZNOŚĆ PWPP W STOSUNKU DO ADSORPCJI SKŁADNIKÓW FENOLOWYCH

Procent aktywności oznaczonej w następujących warunkach musi wynosić 30% lub więcej.

A. Odczynniki:

1. 0,1 N roztwór wodorotlenku sodu
2. 0,1 N roztwór kwasu salicylowego

(13,81 g kwasu salicylowego jest rozpuszczone w 500 ml metanolu i rozcieńczone w 1 litrze wody)

B. Postępowanie:

1. Zważyć 2-3 g PWPP w 250 ml kolbie stożkowej i zanotować wagę jako W. Dokładność ważenia do 0,001 g.
2. Obliczyć suchą substancję w próbce (stały odsetek) i zapisz go jako P, wyrażony jako odsetek z dokładnością do przecinka dziesiętnego.
3. Dodać roztwór 0,1 N kwasu salicylowego wykorzystując następujący wzór:

$$43 \times W \times P = \text{ml roztworu do dodania.}$$

4. Zamknąć kolbę i potrząsać przez pięć minut.
5. Mieszaninę podgrzaną do temperatury 25 °C przelać przez lejek Buchnera wyposażony w sącze przyłączony do 250 ml kolby; poczekać do opróżnienia aż do otrzymania wystarczającej ilości przesączu, aby zebrać 50 ml próbki (przesącz musi być czysty).
6. Napipetować 50 ml przesączu do 250 ml kolby stożkowej.
7. Oznaczyć punkt zobojętnienia za pomocą fenoloftaleiny, używając 0,1 N roztworu węgla sodowego i zanotować objętość V_s .
8. Zmiareczkować 50 ml kwasu salicylowego jako wzorzec w ten sam sposób i zanotować objętość V_b .

C. Obliczenia:

$$\text{Procent aktywności} = \frac{V_b - V_s}{V_b} \times 100$$

Uwaga:

Wszystkie wartości graniczne wyznaczone w pkt 2-8 odnoszą się do suchej substancji.

9. WOLNY N-WINYLOPIROLIDONE – NIE WIĘCEJ NIŻ 0,1%

Metoda

Zatrzymać 4,0 g próbki z 30 ml wody, mieszać przez 15 minut, przepuścić przez sączek ze spiekanego szkła o średnicy 9-15 μ m (= typ G4) do 250 ml kolby stożkowej. Przemyć pozostałości 100 ml wody, do połączonych przesączy dodać 500 mg octanu sodowego i zmiareczkować 0,1 N jodyną aż do momentu, gdy barwa jodiny nie przestanie znikać. Dodać jeszcze 3,0 ml 0,1 N jodiny, pozwolić, aby barwa utrzymała się przez 10 minut i zmiareczkować nadmiar jodiny 0,1 N tiosiarczanem sodu dodając 3 ml skrobi (TS) po osiągnięciu punktu końcowego. Wykonać ślepe oznaczenie. Zużywa się nie więcej niż 0,72 ml jodiny, co odpowiada nie więcej niż 0,1% winylopirolidonu.

10. WOLNY N,N'-DIWINYLOIMIDAZOL – NIE WIĘCEJ NIŻ 2 MG/KG

Zasada

Wolny N,N'-diwinyloimidazolidon migrując z nierozpuszczalnego PWP do rozpuszczalnika (aceton) jest oznaczany za pomocą kolumny kapilarnej chromatografii gazowej.

Roztwór wzorca wewnętrznego

W 500 ml acetonu należy rozpuścić 100 mg nitrilu kwasu heptanowego (nitryl kwasu enantowego) odważonego z dokładnością do 0,1 mg.

Przygotowanie próbki

Do 50 ml kolby stożkowej odważyć około 2-2,5 g polimeru z dokładnością do 0,2 mg. Z użyciem pipety dodać 5 ml roztworu wzorca wewnętrznego. Następnie, dociągnąć około 20 ml acetonu. Mieszać mieszaninę przez 4 godziny lub pozwolić się jej zrównoważyć przez co najmniej 15 godzin i roztwór supernatantu poddać analizie za pomocą chromatografii gazowej.

Roztwór kalibracyjny

Do kolby odważyć około 25 mg N,N'-diwinyloimidazolidonu z dokładnością do 0,2 mg i dopełnić do 100 ml acetonem. Z użyciem pipety przenieść 2 ml tego roztworu do kolejnej 50 ml kolby kalibracyjnej, dopełnić do 50 ml acetonem. Przenieść 2 ml tego roztworu do kolejnej kolby, dodać 5 ml roztworu wzorca wewnętrznego (patrz wyżej) i dopełnić do 25 ml acetonem.

Warunki chromatografii gazowej:

- Kolumna: kapilara (stopiona krzemionka) „DB-Wax” (usieczony karbowosk typ 20 M), długość 30 m, średnica wewnętrzna 0,25 mm, grubość błony 0,5 μ m
- Temperatura pieca programowana, 140-240 °C, 4 °C/min.

kolumny:

- Wtryskiwacz: wtryskiwacz szczelinowy, 220 °C
rozdział 30 ml/min
- Detektor: detektor termojonowy (zoptymalizowany zgodnie z instrukcjami producenta), 250 °C
- Gaz nośnikowy: hel, 1 bar (nadciśnienie)
- Wstrzyknięta ilość: 1 _l roztworu supernatantu próbki lub roztworu kalibracyjnego

Postępowanie:

Należy uzyskać rzetelne oznaczenie współczynnika kalibracji w określonych warunkach analizy za pomocą powtarzanych wstrzyknięć roztworu kalibracyjnego. Przeprowadzić analizę próbki. Zawartość N,N'-diwinyloimidazolidonu w nierozpuszczalnym PWPP nie może być wyższa niż 0,1%.

Obliczenie współczynnika kalibracji

$$f = \frac{W_D \cdot A_{St}}{W_{St} \cdot A_D}$$

W_D = ilość wziętego N,N'-diwinyloimidazolidonu [mg]

W_{St} = ilość wzorca wewnętrznego [mg]

A_{St} = powierzchnia piku wzorca wewnętrznego

A_D = powierzchnia piku N,N'-diwinyloimidazolidonu

Obliczenie zawartości N,N'-diwinyloimidazolidonu

$$C_D = \frac{1000 \cdot f \cdot A_D \cdot W_{St}}{A_{St} \cdot W_s} \text{ (mg/kg)}$$

C_D = stężenie N,N'-diwinyloimidazolidonu (mg/kg)

f = współczynnik kalibracji

A_D = powierzchnia piku N,N'-diwinyloimidazolidonu

W_{St} = ilość wzorca wewnętrznego dodanego do próbki (mg)

A_{St} = powierzchnia piku wzorca wewnętrznego

W_s = ilość wziętej próbki (g)

ZAŁĄCZNIK VI

Wymogi dotyczące winianu wapnia

(art. 7 niniejszego rozporządzenia)

OBSZAR ZASTOSOWAŃ

Winian wapnia jest dodawany do wina jako adjuwant technologiczny w celu wsparcia wytrącania kamienia winnego i wspomżenia stabilizacji wina za pomocą obniżenia końcowych stężeń wodorowinianu potasu i winianu potasu.

WYMOGI

- dawka maksymalna jest ustalona w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia
- tam gdzie dodaje się winian wapnia należy wstrząsnąć winem, schłodzić je a powstałe kryształy należy oddzielić podczas procesu fizycznego.

ZAŁĄCZNIK VII

Wymogi dotyczące betaglukanazy

(art. 10 niniejszego rozporządzenia)

1. Międzynarodowy kod betaglukanazy: E.C. 3-2-1-58
2. Hydrolaza beta-glukanowa (niszczy glukan u *Borytritis cinerea*)
3. Pochodzenie: *Trichoderma harzianum*
4. Obszar zastosowań: niszczy beta-glukany obecne w winach, w szczególności wytworzone z gron poroździelanych winogron
5. Dawka maksymalna: 3 g preparatu enzymatycznego zawierającego 25% całkowitego ekstraktu organicznego (TOS) na hektolitr
6. Charakterystyka czystości chemicznej i mikrobiologicznej

Strata w suszeniu	Mniej niż 10%
Metale ciężkie	Mniej niż 30 części na milion
Ołów (Pb):	Mniej niż 10 części na milion
Arsen (As):	Mniej niż 3 części na milion
Pałeczkopodobne:	Nieobecne
<i>Escherichia coli</i>	Nieobecna w 25 g próbki
<i>Salmonella spp.</i>	Nieobecna w 25 g próbki
Liczba tlenowców:	Mniej niż 5×10^4 komórek/g

ZAŁĄCZNIK VIII

Bakterie kwasu mlekowego

(art. 11 niniejszego rozporządzenia)

WYMOGI

Bakterie kwasu mlekowego, których stosowanie przewidziane jest w załączniku IV ust. 1 lit. q) oraz w ust. 3 lit. z) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, należą do rodzaju *Leuconostoc*, *Lactobacillus* i/lub *Pediococcus*. Bakterie te przekształcają kwas jabłkowy w moszczu lub winie w kwas mlekowy i nie wpływa to na smak. Izoluje się je z winogron, moszczu, wina lub produktów wytwarzanych z winogron. Nazwa rodzaju i gatunku oraz informacja o szczepie musi być umieszczona na etykiecie wraz ze wskazaniem pochodzenia i hodowcy szczepu.

Na manipulację genetyczną bakterii kwasu mlekowego należy uprzednio uzyskać zezwolenie.

POSTAĆ

Trzeba ich używać w postaci płynnej lub zamrożonej lub jako proszek otrzymany w wyniku liofilizacji w czystej lub powiązanej hodowli.

BAKTERIE IMMOBILIZOWANE

Podłoże transportowe do przygotowania immobilizowanych bakterii kwasu mlekowego musi być obojętne i musi być dopuszczone do stosowania w winiarstwie.

KONTROLE

Chemiczna:

te same wymogi co w odniesieniu do badanych substancji w innych preparatach enologicznych oraz w szczególności metale ciężkie.

Mikrobiologiczna:

- poziom bakterii kwasu mlekowego pobudzonych do życia musi wynosić 10^8 /g lub więcej;
- poziom bakterii kwasu mlekowego gatunków innych niż szczep lub szczepy wskazane musi być mniejszy niż 0,01% wszystkich bakterii kwasu mlekowego pobudzonych do życia;
- poziom bakterii tlenowych musi być mniejszy niż 10^3 na gram proszku lub na mililitr;
- całkowita zawartość drożdży musi być mniejsza niż 10^3 na gram proszku lub na mililitr;
- zawartość pleśni musi być mniejsza niż 10^3 na gram proszku lub na mililitr.

DODATKI

Dodatki stosowane do przygotowania kultury lub reaktywacji bakterii mlekowych muszą być substancjami dopuszczonymi do stosowania ze środkami spożywczymi i należy je wymienić na etykiecie.

DATA PRODUKCJI

Producent musi wskazać dzień, w którym produkt opuścił fabrykę.

ZASTOSOWANIE

Producent musi wskazać instrukcje użytkowania i sposób reaktywacji.

PRZECHOWYWANIE

Na etykiecie należy wyraźnie wskazać warunki składowania.

METODY ANALIZ

- bakterie mlekowe: środowisko A¹, B² lub C³ z metodą utylizacji szczepu wskazaną przez producenta,
- bakterie tlenowe: środowisko Bacto - Agar,
- drożdże: środowisko Malt - Wickerhama,
- pleśń: środowisko Malt - Wickerhama lub Czapecka

Środowisko A	
Wyciąg z drożdży	5 g
Wyciąg mięsny	10 g
Pepton trypsynowy	15 g
Octan sodu	5 g
Cytrynian amonu	2 g
Tween 80	1 g
Siarczan manganu	0,050 g
Siarczan magnezu	0,200 g
Glukoza	20 g
Woda do dopełnienia	1 000 ml
PH	5,4 g

Środowisko B	
Sok pomidorowy	250 ml
Wyciąg drożdżowy Difco	5 g
Pepton	5 g
Kwas L-jabłkowy	3 g
Tween 80	1 kropla
Siarczan manganu	0,050 g
Siarczan magnezu	0,200 g

Woda do dopełnienia	1 000 ml
PH	4,8
Środowisko C	
Glukoza	5 g
Trypton Difco	2 g
Pepton Difco	5 g
Wyciąg z wątroby	1 g
Tween 80	0,05 g
Sok pomidorowy rozcieńczony 4,2 raza przesączony przez filtr Whatmana nr 1	1000 ml
PH	5,5

ZAŁĄCZNIK IX

Określenie utraty substancji organicznych z żywic jonowymiennych

(art. 12 niniejszego rozporządzenia)

1. ZAKRES I OBSZAR ZASTOSOWAŃ

Metoda określa utratę substancji organicznych z żywic jonowymiennych.

2. DEFINICJA

Utrata substancji organicznych z żywic jonowymiennych. Utrata substancji jest określana za pomocą określonej metody.

3. ZASADA

Rozpuszczalniki ekstrahujące przechodzą przez przygotowane żywice a wagę wyekstrahowanej substancji organicznej określa się grawimetrycznie.

4. ODCZYNNIKI

Wszystkie odczynniki powinny być tzw. Cz.D.A.

Rozpuszczalniki ekstrahujące.

4.1. Woda destylowana lub woda dejonizowana równoważnej czystości.

4.2. Etanol, 15% m³/m³. Przygotować poprzez zmieszanie 15 części etanolu absolutnego z 85 częściami wody (4.1).

4.3. Kwas octowy, 5% mol/mol. Przygotować poprzez zmieszanie 5 części lodowatego kwasu octowego z 95 częściami wody (4.1).

5. APARATURA

5.1. Kolumny do chromatografii jonowymiennej.

5.2. Cylindry miarowe, pojemność 2l.

5.3. Płytki parownicze zdolne do wytrzymania temperatury pieca muflowego 850 °C.

5.4. Piec do suszenia, sterowany termostatem w temperaturze 105 _ 2 °C.

5.5. Piec muflowy, sterowany termostatem w temperaturze 850 _ 25 °C.

5.6. Waga analityczna, dokładność 0,1 mg.

5.7. Parownicza, gorąca płytka lub parownicza w podczerwieni.

6. POSTĘPOWANIE

- 6.1. Do każdej z trzech oddzielnych kolumn do chromatografii jonowymiennej (5.1) dodaj po 50 ml badanej żywyce jonowymiennej, przemytej i obrobionej zgodnie ze wskazówkami producenta dotyczącymi przygotowania żywic do stosowania z żywnością.
- 6.2. Dla żywic anionowych przez przygotowane kolumny przepuść oddzielnie trzy rozpuszczalniki ekstrahujące (4.1, 4.2 i 4.3) z szybkością przepływu 350 - 450 ml/godz. Usuń pierwszy litr eluatu w każdym przypadku i zbieraj kolejne dwa litry do cylindrów miarowych (5.2). Dla żywic kationowych przepuść tylko rozpuszczalniki 4.1 i 4.2 przez kolumny przygotowane do tego celu.
- 6.3. Odparuj trzy eluaty na gorącej płytce lub z użyciem parowniczkii w podczerwieni (5.7) w oddzielnych naczyniach parowniczych (5.3), które uprzednio wyczyszczono i zważono (m_0). Umieść naczynka w piecyku (5.4) i wysusz do stałej wagi (m_1).
- 6.4. Po zapisaniu stałej wagi (6.3) umieść naczynko parownicze w piecu mufowym (5.5) i spopielać do stałej wagi (m_2).
- 6.5. Oblicz wyekstrahowaną substancję organiczną (7.1). Jeżeli wynik jest większy niż 1 mg/l, przeprowadź ślepą próbę na odczynnikach i ponownie policz wagę wyekstrahowanej substancji organicznej.

Ślepą próbę należy przeprowadzić powtarzając pkt 6.3 i 6.4 lecz z użyciem 2 litrów rozpuszczalnika ekstrahującego, aby uzyskać odpowiednio wagę m_3 i m_4 z pkt 6.3 i 6.4

7. PRZEDSTAWIENIE WYNIKÓW

7.1. Wzór i obliczenie wyników

Substancja organiczna wyekstrahowana z żywic jonowymiennych, w mg/l, podaje się jako:

$$500 (m_1 - m_2)$$

gdzie m_1 i m_2 są wyrażone w gramach.

Prawidłową wagę (mg/l) substancji organicznej wyekstrahowanej z żywic jonowymiennych podaje się jako:

$$500 (m_1 - m_2 - m_3 + m_4)$$

gdzie m_1 , m_2 , m_3 i m_4 są wyrażone w gramach.

- 7.2. Różnica w wynikach między dwoma równorzędnymi pomiarami przeprowadzonymi na tej samej próbce nie może przekraczać 0,2 mg/l.

ZAŁĄCZNIK X

Wymogi dotyczące elektrolizy

(art. 15 niniejszego rozporządzenia)

Celem elektrolizy jest uzyskanie stabilizacji wina w odniesieniu do wodorowinianu potasu i winianu wapnia (oraz pozostałych soli wapnia) poprzez wyekstrahowanie jonów w stanie przesylenia pod wpływem działania pola elektrycznego i z użyciem błon, które są przepuszczalne dla anionów lub kationów.

1. WYMOGI DOTYCZĄCE BŁON

- 1.1. Błony rozmieszcza się naprzemiennie w system „prasy filtracyjnej” lub w inny odpowiedni układ oddzielający obróbkę (wino) przedziały koncentracji (woda odpływowa).
- 1.2. Błony przepuszczalne dla kationów mają na celu wyłącznie wydzielanie kationów, w szczególności K^+ i Ca^{++} .
- 1.3. Błony przepuszczalne dla anionów mają na celu wyłącznie wydzielanie anionów, w szczególności anionów winianowych.
- 1.4. Błony nie mogą nadmiernie modyfikować składu fizykochemicznego i właściwości sensorycznych wina. Muszą spełniać następujące wymagania:
  - muszą być wytwarzane zgodnie z dobrą praktyką produkcyjną z substancji dopuszczonych do wytwarzania materiałów plastikowych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi, wymienionych w załączniku II do dyrektywy Komisji 90/128/EWG²³;
  - użytkownik aparatury do elektrodializy musi wykazać, że stosowane błony spełniają powyższe wymogi i że jakiegokolwiek wymiany zostały dokonane przez wyspecjalizowany personel;
  - nie mogą przepuszczać żadnej substancji w ilościach zagrażających ludzkiemu zdrowiu lub wpływających na smak lub zapach środków spożywczych i muszą spełniać kryteria ustanowione w dyrektywie 90/128/EWG;
  - użycie błon nie może wyzwolić żadnych interakcji między ich elementami składowymi a winem, mogących doprowadzić do powstania nowych składników, które byłyby toksyczne w obrabianym produkcie.

Stabilność świeżych błon do elektrodializy można określić z wykorzystaniem czynnika imitującego fizykochemiczne właściwości wina w celu zbadania ewentualnej migracji niektórych substancji z nich.

---

²³ Dz.U. L 75 z 21.03.1990, str. 19. Ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/91/WE (Dz.U. L 330 z 4.12.1999, str. 41)

Zalecana metoda doświadczalna jest następująca:

Czynnikiem imitującym jest wodny roztwór alkoholu buforowany do pH i jego skład jest następujący:

- etanol absolutny: 11 l,
- wodorowinian potasu: 380 g,
- chlorek potasu: 60 g,
- stężony kwas siarkowy: 5 ml,
- woda destylowana: do dopełnienia do 100 litrów.

Roztwór ten jest stosowany do badań migracji w obwodach zamkniętych w stosach do elektrodializy pod napięciem (1 volt /kom.) na podstawie 50 l/m² błon anionowo-kationowych aż do 50% odmineralizowania roztworu. Obwód wyciekowy jest inicjowany przez 5g/l roztwór chlorku potasu. Migrujące substancje są badane w odniesieniu do czynnika imitującego oraz wycieku.

Cząsteczki organiczne wchodzące w skład błony, które mogą przenosić się do obrabianego roztworu, zostają określone. Konkretnie określenie każdego z tych składników będzie przeprowadzone przez zatwierdzone laboratorium. Zawartość wszystkich określanych związków w czynniku imitującym musi być mniejsza niż 50 g/l.

Do błon tych należy stosować ogólne zasady kontroli materiałów mających styczność ze środkami spożywczymi.

2. WYMOGI DOTYCZĄCE WYKORZYSTANIA BŁON

Układ błon jest tak stworzony tak, aby spełnić następujące warunki:

- obniżenie pH wina nie może być większe niż 0,3 jednostki pH,
- obniżenie kwasowości lotnej powinno być mniejsze niż 0,12 g/l (2 meq wyrażone jako kwas octowy);
- obróbka nie może wpływać na składniki niejonowe wina, w szczególności polifenole i polisacharydy;
- dyfuzja drobnych cząsteczek takich jak etanol powinna być obniżona i nie może powodować obniżenia stężenia alkoholu powyżej 0,1% objętościowego;
- błony należy konserwować i czyścić zatwierdzonymi metodami, za pomocą substancji dopuszczonych do stosowania w przygotowywaniu środków spożywczych;
- błony są oznaczone w sposób umożliwiający kontrolowanie zmiany w stosie;

- sprzęt pracuje z wykorzystaniem mechanizmu kontrolno – sterującego, który uwzględnia szczególną niestabilność każdego wina tak, aby eliminować tylko przesylenie solami: wodorowinianu potasu i winianu wapnia;
- zabieg przeprowadzany jest na odpowiedzialność enologa lub wykwalifikowanego technika.

Zabieg należy odnotować w rejestrze, określonym w art. 70 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1493/1999.

ZAŁĄCZNIK XI

Wymogi dotyczące ureazy

(art. 17 niniejszego rozporządzenia)

1. Międzynarodowy kod ureazy: WE 3-5-1-5, CAS nr 9002-13-5.
2. Aktywność: aktywność ureazowa (aktywna w kwaśnym pH), rozkłada mocznik na amoniak i ditlenek węgla. Aktywność ustalona jest nie mniejsza niż 5 jednostek/mg, jedną jednostkę definiujemy jako ilość, która wytwarza jeden μ mol amoniaku na minutę w temperaturze 37 $^{\circ}$ C z 5 g/l mocznika o pH 4.
3. Pochodzenie: *Lactobacillus fermentum*
4. Obszar zastosowań: niszczy mocznik obecny w winie, przeznaczonym do przedłużonego dojrzewania, w przypadku, gdy stężenie mocznika jest wyższe niż 1 mg/l.
5. Maksymalna ilość, która zostanie użyta: 75 mg preparatu enzymatycznego na litr obrabianego wina, nieprzekraczającego 375 jednostek ureazy na litr wina. Po obróbce, całą szczątkową aktywność enzymu należy wyeliminować poprzez przefiltrowanie wina (średnica pora < 1 μ m)
6. Charakterystyka czystości chemicznej i mikrobiologicznej

Strata w suszeniu	Mniej niż 10%
Metale ciężkie	Mniej niż 30 części na milion
Ołów (Pb):	Mniej niż 10 części na milion
Arsen (As):	Mniej niż 2 części na milion
Pałeczkopodobne:	Nieobecne
<i>Salmonella spp.</i>	Nieobecna w 25 g próbki
Liczba tlenowców:	Mniej niż 5×10^4 komórek/g

Ureaza stosowana do obróbki wina musi być przygotowana zgodnie z warunkami podobnymi do warunków objętych opinią Komitetu Naukowego ds. żywności z dnia 10 grudnia 1998 r.

ZAŁĄCZNIK XII

Odstępstwa dotyczące zawartości ditlenku siarki

(art. 19 niniejszego rozporządzenia)

W uzupełnieniu załącznika V pkt A do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, maksymalną zawartość ditlenku siarki dla win z resztkową zawartością cukru, wyrażoną jako cukier inwertowany, nie mniejszą niż pięć gramów na litr, zwiększa się do:

a) 300 mg/l w odniesieniu do:

- gatunkowych win białych por, w stosunku do których można używać oznaczenia pochodzenia Gaillac;
- gatunkowych win por, w stosunku do których można używać oznaczenia pochodzenia Alto Adige i Trentino, opisanych za pomocą terminów lub jednego z terminów „passisto” lub „vendemmia tardiva”;
- gatunkowych win por Moscato di Pantelleria naturale i Moscato di Pantelleria;
- win stołowych z następującymi oznaczeniami geograficznymi o całkowitym stężeniu alkoholu wyższym niż 5% objętościowych i resztkowej zawartości cukru wyższej niż 45 g/l:
  - Vin de pays de Franche-Comté,
  - Vin de pays des coteaux de l’Auxois,
  - Vin de pays de Saône-et-Loire,
  - Vin de pays des coteaux de l’Ardèche,
  - Vin de pays des collines rhodaniennes,
  - Vin de pays du comté Tolosan,
  - Vin de pays des côtes de Gascogne,
  - Vin de pays du Gers,
  - Vin de pays du Lot,
  - Vin de pays des côtes du Tarn,
  - Vin de pays de la Corrèze,
  - Vin de pays de l’Ile de Beauté,
  - Vin de pays d’Oc,

- Vin de pays des côtes de Thau,
- Vin de pays des coteaux de Murviel;

b) 400 mg/l w odniesieniu do:

- gatunkowych win białych por, w stosunku do których można używać jedno z następujących zarejestrowanych oznaczeń pochodzenia: Anjou-Coteaux de la Loire, Coteaux du Layon z następującą po nich nazwą gminy pochodzenia, Coteaux du Layon z następującą po nim nazwą „Chaume”, Coteaux de Saumur, Pacherenc du Vic Bilh, Alsace i Alsace grand cru z następującymi po nich wyrazami „vendanges tardives” lub „sélection de grains nobles”
- win słodkich produkowanych z przejrzałych winogron i słodkich win produkowanych z suszonych winogron pochodzących z Grecji o resztkowej zawartości cukru, wyrażonej jako cukier inwertowany nie mniejszej niż 45 g/l i w stosunku do których można używać jednego z następujących oznaczeń pochodzenia: Samos (____), Rhodes (____), Fatras (____), Rio Patron (____), Kephallonia (____), Limnos (____), Sitia (____), Santorini (____), Nemea (____), Daphnes (____).

ZAŁĄCZNIK XIII

Zawartość lotnego kwasu

Bez wpływu na przepisy załącznika V pkt B ust. 1 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, maksymalna zawartość kwasu lotnego w winie wynosi:

a) *w winach niemieckich:*

30 milirównoważników na litr w winach gatunkowych por spełniających wymogi do opisanie ich jako „Eiswein” lub „Beerenauslese”;

35 milirównoważników na litr w winach gatunkowych por spełniających wymogi do opisanie ich jako „Trockenbeerenauslese”;

b) *w winach francuskich:*

25 milirównoważników na litr w następujących winach gatunkowych por:

- Barsac,
- Cadillac,
- Cérons,
- Loupiac,
- Monbazillac,
- Sainte-Croix-du-Mont,
- Sauternes,
- Anjou-Coteaux de la Loire,
- Bonnezeaux,
- Coteaux de l'Aubance,
- Coteaux du Lyon,
- Coteaux du Lyon, z następującą po nich nazwą gminy pochodzenia,
- Coteaux du Lyon, z następującą po nim nazwą „Chaume”,
- Quarts de Chaume,
- Coteaux de Saumur,
- Jurançon,

- Pacherenc du Vic Bilh,
- Alsace i Alsace grand cru, opisywanych i prezentowanych za pomocą wyrazów „vendanges tardives” lub „sélection de grains nobles”,
- Arbois, z następującym po nim opisem „vin de paille”,
- Côtes du Jura, z następującym po nim opisem „vin de paille”,
- L’Etoile, z następującym po nim opisem „vin de paille”,
- Hermitage, z następującym po nim opisem „vin de paille”;

winach stołowych z następującymi oznaczeniami geograficznymi o całkowitym stężeniu alkoholu wyższym niż 15% objętościowych i resztkowej zawartości cukru wyższej niż 45 g/l:

- Vin de pays de Franche-Comté,
- Vin de pays des coteaux de l’Auxois,
- Vin de pays de Saône-et-Loire,
- Vin de pays des coteaux de l’Ardèche,
- Vin de pays des collines rhodaniennes,
- Vin de pays du comté Tolosan,
- Vin de pays des côtes de Gascogne,
- Vin de pays du Gers,
- Vin de pays du Lot,
- Vin de pays des côtes du Tarn,
- Vin de pays de la Corrèze,
- Vin de pays de l’Ile de Beauté,
- Vin de pays d’Oc,
- Vin de pays des côtes de Thau,
- Vin de pays des coteaux de Murviel;

następujących gatunkowych winach likierowych por, opisywanych i prezentowanych za pomocą terminu „vin doux naturel”:

- Banyuls,
- Banyuls rancio,
- Banyuls grand cru,
- Banyuls grand cru rancio,
- Frontignan,
- Grand Roussillon,
- Grand Roussillon rancio,
- Maury,
- Maury rancio,
- Muscat de Beaumes-de-Venise,
- Muscat de Frontignan,
- Muscat de Lunel,
- Muscat de Mireval,
- Muscat de Saint-Jean-de-Minervois,
- Rasteau,
- Rasteau rancio,
- Rivesaltes,
- Rivesaltes rancio,
- Vin de Frontignan;

c) *w winach włoskich:*

25 milirównoważników na litr w:

- gatunkowym winie likierowym por „Marsala”,
- gatunkowym winie por Moscato di Pantelleria naturale, Moscato di Pantelleria i Malvasia delle Lipari,
- gatunkowych winach por i winach likierowych por spełniających wymogi do opisanie ich terminem lub jednym z terminów „vin santo”, „passito”, „liquoroso”

i „vandemmia tardiva”, oraz

- winach stołowych por z oznaczeniem geograficznym spełniających wymogi do opisanie ich za pomocą terminu lub jednego z terminów „vin santo”, „passito”, „liquoroso” i „vandemmia tardiva”,
- winach stołowych otrzymanych z odmiany winorośli „Vernaccia di Oristano B” zbieranej w Sardynii i spełniających wymogi do opisanie ich jako „Vernaccia di Sardegna”;

d) *w winach austriackich:*

- 30 milirównoważników na litr w winach gatunkowych por spełniających wymogi do opisanie ich jako „Eiswein” lub „Beerenauslese”;
- 40 milirównoważników na litr w winach gatunkowych por spełniających wymogi do opisanie jako „Ausbruch”, „Trockenbeerenauslese” lub „Strohwein”;

e) *w winach pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa:*

25 milirównoważników na litr w winach gatunkowych por opisywanych i prezentowanych za pomocą terminów „botrytis” lub innych równoważnych terminów „noble late harvested”, „special late harvested” lub „noble harvest” i spełniających wymogi do opisanie ich jako takie;

f) *w winach pochodzących z Hiszpanii:*

25 milirównoważników na litr w winach gatunkowych por spełniających wymogi do opisanie jako „vendimia tarda”.

ZAŁĄCZNIK XIV

Wzbogacanie w przypadku wyjątkowo niekorzystnych warunków pogodowych

(art. 23 niniejszego rozporządzenia)

(w/w)

ZAŁĄCZNIK XV

Przypadki, w których dopuszczone jest zakwaszanie i wzbogacanie tego samego produktu

(art. 27 niniejszego rozporządzenia)

(w/w)

ZAŁĄCZNIK XVI

Terminy, przed którymi czynności wzbogacania, zakwaszania i odkwaszania można przeprowadzić w przypadku wyjątkowo złych warunków pogodowych

(art. 29 niniejszego rozporządzenia)

(w/w)

ZAŁĄCZNIK XVII

Właściwości destylatu winnego lub destylatu z suszonych winogron, który można dodawać do win likierowych i niektórych gatunkowych win likierowych por

(art. 37 niniejszego rozporządzenia)

1.	Właściwości organoleptyczne	Brak obcego zapachu wykrywalnego w surowcu
2.	Stężenie alkoholu w% objętościowych:	
	minimalna	52% objętościowe
	maksymalna	86% objętościowych
3.	Całkowita ilość substancji lotnych innych niż alkohol etylowy i metylowy	125 g/hl alkoholu lub więcej w 100% objętościowych
4.	Maksymalna zawartość alkoholu metylowego	< 200 g/hl alkoholu w 100% objętościowych

ZAŁĄCZNIK XVIII

Wykaz gatunkowych win likierowych por, których produkcja wymaga stosowania zasad szczególnych

A. WYKAZ GATUNKOWYCH WIN LIKIEROWYCH POR, KTÓRYCH PRODUKCJA WYMAGA STOSOWANIA MOSZCZU GRONOWEGO LUB JEGO MIESZANKI Z WINEM

(art. 38 ust. 1 niniejszego rozporządzenia)

GRECJA

_____ (Samos), _____ (Favras Muscatel), _____ (Rio Patron Muscatel), _____ (Kefallonia Muscatel), _____ (Rhodes Muscatel), _____ (Lemnos Muscatel), _____ (Sitia), _____ (Nemea), _____ (Santorini), _____ (Dafnes), _____ (Mavrodafne of Pairas), _____ (Mavrodafne w Kefallonia).

HISZPANIA

Gatunkowe wino likierowe por	Opis wyrobu ustalony regulami wspólnotowymi lub ustawodawstwem krajowym
Alicante	Moscatel de Alicante
Cariena	Vino dulce
Jerez-Xérès-Sherry	Vino dulce
	Pedro Ximénez
	Moscatel
Montilla-Moriles	Pedro Ximénez
Priorato	Vino dulce
Tarragona	Vino dulce
Valencia	Moscatel de Valencia
	Vino dulce

WŁOCHY

Cannonau di Sardegna, girò di Cagliari, malvasia di Bosa, malvasia di Cagliari, Marsala, monica di Cagliari, moscato di Cagliari, moscato di Sorso-Sennori, moscato di Trani, nasco di Cagliari, Oltrepò Pavese moscato, San Martino della Battaglia, Trentino, Vesuvio Lacrima Christi.

B. WYKAZ GATUNKOWYCH WIN LIKIEROWYCH POR, KTÓRYCH PRODUKCJA WYMAGA DODATKU PRODUKTÓW, OKREŚLONYCH W ZAŁĄCZNIKU V PKT J UST. 2 LIT. B) DO ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1493/1999

(art. 38 ust. 2 niniejszego rozporządzenia)

1. *Wykaz gatunkowych win likierowych por, których produkcja wymaga dodatku*

alkoholu winnego lub alkoholu z suszonych winogron o stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 95% objętościowych i nie większym niż 96% objętościowych.

(załącznik V pkt J ust. 2 lit. b) (ii) tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1493/1999)

GRECJA

_____ (Samos), _____ (Fratras Muscatel), _____ (Rio Patron Muscatel), _____ (Kefallonia Muscatel), _____ (Rhodes Muscatel), _____ (Lemnos Muscatel), _____ (Sitia), _____ (Nemea), _____ (Santorini), _____ (Dafnes), _____ (Mavrodafne of Pairas), _____ (Mavrodafne w Kefallonia).

HISZPANIA

Contado de Huelva, Jerez-Xér_s-Sherry, Manzanilla-Sanlucar de Barrameda, Málaga, Montilla-Moriles, Rueda

2. ***Wykaz gatunkowych win likierowych por, których produkcja wymaga dodatku spirytusu destylowanego z wina lub wyłoków winogronowych o stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 52% objętościowe. i nie większym niż 86% objętościowych***

(załącznik V pkt J ust. 2 lit. b)(ii) tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1493/1999)

GRECJA

_____ (Mavrodafne w Pairas), _____ (Mavrodafne w Kefallonia), _____ (Sitia), _____ (Santorini), _____ (Dafnes), _____ (Nemea).

FRANCJA

Pineau des Charentes lub pineau charentais, floc de Gascogne, macvin du Jura.

3. ***Wykaz gatunkowych win likierowych por, których produkcja wymaga dodatku spirytusu destylowanego z suszonych winogron o stężeniu alkoholu nie mniejszym niż 52% objętościowe. i nie większym niż 94,5% objętościowego.***

(załącznik V pkt J ust. 2 lit. b) (ii) tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1493/1999)

GRECJA

_____ (Mavrodafne w Palras), _____ (Mavrodafne w Kefallonia).

4. ***Wykaz gatunkowych win likierowych por, których produkcja wymaga dodatku moszczu gronowego w trakcie fermentacji otrzymanego z suszonych winogron.***

(załącznik V pkt J ust. 2 lit. b) (iii) tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1493/1999)

HISZPANIA

Gatunkowe wino likierowe por	Opis produktu ustalony regulami wspólnotowymi lub ustawodawstwem krajowym
Jerez-Xér_s-Sherry	Vino generoso di licor
Málaga	Vino dulce
Montilla-Moriles	Vino generoso di licor

WŁOCHY

Aleatico di Gradoli, Giró di Cagliari, Malvasia delle Lipari, Malvasia di Cagliari, Moscato passito di Pantelèria

5. *Wykaz gatunkowych win likierowych por, których produkcja wymaga dodatku zagęszczonego moszczu gronowego otrzymanego za pomocą bezpośredniego nagrzewania, zgodnego, z wyjątkiem tej czynności, z definicją zagęszczonego moszczu gronowego.*

(załącznik V pkt J ust. 2 lit. b) (iii) tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1493/1999)

HISZPANIA

Gatunkowe wino likierowe por	Opis wyrobu ustalony regulami wspólnotowymi lub ustawodawstwem krajowym
Alicante	
Condado de Huelva	Vino generoso di licor
Jerez-Xér_s-Sherry	Vino generoso di licor
Málaga	Vino dulce
Montilla-Moriles	Vino generoso di licor
Navarra	Moscatel

WŁOCHY

Marsala

6. *Wykaz gatunkowych win likierowych por, których produkcja wymaga dodatku zagęszczonego moszczu gronowego*

(załącznik V pkt J ust. 2 lit. b) (iii) tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1493/1999)

HISZPANIA

Gatunkowe wino likierowe por	Opis produktu ustalony regulami wspólnotowymi lub ustawodawstwem krajowym
Málaga	Vino dulce
Montilla - Moriles	Vino dulce

Tarragona

Vino dulce

WLOCHY

Oltrepó Pavese Moscato, Marsala, Moscato di Tirani.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2585/2001

z dnia 19 grudnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Wiele państw członkowskich prowadzi aktywną politykę na rzecz wymiany pokoleniowej w sektorze rolnym. Polityka ta sprawdziła się szczególnie w sektorze win, w którym istnieje potrzeba przyciągnięcia młodszych plantatorów.
- 2) W celu łatwiejszego stosowania takiej polityki w sektorze wina oraz w oczekiwaniu na wprowadzenie systemu rezerw dla praw do zasiewu, należy przewidzieć możliwość, aby nowe prawa do zasiewu przyznawane młodym rolnikom mogły tymczasowo zostać uznane za uprawniające do pomocy z systemu wspierania restrukturyzacji wprowadzonego rozporządzeniem (WE) nr 1493/1999⁴. Możliwość ta powinna być również uznawana w przypadku nowych praw do zasiewu przyznawanych w ramach dawnych planów ulepszania materiału siewnego, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 950/97 z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie poprawy wydajności struktur rolnych⁵, w celu ułatwienia przejścia od dawnych systemów do nowych.
- 3) Należy zatem zmienić rozporządzenie (WE) nr 1493/1999 i poprawić pewne błędy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1493/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 11 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

---

¹ Dz.U. C 270 E z 25.09.2001, str. 101.

² Opinia wydana 11 grudnia 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 311 z 7.11.2001, str. 64.

⁴ Dz.U. L 179 z 14.07.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2826/2000 (Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2).

⁵ Dz.U. L 142 z 2.06.1997, str. 1.

„Powinien on objąć nowe prawa do zasiewu przyznawane w ramach planów ulepszania materiału siewnego, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 950/97 oraz prawa przyznane młodym rolnikom w latach gospodarczych 2000/2001, 2001/2002 i 2002/2003.”

2. W art. 15 lit. b) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„b) postanowienia regulujące stosowanie praw do ponownego zasiewu w sposób ogólny jak również nowych praw do zasiewu, przyznanych w ramach planów ulepszania materiału siewnego oraz młodym rolnikom, we wdrażaniu programów;”

3. W art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z produktów objętych pozycjami CN 2204 10, 2204 21 i 2204 29, jedynie likiery na bazie win, wina musujące, wina musujące gazowane, wina półmusujące, wina półmusujące gazowane, wina markowe produkowane w określonych regionach, wina stołowe, wina otrzymywane z przejrzałych winogron oraz, gdy właściwe, niezależnie od postanowień art. 45, legalnie przywiezione wina, mogą być oferowane lub dostarczane do celów bezpośredniej konsumpcji na obszarze Wspólnoty.”

4. Załącznik VII otrzymuje brzmienie:

a) W części A ust. 2 lit. b), trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„- jedno z następujących określeń, na warunkach do określenia: „Landwein”, „vin de pays”, „indicazione geografica tipica”, „_____”, „_____”, „vino de la tierra”, „vinho regional”, „regional wine” lub „landwijn”; jeśli stosowane jest takie określenie, użycie słów „wino stołowe” nie jest wymagane;”

b) W części C pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„Nie naruszając postanowień dotyczących harmonizacji prawa, ust. 1 lit. a) i ust. 3 lit. c) nie stanowią przeszkody dla Państw Członkowskich w zezwoleniu na:

- stosowanie nazw „wino” i „wino półmusujące”, wraz z nazwą owocu w formie nazwy złożonej w celu oznaczenia produktów uzyskanych przez fermentację owoców innych niż winogrona,
- inne nazwy złożone zawierające słowo „wino”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2001 r.

W imieniu Rady

A. NEYTS-UYTTEBROECK

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1623/2000

z dnia 25 lipca 2000 r.

**ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999
w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji
rynku wina¹, w szczególności jego art. 24, 25, 26, 33, 34, 35, 36 i 80,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustanawia ogólne zasady w sprawie mechanizmów rynkowych, a w pozostałym zakresie odsyła do szczegółowych przepisów wykonawczych, które zostaną przyjęte przez Komisję.
- 2) Dotychczas zasady te były zawarte w wielu rozporządzeniach Wspólnoty; w interesie podmiotów gospodarczych działających we Wspólnocie oraz organów odpowiedzialnych za stosowanie reguł wspólnotowych leży zebranie wszystkich tych przepisów w jedno rozporządzenie.
- 3) Takie rozporządzenie powinno obejmować obecne zasady i dostosować je do nowych wymogów wynikających z rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Zasady te muszą być uproszczone i bardziej spójne, a niektóre luki należy uzupełnić w celu zapewnienia spójności reguł wspólnotowych w tej dziedzinie. Ponadto, niektóre zasady należy uszczegółowić w celu zapewnienia większej pewności prawnej podczas ich stosowania.
- 4) Art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wprowadza system pomocy dotyczący wykorzystywania moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego wytworzonego z winogron wyhodowanych we Wspólnocie na potrzeby produkcji soku winogronowego lub innych produktów spożywczych wytwarzanych razem z takim sokiem.
- 5) Takie inne produkty spożywcze powinny zostać określone.
- 6) Celem gospodarczym systemu pomocy jest wsparcie wykorzystywania przy produkcji soku winogronowego lub innych produktów spożywczych wytworzonych z takiego soku, surowców pochodzących ze Wspólnoty a nie surowców przywożonych. W związku z tym pomoc powinny być przyznawana tym, którzy wykorzystują surowce, tj. przetwórcom.

---

¹ Dz.U. L 179 z 14.07.1999, str. 1.

- 7) Należy zastrzec, że pomoc jest przyznawana wyłącznie na surowe posiadające cechy jakościowe wymagane do przetworzenia na sok winogronowy. Należy zatem określić w szczególności, że winogrona i moszcz gronowy objęte oświadczeniem powinny mieć w temperaturze 20 °C gęstość 1,055-1,100 gramów na centymetr sześcienny.
- 8) Stosowanie systemu pomocy wymaga monitorowania przez system administracyjny pochodzenia produktów kwalifikujących się do uzyskania pomocy oraz ich zamierzonego zastosowania.
- 9) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu pomocy oraz kontroli, zainteresowani przetwórcy powinni zostać zobowiązani do składania pisemnych oświadczeń zawierających informacje niezbędne do umożliwienia monitorowania działań.
- 10) Jednakże, w celu uniknięcia wykonywania przez zainteresowanych przetwórców i właściwe władze nadmiaru czynności administracyjnych, nie należy wymagać uprzednich pisemnych oświadczeń od przetwórców wykorzystujących każdego roku winiarskiego jedynie niewielkie ilości winogron lub moszczu gronowego. Ilość tę należy ustalić. Tym niemniej, zainteresowani przetwórcy na początku każdego roku winiarskiego powinni powiadamiać właściwe władze w ich Państwie Członkowskim o zamiarze przetworzenia określonej ilości winogron lub moszczu gronowego.
- 11) W przypadku gdy przetwórca nie wykorzystuje wymienionych wyżej produktów, w szczególności, gdy właściwy organ kontrolny znajduje się w innym Państwie Członkowskim niż przetwórca, takiemu organowi trudno jest niekiedy ustalić, czy oświadczenie dotyczy moszczu gronowego, któremu nie przyznano pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia czy soku winogronowego, w stosunku do którego wniosek o przyznanie pomocy został już złożony. Dokumenty przewozowe towarzyszące omawianym produktom powinny zatem wskazywać, czy wniosek o przyznanie pomocy został złożony.
- 12) Aby system pomocy znacząco wpływał na wzrost wykorzystania wspólnotowych surowców, należy ustalić, że wnioski o przyznanie pomocy muszą być składane w odniesieniu do określonej minimalnej ilości każdego produktu.
- 13) Na mocy art. 35 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 część pomocy należy wykorzystać na zorganizowanie kampanii promującej spożycie soku winogronowego. Odsetek pomocy przeznaczony na ten cel powinien być wystarczający, aby wygenerować fundusze odpowiednie do sfinansowania skutecznej kampanii promocyjnej.
- 14) Przetwórstwo jest prowadzone zarówno przez okazjonalnych przetwórców, jak również przez przedsiębiorstwa prowadzące stałą działalność. Szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy powinny uwzględniać tę różnicę.
- 15) W celu umożliwienia przeprowadzania niezbędnych kontroli przez właściwe władze Państw Członkowskich należy określić obowiązki przetwórców w zakresie prowadzenia rachunku zapasów.

- 16) W celu uniknięcia nieprzewidzianych wydatków oraz w celu ułatwienia przeprowadzania kontroli, w oparciu o zwykłe techniki przetwórcze powinien zostać określony maksymalny współczynnik między wykorzystywanym surowcem a uzyskiwanym sokiem winogronowym.
- 17) Niektórzy przedsiębiorcy z przyczyn ekonomicznych przechowują uzyskany sok winogronowy przez długi okres przed wprowadzeniem go do obrotu z przeznaczeniem do spożycia. W związku z tym należy wprowadzić system zaliczek, aby pomoc mogła być wypłacana na rzecz przedsiębiorców z góry, po złożeniu odpowiednich zabezpieczeń, które uchronią właściwe władze przed ryzykiem dokonywania nienależnych wypłat. Należy zatem określić terminy wypłat zaliczek oraz szczegółowe zasady zwracania zabezpieczeń.
- 18) Zainteresowana strona w celu uzyskania pomocy powinna złożyć wniosek wraz z określonymi dokumentami towarzyszącymi. Aby zapewnić jednakowe funkcjonowanie systemu we wszystkich Państwach Członkowskich, należy określić terminy składania wniosków oraz terminy wypłacania pomocy przetwórcom.
- 19) Na mocy art. 44 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, sok winogronowy nie może być przerabiany na wino ani dodawany do wina. W celu zapewnienia przestrzegania tego przepisu należy określić obowiązki i szczególne środki kontroli stosowane wobec przetwórców i rozlewni soku winogronowego.
- 20) Art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wprowadza system pomocy dotyczący zagęszczonego moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego wytworzonego we Wspólnocie i używanego do zwiększania stężenia alkoholu win.
- 21) Na podstawie art. 36 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 mogą być ustanowione szczególne zasady, w szczególności dotyczące warunków przyznawania pomocy. Na tej podstawie należy ustanowić zasady stosowania pomocy w odniesieniu do drobnych producentów. Należy również zastrzec, że jedynie producenci, którzy wypełnili w określonym okresie obowiązki nałożone przez Wspólnotę, mają prawo korzystać z pomocy w ramach tego systemu.
- 22) Właściwe władze muszą być powiadamiane o czynnościach wzmacniania polegających na dodawaniu zagęszczonego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego, oraz o posiadanych ilościach tych produktów. Ponieważ ilości tych produktów zużywane lub zużyte do wzmocnienia muszą być odnotowywane w rejestrach, przewidzianych w art. 70 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, nie ma potrzeby wymagać przedstawiania dodatkowych dokumentów w celu uzyskania pomocy.
- 23) W celu zapewnienia jednolitego stosowania omawianego systemu pomocy powinna zostać przeprowadzona na poziomie Wspólnoty harmonizacja metod ustalania potencjalnego stężenia alkoholu moszczy.
- 24) Cena zakupu moszczu gronowego wykorzystywanego do produkcji zagęszczonego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego zależy od jego potencjalnego naturalnego stężenia alkoholu. W celu uwzględnienia tego faktu

oraz uniknięcia naruszenia istniejącej struktury handlu, pomoc powinna być zróżnicowana po to, aby większa kwota mogła być przyznana w odniesieniu do zagęszczonego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego z regionów Wspólnoty położonych najdalej na południe, które tradycyjnie wytwarzają moszcz o najwyższym potencjalnym naturalnym stężeniu alkoholu.

- 25) Art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wprowadza system pomocy dotyczący wykorzystywania moszczy gronowych i zagęszczonych moszczy gronowych wytwarzanych w strefach uprawy winorośli C III (a) i C III (b) w celu przygotowania niektórych produktów objętych kodem CN 2206 00 w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii, a także dotyczący wykorzystywania zagęszczonego moszczu gronowego wytwarzanego we Wspólnocie do produkcji określonych produktów wprowadzanych do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii z instrukcjami informującymi, jak uzyskać z nich napój imitujący wino.
- 26) Produkty objęte kodem CN 2206 00, określone w art. 35 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, są obecnie wytwarzane wyłącznie z zagęszczonego moszczu gronowego. Dlatego też, na tym etapie należy oddzielnie ustalić pomoc w związku z wykorzystywaniem zagęszczonego moszczu gronowego.
- 27) W celu umożliwienia przeprowadzania niezbędnych kontroli przez właściwe władze Państw Członkowskich należy określić obowiązki przetwórców w zakresie prowadzenia rachunku zapasów.
- 28) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu pomocy oraz kontroli, zainteresowani przedsiębiorcy powinni zostać zobowiązani do składania pisemnych wniosków zawierających informacje potrzebne do identyfikacji produktu i umożliwiające przeprowadzenie kontroli działalności.
- 29) Aby system pomocy znacząco wpływał na wzrost wykorzystania wspólnotowych produktów, należy ustalić, że wnioski o przyznanie pomocy muszą być składane w odniesieniu do określonej minimalnej ilości każdego produktu.
- 30) Pomoc jest przyznawana na produkty, które spełniają minimalne cechy jakościowe wymagane przy ich wykorzystywaniu w celach określonych w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.
- 31) W celu umożliwienia przeprowadzania niezbędnych kontroli przez właściwe władze Państw Członkowskich należy określić obowiązki przetwórców w zakresie prowadzenia rachunku zapasów.
- 32) Prawo do pomocy nabywa się z chwilą zakończenia czynności przetwórczych. W celu uwzględnienia ubytków technicznych, ilość rzeczywiście wykorzystywana może być do 10% mniejsza niż ilość wskazana we wniosku.
- 33) Przedsiębiorcy z przyczyn technicznych robią zapasy magazynowe na długo przed wyprodukowaniem produktów wprowadzanych do obrotu. W związku z tym należy wprowadzić system zaliczek, aby pomoc mogła być wypłacana na rzecz przedsiębiorców z góry po złożeniu odpowiednich zabezpieczeń, które uchronią

właściwe władze przed ryzykiem dokonywania nienależnych wypłat. Należy zatem określić terminy wypłat zaliczek oraz szczegółowe zasady zwracania zabezpieczeń.

- 34) Na mocy rozdziału I tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 może być przyznawana pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania wina stołowego, moszczu gronowego, zagęszczonego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego. Na mocy art. 24 ust. 2 tego rozporządzenia przyznanie pomocy jest uzależnione od zawarcia umów składu. Powinny zostać ustanowione szczegółowe zasady dotyczące zawierania umów, ich treści, okresu ważności oraz skutki takich umów.
- 35) Należy zdefiniować pojęcie „producent” oraz z uwagi na obowiązki nakładane na takie osoby, należy zastrzec, że producenci muszą być właścicielami produktów objętych umowami składu.
- 36) Produkty objęte umową składu powinny być objęte skuteczną kontrolą. W tym celu agencja interwencyjna Państwa Członkowskiego powinna być uprawniona do zawierania umów tylko w odniesieniu do ilości składowanych na terytorium tego Państwa Członkowskiego i powinna być powiadamiana o wszelkich zmianach dotyczących produktu lub miejsca składowania.
- 37) W celu zachowania jednolitości, umowy powinny być zawierane na takich samych warunkach w całej Wspólnocie oraz powinny być na tyle precyzyjne, aby można było zidentyfikować produkt, którego dotyczą.
- 38) Doświadczenia związane z różnymi systemami dotyczącymi prywatnego składowania produktów rolnych wskazują, że konieczne jest określenie zakresu, w jakim rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 stosuje się do określania okresów, dat i terminów związanych z tymi systemami oraz że daty rozpoczęcia i zakończenia umownego składowania powinny być ściśle określone.
- 39) Na mocy art. 3 ust. 4 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1182/71, w przypadku gdy ostatni dzień okresu przypada na dzień świąteczny, niedzielę lub sobotę, termin upływa z końcem ostatniej godziny następnego dnia roboczego. Stosowanie tego przepisu w odniesieniu do umów składu nie musi leżeć w interesie przedsiębiorców, ponieważ mogłoby to doprowadzić do nierównego ich traktowania w sytuacji, gdyby ostatnie dni składowania zostały przesunięte. Należy zatem przewidzieć odstępstwo w przypadku, gdy ostatni dzień składowania został ustalony w umowie.
- 40) W celu zapewnienia wpływu systemu umów na ceny rynkowe, umowy powinny być zawierane jedynie w odniesieniu do znacznych ilości.
- 41) Pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania powinna być ograniczona do produktów, które mają wpływ na ceny rynkowe. Wobec tego pomoc powinna być przyznawana tylko na produkty niepakowne. Z tych samych przyczyn umowy powinny dotyczyć tylko produktów o wystarczająco wysokiej jakości. W przypadku wina stołowego umowy powinny dotyczyć win w zaawansowanym stadium przygotowania, ale należy umożliwić przeprowadzanie w okresie obowiązywania umowy wszelkich procesów enologicznych niezbędnych do konserwacji produktu.

- 42) W celu wspierania podnoszenia jakości należy ustalić minimalne stężenie alkoholu wina i moszczu uprawniające do uzyskania pomocy do składowania. Z tego samych powodów należy zastrzec możliwość wprowadzania, w odniesieniu do wina stołowego objętego umowami składu, bardziej rygorystycznych kryteriów w zależności od jakości zbiorów.
- 43) W celu uniknięcia nadużywania systemu, wino stołowe, które było przechowywane na podstawie umowy, nie może zostać następnie uznane za wino gatunkowe por.
- 44) W celu zapobieżenia wywierania wpływu na sytuację rynkową przez produkty objęte umową składu należy zakazać, w okresie obowiązywania umowy, wprowadzania do obrotu i niektórych czynności mających na celu przygotowanie wprowadzenia produktów do obrotu.
- 45) Na mocy art. 26 ust. 1 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, mogą zostać przyjęte zasady zezwalające na przetwarzanie moszczu gronowego, objętego umową długoterminową, na zagęszczony moszcz gronowy lub rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy w okresie obowiązywania tej umowy. Z uwagi na to, że takie przetwarzanie jest normalną działalnością, zezwolenie powinno być udzielone na stałe.
- 46) Agencje interwencyjne powinny być powiadamiane o każdym przetwarzaniu moszczu gronowego, objętego umową składu, aby mogły przeprowadzić niezbędne kontrole.
- 47) Przetwarzanie moszczu gronowego na zagęszczony moszcz gronowy i rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy musi prowadzić do zmniejszenia ilości składowanego produktu i w rezultacie do obniżenia kosztów składowania. Jednakże, z uwagi na to, że uzyskany produkt ma większą wartość, obniżenie kosztów składowania jest wyrównywane przez wzrost odsetek. W związku z tym uzasadnione jest, w przypadkach w których produkt jest przetwarzany w okresie składowania, utrzymanie pomocy na poziomie obliczonym na podstawie ilości moszczu gronowego objętego umową przed przetworzeniem, przez cały okres obowiązywania umowy. Ponadto uzyskane produkty muszą posiadać właściwości wymagane regułami wspólnotowymi.
- 48) Kwota pomocy przyznawanej w odniesieniu do prywatnego składowania powinna uwzględniać techniczne koszty składowania oraz odsetek. Techniczne koszty składowania mogą być różne w zależności od rodzaju produktu, natomiast wysokość odsetek zależy od wartości produktu. Wobec tego, w celu ułatwienia zarządzania, kwota pomocy na hektolitr dziennie powinna być ustalona dla poszczególnych grup win stołowych i moszczy. Na mocy art. 25 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 należy ustalić kwotę pomocy w odniesieniu do zagęszczonego moszczu gronowego przez zastosowanie przy kwocie pomocy w odniesieniu do moszczu gronowego współczynnika 1,5. Jednakże, kwoty ustalone w niniejszym rozporządzeniu mogą być zmienione w celu uwzględnienia znaczących wahań cen rynkowych lub stóp procentowych.
- 49) Należy także przewidzieć możliwość skrócenia okresu składowania w przypadkach, w których produkty są przeznaczone na wywóz po usunięciu ich z magazynu. Dowód wywiezienia towarów powinien być dostarczony w taki sam sposób, jak w przypadku refundacji, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia

1999 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe przepisy stosowania systemu refundacji wywozowych dla produktów rolnych².

- 50) W celu zapewnienia skuteczności tego systemu, uwzględniając jednocześnie wymogi administrowania agencji interwencyjnych, należy ustanowić terminy wypłacania pomocy. Jednakże, w przypadku umów długoterminowych, w celu spełnienia przez producentów wymogów dotyczących płynności finansowej, Państwa Członkowskie powinny mieć prawo wprowadzenia systemu płatności zaliczkowych powiązany ze składaniem stosownych zabezpieczeń.
- 51) W przypadku gdy umowa składu dotycząca wina stołowego wygasa, producent może, na wniosek, zawrzeć nową umowę korzystając z uproszczenia formalności, pod warunkiem, że warunki zawarcia nowej umowy dotyczącej tego samego produktu są spełnione.
- 52) Rynek moszczu i zagęszczonego moszczu do produkcji soku winogronowego rozwija się i w celu promowania wykorzystania produktów winiarskich do celów innych niż winiarskie, należy udzielić zezwolenia na sprzedaż moszczu i zagęszczonego moszczu objętych umowami składu oraz przeznaczonych do produkcji soku winogronowego, od piątego miesiąca obowiązywania umowy, w drodze zwykłego powiadomienia agencji interwencyjnej przez producenta. Ta sama możliwość powinna być stosowana w odniesieniu do promocji wywozu tych produktów.
- 53) Należy określić produkty, które mogą być uzyskane w drodze destylacji i w szczególności, wprowadzić minimalne wymogi jakościowe dotyczące neutralnego alkoholu. Przy określaniu tych wymogów należy uwzględnić postęp technologiczny oraz potrzebę zapewnienia możliwości normalnej sprzedaży wyprodukowanego alkoholu do różnych celów.
- 54) Należy wzmocnić kontrole produktów przeznaczonych do destylacji.
- 55) W przypadku dobrowolnej destylacji na mocy art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, producenci powinni mieć obowiązek zawarcia umowy dostawy z gorzelniami, która ma być zatwierdzona przez agencję interwencyjną, aby można było prowadzić nadzór działań oraz aby można było sprawdzić wypełnianie przez obie strony ich obowiązków. Przy stosowaniu takiego systemu może być dokładniej monitorowany wpływ ilościowy na rynek czynności związanych z destylacją. Jednakże system umów powinien zostać dostosowany w celu uwzględnienia faktu, że niektórzy producenci powierzają destylację gorzelniom, podczas gdy inni posiadają własne gorzelnie.
- 56) Niezbędne są przepisy szczególne, które zapewnią, że wino dostarczane w celu przeprowadzenia jednej z możliwych czynności destylacyjnych pochodzi z własnej produkcji producenta. W tym celu producenci powinni być zobowiązani do przedstawienia dowodu, że rzeczywiście oni wyprodukowali i posiadają wino, które ma być dostarczone. Potrzebne są również zasady w celu zapewnienia, że istotne elementy umów destylacji są odpowiednio kontrolowane.

---

² Dz.U. L 102 z 17.04.1999, str. 11.

- 57) Doświadczenie wykazało, że należy dopuścić pewną tolerancję pod względem ilości i rzeczywistego stężenia alkoholu w % objętościowych wina objętego umowami dostawy.
- 58) Należy ustalić terminy wypłacania pomocy przez agencje interwencyjne na rzecz gorzelni. Należy również przewidzieć możliwość wypłacania gorzelniom pomocy z góry. Potrzebny jest system zabezpieczeń w celu zapewnienia, że agencja interwencyjna nie zostanie narażona na nieuzasadnione ryzyko.
- 59) W przypadku destylacji, określonej w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, doświadczenie wykazało, że producenci mogą mieć niekiedy trudności z ustaleniem dokładnej ilości produktów, które mają dostarczyć zgodnie ze swoimi zobowiązaniami. W przypadku gdy producenci dostarczyli niemal całą wymaganą ilość przed upływem terminu dostawy i muszą dokonać jedynie niewielkich dostosowań, nakładane na nich kary powinny pozostawać w stosownej proporcji do dokonanych naruszeń. W takim przypadku należy uznać, że producenci tacy wypełnili swoje obowiązki w terminie pod warunkiem, że dostarczą pozostałe ilości w odpowiednim czasie.
- 60) Destylacja, na mocy w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, odgrywa znaczącą rolę w osiągnięciu równowagi na rynku wina stołowego i pośrednio pomaga w dostosowaniu potencjału produkcyjnego uprawy winorośli do wymogów. Obowiązkowa destylacja musi być w związku z tym wykonywana bardzo rygorystycznie, a wszystkie osoby zobowiązane do przeprowadzania destylacji, muszą rzeczywiście dostarczyć wymagane ilości do destylacji. W pewnych przypadkach odstępienie od środków interwencyjnych nie było wystarczającą zachętą, aby zapewnić, że osoby zobowiązane do obowiązkowej destylacji, wypełnią swoje zobowiązania. Dlatego też niezbędne są dodatkowe środki wspólnotowe przewidziane dla producentów, którzy nie wypełnili swoich zobowiązań w dozwolonym terminie, ale wypełnią je przed innym wyznaczonym terminem.
- 61) Różne czynności destylacji wina mogą prowadzić do otrzymania neutralnego alkoholu, zdefiniowanego na podstawie kryteriów odnoszących się do jego składu, w Załączniku do niniejszego rozporządzenia. Należy przyjąć wspólnotowe metody analizy w celu zapewnienia, że kryteria te są spełniane.
- 62) Metody powinny być obowiązkowe dla wszystkich transakcji handlowych oraz we wszystkich procedurach weryfikacyjnych. Z uwagi na ograniczone instrumenty handlowe, należy zezwolić na niewielką liczbę zwykle stosowanych procedur tak, aby przedmiotowe czynniki można było określić szybko i z należytą dokładnością.
- 63) Wspólnotowe metody analizy powinny być powszechnie uznane i jednolicie stosowane.
- 64) W celu zapewnienia, że wyniki osiągnięte przy stosowaniu metod analitycznych, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1493/1999, są porównywalne, należy zdefiniować zasady dotyczące powtarzalności wyników uzyskanych przy zastosowaniu tych metod.
- 65) Cenę skupu dostaw wina powinno stosować się loco gorzelnie. W niektórych przypadkach transport jest zapewniany przez gorzelnię z powodów praktycznych. W

takich przypadkach koszty transportu powinny być odjęte od ceny skupu, aby nie naruszać powyższej praktyki, która często jest konieczna.

- 66) Obowiązek przeprowadzania destylacji jest szczególnie uciążliwy dla poszczególnych producentów, którzy wytwarzają tylko niewielką ilość wina. Koszty, jakie ponosiliby tacy producenci na przetransportowanie ich wyłoków winogronowych oraz osadu winiarskiego w celu dokonania destylacji, nie pozostawałyby w żadnej rozsądnej proporcji do zysku, którego mogliby się spodziewać z alkoholu z nich wydestylowanego. W związku z tym tacy producenci powinni zostać zwolnieni z obowiązku dostaw.
- 67) Producenci powinni być zobowiązani, w odniesieniu do części wyprodukowanego przez siebie wina, którą faktycznie dostarczyli do destylacji na mocy art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, do dostarczenia tylko produktów ubocznych powstających przy produkcji wina w celu przeprowadzenia destylacji na mocy art. 27 tego rozporządzenia.
- 68) Obowiązek destylacji produktów ubocznych jest nieproporcjonalnie uciążliwą przeszkodą dla niektórych producentów niewielkich ilości wina w niektórych strefach uprawy winorośli. Na żądanie Państw Członkowskich, w których tacy producenci prowadzą działalność, powinni oni mieć możliwość wycofania ich produktów ubocznych pod nadzorem zamiast dostarczania ich do destylacji.
- 69) Producenci, którzy dostarczają swoje wyłoki do produkcji enocyjaninu, dostarczają zwykle wyłoki winogronowe nieprzefermentowane. Proces, w wyniku którego poprzez ekstrakcję wyłoków uzyskiwany jest enocyjanin, powoduje, że wyłoki stają się nieprzydatne do dalszej fermentacji i destylacji. W związku z tym tacy producenci powinni być zwolnieni z obowiązku przeprowadzania destylacji proporcjonalnie do ilości wyłoków winogronowych dostarczonych do takiego przetworzenia.
- 70) W przypadku gdy wino dostarczone do destylacji jest wykorzystywane do produkcji octu winnego, ilość alkoholu dostarczanego agencjom interwencyjnym może ulec zmniejszeniu. W związku z tym producenci powinni być zwolnieni z obowiązku destylacji, w przypadku, gdy dostarczą wino do zakładów zajmujących się produkcją octu, które w innej sytuacji uzupełniałoby ilość przeznaczoną do obowiązkowej destylacji.
- 71) W przypadku wycofywania produktów ubocznych winiarstwa pod nadzorem, na mocy art. 27 ust. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wszystkie takie produkty uboczne powinny zostać wycofane przed końcem roku winiarskiego, w którym zostały wyprodukowane. W związku z tym niezbędny jest odpowiedni system kontroli, który nie będzie powodował nieproporcjonalnie wysokich kosztów administracyjnych, w szczególności w Państwach Członkowskich, w których produkcja wina jest bardzo niska.
- 72) Dokumentacja dotycząca dostarczania wyłoków, osadu winiarskiego oraz wina do gorzelnii powinna wskazywać, czy gorzelnia znajduje się w tym samym Państwie Członkowskim co producent, czy w innym Państwie Członkowskim.
- 73) Na mocy art. 27 ust. 11 i art. 28 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, gorzelnicy mogą zdecydować czy chcą otrzymać pomoc w odniesieniu do produktu, który ma być

poddany destylacji, czy też dostarczyć produkt uzyskany w wyniku destylacji agencji interwencyjnej. Kwota pomocy powinna być ustalona na podstawie cen rynkowych na różne produkty, które mogą być uzyskane w wyniku destylacji.

- 74) Aby kwalifikować się do uzyskania pomocy zainteresowane strony powinny złożyć wnioski razem z określonymi dokumentami towarzyszącymi. Rodzaj i liczba wymaganych dokumentów powinny odzwierciedlać różnice między winem i osadem winiarskim oraz między wytlókami winogronowymi. W celu zapewnienia jednolitego funkcjonowania systemu we wszystkich Państwach Członkowskich, wnioski powinny być składane oraz pomoc wypłacana gorzelniom w terminach, które należy ustanowić. Gorzelnikom, którzy chociaż wykonali swoje podstawowe obowiązki, ale opóźniają się ze złożeniem na to dowodu, należy przyznać proporcjonalne świadczenie.
- 75) Przy ustalaniu ceny, która będzie płacona przez agencje interwencyjne za dostarczone produkty, należy uwzględnić średnie koszty transportu i destylacji danych produktów.
- 76) Jednolita cena normalna powinna być ustalona w odniesieniu do produktów dostarczonych agencjom interwencyjnym w związku z destylacją na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, niezależnie od pochodzenia surowców.
- 77) W niektórych regionach Wspólnoty stosunek między ilością wytlóków a ilością wina i osadu winiarskiego jest taki, że średnie koszty destylacji różnią się od tych, które służą do ustalenia normalnej ceny. W takiej sytuacji, w niektórych z tych regionów, z gospodarczego punktu widzenia jest lub może być niemożliwe osiągnięcie zamierzonego celu przez stosowanie obowiązku przeprowadzania destylacji produktów ubocznych winiarstwa. Ceny zróżnicowane ze względu na surowiec produktu uzyskanego w wyniku destylacji powinny być w związku z tym ustalone jednocześnie jako cena normalna, pozostawiając Państwom Członkowskim możliwość decydowania, czy takie zróżnicowane ceny powinny być stosowane w regionach, w których stosowanie ceny normalnej mogłoby prowadzić do trudności opisanych wyżej.
- 78) W następstwie zastosowania takiego rozwiązania nie mogą wzrosnąć wydatki ponoszone przez agencję interwencyjną, a w konsekwencji przez EFOGR. Ceny zróżnicowane ze względu na pochodzenie alkoholu powinny wobec tego być skorelowane z ceną normalną w taki sposób, że średnia ważona cen uzależnionych od pochodzenia nie przekroczy ceny normalnej.
- 79) Z uwagi na brak zorganizowanego wspólnotowego rynku alkoholu etylowego, agencje interwencyjne odpowiedzialne za wprowadzanie do obrotu alkoholu, który zobowiązane są przejąć po przeprowadzeniu destylacji, zgodnie z art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, powinny odsprzedać go po cenie niższej niż cena skupu. Różnicę między ceną skupu a ceną sprzedaży takiego alkoholu pokrywa, według stawki standardowej, Sekcja Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).
- 80) Art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 przewiduje destylację jako środek wsparcia rynku wina, a w konsekwencji jako ułatwienie ciągłości dostaw destylatu winnego do części sektora alkoholu spożywczego. W celu uwzględnienia nadwyżek z końca roku środek należy wprowadzić w życie z dniem 1 września każdego roku gospodarczego.

- 81) Ponieważ Komisja jest odpowiedzialna za organizowanie sprzedaży pewnych alkoholi winnych, potrzebuje bardziej szczegółowych informacji dotyczących transakcji przeprowadzanych na rynku alkoholi. Informacje dotyczące alkoholu pochodzącego z obowiązkowej destylacji przesyłane Komisji przez Państwa Członkowskie, powinny być rozszerzone o informacje dotyczące alkoholu pochodzącego z dobrowolnej destylacji posiadanego przez agencje interwencyjne.
- 82) Należy bardziej szczegółowo określić wymagane cechy charakterystyczne produktów, które mogą być dostarczone w celu przeprowadzenia destylacji.
- 83) Produkty wprowadzane do gorzelni powinny być poddane fizycznej kontroli z zastosowaniem procedur zapewniających odpowiednią reprezentatywność.
- 84) Należy określić konsekwencje ponoszone przez producentów, którzy nie dopełnili swoich obowiązków. Jednakże, Komisja powinna przyjąć zasady dotyczące prawa do pomocy gorzelników, którzy nie dotrzymali niektórych terminów administracyjnych, uwzględniając w szczególności zasadę proporcjonalności.
- 85) Niezbędne są zasady dotyczące przypadków siły wyższej, która może przeszkodzić w planowym przeprowadzeniu destylacji.
- 86) W celu zapewnienia należytego nadzoru nad czynnościami destylacji, należy poddać gorzelników systemowi zatwierdzeń.
- 87) Przy uwzględnieniu obecnej sytuacji na rynku wina przeznaczonego do destylacji, zarówno gorzelnikom jak i producentom wina wzmocnionego należy zezwolić na wzmacnianie takiego wina do destylacji, a wszystkie dotyczące tego uzgodnienia powinny zostać odpowiednio dostosowane.
- 88) W celu zapewnienia najbardziej odpowiednich sposobów nadzoru, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzania ograniczeń dotyczących miejsc, w których może być prowadzone wzmacnianie wina do destylacji.
- 89) Należy przyjąć szczegółowe zasady dotyczące płatności cen skupu za wino, wypłacania pomocy producentom wina wzmocnionego, płatności pomocy z góry oraz składania i zwrotu zabezpieczeń.
- 90) Ponieważ dodanie do wina przeznaczonego do destylacji wskaźnika jest skuteczną metodą nadzoru, należy ustalić, że obecność takiego wskaźnika nie może stanowić przeszkody w swobodnym przepływie takiego wina lub produktów z niego uzyskanych.
- 91) Uwzględniając sposób transportu produktów do gorzelni w niektórych Państwach Członkowskich, szczególnie w przypadku niewielkich ilości, Państwa Członkowskie powinny mieć prawo zezwalania na transportowanie tych produktów luzem.
- 92) W przypadku, przewidzianym w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w odniesieniu do niektórych sposobów destylacji, cena skupu za wino powinna być obniżona, w przypadku, gdy producenci zwiększyli stężenie alkoholu poprzez dodanie sacharozy lub zagęszczonego moszczu gronowego, w stosunku do których pomoc otrzymali lub ubiegali się o jej przyznanie na mocy art. 34 tego rozporządzenia.

- 93) Bardzo trudno jest powiązać wzrost stężenia alkoholu uzyskany przez każdego z producentów z winem dostarczonemu do destylacji. Ścisłe określanie korzyści gospodarczych uzyskanych przez każdego producenta wymagałoby w tej sytuacji nadmiernej liczby czynności administracyjnych, co mogłoby doprowadzić do opóźnienia wypłacania pomocy oraz wpłynąć na cały system interwencji. Wobec tego cena skupu powinna być obniżona w oparciu o średni wzrost naturalnego stężenia alkoholu w każdej strefie uprawy winorośli. W celu uniknięcia nadmiaru czynności administracyjnych koniecznych do sprawdzenia wzrostu stężenia alkoholu w odniesieniu do każdego producenta, cena skupu za każde takie wino dostarczone do destylacji powinna zostać obniżona o ustaloną kwotę w każdej strefie lub części strefy.
- 94) Słusznym jest jedynie takie rozwiązanie, zgodnie z którym producenci powinni otrzymać pełną cenę tylko w przypadku, jeżeli nie zwiększyli stężenia alkoholu w jakiegokolwiek partii wina stołowego poprzez dodanie sacharozy lub zagęszczonego moszczu gronowego na które otrzymali pomoc na mocy art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Ponadto producenci, którzy podnieśli stężenie alkoholu w mniejszej części swojej produkcji niż ta, którą dostarczyli do destylacji, powinni otrzymać pełną cenę za ilość stanowiącą różnicę między ilością wzmocnioną a ilością dostarczoną.
- 95) Pomoc w odniesieniu do produktu uzyskanego w wyniku destylacji oraz cena produktów przejętych przez agencję interwencyjną w związku z destylacją na mocy art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, powinny być dostosowane w celu uwzględnienia obniżki ceny skupu wina.
- 96) Jedną z cech wspólnotowego rynku alkoholi jest istnienie zapasów wynikających z prowadzenia interwencji na mocy z art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999¹.
- 97) Niezbędne są szczególne zasady szczegółowe dotyczące takich procedur przetargowych w celu zapewnienia równego traktowania wszystkich nabywców.
- 98) Te zapasy alkoholu mogą być zbywane przy zastosowaniu trzech różnych procedur przetargowych, w zależności od zamierzonego wykorzystania i przeznaczenia alkoholu, a także od ilości alkoholu w przeliczeniu na 100% obj.
- 99) Ponieważ celem stosowania procedur przetargowych jest uzyskanie najkorzystniejszej ceny, w przypadku gdy Komisja podejmie decyzję o sprzedaży z zastosowaniem procedury przetargowej, sprzedaż powinna być dokonana na rzecz oferenta, który zaproponuje najwyższą cenę. Niezbędne są również zasady dotyczące sytuacji, w których w kilku ofertach zaproponowano tę samą cenę za tę samą partię.
- 100) Powinny być dopuszczalne, pod pewnymi warunkami, przetargi prowadzone w odniesieniu do 5000 hektolitrów, aby nowe zastosowania alkoholu mogły zostać przetestowane na średnią skalę przemysłową, co w dłuższym terminie umożliwi rozwój rynku w odniesieniu do znaczących ilości wspólnotowego alkoholu bez destabilizowania rynku napojów spirytusowych.

---

¹ Preambuły 98-124: patrz preambuły rozporządzenia (EWG) nr 377/93.

- 101) Niezbędne jest określenie, które formy przetwarzania na towary wywożone na mocy ustaleń uszlachetniania czynnego można uznać za równorzędne do rzeczywistych sposobów wykorzystania przemysłowego.
- 102) W celu zapewnienia, że alkohol sprzedawany zgodnie z takimi procedurami przetargowymi jest rzeczywiście wykorzystywany do celów, które nie będą zakłócać rynku alkoholi, oferty powinny dokładnie podawać zamierzone przeznaczenie produktu.
- 103) Należy zezwolić oferentom na składanie tylko jednej oferty w odniesieniu do każdego rodzaju alkoholu, każdego rodzaju końcowego wykorzystania produktu oraz procedury przetargowej. Należy również określić prawne konsekwencje, które ponosić będą oferenci, którzy złożą więcej niż jedną ofertę.
- 104) W celu ograniczenia wpływu na konkurencyjność w stosunku do produktów, które mogą być zastąpione przez alkohol, Komisja powinna mieć możliwość niedokonywania sprzedaży na podstawie otrzymanych ofert.
- 105) Aby sprzedaż mogła być dokonana po otrzymaniu największej możliwej liczby złożonych ofert, w przypadku gdy proponowane ceny zostaną uznane za zadowalające, a proponowane końcowe zastosowania produktu są odpowiednie do rozwoju nowych przemysłowych rynków zbytu produktu, oferenci, którzy złożyli takie oferty, powinni z pewnymi zastrzeżeniami mieć możliwość nabycia zastępczej partii. Takie postępowanie powinno zwiększyć sprzedaż wspólnotowego alkoholu i jednocześnie zmniejszyć zapasy, na zarządzanie którymi w innym przypadku trzeba byłoby ponieść wysokie koszty budżetowe.
- 106) Niezależnie od marginesu tolerancji w odniesieniu do ilości alkoholu przeznaczonego na sprzedaż w drodze przetargu, cena, która ma być zapłacona przed wydaniem zlecenia przewozowego, powinna być obliczona w oparciu o ilość alkoholu w przeliczeniu na 100% obj., w zaokrągleniu do 1 hektolitra.
- 107) Postępowania przetargowe na wywóz alkoholu do krajów regionu karaibskiego przeznaczonego do wykorzystania końcowego w sektorze paliwowym w celu zapewnienia tym krajom większej ciągłości dostaw Powinny być prowadzone regularnie. Doświadczenie wskazuje, że istnieje niewielkie prawdopodobieństwo, że ten rynek zbytu doprowadzi do destabilizacji rynku oraz ten rynek zbytu stwarza znaczne możliwości dla rynku głównego.
- 108) Wielkość partii przeznaczonych na sprzedaż w drodze przetargu z zamiarem wywozu do państw karaibskich powinna być powiązana z normalną zdolnością przewozową drogą morską, co pozwoli obniżyć koszty gwarancji wykonania ponoszone przez zainteresowanych kupców. Terminy ustalone w odniesieniu do przewozów alkoholu powinny zostać odpowiednio dostosowane.
- 109) Publiczna sprzedaż alkoholu winnego przeznaczonego do wykorzystania jako paliwo we Wspólnocie powinna podlegać określonym warunkom, aby zapewnić przedsiębiorstwom, w pewnym zakresie, dostawy oraz aby uwzględnić koszty inwestycji w zakłady przetwórcze niezbędnych w tym konkretnym celu, jednakże bez wprowadzania przeszkód w fizycznym przemieszczaniu alkoholu przeznaczonego na sprzedaż.

- 110) Należy ustalić, że tego rodzaju sprzedaż publiczna powinna obejmować kilka partii alkoholu w przypadkach gdy znaczne ilości zostały przeznaczone do takiej sprzedaży publicznej oraz że alkohol w kadziach nie może być fizycznie przemieszczany przed wydaniem zlecenia przewozowego.
- 111) W przypadku sprzedaży w drodze przetargu lub sprzedaży publicznej z przeznaczeniem do wykorzystania jako paliwo, ponieważ faktyczny przewóz i przetworzenie alkoholu nastąpią po kilku latach, cena za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100% obj. proponowana przez oferenta, który wygrał przetarg, powinna być aktualizowana co trzy miesiące przy zastosowaniu współczynnika podanego w odpowiednim ogłoszeniu o zaproszeniu do składania ofert, aby ceny płacone za sprzedany alkohol odpowiadały bardziej fluktuacjom cen paliwa na rynkach międzynarodowych.
- 112) Z uwagi na rozmiar niektórych z tych kadzi, w których przechowuje się część alkoholu uzyskanego w wyniku obowiązkowej destylacji, jak również z uwagi na znaczny czas przechowywania tego alkoholu, nie można praktycznie dokładnie określić ilości alkoholu przeznaczonego na sprzedaż znajdującego się w poszczególnych kadziach.
- 113) W takiej sytuacji każda procedura przetargowa dotycząca ostatecznie ilości alkoholu wynoszącej między 99 a 101% ilości alkoholu pierwotnie przeznaczonego na sprzedaż, wprowadzonego do obrotu, powinna być uznana za ważną.
- 114) Oświadczenia, w których oferenci zrzekają się wszelkich roszczeń dotyczących jakości i właściwości sprzedanego im alkoholu, nie mogą dotyczyć wad ukrytych, które z uwagi na ich charakter nie mogą być wcześniej wykryte i które powodują, że alkohol nie nadaje się do wykorzystania zgodnie z zamierzonym przeznaczeniem.
- 115) Alkohol przeznaczony do niektórych sprzedaży z zastosowaniem procedury przetargu powinien, gdy istnieje taka potrzeba, zostać poddany denaturacji w celu zapobieżenia wykorzystania go do innych celów. Ilości alkoholu sprzedanego w takich przypadkach powinny być poddane skażeniu przez dodanie benzyny.
- 116) Należy wprowadzić system zabezpieczeń, w celu zapewnienia że procedura przetargowa będzie przeprowadzana prawidłowo oraz że alkohol będzie rzeczywiście wykorzystywany do celów określonych w odpowiednim zaproszeniu do składania ofert. Zabezpieczenia należy wprowadzić na poziomie uniemożliwiającym wykorzystanie niezgodne z celami postępowania przetargowego, które może prowadzić do zakłócenia na rynku alkoholi oraz napojów spirytusowych produkowanych we Wspólnocie, zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Należy wziąć pod uwagę zasady ustanowione w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady dotyczących stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych, które również obejmują wina powinny być również wzięte pod uwagę. W związku z tym powinny zostać określone podstawowe wymagania dotyczące zobowiązań podlegających złożeniu zabezpieczenia.
- 117) Ubytki mogą powstać przy transporcie alkoholu lądem lub morzem oraz w trakcie przetwarzania poprzedzającego wykorzystanie końcowe. W celu oceny zmian w ilości alkoholu zarejestrowanej przy załadunku i rozładunku należy uwzględnić odpowiednie

normy techniczne, a dla każdej kategorii ubytku należy ustalić szczególny margines tolerancji.

- 118) Ogólny margines tolerancji należy przyjąć w odniesieniu do ubytków alkoholu spowodowanych wielokrotnymi czynnościami transportu lądowego i morskiego w związku z procedurą przetargową dotyczącą wywozu alkoholu przeznaczonego do przetworzenia w państwach trzecich objętych niniejszym rozporządzeniem. Wyższy margines tolerancji powinien być również przyjęty w odniesieniu do ubytków alkoholu spowodowanych czynnościami przetwórczymi w takich państwach trzecich w porównaniu z podobnymi czynnościami we Wspólnocie przy uwzględnieniu warunków operacyjnych, klimatycznych i innych oraz faktu, że niektóre urządzenia są mniej wydajne w niektórych państwach trzecich.
- 119) W odniesieniu do ubytków, których rozmiar przekracza ustalone marginesy tolerancji, należy stosować kary polegające na potrąceniu standardowej kwoty z gwarancji wykonania obejmującej cenę zakupu alkoholu dostarczonego do agencji interwencyjnej w związku z przeprowadzeniem destylacji na mocy art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Część gwarancji wykonania powinna być zwrócona dopiero, gdy oferent, który wygrał przetarg, przedstawi dokumentację dotyczącą wszystkich ubytków związanych z daną ofertą, aby dostępna kwota gwarancji wystarczyła do zastosowania kary z tytułu takich nieuprawnionych ubytków alkoholu.
- 120) W przypadku niektórych ostatecznych zastosowań przewidzianych dla alkoholu, objętego procedurą przetargową, część lub całość sprzedanego alkoholu powinna zostać przetworzona na alkohol rektyfikowany. Niektóre z przewidzianych dla sprzedanego alkoholu zastosowań wymagają uprzedniej rektyfikacji lub dehydratacji, w wyniku których powstaje również zanieczyszczony alkohol nie nadający się do pierwotnie zamierzonego wykorzystania przewidzianego w tych postępowaniach przetargowych. W tych przypadkach powinny ulec zmianie warunki zwrotu gwarancji wykonania.
- 121) Kontrole prowadzone w celu sprawdzenia, czy alkohol wykorzystywany jest zgodnie z celami określonymi w odpowiednich zaproszeniach do składania ofert, powinny obejmować co najmniej kontrole równorzędne do tych stosowanych przy monitorowaniu alkoholu wyprodukowanego we Wspólnocie. W celu przeprowadzenia kontroli niektórych zastosowań lub przeznaczeń można zatrudnić międzynarodową firmę nadzorczą, która sprawdzi, czy zawarta umowa jest należycie wykonywana. W miarę umacniania się i rozwoju rynku wewnętrznego należy przeprowadzać bezpośrednie kontrole czynności przewozowych w miejscach wywozu lub przeznaczenia alkoholu.
- 122) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel

Tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 oraz niniejsze rozporządzenie ustanawiają wspólnotowe reguły dotyczące mechanizmów rynkowych w sektorze winiarskim.

Niniejsze rozporządzenie dotyczy szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w szczególności odnoszących się do pomocy na wykorzystanie winogron, moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego (tytuł I), w odniesieniu do prywatnego składowania (tytuł II) oraz destylacji (tytuł III).

Artykuł 2

Przepisy ogólne

1. Państwa Członkowskie mogą zarządzić, że przedsiębiorcy rozpoczynający działalność w trakcie danego roku winiarskiego są uprawnieni do uzyskania pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia wyłącznie w odniesieniu do produktów uzyskanych w wyniku przetworzenia winogron z ich własnej produkcji.
2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 30 niniejszego rozporządzenia, przedsiębiorcy na których w trakcie poprzedniego roku winiarskiego ciążyły obowiązki ustanowione w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, są uprawnieni do środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu tylko wówczas, gdy przedstawiają dokumentację potwierdzającą wykonanie ich obowiązków w zakresie dostawy lub wycofania pod nadzorem w trakcie danego roku winiarskiego.

TYTUŁ I

POMOC NA WYKORZYSTANIE WINOGRON, MOSZCZU GRONOWEGO, ZAGĘSZCZONEGO MOSZCZU GRONOWEGO I REKTYFIKOWANEGO ZAGĘSZCZONEGO MOSZCZU GRONOWEGO

ROZDZIAŁ I

PRODUKCJA SOKU WINOGRONOWEGO

Artykuł 3

Cel pomocy

1. Niniejszy rozdział ustanawia szczegółowe zasady dotyczące stosowania systemu pomocy wprowadzonego przepisami art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Pomoc jest przyznawana przetwórcom, którzy:
  - a) sami są producentami lub należą do grupy producentów i którzy przetwarzają lub przetworzyli we ich imieniu winogrona, które zebrali, moszcz gronowy oraz zagęszczony moszcz gronowy uzyskany w całości z ich własnych zbiorów winogron, na sok winogronowy lub inne produkty spożywcze wytworzone z takiego soku winogronowego, lub
  - b) nabywają od producentów lub grup producentów, bezpośrednio lub pośrednio, winogrona pochodzące ze Wspólnoty oraz moszcz gronowy lub zagęszczony moszcz

gronowy, w celu przetworzenia ich na sok winogronowy lub inne produkty spożywcze wytworzone z takiego soku winogronowego.

Wykorzystywane surowce powinny być uzyskiwane wyłącznie z winogron pochodzących ze Wspólnoty.

2. W trakcie stosowania przy produkcji produktów spożywczych sok winogronowy powinien spełniać wymogi określone w dyrektywie Rady 93/77/EWG.

Artykuł 4

Wysokość pomocy

Pomoc na wykorzystanie winogron, moszczu gronowego oraz zagęszczonego moszczu gronowego na mocy art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustala się w następujących stawkach:

- a) winogrona (na 100 kilogramów): 4,952 EUR
- b) moszcz gronowy (na hektolitr): 6,193 EUR
- c) zagęszczony moszcz gronowy (na hektolitr): 21,655 EUR

Artykuł 5

Wymogi techniczne dotyczące przetwórstwa

Produkty, określone w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, powinny posiadać rzetelną i solidną jakość handlową oraz powinny nadawać się do przetwarzania na sok winogronowy. Moszcz gronowy oraz moszcz uzyskany z wykorzystanych winogron powinny mieć w temperaturze 20 °C gęstość 1,055-1,100 gramów na centymetr sześcienny.

Artykuł 6

Przepisy administracyjne dotyczące przetwórców

1. Przetwórcy, którzy podejmują czynności przetwórcze w trakcie roku winiarskiego i chcą uzyskać pomoc na mocy art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, składają harmonogram właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, na którego obszarze odbywa się przetwarzanie, przed początkiem roku winiarskiego lub, w przypadku gdy wytwarzają sok winogronowy po raz pierwszy, przed rozpoczęciem takiej produkcji. Harmonogram zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) ich nazwę lub nazwę handlową i adres;
- b) następujące informacje techniczne:
  - (i) rodzaj surowców (winogrona, moszcz gronowy lub zagęszczony moszcz gronowy),

- (ii) miejsce składowania moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego przeznaczonych do przetworzenia,
- (iii) miejsce, w którym ma się odbywać przetwarzanie.

Państwa Członkowskie mogą żądać kwartalnych deklaracji oraz dalszych informacji w celu przeprowadzenia inspekcji.

2. Przetwórcy, którzy prowadzą czynności przetwórcze w określonych terminach i chcą uzyskać pomoc na mocy art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, składają właściwemu organowi, najpóźniej trzy dni robocze przed rozpoczęciem czynności przetwórczych, pisemne oświadczenie zawierające w szczególności:

- a) informacje wymagane na mocy niniejszego artykułu ust. 1 lit. a) i b),
- b) wskazanie strefy upraw winorośli, z której uzyskują surowce, zgodnie z klasyfikacją w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999,
- c) następujące informacje techniczne:
  - (i) ilość (w 100 kilogramach winogron lub hektolitrach moszczu gronowego lub zagęszczonego moszczu gronowego),
  - (ii) gęstość, w przypadku moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego,
  - (iii) datę rozpoczęcia i przewidywany czas trwania czynności przetwórczych.

Oświadczenie dotyczy, co najmniej minimalnej ilości:

- a) 1300 kg winogron,
- b) 10 hektolitrów moszczu gronowego,
- c) 3 hektolitrów zagęszczonego moszczu gronowego.

Państwa Członkowskie mogą żądać dodatkowych informacji w celu identyfikacji produktu.

3. Przetwórcy, którzy wykorzystują do produkcji soku winogronowego nie więcej niż 50 ton winogron, 800 hl moszczu gronowego lub 150 hl zagęszczonego moszczu gronowego w każdym roku winiarskim, składają właściwym władzom, na początku roku winiarskiego, deklarację zawierającą informacje wymagane na mocy niniejszego artykułu ust. 1 lit. a) i b). Nie mają obowiązku składać innych deklaracji określonych w niniejszym artykule ust. 1 i 2.

4. Deklaracje i harmonogramy określone w ust. 1-3 składa się co najmniej w dwóch egzemplarzach, z których co najmniej jeden jest zwracany przetwórcy po należyтым opieczetowaniu przez właściwy organ.

5. Przetwórcy prowadzą rachunek zapasów wskazujący w szczególności następujące informacje zaczerpnięte z dokumentów towarzyszących lub rejestrów określonych w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:

- a) ilości, gęstość i strefę uprawy winorośli, z której pochodzą surowce dostarczane każdego dnia do ich obiektów oraz, gdzie stosowne, nazwę i adres sprzedawcy(-ów),
- b) ilości i gęstość surowców używanych każdego dnia,
- c) ilości soku winogronowego uzyskiwanego każdego dnia w wyniku przetwarzania,
- d) ilości soku winogronowego opuszczającego ich obiekty każdego dnia oraz nazwę i adres odbiorcy(-ów).

W przypadku gdy przetwórcy sami wykonują w swoich zakładach produkujących sok jedną z czynności określonych w art. 7 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w danym wypadku mieszając prawdopodobnie sok z innymi produktami, nie są wymagane informacje określone w akapicie poprzednim lit. d). W takich przypadkach na rachunku zapasów podaje się dodatkowo ilości soku winogronowego pakowanego każdego dnia.

6. Dokumenty towarzyszące dotyczące rachunku zapasów, określonego w ust. 5, udostępniane są przy każdej kontroli władzom przeprowadzającym inspekcje.

Artykuł 7

Przepisy administracyjne dotyczące użytkowników

- 1. Do celów niniejszego artykułu „użytkownik” oznacza wszystkie podmioty inne niż przetwórcy soku winogronowego, którzy prowadzą jakąkolwiek z wymienionych rodzajów działalności: butelkowanie, pakowanie, prezentowanie, przygotowywanie produktów spożywczych poprzez mieszanie soku winogronowego z innymi produktami lub składowanie z zamiarem sprzedaży jednemu lub więcej przedsiębiorstwom odpowiedzialnym za prowadzenie opisanych wyżej rodzajów działalności.
- 2. W przypadku gdy przetwórcy nie prowadzą sami działalności określonej w ust. 1, wskazują w dokumencie towarzyszącym określonym w art. 70 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, czy złożyli już lub czy mają zamiar złożyć wniosek o przyznanie pomocy na produkcję soku winogronowego na mocy niniejszego rozporządzenia.
- 3. W przypadku gdy przetwórcy wysyłają sok winogronowy użytkownikowi we Wspólnocie, który zamierza przechowywać go przed butelkowaniem lub wykorzystać do produkcji innych produktów spożywczych,
  - a) przedsiębiorstwo składujące przesyła dokument towarzyszący dla soku winogronowego właściwemu organowi na miejsce rozładunku nie później niż w ciągu 15 dni od otrzymania produktu,
  - b) właściwy organ stempluje dokument towarzyszący określony w lit. a), wyłącznie po sprawdzeniu czy ilość odpowiadająca co najmniej ilości wyżej wymienionej przesyłki została wysłana wraz z właściwym dokumentem towarzyszącym do rozlewni lub do przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty spożywcze objętych przepisami niniejszego rozporządzenia, jak również, czy ten użytkownik odebrał ją.

Jeżeli wymogi określone w lit. b) zostały spełnione i dokument towarzyszący został odebrany, organ właściwy ze względu na miejsce rozładunku zwraca przetwórcy/nadawcy danego soku winogronowego należycie ostemplowany egzemplarz dokumentu towarzyszącego, określonego w lit. a).

4. W przypadku gdy przetwórcy wysyłają sok winogronowy użytkownikowi we Wspólnocie, który zamierza go butelkować, podmiot ten, w ciągu 15 dni od otrzymania produktu, przesyła organowi właściwemu ze względu na miejsce rozładunku egzemplarz dokumentu towarzyszącego.

Nie później niż w ciągu 30 dni od otrzymania egzemplarza dokumentu towarzyszącego, organ właściwy ze względu na miejsce rozładunku zwraca ten dokument należycie ostemplowany przetwórcy/nadawcy danego soku winogronowego.

Jednakże na żądanie przetwórców lub użytkowników, którzy zamierzają butelkować sok, właściwy organ lub upoważniony ze względu na miejsce rozładunku wydział, zwracają im bezpośrednio należycie ostemplowany egzemplarz dokumentu towarzyszącego.

5. W przypadku gdy przetwórcy wysyłają sok winogronowy użytkownikowi we Wspólnocie, który produkuje inne produkty spożywcze razem z tym sokiem,

- a) producent tych produktów przesyła dokument towarzyszący dla soku winogronowego organowi właściwemu nie później niż w ciągu 15 dni od otrzymania produktu,
- b) właściwy organ stempluje dokument towarzyszący, określony w lit. a), pod warunkiem, że posiada wystarczającą pewność, że sok winogronowy jest rzeczywiście przeznaczony do wytwarzania danych produktów spożywczych.

O ile istnieje takie zapewnienie, organ właściwy ze względu na miejsce rozładunku zwraca przetwórcy/nadawcy danego soku winogronowego, należycie ostemplowany egzemplarz dokumentu towarzyszącego, określonego w niniejszym ustępie, nie później niż w ciągu 30 dni od jego otrzymania.

6. W przypadkach, których dotyczy niniejszy artykuł, podmioty wykorzystujące produkty prowadzą rachunek zapasów wskazujący w szczególności:

- a) ilości niepakowanego soku winogronowego dostarczane do ich obiektów każdego dnia, jak również nazwę i adres nadawcy/przetwórcy,
- b) ilości niepakowanego soku winogronowego opuszczające ich obiekty każdego dnia oraz nazwę i adres odbiorcy(-ów),
- c) ilości soku winogronowego i/lub soku winogronowego zmieszanego z innymi produktami pakowane każdego dnia ze wskazaniem ilości soku winogronowego wykorzystanego do wytworzenia danych produktów.

7. Dokumenty towarzyszące dotyczące rachunku zapasów, określonego w ust. 7 niniejszego artykułu, udostępniane są przy każdej kontroli organom przeprowadzającym inspekcje.

Artykuł 8

Wnioski o przyznanie pomocy

1. Przetwórca, określony w art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, aby uzyskać pomoc, składa właściwemu organowi jeden lub więcej wniosków o przyznanie pomocy nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od końca roku winiarskiego, razem z:
    - a) egzemplarzem znajdującym się w jego posiadaniu rocznej lub kwartalnej deklaracji bądź wyciągu z niej,
    - b) egzemplarzem lub wyciągiem z rachunku zapasów, określonym w art. 6 ust. 5 niniejszego rozporządzenia. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby takie egzemplarze lub wyciągi były opieczętowane przez organ odpowiedzialny za przeprowadzanie inspekcji.
  2. Przetwórcy, określani w art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, aby uzyskać pomoc, składają właściwemu organowi wniosek o przyznanie pomocy nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia czynności przetwórczych, razem z:
    - a) egzemplarzem znajdującej się w ich posiadaniu deklaracji,
    - b) egzemplarzem lub wyciągiem z rachunku zapasów, określonym w art. 6 ust. 5 niniejszego rozporządzenia. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby takie egzemplarze lub wyciągi były opieczętowane przez organ odpowiedzialny za przeprowadzanie inspekcji,
    - c) egzemplarzem lub wyciągiem dokumentu towarzyszącego transportu surowców do obiektów przetwórcy. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby takie egzemplarze lub wyciągi były opieczętowane przez organ odpowiedzialny za przeprowadzanie inspekcji.
- Wnioski o przyznanie pomocy wskazują ilość surowców faktycznie poddanych przetworzeniu i datę zakończenia czynności przetwórczych.
3. Ponadto w ciągu sześciu miesięcy od dnia ostemplowania, przewidzianego w art. 7 niniejszego rozporządzenia, lub od dnia dokonania wywozu soku winogronowego, zainteresowani przetwórcy składają odpowiednio:
    - a) egzemplarz dokumentu towarzyszącego ostemplowanego przez właściwy organ przewidziany w art. 7,
    - b) egzemplarz dokumentu towarzyszącego ostemplowanego pieczęcią celną poświadczającą dokonanie wywozu.
  4. Wszelkie dokumenty konieczne do uzyskania pomocy powinny być złożone nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od złożenia wniosku o przyznanie pomocy. Jeżeli zostaną złożone w ciągu sześciu miesięcy po upływie powyższego terminu, pomoc zmniejsza się o 30%. Po tej dacie nie wypłaca się pomocy.

Artykuł 9

Warunki przyznawania pomocy

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, pomoc należy się wyłącznie w odniesieniu do rzeczywiście wykorzystanej ilości surowców, nieprzekraczającej niżej określonego stosunku między ilością uzyskanego produktu a ilością uzyskanego soku winogronowego:

- a) 1,3 dla winogron, w 100 kg na hektolitr,
- b) 1,05 dla moszczu, w hektolitrach na hektolitr,
- c) 0,30 dla zagęszczonego moszczu, w hektolitrach na hektolitr.

W przypadku gdy uzyskanym produktem jest zagęszczony sok winogronowy powyższe współczynniki należy przemnożyć przez 5.

2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli przetwórcy nie spełniają jednego z obowiązków obciążających ich na podstawie niniejszego rozporządzenia, innego niż obowiązek przetwarzania surowców objętych wnioskami o przyznanie pomocy na sok winogronowy, wypłacaną pomoc zmniejsza się o kwotę ustaloną przez właściwy organ w zależności od tego, jak poważne jest naruszenie.

3. W przypadkach siły wyższej, właściwy organ określa środki, które uzna za konieczne, mają na uwadze powołane okoliczności.

Artykuł 10

Wypłata pomocy

Właściwy organ wypłaca pomoc w odniesieniu do rzeczywiście wykorzystanej ilości surowców nie później niż w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich towarzyszących dokumentów określonych w art. 8, z wyjątkiem:

- przypadków wystąpienia siły wyższej,
- przypadku gdy wszczęto administracyjne postępowanie wyjaśniające w związku z prawem do uzyskania pomocy. W takich przypadkach wypłaty dokonuje się po uznaniu wnioskodawcy za uprawnionego do uzyskania pomocy.

Artykuł 11

Zaliczki

1. Przetwórcy mogą ubiegać się o wypłatę zaliczkową kwoty równej kwocie pomocy obliczonej dla surowców pod warunkiem, że przedstawią dokumentację, z której wynikać będzie, że surowce zostały dostarczone do ich obiektów oraz że złożyli zabezpieczenie na rzecz agencji interwencyjnej. Zabezpieczenie takie odpowiada 120% wymienionej kwoty. W takich przypadkach nie trzeba na tym etapie składać dokumentów towarzyszących, określonych w art. 8.

Jeśli przetwórcy składają więcej wniosków o przyznanie pomocy na podstawie niniejszego rozporządzenia, właściwy organ lub upoważniony w tym celu wydział może zezwolić na ustanowienie pojedynczego zabezpieczenia. W takich przypadkach zabezpieczenie odpowiada 120% sumy kwot obliczonych zgodnie z akapitem pierwszym.

2. Zaliczki, określone w ust. 1, wypłacane są w ciągu 3 miesięcy od przedstawienia dowodu, że zabezpieczenie zostało złożone. Jednakże nie wypłaca się zaliczek przed dniem 1 stycznia danego roku winiarskiego.

3. Po sprawdzeniu przez właściwy organ lub upoważniony wydział wszystkich dokumentów, określonych w art. 8 niniejszego rozporządzenia, zabezpieczenie określone w ust. 1 zostaje zwrócone odpowiednio w całości lub w części, zgodnie z procedurą określoną w art. 19 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85. Z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej zabezpieczenie ulega przepadkowi, jeżeli wykorzystana ilość jest mniejsza niż 95% ilości, w odniesieniu do której wypłacono zaliczkę.

W przypadku gdy wykorzystano mniej niż 95% ilości, w odniesieniu do której wypłacono zaliczkę, przetwórcą jest nadal uprawniony do uzyskania pomocy w odniesieniu do ilości, którą rzeczywiście wykorzystał.

W przypadku gdy wykorzystano 95%-99% ilości, w odniesieniu do której wypłacono zaliczkę, zabezpieczenie ulega przepadkowi wyłącznie w odniesieniu do ilości nieprzetworzonej w ciągu roku winiarskiego.

ROZDZIAŁ II

POMOC W ODNIESIENIU DO MOSZCZU WYKORZYSTYWANEGO W CELU ZWIĘKSZENIA STĘŻENIA ALKOHOLU W PRODUKTACH WINIARSKICH

Artykuł 12

Cel pomocy

1. Pomoc, określona w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, jest przyznawana producentom win stołowych lub gatunkowych win produkowanych w określonych regionach (wina gatunkowe por), którzy wykorzystują zagęszczony moszcz gronowy i rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy wytworzone we Wspólnocie w celu podniesienia naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych produktów wymienionych w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 pkt C.

2. Nie naruszając ust. 1, w przypadku ilości 10 hektolitrów lub mniejszych w roku winiarskim, Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu pomocy producentom zagęszczonego moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego, w przypadku gdy nabywcy są indywidualnymi plantatorami winorośli wykorzystującymi produkt wyłącznie do wzmacniania ich własnej produkcji.

Państwa Członkowskie przyjmują szczegółowe zasady stosowania tego środka i powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 13

Wysokość pomocy

1. Kwotę pomocy, określonej w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustala się następująco z uwzględnieniem potencjalnego stężenia alkoholu w % objętościowych (% obj.) na hektolitr w odniesieniu do następujących kategorii produktów:

- a) zagęszczony moszcz gronowy z winogron zebranych:
  - w strefach uprawy winorośli C III (a) oraz C III euro 1,699/% obj./hl
  - w innych miejscach 1,466/% obj./hl
- b) rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy z winogron zebranych:
  - w strefach uprawy winorośli C III (a) oraz C III euro 2,206/% obj./hl
  - w innych miejscach 1,955/% obj./hl

Jednakże, w latach winiarskich 2000/2001, 2001/2002 i 2002/2003 w odniesieniu do rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego uzyskanego z winogron zebranych w innych miejscach niż w strefach uprawy winorośli C III (a) oraz C III (b) i wyprodukowanego w zakładach, które rozpoczęły produkcję rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego przed dniem 1 stycznia 1986 r. w Hiszpanii lub przed dniem 30 czerwca 1982 r. w innych państwach, wysokość pomocy będzie taka, jak dla produktów ze strefy uprawy winorośli C III.

2. Potencjalne stężenie alkoholu produktów wymienionych w ust. 1 określa się przez zastosowanie danych z tabeli korelacji stanowiącej załącznik I do rozporządzenia do odczytów refraktometra w temperaturze 20 °C użytego zgodnie z metodą określoną w załączniku XVIII do rozporządzenia (WE) nr. .../2000 ustanawiającego wspólnotowy kodeks praktyk i procesów enologicznych.

Artykuł 14

Wnioski o przyznanie pomocy

Producenci, którzy chcą uzyskać pomoc przewidzianą w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, składają właściwej agencji interwencyjnej wniosek dotyczący wszystkich czynności zmierzających do zwiększenia stężenia alkoholu, do których stosuje się ten artykuł. Agencje interwencyjne powinny otrzymać wnioski w ciągu dwóch miesięcy od dnia przeprowadzenia ostatniej czynności.

Do wniosków należy dołączyć dokumenty dotyczące czynności, w odniesieniu do których ubiegano się o pomoc.

Artykuł 15

Warunki przyznawania pomocy

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej nie wypłaca się pomocy, jeżeli producent nie prowadzi działalności, określonej w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 zgodnie z załącznikiem V pkt C) i D) do tego rozporządzenia.
2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli producenci nie spełniają któregokolwiek z wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia innych niż wymogi określone w ust. 1, pomoc zostanie zmniejszona o kwotę ustaloną przez właściwy organ w zależności od tego, jak poważne jest naruszenie.
3. W przypadkach siły wyższej właściwy organ określa środki, które uzna za konieczne, biorąc pod uwagę powołane okoliczności.

Artykuł 16

Wypłata pomocy

Agencja interwencyjna wypłaca pomoc producentom do dnia 31 sierpnia po zakończeniu danego roku winiarskiego, z wyjątkiem:

- przypadków siły wyższej,
- przypadku gdy wszczęto administracyjne postępowania wyjaśniające związane z prawem do uzyskania pomocy. W takich przypadkach wypłata jest dokonywana po uznaniu wnioskodawcy za uprawnionego do uzyskania pomocy.

Artykuł 17

Zaliczki

1. Od dnia 1 stycznia danego roku winiarskiego producenci mogą ubiegać się o wypłatę zaliczkową kwoty równej kwocie pomocy obliczonej w odniesieniu do produktów wykorzystywanych w celu zwiększenia stężenia alkoholu pod warunkiem, że złożyli zabezpieczenie na rzecz agencji interwencyjnej. Zabezpieczenie takie odpowiada 120% kwoty pomocy, o którą się ubiegano.

Do wniosków dołącza się dokumenty, określone w art. 14 akapit drugi, jakie są dostępne. Pozostałe dokumenty składa się przed końcem roku winiarskiego.

2. Agencja interwencyjna wypłaca zaliczki w ciągu trzech miesięcy od przedstawienia dowodu, że zabezpieczenie zostało złożone.
3. Po sprawdzeniu przez właściwy organ lub upoważniony wydział wszystkich dokumentów oraz po uwzględnieniu kwoty, która ma być wypłacona, zabezpieczenie zostaje zwrócone odpowiednio w całości lub w części, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 19 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85.

ROZDZIAŁ III

POMOC NA WYTWARZANIE NIEKTÓRYCH PRODUKTÓW W ZJEDNOCZONYM KRÓLESTWIE I W IRLANDII

Artykuł 18

Cel i wysokość pomocy

1. Pomoc, określona w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, jest przyznawana:
  - a) wytwórcom, którzy wykorzystują zagęszczony moszcz gronowy uzyskany w całości z winogron ze stref uprawy winorośli C III (a) i C III (b) w celu wytworzenia w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii produktów objętych kodem CN 2206 00, w odniesieniu do których używanie nazwy złożonej zawierającej wyraz „wino” może być dozwolone przez te Państwa Członkowskie zgodnie z załącznikiem VII pkt C (3) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zwanych dalej „producentami”. Kwota pomocy wynosi 0,2379 EUR na kilogram;
  - b) podmiotom gospodarczym, które wykorzystują zagęszczony moszcz gronowy uzyskany w całości z winogron pochodzących ze Wspólnoty jako główny składnik określonych produktów, które wprowadzają do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii z zamieszczonymi jasnymi instrukcjami, umożliwiającymi konsumentom uzyskanie z nich napoju imitującego wino, zwanymi dalej „podmiotami gospodarczymi”. Kwota pomocy wynosi 0,3103 EUR na kilogram.
2. Pomoc na zagęszczony moszcz gronowy jest przyznawana, pod warunkiem, że posiada on właściwą solidną jakość handlową oraz nadaje się do wykorzystania w celach określonych w art. 35 ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 19

Wnioski o przyznanie pomocy

1. Producenci i przedsiębiorcy, którzy chcą uzyskać pomoc określoną w art. 35 ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, składają właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, w którym zagęszczony moszcz gronowy jest wykorzystywany, między dniem 1 sierpnia a dniem 31 lipca danego roku winiarskiego pisemny wniosek.

Wnioski powinny zostać złożone najpóźniej na siedem dni roboczych przed rozpoczęciem czynności wytwórczych.

Jednakże, okres siedmiu dni roboczych może zostać skrócony w przypadku, gdy zezwoli na to pisemnie właściwy organ.

2. Wnioski o przyznanie pomocy dotyczą co najmniej 50 kilogramów zagęszczonego moszczu gronowego.
3. Wnioski o przyznanie pomocy powinny wskazywać w szczególności:
  - a) nazwę lub nazwę handlową oraz adres producenta lub przedsiębiorcy;

- b) strefę uprawy winorośli, z której pochodzi zagęszczony moszcz gronowy, w rozumieniu załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;
- c) następujące informacje techniczne:
  - (i) miejsce składowania,
  - (ii) ilość (w kilogramach lub, jeżeli zagęszczony moszcz gronowy, określony w art. 35 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, znajduje się w pojemnikach o pojemności nieprzekraczającej 5 kilogramów, liczba pojemników),
  - (iii) gęstość,
  - (iv) zapłacone ceny,
  - (v) miejsce, gdzie dokonywane są czynności, określone w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Państwa Członkowskie mogą żądać dodatkowych informacji w celu identyfikacji zagęszczonego moszczu gronowego.

4. Do wniosku załącza się egzemplarz dokumentu(-ów) dotyczącego transportu zagęszczonego moszczu gronowego do obiektów producenci lub przedsiębiorcy, sporządzonego przez właściwy organ Państwa Członkowskiego.

W kolumnie 8 dokumentu podaje się strefę uprawy winorośli, w której zostały zebrane świeże winogrona.

Artykuł 20

Warunki przyznawania pomocy

1. Producenci i przedsiębiorcy zobowiązani są wykorzystać całą ilość zagęszczonego moszczu gronowego, którego dotyczy wnioski o przyznanie pomocy, na cele określone w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Toleruje się ubytek 10% ilości zagęszczonego moszczu gronowego podanej we wniosku.
2. Producenci i producenci prowadzą rachunek zapasów wskazujący w szczególności:
  - a) partie zagęszczonego moszczu gronowego nabyte i przywiezione każdego dnia do ich obiektów wraz z informacjami określonymi w art. 19 ust. 2 lit. b) i c) niniejszego rozporządzenia oraz nazwy i adresy sprzedawcy(-ów),
  - b) ilości zagęszczonego moszczu gronowego wykorzystane każdego dnia w celach określonych w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999,
  - c) partie gotowych produktów wymienionych w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wyprodukowane i wysyłane każdego dnia z ich obiektów wraz z nazwami i adresami odbiorcy(-ów).

3. Producenci i przedsiębiorcy podają właściwemu organowi na piśmie, w ciągu miesiąca, dzień, w którym cały zagęszczony moszcz gronowy objęty wnioskiem o przyznanie pomocy został wykorzystany na cele określone w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, z uwzględnieniem ubytków przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej nie wypłaca się pomocy w przypadku, gdy producent lub przedsiębiorca nie spełnia wymagań określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.

5. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli producenci lub podmioty gospodarcze nie spełniają któregokolwiek z wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia innych niż wymogi określone w ust. 1 niniejszego artykułu, pomoc zmniejszana jest o kwotę ustaloną przez właściwy organ w zależności od tego, jak poważne jest naruszenie.

6. W przypadkach siły wyższej właściwe organy określają środki, które uznają za niezbędne, biorąc pod uwagę powołane okoliczności.

Artykuł 21

Wypłata pomocy

Właściwy organ wypłaca pomoc w odniesieniu do rzeczywiście wykorzystanych ilości zagęszczonego moszczu gronowego nie później niż w ciągu trzech miesięcy od otrzymania informacji określonych w art. 20 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 22

Zaliczki

1. Producenci i podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 18 niniejszego rozporządzenia mogą ubiegać się o wypłatę zaliczkową kwoty równej kwocie pomocy, która ma być udzielona pod warunkiem, że złożyli zabezpieczenie na rzecz właściwego organu w wysokości 120% powołanej kwoty.

2. Zaliczki, określone w ust. 1, wypłacane są w ciągu trzech miesięcy od przedstawienia dowodu, że zabezpieczenie zostało złożone, pod warunkiem, że zostanie przedstawiona dokumentacja, z której wynikać będzie, że zapłacono za zagęszczony moszcz gronowy.

3. Po otrzymaniu przez właściwy organ informacji, określonych w art. 20 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i po uwzględnieniu wysokości pomocy, która ma być udzielona, zabezpieczenie, określone w ust. 1, zostaje zwrócone odpowiednio w całości lub w części zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 19 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85.

TYTUŁ II

POMOC W ODNIESIENIU DO PRYWATNEGO SKŁADOWANIA

Artykuł 23

Cel

Niniejszy tytuł ustanawia szczegółowe zasady dotyczące stosowania systemu pomocy w odniesieniu do składowania, określonego w tytule III rozdział I rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 24

Definicje

W rozumieniu niniejszego tytułu „produkty” oznaczają moszcz gronowy, zagęszczony moszcz gronowy, rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy oraz wina stołowe niezależnie od roku winiarskiego, w którym zostały wyprodukowane.

Artykuł 25

Wysokość pomocy

Pomoc w odniesieniu do składowania wypłacana jest w całej Wspólnocie w oparciu o jednolite stawki na hektolitr dziennie:

- a) 0,01837 EUR za moszcz gronowy;
- b) 0,06152 EUR za zagęszczony moszcz gronowy;
- c) 0,06152 EUR za rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy;
- d) 0,01544 EUR za wina stołowe.

Artykuł 26

Zasady dotyczące beneficjentów

1. Agencje interwencyjne zawierają umowy prywatnego składowania wyłącznie z producentami.

W rozumieniu niniejszego tytułu „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, które wykonują lub wykonywały we własnym imieniu jakąkolwiek z następujących czynności:

- a) przetwarzanie świeżych winogron na moszcz gronowy,
- b) przetwarzanie moszczu gronowego na zagęszczony moszcz gronowy lub na rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy,
- c) przetwarzanie świeżych winogron, moszczu gronowego lub moszczu gronowego w trakcie fermentacji na wino stołowe.

Organizacje, określone w art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, traktowane są jak producenci w odniesieniu do ilości uzyskanych przez członków tych organizacji. Poszczególne członkowie dostarczający wino zgodnie z umową prywatnego składowania

ponoszą odpowiedzialność za wypełnianie obowiązków określonych w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Producenci mogą zawierać umowy wyłącznie dotyczące produktów:

- przez siebie wyprodukowanych, lub
- wyprodukowanych na ich odpowiedzialność i których są właścicielami, lub
- w przypadku organizacji producentów, określonych w ust. 1 akapit trzeci, wyprodukowanych na odpowiedzialność członków tych organizacji.

3. Agencja interwencyjna Państwa Członkowskiego może zawierać umowy dotyczące wyłącznie produktów składowanych na terytorium tego Państwa Członkowskiego.

4. Produkty nie mogą być objęte równocześnie umową prywatnego składowania oraz uzgodnieniami określonymi w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80.

Artykuł 27

Cechy produktów kwalifikujących się do przyznania pomocy

Przy zawieraniu umów:

- a) moszcze gronowe, których dotyczy umowa, zostały uzyskane wyłącznie z odmian sklasyfikowanych jako winogrona przeznaczone do produkcji wina zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, a ich naturalne stężenie alkoholu w % objętościowych nie może być niższe od minimalnego naturalnego stężenia alkoholu ustanowionego dla strefy uprawy winorośli, z której winogrona pochodzą,
- b) wina stołowe:
  - (i) spełniają minimalne wymagania jakościowe określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do kategorii, której dotyczy umowa;
  - (ii) zawierają nie więcej niż dwa gramy na litr cukru redukującego, z wyjątkiem win stołowych z Portugalii, które zawierają nie więcej niż cztery gramy na litr cukru redukującego;
  - (iii) dobrze znoszą 24-godzinne wystawienie na działanie powietrza;
  - (iv) nie mają niepożądanych smaków.
- c) Poziom radioaktywności produktów, określonych w art. 24 niniejszego rozporządzenia, nie może przekraczać najwyższego poziomu dopuszczonego na mocy reguł wspólnotowych. Jednakże poziom skażenia radioaktywnego produktów jest sprawdzany tylko jeżeli wymaga tego sytuacja i tylko w niezbędnym okresie.

Artykuł 28

Ilości produktów uprawnione do uzyskania pomocy

1. Łączna ilość produktów, w odniesieniu do których producenci zawierają umowy składu, nie może przekraczać ilości podanej w ich deklaracji produkcji za dany rok winiarski, składanej zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 łącznie z wszelkimi ilościami, które uzyskali po dniu złożenia deklaracji i odnotowaniu jej w rejestrach, określonych w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.
2. Umowy dotyczą co najmniej 50 hektolitrów w przypadku wina stołowego, 30 hektolitrów w przypadku moszczu gronowego oraz 10 hektolitrów w przypadku zagęszczonego moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego.

Artykuł 29

Zawieranie umów

1. Producenci mogą zawierać umowy pod warunkiem, że przedłożą następujące informacje dotyczące każdego pojemnika, w którym dany produkt jest składowany:
  - a) szczegóły umożliwiające identyfikację produktu,
  - b) następujące dane analityczne:
    - (i) barwa,
    - (ii) zawartość ditlenku siarki,
    - (iii) nieobecność hybryd w przypadku produktów czerwonych wykazana w wyniku analizy na malvidol diglukozydu.

W przypadku moszczu gronowego, zagęszczonego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego należy także przedstawić następujące informacje:

- c) odczyt uzyskany w temperaturze 20 °C przy pomocy refraktometru użytego zgodnie z metodą określoną w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 558/93. Toleruje się różnicę 0,2, o ile odczyt jest sprawdzany przez właściwe władze.

W przypadku win stołowych należy także przedłożyć następujące dane analityczne:

- d) całkowite stężenie alkoholu w % objętościowych,
- e) rzeczywiste stężenie alkoholu w % objętościowych,
- f) całkowita kwasowość wyrażona w gramach kwasu winnego na litr lub w milirównoważnikach na litr; Państwa Członkowskie mogą jednak uchylić ten wymóg w odniesieniu do białych win,

- g) zawartość kwasów lotnych wyrażona w gramach kwasu octowego na litr lub w milirównoważnikach na litr; Państwa Członkowskie mogą jednak uchylić ten wymóg w odniesieniu do białych win,
- h) zawartość cukru redukującego,
- i) poddanie działaniu powietrza przez 24 godziny,
- j) brak niepożądanych smaków.

Powyższe dane analityczne opracowywane są przez urzędowe laboratorium, określone w art. 72 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w ciągu 30 dni przed zawarciem umowy.

2. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć liczbę umów zawieranych przez producenta w każdym roku winiarskim.

3. Umowy dotyczące win stołowych nie mogą być zawierane przed dniem pierwszego rozlania do butelek danego wina.

4. Producenci, którzy zamierzają zawrzeć umowy składu dotyczące win stołowych, informują przy składaniu wniosków agencję interwencyjną o łącznej ilości wina stołowego, którą wyprodukowali w bieżącym roku winiarskim.

W tym celu składają egzemplarz deklaracji produkcji przewidzianych w art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, oraz, gdzie stosowne, wypis z rejestrów określonych w art. 29 tego rozporządzenia. W przypadkach gdy deklaracja nie jest jeszcze gotowa, można przedstawić zaświadczenie tymczasowe.

5. Bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, umowy określają co najmniej:

- a) nazwę i adres zainteresowanych producentów,
- b) nazwę i adres agencji interwencyjnej,
- c) rodzaj produktu, sklasyfikowanego zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia,
- d) ilość,
- e) miejsce składowania,
- f) pierwszy dzień okresu składowania,
- g) wysokość pomocy wyrażoną w euro.

W odniesieniu do win stołowych umowy zawierają również:

- h) oświadczenie, że pierwsze rozlanie zostało dokonane,

- i) klauzulę przewidującą obniżenie ilości o procent, który zostanie określony przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, o ile łączna ilość, której dotyczą umowy, znacząco przekracza średnią ilość objętą umowami z ostatnich trzech lat winiarskich; takie obniżenie nie może doprowadzić do zmniejszenia przechowywanych ilości poniżej minimalnego poziomu określonego w art. 28 ust. 2. W przypadku zastosowania tej klauzuli, pełna kwota pomocy należnej za okres poprzedzający obniżenie zostanie wypłacona.
6. Państwa Członkowskie mogą żądać dalszych informacji w celu identyfikacji danego produktu.

Artykuł 30

Odstępstwo od przepisów art. 2 niniejszego rozporządzenia

Państwa Członkowskie mogą zezwolić na zawarcie umów przed dostarczeniem przez producentów dokumentacji, określonej w art. 2 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem, że umowy takie zawierają oświadczenie producentów, iż wypełnili oni zobowiązania wymienione w tym artykule, lub spełniają wymogi określone w art. 58 tytuł III niniejszego rozporządzenia oraz że producenci zobowiązują się do dostarczenia pozostałych ilości niezbędnych do wykonania w pełni ich zobowiązań w terminie ustanowionym przez właściwy organ krajowy.

Dokumentację, określoną w akapicie pierwszym, dostarcza się do dnia 31 sierpnia danego roku winiarskiego.

Artykuł 31

Początek okresu składowania

1. Pierwszym dniem okresu składowania jest dzień następujący po dniu zawarcia umowy.
2. Jednakże, jeżeli umowa dotyczy okresu składowania rozpoczynającego się po dniu następującym po dniu zawarcia umowy, pierwszy dzień okresu składowania nie może przypadać później niż 16 lutego.

Artykuł 32

Koniec okresu składowania

1. Umowy składu dotyczące moszczu gronowego, zagęszczonego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego wygasają między dniem 1 sierpnia a dniem 30 listopada od dnia zawarcia umowy.
2. Umowy składu win stołowych wygasają między dniem 1 września a dniem 30 listopada od dnia zawarcia umowy.

3. W celu określenia daty wygaśnięcia umowa producenci przesyłają agencji interwencyjnej oświadczenie z podaniem ostatniego dnia obowiązywania umowy. Państwa Członkowskie ustanawiają wymogi dotyczące przedstawiania tych oświadczeń.

W przypadku braku oświadczenia umowy wygasają z dniem 30 listopada.

4. Producenci, którzy nie ubiegali się o zaliczkę na mocy art. 38 niniejszego rozporządzenia, mogą sprzedawać moszcz gronowy lub zagęszczony moszcz gronowy na wywóz lub w celu wyprodukowania soku winogronowego od pierwszego dnia piątego miesiąca składowania.

W takich przypadkach producenci powiadamiają agencję interwencyjną zgodnie z ust. 3.

Agencje interwencyjne zapewniają, że produkty są rzeczywiście wykorzystywane zgodnie z podanym przeznaczeniem.

Artykuł 33

Wcześniejsze rozwiązanie umowy na żądanie producenta

1. Producenci, którzy nie ubiegali się o zaliczkę na mocy art. 38 niniejszego rozporządzenia, mogą rozwiązać umowy składu z dniem 1 czerwca pod warunkiem, że Komisja wyraża na to zgodę w świetle tendencji rynkowych, informacji dotyczących zapasów i prognoz zbiorów.

2. Ponadto w przypadku gdy Komisja postanowi ograniczyć ilości objętych umowami w zgodnie z art. 29 ust. 5 lit. i) niniejszego rozporządzenia, producenci mogą jednostronnie rozwiązać umowę w całości lub w części w miesiącu następującym po opublikowaniu takiej decyzji.

Artykuł 34

Szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące składowania

1. W okresie składowania oraz do ostatniego dnia obowiązywania umowy składowane produkty powinny:

- a) odpowiadać stosownym definicjom określonym w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999,
- b) zachowywać co najmniej minimalne stężenie alkoholu wymagane dla danej kategorii wina stołowego w chwili zawarcia umowy,
- c) nie być przechowywane w pojemnikach o pojemności mniejszej niż 50 litrów,
- d) pozostawać luzem, oraz
- e) w przypadku wina, pozostawać w stanie przydatności do oferowania lub dostaw w celu bezpośredniego spożycia przez ludzi z chwilą upływu okresu składowania.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 6, produkty objęte umową, mogą być poddawane tylko takim zabiegom i procesom enologicznym, które niezbędne są do ich konserwacji. Wszelkie zmiany ilości nie mogą przekraczać 2% ilości objętej umową w przypadku wina oraz 3% w przypadku moszczu gronowego. Jeśli zmieniono każdą powyższą procenty podwyższa się o 1 punkt procentowy. Jeśli powyższe procenty nie są przekraczane w odniesieniu do umowy jako całości, wypłaca się pełną kwotę pomocy. W innym przypadku pomoc się nie należy.

3. Bez uszczerbku dla art. 33 niniejszego rozporządzenia, w okresie obowiązywania umowy producenci nie mogą sprzedawać ani w żaden inny sposób wprowadzać do obrotu produktu, którego dotyczy umowa.

Nie naruszając pierwszego akapitu producenci, w okresie obowiązywania umowy, mogą podejmować czynności zmierzające do wysłania z chwilą wygaśnięcia umowy wina stołowego, którego dotyczy umowa, w celu przeprowadzenia destylacji na podstawie tytułu III niniejszego rozporządzenia.

4. Producenci powiadamiają agencję interwencyjną z wyprzedzeniem, w terminie, który zostanie ustanowiony przez zainteresowane Państwo Członkowskie o wszelkich zmianach następujących w okresie obowiązywania umowy:

- a) w odniesieniu do miejsca składowania, lub
- b) w odniesieniu do sposobu przechowywania. W takich przypadkach wskazują, w jakich pojemnikach produkty będą ostatecznie przechowywane.

5. W przypadku gdy producenci zamierzają przewieźć produkt, którego dotyczy umowa, do miejsca składowania usytuowanego gdzie indziej lub do obiektów nienależących do nich, produkt może zostać przewieziony tylko wówczas, gdy zezwoli na to agencja interwencyjna powiadomiona stosownie do przepisów ust. 4.

6. Producenci, którzy zawarli umowy prywatnego składowania dotyczące moszczu gronowego, mogą przetwarzać cały moszcz lub jego część na zagęszczony moszcz gronowy lub na rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy w okresie obowiązywania umowy.

Producenci, którzy zawarli umowy prywatnego składowania dotyczące zagęszczonego moszczu gronowego, mogą przetwarzać cały lub część tego moszczu na rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy w okresie obowiązywania umowy.

Producenci mogą zlecić osobie trzeciej przeprowadzenie działalności przetwórczej, określonej w dwóch poprzednich akapitach, pod warunkiem, że wymienieni producenci są właścicielami produktów uzyskanych po przetworzeniu oraz że przedstawili uprzednio deklarację. Zainteresowane Państwo Członkowskie kontroluje tę działalność.

7. Zainteresowani producenci powiadamiają agencję interwencyjną na piśmie o dniu rozpoczęcia przetwarzania określonego w ust. 6 niniejszego artykułu, miejscu i sposobie składowania produktu.

Agencja interwencyjna powinna otrzymać takie powiadomienie co najmniej 15 dni przed dniem rozpoczęcia działalności przetwórczej.

W ciągu jednego miesiąca od dnia zakończenia działalności przetwórczej producenci przesyłają agencji interwencyjnej sprawozdanie analityczne dotyczące produktu uzyskanego w wyniku tej działalności, zawierające co najmniej dane wymagane w odniesieniu do danego produktu na mocy art. 29 niniejszego rozporządzenia.

8. Jeśli prowadzona jest działalność przetwórcza określona w ust. 6, kwota pomocy w odniesieniu do składowania produktu, którego dotyczy umowa, odpowiada:

- a) kwocie określonej w art. 25 lit. a) niniejszego rozporządzenia w przypadku przetwarzania określonego w ust. 6 akapit pierwszy,
- b) kwocie określonej w art. 25 lit. b) niniejszego rozporządzenia w przypadku przetwarzania określonego w ust. 6 akapit drugi.

Pomoc jest obliczana w odniesieniu do całego okresu składowania w oparciu o ilość produktu objętego umową przed przetworzeniem.

Artykuł 35

Zmiany dotyczące produktu w okresie składowania

1. Jeżeli w okresie obowiązywania umowy całość lub część produktu objętego umową, przestaje spełniać wymogi określone w art. 34 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, producent niezwłocznie powiadamia o tym agencję interwencyjną. Do takiego powiadomienia producent dołącza sprawozdanie analityczne. Agencja interwencyjna rozwiązuje umowę dotyczącą danej ilości ze skutkiem od dnia przedstawienia sprawozdania analitycznego.

2. Jeżeli kontrola przeprowadzona przez agencję interwencyjną lub jakąkolwiek inną agencję przeprowadzającą inspekcje ujawni, że w okresie obowiązywania umowy całość lub część produktu, którego dotyczy umowa, przestała spełniać warunki określone w art. 34 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, agencja interwencyjna rozwiązuje umowę dotyczącą danej ilości ze skutkiem od dnia przez nią określonego.

Artykuł 36

Warunki przyznawania pomocy

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej:

- a) nie wypłaca się pomocy w przypadku, gdy producenci nie wypełniają swoich zobowiązań określonych w art. 34 ust. 1-5 i ust. 7 niniejszego rozporządzenia lub odmawiają poddania się kontroli;
- b) w przypadku gdy producenci nie wypełniają swoich zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia lub z umowy innych niż określone w lit. a) powyżej, pomoc zmniejszana jest o kwotę ustaloną przez właściwy organ w zależności od tego, jak poważne jest naruszenie.

2. W przypadkach działania siły wyższej agencja interwencyjna podejmuje takie działania, jakie uzna za niezbędne, biorąc pod uwagę powołane okoliczności.

Artykuł 37

Wypłata pomocy

1. Pomoc jest wypłacana nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, z wyjątkiem:

- a) przypadków siły wyższej,
- b) przypadku gdy wszczęto wyjaśniające postępowania administracyjne dotyczące prawa do uzyskania pomocy. W takich przypadkach wypłata jest dokonywana po uznaniu wnioskodawcy za uprawnionego do uzyskania pomocy.

2. W przypadkach gdy umowa została rozwiązana zgodnie z art. 33 lub 36 niniejszego rozporządzenia, pomoc jest wypłacana proporcjonalnie do faktycznego okresu trwania umowy. Pomoc jest wypłacana nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia rozwiązania umowy.

Artykuł 38

Zaliczki

1. Producenci, którzy zawarli długoterminowe umowy składu mogą ubiegać się o wypłatę zaliczki w kwocie równej kwocie pomocy obliczonej przy sporządzaniu umowy, pod warunkiem, że złożyli zabezpieczenie na rzecz agencji interwencyjnej w wysokości 120% wymienionej kwoty.

Zaliczka jest wypłacana nie później niż w ciągu trzech miesięcy od przedstawienia dowodu, że zabezpieczenie zostało złożone.

Pozostała różnica jest wypłacana nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy.

2. Zabezpieczenia, określone w ust. 1, składa się w formie gwarancji udzielanej przez instytucję spełniającą kryteria ustanowione przez Państwo Członkowskie, do którego należy agencja interwencyjna.

Zabezpieczenia zwraca się niezwłocznie po dokonaniu wypłaty różnicy pomocy.

W przypadku utraty prawa do pomocy zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, całe zabezpieczenie podlega przepadkowi.

Jeżeli zastosowanie art. 36 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia powoduje, że kwota pomocy jest niższa niż kwota już wypłacona, zabezpieczenie zmniejsza się o 120% kwoty nadpłaty należnej pomocy. Zabezpieczenia obniżone w ten sposób zwracane są nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy.

3. W przypadku stosowania art. 29 ust. 5 lit. i) Państwa Członkowskie dokonują niezbędnych zmian.

Artykuł 39

Wina gatunkowe

Wino stołowe, które było przedmiotem umowy składu, nie może następnie zostać uznane za gatunkowe wino por ani wykorzystywane do produkcji gatunkowego wina por, gatunkowego wina musującego por, gatunkowego wina likierowego por lub gatunkowego wina półmusującego por zdefiniowanych w art. 54 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

TYTUŁ III

DESTYLACJA

Wstęp

Artykuł 40

Cel

Niniejszy tytuł ustanawia szczegółowe zasady stosowane w odniesieniu do destylacji, określonej w tytule III rozdział II rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 41

Definicje

1. Do celów niniejszego tytułu:

a) „producent” oznacza:

- (i) do realizacji celów niniejszego tytułu rozdział I: każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, które produkują wino ze świeżych winogron, moszczu gronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu gronowego, lub z młodego wina, którego fermentacja jeszcze się nie zakończyła, otrzymanego osobiście lub nabytego albo każdą osobę fizyczną lub prawną lub grupę takich osób na których ciąży obowiązek, określone w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;
- (ii) do celów niniejszego tytułu rozdział II i III: każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, które produkują wino ze świeżych winogron, moszczu gronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu gronowego lub z młodego wina, którego fermentacja jeszcze się nie zakończyła, otrzymanego osobiście lub nabytego;

b) „gorzelnik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób:

- (i) destylujących wino, wino wzmocnione do destylacji lub produkty uboczne winiarnictwa albo wszelkie inne formy przetwarzania winogron, oraz

- (ii) zatwierdzonych przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajdują się gorzelnie;
  - c) „producent wina wzmocnionego do destylacji” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, innych niż gorzelnicy:
    - (i) przetwarzających wino na wino wzmocnione do destylacji, oraz
    - (ii) zatwierdzonych przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajdują się obiekty;
  - d) „właściwa agencja interwencyjna” oznacza:
    - (i) do celów otrzymywania i zatwierdzania umów lub deklaracji dotyczących dostaw wina do destylacji oraz do celów otrzymywania i zatwierdzania umów dotyczących dostaw wina do wzmocnienia, agencję interwencyjną wyznaczoną przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium wino się znajduje w chwili przedłożenia umowy lub deklaracji,
    - (ii) do celów wypłaty pomocy wytwórcom wina wzmocnionego do destylacji na mocy art. 69, agencję interwencyjną wyznaczoną przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium dokonuje się wzmocniania wina,
    - (iii) we wszystkich innych przypadkach, agencję interwencyjną wyznaczoną przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium odbywa się destylacja.
2. Do celów niniejszego tytułu, osoby fizyczne lub prawne albo grupy takich osób innych niż producenci wina wzmocnionego do destylacji uważa się za gorzelników, jeżeli:
- a) są one zatwierdzone przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się ich siedziba;
  - b) kupują od producenta zgodnie z ust. 1 lit. a) wino lub produkty uboczne winiarstwa lub wszelkie inne formy przetworzonych winogron z zamiarem dokonania destylacji tych produktów na ich rzecz przez zatwierdzonego gorzelnika, oraz
  - c) płacą producenci za zakupione produkty nie mniej niż minimalną cenę skupu za dany destylowany produkt.

Osoby lub grupy uważane za gorzelników podlegają takim samym obowiązkom i korzystają z tych samych praw jak gorzelnicy.

3. Państwa Członkowskie mogą zastrzegać, zgodnie z zasadami, które określają, że do celów zawarcia umów i dostarczania wina do destylacji, związki spółdzielni plantatorów winorośli mogą być na wniosek uznane za producentów ilości wina wytworzonego i dostarczanego przez spółdzielnie członkowskie. Te ostatnie w każdym razie posiadają nadal prawa i podlegają obowiązkom ustanowionym w przepisach wspólnotowych.

W przypadku zamiaru przeprowadzenia destylacji przez związek, na mocy niniejszego tytułu, w porozumieniu z zainteresowanymi spółdzielniami plantatorów winorośli w trakcie określonego roku winiarskiego, związek powiadamia o tym agencję interwencyjną na piśmie. W takich wypadkach:

- a) spółdzielnie członkowskie nie mogą indywidualnie podpisywać umów o destylację lub prowadzić dostaw do destylacji,
- b) ilość wina dostarczonego do destylacji przez wymieniony związek rezerwowana jest dla spółdzielni członkowskiej, w imieniu której prowadzona jest dostawa.

Do celów art. 2 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy jedna lub kilka spółdzielni członkowskich nie zdoła wypełnić zobowiązań w nim określonych bez względu na ich konsekwencje związek wyłączony jest z obowiązku dostaw do destylacji, do limitu ilości wina dostarczonego w imieniu spółdzielni plantatorów winorośli, które dokonały naruszenia.

Państwa Członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w niniejszym ustępie informują o tym Komisję i powiadamiają ją o przyjętych przez nich w tym celu przepisach. Komisja informuje pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 42

Zatwierdzanie gorzelników

1. Właściwe władze Państw Członkowskich zatwierdzają gorzelników posiadających na ich terytorium swoją siedzibę, którzy mają zamiar prowadzić destylację na mocy niniejszego tytułu i sporządzają listę zatwierdzonych gorzelników. Jednakże, władze te mogą podjąć decyzję o nie umieszczaniu na liście zatwierdzonych gorzelników, którzy nie są w stanie otrzymać produktów o stężeniu alkoholu wynoszącym co najmniej 92% obj. za pomocą destylacji na mocy niniejszego tytułu rozdział I.

Właściwe władze są odpowiedzialne za aktualizowanie wymienionej listy. Państwa Członkowskie przekazują Komisji wszelkie późniejsze zmiany tej listy. Komisja publikuje listę i jej zmiany.

2. Właściwe władze mogą cofnąć zatwierdzenie, tymczasowo lub na stałe, gorzelnikom niewypełniającym swych zobowiązań zgodnie z regułami wspólnotowymi.

Artykuł 43

Alkohol uzyskany w wyniku destylacji

Wyłącznie następujące produkty można otrzymać poprzez destylację na mocy niniejszego tytułu:

- a) alkohol obojętny zgodny z definicją w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, lub
- b) spirytus destylowany z wina lub z wyłoków winogronowych, zgodnie z definicjami w art. 1 ust. 4 lit. d) lub f) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 r.

ustanawiającego ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji napojów spirytusowych⁴,
lub

c) destylat lub alkohol surowy o stężeniu alkoholu wynoszącym co najmniej 52% obj.

W przypadku gdy otrzymuje się produkt określony w akapicie pierwszym lit. c) można go stosować pod urzędowym nadzorem do:

- (i) wytwarzania napojów alkoholowych,
- (ii) przetwarzania w jeden z produktów określonych powyżej w lit. a) lub b), z wyjątkiem spirytusów destylowanych z wyłoków winogronowych,
- (iii) produkcji alkoholu do celów przemysłowych.

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia wykonywania obowiązku ustanowionego w akapicie drugim.

Artykuł 44

Metoda analityczna dotycząca alkoholu obojętnego

Załącznik V do niniejszego rozporządzenia ustala wspólnotowe metody służące do analizy alkoholu obojętnego tak, jak to określono w załączniku IV do tego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ I

DESTYLACJA OBOWIĄZKOWA

Sekcja I: Destylacja produktów ubocznych produkcji wina

Artykuł 45

Obowiązek dostarczania produktów ubocznych do destylacji

1. Producenci, którzy mają obowiązek przeprowadzenia destylacji zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wywiązują się ze swoich zobowiązań dostarczenia do destylacji, nie później niż do dnia 15 lipca danego roku winiarskiego:

- a) całości ich wyłoków i osadów winiarskich do zatwierdzonego gorzelnika, oraz
- b) gdzie stosowne, wszelkiego wina do zatwierdzonego gorzelnika lub zatwierdzonego producenta wina wzmocnionego do destylacji.

W przypadku, gdy producenci prowadzą dostawy do gorzelnika, któremu cofnięto zatwierdzenie, dostarczane ilości mogą być zaliczone, ale nie przysługują wówczas prawo do pomocy ze strony Wspólnoty.

---

⁴ Dz.U. L 160 z 27.06.1989, str. 1. Ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3378/94 (Dz.U. L 366 z 31.12.1994, str. 1).

2. Producenci, którzy nie wyprodukowali wina lub nie przetworzyli winogron w jakikolwiek inny sposób w pomieszczeniach spółdzielni i którzy nie wytwarzają ponad 25 hektolitrow wina lub moszczu gronowego w czasie danego roku winiarskiego są zwolnieni z obowiązku dostarczania jakichkolwiek ilości.

We włoskiej części strefy uprawy winorośli C i portugalskiej strefy uprawy winorośli, osoby podlegające zobowiązaniu, określone w ust. 1 mogą być zwolnione od tego obowiązku poprzez wykorzystanie możliwości przewidzianej w art. 27 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, pod warunkiem, że wyprodukowały wino lub przetworzyły winogrona w jakikolwiek inny sposób z użyciem ilości odpowiadającej ponad 25 hektolitrom lecz nie więcej niż 40 hektolitrom wina.

Artykuł 46

Wymogi dotyczące produktów ubocznych dostarczonych do destylacji

1. Nie naruszając art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ilość alkoholu zawartego w produktach dostarczonych do destylacji przez producentów dostarczających wycinki do wyrobu enocjaninu stanowi co najmniej 5% ilości alkoholu zawartego w winie lub co najmniej 7% w białych winach gatunkowych por.

2. W celu oznaczenia ilości alkoholu, który ma być dostarczony do destylacji w postaci produktów określonych w art. 48 niniejszego rozporządzenia, normalne stężenie alkoholu w % objętościowych, które ma dotyczyć różnych stref uprawy winorośli wynosi:

- a) 8,5% dla strefy B,
- b) 9,0% dla strefy C I
- c) 9,5% dla strefy C II
- d) 10,0% dla strefy C III

3. W celu utrzymania kosztów destylacji w ramach dopuszczalnych granic, minimalne średnie wymagania, które muszą spełnić produkty uboczne winiarstwa w chwili dostawy do gorzelni są następujące:

- a) wycinki winogronowe:
  - (i) w strefie uprawy winorośli B: dwa litry czystego alkoholu / 100 kg,
  - (ii) w strefie uprawy winorośli C: dwa litry czystego alkoholu/100 kg w przypadku, gdy są one uzyskiwane z odmian wymienionych w klasyfikacji odmian winorośli właściwej; 2,8 litra czystego alkoholu/100 kilogramów w przypadku, gdy są one uzyskiwane z odmian wymienionych w klasyfikacji odmian winorośli dla jednostki administracyjnej wyłącznie jako winorośli właściwej;
- b) osady winiarskie:

- (i) w strefie uprawy winorośli B: trzy litry czystego alkoholu/100 kg, 45% wilgotności
- (ii) w strefie uprawy winorośli C: cztery litry czystego alkoholu/100 kilogramów, 45% wilgotności

4. W przypadku producentów, którzy dostarczają wino własnej produkcji do przemysłu octu winnego, ilość alkoholu wyrażonego jako czysty alkohol, zawartego w dostarczonym winie, jest odejmowana od ilości alkoholu wyrażonego jako czysty alkohol, zawartego w winie, które ma być dostarczone do destylacji w celu wypełnienia zobowiązania, określonego w art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

W przypadku producentów, którzy dostarczają wino i produkty uboczne własnej produkcji do nadzorowanych doświadczeń prowadzonych przez Państwa Członkowskie, stosuje się przepisy dotyczące cen skupu, określonych w art. 47, a pomoc dla gorzelnika jest wypłacana w stosunku 0,277EUR/% obj./hl.

W przypadku doświadczeń, Państwo Członkowskie nie może przekroczyć 100 ton wytlóków i 100 ton osadów winiarskich na jedno doświadczenie.

Artykuł 47

Cena skupu

1. Cenę skupu, określoną w art. 27 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, stosuje się do towarów luzem loco gorzelnia.
2. Gorzelnicy płacą producentom cenę skupu, określoną w ust. 1 w okresie trzech miesięcy od dnia, w którym dana ilość została dostarczona do gorzelni.

Jednakże, dopóki producent nie zgłasza sprzeciwu, gorzelnicy mogą:

- a) zapłacić producentowi na rachunek 80% ceny skupu, nie później niż trzy miesiące po dostarczeniu produktów, lub
- b) dokonać płatności na rachunek określony w lit. a) po dostarczeniu produktów i nie później niż miesiąc po przedstawieniu faktury, która zostanie sporządzona dla nich przed dniem 31 sierpnia po zamknięciu danego roku winiarskiego.

Gorzelnicy płacą producentom różnicę nie później niż dnia 31 października.

Artykuł 48

Pomoc, która zostanie wypłacona gorzelnikom

1. Pomoc, która ma być wypłacona gorzelnikom za produkty destylowane na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 jest ustalana, na% objętościowe alkoholu i na hektolitr produktu uzyskanego w wyniku destylacji w następujący sposób:

- a) alkohol obojętny:

- (i) stawka ryczałtowa 0,6279 euro
- (ii) pomoc na wycłoki 0,8453 euro
- (ii) pomoc na wino i osady winiarskie 0,4106 euro
- b) spirytus destylowany z wycłoków winogronowych 0,3985 euro
i destylat lub surowy alkohol o stężeniu alkoholu wynoszącym co najmniej 52% obj.
- c) spirytus winny 0,2777 euro
- d) alkohol surowy z wina i osadów winiarskich 0,2777 euro.

W przypadku gdy gorzelnik dostarczy dowód, że destylat lub surowy alkohol uzyskany za pomocą destylacji wycłoków został uzyskany w inny sposób niż spirytusy destylowane z wycłoków, może być wypłacona dodatkowa kwota 0,3139 euro/% obj./hl.

2. Zróżnicowana pomoc w odniesieniu do alkoholu destylowanego z wycłoków lub wina i osadów winiarskich, określonych w ust. 1 lit. a):

- a) może być przyznana przez Państwa Członkowskie w przypadku, gdy zastosowanie stawki ryczałtowej pomocy, określonej w (i), umożliwi lub umożliwiłoby posiadanie jednego lub kilku produktów ubocznych winiarstwa destylowanych w niektórych regionach Wspólnoty,
- b) musi być wypłacona gorzelnikom w przypadku, gdy jeden z tych surowców stanowi więcej niż 60% ilości całkowitej, którą wydestylowano podczas danego roku winiarskiego.

3. W stosunku do ilości wina dostarczonej do destylacji przekraczającej zobowiązanie producenta, określone w art. 45 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, o więcej niż 2% pomoc się nie należy.

Artykuł 49

Wyjątki od obowiązku dostawy do destylacji

1. Obowiązków ustanowionych w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 nie stosuje się do:

- a) producentów, którzy wycofują produkty uboczne winiarstwa pod nadzorem na mocy art. 50 ust. 1 niniejszego rozporządzenia,
- b) producentów gatunkowych win musujących typu aromatyzowanego oraz gatunkowych win musujących i win półmusujących typu aromatyzowanego produkowanych w określonych regionach, którzy przygotowują takie wina z moszczu gronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu gronowego, który został zakupiony i poddany stabilizacji w celu pozbycia się osadów winiarskich.

2. Producenci, którzy nie wytworzyli wina lub nie przetworzyli winogron w jakikolwiek inny sposób w pomieszczeniach spółdzielczych i którzy nie wytwarzają więcej niż 25 hektolitrów wina lub moszczu w trakcie danego roku winiarskiego zwolnieni są od obowiązku dostarczenia jakichkolwiek ilości.

3. Dla tej części ich produkcji wina, rzeczywiście dostarczonej do gorzelni w celu destylacji zgodnie z art. 28 rozporządzenia nr 1493/1999, od producentów żąda się dostarczenia wyłącznie produktów ubocznych winiarstwa do destylacji, na mocy z art. 27 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 50

Wycofywanie produktów

1. Tylko następujący producenci mogą skorzystać z możliwości, określonej w art. 27 ust. 8 rozporządzenia 1493/1999:

- a) mający swoją siedzibę na obszarach produkcyjnych, na których destylacja jest nieproporcjonalnie ograniczona. Wykaz danych obszarów produkcyjnych sporządzany jest przez właściwe władze Państw Członkowskich, które informują o tym Komisję;
- b) którzy nie wytwarzają wina lub nie przetwarzają winogron w jakikolwiek inny sposób w pomieszczeniach spółdzielczych i którzy ponoszą nieproporcjonalne koszty destylacji z uwagi na niewielką produkcję lub szczególne cechy produkcji i położenie gorzelni.

2. Do celów art. 27 ust. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, produkty uboczne wycofuje się bezzwłocznie i nie później niż pod koniec roku winiarskiego, w którym je uzyskano. Wycofanie razem ze wskazaniem szacowanych ilości odnotowywane jest w rejestrach, prowadzonych zgodnie z art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 lub poświadczane przez właściwy organ.

Wycofanie danych osadów winiarskich uznaje się za mające miejsce po denaturacji osadów w celu uniemożliwienia ich wykorzystania w winiarstwie i w przypadku gdy dostawa zdenaturowanych osadów dla stron trzecich została zapisana w rejestrach, określonych w akapicie pierwszym. Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne w celu zapewnienia kontroli takich transakcji.

Państwa Członkowskie, których produkcja wina przekracza 25 000 hektolitrów na rok sprawdzają za pomocą co najmniej pobierania próbek czy średnie minimalne stężenie alkoholu, określone w art. 51, jest zgodne i czy wszystkie produkty uboczne zostały wycofane w ustalonych terminach.

Artykuł 51

Wymogi dotyczące wycofanych produktów ubocznych

Minimalne stężenie czystego alkoholu produktów ubocznych winiarstwa wycofywanych pod nadzorem na mocy art. 27 ust. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 jest następujące:

- a) wylłoki winogronowe:
  - (i) 2,1 litrów/100 kilogramów w przypadku gatunkowych win białych por,
  - (ii) 3 litry/100 kilogramów w pozostałych przypadkach.
- b) osady winiarskie:
  - (i) 3,5 litra/100 kilogramów w przypadku gatunkowych win białych por,
  - (ii) 5 litrów/100 kilogramów w pozostałych przypadkach.

Sekcja II: Destylacja wina z winogron o podwójnym przeznaczeniu

Artykuł 52

Obowiązek dostawy wina do destylacji

Producenci zobowiązani do destylacji, na mocy art. 28 rozporządzenia (EWG) nr 1493/1999, wypełniają swoje zobowiązanie poprzez dostawę wina do zatwierdzonej gorzelni najpóźniej w dniu 15 lipca danego roku winiarskiego.

W przypadkach objętych art. 71 niniejszego rozporządzenia zobowiązanie zostaje wypełnione poprzez dostarczenie wina do zatwierdzonego producenta wina wzmocnionego do destylacji najpóźniej w dniu 15 czerwca danego roku winiarskiego.

Artykuł 53

Ilość wina mająca być dostarczona

1. W przypadku wina, objętego art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, producenci są zobowiązani dostarczyć ilość równą ilości, którą wytworzyli pomniejszoną o:

- a) ilość odpowiadającą ilości wytwarzanej normalnie, obliczoną w sposób określony w ust. 2 niniejszego artykułu,
- b) każdą ilość, w stosunku do której mogą przedstawić dowód, że dokonano jej wywozu nie później niż do dnia 15 czerwca danego roku winiarskiego.

Producenci mogą również odjąć ilość nieprzekraczającą 10 hektolitrów od ilości, która ma być dostarczona.

2. W przypadku wina uzyskanego z odmian winorośli sklasyfikowanych jako odmiany winorośli do produkcji wina oraz jako odmiany winorośli do innych zastosowań, całkowita ilość wina normalnie wytwarzanego na każdą jednostkę administracyjną stanowi średnią ilość wytworzoną w trakcie lat winiarskich:

- 1974/75-1979/80 we Wspólnocie Dziesiątki,
- 1978/79-1983/84 w Hiszpanii i Portugalii,

- 1988/89-1993/94 w Austrii.

Jednakże, w przypadku wina uzyskanego z odmian winorośli sklasyfikowanych w danej jednostce administracyjnej jako odmiany winorośli właściwej oraz jako odmiany winorośli do produkcji spirytusów winnych, ilości wydestylowane do celów innych niż produkcja spirytusów winnych z zarejestrowanym oznaczeniem pochodzenia są odejmowane od tej ilości.

W odniesieniu do wina, określonego w akapicie pierwszym, ilość zwykle wytwarzana na hektar jest ustalana przez zainteresowane Państwa Członkowskie poprzez ustalenie proporcji wina uzyskanego podczas tego samego okresu odniesienia, określonego w tym akapicie, z odmian winorośli sklasyfikowanych w danej jednostce administracyjnej jako odmiany winorośli właściwej oraz jako odmiany do innych zastosowań.

3. Całkowita ilość wytwarzana przez każdego producenta jest połączeniem ilości wina objętych art. 53 ust. 1 i podanych w deklaracji produkcji, określonej w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, oraz ilości zapisanych w rejestrze przewidzianym w art. 70 tego rozporządzenia i uzyskanej poprzez producenta, po dniu złożenia deklaracji produkcji, z winogron lub moszczu wyprodukowanego z winogron odmian winorośli, określonych w art. 28 tego rozporządzenia i podanych w się w tej deklaracji.

4. Od roku winiarskiego 1998/99, nie naruszając ustępu poprzedniego, w odniesieniu do wina uzyskanego z odmian winorośli sklasyfikowanych w danej jednostce administracyjnej jako odmiany winorośli właściwej oraz jako odmiany winorośli do wytwarzania spirytusów winnych, Państwa Członkowskie są uprawnione do zezwolenia producentom, którzy otrzymali od roku winiarskiego 1997/98 premie z tytułu stałego zaniechania uprawy na części ich obszarów uprawy winorośli zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 na utrzymanie przez pięć lat winiarskich następujących po wykarczowaniu, ilość zwykle wytwarzaną na poziomie, na którym utrzymywała się ona przed wykarczowaniem.

Artykuł 54

Wyjątki od obowiązku dostawy wina do destylacji

W przypadku stosowania odstępstwa do art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wino objęte tym artykułem można przenieść:

- a) do urzędu celnego w celu wypełnienia wywozowych formalności celnych następujących po usunięciu z terytorium celnego Wspólnoty, lub
- b) do pomieszczeń zatwierdzonego producenta wina wzmocnionego do destylacji ze względu na wzmocnienie.

Artykuł 55

Cena skupu

1. Gorzelnicy płacą producentom cenę skupu, określoną w art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 za ilość dostarczoną w okresie trzech miesięcy od dnia dostawy do gorzelni. Cena niniejszą stosuje się do towarów *luzem loco* zakład producenta.

2. W przypadku wina, określonego w art. 53 akapit drugi, cena skupu, zgodnie z art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może być podzielona przez Francję między tych, którzy podlegają obowiązkowi destylacji na podstawie wydajności na hektar. Przepisy przyjęte przez to Państwo Członkowskie zapewniają, że średnia cena płacona rzeczywiście za wszystkie wina przedestylowane wynosi 1,34 euro za hektolitr i za % obj.

Artykuł 56

Pomoc mająca być wypłacona gorzelnikom

Kwota pomocy, określonej w art. 28 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, ustalana jest następująco, na % objętościowe alkoholu i na hektolitr produktu otrzymanego w wyniku destylacji:

- a) alkohol obojętny 0,7728 euro
- b) spirytusy winne, surowy alkohol i destylat winny 0,6401 euro

Artykuł 57

Wymogi dotyczące alkoholu uzyskanego w wyniku niektórych czynności destylacji

Tylko produkt o stężeniu alkoholu wynoszącym 92% obj. lub więcej może być uzyskany w wyniku bezpośredniej destylacji win otrzymanych z odmian winorośli sklasyfikowanych w danej jednostce administracyjnej jako odmiany winorośli właściwej oraz jako odmiany winorośli przeznaczone do wytwarzania spirytusów winnych.

Sekcja III: Przepisy wspólne stosowane w odniesieniu do sekcji I i II niniejszego rozdziału

Artykuł 58

Dostawy częściowe

Producenci podlegający obowiązkom określonym w art. 45 i 52 niniejszego rozporządzenia, którzy dostarczyli co najmniej 90% ilości produktu które są zobowiązani dostarczyć je przed dniem 15 lipca bieżącego roku winiarskiego mogą wypełnić swoje zobowiązanie dostarczając pozostałą ilość przed terminem ustalonym przez właściwe władze krajowe, który nie może przypadać później niż dnia 31 sierpnia kolejnego roku winiarskiego.

W takich przypadkach:

- a) cena skupu pozostałych ilości, określonych w akapicie pierwszym, oraz cena alkoholu z nich wyprodukowanego i dostarczonego do agencji interwencyjnej, obniżana jest o kwotę równą kwocie pomocy na alkohol obojętny, ustaloną dla danej czynności destylacji, zgodnie z art. 48 ust. 1 lit. a) (i) i art. 56 lit a) niniejszego rozporządzenia,

- b) nie wypłaca się pomocy w odniesieniu do produktów destylacji nie dostarczonych do agencji interwencyjnych,
- c) zobowiązanie uważa się za wypełnione przed terminem ustalonym zgodnie z akapitem pierwszym.
- d) terminy dotyczące destylacji, przedłożenia dowodu zapłaty ceny określonej w lit. a) i dostawy alkoholu do agencji interwencyjnej dostosowywane są przez właściwe władze z uwzględnieniem przedłużonego terminu dostawy.

Artykuł 59

Dowód dostawy

Gorzelnicy dostarczają producentom dowód dostawy do dnia 31 sierpnia następnego roku winiarskiego z zaświadczeniem stwierdzającym co najmniej: gatunek, ilość i stężenie alkoholu w % objętościowych dostarczonych produktów, jak również terminy dostaw.

Jednakże, w przypadku gdy producenci dostarczają produkty, które zostały poddane destylacji w gorzelnii znajdującej się w Państwie Członkowskim innym niż państwo, w którym produkt został uzyskany, gorzelnik zwraca się z prośbą, aby agencja interwencyjna Państwa Członkowskiego w którym dokonano destylacji, poświadczyła urzędowym dokumentem, przewidzianym w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, obejmującym transport produktów, że gorzelnia przejęła dane produkty. Gorzelnik przesyła producentowi należycie poświadczony egzemplarz dokumentu w okresie jednego miesiąca od otrzymania produktów, które mają być poddane destylacji.

Artykuł 60

Dowody, które mają być dostarczone przez gorzelników agencjom interwencyjnym

1. W celu zakwalifikowania się do uzyskania pomocy, gorzelnicy składają agencji interwencyjnej wnioski, nie później niż do dnia 30 listopada po danym roku winiarskim, załączając do wniosku w odniesieniu do ilości produktów nim objętych:
  - a) (i) w przypadku wina i osadów winiarskich, zestawienie dostaw przeprowadzonych przez każdego producenta, podające co najmniej:
    - typ, ilość, barwę i stężenie alkoholu w % objętościowych,
    - numer dokumentu przewidzianego w art. 70 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w przypadku, gdy taki dokument jest wymagany do transportu produktów do gorzelnii lub winnym przypadkiem numer referencyjny dokumentu przewozowego używanego zgodnie z przepisami krajowymi;
  - (ii) w przypadku wytlóków winogronowych, wykaz nazw producentów, którzy dostarczyli wytloki i ilość alkoholu zawartego w wytlókach dostarczanych do destylacji na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;

- b) deklarację ostemplowaną przez właściwy organ wyznaczony przez Państwo Członkowskie, podającą co najmniej:
  - (i) ilość produktów uzyskanych w wyniku destylacji, w podziale na kategorie, tak wskazano w art. 43 niniejszego rozporządzenia,
  - (ii) termin uzyskania tych produktów;
- c) dowód, że gorzelnicy zapłacili producentom minimalną cenę skupu ustanowioną dla danej czynności destylacji w danym okresie.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą przewidzieć uproszczenie dotyczące przedstawiania dowodu zapłaty minimalnej ceny skupu za destylację produktów ubocznych winiarstwa po otrzymaniu zgody Komisji na takie uproszczenie.

2. W przypadku gdy producenci przeprowadzają destylację samodzielnie, dokumenty określone w ust. 1 zastępowane są deklaracją ostemplowaną przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, podającą co najmniej:

- a) gatunek, ilość, barwę i stężenie alkoholu w % objętościowych produktów do destylacji,
- b) ilość produktów uzyskanych z destylacji, w podziale na kategorie, jak wskazano w art. 43 niniejszego rozporządzenia,
- c) termin uzyskania tych produktów.

3. Dowód zapłaty minimalnej ceny można zastąpić dowodem o wniesieniu zabezpieczenia na rzecz agencji interwencyjnej. Zabezpieczenie jest równe 120% kwoty pomocy, o którą się ubiegano.

W takich przypadkach, dowód, że gorzelnik zapłacił pełną cenę skupu, określoną w art. 27 ust. 9 lub w art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dostarczany jest agencji interwencyjnej nie później niż ostatniego dnia lutego następującego po danym roku winiarskim.

4. W przypadkach określonych w art. 47 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dowód zapłaty ceny skupu zastępuje się dowodem o dokonaniu płatności na rachunek.

5. Agencja interwencyjna wypłaca pomoc gorzelnikowi lub, w przypadkach określonych w ust. 2, producentowi nie później niż trzy miesiące po złożeniu wniosku wraz w wymaganymi dokumentami.

6. W przypadku ustalenia, że gorzelnik nie zapłacił producentowi ceny skupu, agencja interwencyjna wypłaca producentowi przed dniem 1 czerwca następującego po danym roku winiarskim, kwotę równą kwocie pomocy, gdzie stosowne przez agencję interwencyjną Państwa Członkowskiego producenta.

Terminy destylacji

1. Każde wino dostarczone w celu wykonania obowiązku ustanowionego w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 nie może być destylowane przed dniem 1 stycznia danego roku winiarskiego.
2. Nie później niż do dnia 10 każdego miesiąca, gorzelnicy przesyłają agencji interwencyjnej oświadczenie o ilościach przedestylowanych produktów i ilościach produktów uzyskanych z destylacji, te ostatnie w podziale na kategorie zgodnie z art. 43 niniejszego rozporządzenia.
3. Destylacja nie może odbywać się po dniu 31 lipca danego roku winiarskiego.

Artykuł 62

Dostawa alkoholu do agencji interwencyjnej

1. Bez uszczerbku dla stosowania przepisów art. 27 ust. 12 i art. 28 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, gorzelnicy mogą dostarczać agencji interwencyjnej produkty o stężeniu alkoholu wynoszącym co najmniej 92% obj. najpóźniej do dnia 30 listopada następującego po danym roku winiarskim.

Czynności niezbędne do uzyskania produktu, określonego w akapicie pierwszym, mogą być przeprowadzane w obiektach gorzelnika dostarczającego omawiany produkt agencji interwencyjnej lub w obiektach gorzelni działającej na zlecenie.

Z wyjątkiem przypadków, w których stosuje się przepisy niniejszego artykułu ust. 2 akapit drugi, gorzelnicy dostarczający produkty agencji interwencyjnej nie mogą fizycznie przetrzymywać dostarczanego alkoholu w ich własnych pomieszczeniach; musi on być składowany w pomieszczeniach należących do agencji interwencyjnej.

2. Cena, która ma być zapłacona gorzelnikom za surowy alkohol dostarczony do agencji interwencyjnej jest ustalana w % obj./hl w następujący sposób:

- a) destylacja na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:

- (i) cena normalna: 1,654 euro
- (ii) alkohol z wytlóków: 1,872 euro
- (iii) alkohol destylowany z wina i osadów winiarskich: 1,437 euro

- b) destylacja na mocy art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:

- cena 1,799 euro

W przypadkach gdy alkohol składa się w pomieszczeniach, w których jest wytwarzany, powyższe ceny są pomniejszane o 0,5% euro/hl alkoholu % obj.

3. Różnicowane ceny za alkohol z wyłoków, alkohol winny i alkohol wydestylowany z osadów winiarskich, określone w ust. 2 lit. a):
- a) mogą być ustalone przez Państwa Członkowskie w przypadku, gdy stosowanie ceny normalnej uniemożliwia lub uniemożliwiłoby posiadanie jednego lub więcej produktów ubocznych winiarstwa, destylowanych w niektórych regionach Wspólnoty,
  - b) muszą być zapłacone gorzelnikom w przypadku, gdy jeden z tych surowców stanowi więcej niż 60% całkowitych ilości, które wydestylowano w trakcie danego roku winiarskiego.
4. W przypadku gorzelników, którzy otrzymali pomoc na mocy art. 48 i 56 niniejszego rozporządzenia, ceny, określonych w ust. 2 są pomniejszane o kwotę równą kwocie pomocy.
5. Agencja interwencyjna płaci gorzelnikom nie później niż trzy miesiące po terminie dostarczenia alkoholu, pod warunkiem, że przedstawione zostały dokumenty i dowód, określone w art. 60.

ROZDZIAŁ II

DESTYLACJA FAKULTATYWNA

Artykuł 63

Rozpoczęcie destylacji zgodnie z art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999

1. Destylacja wina stołowego i wina nadającego się do otrzymania wina stołowego, określonego w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 rozpoczyna się dnia 1 września każdego roku winiarskiego.
2. Ilość wina stołowego i wina nadającego się do otrzymania wina stołowego, które każdy producent może wydestylować jest ograniczona do poziomu 40% największej ilości takiego wina wyprodukowanego i zadeklarowanego w trzech poprzednich latach winiarskich włączając rok bieżący, jeżeli zadeklarowano już produkcję. W przypadku gdy stosuje się wyżej wymieniony poziom, ilością wytworzonego wina stołowego jest ilość podana jako wino w kolumnie zatytułowanej „Wina stołowe” w deklaracji ilości wyprodukowanych, jak określono w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.
3. Każdy producent, który wytworzył wino stołowe lub wino nadające się do otrzymania wina stołowego może zawrzeć umowę lub złożyć deklarację, określoną w art. 65 niniejszego rozporządzenia. Umowie towarzyszy dowód wniesienia zabezpieczenia w wysokości 5 euro na hektolitr. Takie umowy są nieprzenaszalne.
4. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję piątego i dwudziestego dnia każdego miesiąca lub pierwszego dnia roboczego po tym terminie, o całkowitych ilościach objętych umowami zawieranymi w odniesieniu do takiej destylacji w okresie, trwającym od szesnastego do trzydziestego pierwszego dnia poprzedniego miesiąca i odpowiednio od pierwszego do piętnastego dnia bieżącego miesiąca.

5. Państwa Członkowskie mogą zatwierdzić takie umowy po 10 dniach roboczych od powiadomienia Komisji, stosownie do ust. 4, chyba, że Komisja podjęła w międzyczasie specjalne środki. Do dnia następnego powiadomienia, zgodnie z ust. 4, Państwa Członkowskie informują Komisję o całkowitej liczbie zatwierdzonych umów.

6. Jeżeli ilości, w odniesieniu do których zawarto umowy, zgłoszone Komisji w dniu wyznaczonym zgodnie z ust. 4, przekraczają lub mogą przekroczyć ilości odpowiadające dostępnym zasobom środków budżetowych, albo przekraczają lub mogą znacząco przekroczyć zdolności absorpcyjne sektora alkoholu spożywczego, Komisja ustala wielkość procentową zatwierdzenia ilości objętych danymi umowami i/lub zawiesza zgłaszanie nowych umów. W tym przypadku zabezpieczenie, określone w ust. 3 zwraca się w odniesieniu do ilości zawartych w umowach, ale niezatwierdzonych.

Komisja może również ustalić wielkość procentową zatwierdzenia zawieranych umów lub zawiesić zgłaszanie nowych umów w przypadkach nienormalnego wzrostu liczby nowych umów lub w przypadku, gdy istnieje poważne niebezpieczeństwo, że ciągłość tradycyjnych dostaw produktów destylacji zostanie naruszona.

7. Umowy zawarte i niezgłoszone Komisji zgodnie z ust. 4 nie mogą być zatwierdzone.

8. Zabezpieczenie, określone w ust. 3 zwraca się proporcjonalnie do ilości dostarczonych, jeżeli producent dostarczy dowód dostawy do gorzelni.

9. Ilości, które mają być dostarczone w ramach umowy, są dostarczane są do gorzelni najpóźniej do dnia 30 czerwca tego samego roku winiarskiego.

Artykuł 64

Wysokość pomocy

1. Pomoc, która zostanie wypłacona gorzelnikom lub, w przypadkach określonych w art. 65 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, producentom za wino destylowane w celu produkcji alkoholu spożywczego, na mocy niniejszego rozdziału, ustala się na % objętościowe alkoholu i na hektolitr uzyskanego produktu w procesie destylacji następująco:

a) pomoc podstawowa na mocy art. 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:

- 1,751 euro na %/obj. i na hektolitr dla surowego alkoholu i spirytusów destylowanych z wina,
- 1,884 euro na % obj./hl dla alkoholu obojętnego

b) pomoc dodatkowa na mocy art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999: 0,0336 euro/hl na dzień

2. Gorzelnicy chcący otrzymać pomoc dodatkową powiadamiają agencję interwencyjną o ilości i cechach charakterystycznych produktu, który chcą składować i planowany termin rozpoczęcia składowania. Zgłoszenie takie należy sporządzić co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem składowania.

O ile agencja interwencyjna nie zgłosi w powyższym 30 dniowym okresie sprzeciwu, zaplanowany termin rozpoczęcia składowania uważa się za rzeczywisty termin jego rozpoczęcia.

3. Dodatkowa pomoc, określona w ust. 1 lit. b) może być wypłacona tylko:

- w odniesieniu do co najmniej 100 hl alkoholu składowanego w pojemnikach o pojemności co najmniej 100 hl,
- przez okres najwyżej 12 miesięcy od dnia 1 grudnia,
- przez okres co najmniej 6 miesięcy.

Gorzelnicy mogą zakończyć składowanie alkoholu dnia 1 czerwca pod warunkiem, że Komisja wyda takie zezwolenie w świetle istniejącej w sektorze sytuacji.

4. W przypadku pomocy podstawowej agencja interwencyjna wypłaca gorzelnikom lub, w przypadkach określonych w art. 65 ust. 2, producentom, pomoc obliczoną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu nie później niż 3 miesiące po złożeniu dowodu, określonego w art. 65 ust. 10 niniejszego rozporządzenia.

Agencja interwencyjna wypłaca dodatkową pomoc nie później niż 3 miesiące po zakończeniu okresu składowania.

5. Alkohol, na który wypłacana jest pomoc na mocy niniejszego artykułu, nie może być następnie skupowany przez władze publiczne. W przypadku gdyby jednak gorzelnicy chcieli sprzedać swój alkohol władzom publicznym, muszą najpierw zwrócić otrzymaną pomoc.

6. Nie naruszając ust. 5, tego ustępu nie stosuje się do władz publicznych, które posiadają program sprzedaży alkoholu, który nie zakłóca tradycyjnych zastosowań takich jak program agroekologiczny dotyczący sprzedaży alkoholu dla sektora paliwowego, w odniesieniu do ilości alkoholu sprzedanych w ramach takiego programu

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY WSPÓLNE DLA ROZDZIAŁÓW I ORAZ II

Sekcja I: Ogólne

Artykuł 65

Umowy dostawy

1. Wszyscy producenci mający zamiar dostarczać wino własnej produkcji do destylacji na mocy art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zawierają jedną lub kilka umów dostawy, zwanych dalej „umowami” z jednym lub kilkoma gorzelnikami. Gorzelnicy przedstawiają takie umowy właściwej agencji interwencyjnej do zatwierdzenia przed terminem, który zostanie określony, zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez Państwa Członkowskie.

Wraz z umową agencji interwencyjnej przedstawia się dowód potwierdzający, że producenci faktycznie wyprodukowali i posiadają ilość wina, która zostanie dostarczona. Taki dowód może nie być wymagany w Państwach Członkowskich, w których władze posiadają już odpowiedni dowód na mocy innych ustaleń.

Producenci podlegający zobowiązaniom ustanowionym w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 dostarczają gorzelnikom również dowód, że wypełnili te zobowiązania w trakcie okresu ustalonego w art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Umowy zawierają co najmniej następujące informacje na temat wina objętego umową:

- a) ilość, która nie może być mniejsza niż 10 hektolitrow,
- b) różne cechy charakterystyczne, w szczególności barwę.

Producenci nie mogą dostarczać wina do destylacji, dopóki ich umowa nie została zatwierdzona przez właściwą agencję interwencyjną. Właściwy organ może ograniczać liczbę umów, które producent może zawrzeć.

W przypadku gdy destylacja przeprowadzana jest w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym umowa została zatwierdzona, agencja interwencyjna, która zatwierdziła umowę, przesyła jej kopię agencji interwencyjnej Państwa Członkowskiego, w którym dokonano destylacji.

3. Producenci określani w ust. 1 niniejszego artykułu:

- a) którzy sami posiadają urządzenia do destylacji i którzy mają zamiar prowadzenia destylacji określonej w niniejszym rozdziale, lub
- b) którzy mają zamiar zlecić destylację wina we własnym imieniu, która prowadzona będzie w zakładzie zatwierdzonego gorzelnika pracującego w ramach umowy, składają deklarację dostawy do destylacji, zwane dalej „deklaracją”, właściwej agencji interwencyjnej do zatwierdzenia przed ustalonym terminem.

Producenci podlegający obowiązkowi, określonym w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dostarczają również agencji interwencyjnej dowód, że wykonali te obowiązki w trakcie okresu referencyjnego ustalonego w art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

4. Do celów ust. 3 umowę można zastąpić:

- a) w przypadku określonym w ust. 3 lit. a) akapit pierwszy, deklaracją,
- b) w przypadku określonym w ust. 3 lit. a) akapit pierwszy, deklaracją, do której załączona jest umowa dostawy do destylacji w imieniu producenta zawartej między producentem a gorzelnikiem,

5. Cechy charakterystyczne wina dostarczanego do destylacji muszą być takie same, jak te wskazane w umowie lub deklaracji określonej w niniejszym artykule.

Pomoc się nie należy:

- a) jeżeli ilość wina faktycznie dostarczonego do destylacji jest mniejsza niż 95% tej ustalonej w umowie lub deklaracji;
- b) dla każdej ilości wina, która przekracza 105% ilości ustalonej w umowie lub deklaracji;
- c) dla każdej ilości wina większej lub mniejszej od maksymalnej ilości wymaganej do procesu destylacji.

6. Gorzelnicy płacą producentom ceny ustalone na % obj. alkoholu i na hektolitr, na mocy art. 29 lub 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, za dostarczone im wino, ceny takie stosuje się do towarów luzem *loco* zakład producenta.

7. Gorzelnicy płacą producentom minimalną cenę nabycia, określoną w ust. 6, w okresie trzech miesięcy od dostawy wina, pod warunkiem, że producenci dostarczyli właściwemu organowi dowód, określony w niniejszym artykule ust. 1 akapit trzeci, w okresie dwóch miesięcy od dostawy. Jeżeli wymieniony dowód został dostarczony w okresie dłuższym niż dwa miesiące po dostawie, gorzelnicy płacą w okresie jednego miesiąca.

8. Gorzelnicy przesyłają agencji interwencyjnej, w terminie, który zostanie ustalony:

- a) szczegóły dotyczące ilości, barwy i rzeczywistego objętościowego stężenia alkoholu wina w każdej dostawie od każdego producenta, od którego otrzymali dostawy wina, wraz z numerem dokumentu przewidzianego w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 używanego do przewozu wina do gorzelnii,
- b) dowód, że całkowita ilość wina przewidzianego w umowie lub deklaracji została poddana destylacji w dozwolonym terminie,
- c) dowód, że gorzelnicy zapłacili producentowi cenę nabycia, określoną w ust. 7 niniejszego artykułu w dozwolonym terminie.

W przypadku, określonym w ust. 9, producenci mają obowiązek dostarczyć tylko dowód określony powyżej w lit. b).

Nie później niż do dnia 10 każdego miesiąca gorzelnicy przesyłają agencji interwencyjnej oświadczenie o ilościach produktów poddanych destylacji oraz produktów uzyskanych w poprzednim miesiącu, te ostatnie z podziałem na kategorie zgodnie z art. 43 niniejszego rozporządzenia.

9. Jeżeli destylacja jest prowadzona przez samych producentów działających jako gorzelnicy lub przez gorzelników działających w imieniu producenta, informacje wymagane na mocy ust. 8 przekazywane są przez producenta właściwej agencji interwencyjnej.

10. Państwa Członkowskie przeprowadzają reprezentatywne kontrole na miejscu dotyczące wina objętego umowami i sprawdzają w szczególności:

- a) czy producent rzeczywiście wyprodukował i posiada ilość wina, które mają być dostarczone,

- b) czy wino określone w umowie należy do kategorii, dla której rozpoczęto destylację.

Kontrola może być przeprowadzona w każdej chwili od dnia przedstawienia umowy do dnia jej zatwierdzenia i dostawy wina do gorzelni. Państwa Członkowskie po przyjęciu bardziej skutecznych ustaleń dotyczących kontroli przewidzianej w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. a) przeprowadzają kontrole, tylko po wprowadzeniu produktów do gorzelni.

Artykuł 66

Zaliczki

1. Gorzelnicy lub, w przypadku określonym w art. 65 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, producenci mogą ubiegać się o wypłatę zaliczkową równą kwocie pomocy ustalonej dla danej czynności destylacji, pod warunkiem, że złożyli zabezpieczenie na rzecz agencji interwencyjnej. Zabezpieczenie to jest równe 120% wysokości powołanej kwoty.

Kwota, określona w akapicie pierwszym, jest obliczana na % obj. alkoholu podanego dla wina objętego umową lub deklaracją dostawy i na hektolitr tego wina, lub na hektolitr czystego alkoholu w przypadku pomocy dodatkowej, określonej w art. 64 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia. Agencja interwencyjna wypłaca zaliczki nie później niż trzy miesiące po przedstawieniu dowodu, że zabezpieczenie zostało wniesione, pod warunkiem, że umowa została zatwierdzona.

2. Agencja interwencyjna zwraca zabezpieczenie przez po przedstawieniu dowodu, określonego w art. 65 ust. 8 w uzgodnionym terminie.

Artykuł 67

Udział EFOGR w kosztach destylacji

1. Sekcja Gwarancji EFOGR finansuje część wydatków ponoszonych przez agencje interwencyjne w przejmowaniu alkoholu.

Udział finansowy jest równy kwocie pomocy ustalonej na mocy art. 48 i 56 oraz art. 68 lit. a) niniejszego rozporządzenia i stosownie do art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

2. Do omawianego udziału stosuje się przepisy art. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999⁵.

Sekcja II: Wino wzmocnione

Artykuł 68

Przetwarzanie na wino wzmocniane

1. Wino destylowane na mocy niniejszego rozporządzenia może być wzmocnione. W takich przypadkach jedynym produktem, który można uzyskać poprzez destylację tak wzmocnionego wina jest spirytus winny.

---

⁵ Dz.U L 160 z 26.06.1999, str. 103.

2. Wino jest wzmocniane do destylacji tylko pod urzędowym nadzorem.

W tym celu:

- a) dokument(-y) i rejestr(-y) wymagane na mocy art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wskazują zwiększenie rzeczywistego stężenia alkoholu w % obj. wyrażonego w % obj. poprzez wskazanie stężenia przed i po dodaniu destylatu do wina,
- b) w celu określenia przez urzędowe laboratorium lub laboratorium pracujące pod urzędowym nadzorem rzeczywistego objętościowego stężenia alkoholu, pod urzędowym nadzorem pobiera się próbkę wina przed jego wzmocnieniem,
- c) dwa egzemplarze sprawozdania dotyczącego analizy, określonej w lit. b) przesyła się wytwórcy wzmocnianego wina, który z kolei przekazuje jeden egzemplarz agencji interwencyjnej Państwa Członkowskiego, w którym wino jest wzmocniane.

3. Wino jest wzmocniane do destylacji w trakcie okresu ustalonego dla omawianej czynności destylacji.

4. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć liczbę miejsc, w których można wzmocniać wino do destylacji, w celu zapewnienia najskuteczniejszej metody nadzoru.

Artykuł 69

Przygotowanie wina wzmocnionego

1. W przypadkach gdy korzysta się z możliwości określonej w art. 68 ust. 1 oraz w przypadku gdy wino nie jest wzmocniane przez lub w imieniu gorzelnika, producenci zawierają umowę dostawy z zatwierdzonym wytwórcą wzmocnianego wina i przedkładają ją do zatwierdzenia właściwej agencji interwencyjnej.

Jednakże w przypadku producentów zatwierdzonych jako wytwórcy wina wzmocnianego i którzy mają zamiar wzmocniać wino do destylacji samodzielnie, umowę określoną w akapicie pierwszym zastępuje się deklaracją dostawy.

2. Umowy i deklaracje, określone w ust. 1, objęte są zasadami przyjmowanymi przez Państwa Członkowskie.

3. Wytwórcy wzmocnianego wina płacą producentom co najmniej minimalną cenę skupu ustaloną dla destylacji, jak przewidziano w art. 27-30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 dla dostarczanych win. Cenę tę stosuje się do towarów luzem:

- a) franco zakład wytwórcy w przypadku destylacji zgodnie z art. 27 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999,
- b) z zakładu producenta w innych przypadkach.

Z zastrzeżeniem niezbędnych dostosowań, wytwórcy wina wzmocnianego do destylacji podlegają tym samym obowiązkom co gorzelnicy, na mocy niniejszego tytułu.

Pomoc, która zostanie wypłacona wytwórcom wzmacnianego wina ustalana jest na% objętościowe rzeczywistego stężenia alkoholu i na hektolitr wina następująco:

- 0,2657 euro za destylację, jak przewidziano w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;
- 0,6158 euro za destylację, jak przewidziano w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;
- 0,1715 euro za destylację, jak przewidziano w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Właściwa agencja interwencyjna wypłaca pomoc wytwórcom wzmacnianego wina pod warunkiem, że wniosą zabezpieczenie równe 120% kwoty pomocy, która zostanie przyznana. Jednakże nie wymaga się zabezpieczenia w przypadku, gdy wszystkie wymogi wypłaty pomocy zostały spełnione.

W przypadku gdy wytwórcy wzmacniają wino w połączeniu z innymi czynnościami destylacji, regulowanymi różnymi przepisami rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, mogą oni złożyć jedno zabezpieczenie. W takich przypadkach zabezpieczenie jest równe 120% całej wysokości pomocy, która ma być wypłacona na wzmacnianie w połączeniu z wymienionymi czynnościami destylacji.

Agencja interwencyjna zwraca zabezpieczenie po przedstawieniu, w uzgodnionym terminie:

- a) dowodu, że całkowita ilość wzmacnianego wina do destylacji wskazanego w umowie lub deklaracji została poddana destylacji w ustalonym terminie, oraz
- b) dowodu, że minimalna cena nabycia, określona w art. 27-30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 została zapłacona w uzgodnionym terminie.

W przypadkach, objętych ust. 1 akapit drugi, producent ma obowiązek dostarczyć agencji interwencyjnej jedynie dowód, określony powyżej w lit. a).

Artykuł 70

Destylacja w innym Państwie Członkowskim

1. Nie naruszając art. 69 ust. 4 niniejszego rozporządzenia w przypadku, gdy wzmacniane wino jest destylowane w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym umowa lub deklaracja zostały zatwierdzone, pomoc wypłacana za różne czynności destylacji można wypłacić gorzelnikom pod warunkiem, że złożą oni wnioski do agencji interwencyjnej Państwa Członkowskiego, na którego terytorium destylacja ma miejsce, nie później niż dwa miesiące po terminie ostatecznym, określonym dla przeprowadzenia danej destylacji.

2. Wnioskom określonym w ust. 1 towarzyszy:

- a) dokument podpisany przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium wino zostało wzmocnione, przenoszący prawo do pomocy z wytwórcy

wzmacnianego wina na gorzelnika i wskazujący ilości danego wzmocnionego wina oraz odpowiadającą mu kwotę pomocy,

- b) egzemplarz umowy lub deklaracji, określonych w art. 69 ust. 1, zatwierdzonych przez właściwą agencję interwencyjną,
- c) egzemplarz sprawozdania analitycznego, określonego w art. 68,
- d) dowód, że minimalna cena nabycia została zapłacona producentowi,
- e) dokument wymagany na mocy art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, do transportu wzmacnianego wina do gorzelni, wskazujący zwiększenie rzeczywistego objętościowego stężenia alkoholu w % objętościowych, wyrażonego w % obj. poprzez wskazanie stężenie przed i po dodaniu destylatu do wina,
- f) dowód, że dane wzmacniane wino zostało poddane destylacji,

3. W przypadkach określonych w ust. 1, wytwórcy wzmacnianego wina nie muszą wnosić zabezpieczenia przewidzianego w art. 69 ust. 4.

4. Agencja interwencyjna wypłaca pomoc nie później niż trzy miesiące po złożeniu wniosku i dokumentów wymienionych w ust. 2.

Artykuł 71

Zasady szczególne

1. W przypadkach określonych w art. 69 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, umowa lub deklaracja dostawy do wzmacniania do destylacji przedkładana jest właściwej agencji interwencyjnej do zatwierdzenia nie później niż do dnia 31 grudnia danego roku winiarskiego. Agencja interwencyjna powiadamia producenta o wynikach postępowania zatwierdzającego w ciągu 15 dni od dnia przedłożenia umowy lub deklaracji.

2. W przypadkach destylacji na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, nie może być wzmacniane żadne wino przed dniem 1 stycznia danego roku winiarskiego lub przed zatwierdzeniem odpowiedniej umowy lub deklaracji.

3. Najpóźniej 10 dnia każdego miesiąca, wytwórcy wzmocnianego wina do destylacji przesyłają agencji interwencyjnej oświadczenie o ilościach dostarczonego im w poprzednim miesiącu wina.

4. W celu zakwalifikowania się do otrzymania pomocy, wytwórcy wzmacnianego wina składają do właściwej agencji interwencyjnej wnioski, najpóźniej w dniu 30 listopada następującego po zakończeniu danego roku winiarskiego, załączając dowód, że zabezpieczenie, określone w art. 69 ust. 4, zostało wniesione.

Pomoc jest wypłacana nie później niż trzy miesiące po terminie przedłożenia dowodu, że zabezpieczenie, określone w akapicie poprzednim, zostało wniesione. Zabezpieczenia nie wypłaca się dopóki umowa lub deklaracja nie zostaną zatwierdzone.

5. Z zastrzeżeniem przepisów art. 69 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, zabezpieczenie zwraca się tylko w przypadku, gdy dokumenty określone w niniejszym artykule zostaną dostarczone właściwej agencji interwencyjnej w okresie 12 miesięcy od złożenia wniosku.

6. W przypadku, gdy zostanie ustalone, że wytwórca wzmacnianego wina nie zapłacił producentowi ceny nabycia, agencja interwencyjna wypłaca producentowi, przed dniem 1 czerwca roku winiarskiego następującego po roku, w którym wino zostało dostarczone, gdzie stosowne poprzez agencję interwencyjną Państwa Członkowskiego producenta kwotę równą kwocie pomocy.

Sekcja III: Przepisy administracyjne

Artykuł 72

Siła wyższa

1. W przypadku gdy z powodu siły wyższej cały lub część produktu przeznaczonego do destylacji nie może być jej poddana:

- a) jeżeli działanie siły wyższej dotknęło produktu przeznaczonego do destylacji podczas gdy znajdował się on w legalnym posiadaniu producenta, ten ostatni powiadamia bezzwłocznie agencję interwencyjną Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się wytwórnia producenta,
- b) we wszystkich pozostałych przypadkach gorzelnik powiadamia bezzwłocznie agencję interwencyjną Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się gorzelnia.

W okolicznościach, określonych w akapicie pierwszym, wkrótce po powiadomieniu agencji interwencyjnej, podejmuje ona decyzję dotyczącą środków, które uzna za niezbędne ze względu na powstałe okoliczności. W szczególności, może ona odroczyć terminy.

2. W okolicznościach, określonych w ust. 1 lit. a) akapit pierwszy, oraz w przypadku, gdy wytwórnia producenta i gorzelnia znajdują się w dwóch różnych Państwach Członkowskich, agencje interwencyjne obydwu zainteresowanych Państw Członkowskich współpracują w formie bezpośredniej wymiany informacji w celu wykonania przepisów ust. 1.

W okolicznościach określonych w ust. 1 lit. b) akapit pierwszy, wkrótce po powiadomieniu agencji interwencyjnej, może ona również zezwolić gorzelnikom, pod warunkiem, że producenci zgodzili się w przypadku gorzelnii działających na zlecenie, przenieść ich prawa i obowiązki na innego gorzelnika w odniesieniu do ilości produktów jeszcze niepoddanych destylacji.

Artykuł 73

Nadzór nad destylacją

1. Cechy charakterystyczne produktów dostarczonych do destylacji, szczególnie ilość, barwa i stężenie alkoholu są sprawdzane w oparciu o:

- a) dokument, przewidziany w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, na podstawie którego produkty są transportowane,
- b) analizę próbek pobranych pod nadzorem urzędowego organu Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się gorzelnia, gdy produkt jest wprowadzany do gorzelni. Pobieranie próbek może przyjąć formę reprezentatywnych kontroli na miejscu,
- c) gdzie właściwe, umowy zawarte na mocy niniejszego tytułu.

Analizy są wykonywane przez zatwierdzone laboratoria, określone w art. 72 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, które przesyłają wyniki agencjom interwencyjnym Państwa Członkowskiego, gdzie ma miejsce destylacja.

Jeżeli, zgodnie z regułami wspólnotowymi, nie został sporządzony dokument określony w lit. a), cechy charakterystyczne produktu przeznaczonego do destylacji sprawdzane są w oparciu o analizy określone w lit. b)

Przedstawiciel urzędowego organu sprawdza ilość produktu poddanego destylacji, termin destylacji oraz ilość i właściwości uzyskanych produktów.

2. Wyniki analizy części wina objętego umową stosuje się w odniesieniu do całej ilości.

3. Państwa Członkowskie mogą również wymagać użycia wskaźnika. Państwa Członkowskie nie mogą tworzyć przeszkód w obrocie na ich terytorium produktami przeznaczonymi do destylacji lub produktami poddanymi destylacji z nich uzyskanych na podstawie obecności wskaźnika.

W przypadkach gdy produkty objęte niniejszym rozporządzeniem są dostarczane do destylacji przez więcej niż jednego producenta, Państwa Członkowskie mogą przewidzieć transport takich produktów luzem. W takich przypadkach, kontrole dotyczące właściwości produktów, jak określono w art. 65, są przeprowadzane zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi przez zainteresowane Państwo Członkowskie.

4. Państwa Członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w ust. 3 powiadamiają o tym Komisję i informują ją o przyjętych w tym celu przepisach. W przypadkach, określonych w akapicie pierwszym tego ustępu, Komisja powiadamia pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 74

Naruszenia niniejszego tytułu

1. W razie gdy weryfikacja akt ujawni, że producent nie spełnia wymogów ustalonych regułami wspólnotowymi w odniesieniu do omawianej destylacji, w stosunku do wszystkich lub części dostarczonych produktów, właściwa agencja interwencyjna powiadamia o tym odpowiednio gorzelnika i zainteresowanego producenta.

2. Dany gorzelnik nie jest zobowiązany do płacenia ceny, określonej odpowiednio w art. 27-30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, za ilości produktów określonych w ust. 1.

3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy producent lub gorzelnik nie spełnia wymogów ustanowionych regułami wspólnotowymi w odniesieniu do danej destylacji, w stosunku do wszystkich lub do części produktów dostarczonych do destylacji:

- a) pomoc nie należy się w odniesieniu do danych ilości,
- b) gorzelnik nie musi dostarczać agencji interwencyjnej produktów uzyskanych w wyniku destylacji danych ilości.

W przypadku gdy pomoc została już wypłacona, agencja interwencyjna odzyskuje ją od gorzelnika.

W przypadku gdy produkty uzyskane w wyniku destylacji zostały już dostarczone, agencja interwencyjna odzyskuje od gorzelnika kwotę równą kwocie pomocy określonej dla danej czynności.

Jednakże w przypadku gdy nie dotrzymano różnych terminów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, można podjąć decyzję o ograniczeniu kwoty pomocy.

4. Agencja interwencyjna odzyskuje od producenta kwotę równą kwocie pomocy wypłaconej gorzelnikowi w przypadkach, gdy producent nie spełnia wymogów ustanowionych regułami wspólnotowymi w odniesieniu do omawianych czynności destylacji, z powodu jednej z następujących przyczyn:

- a) niedopełnienia obowiązku przedstawiania deklaracji dotyczącej zbiorów, produkcji lub zapasów w wymaganym terminie;
- b) przedstawiona deklaracja dotycząca zbiorów, produkcji lub zapasów została uznana przez właściwe władze Państwa Członkowskiego za niekompletną lub niedokładną, w przypadku gdy brakujące lub niepoprawne dane mają istotne znaczenie dla stosowania danego środka;
- c) niewykonania obowiązków ustanowionych w art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w przypadku, gdy naruszenie zostało wykryte lub zgłoszone gorzelnikowi po tym jak gorzelnik zapłacił minimalną cenę na podstawie wcześniejszych deklaracji.

Artykuł 75

Kary

- 1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej,
  - a) w przypadku gdy producenci nie wypełniają swych zobowiązań zgodnie z niniejszym tytułem lub odmawiają poddania się kontrolom, nie wypłaca się pomocy;
  - b) w przypadku gdy gorzelnicy nie wykonują jednego ze swych obowiązków innych niż określone powyżej w lit. a), pomoc zostaje zmniejszona o kwotę określoną przez właściwy organ w zależności od ciężaru naruszenia.

2. W uznanych przypadkach działania sił wyższej, agencja interwencyjna podejmuje takie działanie, które uzna za niezbędne uwzględniając zaistniałe okoliczności.

3. W przypadkach gdy gorzelnik nie wykonuje obowiązku w określonym terminie, pomoc zmniejsza się w następujący sposób:

- a) w przypadku zapłacenia ceny nabycia producentowi na mocy art. 47 ust. 2, art. 55 i art. 65 ust. 7, pomoc jest zmniejszana o 1% za każdy dzień zwłoki w ciągu 1 miesiąca. Po miesiącu pomoc nie jest wypłacana;
- b) w przypadku:
  - (i) przedstawienia dowodu, że minimalna cena nabycia została zapłacona na mocy art. 60 ust. 1 i art. 65 ust. 8,
  - (ii) złożenia wniosku o pomoc i dowodu płatności, zgodnie z art. 60 ust. 1 i art. 64 ust. 2 akapit drugi oraz art. 65 ust. 8,
  - (iii) dostawy alkoholu, zgodnie z art. 62 ust. 1,
  - (iv) przedłożenia oświadczenia o ilościach produktów poddanych destylacji i produktów uzyskanych zgodnie z art. 61 ust. 2,
  - (v) przedłożenia oświadczenia o ilościach dostarczonych do wzmocniania, zgodnie z art. 71 ust. 3,

pomoc jest zmniejszana o 0,5% za każdy dzień zwłoki w ciągu dwóch miesięcy.

Po dwóch miesiącach nie wypłaca się pomocy.

W przypadku gdy została wypłacona zaliczka na pomoc, odpowiadające jej zabezpieczenie zwraca się proporcjonalnie do rzeczywiście należnej kwoty pomocy. W przypadku, gdy pomoc się nie należy, zabezpieczenie przepada.

4. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o przypadkach, w których zastosowały przepisy ust. 1 oraz o działaniach podjętych w przypadku siły wyższej.

Sekcja IV: Obniżenie ceny skupu wina, przewidzianego w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999

Artykuł 76

Obniżenie ceny skupu niektórych win wzbogaconych

1. Cenę skupu wina dostarczonego do destylacji, na mocy art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zmniejsza się o:

- 0,3626 euro w strefie A,

- 0,3019 euro w strefie B,
- 0,1811 euro w strefie C.

Obniżki, określonej w akapicie pierwszym, nie stosuje się do:

- a) wina dostarczanego przez producentów znajdujących się w regionach, w których stężenie alkoholu może być zwiększone tylko poprzez dodanie moszczu, na który przyznano wszelką możliwą pomoc, na mocy art. 34 rozporządzenia (EWG) nr 1493/1999, w trakcie danego roku winiarskiego. Producenci ci przedstawiają gorzelnikowi egzemplarz oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do danej pomocy, ostepmowanego przez właściwy organ wyznaczony przez Państwo Członkowskie;
- b) wina dostarczonego do gorzelni po terminach ustanowionych dla różnych stref uprawy winorośli w załączniku V pkt G (7) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i dostarczonego przez producentów, którzy dostarczyli właściwym władzom wystarczający dowód, że podczas roku winiarskiego nie zwiększyli stężenia alkoholu swojego wina stołowego poprzez dodanie sacharozy ani też nie złożyli wniosku o przyznanie pomocy do własnej produkcji, zgodnie z art. 34 tego rozporządzenia;
- c) wina i kategorii win, dla których Państwa Członkowskie nie zezwalają lub nie zezwoliły na zwiększenie stężenia alkoholu w danym roku winiarskim.

2. Kwota równa kwocie obniżki, określonej w ust. 1, wypłacana jest w odniesieniu do ilości wina dostarczanego do destylacji, jak określono w tym ustępie, producentom, którzy zwrócą się do właściwych władz przed dniem 1 sierpnia, bezpośrednio lub za pośrednictwem gorzelnika, i którzy nie zwiększyli stężenia alkoholu wina stołowego ich produkcji poprzez dodanie sacharozy, ani też nie ubiegali się o pomoc na mocy art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 na swoją produkcję w trakcie danego roku winiarskiego.

Producenci, którzy ubiegają się o pomoc przed dniem 1 sierpnia i którzy zwiększyli stężenie alkoholu poprzez dodanie sacharozy lub ubiegali się o pomoc w trakcie roku winiarskiego, ale dla mniejszej produkcji wina stołowego w stosunku do ilości dostarczonej na wszystkie odpowiednie procesy destylacji w trakcie roku winiarskiego, otrzymują kwotę wskazaną w akapicie pierwszym w odniesieniu do różnicy między ilością wina stołowego, którego stężenie alkoholu zwiększyli a ilością, którą dostarczyli do destylacji.

Właściwe władze Państw Członkowskich mogą żądać, aby tacy producenci dostarczali dowody niezbędnego do potwierdzenia ważności wniosku.

Artykuł 77

Zmniejszenie pomocy określonej w art. 81

W przypadku gdy wino jest dostarczane do destylacji, jak określono w art. 76 niniejszego rozporządzenia, oraz w przypadku gdy zastosowano do takiego wina obniżkę,

- a) pomoc, która ma być wypłacona gorzelnikowi,

- b) cena, która ma być zapłacona gorzelnikowi za dostawę do agencji interwencyjnej, zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, oraz
- c) udział EFOGR w wydatkach ponoszonych przez agencję interwencyjną na przejmowanie alkoholu, zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999

zmniejsza się o kwotę równą obniżce, którą określono w art. 76.

ROZDZIAŁ IV

ZBYCIE ALKOHOLU UZYSKANEGO W WYNIKU DESTYLACJI, O KTÓREJ MOWA W ROZDZIALE I NINIEJSZEGO TYTUŁU ORAZ W DANYM PRZYPADKU, W ART. 30 ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1493/1999

Artykuł 78

Cel i definicje.

1. Niniejsza sekcja ustanawia szczegółowe zasady zbywania alkoholu uzyskanego w wyniku destylacji na mocy art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zwanego dalej częścią „alkoholem”.

Alkohol można zbywać do celów nowych zastosowań w przemyśle (podsekcja I), do zastosowania w państwach trzecich wyłącznie w sektorze paliwowym (podsekcja II) lub do zastosowania we Wspólnocie jako bioetanol (podsekcja III).

2. Do celów niniejszej sekcji „procedura przetargowa” oznacza zorganizowanie konkursu wśród zainteresowanych stron w postaci zaproszenia do składania ofert lub podobnej procedury, która kończy się zawarciem umowy ze stroną składającą najkorzystniejszą ofertę, zgodną z zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Podsekcja I: Zbywanie alkoholu do celów nowych zastosowań w przemyśle

Artykuł 79

Definicja nowych zastosowań w przemyśle

Bez uszczerbku dla przepisów art. 31 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, Komisja może ogłosić zaproszenia do składania ofert w celu realizacji we Wspólnocie projektów na małą skalę dotyczących nowych zastosowań w przemyśle takich jak:

- a) ogrzewanie szklarń,
- b) osuszanie pasz,
- c) zaopatrywanie w paliwo instalacji grzewczych, włączając te w pracach betoniarskich.

i przetwarzane na towary wywożone do celów przemysłowych przez podmioty, które wykorzystały zasady uszlachetniania czynnego co najmniej raz w ostatnich dwóch latach,

inne niż przetwarzanie składające się wyłącznie z redestylacji, rektyfikacji, dehydratacji, oczyszczenia lub skażaniu alkoholu.

W przypadku gdy przewidzianym zastosowaniem alkoholu jest wywóz do państw trzecich w postaci wytworzonych towarów, należy dostarczyć dowód, że w ciągu dwóch ostatnich lat udzielono zezwolenia na wykorzystanie alkoholu z państw trzecich do produkcji takich samych towarów jak wywiezione zgodnie z zasadami uszlachetniania czynnego.

Artykuł 80

Otwarcie procedury przetargowej

Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, ogłasza zaproszenie do składania ofert dotyczące zbycia alkoholu uzyskanego w wyniku destylacji zgodnie z art. 27, 28 i 30 tego rozporządzenia do nowych zastosowań przemysłowych. Ilości alkoholu przyznanego na mocy takiej procedury przetargowej nie przekraczają 400 000 hektolitrów alkoholu w przeliczeniu na 100% obj. rocznie.

Artykuł 81

Ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert

Ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert zostają publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Ogłoszenia takie określają:

- a) szczególne zasady, które stosuje się do procedury przetargowej oraz nazwy i adresy danych agencji interwencyjnych,
- b) ilość alkoholu, wyrażoną w hektolitrach alkoholu w przeliczeniu na 100% obj., objętą procedurą przetargową,
- c) jedną lub kilka kadzi tworzących partię w danym Państwie Członkowskim,
- d) minimalną cenę, którą można zaoferować, zróżnicowaną odpowiednio w zależności od przeznaczenia docelowego,
- e) kwotę wadium wymaganego na mocy art. 82 ust. 5 i gwarancję wykonania wymaganą na mocy art. 84 ust. 3 lit. b).

Artykuł 82

Zasady stosowane w odniesieniu do ofert

1. Oprócz informacji określonych w art. 97 niniejszego rozporządzenia, oferty wskazują:
  - a) ilość alkoholu, do której się odnoszą, podzielone na kadzie i wyrażone w hektolitrach alkoholu w przeliczeniu na 100% obj.,

- b) liczbę(-y) kadzi, w których składowany jest dany alkohol, wszystkie cysterny znajdujące się w tym samym Państwie Członkowskim,
- c) dokładne zastosowanie przemysłowe alkoholu,
- d) rodzaj towarów, które zostaną wywiezione, jeżeli alkohol jest przewidziany do wywozu do państw trzecich w postaci wyprodukowanych towarów.

2. Oferty mogą wskazywać, że należy je rozpatrywać tylko wówczas, gdy ilość przyznawana odpowiada pełnej ilości wskazanej w ofercie przetargowej.

3. Oferenci mogą składać tylko jedną ofertę w odniesieniu do każdego rodzaju alkoholu, końcowego zastosowania i procedury przetargowej. W przypadku, gdy oferent składa więcej niż jedną ofertę na dany rodzaj alkoholu, końcowego zastosowania lub procedury przetargowej, żadna z tych ofert nie zostanie dopuszczana.

4. Agencja interwencyjna zainteresowanego Państwa Członkowskiego powinna otrzymać oferty nie później niż do godziny 12 w południe czasu lokalnego Brukseli ostatniego dnia składania ofert ustalonego w ogłoszeniu o zaproszeniu do składania ofert. Dzień ten musi przypadać między 15 a 25 dniem od dnia ogłoszenia zaproszenia do składania ofert.

5. Oferty są ważne tylko w przypadku, gdy przed terminem końcowym składania ofert dostarczono dowód o wniesieniu wadium na rzecz danej agencji interwencyjnej.

6. Najpóźniej po dwóch dniach roboczych od terminu końcowego składania ofert dana agencja interwencyjna powiadamia Komisję o wykazie nazw oferentów, których oferty kwalifikują się do rozpatrzenia na mocy art. 97 niniejszego rozporządzenia, zaoferowanych cen, wymaganych ilości, miejsc położenia i rodzajów alkoholu, oraz dokładnych zastosowań alkoholu.

Artykuł 83

Udzielanie zamówień

1. Komisja, stanowiąc zgodnie z art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w świetle złożonych ofert oraz, w miarę potrzeby, w zależności od rodzaju końcowego zastosowania, do którego przewidziany jest alkohol, podejmuje decyzję o udzieleniu zamówienia.

2. Komisja sporządza wykaz przyjętych ofert, wymieniając zaoferowane ceny w porządku malejącym, aż udzielone zamówienia obejmą całą ilość alkoholu określonego w ogłoszeniu o zaproszeniu do składania ofert.

3. W przypadku gdy kilka dopuszczalnych ofert odnosi się w pełni lub częściowo do tych samych kadzi, Komisja przydziela ilości danego alkoholu oferentowi przedkładającemu ofertę o najwyższej wartości całkowitej.

Podczas podejmowania decyzji na mocy ust. 1 niniejszego artykułu w przypadkach określonych w akapicie pierwszym, gdy niektóre oferty nie mogą być przyjęte, Komisja może zaproponować zainteresowanym oferentom, że ich oferty zostaną przyjęte w odniesieniu do

zastępczej ilości alkoholu tego samego rodzaju. W takich przypadkach stosowne oferty są uważane za przyjęte pod warunkiem, że wspomniani oferenci nie wnoszą sprzeciwu na takie przeniesienie w formie pisemnej na daną agencję interwencyjną w okresie 10 dni roboczych od dnia powiadomienia Komisji o decyzjach określonych w niniejszym artykule ust. 5 lit. a).

W tym celu, w decyzji Komisji, w porozumieniu z daną agencją interwencyjną, wskazuje się każdą, w której składowana jest zastępcza ilość alkoholu.

4. W przypadku gdy kilku oferentów proponuje taką samą cenę w taki sposób, że ilość alkoholu, na którą złożono oferty, przekracza ilość objętą procedurą przetargową, agencja interwencyjna przyznaje dane ilości:

- a) w proporcji do ilości określonych w danych ofertach, albo
- b) dzieląc tę ilość między oferentów w porozumieniu z nimi, albo
- c) w drodze losowania.

5. Komisja:

- a) powiadamia o podjętych decyzjach, na mocy niniejszego artykułu, tylko te Państwa Członkowskie i agencje interwencyjne posiadające alkohol, których oferty zostały przyjęte,
- b) publikuje wyniki postępowania przetargowego w uproszczonej formie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 84

Oświadczenie o udzieleniu zamówienia

- 1. Agencja interwencyjna powiadamia bezzwłocznie na piśmie oferentów za potwierdzeniem odbioru o decyzji podjętej w sprawie ich ofert.
- 2. Agencja interwencyjna przechowuje oświadczenie o udzieleniu zamówienia do wglądu każdego wybranego oferenta zaświadczające, że jego oferta została przyjęta.

W przypadku gdy Komisja proponuje zastąpienie, na mocy art. 83 ust. 3, a oferent nie zgłasza sprzeciwu, dana agencja interwencyjna wydaje oświadczenie o udzieleniu zamówienia, określone w akapicie pierwszym, w dniu roboczym następującym po wygaśnięciu terminu określonego w art. 83 ust. 3 akapit drugi zdanie ostatnie.

3. W okresie 2 tygodni następujących po dniu otrzymania powiadomienia o udzieleniu zamówienia, określonym w niniejszym artykule ust. 1 i oraz w przypadku, gdy stosuje się przepisy ust. 2 akapit drugi, w okresie dwóch tygodni następujących po dniu wydania oświadczenia o udzieleniu zamówienia, każdy wybrany oferent:

- a) otrzymuje od agencji interwencyjnej oświadczenie o udzieleniu zamówienia, określone w ust. 2,

- b) dostarcza danej agencji interwencyjnej dowód, że złożył zabezpieczenie wykonania, zapewniające, że omawiany alkohol jest rzeczywiście używany do celów określonych w ofercie.

Artykuł 85

Wycofywanie alkoholu

1. Alkohol może być wycofany po przedstawieniu polecenia wycofania wydanego przez agencję interwencyjną po uiszczeniu płatności za ilości, które mają być wycofane. Ilość jest określona w zaokrągleniu do hektolitra alkoholu w przeliczeniu na 100% obj..
2. Prawo własności alkoholu objętego poleceniem wycofania przenosi się w terminie wskazanym w poleceniu, który nie może być dłuższy niż 5 dni od dnia wydania polecenia, a ilości, o które chodzi uważa się za wycofane w tym terminie. Od tego momentu na nabywcę przechodzą wszelkie korzyści i ciężary związane z kradzieżą, utratą lub uszkodzeniem oraz kosztami składowania alkoholu, który zostanie wycofany.
3. Polecenie wycofania określa termin, do którego alkohol musi być fizycznie wycofany ze składu danej agencji interwencyjnej.
4. Cały alkohol musi zostać wycofany ze składu w cztery miesiące od dnia otrzymania powiadomienia o udzieleniu zamówienia.
5. Alkohol musi być w pełni wykorzystany w okresie dwóch lat od dnia pierwszego wycofania.

Podsekcja II: Zbywanie alkoholu do zastosowania w państwach trzecich wyłącznie w sektorze paliwowym

Artykuł 86

Przepisy stosowne w odniesieniu do procedury przetargowej objętej niniejszą podsekcją

Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w każdym kwartale ogłasza kilka zaproszeń do składania ofert, każde ogłoszenie odnosi się do ilości co najmniej 50 000 hektolitrów alkoholu winnego, a w sumie, do ilości nie większej niż 600 000 hektolitrów alkoholu w przeliczeniu na 100% obj. w celu wywozu do niektórych państw trzecich wyłącznie z przeznaczeniem do końcowego zastosowania w sektorze paliwowym.

Omawiany alkohol musi:

1. być wywieziony do i poddany dehydratacji w jednym z następujących państw trzecich:
  - a) Kostaryka
  - b) Gwatemala
  - c) Honduras wraz z Swan Islands

- d) Salvador
- e) Nikaragua
- f) Saint Christopher i Nevis
- g) Bahamy
- h) Republika Dominikańska
- i) Antigua i Barbuda
- j) Dominica
- k) Brytyjskie Wyspy Dziewicze i Montserrat
- l) Jamajka
- m) Saint Lucia
- n) Saint Vincent i Grenadyny
- o) Barbados
- p) Trynidad i Tobago
- q) Belize
- r) Grenada i Grenadyny
- s) Aruba
- t) Antyle niderlandzkie (Curaçao, Bonaire, Saint Eustatius, Saba i południowa część wyspy Saint Martin)
- u) Gujana
- v) Wyspy Dziewicze Stanów Zjednoczonych
- w) Haiti

2. używany wyłącznie w sektorze paliwowym państwa trzeciego.

Artykuł 87

Ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert

1. Ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert zostają publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Ogłoszenia takie określają:

- a) formalności związane ze składaniem ofert,
- b) końcowe zastosowanie i/lub przeznaczenie, do których alkohol jest przewidziany,
- c) minimalną cenę, którą można zaoferować,
- d) wydział Komisji, do którego należy wysyłać oferty,
- e) terminy wycofywania alkoholu określone w art. 91 ust. 10 niniejszego rozporządzenia,
- f) formalności związane z uzyskiwaniem próbek,
- g) warunki płatności,
- h) czy alkohol ma zostać poddany skazaniu.

2. Każde ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert odnosi się do pojedynczych partii, chociaż alkohol stanowiący partię może być znajdować się w kilku Państwach Członkowskich.

3. Ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert mogą wykluczać niektóre miejsca przeznaczenia wymienione w art. 86 pkt 1.

Artykuł 88

Oferty

1. Oferenci mogą złożyć tylko jedną ofertę w odpowiedzi na każde ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert na mocy niniejszej podsekcji; jeżeli oferent składa więcej niż jedną ofertę, żadna z tych ofert nie zostanie dopuszczona.

2. Aby oferty zostały uwzględnione muszą one wskazywać ostateczne przeznaczenie przyznanego alkoholu i zawierać zobowiązanie oferenta o dopełnieniu obowiązku związanego z tym miejscem przeznaczenia.

3. Oferty muszą również obejmować dowód, z datą po ukazaniu się ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert, że oferent posiada wiążące zobowiązania wobec podmiotu w sektorze paliwowym w jednym z państw trzecich wymienionych w art. 86 niniejszego rozporządzenia, który zobowiązuje się do przeprowadzenia dehydratacji przyznanego alkoholu w jednym z tych państw i do wywozu go wyłącznie do użytku w sektorze paliwowym.

4. Oferty muszą dotrzeć do właściwego wydziału Komisji najpóźniej o godzinie 12 w południe czasu lokalnego Brukseli w ostatnim dniu składania ofert ustalonym w ogłoszeniu o zaproszeniu do składaniu ofert.

5. Oferty są ważne tylko w przypadku, gdy przed terminem końcowym składania ofert dostarczono dowód o wniesieniu wadium na rzecz każdej agencji interwencyjnej.

Wadium wynoszące 4 euro na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100% obj. wnosi się w odniesieniu do całej ilości wystawionej na sprzedaż.

6. Do celów ust. 5 zainteresowane agencje interwencyjne:

- a) natychmiast wydaje oferentom oświadczenie poświadczające, że wniesiono wadium w odniesieniu do ilości, za które odpowiedzialna jest każda agencja interwencyjna,
- b) najpóźniej dwa dni robocze po terminie końcowym składania ofert przesyła Komisji sprawdzony i przyjęty wykaz wadiów.

7. Do celów wnoszenia wadium głównym wymogiem jest, w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85, zakaz wycofywania ofert po terminie końcowym ich składania oraz wniesienie zabezpieczenia w celu zapewnienia wywozu i/lub gwarancji wykonania.

Artykuł 89

Udzielanie zamówień

1. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w świetle złożonych ofert, podejmuje decyzję o udzieleniu zamówienia tak szybko jak to możliwe.

2. W celu udzielenia zamówienia Komisja przyjmuje najkorzystniejszą ofertę. W przypadku, gdy dwóch lub więcej oferentów podaje taką samą cenę, Komisja podejmuje decyzję w drodze losowania.

3. Komisja:

- a) informuje oferentów na piśmie za potwierdzeniem odbioru w przypadku, gdy ich oferty nie zostały przyjęte,
- b) powiadamia Państwa Członkowskie posiadające alkohol i wybranego oferenta o swej decyzji przyznania zamówienia na alkohol,
- c) publikuje wyniki procedury przetargowej w uproszczonej formie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

4. Wadium, wymagane na mocy art. 88 ust. 5 niniejszego rozporządzenia zwracane jest w przypadku, gdy oferty nie zostaną przyjęte oraz gdy wybrany oferent wniósł w pełni zabezpieczenie wywozowe i gwarancję wykonawczą w odniesieniu do danej procedury przetargowej.

Artykuł 90

Oświadczenie o udzieleniu zamówienia

Agencja interwencyjna przechowuje oświadczenie o udzieleniu zamówienia do wglądu wybranych oferentów zaświadczające, że ich oferty zostały przyjęte.

Oświadczenia muszą być wydane nie później niż 20 dni od dnia otrzymania powiadomienia od Komisji, określonego w art. 89 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 91

Wycofywanie alkoholu

1. Agencja interwencyjna posiadająca alkohol i wybrany oferent uzgadniają prowizoryczny harmonogram wycofywania alkoholu.
2. Zanim jakikolwiek alkohol zostanie wycofany i nie później niż w dniu wydania polecenia wycofania, wybrani oferenci wnoszą dwa zabezpieczenia na rzecz agencji interwencyjnej: jedno, aby zapewnić, że alkohol zostanie wywieziony w ustalonym terminie i drugie z tytułu gwarancji wykonania.
3. Gwarancja wykonania wynosi 30 euro na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100% obj.
4. Zabezpieczenie wywozowe wynosi 3 euro na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100% obj. i wnoszone jest w odniesieniu do każdej ilości alkoholu objętej poleceniem wycofania.
5. Zanim przyznany alkohol zostanie wycofany, agencja interwencyjna i wybrany oferent pobierają próbkę wzorcową i analizują ją w celu sprawdzenia stężenia alkoholu wyrażonego w % obj.

Jeżeli końcowy wynik analiz tej próbki ujawnia różnice między stężeniem objętościowym alkoholu, który ma być wycofany a minimalnym stężeniem objętościowym alkoholu określonym w ogłoszeniu o zaproszeniu do składania ofert, stosuje się następujące reguły:

- a) agencja interwencyjna informuje o tym Komisję, składającego i wybranego oferenta w tym samym dniu
- b) wybrany oferent może:
  - (i) zgodzić się na przejęcie partii o właściwościach określonych w analizie, pod warunkiem, że zgadza się na to również Komisja, albo
  - (ii) lub odmówić przejęcia danej partii.

W każdym przypadku wybrany oferent informuje, w tym samym dniu, agencję interwencyjną i Komisję w sposób określony w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.

Po spełnieniu tego wymogu wybrani oferenci, którzy odmówili przejęcia wymienionej partii są natychmiast zwalniani ze wszystkich obowiązków odnoszących się do tej partii.

6. W przypadku gdy wybrany oferent odmawia przyjęcia towaru, zgodnie z ust. 5, dana agencja interwencyjna dostarcza kolejną ilość alkoholu o wymaganej jakości bez dodatkowych kosztów w okresie nie dłuższym niż osiem dni.

7. Alkohol może być wycofany po przedstawieniu polecenia wycofania wydanego przez agencję interwencyjną posiadającą alkohol po uiszczeniu płatności za ilość, która ma być wycofana. Ilość ta jest określona w zaokrągleniu do hektolitra alkoholu w przeliczeniu na blisko 100% obj.

Każde polecenie wycofania obejmuje co najmniej 2 500 hektolitrów, z wyjątkiem ostatniego wycofania w każdym Państwie Członkowskim.

Polecenie wycofania określa termin, do którego alkohol musi być fizycznie wycofany ze składu danej agencji interwencyjnej. Termin ten nie może być dłuższy niż 5 dni.

8. Prawo własności alkoholu objętego poleceniem wycofania przenosi się w terminie wskazanym w poleceniu, który nie może być dłuższy niż 5 dni od dnia wydania polecenia, a ilości, o które chodzi uważa się za wycofane w tym terminie. Od tego momentu na nabywcę przechodzą wszelkie korzyści i ciężary związane z kradzieżą, utratą lub uszkodzeniem oraz kosztami składowania alkoholu, który zostanie wycofany.

9. Jeżeli z winy agencji interwencyjnej alkohol nie może być fizycznie wycofany w ciągu pięciu dni roboczych od terminu, w którym wybrany oferent zgodził się wycofać partię, Państwo Członkowskie pokrywa wszelkie poniesione straty.

10. Cały alkohol musi zostać fizycznie wycofany ze składów każdej danej agencji interwencyjnej w okresie sześciu miesięcy.

11. Alkohol musi być wykorzystany w pełni w okresie dwóch lat od dnia pierwszego wycofania.

12. Dana agencja interwencyjna zwraca zabezpieczenie wywozowe w odniesieniu do każdej ilości alkoholu, dla której otrzyma dowód wywozu w ustalonym terminie. Nie naruszając art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, z wyjątkiem przypadków siły wyższej, gdy termin dokonania wywozu zostanie przekroczony, ulegają przepadkowi następujące odsetki kwoty zabezpieczenia wywozowego w wysokości 5 euro na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100% obj.:

- a) 15% we wszystkich przypadkach,
- b) 0,33% kwoty pozostającej po odjęciu 15% za dzień zwłoki po ostatecznym terminie wywozu.

13. Gwarancja wykonania zwracana jest, zgodnie z art. 100 ust. 3 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

Podsekcja III: Zbycie alkoholu do zastosowania jako bioetanol we Wspólnocie.

Zasady stosowane do zbycia objętego niniejszą podsekcją

1. W okresie trzech miesięcy od podjęcia decyzji, określonej w art. 89 niniejszego rozporządzenia Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może rozpocząć sprzedaż publiczną w celu zbycia alkoholu.
2. Alkohol jest przyznawany firmom założonym we Wspólnocie Europejskiej i musi być wykorzystany w sektorze paliwowym.
3. Sporządza się wykaz firm zatwierdzonych do takich celów. Wykaz zostaje publikowany w seriach „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich* i jest regularnie aktualizowany.

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o nazw firm, które uznają za odpowiednie i które przedstawiły wniosek z następującymi dokumentami towarzyszącymi:

- oświadczeniem firmy stwierdzającym, że jest ona zdolna wykorzystać co najmniej 50 000 hl alkoholu rocznie,
- położeniem biur administracyjnych firmy i zakładu przetwarzania alkoholu,
- egzemplarzem planów zakładu do produkcji bioetanolu dla sektora paliwowego oraz wskazanie wydajności i typu produkcji,
- egzemplarzem zezwolenia wydanego przez władze krajowe na prowadzenie zakładu,
- świadectwem władz krajowych poświadczającym, że zakład wykorzystuje alkohol wyłącznie jako bioetanol oraz że bioetanol jest wykorzystywany wyłącznie w sektorze paliwowym,
- położeniem biur administracyjnych spółek dokonujących rafinacji, upoważnionych do dystrybucji paliwa aż do etapu dostarczenia końcowemu odbiorcy, o ile zatwierdzona firma sama nie zajmuje się dystrybucją.

Komisja ocenia przydatność firmy na podstawie dokumentów i informuje o wynikach tej oceny.

Artykuł 93

Sprzedaż publiczna

1. Ogłoszenia o publicznej sprzedaży alkoholu zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Ogłoszenia takie określają:

- a) ilość alkoholu oferowanego na sprzedaż,
- b) kadzie i ich położenie,

- c) cenę sprzedaży,
- d) kwotę gwarancji wykonania; jednakże firmy mogą wybrać złożenie stałej gwarancji zamiast składania takiej gwarancji przy każdej sprzedaży
- e) formalności dotyczące uzyskiwania próbek,
- f) warunki płatności.

2. Ilość alkoholu oferowanego na sprzedaż jest podzielona na partie jednakowej wielkości. Komisja określa skład partii. O ile Komisja nie zadecyduje inaczej zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dla każdej firmy z zatwierdzonego wykazu przypisywana jest partia i każda firma przypisana jest do danej partii. W przypadku gdy firma nie przyjmuje alkoholu oferowanego do sprzedaży, musi o tym powiadomić Komisję i agencję interwencyjną najpóźniej 30 dni od dnia opublikowania ogłoszenia o publicznej sprzedaży alkoholu. Alkohol, który nie został przyjęty wyłączony jest spod zakazu fizycznego przemieszczania, na mocy art. 95 ust. 2 niniejszego rozporządzenia od dnia, w którym odmowa została zgłoszona i można go sprzedać podczas kolejnej sprzedaży.

3. Alkohol jest sprzedawany po najwyższej cenie przyjętej podczas ostatniej procedury przetargowej, jak określono w rozdziale III podsekcja II, powiększonej o kwotę za hektolitr ustaloną zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

4. Komisja powiadamia Państwa Członkowskie posiadające alkohol i zainteresowane firmy o udzieleniu zamówienia na alkohol.

5. Z wyjątkiem przypadku złożenia stałego zabezpieczenia, w okresie 30 dni od dnia powiadomienia określonego w ust. 2, firmy nabywające dostarczają dowód, że wniosły gwarancję wykonania na rzecz danej agencji interwencyjnej w celu zapewnienia, że alkohol zostanie wykorzystany jako bioetanol w sektorze paliwowym.

6. Cały alkohol musi być wycofany najpóźniej trzy miesiące od dnia powiadomienia o decyzji Komisji o udzieleniu zamówienia.

Artykuł 94

Wycofywanie alkoholu.

Do sprzedaży publicznej stosuje się art. 91 ust. 1, 7, 8 i 11 niniejszego rozporządzenia.

Podsekcja IV: Przepisy ogólne i ustalenia kontrolne.

Artykuł 95

Zasady stosowane w odniesieniu do alkoholu.

1. W celu sporządzenia ogłoszeń o zaproszeniu do składania ofert i o sprzedaży publicznej, Komisja żąda, aby każde zainteresowane Państwo Członkowskie informowało ją o:

- a) ilości alkoholu, wyrażonej w hektolitrach alkoholu w przeliczeniu na 100% obj., którą można zaoferować na sprzedaż,
- b) rodzaju danego alkoholu,
- c) jakości partii alkoholu, wyznaczając minimalne i maksymalne wartości dotyczące właściwości, określonych w art. 96 ust. 4 lit. d) (i) i (ii) niniejszego rozporządzenia.

Najpóźniej 12 dni po otrzymaniu żądania, zainteresowane Państwa Członkowskie informują Komisję o dokładnym położeniu i danych dotyczących różnych kadzi alkoholu spełniających wymogi jakościowe i zawierających całkowitą ilość alkoholu nie mniejszą niż ta, określona w niniejszym ustępie lit. a) akapit pierwszy.

2. Po przesłaniu Komisji informacji, określonych w ust. 1 akapit drugi, alkohol w danych kadziach nie może być wycofany, dopóki nie zostanie wydane polecenie jego wycofania.

Zakaz ten nie odnosi się do alkoholu w kadziach nie objętych ogłoszeniami o zaproszeniu do składania ofert lub sprzedaży publicznej i nieokreślonego w decyzji Komisji, określonej w art. 83-89 niniejszego rozporządzenia.

W szczególności z powodów logistycznych, agencje interwencyjne posiadające kadzie alkoholu wskazane w powiadomieniu pochodzącym od Państw Członkowskich, określonych w niniejszym artykule ust. 1, mogą zastąpić ten alkohol innym alkoholem tego samego rodzaju, pod warunkiem, że zgadza się na to Komisja lub zmieszać go z innym alkoholem dostarczonym do agencji interwencyjnej, dopóki nie zostanie wydane polecenie wycofania danego alkoholu.

3. Każdego miesiąca Państwa Członkowskie posiadające alkohol objęty procedurą przetargową lub sprzedażą publiczną informują Komisję o postępach w fizycznym wycofywaniu alkoholu.

Artykuł 96

Zasady stosowane w odniesieniu do partii.

- 1. Alkohol jest sprzedawany w partiach.
- 2. Partia składa się z ilości alkoholu o wystarczająco jednolitej jakości, który może znajdować się w kilku kadziach i może być przechowywany w kilku miejscach oraz w kilku Państwach Członkowskich.
- 3. Każda partia jest numerowana. Litery „WE” poprzedzają numery serii.
- 4. Każda partia jest opisana. Podaje się, co najmniej następujące informacje:
  - a) miejsce położenia partii, włączając dane identyfikujące każdą kadź zawierającą alkohol i ilość alkoholu w każdej kadzi;
  - b) całkowitą ilość, wyrażoną w hektolitrach alkoholu w przeliczeniu na 100% obj. Ilość może wahać się w granicach do 1%;

- c) minimalne stężenie alkoholu w każdej kadzi, wyrażone w % obj.;
  - d) jeżeli możliwe, jakość partii, wyznaczającą górne i dolne wartości graniczne dla:
    - (i) kwasowości, wyrażonej w gramach kwasu octowego na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100% obj.;
    - (ii) zawartości metanolu, wyrażonej w gramach kwasu octowego na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100% obj.
  - e) odniesienie do środka interwencyjnego, który spowodował wzrost produkcji alkoholu, określając odpowiedni artykuł rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.
5. W przypadku gdy procedura przetargowa dotyczy więcej niż dwóch partii, tylko pierwsza partia lub dwie pierwsze partie w ilości jednego miliona hektolitrów alkoholu w przeliczeniu na 100% obj. opisuje się zgodnie z ust 4.

Artykuł 97

Zasady ogólne stosowane w odniesieniu do ofert.

1. Oferty, aby zostały rozpatrzone, muszą być składane na piśmie i muszą zawierać, oprócz szczegółowych informacji, określonych w podsekcjach I lub II:
- a) numer referencyjny ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert,
  - b) nazwę i adres oferenta,
  - c) proponowaną cenę, wyrażoną w euro na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100% obj.,
  - d) zobowiązanie oferentów do przestrzegania wszystkich zasad stosowanych w odniesieniu do danej procedury przetargowej,
  - e) oświadczenie oferentów, że
    - (i) zrzekają się wszystkich roszczeń w odniesieniu do jakości i właściwości przyznanego im alkoholu,
    - (ii) zgadzają się poddać wszelkim kontrolom dotyczącym przeznaczenia i wykorzystywania alkoholu,
    - (iii) przyjmują na swoją odpowiedzialność dostarczanie dowodu, że alkohol jest wykorzystywany tak, jak to określono w ogłoszeniu o zaproszeniu do składania ofert.
2. Oferty są ważne tylko, jeżeli:
- a) oferent ma swoją siedzibę we Wspólnocie,

- b) odnoszą się do całej partii.
- 3. Nie można wycofać ofert kwalifikujących się do rozpatrzenia.
- 4. Można odrzucić oferty, jeżeli oferenci nie dostarczą wszystkich koniecznych gwarancji, że wypełnią swoje zobowiązania.

Artykuł 98

Próbki

1. W chwili publikacji ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert i do terminu końcowego składania ofert w odpowiedzi na takie zaproszenie, wszystkie zainteresowane strony mogą otrzymać próbki alkoholu oferowanego na sprzedaż za opłatą wynoszącą 2 EUR za litr. Ilość udostępniona każdej zainteresowanej stronie nie może przekraczać pięciu litrów na każdą. W celu zbycia, zgodnie z podsekcją III, próbkę można otrzymać, z tych samych względów, w ciągu 30 dni od ogłoszenia sprzedaży publicznej.

2. Po terminie końcowym składania ofert:

- a) oferent lub zatwierdzona firma, określona w art. 92, może otrzymać próbki przyznanego alkoholu,
- b) oferenci lub zatwierdzone firmy, określone w art. 92, którym proponuje się produkt zastępczy na mocy art. 83 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, mogą otrzymać próbki proponowanego alkoholu zastępczego.

Próbki takie można otrzymać od agencji interwencyjnej za opłatą wynoszącą 10 euro za litr, w ilości nieprzekraczającej pięciu litrów na każdą.

3. Agencja interwencyjna Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajduje się alkohol podejmuje niezbędne kroki w celu umożliwienia zainteresowanym stronom skorzystania z praw, określonych w ust. 2.

4. W przypadku gdy wybrany oferent lub zatwierdzona firma ustali, przed terminem ustalonym w art. 92, 85 lub 94 niniejszego rozporządzenia dotyczącym wycofania partii danego alkoholu, że ilości przyznanego alkoholu są nieodpowiednie do planowanych zastosowań z powodu wad ukrytych, których ze względu na ich charakter nie można wykryć w chwili dozwolonej kontroli przeprowadzanej przed przyznaniem alkoholu, Komisja może wskazać zastępczą ilość alkoholu w porozumieniu z odpowiednią agencją interwencyjną pod warunkiem, że agencja interwencyjna potwierdzi ustalenia oferenta. Każdą, w której składowana jest zastępcza ilość alkoholu, określona jest w porozumieniu z daną agencją interwencyjną. W przypadku gdy oferenci nie sprzeciwiają się przeniesieniu w formie pisemnej na rzecz danej agencji interwencyjnej zastępczej ilości alkoholu w okresie dziesięciu dni roboczych od dnia powiadomienia o decyzji Komisji wskazującej ilość zastępczą, uważa się, że zgadzają się oni na produkt zastępczy.

Artykuł 99

Wymogi stosowane w odniesieniu do skażania i/lub znakowania

1. Jeżeli alkohol ma być poddany skażaniu, czynność ta przeprowadzana jest pod nadzorem zainteresowanych Państw Członkowskich w okresie między przekazaniem polecenia wycofania a fizycznym wycofaniem alkoholu. Koszt takiego skażania ponoszony jest przez wybranego oferenta.
2. Skażanie wymaga dodania benzyny w stosunku 1:100 do ilości alkoholu w przeliczeniu na 100% obj.
3. Skażanie można przeprowadzić w kadzi przewidzianej do tego celu.

Artykuł 100

Wymogi stosowane w odniesieniu do zabezpieczeń

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1. a) do celów wnoszenia wadium głównym wymogiem jest, w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, zakaz wycofywania ofert po końcowym terminie ich składania i wniesienie gwarancji wykonawczej;
- b) do celów wnoszenia gwarancji wykonania głównym wymogiem jest, w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, rzeczywiste wykorzystywanie wycofywanego alkoholu do celów określonych na mocy odpowiedniej procedury przetargowej i fizyczne wycofanie całej ilości alkoholu ze składów każdej agencji interwencyjnej w oznaczonym terminie.
2. a) Przyznany alkohol musi być w całości zużyty do celów określonych w danym zaproszeniu do składania ofert, dopuszczając straty alkoholu w trakcie przewozu lub związanych z przetwarzaniem dla osiągnięcia końcowego zastosowania alkoholu.

Każda poszczególna strata alkoholu akceptowana jest tylko po sprawdzeniu w miejscu przeznaczenia, a w przypadku alkoholu do wywozu w miejscu, gdzie opuszcza on obszar celny Wspólnoty, i poświadczona przez właściwy organ inspekcyjny i/lub międzynarodową firmę nadzorującą w przypadku, gdy taka firma została wyznaczona zgodnie z art. 102 pod warunkiem, że straty takie mieszczą się w granicach określonych w lit. b) poniżej.

- b) W przypadku, gdy straty alkoholu w trakcie czynności określonych poniżej przekraczają następujące limity, kwota 96 EUR na hektolitr jest potrącana z gwarancji wykonania, z wyjątkiem przypadków siły wyższej:
  - (i) 0,05% ilości składowanego alkoholu na miesiąc w przypadku straty alkoholu z powodu parowania,
  - (ii) 0,4% ilości alkoholu wycofywanego ze składu w przypadku straty alkoholu spowodowanej jednym lub więcej przewozem transportem lądowym,

- (iii) 1% ilości alkoholu wycofywanego ze składu z w przypadku strat alkoholu spowodowanych jednym lub więcej przewozami transportem lądowym połączonymi z jednym lub więcej przewozem drogą morską lub żeglugą śródlądową.
- (iv) 2% ilości alkoholu wycofywanego ze składu w przypadku strat alkoholu spowodowanych transportem lądowym i morskim wymagany w związku z procedurą przetargową przeznaczoną do wywozu alkoholu do jednego z państw trzecich wymienionych w art. 86 niniejszego rozporządzenia,
- (v) 0,9% ilości alkoholu rektyfikowanego w przypadku straty alkoholu spowodowanej rektyfikacją we Wspólnocie,
- (vi) 0,9% ilości alkoholu poddanego dehydratacji w przypadku straty alkoholu spowodowanej dehydratacją we Wspólnocie,
- (vii) 1,2% ilości alkoholu rektyfikowanego w przypadku straty alkoholu spowodowanej rektyfikacją w jednym z państw trzecich wymienionych w art. 86 niniejszego rozporządzenia,
- (viii) 1,2% ilości alkoholu poddanego dehydratacji w przypadku straty alkoholu spowodowanej dehydratacją w jednym z państw trzecich wymienionych w art. 86 niniejszego rozporządzenia.

Procenty wymienione w (iv) i/lub (v) mogą być dodane do pierwszych dwu procentów w (i) i (ii).

Procenty wymienione w (vi) i/lub (vii) mogą być dodane do procentów w (iii).

Podczas stosowania wyżej wymienionych procentów, ilości alkoholu ustala się w oparciu o świadectwa tonażowe lub podobne dokumenty wydawane przez właściwe władze inspekcyjne.

- c) W przypadku alkoholu przyznanego do nowych zastosowań przemysłowych, który należy poddać rektyfikacji przed przewidzianym ostatecznym zastosowaniem, wycofywany alkohol uważa się jako wykorzystany całkowicie do określonych celów w przypadku, gdy co najmniej 90% całkowitych ilości wycofanego alkoholu na mocy procedury przetargowej, jest wykorzystywane do tych celów; wybrany oferent informuje Komisję o ilości, przeznaczeniu i zastosowaniu produktów poddanych rektyfikacji. Jednakże straty nie mogą przekraczać wartości granicznych określonych w lit. b).
3. a) Wadium zwraca się niezwłocznie w przypadku, gdy oferta nie została przyjęta lub jeśli wybrany oferent spełnił wymogów ustanowionych w ust. 1 lit. a).
- b) Każda z agencji interwencyjnych posiadająca alkohol zwraca niezwłocznie gwarancję wykonania w przypadku, gdy wybrany oferent dostarczy każdej z nich dowód wymagany przepisami tytułu V pkt 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, w odniesieniu do odpowiedniej wycofywanej ilości,

- c) Nie naruszając art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, 10% gwarancji wykonania jest zatrzymywane dopóki wybrany oferent nie dostarczy każdej zainteresowanej agencji interwencyjnej dowodu, że odpowiednia ilość wycofanego alkoholu została wykorzystana, wskazując wszelkie straty alkoholu w związku z daną procedurą przetargową. Jeżeli dowód taki nie zostanie przedstawiony w ciągu 12 miesięcy od terminu określonego dla ostatecznego wykorzystania alkoholu, kwota 96 euro na hektolitr jest zatrzymywana na ilości alkoholu utraconego powyżej lub poniżej limitów określonych w ust. 2.

Artykuł 101

Ustalenia kontrolne

1. Zainteresowane Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu uproszczenia procedur na mocy niniejszego rozdziału i w celu zapewnienia, że obowiązujące reguły wspólnotowe są przestrzegane. Państwa Członkowskie wyznaczają jeden lub więcej organów odpowiedzialnych za kontrolę przestrzegania tych reguł.

Kontrole są, co najmniej równoważne kontrolom stosowanym do monitorowania alkoholu wytwarzanego w warunkach domowych, ale muszą obejmować:

- a) kontrole bezpośrednie dotyczące ilości transportowanego alkoholu,
- b) sprawdzanie wykorzystania alkoholu poprzez częste kontrole na miejscu, co najmniej raz w miesiącu,
- c) sprawdzanie kont, rejestrów, procedur wykorzystania i zapasów.

Jeżeli alkohol został poddany skażeniu, kontrole muszą być prowadzone co najmniej co dwa miesiące.

2. Państwa Członkowskie określają, które dokumenty, rejestry i inne dokumenty towarzyszące lub informacje muszą być dostarczane przez wybranego oferenta. Informują Komisję o przeprowadzanych kontrolach dotyczących ust. 1. Komisja przesyła zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu wszystkie uwagi wymagane do zapewnienia skuteczności kontroli.

3. Środki podjęte przez Państwa Członkowskie notyfikowane są Komisji przed rozpoczęciem kontroli.

Artykuł 102

Korzystanie z usług firm nadzorujących

Ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert może przewidywać korzystanie z usług międzynarodowej firmy nadzorującej w celu kontroli prawidłowego prowadzenia procedury przetargowej, w szczególności miejsca przeznaczenia i/lub końcowego zastosowania alkoholu. Koszt takich usług ponoszony jest przez oferenta, który wygrał przetarg zgodnie z kosztami analizy i weryfikacji stosownie do art. 99 niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 103

Powiadamianie Komisji

1. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję:
  - a) w odniesieniu do destylacji na mocy art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, comiesięcznie:
    - (i) o ilości poddanego destylacji wina,
    - (ii) o ilości alkoholu objętego pomocą dodatkową.
  - b) co dwa miesiące, w odniesieniu do każdego rodzaju destylacji na mocy art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:
    - (i) o ilości poddanego destylacji wina, osadów winiarskich i wzmacnianego wina,
    - (ii) rozróżniając, w miarę potrzeby między alkoholem obojętnym, surowym a spirytusami:
      - o ilościach wytworzonych w trakcie poprzedniego okresu,
      - o ilościach przejętych przez ich agencje interwencyjne zgodnie z regułami wspólnotowymi lub przepisami krajowymi w trakcie poprzedniego okresu,
      - o ilościach zbytych przez te agencje interwencyjne w trakcie poprzedniego okresu,
      - o ilościach posiadanych przez te agencje interwencyjne pod koniec poprzedniego okresu.

W przypadku ilości zbytych przez agencje interwencyjne, zainteresowane Państwa Członkowskie powiadamiają również o cenach sprzedaży i o tym czy produkty zostały wysłane w ramach Wspólnoty czy wywiezione poza Wspólnotę;

- c) dziesięć dni przed końcem każdego kwartału, o konkluzjach dotyczących wniosków odwołujących się do siły wyższej i podjętych przez właściwe władze w takich sytuacjach krokach, w przypadkach określonych w:
  - (i) art. 9,
  - (ii) art. 10,
  - (iii) art. 11 ust. 3,

- (iv) art. 15,
  - (v) art. 16,
  - (vi) art. 20 ust. 4, 5 i 6,
  - (vii) art. 36,
  - (viii) art. 37,
  - (ix) art. 72,
  - (x) art. 75 ust. 1
  - (xi) art. 100 ust. 2 lit. b)
- d) najpóźniej w dniu 31 grudnia bieżącego roku winiarskiego, w odniesieniu do pomocy na prywatne składowanie, na mocy tytułu III rozdział I rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 oraz tytułu II niniejszego rozporządzenia:
- o ilościach moszczu gronowego przetworzonego na zagęszczony moszcz gronowy lub rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy w trakcie obowiązywania umowy i ilościach z nich uzyskanych;
- e) najpóźniej w dniu 5 marca bieżącego roku winiarskiego:
- w odniesieniu do pomocy na prywatne składowanie na mocy tytułu III rozdział I rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i tytułu II niniejszego rozporządzenia:
    - o ilości produktów objętych umową na dzień 16 lutego;
  - w odniesieniu do pomocy zgodnie z art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i tytułu I rozdział II niniejszego rozporządzenia:
    - o liczbie producentów, którzy otrzymali pomoc,
    - o ilości wzbogaconego wina,
    - o ilości zagęszczonego moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu wykorzystywanych do wzbogacenia wyrażonego w stopniach potencjalnego stężenia alkoholu w % objętościowych na hektolitr;
- f) dla poprzedniego roku winiarskiego, najpóźniej w dniu 30 kwietnia:
- (i) w odniesieniu do pomocy zgodnie z art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i tytułu I rozdział I niniejszego rozporządzenia:
    - o ilości surowców objętych wnioskami o pomoc, w podziale na rodzaj surowca i na strefę uprawy winorośli, z której pochodzą surowce;

- o ilości surowców, na które przyznano pomoc, w podziale na rodzaj surowca i na strefę uprawy winorośli, z której pochodzą surowce;
- (ii) w przypadku pomocy, określonej w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 oraz w tytule I rozdział II niniejszego rozporządzenia:
  - o ilości moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego objętych wnioskami o pomoc, w podziale na rodzaj surowca i na strefę uprawy winorośli, z której pochodzą surowce;
  - o ilości moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego, na które przyznano pomoc, w podziale na strefę uprawy winorośli, z której pochodzą surowce;
  - o cenach zapłaconych przez wytwórców i podmioty za moszcz gronowy i zagęszczony moszcz gronowy;
- (iii) w przypadkach, w których gorzelnicy lub wzmacniający wino do destylacji nie wypełnili swoich zobowiązań i działań podjętych w następstwie tego zaniechania.

Artykuł 104

Terminy

Okresy, daty i terminy określone w niniejszym rozporządzeniu są określone zgodnie z rozporządzeniem (EWG, Euratom) nr 1182/71. Jednakże art. 3 ust. 4 tego rozporządzenia nie stosuje się do określania czasu trwania okresów składowania na mocy tytułu II niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 105

Utrata mocy

Rozporządzenia (EWG) nr 2682/77, nr 1059/83, nr 3461/85, nr 441/88, nr 2598/88, nr 2640/88, nr 2641/88, nr 2721/88, nr 2728/88, nr 3105/88, nr 1238/92, nr 377/93 i nr 2192/93 tracą moc.

Artykuł 106

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwunastego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2000 r.

Jednakże, następujące rozporządzenia stosuje się do dnia 31 sierpnia 2000 r. w odniesieniu do produktów z roku winiarskiego 1999/2000:

- rozporządzenie (EWG) nr 1059/83,

- rozporządzenie (EWG) nr 2640/88,
- rozporządzenie (EWG) nr 2641/88,
- rozporządzenie (EWG) nr 2721/88,
- rozporządzenie (EWG) nr 2728/88,
- rozporządzenie (EWG) nr 3105/88.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Tabela równowartości między potencjalnym stężeniem alkoholu a odczytami refraktometru w temperaturze 20 °C użytego zgodnie z metodą ustanowioną w załączniku XVIII do rozporządzenia (WE) nr 1622/2000 ustanawiającego wspólnotowy kodeks praktyk i procesów enologicznych

(art. 13 niniejszego rozporządzenia)

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Zagęszczony moszcz	Rektyfikowany zagęszczony moszcz
50,9	34,62	
51,0	34,69	
51,1	34,76	
51,2	34,82	
51,3	34,89	
51,4	34,96	
51,5	35,06	
51,6	35,16	
51,7	35,25	
51,8	35,35	
51,9	35,45	39,07
52,0	35,55	39,17
52,1	35,63	39,26
52,2	35,70	39,35
52,3	35,77	39,45
52,4	35,85	39,54
52,5	35,95	39,63
52,6	36,05	39,73
52,7	36,14	39,83
52,8	36,23	39,93
52,9	36,32	40,02
53,0	36,41	40,12
53,1	36,49	40,22
53,2	36,56	40,30
53,3	36,63	40,40
53,4	36,71	40,50
53,5	36,81	40,59
53,6	36,91	40,69
53,7	37,01	40,79
53,8	37,11	40,89
53,9	37,20	40,99
54,0	37,30	41,09
54,1	37,38	41,18
54,2	37,45	41,28
54,3	37,53	41,37
54,4	37,60	41,47

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Zagęszczony moszcz	Rektyfikowany zagęszczony moszcz
54,5	37,69	41,56
54,6	37,78	41,66
54,7	37,87	41,76
54,8	37,94	41,86
54,9	38,02	41,95
55,0	38,09	42,04
55,1	38,16	42,14
55,2	38,26	42,23
55,3	38,36	42,33
55,4	38,46	42,44
55,5	38,56	42,54
55,6	38,66	42,64
55,7	38,76	42,74
55,8	38,86	42,83
55,9	38,95	42,93
56,0	39,06	43,04
56,1	39,12	43,13
56,2	39,19	43,23
56,3	39,26	43,32
56,4	39,32	43,42
56,5	39,42	43,52
56,6	39,52	43,62
56,7	39,62	43,72
56,8	39,72	43,81
56,9	39,82	43,92
57,0	39,92	44,02
57,1	39,99	44,12
57,2	40,07	44,22
57,3	40,14	44,31
57,4	40,21	44,41
57,5	40,31	44,51
57,6	40,41	44,61
57,7	40,51	44,71
57,8	40,60	44,81
57,9	40,69	44,91
58,0	40,78	45,01
58,1	40,85	45,11
58,2	40,93	45,21
58,3	40,99	45,30
58,4	41,08	45,40
58,5	41,17	45,50
58,6	41,27	45,61
58,7	41,37	45,71
58,8	41,47	45,80
58,9	41,57	45,91
59,0	41,67	46,01

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Zagęszczony moszcz	Rektyfikowany zagęszczony moszcz
59,1	41,77	46,11
59,2	41,87	46,22
59,3	41,97	46,32
59,4	42,06	46,43
59,5	42,14	46,53
59,6	42,23	46,64
59,7	42,31	46,74
59,8	42,38	46,83
59,9	42,46	46,93
60,0	42,53	47,03
60,1	42,63	47,12
60,2	42,73	47,23
60,3	42,83	47,34
60,4	42,93	47,44
60,5	43,03	47,55
60,6	43,12	47,65
60,7	43,20	47,75
60,8	43,27	47,85
60,9	43,35	47,94
61,0	43,42	48,04
61,1	43,51	48,14
61,2	43,60	48,25
61,3	43,69	48,36
61,4	43,79	48,46
61,5	43,89	48,57
61,6	43,99	48,67
61,7	44,08	48,79
61,8	44,18	48,89
61,9	44,28	48,99
62,0	44,38	49,10
62,1	44,48	49,20
62,2	44,58	49,30
62,3	44,65	49,40
62,4	44,73	49,50
62,5	44,80	49,60
62,6	44,88	49,71
62,7	44,97	49,81
62,8	45,05	49,91
62,9	45,14	50,02
63,0	45,24	50,12
63,1	45,34	50,23
63,2	45,44	50,34
63,3	45,54	50,45
63,4	45,64	50,56
63,5	45,74	50,67
63,6	45,84	50,77

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Zagęszczony moszcz	Rektyfikowany zagęszczony moszcz
63,7	45,94	50,88
63,8	46,03	50,99
63,9	46,11	51,08
64,0	46,18	51,18
64,1	46,26	51,29
64,2	46,33	51,39
64,3	46,42	51,49
64,4	46,51	51,60
64,5	46,60	51,71
64,6	46,70	51,81
64,7	46,80	51,92
64,8	46,90	52,03
64,9	46,99	52,14
65,0	47,09	52,25
65,1	47,21	52,36
65,2	47,31	52,46
65,3	47,41	52,57
65,4	47,51	52,68
65,5	47,61	52,79
65,6	47,71	52,90
65,7	47,82	53,01
65,8	47,92	53,12
65,9	48,02	53,22
66,0	48,12	53,34
66,1	48,21	53,44
66,2	48,30	53,54
66,3	48,40	53,64
66,4	48,49	53,75
66,5	48,58	53,86
66,6	48,67	53,96
66,7	48,76	54,08
66,8	48,86	54,18
66,9	48,95	54,29
67,0	49,04	54,40
67,1	49,14	54,51
67,2	49,23	54,62
67,3	49,33	54,73
67,4	49,42	54,83
67,5	49,52	54,95
67,6	49,61	55,06
67,7	49,71	55,17
67,8	49,81	55,28
67,9	49,90	55,40
68,0	50,00	55,50
68,1	50,10	55,61
68,2	50,20	55,72

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Zagęszczony moszcz	Rektyfikowany zagęszczony moszcz
68,3	50,30	55,83
68,4	50,40	55,94
68,5	50,50	56,06
68,6	50,60	56,16
68,7	50,70	56,28
68,8	50,80	56,38
68,9	50,90	56,50
69,0	50,99	56,61
69,1	51,09	56,72
69,2	51,19	56,83
69,3	51,28	56,94
69,4	51,38	57,06
69,5	51,47	57,17
69,6	51,57	57,28
69,7	51,66	57,39
69,8	51,76	57,51
69,9	51,86	57,62
70,0	51,95	57,72
70,1	52,05	57,84
70,2	52,14	57,95
70,3	52,24	58,07
70,4	52,33	58,18
70,5	52,43	58,29
70,6	52,53	58,41
70,7	52,62	58,52
70,8	52,72	58,63
70,9	52,81	58,74
71,0	57,91	58,86
71,1	53,01	58,97
71,2	53,11	59,09
71,3	53,21	59,20
71,4	53,31	59,31
71,5	53,41	59,42
71,6	53,51	59,53
71,7	53,61	59,65
71,8	53,71	59,76
71,9	53,81	59,88
72,0	53,91	59,99
72,1	54,00	60,11
72,2	54,10	60,22
72,3	54,20	60,33
72,4	54,30	60,45
72,5	54,40	60,56
72,6	54,50	60,68
72,7	54,60	60,79
72,8	54,70	60,91

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Zagęszczony moszcz	Rektyfikowany zagęszczony moszcz
72,9	54,80	61,02
73,0	54,90	61,14
73,1	55,00	61,25
73,2	55,10	61,37
73,3	55,20	61,48
73,4	55,30	61,60
73,5	55,40	61,72
73,6	55,50	61,83
73,7	55,60	61,94
73,8	55,70	62,06
73,9	55,80	62,18
74,0	55,90	62,28
74,1	56,00	62,41
74,2	56,09	62,52
74,3	56,19	62,64
74,4	56,29	62,76
74,5	56,39	62,87
74,6	56,49	62,99
74,7	56,59	63,10
74,8	56,69	63,23
74,9	56,79	63,33
75,0	56,89	63,46
75,1		63,58
75,2		63,69
75,3		63,81
75,4		63,93
75,5		64,05
75,6		64,16
75,7		64,28
75,8		64,41
75,9		64,54
76,0		64,66
76,1		64,78
76,2		64,89
76,3		65,02
76,4		65,13
76,5		65,25
76,6		65,37
76,7		65,49
76,8		65,61
76,9		65,74
77,0		65,87
77,1		65,99
77,2		66,09
77,3		66,21
77,4		66,31

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Zagęszczony moszcz	Rektyfikowany zagęszczony moszcz
77,5		66,45
77,6		66,58
77,7		66,71
77,8		66,82
77,9		66,94
78,0		67,06
78,1		67,19
78,2		67,29
78,3		67,41
78,4		67,52
78,5		67,65
78,6		67,77
78,7		67,89
78,8		68,02
78,9		68,14
79,0		68,26
79,1		68,38
79,2		68,51
79,3		68,62
79,4		68,75
79,5		68,87
79,6		69,00
79,7		69,12
79,8		69,24
79,9		69,35

ZAŁĄCZNIK II

Minimalne wymagania jakościowe dla win stołowych przewidziane w art. 27 lit. b) (i) niniejszego rozporządzenia

I. Białe wina

- a) Minimalne rzeczywiste stężenie alkoholu: 10,5% obj.
- b) Maksymalna kwasowość lotna: 9 milirównoważników / litr
- c) Maksymalna zawartość ditlenku siarki: 155 mg/l

II. Czerwone wina

- a) Minimalne rzeczywiste stężenie alkoholu: 10,5% obj.
- b) Maksymalna kwasowość lotna: 11 milirównoważników/litr
- c) Maksymalna zawartość ditlenku siarki: 115 mg/litr

Wina Rosé muszą spełniać wymogi ustanowione dla czerwonych win, z wyjątkiem wymogów dotyczących ditlenku siarki, której zawartość musi odpowiadać maksymalnym poziomom ustalonym dla białych win.

Jednakże, nie wymaga się, aby czerwone wina stołowe z portugalskich odmian winorośli i białe wina stołowe z odmian winorośli pochodzących z Sylvaner, Müller-Thurgau i Riesling spełniały wymogi określone w lit. a) i c) powyżej.

ZAŁĄCZNIK III

Definicja obojętnego alkoholu, określonego w art. 43 niniejszego rozporządzenia

1.	Właściwości organoleptyczne	Brak obcego posmaku wykrywalnego w surowcu
2.	Minimalne objętościowe stężenie alkoholu :	96% obj.
3.	Maksymalne wartości elementów resztkowych:	
-	kwasowość całkowita	
	wyrażona w g kwasu octowego na hl alkoholu w przeliczeniu na 100% obj	1,5
-	estry	
	wyrażone w g octanu etylu na hl alkoholu w przeliczeniu na 100% obj.	1,3
-	aldehydy	
	wyrażone w g aldehydu octowego na hl alkoholu w przeliczeniu na 100% obj.	0,5
-	alkohole wyższe	
	wyrażone w g 2-metylo-1-propanolu na hl alkoholu w przeliczeniu na 100% obj.	0,5
-	metanol	
	wyrażony w g na hl alkoholu w przeliczeniu na 100% obj.	50
-	suchy ekstrakt	
	wyrażony w g na hl alkoholu w przeliczeniu na 100% obj.	1,5
-	zasady lotne zawierające azot	
	wyrażone w g azotu na hl alkoholu w przeliczeniu na 100% obj.	0,1
-	furfural	Niewykrywalny

ZAŁĄCZNIK IV

Wspólnotowa metoda analizy alkoholu obojętnego

Do celów niniejszego Załącznika:

- a) granica powtarzalności to wartość, poniżej której bezwzględna różnica między dwoma pojedynczymi wynikami testu otrzymanymi w tych samych warunkach (ten sam pracownik, taki sam aparat, takie samo laboratorium i krótki odstęp czasu) leży w granicach o określonym prawdopodobieństwie;
- b) granica odtwarzalności to wartość, poniżej której bezwzględna różnica między dwoma pojedynczymi wynikami testu otrzymanymi w odmiennych warunkach (inny pracownik, inny aparat, i/lub inne laboratoria i/lub inny czas) leży w granicach o określonym prawdopodobieństwie.

Termin „pojedynczy wynik testu” oznacza wartość otrzymaną podczas pełnego jednorazowego zastosowania standaryzowanej metody testowej do pojedynczej próbki. O ile nie ustalono inaczej, prawdopodobieństwo powinno wynosić 95%.

Załącznik V

Powiadomienie o odrzuceniu lub przyjęciu partii w związku z procedurą przetargową przewidzianą dla wywozu wina

- Nazwa wybranego oferenta:
- Termin udzielenia zamówienia:
- Termin odrzucenia lub przyjęcia partii przez wybranego oferenta:

[illegible]

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2409/2000

z dnia 30 października 2000 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina¹, w szczególności jego art. 33,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/2000² ustanawia, że przedsiębiorcy zobowiązani do przeprowadzenia obowiązkowej destylacji mogą korzystać ze środków przewidzianych w tym rozporządzeniu tylko, jeżeli wypełniają swoje zobowiązania. Przepisy te powinny być uzupełnione dla roku winiarskiego 2000/01 w odniesieniu do tych samych środków dotyczących obowiązkowej destylacji, które realizowane są w poprzednim roku winiarskim na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1677/1999⁴.
- 2) Przepisy art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 zezwalają Francji na różnicowanie ceny skupu wina zgodnie ze środkami dotyczącymi destylacji, przewidzianymi w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. W celu zniesienia gospodarczego wpływu tych przepisów na producentów alkoholu, należy dokonać równorzędnego dostosowania pomocy na destylację. Przepisy takie należy zamieścić w artykułach ustalających poziom pomocy.
- 3) Należy ustanowić przedział tolerancji dla ilości dostarczonych do obowiązkowej destylacji na mocy art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. W rozporządzeniu (WE) nr 1623/2000 tolerancja ustanowiona jest tylko w art. 48 w odniesieniu do produktów ubocznych produkcji wina. Takie same przepisy powinny zostać zamieszczone w art. 56 w odniesieniu do destylacji wina z winogron o podwójnym przeznaczeniu.
- 4) Art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 ustanawia specjalne zasady dla produktów bezpośredniej destylacji win uzyskanych z odmian winogron sklasyfikowanych w tej samej jednostki administracyjnej jako odmiany winorośli właściwej oraz jako odmiany przeznaczone do produkcji alkoholu winnego. Celem tych zasad jest zapobieżenie wykorzystywania w produkcji wyrobów spirytusowych wina będącego przedmiotem

---

¹ Dz.U. L 179 z 14.07.1999, str. 1.

² Dz.U. L 194 z 31.07.2000, str. 45.

³ Dz.U. L 84 z 27.03.1987, str. 1.

⁴ Dz.U. L 199 z 30.07.1999, str. 8.

destylacji obowiązkowej lub fakultatywnej. W wyniku błędu przepis ten umieszczono w rozdziale I sekcja II, który odnosi się wyłącznie do jednego środka obowiązkowej destylacji. Omawiany artykuł należy w związku z tym przenieść do rozdziału III dotyczącego wspólnych przepisów stosowanych do destylacji.

- 5) Termin ostateczny ustanowiony w art. 63 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 dla Państw Członkowskich w zakresie powiadamiania o ogólnej ilości umów zatwierdzonych do celów przeprowadzenia destylacji na mocy art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 jest zbyt krótki i nie zawsze może być dotrzymany. W związku z tym ten termin ostateczny należy zmienić.
- 6) Nie ma już obowiązku wskazywania, w umowach dostawy dotyczących produktów przeznaczonych do destylacji, rzeczywistego stężenia alkoholu. Jednakże, art. 65 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 powinien ustanowić tolerancję dla stężenia alkoholu w przypadkach, gdy Państwa Członkowskie ustanowią wymóg jego wskazywania.
- 7) Wymienione zmiany stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1623/2000.
- 8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1623/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 2 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W roku winiarskim 2000/01, obowiązki określone w akapicie pierwszym są takie, jak ustanowiono w art. 35 i 36 rozporządzenia (EWG) nr 822/87.”

2. W art. 56 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W przypadku, gdy cena zakupu jest zróżnicowana, jak przewidziano w art. 55 ust. 2, pomoc określoną w akapicie pierwszym różnicuje się w ten sam sposób.

Pomoc się nie należy w odniesieniu do ilości wina dostarczonego do destylacji, przekraczającej o więcej niż 2% zobowiązanie producenta przewidziane w art. 52 niniejszego rozporządzenia.”

3. Skreśla się art. 57.

4. W art. 63 ust. 5 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o łącznej ilości umów zatwierdzonych w momencie pierwszego powiadomienia zgodnie z ust. 4, następującego po tym zatwierdzeniu.”

5. W art. 65 ust. 10 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku, gdy rzeczywiste stężenie alkoholu w % objętościowych podane jest w umowie, dozwolona jest rozbieżność 1% objętościowego między stężeniem wskazanym a stężeniem ustalonym przy przeprowadzaniu kontroli.”

6. Dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Artykuł 65a

Wymagania dotyczące alkoholu uzyskiwanego w wyniku destylacji niektórych win

Wyłącznie produkty o stężeniu alkoholu wynoszącym 92% objętościowe lub więcej mogą być uzyskiwane w wyniku bezpośredniej destylacji win otrzymywanych z winogron odmian sklasyfikowanych w tej samej jednostce administracyjnej jako odmiany winorośli właściwej oraz jako odmiany przeznaczone do produkcji alkoholu winnego.”

7. W art. 69 ust. 3 po akapicie trzecim dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku, gdy cena zakupu jest zróżnicowana, jak przewidziano w art. 55 ust. 2, pomoc określona w akapicie poprzedzającym tiret drugie różnicuje się w ten sam sposób.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 października 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2786/2000

z dnia 19 grudnia 2000 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina¹, w szczególności jego art. 33,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 63 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/2000², zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2409/2000³, ustanawia zasady przeprowadzania destylacji zgodnie z art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, a ust. 4 tego artykułu określa terminy, w których Państwa Członkowskie mają obowiązek dwa razy w miesiącu powiadamiać o umowach zawartych w odniesieniu do takiej destylacji. W celu uwzględnienia dni świątecznych w okresie Bożego Narodzenia w niektórych Państwach Członkowskich, termin pierwszego powiadomienia w styczniu powinien zostać przesunięty.
- 2) Art. 100 ust. 2 lit. b) akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 określa pewne pułapy ubytków alkoholu, dopuszczalnych dla produktów destylowanych z wina na różnych etapach składowania i przewozu. Akapit drugi i trzeci tego ustępu ustanawiają przepisy w sprawie łącznego stosowania tych pułapów. Przepisy te są nieprawidłowe i należy je poprawić.
- 3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 63 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 dodaje się następujące zdanie:

„Jednakże w styczniu powiadomienia tego dokonuje się dziesiątego, a nie piątego dnia miesiąca.”

Artykuł 2

---

¹ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1.

² Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 45.

³ Dz.U. L 278 z 31.10.2000, str. 3.

1. W art. 100 ust. 2 lit. b) akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 otrzymuje brzmienie:

„Procenty wymienione w (v) i/lub (vi) mogą być dodane do procentów w (ii) i (iii).”

2. W art. 100 ust. 2 lit. b) akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 otrzymuje brzmienie:

„Procenty wymienione w (vii) i/lub (viii) mogą być dodane do procentów w (iv).”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 545/2001

z dnia 20 marca 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2826/2000², w szczególności jego art. 33,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 46 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/2000³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2786/2000⁴, ustanawia niektóre szczegółowe przepisy wykonawcze w sprawie dostarczania produktów ubocznych produkcji wina do doświadczeń. Przepisy te nie są dostatecznie jasne, a ich brzmienie wymaga odpowiedniej zmiany.
- (2) Art. 64 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 ustanawia niektóre szczegółowe przepisy wykonawcze w sprawie pomocy w odniesieniu do składowania alkoholu powstającego w wyniku destylacji, określonej w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Przepisy te nie są dostatecznie jasne, a ich brzmienie wymaga odpowiedniej zmiany.
- (3) Środki działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W art. 46 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku producentów, którzy dostarczają wino i produkty uboczne ich własnej produkcji do nadzorowanych doświadczeń prowadzonych przez Państwa Członkowskie, stosuje się przepisy określone w art. 45, 46 i 47, a pomoc wypłacana jest na rzecz osoby upoważnionej do prowadzenia doświadczenia, według stawki 0,277 EUR /% obj./hl.”

---

¹ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1.

² Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2.

³ Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 45.

⁴ Dz.U. L 323 z 20.12.2000, str. 4.

2. W art. 64 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 tiret drugie i trzecie otrzymuje brzmienie:

„- przez okres co najmniej sześciu miesięcy i najwyżej 12 miesięcy w okresie bieżącym od dnia 1 grudnia danego roku winiarskiego do dnia 30 listopada następnego roku.

Jednakże, w odniesieniu do roku winiarskiego 2000/01, pomoc dodatkowa może być wypłacana na podstawie wniosków o przyznanie pomocy złożonych w okresie bieżącym od dnia 1 grudnia 2000 r. do dnia 30 maja 2001 r. oraz przez okres co najmniej sześciu miesięcy i najwyżej 12 miesięcy.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 marca 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1282/2001

z dnia 28 czerwca 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w odniesieniu do zbierania informacji w celu identyfikacji produktów winiarskich i monitorowania rynku wina oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2826/2000², w szczególności jego art. 23, 33 i 73,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 stanowi, że od producentów winogron przeznaczonych do wyrobu wina oraz od producentów moszczu i wina wymaga się sporządzania deklaracji zbiorów w odniesieniu do ostatniego zbioru, oraz że producenci wina i moszczu i handlowcy, inni niż detaliści, muszą przedstawić każdego roku deklarację zapasów.
- 2) Artykuł ten stanowi również, że Państwa Członkowskie mogą także wymagać, aby handlowcy zajmujący się handlem winogronami przedstawili deklaracje o ilościach winogron wprowadzonych do obrotu.
- 3) W celu ułatwienia operacji zarządzania rynkiem, powinien zostać ustanowiony termin sporządzania deklaracji. Ponieważ zbiory odbywają się w odmiennych terminach w różnych Państwach Członkowskich, terminy ostateczne na składanie deklaracji przez producentów powinny być zróżnicowane. Powinny także być przyjęte przepisy, które wymagają, aby handlowcy sprzedający produkty winiarskie przed datami ustalonymi na sporządzenie deklaracji, sporządzali określone deklaracje.
- 4) Jednakże producenci, którzy mogą dostarczyć wszelkich wymaganych informacji o produkcji wina w jednej deklaracji, nie potrzebują sporządzać dwóch deklaracji. Bardzo drobni producenci mogą być zwolnieni z obowiązku sporządzania deklaracji, o ile ich całkowita produkcja stanowi bardzo mały udział procentowy w produkcji wspólnotowej.
- 5) W celu ułatwienia stosowania niniejszego rozporządzenia dane szczegółowe, które muszą być przedstawione w deklaracjach powinny być ustanowione w postaci tabelarycznej, przy czym Państwa Członkowskie powinny decydować o formie, w jakiej przedsiębiorcy mają je dostarczać. Powinny być także określone terminy, w jakich

---

¹ Dz.U. L 179 z 14.07.1999, str. 1.

² Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 4.

Państwa Członkowskie mają zebrać centralnie dane i przekazać je Komisji oraz sposób, w jaki dane te mają być przekazywane.

- 6) Kategoria „pozostałe wina” powinna zostać zdefiniowana zgodnie z klasyfikacją odmian winorośli, które mogą być uprawiane we Wspólnocie, w oparciu o ustalenia Państw Członkowskich zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.
- 7) Informacje odnoszące się do obszarów mogły być niedokładne, jeżeli deklarujący nie posiadał odpowiednich środków do ich sprawdzenia. Dlatego w takich przypadkach należy wprowadzić przepis ustalający kary różniące się w zależności od przedstawionego w deklaracji stopnia niedokładności.
- 8) Ustalenia w zakresie kar muszą przewidywać wystarczający stopień proporcjonalności w odniesieniu do deklaracji składanych przez hodowców winorośli, które zawierają opuszczenia lub błędy. Dlatego kary powinny się różnić w zależności od korekt wprowadzanych do deklaracji.
- 9) Deklaracje zbiorów i zapasów składane przez różne zainteresowane strony są obecnie jedynym sposobem zapewnienia prawidłowej wiedzy o ilościach wyprodukowanego wina i zapasów wina. Dlatego muszą być podjęte odpowiednie kroki w celu zapewnienia, że deklaracje są przedstawiane przez zainteresowane strony, oraz że są one kompletne i prawidłowe, obejmujące zastosowanie kar, a w przypadkach, gdy deklaracje nie są przedkładane albo gdy po ich złożeniu okazuje się, że są nieprawdziwe lub niekompletne. Aby ułatwić przetwarzanie danych odnoszących się do deklaracji, każda deklaracja przedłożona we właściwej jednostce administracyjnej powinna być rozpatrywana niezależnie od innych deklaracji, które ten sam producent mógł przedstawić w innej jednostce administracyjnej w danym Państwie Członkowskim.
- 10) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2392/86³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1631/98⁴, przewiduje utworzenie wspólnotowego rejestru winnic. Powinno się zezwolić Państwom Członkowskim posiadającym uzupełniony rejestr na wykorzystywanie niektórych danych z tego rejestru, jeżeli deklaracje takich danych nie przewidują.
- 11) Niektóre informacje muszą być dostępne na rynku wina dla zapewnienia, że może on być monitorowany. W uzupełnieniu do danych przekazywanych w zestawieniach różnych deklaracji, zasadnicze znaczenie mają informacje o dostawach, wykorzystaniu i cenach wina. A zatem powinno się wymagać od Państw Członkowskich, aby takie zbierały i przesyłały w pewnych określonych terminach informacje do Komisji.
- 12) W związku z tym należy przypomnieć, że w celu zapewnienia skutecznego monitorowania rynku oraz, aby we właściwym czasie umożliwić sporządzenie prognoz budżetowych, muszą być przestrzegane terminy ustalone dla przesłania tych informacji.
- 13) Aby zapewnić konieczną spójność między karami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu a karami ustanowionymi w tym samym celu w rozporządzeniu Komisji

---

³ Dz.U. L 208 z 31.07.1986, str. 1.

⁴ Dz.U. L 210 z 28.07.1998, str. 14.

(WE) nr 1623/2000⁵, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 545/2001⁶, powyższe rozporządzenie powinno zostać zmienione, a kary odpowiednio dostosowane.

- 14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w odniesieniu do zbierania informacji w celu identyfikacji produktów winiarskich i monitorowania rynku wina są jak ustanowiono w niniejszym rozporządzeniu.

ROZDZIAŁ I

Deklaracje zbiorów

Artykuł 2

1. Osoby fizyczne lub prawne lub też grupy takich osób, które zajmują się zbiorem winogron, zwane dalej „dokonującymi zbiorów”, każdego roku składają właściwym organom w Państwach Członkowskich deklarację zbiorów w odniesieniu do określonej jednostki administracyjnej, która przynajmniej zawiera informacje określone w tabeli A oraz, gdy jest to właściwe, w tabeli B znajdujących się w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Państwa Członkowskie mogą zezwolić na przedkładanie jednej deklaracji na gospodarstwo.

2. Nie wymaga się składania deklaracji zbiorów przez dokonujących zbiorów:

- a) których cała produkcja winogron jest przeznaczona do konsumpcji w postaci nieprzetworzonej lub na suszenie lub na bezpośrednie przetwarzanie na sok winogronowy;
- b) jeśli gospodarstwo obejmuje mniej niż 10 arów obszaru zajętego przez winorośl, z którego żadna część zbiorów nie jest lub nie będzie sprzedawana w jakiejkolwiek postaci;
- c) jeżeli gospodarstwo obejmuje mniej niż 10 arów obszaru zajętego przez winorośl, oraz którzy dostarczają całość produkcji ze swoich zbiorów do spółdzielczej wytwórni win lub grupy, do której należą lub z którą są zrzeszeni. W takim przypadku dokonujący

---

⁵ Dz.U. L 194 z 31.07.2000, str. 45.

⁶ Dz.U. L 81 z 21.03.2001, str. 21.

zbiorów muszą dostarczyć do spółdzielczej wytwórni win lub grupy deklarację określającą:

- (i) nazwisko, imię i adres plantatora winorośli;
- (ii) ilość dostarczonych winogron;
- (iii) powierzchnie i położenie obszarów zajętych przez dane winorośle.

Spółdzielcza wytwórnia win lub grupa sprawdza, czy dane zawarte w deklaracji zgadzają się z posiadanymi przez nich informacjami.

3. Bez względu na przepisy ust. 1 akapit pierwszy oraz bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z art. 4, Państwa Członkowskie mogą zwolnić z obowiązku składania deklaracji zbiorów:

- a) dokonujących zbiorów, którzy sami przetwarzają całość swoich zbiorów winogron na wino lub zlecają przetworzenie w swoim imieniu;
- b) dokonujących zbiorów, którzy są zrzeszeni lub należą do spółdzielni winiarskiej lub grupy producentów oraz dostarczają całość swoich zbiorów do tej spółdzielni lub grupy w postaci winogron lub moszczu, włączając dokonujących zbiorów określonych art. 4 ust. 4.

Artykuł 3

Obszar przedstawiany w deklaracji określonej w art. 2, jest obszarem zajęтым przez winorośl w cyklu produkcyjnym w jednostce administracyjnej określonej przez dane Państwo Członkowskie.

ROZDZIAŁ II

Deklaracje produkcji, obróbki lub sprzedaży

Artykuł 4

1. Osoby fizyczne lub prawne, bądź też grupy takich osób, włączając spółdzielnie produkujące wino, którzy ze zbiorów bieżącego roku wyprodukowali wino lub posiadają, w terminach określonych w art. 11 ust. 1, produkty inne niż wino, składają każdego roku właściwemu organowi wyznaczonemu przez Państwa Członkowskie, deklarację produkcji, która zawiera przynajmniej informacje określone w tabeli C przedstawionej w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa Członkowskie mogą ustanowić, że osoby fizyczne lub prawne, bądź też grupy takich osób, w tym spółdzielnie produkujące wino, którzy przed upływem terminów określonych w art. 11 ust. 1 dokonali przetworzenia lub sprzedaży produktów, z których powstaje wino, na bieżący rok gospodarczy składają właściwym organom deklarację o obróbce lub sprzedaży zawierającą przynajmniej informacje określone w tabeli C.

3. Od dokonujących zbiorów określonych w art. 2. ust. 2 oraz producentów, którzy uzyskują poprzez winifikację produktów zakupionych na swoim terenie, mniej niż 10 hektolitrów wina, które nie zostało lub nie będzie wprowadzone do obrotu w żadnej postaci, nie wymaga się składania deklaracji produkcji lub, gdy jest to właściwe, deklaracji obróbki lub sprzedaży.

4. Zwolnienie z obowiązku składania deklaracji produkcji jest także przyznawane dokonującym zbiorów należącym do spółdzielni winiarskiej, od której wymaga się składania deklaracji, lub dokonującym zbiorów z nią zrzeszonych, którzy dostarczają swoją produkcję winogron do tej wytwórni win i jednocześnie rezerwują sobie prawo do uzyskiwania, w procesie wytwarzania wina, ilości mniejszej niż 10 hektolitrów na potrzeby spożycia domowego.

5. W przypadku osób fizycznych lub prawnych lub też grup takich osób, które wprowadzają do obrotu surowce i produktu wczesnej fazy produkcji wina Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki w celu zapewnienia, że producenci, od których wymaga się składania deklaracji, są w stanie uzyskać różnorodne dane, które muszą podać w deklaracjach.

Artykuł 5

Bez względu na art. 4, Państwa Członkowskie, które zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2392/86 wprowadziły corocznie aktualizowany rejestr winnic lub podobny instrument kontroli administracyjnej, mogą zwolnić osoby fizyczne lub prawne, grupy takich osób lub dokonujących zbiorów określonych w wyżej wymienionym artykule, z obowiązku składania deklaracji powierzchni.

W takich przypadkach właściwe organy Państw Członkowskich same uzupełniają deklaracje określone w wyżej wymienionym artykule w oparciu o dane zawarte w tym rejestrze.

ROZDZIAŁ III

Deklaracje zapasów

Artykuł 6

1. Każdego roku osoby fizyczne lub prawne, bądź też grupy takich osób, inne niż prywatni konsumenci i detaliści, składają właściwym organom Państw Członkowskich deklaracje zapasów moszczu gronowego, zagęszczonego moszczu gronowego, rektyfikowanego moszczu gronowego oraz wina posiadanego przez te osoby w dniu 31 lipca. W odniesieniu do wspólnotowych produktów winiarskich, takie deklaracje nie zawierają produktów uzyskanych z winogron zebranych w tym samym roku kalendarzowym.

Jednakże Państwa Członkowskie, w których roczna produkcja wina nie przekracza 25 000 hektolitrów, mogą zwolnić handlowców innych niż detaliści, którzy posiadają małe zapasy, z obowiązku sporządzenia deklaracji określonych w akapicie pierwszym, jeżeli właściwe organy są w stanie przekazać do Komisji dane statystyczne dotyczące posiadanych tych zapasów w danym Państwie Członkowskim.

2. „Detalista” w rozumieniu ust. 1 oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną lub grupę takich osób, których działalność gospodarcza obejmuje sprzedaż wina w małych ilościach bezpośrednio konsumentom, za wyjątkiem osób, które wykorzystują piwnice wyposażone w taki sposób, aby przechowywać i przemieszczać wino w dużych ilościach.

Ilości określone w pierwszym akapicie, są ustalane przez każde Państwo Członkowskie, ze szczególnym uwzględnieniem określonych cech handlu i dystrybucji.

3. Deklaracja przewidziana w ust. 1 zawiera przynajmniej informacje określone w tabeli D przedstawionej w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy wspólne

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie sporządzają wzór formularza dla różnych deklaracji oraz zapewniają, że formularze te zawierają przynajmniej pozycje określone w tabelach A, B, C oraz D przedstawionych w Załączniku.

Formularze określone powyżej, nie muszą zawierać wyraźnego odniesienia do powierzchni, jeżeli Państwo Członkowskie może to ustalić z pewnością na podstawie innych informacji zawartych w deklaracji, jak na przykład obszar objęty produkcją i całkowite zbiory gospodarstwa, czy też w rejestrze winnic.

Informacje zawarte w deklaracjach określonych w pierwszym akapicie, są zbierane centralnie na poziomie krajowym.

Państwa Członkowskie przyjmują konieczne środki kontrolne dla zapewnienia, że informacje podane w deklaracjach są dokładne.

Państwa Członkowskie informują Komisję o tych środkach i przesyłają wzory formularzy sporządzonych zgodnie z akapitem pierwszym.

2. Państwa Członkowskie, których obszary zajęte winoroślą nie przekraczają 100 ha oraz posiadające:

- ☐ niektóre informacje, które muszą pojawić się w deklaracjach określonych w rozdziałach I oraz II, z innych aktów administracyjnych, mogą zostawić te miejsca w deklaracjach puste;
- ☐ wszystkie informacje, które muszą pojawić się w deklaracjach określonych w rozdziałach I oraz II, z innych aktów administracyjnych, mogą zwolnić przedsiębiorców z obowiązku składania tych deklaracji.

Państwa Członkowskie, do których nie stosuje się tytułu II rozdział I i II rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 zgodnie z art. 21 niniejszego rozporządzenia, oraz które posiadają:

- niektóre informacje, które muszą pojawić się w deklaracjach określonych w rozdziale III, z innych aktów administracyjnych, mogą zostawić te miejsca w deklaracjach puste,
- wszystkie informacje, które muszą pojawić się w deklaracjach określonych w rozdziale III, z innych aktów administracyjnych, mogą zwolnić przedsiębiorców z obowiązku składania tych deklaracji.

Artykuł 8

Do celów sporządzenia deklaracji określonych w art. 2 i 4, „inne wina” oznacza wina uzyskane z winogron odmian wymienionych w klasyfikacji odmian winorośli sporządzonej przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 dla tej samej jednostki administracyjnej, co obie odmiany winorośli właściwej oraz, w zależności od przypadku, odmian winogron stołowych, odmian do produkcji suszonych winogron lub odmian do produkcji alkoholu winnego.

Jednakże, do celów deklaracji określonej w art. 4, „inne wina” w rozumieniu akapitu pierwszego oznacza wyłącznie wina przeznaczone do produkcji alkoholu winnego z zarejestrowaną nazwą pochodzenia lub wina przeznaczonego do obowiązkowej destylacji określonej w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 9

Ilości produktów, które mają być zapisane w deklaracjach przewidzianych w art. 2, 4, oraz 6 są wyrażane w hektolitrach wina. Ilości zagęszczonego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego zapisywane w deklaracji określonej w art. 4, są wyrażane w hektolitrach tych produktów.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą ustanowić, że ilości w deklaracjach przewidzianych w art. 2, mają być wyrażone w kwintalach zamiast w hektolitrach.

Aby przeliczyć ilości produktów innych niż wino na hektolitry wina Państwa Członkowskie mogą ustalić współczynniki, które mogą różnić się obiektywnymi kryteriami mającymi wpływ na przeliczenie. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o współczynnikach oraz o zestawieniu przewidzianym w art. 14.

Ilość wina, która ma być zapisana w deklaracjach produkcji przewidzianej w art. 4, jest całkowitą ilością uzyskaną w chwili zakończenia zasadniczej fermentacji alkoholowej, obejmującą winiarski osad drożdżowy.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie nie narusza jakichkolwiek przepisów Państw Członkowskich w sprawie deklaracji zbiorów, produkcji, obróbki lub wprowadzania do obrotu oraz zapasów, które mówią o przekazywaniu pełniejszych informacji, w szczególności poprzez objęcie szerszej grupy osób niż osoby przewidziane w art. 2, 4 i 6.

Artykuł 11

1. Deklaracje określone w art. 2 oraz 4, są składane nie później niż do 10 grudnia. Jednakże, Państwa Członkowskie mogą ustalić wcześniejszy termin lub terminy. Państwa Członkowskie mogą także określić dzień, w którym podczas sporządzania deklaracji brane są pod uwagę posiadane ilości.

2. Deklaracje określone w art. 6, są sporządzane nie później niż do 10 września w odniesieniu do ilości posiadanych w dniu 31 lipca. Jednakże Państwa Członkowskie mogą ustalić wcześniejszy termin lub terminy.

ROZDZIAŁ V

Kary

Artykuł 12

Osoby, od których wymaga się przedstawienia deklaracji zbiorów, produkcji, wprowadzania do obrotu lub wykorzystania oraz zapasów, które nie przedstawiły takich deklaracji w terminach określonych w art. 11, nie kwalifikują się, za wyjątkiem przypadków siły wyższej, do otrzymania środków określonych w art. 24, 29, 30, 34 i 35 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 na dany rok winiarski lub następny rok winiarski.

Jednakże przekroczenie terminów określonych w pierwszym akapicie o nie więcej niż pięć dni roboczych powoduje 15% obniżkę tylko w odniesieniu do kwot wypłacanych za dany rok winiarski oraz 30% obniżkę, jeżeli te terminy są przekraczane o nie więcej niż 10 dni roboczych.

Artykuł 13

1. Osoby, od których wymaga się przedstawienia deklaracji zbiorów, produkcji, wprowadzania do obrotu lub obróbki oraz zapasów, i które złożyły według właściwych organów Państw Członkowskich deklaracje niekompletne lub nieprawidłowe, mogą kwalifikować się do środków określonych w art. 24, 29, 30, 34, i 35 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 tylko wtedy, gdy opuszczone lub nieprawidłowe informacje nie mają zasadniczego znaczenia dla właściwego stosowania tych środków.

2. Z wyłączeniem przypadków siły wyższej, gdy deklaracje, określone w niniejszym rozporządzeniu według właściwych organów Państw Członkowskich, są niekompletne lub nieprawidłowe, oraz gdy opuszczone lub nieprawidłowe informacje mają zasadnicze znaczenie dla właściwego stosowania odnośnych środków, dane Państwo Członkowskie stosuje następujące kary, niezależnie od stosowanych jakichkolwiek kar krajowych:

- a) w przypadku środków określonych w art. 24, 34 i 35 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, pomoc jest pomniejszana o:
- taki sam udział procentowy co korekta procentowa wprowadzona do zadeklarowanej ilości, jeżeli ta korekta wynosi 5% lub mniej,
  - podwojony udział procentowy wprowadzonej korekty do zadeklarowanej ilości, jeżeli ta korekta wynosi więcej niż 5% lecz nie więcej niż 20%.

Nie przyznaje się tej pomocy oraz pomocy na następny rok winiarski, jeżeli wprowadzona korekta do zadeklarowanej ilości wynosi więcej niż 20%.

Jeżeli pomyłka wykryta w deklaracji wynika z informacji dostarczonej przez innych przedsiębiorców lub współpracowników, których nazwy są wpisane do wymaganych dokumentów, a informacja ta nie może być uprzednio sprawdzona przez osobę składającą deklarację, wówczas pomoc jest ograniczana tylko o udział procentowy wprowadzonej korekty;

- b) w przypadku środków określonych w art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, gdy za wino dostarczone do destylacji jeszcze nie zapłacono, cena płatna przez gorzelnika deklarującemu producentowi jest ograniczana w następujący sposób:
- o taki sam udział procentowy co korekta wprowadzona do zadeklarowanego wolumenu, procentowo, jeżeli ta korekta wynosi 5% lub mniej,
  - o podwojony udział procentowy wprowadzonej korekty do zadeklarowanego wolumenu, jeżeli ta korekta wynosi więcej niż 5% lecz nie więcej niż 20%.

Te ceny oraz ceny na następny rok winiarski nie zostaną wypłacone, jeżeli wprowadzona do ilości korekta wynosi więcej niż 20%.

Jeżeli pomyłka wykryta w deklaracji wynika z informacji przekazanej przez innych przedsiębiorców lub współpracowników, których nazwy są wpisane do wymaganych dokumentów, a informacja ta nie może być sprawdzona a priori przez osobę składającą deklarację, wówczas pomoc jest ograniczana tylko o udział procentowy wprowadzonej korekty.

Właściwe organy dokonują korekty pomocy, która ma być wypłacona gorzelnikowi, w proporcji do ceny wypłaconej producentowi.

3. Jeżeli pomoc określona w ust. 2 lit. a), już została wypłacona, właściwe organy odzyskują wypłaconą nadpłatę pomocy powiększoną o odsetki liczone po kursie bieżącym w Państwie Członkowskim od dnia wypłaty pomocy do chwili ich odzyskania. Każda kwota będąca nadpłatą w formie zaliczki pomocy uzyskanej w ramach obowiązujących przepisów musi być zwrócona do właściwej agencji wraz z odsetkami liczonymi po kursie bieżącym w Państwie Członkowskim od dnia wypłaty zaliczki do chwili jej odzyskania.

ROZDZIAŁ VI

Komunikaty sporządzane przez Państwa Członkowskie

Artykuł 14

W terminach umożliwiających przekazanie informacji określonych w art. 16, Państwa Członkowskie sporządzają:

- a) krajowe zestawienie deklaracji produkcji przewidziane w art. 4 oraz, gdy jest to właściwe, współczynniki wykorzystywane do przeliczenia ilości produktów innych niż wino z kwintali na hektolitry wina w różnych regionach produkcyjnych;

- b) krajowe zestawienie deklaracji zapasów przewidziane w art. 6;
- c) szacunek prawdopodobnej ilości produktów winiarskich otrzymanych na ich terytoriach w bieżącym roku gospodarczym;
- d) ocenę tych danych, które pozwalają na oszacowanie dostaw produktów winiarskich i wykorzystanych ilości na ich terytoriach w bieżącym roku gospodarczym;
- e) tymczasowe sprawozdanie z poprzedniego roku gospodarczego oraz sprawozdanie końcowe z roku gospodarczego poprzedzającego poprzedni rok.

Artykuł 15

1. W celu rejestrowania cen Państwa Członkowskie, z wyłączeniem państw, do których nie stosuje się tytuł II rozdział I i II rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 zgodnie z art. 21 niniejszego rozporządzenia, dokonują identyfikacji obszarów produkcyjnych składających się z regionów uprawy winorośli, gdzie produkcja ma charakter wystarczająco jednolity.
2. Państwa Członkowskie dokonują identyfikacji giełd na każdym obszarze, gdzie ceny mają być rejestrowane.
3. Co 14 dni na tych giełdach, za pomocą wszelkich odpowiednich środków, rejestrowane są ceny czerwonego i białego wina stołowego bez oznaczeń geograficznych oraz ilości wprowadzone do obrotu.
4. Ceny, określone powyżej, są cenami loco zakład producenta bez opakowania.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie przesyłają Komisji:
  - a) najpóźniej do dnia 15 września i dnia 30 listopada bieżącego roku winiarskiego, szacunki, określone w art. 14 lit. c), o prawdopodobnej ilości produktów winiarskich otrzymanych na ich terytoriach;
  - b) najpóźniej do dnia 30 listopada, zestawienie deklaracji zapasów określonych w art. 14 lit. b);
  - c) najpóźniej do 30 listopada, oceny tych danych określonych w art. 14 lit. d), które pozwalają na oszacowanie dostaw produktów winiarskich i wykorzystanych ilości na ich terytoriach;
  - d) najpóźniej do dnia 15 listopada, tymczasowe sprawozdanie z poprzedniego roku winiarskiego, a najpóźniej do dnia 15 marca, sprawozdanie końcowe z roku winiarskiego poprzedzającego rok określony w art. 14 lit. e). Sprawozdania są przysyłane do Eurostatu, Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich;

- e) najpóźniej do dnia 15 lutego, krajowe zestawienie deklaracji produkcji określone w art. 14 lit. a) lub szacunkowe zestawienie. W przypadku przesłania szacunku ostateczne wyniki muszą być przesłane najpóźniej do dnia 15 kwietnia.

Notyfikacje przesyłane pocztą elektroniczną są potwierdzane przesyłką pocztową w powyższych terminach, zgodnie z potwierdzeniem znaku pieczęci pocztowej.

2. Państwa Członkowskie przesyłają Komisji informację o:

a) przed dniem 1 sierpnia 2001 r.:

- ☐ rozgraniczeniu ustalonych obszarów produkcyjnych,
- ☐ szacowanej produkcji regionów tworzących te obszary produkcyjne za poprzednie pięć lat winiarskich,
- ☐ nazwach wybranych rynków na każdym obszarze, gdzie mają być rejestrowane ceny,
- ☐ przyjętych uregulowaniach w celu dokonywania rejestracji cen;

b) co drugi wtorek licząc od dnia 1 sierpnia 2001 r., cenach i ilościach wprowadzanych do obrotu, wraz z wszelkimi pozostałymi informacjami, które uważa się za użyteczne dla oceny tendencji rynkowych na obszarach produkcyjnych;

c) jakichkolwiek zmianach odnośnie danych określonych w lit. a) tiret pierwsze i trzecie.

ROZDZIAŁ VII

Postanowienia ogólne i końcowe

Artykuł 17

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich istotnych nowych zdarzeniach, które prawdopodobnie zmieniają w zasadniczy sposób ocenę rozporządzalnych ilości oraz ilości wykorzystanych opartych na ostatecznej informacji za ostatnie lata.

Artykuł 18

W uzupełnieniu do wykorzystywania danych z deklaracji w celach statystycznych, są one wykorzystywane do celów stosowania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. W szczególności, dane dotyczące podziału produkcji na wina stołowe, wina gatunkowe psr i pozostałe wina określają prawa i obowiązki producentów na podstawie tego rozporządzenia.

Artykuł 19

Komisja zapewnia, że otrzymywane przez nią informacje na podstawie niniejszego rozporządzenia są właściwie rozpowszechniane.

Artykuł 20

W art. 74 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Agencja interwencyjna odzyskuje od producenta kwotę równą kilku lub wszystkim kwotom dopłat wypłaconych gorzelnikowi w przypadkach, gdy producent nie spełnia wymogów ustanowionych przez reguły wspólnotowe w sprawie operacji destylacji z jednego z następujących powodów:

- a) nie złożenie przez producenta w przedstawianiu deklaracji zbiorów, produkcji lub zapasów w wymaganym terminie.

Kwota, która ma być odzyskana, jest ustalona zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1282/2001^{*};

- b) złożenie jednej z deklaracji określonych w lit. a), w formie niekompletnej lub nieprawidłowej według właściwego organu Państwa Członkowskiego, jeśli brakujące lub nieprawidłowe dane mają zasadnicze znaczenie dla zastosowania danego środka.

Kwota, która ma być odzyskana, jest ustalona zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1282/2001;

- c) niespełnienie obowiązków ustanowionych w art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, jeżeli naruszenie jest wykryte lub zgłoszone gorzelnikowi po dokonaniu wypłaty ceny minimalnej na podstawie wcześniejszych deklaracji.

Całość pomocy wypłaconej gorzelnikowi jest odzyskiwana.

^{*} Dz.U. L 176 z 29.06.2001, str. 14.”

Artykuł 21

Akty uchylone

Tracą moc rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2396/84⁷ oraz (WE) nr 1294/96⁸.

Artykuł 22

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

⁷ Dz.U. L 224 z 21.08.1984, str. 14.

⁸ Dz.U. L 166 z 5.07.1996, str. 14.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 czerwca 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1660/2001

z dnia 6 sierpnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2826/2000², w szczególności jego art. 33 i 36,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Art. 58 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1282/2001⁴, ustanawia zasady dotyczące pozostałych ilości, które mają być dostarczane przez producentów w ramach ich zobowiązań. W świetle zdobytego doświadczenia, termin powinien być odroczony.
2. Art. 63 rozporządzenia (EWG) nr 1623/2000 przewiduje wprowadzanie systemu pomocy w odniesieniu do destylacji z wina alkoholu spożywczego. System ten został po raz pierwszy wprowadzony w roku winiarskim 2000/2001. Niezbędne jest wprowadzenie zmian w świetle doświadczenia zdobytego w trakcie pierwszego roku jego stosowania. W szczególności, destylacja powinna rozpoczynać się później w ciągu roku, a odsetek produkcji, którą producenci wina mogą dostarczyć do destylacji powinien być mniejszy. Ponadto należy ustalić terminy dla destylacji.
3. Art. 86-102 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 ustanawiają szczegółowe zasady zbytu alkoholu przechowywanego przez agencje interwencyjne. Powinny zostać poprawione istotne błędy, należy w szczególności dostosować kwotę płaconą za próbki, a tolerancja dla bioetanolu dotyczącego produktów wymagających rektyfikacji powinna być taka sama jak w przypadku nowych zastosowań przemysłowych.
4. Komitet Zarządzający ds. Wina nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

---

¹ Dz U. L 179 z 14.7.1999, str. 1.

² Dz U. L 328 z 23.12.2000, str. 2.

³ Dz U. L 194 z 31.7.2000, str. 45.

⁴ Dz U. L 176 z 29.6.2001, str. 14.

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1623/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 58 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Producenci podlegający jednemu z obowiązków, określonych w art. 45 lub 52 niniejszego rozporządzenia, którzy dostarczyli co najmniej 90% ilości produktu, który zobowiązani są dostarczyć do dnia 15 lipca bieżącego roku winiarskiego, mogą wypełnić swoje zobowiązania dostarczając pozostałą ilość przed terminem ustalonym przez właściwy organ krajowy, który nie może przypadać później niż dnia 31 lipca następnego roku winiarskiego.”

2. W art. 63 wprowadza się następujące zmiany:

- a) Ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Destylacja wina stołowego oraz wina nadającego się do otrzymania wina stołowego, określonego w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, rozpoczyna się od dnia 16 października każdego roku winiarskiego.

2. Ilość wina stołowego oraz wina nadającego się od otrzymania wina stołowego, które każdy producent mógł poddać destylacji, nie powinna przekraczać 30% najwyższej produkcji takiego wina zadeklarowanej przez niego w ciągu trzech ostatnich lat winiarskich, włączając rok bieżący, jeżeli produkcja została już zadeklarowana. W przypadku, gdy stosuje się wymieniony powyżej poziom, ilością produkowanego wina stołowego jest ilość wina podana w deklaracji produkowanych ilości, określonych w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w kolumnie zatytułowanej „Wina stołowe”.”

- b) Dodaje się ustęp w brzmieniu:

„10. Wino dostarczone do gorzelni musi być poddane destylacji najpóźniej do dnia 30 września następnego roku winiarskiego.”

3. W art. 86 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, ogłasza co kwartał kilka przetargów, każdy dotyczący co najmniej 50 000 hektolitrów alkoholu winnego oraz, sumując, dotyczących nie więcej niż 600 000 hektolitrów alkoholu w przeliczeniu na alkohol 100% co kwartał, na wywóz do niektórych państw trzecich do końcowego wykorzystania w sektorze paliw silnikowych.”

4. W art. 91 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Dana agencja interwencyjna zwraca zabezpieczenie wywozowe w odniesieniu do każdej ilości alkoholu, w stosunku do której otrzymuje dowód wywozu w ustalonym terminie. Bez względu na przepisy art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 oraz z

wyjątkiem przypadków siły wyższej, gdy termin wywozu zostanie przekroczony, przypadkowi ulegają następujące odsetki kwoty zabezpieczenia wywozowego w wysokości 3 EUR za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na alkohol 100%:

- a) 15% we wszystkich przypadkach;
- b) 0,33% kwoty pozostałej po odjęciu 15% za każdy dzień przekroczenia terminu wywozu.”

5. W art. 95 ust. 2 akapit drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Zakaz ten nie odnosi się do alkoholu w kadziach nie objętego ogłoszeniami o przetargu lub daną sprzedażą publiczną albo nieokreślonego w decyzji Komisji określonej w art. 83-93.

W szczególności ze powodów logistycznych, agencje interwencyjne posiadające kadzie alkoholu określone w powiadomieniu pochodzącym od Państw Członkowskich, określonym w ust. 1, mogą zastąpić dany alkohol innym alkoholem tego samego rodzaju albo mieszać go z innym alkoholem dostarczonemu do agencji interwencyjnej do czasu wydania polecenia wycofania dla danego alkoholu. Agencje interwencyjne Państw Członkowskich powiadamiają Komisję, że alkohol został zamieniony.”

6. W art. 98 wprowadza się następujące zmiany:

a) Ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W chwili publikacji ogłoszenia o przetargu do terminu końcowego składania ofert w odpowiedzi na zaproszenie, zainteresowane strony mogą otrzymywać próbki alkoholu wystawionego na sprzedaż za opłatą 10 EUR za litr. Ilość udostępniana indywidualnym zainteresowanym stronom nie może przekraczać pięciu litrów na każdą. W celu zbycia, zgodnie z podsekcją III, próbki można otrzymać za tą samą opłatą w ciągu 30 dni od ogłoszenia sprzedaży publicznej.”

b) Ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po terminie końcowym składania ofert lub po upływie 30 dni od ogłoszenia sprzedaży publicznej:

- a) oferenci lub zatwierdzone firmy, określone w art. 92, mogą otrzymać próbki przyznanego alkoholu;
- b) oferenci, którym oferuje się alkohol zastępczy, stosownie do art. 83 ust. 3, mogą otrzymać próbki proponowanego alkoholu zastępczego.

Próbki takie, które nie mogą przekroczyć pięciu litrów na każdą, można otrzymać z agencji interwencyjnej za opłatą 10 EUR za litr.”

7. W art. 100 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

- „c) W przypadku alkoholu przyznanego do nowych zastosowań przemysłowych oraz objętego sprzedażą publiczną do wykorzystania bioetanolu w sektorze paliw silnikowych we Wspólnocie, który musi być poddany rektyfikacji przed wykorzystaniem do określonego zastosowania ostatecznego, wycofany alkohol uważa się za wykorzystany całkowicie do określonego celu, w przypadku, gdy 90% całkowitych ilości alkoholu wycofanego w ramach przetargu lub sprzedaży publicznej została wykorzystana do tego celu; wybrany oferent albo zatwierdzona firma, która zgodziła się zakupić alkoholu informuje Komisję oraz agencję interwencyjną o ilości, przeznaczeniu i zastosowaniu produktów poddanych rektyfikacji. Jednakże straty nie mogą przekroczyć limitów określonych w lit. b).”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 25 sierpnia 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 sierpnia 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2022/2001

z dnia 15 października 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2826/2000², w szczególności jego art. 33,

a także mając na uwadze co następuje:

- 1) Art. 63 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1660/2001⁴, przewiduje wprowadzenie systemu pomocy w odniesieniu do destylacji alkoholu spożywczego z wina. System ten został wprowadzony po raz pierwszy w roku winiarskim 2000/01. Niezbędne jest wprowadzenie zmian w świetle doświadczenia zdobytego w trakcie pierwszego roku jego stosowania. W szczególności w celu zapewnienia bardziej stabilnej procedury w trakcie tego roku, destylacja powinna być przeprowadzona w kilku oddzielnych transzach.
- 2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 63 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do roku winiarskiego 2001/02, destylacja przeprowadzana jest w okresie od dnia 16 października do dnia 15 listopada. Maksymalna ilość, w odniesieniu do której mogą zostać zawarte umowy lub złożone deklaracje, określone w art. 65, wynosi 7 milionów hl. Komisja określi w późniejszym terminie dodatkowe ilości, które będą destylowane podczas jednego lub więcej okresów definiowanych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.”

---

¹ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1.

² Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2.

³ Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 45.

⁴ Dz.U. L 221 z 17.8.2001, str. 8.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 października 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2047/2001

z dnia 18 października 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2826/2000², w szczególności jego art. 33,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Aby środek dotyczący destylacji, ustanowiony w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, można było zastosować do jak największej liczby plantatorów, podjęto decyzję o odroczeniu wprowadzenia tego środka z dnia 1 września na dzień 16 października 2001 r. W celu bardziej efektywnego wykorzystania tego środka, producenci alkoholu, którzy pilnie potrzebują alkoholu i którzy mają w związku z tym zamiar rozpocząć destylację tak szybko jak to możliwe, powinni dostać na to zgodę poprzez zatwierdzenie w trybie przyspieszonym umów destylacji do określonego progu procentowego. Zmiana taka powinna obowiązywać od dnia, w którym wprowadza się środek dotyczący destylacji.
- 2) Artykuł 93 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/2000³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1660/2001⁴, ustanawia szczegółowe zasady dotyczące publicznej sprzedaży alkoholu winnego z przeznaczeniem do wykorzystania go jako bioetanolu we Wspólnocie. Biorąc pod uwagę zdobyte do tego czasu doświadczenie, należy zmienić niektóre zasady, włączając zasady dotyczące ilości partii przeznaczonych na sprzedaż oraz ostateczny termin wycofania alkoholu.
- 3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1623/2000 wprowadza się następujące zmiany:

---

¹ Dz.U nr 179 z 14.7.1999, str. 1.

² Dz.U nr 328 z 23.12.2000, str. 2.

³ Dz.U nr 194 z 31.7.2000, str. 45.

⁴ Dz.U nr 221 z 17.8.2001, str. 8.

1. W art. 63 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. W drodze odstępstwa od ust. 5, Państwa Członkowskie mogą zatwierdzić umowy podpisane w okresie od dnia 16 października 2001 r. do dnia 31 października 2001 r., niezwłocznie po ich przedstawieniu w odniesieniu do ilości nieprzekraczających 20% ilości, której dotyczą umowy.”

2. W art. 93 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ilość alkoholu oferowanego do sprzedaży dzieli się na partie. Komisja decyduje o składzie partii. O ile Komisja nie zdecyduje inaczej zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dla każdej firmy z zatwierdzonego wykazu przypisywana jest partia i każda firma z wykazu przypisana jest do danej partii. W przypadku, gdy firma nie przyjmuje alkoholu oferowanego do sprzedaży, musi o tym powiadomić Komisję i agencję interwencyjną, nie później niż 30 dni po opublikowaniu ogłoszenia o publicznej sprzedaży alkoholu. Alkohol, który nie został przyjęty wyłączony jest spod zakazu fizycznego przemieszczania, na mocy art. 95, ust. 2 niniejszego rozporządzenia, od dnia zgłoszenia odmowy i może zostać sprzedany podczas kolejnej sprzedaży.”

b) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Za wyjątkiem przypadku złożenia stałego zabezpieczenia, przed jakimkolwiek wycofaniem alkoholu i nie później niż w dniu wydania polecenia wycofania, firmy nabywające składają gwarancje wykonania w odpowiedniej agencji interwencyjnej, w celu zapewnienia, że alkohol ten zostanie wykorzystany jako bioetanol w sektorze paliwowym.”

c) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Cały alkohol musi zostać wycofany nie później niż sześć miesięcy od dnia powiadomienia o decyzji Komisji o udzieleniu zamówienia.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 października 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 października 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2429/2001

z dnia 12 grudnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustalające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w zakresie mechanizmów rynkowych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 442/2001 otwierające destylację interwencyjną, przewidzianą w art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w odniesieniu do win stołowych w Portugalii

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2826/2000², w szczególności jego art. 33,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) W wyniku otwarcia destylacji interwencyjnej w Portugalii w sezonie 2000/01 potrzebne są dodatkowe, publiczne pomieszczenia i urządzenia do składowania alkoholu, który zostanie dostarczony do agencji skupu interwencyjnego. Wymaga to dużych prac instalacyjnych, których nie można ukończyć na czas. Sytuacja ta uniemożliwia destylarniom dotrzymanie terminu dostawy alkoholu, tj. 30 listopada 2001 r. Dlatego też termin ten należy przedłużyć o jeden miesiąc a niniejszą zmianę zastosować od dnia 1 grudnia 2001 r.
- 2) Na podstawie art. 62 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/2000³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2047/2001⁴, termin, o którym mowa, dotyczy produktów ubocznych. Na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 442/2001⁵, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1233/2001⁶, termin, o którym mowa, dotyczy alkoholu wyprodukowanego w ramach tej destylacji.
- 3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W art. 62 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 dodaje się następujące tiret:

---

¹ Dz.U. nr L 179 z 14.07.1999, str. 1.

² Dz.U. nr L 328 z 23.12.2000, str. 2.

³ Dz.U. nr L 194 z 31.07.2000, str. 45.

⁴ Dz.U. nr L 276 z 19.10.2001, str. 15.

⁵ Dz.U. nr L 63 z 3.03.2001, str. 52.

⁶ Dz.U. nr L 168 z 23.06.2001, str. 11.

„bez względu na akapit pierwszy, w odniesieniu do Portugalii i roku uprawy wina 2000/01, gorzelnie mogą dostarczać produkty o zawartości alkoholu przynajmniej 92 % obj. do agencji interwencyjnej najpóźniej do dnia 31 grudnia po tym sezonie.”

2. W art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 442/2001 otrzymuje brzmienie:

„3. Wino dostarcza się do gorzelni najpóźniej do 20 lipca 2001 r. Otrzymany alkohol zostanie dostarczony do agencji skupu interwencyjnego najpóźniej do dnia 31 grudnia 2001 r.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 1 grudnia 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2464/2001

z dnia 14 grudnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 dotyczącego wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku wina¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2826/2000², w szczególności jego art. 26, 33, 36 i 37,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 52 - 57 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/2000³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2047/2001⁴, ustanawiają przepisy dla wina otrzymywanego z odmian winogron klasyfikowanych zarówno jako odmiany winogron winnych, jak i odmiany winogron przeznaczonych do innych celów. Powyższe przepisy muszą zostać dostosowane do realnej sytuacji obecnie panującej na rynku oraz muszą zostać zaktualizowane.
- 2) Rozporządzenie (WE) nr 1493/1999 przewiduje, że część takiego wina, nie uważanego za wino normalnie wyprodukowane, powinna zostać poddana destylacji. W celu uniknięcia jakichkolwiek wątpliwości w zastosowaniu destylacji, definicja tej ilości powinna zostać wyraźnie ustalona.
- 3) Odnośnie wina otrzymywanego z odmian winogron sklasyfikowanych zarówno jako winogrona odmian winnych jak i odmian dla produkcji napojów spirytusowych destylowanych z wina, z podaniem oznaczenia ich pochodzenia, ilość takiego wina uważanego za wyprodukowane normalnie powinna zostać zmodyfikowana w niektórych regionach w celu uwzględnienia znacznego spadku na obszarze tych regionów produkcji napojów spirytusowych destylowanych z wina. Jednakże, powyższa modyfikacja jest ograniczona do okresu dwóch lat ponieważ planuje się przeprowadzenie pogłębionej analizy działania tego systemu w regionach, o których mowa.
- 4) Odnośnie regionów, które są głównymi producentami powyższych win i w związku z tym przypuszczalnie destylują poważne ilości wina, w celu ułatwienia działania tego systemu i jego kontroli na szczeblu Wspólnoty, ilość wina przeznaczonego do destylacji powinna zostać określona na poziomie regionalnym, a szczegóły dotyczące prawidłowego wykonania odpowiednich zobowiązań w zakresie destylacji przez

---

¹ Dz.U. nr L 179 z 14.07.1999, str. 1.

² Dz.U. nr L 328 z 23.12.2000, str. 2.

³ Dz.U. nr L 194 z 31. 07.2000, str. 45.

⁴ Dz.U. nr L 276 z 19.10.2001, str. 15.

indywidualnych producentów powinny zostać w gestii Państw Członkowskich. W tym przypadku po pierwsze, destylacja nie powinna zostać uruchomiona do momentu kiedy całkowita produkcja przeznaczona do wyrobu wina danego regionu przekroczy całkowitą ilość normalnie produkowaną w regionie, i po drugie, aby zapewnić możliwość uruchomienia innego systemu przez Państwa Członkowskie, co umożliwi powstanie różnicy pomiędzy sumą indywidualnych zobowiązań, a całkowitą ilością w regionie przeznaczoną do destylacji.

- 5) Na koniec, niektóre artykuły powinny zostać preredagowane.
- 6) Ponieważ przewidziane środki nie wpływają na prawa zainteresowanych przedsiębiorców oraz muszą obejmować cały rok uprawy winorośli, muszą one, zatem zostać wdrożone od początku bieżącego roku uprawy winorośli.
- 7) Komitet Zarządzający ds. wina nie dostarczył swojej opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 52 -57 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 52

Określenie ilości normalnie produkowanej

1. W przypadku wina otrzymywanego z odmian winogron sklasyfikowanych jako odmiany zarówno winne i odmiany przeznaczone dla innych celów jak określono w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, całkowita ilość normalnie produkowana zostanie ustalona dla każdego zainteresowanego regionu.

Całkowita ilość normalnie produkowana obejmuje:

- produkty winiarskie przeznaczone do produkcji wina stołowego oraz wina nadającego się do wytworzenia wina stołowego
- moszcz przeznaczony do produkcji skoncentrowanego moszczu i rektyfikowany skoncentrowany moszcz do celów jego wzbogacenia,
- moszcz przeznaczony do produkcji win likierowych z podaniem miejsca pochodzenia,
- produkty winiarskie do produkcji napojów spirytusowych destylowanych z wina z podaniem miejsca pochodzenia.

Okres referencyjny obejmuje następujące lata winobrania:

- 1974/75 do 1979/80 w ramach Wspólnoty Dziesięciu,

- 1978/79 do 1983/84 w Hiszpanii i Portugalii,
- 1988/89 do 1993/94 w Austrii.

W przypadku wina otrzymywanego z odmian winogron sklasyfikowanych jako odmiany zarówno winne jak i odmiany przeznaczone do produkcji napojów spirytusowych destylowanych z wina z podaniem miejsca pochodzenia, całkowita ilość normalnie produkowana w regionie w okresie referencyjnym zostanie zredukowana do ilości, które były poddawane w tym okresie destylacji innej, niż dla produkcji napojów spirytusowych destylowanych z wina z podaniem miejsca pochodzenia. Ponadto, w sytuacji kiedy, ilość normalnie produkowana w tym regionie wynosi ponad 5 mln hl, całkowita ilość normalnie produkowana zostaje zredukowana o 1,4 mln hl dla lat winobrania 2001/02 i 2002/03.

2. W regionach wymienionych w ust. 1, ilość normalnie produkowaną na hektar ustalają zainteresowane Państwa Członkowskie poprzez określenie dla tego samego okresu referencyjnego wymienionego w tym ustępie, udział wina otrzymywanego z winogron odmian sklasyfikowanych na terenie tej samej jednostki administracyjnej jako zarówno odmiany winogron winnych jak i odmian winogron stosowanych dla innych celów.

Od roku uprawy winorośli 1998/1999 w zakresie wina otrzymywanego z winogron odmian sklasyfikowanych w tej samej jednostce administracyjnej zarówno odmiany winogron winnych jak i odmian dla produkcji napojów spirytusowych z wina z podaniem miejsca pochodzenia, Państwa Członkowskie zezwolą producentom na otrzymywanie premii z roku uprawy winorośli 1997/98 w zamian za stałe zrzeczenie się części ich arealu uprawy winogron, co zostało określone w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w celu utrzymania po karczowaniu w ciągu pięciu lat winobrania, ilości normalnie produkowanej na poziomie wykazanym przed karczowaniem.

Artykuł 53

Określenie ilości wina przeznaczonego do destylacji

1. Wszyscy producenci podlegający zobowiązaniu na mocy art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 dokonują destylacji całkowitej ilości ich produkcji przeznaczonej do wytwarzania wina pomniejszonej o ilość normalnie produkowaną określoną w art. 52 ust. 2 oraz ilości wina przywożonego z obszaru Wspólnoty w ciągu danego roku uprawy winorośli.

Dodatkowo producenci mogą odjąć od ilości przewidzianych do destylacji na podstawie powyższej kalkulacji maksymalną ilość 10 hl.

2. W przypadku, kiedy ilość normalnie produkowana jest większa niż 5 mln hl, całkowita ilość wina przeznaczonego do destylacji na mocy art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 zostanie określona dla każdego regionu przez Państwo Członkowskie. Obejmuje ono całkowitą ilość przeznaczoną do produkcji wina pomniejszoną o całkowitą ilość normalnie produkowaną jak określono w art. 52, oraz ilości wina eksportowanego z obszaru Wspólnoty w ciągu danego roku uprawy winorośli.

.

W powyższych regionach:

- Państwo Członkowskie rozdziela całkowitą ilość wina przeznaczonego do destylacji w danym regionie pomiędzy indywidualnych producentów wina w tym regionie zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz bez dyskryminacji, a następnie powiadamia odpowiednio o tym Komisję,
- Zezwala się na destylację jeżeli całkowita ilość przeznaczona do wyrobu wina w regionie w danym roku uprawy winorośli przekracza całkowitą ilość normalnie produkowaną w danym regionie
- W każdym roku uprawy winorośli dopuszcza się do destylacji różnicę 200 000 hl wynikającą z ilości regionalnej i łącznej kwoty indywidualnej.

Artykuł 54

Terminy dostaw wina do destylacji

Wino należy dostarczyć do uznanej gorzelni najpóźniej do dnia 15 lipca danego roku uprawy winorośli.

W przypadkach uregulowanych w art. 68 niniejszego rozporządzenia, wino należy dostarczyć do destylacji do zatwierdzonego producenta wina (gdzie wino nasycane jest alkoholem) najpóźniej do dnia 15 czerwca danego roku uprawy winorośli.

W celu odjęcia ilości wina od ilości przeznaczonych do destylacji, wino jest eksportowane z obszaru Wspólnoty najpóźniej do dnia 15 lipca danego roku uprawy winorośli.

Artykuł 55

Cena skupu

1. W terminie trzech miesięcy od dostawy, gorzelnia płaci producentom za dostarczoną ilość cenę skupu wymienioną w art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Powyższa cena obowiązuje na bazie EXW miejsce produkcji ilości masowych.

2. W przypadku wina otrzymywanego z odmian winogron sklasyfikowanych zarówno jako odmiany winne winogron jak i odmiany do produkcji napojów spirytusowych destylowanych z wina, zgodnie z art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, Państwa Członkowskie mogą zróżnicować cenę skupu płaconą producentom z zastrzeżeniem rentowności. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie gwarantują przeciętną cenę faktycznie płaconą za całe destylowane wino na poziomie EUR 1,34/% vol/hl.

Artykuł 56

Przewidziana pomoc dla gorzelni

Ustala się pomoc przewidzianą w art. 28 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 na bazie mocy alkoholowej obliczanej jako objętość na hl produktu otrzymywanego w procesie destylacji, jak następuje:

- a) alkohol neutralny : 0,7728 EUR
- b) napoje spirytusowe destylowane z wina, nieprzerobionego alkoholu i destylatu wina: 0,6401 EUR

W przypadku skorzystania z możliwości zróżnicowania ceny skupu zgodnie z art. 55 ust. 2, wspomniane w pierwszym akapicie dopłaty są różnicowane o równoważną kwotę.

Nie wypłaca się żadnej dopłaty za alkohol otrzymany z ilości wina dostarczonego do destylacji, która przekracza o więcej niż 2 % kwotę jaką producent przedestylował na podstawie art. 53 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 57

Wyjątki odnośnie zakazu przenoszenia wina

Uwzględniając odstępstwo udzielone na mocy art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wino objęte tym artykułem może zostać przeniesione do:

- a) Urzędu Celnego w celu wypełnienia formalności celnych w wywozie, aby po dokonaniu tych formalności opuścić obszar celny Wspólnoty, lub
- b) pomieszczeń uznanego producenta wina alkoholizowanego dla destylacji w związku z jego wzmocnieniem.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od dnia 1 sierpnia 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1315/2002

z dnia 19 lipca 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2585/2001², w szczególności jego art. 33,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 63 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/2000³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 420/2002⁴, oprócz innych szczegółowych zasad w sprawie dostaw do gorzelni ustanawia terminy dostaw.
- 2) W Portugalii, kiedy agencja skupu interwencyjnego przejmuje alkohol wyprodukowany z różnych destylacji, gorzelnie dostarczają swoje produkty do agencji skupu interwencyjnego, która przechowuje je w zarządzanych przez siebie placówkach. Następnie, ten zmagazynowany alkohol Wspólnota sprzedaje w drodze przetargu.
- 3) W ostatnim okresie nie było możliwe przeprowadzenie przetargów i pomieszczenia magazynowe agencji są obecnie pełne. W konsekwencji, ponieważ portugalska agencja skupu interwencyjnego nie jest w stanie zorganizować nowych składów, poprosiła gorzelnie, aby magazynowały alkohol we własnych pomieszczeniach magazynowych. Gorzelnie stopniowo osiągnęły granice pojemności magazynowej i nie są w stanie przyjąć całego wina dostarczanego przez producentów do destylacji na podstawie art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 378/2002⁵.
- 4) Należy, więc wydłużyć okres dostaw w Portugalii tak, aby zaplanowane operacje można było przeprowadzić i podmioty gospodarcze nie były karane za dostawy realizowane po dniu 30 czerwca. Zezwolenie na kontynuowanie dostaw jest wskazane, aby zapobiec przedłużeniu dostaw się poza rok winiarski.
- 5) Poprawka ta musi, więc obowiązywać ze skutkiem wstecz od dnia 1 lipca 2002 r. To działanie wstecz nie narusza uzasadnionych oczekiwań podmiotów gospodarczych, ponieważ przewiduje ono jedynie wydłużenie okresu dostaw.

---

¹ Dz.U. nr L 179 z 14.07.1999, str. 1.

² Dz.U. nr L 345 z 29.12.2001, str. 10.

³ Dz.U. nr L 194 z 31.07.2000, str. 45.

⁴ Dz.U. nr L 112 z 27.04.2002, str. 3.

⁵ Dz.U. nr L 60 z 1.03.2002, str. 22.

- 6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 63 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 dodaje się następujący akapit:

„Jednakże w roku gospodarczym 2001/02, wina wymienione w kontraktach zawartych z Portugalią na destylację na podstawie art. 1 rozporządzenia (WE) nr 378/2002 mogą być dostarczane do dnia 31 lipca 2002 r.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1795/2002

z dnia 9 października 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2528/2001², w szczególności jego art. 33,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Tytuł III, rozdział II rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1315/2002⁴, przewiduje program pomocowy dla destylacji wina do produkcji pitnego alkoholu. System został po raz pierwszy wprowadzony w roku produkcji wina 2000/01. Doświadczenie zdobyte w pierwszych dwóch latach stosowania wskazuje potrzebę dostosowań.
- 2) Okres, podczas którego destylacja może mieć miejsce, należy przededefiniować tak, aby lepiej dostosować go do produkcji wina u wszystkich będących producentami Państw Członkowskich. Z tego samego powodu, powinien istnieć ciągły okres dla zawierania lub zatwierdzania kontraktów na destylację, zamiast obowiązujących obecnie dwutygodniowych okresów.
- 3) Doświadczenie z poprzednich lat winiarskich wykazało, że producenci w większym stopniu wykorzystują destylację zlecaną podwykonawcom; to powoduje ryzyko zakłóceń na rynku alkoholu, z uwagi na to, że minimalna cena zakupu wina nie może być zweryfikowana. Dlatego należy powstrzymać tę możliwość za pomocą zmiany art. 65 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000.
- 4) Jednakże, w niektórych regionach Wspólnoty istnieje specjalna produkcja oraz struktury rynkowe, w tym struktury destylacyjne, które zostały już ustalone przez europejskich ustawodawców, kiedy został wprowadzony system obowiązkowej destylacji produktów ubocznych produkcji wina. Są to producenci strefy A hodowli wina, w niemieckiej części strefy B hodowli wina lub na obszarach porośniętych winoroślami w Austrii, którzy, z ustalonych przyczyn strukturalnych, zostali wyłączeni

---

¹ Dz.U. nr L 179 z 14.07.1999, str. 1.

² Dz.U. nr L 345 z 29.12.2001, str. 10.

³ Dz.U. nr L 194 z 31.07.2000, str. 45.

⁴ Dz.U. nr L 192 z 20.07.2002, str. 24.

z obowiązkowej destylacji. W jednym z tych regionów, zasady dotyczące destylacji w sytuacji kryzysowej musiały zostać zmienione tak, aby uwzględniały wysokie koszty transportu do destylarni, przyjmując ich niewielką ilość oraz zasięg geograficzny. Gdyby nie było możliwości korzystania z destylacji zlecanej podwykonawcom, producenci w tych regionach praktycznie nie mieliby dostępu do destylacji wina do wyrobu pitnego alkoholu. Aby nie wyłączać tych producentów z korzystania z tego środka wspólnotowego, należy przyjąć wobec nich przepis, aby kontynuowali stosowanie destylacji na zasadzie zlecenia podwykonania.

- 5) Konieczne jest również przededefiniowanie okresów i warunków magazynowania alkoholu otrzymanego z takiej destylacji, w tym zdefiniowanie jednostki miary dla pomocy, aby lepiej uwzględnić sytuację ekonomiczną w sektorze alkoholu.
- 6) Doświadczenie ujawniło niektóre przeoczenia w brzmieniu rozporządzenia (WE) nr 1623/2000, zwłaszcza dotyczące zwolnienia zabezpieczenia w przypadku, gdy kontrakt nie jest wykonany w całości, nieprzekraczalnego terminu dla wniosków o pomoc oraz wprowadzenia marginesu tolerancji wobec wielkości magazynowanych produktów destylacji. Nowe przepisy należy włączyć do niniejszego rozporządzenia w celu naprawienia tych przeoczeń.
- 7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W niniejszym rozporządzeniu (WE) nr 1623/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1. Rozdział II tytuł III otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ II

DESTYLACJA NIEOBOWIĄZKOWA

Artykuł 63

Cel

Niniejszy rozdział ustanawia szczegółowe zasady stosowania ustaleń dotyczących destylacji wina do produkcji pitnego alkoholu, określonej w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 63a

Okres trwania destylacji

1. Destylacja wina stołowego oraz wina nadającego się do produkcji wina stołowego, określonego w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, trwa od dnia 1

października do dnia 15 grudnia każdego roku produkcji wina, ale od dnia 1 października do dnia 30 grudnia dla roku produkcji wina 2002/03.

2. Ilość wina stołowego oraz wina nadającego się do produkcji wina stołowego, na którą każdy producent może podpisać kontrakt, zostaje ograniczona do wartości procentowej, określonej dla jego produkcji wina zadeklarowanej podczas jednego z trzech ostatnich lat produkcji wina, w tym dla produkcji za rok bieżący, jeśli już została zadeklarowana. Podczas danego roku producent nie może zmienić roku produkcji wybranego jako rok odniesienia dla obliczenia tej wartości procentowej. Dla roku produkcji wina 2002/03, ta wartość procentowa wynosi 25%.

Ilość wyprodukowanego wina stołowego oraz wina nadającego się do produkcji wina stołowego jest wyłącznie ta, która została podana jako wino w kolumnie zatytułowanej „Wina stołowe” w deklaracji wyprodukowanych ilości określonej w tabeli C rozporządzenia Komisji (WE) nr 1282/2001*.

3. Każdy producent, który podczas bieżącego roku produkcji wina produkuje wino stołowe lub wino nadające się do produkcji wina stołowego, może zawrzeć jeden lub więcej kontraktów, lub złożyć jedną lub więcej deklaracji określonych w art. 65 niniejszego rozporządzenia. Do kontraktów lub deklaracji dołącza się również dowody wniesienia zabezpieczenia w wysokości 5 euro za hektolitr. Takie kontrakty lub deklaracje nie mogą być przenoszone.

4. Państwa Członkowskie notyfikują Komisji najpóźniej do dnia 10 stycznia bieżącego roku całkowitą wielkość objętą kontraktami lub deklaracjami złożonymi na mocy art. 65 ust. 1 na destylację w okresie określonym w ust. 1. Jednakże, dla roku produkcji wina 2002/03, powyższa data jest przeniesiona na dzień 15 stycznia.

5. Jeśli ilości objęte kontraktami lub deklaracjami notyfikowanymi Komisji do daty określonej w ust. 4 przekraczają lub mogą przekroczyć ilości odpowiadające dostępnym środkom budżetowym, lub znacznie przekraczają zdolność absorpcji sektora alkoholu pitnego, Komisja ustali jednolitą wartość procentową dla zatwierdzenia ilości objętych przez te kontrakty lub deklaracje. W takim przypadku, zwalnia się zabezpieczenie określone w ust. 3 na ilości notyfikowane, ale nie zatwierdzone.

6. Państwa Członkowskie zatwierdzą takie kontrakty lub deklaracje między dniem 25 stycznia a dniem 15 lutego:

- na całkowitą ilość, jeśli Komisja nie ustali obniżonej wartości procentowej określonej w ust. 5,
- na ilość wynikającą z zastosowania obniżonej wartości procentowej, jeśli taka wartość zostanie ustalona.

Jednakże, dla roku produkcji wina 2002/03, powyższymi datami są dzień 1 lutego oraz dzień 20 lutego.

Państwa Członkowskie notyfikują Komisji całkowitą ilość w ramach zatwierdzonych kontraktów najpóźniej do dnia 20 marca bieżącego roku winiarskiego.

Kontrakty lub deklaracje złożone właściwym organom administracyjnym w Państwach Członkowskich, ale nie notyfikowane Komisji w zastosowaniu ust. 4, nie mogą zostać zatwierdzone.

7. W drodze odstępstwa od ust. 5, Państwa Członkowskie mogą zatwierdzić kontrakty lub deklaracje przed dniem 25 stycznia na ilość nie przekraczającą 30% ilości podanej w kontraktach lub deklaracjach. Jednakże, dla roku produkcji wino 2002/03, ta wartość procentowa wynosi 35%.

8. Ilości wina, które mają być dostarczone w ramach kontraktu, zostaną dostarczone do destylarni najpóźniej do dnia 15 lipca roku produkcji wina.

9. Zabezpieczenie określone w ust. 3 zostanie zwolnione proporcjonalnie do dostarczonych ilości, kiedy producent przedstawi dowody dostawy do destylarni. W przypadku, gdy kontrakt jest wykonany na co najmniej 95% ilości, na którą został zawarty, zabezpieczenie zwalnia się w całości.

10. Wino dostarczone do destylarni, zostanie poddane destylacji najpóźniej do dnia 30 września następnego roku produkcji wina.

---

* Dz.U. nr L 176 z 29.06.2001, str. 14.

Artykuł 64

Wysokość pomocy i stosowane zasady

1. Podstawowa pomoc, określona w art. 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, która wypłacana jest destylatorom lub w przypadkach określonych w art. 65 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, producentom dla wina destylowanego w niniejszym rozdziale, zostanie ustalona, w przeliczeniu na moc alkoholową objętościowo na hektolitr produktu otrzymanego z destylacji, jak następuje:

- 1,751/% euro obj./hl dla surowego alkoholu, destylatu wina i spirytusów destylowanych z wina,
- 1,884/% euro obj./hl dla alkoholu obojętnego.

Wnioski o pomoc muszą być złożone właściwym władzom najpóźniej dnia 30 listopada następnego roku produkcji wina.

Właściwe władze wypłacą pomoc w terminie trzech miesięcy od daty przedłożenia dowodu określonego w art. 65 ust. 8 niniejszego rozporządzenia.

2. Dodatkowa pomoc na magazynowanie alkoholu otrzymanego z destylacji określonej w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wynosi 0,00042/% euro na obj./hl produktu otrzymanego z destylacji na dzień.

Wnioski o magazynowanie muszą zostać złożone właściwym władzom najpóźniej miesiąc przed datą rozpoczęcia magazynowania. Wnioski mogą dotyczyć tylko alkoholu, który już został wyprodukowany. Stwierdzają one przynajmniej ilość i

charakterystykę produktu, który jest magazynowany, oraz przewidywane daty rozpoczęcia i zakończenia magazynowania.

Jeżeli właściwe władze nie wniosą sprzeciwu w powyższym terminie jednego miesiąca, datę planowanego rozpoczęcia magazynowania uważa się za rzeczywistą datę rozpoczęcia.

Dodatkową pomoc wypłaca się wyłącznie destylatorom i tylko:

- dla co najmniej 100 hektolitrów produktu otrzymanego z destylacji, magazynowanego w pojemnikach o pojemności co najmniej 100 hektolitrów, oraz
- na nie mniej niż sześć miesięcy i nie więcej niż 12 miesięcy. Od siódmego miesiąca, destylatorzy, którzy nie wniesli roszczenia o wypłatę zaliczki określonej w art. 66 niniejszego rozporządzenia, mogą wcześniej wypowiedzieć umowę, poprzez określenie ostatecznego terminu w deklaracji kierowanej do właściwego organu, co najmniej na miesiąc przed wybraną datą.

Ilość alkoholu, na którą destylator może zawierać kontrakty na magazynowanie w ciągu danego roku produkcji wina nie może przekraczać ilości produktów otrzymanych przez tego destylatora w wyniku destylacji, zgodnie z niniejszym rozdziałem, podczas tego roku produkcji wina lub na rok lub dwa lata przed nim.

Produkty destylacji spełniające niezbędne wymogi kontraktów na magazynowanie będą otrzymane przez samego destylatora podczas lat produkcji wina określonych w powyższym ustępie lub, w danym wypadku w ciągu poprzednich lat produkcji wina.

Margines tolerancji wynoszący 0,2% na miesiąc, obliczony w odniesieniu do zawartości alkoholu, zostaje dopuszczony w odniesieniu do magazynowanej ilości produktów otrzymanych z destylacji. W przypadku, gdy ta wartość procentowa nie jest przekroczona, pomoc jest wypłacana; jeżeli zostaje przekroczona, nie wypłaca się pomocy.

Wnioski o pomoc muszą zostać złożone właściwym władzom najpóźniej sześć miesięcy po zakończeniu okresu magazynowania. Państwa Członkowskie uchwalą szczegółowe zasady w tym zakresie.

Właściwe władze wypłacają dodatkową pomoc najpóźniej trzy miesiące po dacie, kiedy wniosek o pomoc został złożony.

3. Produkty destylacji kwalifikujące się do otrzymania pomocy na mocy niniejszego artykułu, nie mogą później zostać zakupione przez władze publiczne. Jeżeli jednak destylatorzy zechcą sprzedać swój alkohol władzom publicznym, muszą najpierw zwrócić pomoc, jaką otrzymali.

Jako wyjątek, pierwszy akapit nie ma zastosowania do ilości alkoholu sprzedanego przez władze publiczne w ramach programów, które nie kolidują z tradycyjnym zastosowaniem, takich jak programy rolno-środowiskowe dotyczące sprzedaży alkoholu dla sektora paliwowego.”

2. W art. 65 wprowadza się następujące zmiany:

a) W ust. 3, akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Producenci określani w ust. 1 niniejszego artykułu, którzy sami posiadają urządzenia do destylacji i którzy zamierzają przeprowadzać destylację objętą niniejszym rozdziałem, złożą właściwym władzom deklarację dostawy do destylacji, zwaną dalej „deklaracją” do zatwierdzenia przed datą, która zostanie określona.

Producenci w strefie A hodowli wina lub w niemieckiej części strefy B hodowli wina, lub na obszarach porośniętych winoroślami w Austrii, o których mowa w art. 27 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, mogą zlecić przeprowadzenie destylacji, określonej w niniejszym rozdziale, w pomieszczeniach zatwierdzonego destylatora pracującego na zlecenie podwykonania. W tym celu złożą oni deklarację dostawy do destylacji, zwaną dalej „deklaracją” właściwym władzom, do zatwierdzenia przed datą, która zostanie określona.”

b) W ust. 7, dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Państwa Członkowskie mogą określić krótsze terminy lub szczegółowe daty dla przedłożenia tego dowodu właściwym władzom.”

c) W ust. 8, akapit pierwszy otrzymuje brzmienie

„8. Destylatorzy prześlą właściwym władzom w terminie ustalonym przez Państwo Członkowskie:

- a) szczegóły dotyczące ilości, koloru i rzeczywistej mocy alkoholowej w objętości wina w każdej dostawie od każdego producenta, od którego otrzymali dostawę wina, wraz z numerem dokumentu przewidzianego w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, stosowanego przy transporcie wina do siedziby destylatora;
- b) dowód, że całkowita ilość wina przewidziana w kontrakcie lub deklaracji została poddana destylacji w ramach dopuszczalnego czasu;
- c) dowód, że zapłacili oni producentowi cenę zakupu określoną w ust. 6 w ramach dopuszczalnego czasu.”

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 października 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji